This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

13841 f 99

BREVIARIUM
SANCTÆ ECCLESIÆ
METROPOLITANÆ
REMENSIS,

ILLUSTRISSIMI AC REVERENDISSIMI in Chriſto Patris, nec-non Sereniſſimi Principis ARMANDI-JULII DE ROHAN, Archiepiſcopi, Ducis Remenſis, primi Franciæ Paris, Sanctæ Sedis Apoſtolicæ Legati nati, & Galliæ Belgicæ Primatis autoritate,

Atque Venerabilis ejuſdem Eccleſiæ Capituli conſenſu editum.

PARS ÆSTIVA.

Vænit IX. libras non compactum.

CAROLOPOLI

Excudebat PETRUS THESIN, Typographus & Bibliopola.

M. DCC. LIX.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

[illegible]

quos ſanctæ Eccleſiæ angelicum ordinem Concilia vocant, (a) Pſallite Deo; *verùm* quoniam Rex omnis terræ Deus, Pſallite ſapienter. *Quæcumque autem vel in ſacris ſcripturis, vel in ſanctorum vita, vel in patrum præceptis, vel in ſanctionibus Canonum, ad fidei tutelam, morum emendationem, perfectionemque juſtitiæ deprehendetis* (porrò *id unum* ſpectant & divina & Eccleſiaſtica oracula) *ea quidem omnia altâ mente retineatis; at præſertim veſtrâ vivendi ratione exhibeatis*, Ut ſecundùm eum qui vocavit vos, Sanctum, & ipſi in omni converſatione ſancti ſitis; ut in omnibus honorificetur Deus per Jeſum Chriſtum, cui eſt gloria & imperium in ſæcula ſæculorum. Effundat ſuper vos Deus ſpiritum gratiæ & precum, ut precibus ſanctis orando, exaudiat vos Dominus, mittat vobis auxilium de ſancto, & impleat omnes petitiones veſtras.

1. Petr. 4 v. 11. Ibid. 1. v. 15. Zach. 12 v. 10. Judith. 4 v. 13. Pſal. 19.

(a) Concil. Forojulienſe, an. 791. Pſal. 46.

QUOCIRCA MANDAMUS *omnibus noſtræ Diœceſeos ambitu contentis, omnibus ſcilicet Eccleſiis, Capitulis, Monaſteriis, Collegiis atque Ordinibus divinum Officium ad Remenſis Eccleſiæ formam recitare ſolitis; item omnibus & ſingulis Parochis & Clericis divino Officio aſtrictis, ut dimiſſis aliis quibuſcumque Breviariis, hoc noſtrum duntaxat ad publica & privata Officia adhibeant.* DATUM *Pariſiis, anno Domini milleſimo ſeptingenteſimo quinquageſimo octavo; die verò menſis Maii vigeſimâ quartâ.*

✝ ARM. JUL. P. DE ROHAN Archiepiſc. Dux Remenſis.

De Mandato Sereniſſimi *Principis Archiepiſcopi*, Ducis Remenſis,
BOITEL.

ſedulò immorantur, ut orationis cùm privatæ tùm publicæ vim ſingularem, quæ cælum ipſum ſæpiùs perfregit, prædicent & extollant: Hinc domus Deo ſacræ, vel ab ipſis Eccleſiæ incunabulis, continuo laudum concentu, qui ad nos uſque pertinuit & hodie viget ubique terrarum, perſonuerunt. Ut igitur tam piæ conſuetudini, pro virili parte conſuleremus, precandique fervorem, quem ab iis qui præceſſerant, illibatum acceperamus, traderemus poſteris magis ac magis accenſum; cùm animadverteremus defeciſſe Breviarii noſtræ Eccleſiæ exemplaria, ſtatim curavimus ut de integro recuderetur, & optimo quàm poſſet digereretur ordine. Equidem à Prædeceſſoribus noſtris ſummâ curâ elaboratum fuerat in adornandis Breviariis: Sed quàm multa ſupererant, quæ emendari jamdiù poſtulabant rerum Eccleſiaſticarum periti, & dudum reformari præceperant Concilia; imprimìs Tridentinum generale, & provinciale noſtrum anni 1583.

Ab uno ferè ſæculo Eccleſiæ Gallicanæ Præſules, ut Clericorum pietati ſimul & inſtitutioni proſpicerent, neque impenſis neque vigiliis pepercerunt, ut precum collectiones in novum ordinem qui lucem & doctrinam præferret, diſponerentur. Quo ſucceſſu rem perfecerint, ſibi nunc gratulatur Eccleſia; cujus gratulationis in partem ut ipſi veniamus, novam etiam Breviarii methodum ita adornavimus, ut quidquid in cæteris optimum foret, & ad Dei cultum, Eccleſiæque decus maximè congruens, id velùt publicam materiam privati juris fecerimus. Ex illis ergò quaſi totidem floribus diſtinctum, quod hodiè primùm in lucem prodit, Breviarium ſic accipiatis, ut & pietati veſtræ ſimul & Eccleſiæ noſtræ dignitati reſpondeat. Noſtram enim Remenſem inter Galliæ Primarias inſignem, (a) in qua divinum Officium, illo

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Domini.	PASCHA Annuale-majus.	*Aſcenſio Domini.* Sol. maj.	*Pentecoſt.* Annuale-majus.	*Feſto Corp. Ch.* An. min.	*Dom. poſt Pent.*	*Dom. prima Adv.*
1759	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 De.
1760	6 April.	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	26	30 No.
1761	22 Mart.	30 April.	10 Maii.	21 Maii.	28	29 No.
1762	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 No.
1763	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 No.
1764	22 April.	31 Maii.	10 Junii.	21 Junii.	24	2 De.
1765	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 De.
1766	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 No.
1767	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 No.
1768	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 No.
1769	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 De.
1770	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 De.
1771	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 De.
1772	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 No.
1773	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 No.
1774	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 No.
1775	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 De.
1776	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 De.
1777	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 No.
1778	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 No.
1779	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 No.
1780	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 De.
1781	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 De.
1782	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 De.
1783	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 No.
1784	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 No.
1785	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 No.
1786	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 De.
1787	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 De.
1788	23 Mart.	1 Maji.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 No.
1789	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 No.
1790	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 No.
1791	24 April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27 No.
1792	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 De.
1793	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 De.
1794	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 No.
1795	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 No.
1796	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 No.

CALENDARIUM.

In ſequenti Calendario appoſitum eſt tempus quiſque Sanctus obiit : an. *ſignificat annum :* c. an. *ci annum :* ſ. *ſæculo :* c. med. ſ. *circa medium ſæcu* c. fin. ſ. *circa finem ſæculi. Quibus nihil apponit tempus eorum mortis planè incertum.*

Feſta quæ majoribus notantur caracteribus, ferian apud populum.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, Impoſitio n minis Jeſu, & Octava Natalis ejus. S *lemne-minus.*
xxix.	b	iv.	2	S. Fulgentii Ruſpenſis Epiſc. fidei Confi (*è 1. Januar.*) *Simplex.* an. 533.
xxviij.	c	iij.	3	S. Genovefæ Virginis Pariſienſis. *Semidu minus.* an. 512.
xxvij.	d	Prid.	4	S. Rigoberti Archiepiſc. Remenſis. *Duple majus.* an. 743.
xxvj.	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ ſine jejunio. *Simplex* pr vileg. II. Ordinis.
25. xxv.	f	viij.	6	*EPIPHANIA DOMINI.* *Solemne-maju* Octava privileg. II. Ordinis.
xxiv.	g	viij.	7	De Octava. *Semiduplex-majus.*
xxiij.	A	vj.	8	
xxij.	b	v	9	
xxj.	c	iv	10	
			11	
xx.	d	iij	12	Baptiſmus Domini & Octava Epiphan.
xix.	e	Prid.		Per anticipationem. *Duplex-majus.*
xviij.	f	Idib.	13	S. REMIGII Archiep. Remenſ. & Franc rum Apoſt. *Solemne-minus.* Octava *Sim plex.* cir. an. 533.
xvij	g	xix	14	S. Hilarii Pictav. Epiſc. & Eccleſ. Doć *Semiduplex-majus.* c. an. 368. commem Octavæ S. Remigii.
xvj	A	xviij	15	S. Pauli primi Eremitæ Thebaïdis. *Sem dupl. min.* c. an. 341. commem. Octa

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Menſ.		
xv	b	xvij	16	S. Marcelli Papæ & Confeſſ. fidel. *Semiduplex-majus.* an. 310. Commem. Octav.
xiv	c	xvj	17	S. Antonii Ægyptii Abb. *Semidupl. minus.* an. 356. Commem. Octav. & S. Sulpitii Bituricenſis Epiſc. c. an. 644.
xiij	d	xv	18	Pontificatûs, *ſeu* Cathedræ S. Petri Apoſt. quâ Antiochiæ I. ſedit, deinde Romæ I. ſæculo. *Semiduplex-majus.* Com. Octav.
				Ab hac die 18 uſque ad diem 21 Februarii poteſt occurrere Dominica Septuageſimæ.
xij	e	xiv	19	De Octav. S. Remigii. *Simplex.*
xj	f	xiij	20	Octav. S. Remigii. *Semidupl. minus.*
x	g	xij	21	S. Agnetis Virg. & Mart. Romæ. *Semiduplex-minus.* an. 304.
ix	A	xj	22	S. Vincentii in Hiſpania Martyris. *Semiduplex-minus.* an. 304.
viij	b	x	23	Ss. Fabiani Papæ, an. 250. & Sebaſtiani Romæ Martyrum, c. an. 288. *Semidupl. minus.* (è 20.)
vij	c	ix	24	S. Timothei diſcipuli S. Pauli Epheſ. Epiſc. & Martyr. *Semidupl. min.* an. 97. Commem. S. Titi alterius diſcipuli S. Pauli & Cretenſium Epiſc. eodem ſæculo.
vj	d	viij	25	Converſio S. Pauli Apoſtoli. *Duplex-majus.* an. 34.
v	e	vij	26	S. Polycarpi Smyrnenſis Epiſc. & Martyris. *Semidupl. min.* c. an. 166.
iv	f	vj	27	S. Joannis Chryſoſtomi Conſtantinopolit. Epiſc. & Eccleſ. Doctoris *Semidupl. maj.* Obiit 14. Sept. an. 407.
iij	g	v	28	S. Cyrilli Epiſc. Alexandr. & Eccleſ. Doct. *Semidupl. minus.* an. 445.
ij	A	iv	29	S. Caroli Magni Imperat. & Regis Franciæ. *Simplex.* an. 814.
j	b	iij	30	S. Sylveſtri Papæ. (è 31. *Decembr.*) *Semiduplex-minus.* an. 335.
*	c	Prid.	31	S. Franciſci Saleſii Genevenſis Epiſc. *Semiduplex-majus.* Obiit 28. Decembr. 1622.

FEBRUARIUS.

xxix	d	Cal.	1	*S. Ignatii Antiochiæ Epiſc. & Marty. (è 20 Decembr.) Semidupl. min.* an. 107.

TABULA TEMPORARIA

Anni Domini.	*Aureus Nu.*	*Epacta.*	*Indictio Rom.*	*Litt. Dom.*	*Dom. poſt Epiph.*	*Septuageſ.*	*Dies Cinerum.* Simplex.
1759	12	j	7	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1760	13	xij	8	f e	3	3 Febr.	20 Febr.
1761	14	xxiij	9	d	2	18 Jan.	4 Febr.
1762	15	iv	10	c	4	7 Febr.	24 Febr.
1763	16	xv	11	b	3	30 Jan.	16 Febr.
1764	17	xxvj	12	A g	6	19 Febr.	7 Mart.
1765	18	vij	13	f	3	3 Febr.	20 Febr.
1766	19	xviij	14	e	2	26 Jan.	12 Febr.
1767	1	xxx	15	d	5	15 Febr.	4 Mart.
1768	2	xj	1	c b	3	31 Jan.	17 Febr.
1769	3	xxij	2	A	2	22 Jan.	8 Febr.
1770	4	iij	3	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1771	5	xiv	4	f	2	27 Jan.	13 Febr.
1772	6	xxv	5	e d	5	16 Febr.	4 Mart.
1773	7	vj	6	c	4	7 Febr.	24 Febr.
1774	8	xvij	7	b	3	30 Jan.	16 Febr.
1775	9	xxviij	8	A	5	12 Febr.	1 Mart.
1776	10	ix	9	g f	4	4 Febr.	21 Febr.
1777	11	xx	10	e	2	26 Jan.	12 Febr.
1778	12	j	11	d	5	15 Febr.	4 Mart.
1779	13	xij	12	c	3	31 Jan.	17 Febr.
1780	14	xxiij	13	b A	2	23 Jan.	9 Febr.
1781	15	iv	14	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1782	16	xv	15	f	2	27 Jan.	13 Febr.
1783	17	xxvj	1	e	5	16 Febr.	5 Mart.
1784	18	vij	2	d c	4	8 Febr.	25 Febr.
1785	19	xviij	3	b	2	23 Jan.	9 Febr.
1786	1	*	4	A	5	12 Febr.	1 Mart.
1787	2	xj	5	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1788	3	xxij	6	f e	1	20 Jan.	6 Febr.
1789	4	iij	7	d	4	8 Febr.	25 Febr.
1790	5	xiv	8	c	3	31 Jan.	17 Febr.
1791	6	xxv	9	b	6	20 Febr.	9 Mart.
1792	7	vj	10	A g	4	5 Febr.	2 Febr.
1793	8	xvij	11	f	2	27 Jan.	13 Febr.
1794	9	xxviij	12	e	5	16 Febr.	5 Mart.
1795	10	ix	13	d	3	1 Febr.	18 Febr.
1796	11	xx	14	c b	2	24 Jan.	10 Febr.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Menſ.		
				rum 29. & Feſtum S. Matthiæ celebratur die 25. & bis dicitur in Martyrologio ſexto Calendas, id eſt die 24. & 25. Littera autem Dominicalis quæ aſſumpta fuerit Menſe Januario mutatur in præcedentem, ut ſi Januario Littera Dominicalis fuerit A, *mutatur in præcedentem quæ eſt* G, *& ſic de aliis : Littera autem* F *Biſſenit 24. & 25.*
				Nota. *Si aliquod Feſtum, etiam Patroni aut dedicationis occurrat in Quadrageſ. (exceptis Feſtis Annuntiationis & Compaſſionis B. M. V.) transfertur vel anticipatur : de ſimplicibus ſit tantùm commemoratio.*

MARTIUS.

Feriâ IV. VI. & Sabbato poſt Dominicam I. Quadrageſimæ Quatuor Tempora.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Menſ.		
•	d	Cal.	1	
xxix	e	vj	2	S. Machræ Virginis finium Remenſium & Martyris *Semidupl. minus.* c. an. 287.
				Si hoc Feſtum occurrat in Quadrageſ. anticipatur, & fit de eo Feria III. poſt Dom. in Quinquageſ.
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Ss. Perpetuæ & Felicitatis Carthaginenſium Martyrum. *Simplex.* c. an. 204.
xxiij	d	viij	8	
				Primum Novilunium Paſchale.
xxij	e	vij	9	Quadraginta Militum Sebaſtenſium Martyrum. *Simplex.* an. 320.

CALENDARIUM.

In ſequenti Calendario appoſitum eſt tempus quo quiſque Sanctus obiit : an. *ſignificat annum* : c. an. *circa annum* : ſ. *ſæculo* : c. med. ſ. *circa medium ſæculi*. c. fin. ſ. *circa finem ſæculi. Quibus nihil apponitur tempus eorum mortis planè incertum.*

Feſta quæ majoribus notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, Impoſitio nominis Jeſu, & Octava Natalis ejus. *Solemne-minus.*
xxix.	b	iv.	2	S. Fulgentii Ruſpenſis Epiſc. fidei Confeſſ. (è 1. *Januar.*) *Simplex.* an. 533.
xxviij.	c	iij.	3	S. Genovefæ Virginis Pariſienſis. *Semidupl. minus.* an. 512.
xxvij.	d	Prid.	4	S. Rigoberti Archiepiſc. Remenſis. *Duplex-majus.* an. 743.
xxvj.	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ ſine jejunio. *Simplex* privileg. II. Ordinis.
25. xxv.	f	viij.	6	*EPIPHANIA DOMINI. Solemne-majus.* Octava privileg. II. Ordinis.
xxiv.	g	viij.	7	De Octava. *Semiduplex-majus.*
xxiij.	A	vj.	8	
xxij.	b	v	9	
xxj.	c	iv.	10	
			11	
xx.	d	iij	12	Baptiſmus Domini & Octava Epiphan.
xix.	e	Prid.		Per anticipationem. *Duplex-majus.*
xviij.	f	Idib.	13	S. REMIGII Archiep. Remenſ. & Francorum Apoſt. *Solemne-minus.* Octava *Simplex.* cir. an. 533.
xvij	g	xix	14	S. Hilarii Pictav. Epiſc. & Eccleſ. Doct. *Semiduplex-majus.* c. an. 368. commem. Octavæ S. Remigii.
xvj	A	xviij	15	S. Pauli primi Eremitæ Thebaïdis. *Semidupl. min.* c. an. 341. commem. Octav.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Menſ.		
xxix	g	Cal.	1	
xxviij	A	iv	2	S. Franciſci de Paula Cœnobitæ & Inſtitutoris Ordinis Minimorum. *Simplex*. an 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	
xxv. xxiv	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Paſchale.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	S. Juſtini Romæ Chriſtianæ Religionis Apologiſtæ & Mart. *Simpl.* an. 167.
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	S. Georgii Mart. in Oriente. *Simpl.* circ. an. 303.
v	b	viij	24	Ss. Bovæ & Dodæ Virginum. *Semiduplex minus*. c. medium VII. ſæculi.
iv	c	vij	25	S. Marci Evangel. *Dupl. majus*. c. an 68.
				Ultimum Paſcha.
iij	d	vj	26	S. Cleti *ſeu* Anacleti Papæ & Martyris. *Simplex*. c. an. 90.
ij	e	v	27	S. Mariæ Ægyptiæ Pænitentis. *Semidupl. minus*. c. an. 422. (*è* 2.)
j	f	iv	28	
*	g	iij	29	Ss. Gumberti & uxoris ejus Berthæ Abbatiſſæ Avenacenſis Martyrum. *Simplex*. an. 595.
xxix	A	Prid.	30	S. Marculphi Presbyteri & Abbatis. *Simpl.* an. 558.
				Ab hac die 30. uſque ad 3. Junii poteſt occurrere Aſcenſio Domini.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Menſ.		
xxj	f	vj	10	*Ultima dies Cinerum.*
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
vvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	S. Patricii Epiſc. Hiberniæ Apoſt. *commemoratio.* an. 460.
xiij	g	vv	18	
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	
				Ab hac die 22. uſque ad diem 25. Aprilis poteſt occurrere Paſcha.
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIONIS* B. *MARIÆ VIRG. & INCARNAT. DOMINI Solem. majus.*
				Si Feſtum Annuntiationis & Incarnationis occurrat in Majori Hebdomada, aut infra Octavam Paſchæ, celebrabitur tam à Clero quàm à Populo Feriâ III. Hebdomadæ Paſſionis.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	S. Reguli primi Sylvanectenſis Epiſcopi. *Simplex.* III. *vel* IV. ſæculi.
*	f	Prid.	31	

APRILIS.

Feriâ VI. poſt Dominicam Paſſionis fit Officium Compaſſionis B. Mariæ V. Duplex-minus. *Si hac die occurrat Feſtum Annuntiationis fiet de Compaſſione Feriâ ſequenti.*

Cycl. Epoct.	Litter. Dom.	Dies Menſ.		
				poteſt occurrere Feſtum Corporis Chriſti.
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viij	25	S. Urbani Papæ & Martyr. *Simpl.* an. 230.
iij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	
*	b	iv	29	
xxix	c	iij	30	
	d	Prid.	31	

J U N I U S.

Feriâ IV. VI. & Sabbato poſt Pentecoſten Quatuor Tempora.

Dominicâ I. poſt Pentecoſten Feſtum Ss. TRINITATIS. Solemn. majus.

xxvij	e	Cal.	1	
25. xxv,	f	iv	2	S. Pothini primi Lugdunenſis Epiſcopi S. Blandinæ Virg. & Sociorum 46. Martyrum Lugdunenſium. *Semidupl. minus.* an. 177. *Commemoratio* Ss. Marcellini Presbyteri & Petri Exorciſtæ Romæ Martyr. an. 304.
25. xxiv	g	iij	3	S. Clotildis Reginæ Francorum, Viduæ. *Semidupl. minus.* c. med. VI. ſæc.
				Ultima ſedes Aſcenſionis.
xxiij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	S. Bonifacii Moguntini Epiſc. & Martyr. *Simpl.* an. 754.
xxj	c	viij	6	S. Norberti Magdeburgenſis Epiſc. Inſtitutoris Ordinis Præmonſtratenſis. *Semid. minus.* an. 1134. *Commem.* S. Claudii Veſuntini Epiſc. an. 581.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	S. Medardi Epiſc. Noviomenſis. *Simplex.* an. 556. *Commem.* Gildardi Rothomag. Epiſc. an. 526.
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	

[redacted]

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Menſ.	
xvj	A	iij	11	S. Barnabæ Gentium Apoſt *majus*. I. ſæculo.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	S. Baſilii Cæſareæ in Cappadoc Eccleſ. Doct. *Semidupl. ma*
xiij	d	xviij		
				Ultima Pentecoſt
xij	e	xvij	14	Tranſlat. S. Rigoberti Archie *Semidupl. majus.*
			15	Ss. Rufini & Valerii Martyru cir. an. 287.
xj	f	xvj	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	Ss. Gervaſii & Protaſii Mediol tyrum. *Semidupl. minus.* I.
vij	c	xij	20	
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	S. Paulini Nolani Epiſc. *Simp*
iv	f	ix	23	Vigilia III. Ordinis cum Jeju
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BA *lemne - minus.* Octava *Sim*
				Ultima ſedes Feſti Corpor
ij	A	vij	25	S. Maximi Taurinenſis Epiſc. *minus.* an. 466. *Commem.* C
j	b	vj	26	De Octava S. Joan. *Simpl.* C Joannis & Pauli Romæ M
*	c	v	27	Ss. Irenæi Lugdunen. Epiſc. Doct. ac Sociorum ejus M *majus.* c. an. 202. *Commem.*
xxix	d	iv	28	Vigilia III. Ordinis cum Jeju *Commemor.* Octav. S. Joan.
xxviij	e	iij	29	Ss. PETRI ET PAULI Apoſt *lemne-minus.* cir. an. 66. C ſine *commemor.* Octav. S. J
xxvij	f	Prid.	30	Commemor. S. Pauli Apoſt. *Commem.* Octav. S. Joan. &

JULIUS.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Menſ.		
xxvj	g	Cal.	1	Octava S. Joannis Baptiſtæ. *Semiduplex-minus.* *Commem.* Octav. Ss. Apoſt.
25. xxv	A	vj	2	Viſitatio B. Mariæ Virg. *Duplex-majus.* [In Eccleſ. Metrop. *Solemne-minus.*
xxiv	b	v	3	S. Theodorici Abbatis Montis Hor prope Remos. *Semidupl. minus.* Obiit 1. Julii 532. *Commemor.* Octav. Ss. Apoſt. & S. Martialis Lemovicenſis Epiſc.
xxiij	c	iv	4	De Octav. Ss. Apoſt. *Simpl.* *Commemor.* Tranſlat. S. Martini.
xxij	d	iij	5	De Octav. Ss. Apoſt. *Simpl.* *Commemor.* Tranſlat. S. Thomæ.
xxj	e	Prid.	6	Octava Ss. Apoſtolorum. *Semidupl. minus.*
xx	f	Non.	7	Feſtum omnium Ss. Archiepiſc. Remenſ. *Duplex-majus.*
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Ss. Septem Fratrum, ac S. Felicitatis eorum Matris, Romæ Martyr. *Simplex.* an. 164.
xvj	c	v	11	S. Benedicti Caſſinenſis Abbatis. [è 21. *Martii.*] *Semiduplex-minus.* an. 543. Tranſlat. hâc die c. an. 660.
xv	d	iv	12	S. Thomæ Cantuarienſis Epiſc. & Mart. [è 29. *Decembr.*] *Simpl.* an. 1170. Tranſlat. 7. Julii an. 1222.
xiv	e	iij	13	S. Sylæ Gentium Apoſtoli. *Simpl.* I. ſæc.
xiij	f	Prid.	14	S. Bonaventuræ Albanenſis Epiſc. Cardin. & Eccleſ. Doct. *Simpl.* an. 1274.
xij	g	Idid.	15	Diviſio *ſeu* Diſperſio Apoſtolorum, per orbem Evangeliz. *Semidupl. majus.* *Commemoratio* S. Henrici Imperat. Juſti. an. 1024.
xj	A	xvij	16	S. Berthaldi Cœnobitæ apud Calvum-Montem. *Simpl.* c. an. 545.
x	b	xvj	17	
ix	c	xv	18	S. Thomæ Aquinatis Eccleſ. Doct. [è 7. *Martii.*] *Semidupl. majus.* an. 1274. Canoniſatio hac die, an. 1333.
viij	d	xiv	19	S. Arnulphi Martyris. *Simpl.* c. an. 534. *Commem.* S. Arſenii Diaconi Romani Solitarii. an. 445.
vij		xiij	20	S. Vincentii à Paulo Presbyteri, Congregat. *Miſſionis Inſtitut.* *Semidupl. min.* an.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Menſ.	
xxiv	e	Prid.	31 S. Paulini Trevirenſis Epiſc. & Confeſſ… Fidei. *Simpl.* an. 350.

SEPTEMBER.

Feriâ IV. VI. & Sabbato poſt F… tum Exaltationis S. Crucis, Qu… tuor Tempora.

xxiij	f	Cal.	1 Ss. SIXTI I. REMENS. ARCHIEPISC. … APOST. AC SINICII EJUS SOCII SUCCESSORIS, *Solemne-minus.* III. ſæ… Octava *Simplex.*
xxij	g	iv	2 S. Nivardi Archiep. Remenſ. [è 1.] *Semi… minus.* VIII. ſæc. *Commemoratio* Oct… & S. Lupi Senonenſis Epiſc. an. 612.
xxj	A	iij	3 S. Gregorii Magni Papæ & Eccleſ. Doct… [è 12. *Martii.*] *Dupl. minus.* an. 60… Ordinatio hac die, an. 590. *Com.* O…
xx	b	Prid.	4 } De Octava. *Simplex.*
xix	c	Non.	5 }
xviij	d	viij	6 Ss. Viventii IV. ſæc. & Reoli an. 695. A… chiepiſc. Remenſ. *Semiduplex-minu…* *Commemoratio* Octav.
xvij	e	vij	7 Octava Ss. Sixti & Sinicii per anticipati… nem. *Semidupl. minus.*
xvj	f	vj	8 NATIVITAS B. MARIÆ VIRG. *Solem… majus.* Octava *Solemn.* III. Ordinis.
xv	g	v	9 De Octava. *Semidupl. minus.* *Commemo…* Ss. Petri, Gorgonii & Dorothæi Nic… mediæ Martyr. c. an. 303.
xiv	A	iv	10 }
xiij	b	iij	11 } De Octava. *Semidupl. minus.*
xij	c	Prid.	12 }
xj	d	Idib.	13 De Octava. *Semidupl. minus.* *Commemo…* S. Maurilii Andegav. Epiſc.
x	e	xviij	14 Exaltatio S. Crucis. *Dupl. majus.* (I… Eccleſ. Metropl. *Solemn. minus.*) Im… perante Conſtantino; an. 326. Impe… rante Heraclio, an. 629. *Commem.* Oc…
ix	f	xvij	15 Octava Nativit. B. Mariæ Virg. *Dupl. min…*
viij	g	xvj	16
vij	A	xv	17 S. Lamberti Trajectenſis Epiſc. & Martyri… *Simpl.* VII. ſæc.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies. Menſ		
vj	b	xiv	18	Ss. Cornelii Papæ. an. 352. & Cypriani Carthaginen. Epiſc. ac Eccleſ. Doct. an. 258. Martyrum. *Semidupl. minus.*
v	c	xiij	19	
iv	d	xij	20	
iij	e	xj	21	S. Matthæi Apoſt. & Evang. *Dupl. majus.* I. ſæculo.
ij	f	x	22	Ss. Mauricii & Sociorum Martyrum. *Semidupl. minus.* an. 286.
j	g	ix	23	S. Lini Papæ & Martyris. *Simplex.* I. ſæc. *Commem.* S. Theclæ Iconii Virg. & Mart. circ. fin. I. ſæc.
*	A	viij	24	S. Principii Sueſſionen. Epiſc. fratris S. Remigii. [*è* 21.] *Simpl.* c. an. 506.
xxix	b	vij	25	S. Firmini primi Ambianenſis Epiſc. & Mart. *Semidupl. minus.* an. 287.
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Ss. Coſmæ & Damiani Martyr. *Simplex.* c. initium IV. ſæc.
25. xxvj	e	iv	28	
25. xxiv	f	iij	29	Ss. Michaëlis & omnium Angelorum. *Dupl. majus.* Hoc feſtum initium ſumpſit in Apulia. an. 493. *vel* 536.
xxiij	g	Prid.	30	S. Hieronymi Presbyteri & Eccleſ. Doct. *Dupl. minus.* an. 420.

OCTOBER.

xxij	A	Cal.	1	Tranſlatio Corporis S. Remigii Archiepiſc. Remenſ. *Dupl. majus.* ante an. 585.
xxj	b	vj	2	S. Leodegarii Auguſtodunenſ. Æduorum Epiſcopi & Martyris. an. 852. *Semiduplex - minus.*
xx	c	v	3	S. Dionyſii Areopagitæ primi Athenarum Epiſc. & Martyris. *Simpl.* an. 95.
xix	d	iv	4	S. Franciſci Aſſiſinatis, Inſtitut. Ordin. Minorum. *Simpl.* an. 1226.
xviij	e	iij	5	
xvij	f	Prid.	6	S. Brunonis Anachoretæ, Inſtitut. Ordin. Carthuſian. anteà Canonici & Scholaſtici Remenſ. Eccleſ. In Eccl. Metrop. & Collegiatis *Dupl. majus.* Extra *Semidupl. minus.* an. 1101.
xvj	g	Non.	7	
xv	A		8	

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Menſ.		
xiv	b	vij	9	Ss. Dionyſii primi Pariſienſ. Epiſc. Presbyteri & Eleutherii Diac. Ma *Semidupl. majus.* III. ſæc.
xiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	S. Donatiani Archiepiſc. Remenſ. *minus.* an. 360.
x	f	iij	13	
ix	g	Prid.	14	S. Calixti Papæ & Martyr. In Eccl trop. *Dupl. min.* Extra *Semidupl.* circ. an. 214.
viij	A	Idib.	15	S. Thereſiæ Apulenſis in Hiſpaniæ Ordin. Carmelitarum inſtauratric *plex.* an. 1582.
vij	b	xvij	16	S. Balderici Monachi, Monaſterii tisfalconis Fundatoris. *Simpl.* an.
vj	c	xvj	17	S. Lucæ Evangeliſt. (*è* 18.) *Dupl.* I. ſæculo.
v	d	xv	18	ANNIVERSARIUM DEDICAT. REMENSIS. In Eccleſ. Metrop. *minus.* Extra *Solemn. minus.* Oct vileg. II. Ordinis.
				Dominica intra Octavam fit verſarium Dedicationis cæte Eccleſiarum Diœceſis ritu A lis-minoris.
iv	e	xiv	19	De Octav. Dedicat. *Semidupl. maj*
iij	f	xiij	20	De Octav. *Semidupl. majus. Comme* S. Sindulphi Presbyteri Remenſ fin. ſæc. VI.
ij	g	xij	21	De Octav. *Semidupl. majus. Comme* Ss. Urſulæ & Sociarum Virgin Martyr. an. 420.
j	A	xj	22	} De Octav. *Semidupl. majus.*
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	Octav. Anniverſ. Dedicationis E Remenſis. *Dupl. majus. Comme* S. Celſini Presbyteri.
xxvij	e	vij	26	Ss. Criſpini & Criſpiniani Sueſſion. (*è* 25.) *Semidupl. minus.* an. 2
xxvj	f	vj	27	
25. xxv	g	v	28	Ss. Simonis & Judæ Apoſt. *Dupl.* I. ſæculo.
xxiv	A	iv	29	S. Ciliniæ Viduæ, Matris S. Re

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Menſ.		
				(è 21.) *Semidupl. minus.* c. fin. VI. ſ.
xxiij	b	iij	30	S. Quintini apud Auguſtam Vermanduorum Mart. (è 31.) *Semidupl. minus.* an. 287.
xxij	c	Prid.	31	Vigilia III. Ordinis cum Jejunio.

NOVEMBER.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Menſ.		
xxj	d	Cal.	1	FESTUM OMNIUM SANCTORUM. *Solemne-majus.* Inſtitut. c. an. 835. Oct. *Solemn.* III. Ordinis.
xx	e	iv	2	COMMEMOR. OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM. *Duplex-majus.* Inſtituta an. 998. Feriatur uſque poſt Miſſam.
xix	f	iij	3	*Commemor.* S. Huberti I. Epiſcopi Leod. an. 727.
xviij	g	Prid.	4	
xvij	A	Non.	5	De Octav. omn. Sanct. *Semidupl. minus.*
xvj	b	viij	6	*Commemor.* S. Læti Solitarii. an. 534.
xv	c	vij	7	
xiv	d	vj	8	Veneratio Ss. Reliquiarum, & Octava omnium Sanctorum. *Dupl. minus.*
xiij	e	v	9	S. Caroli Mediolanen. Epiſc. & Cardin. [è 3.] *Semidupl. min.* an. 1584.
xij	f	iv	10	S. Leonis Magni Papæ & Eccleſ. Doctor. *Semidupl. majus.* c. an. 461.
xj	g	iij	11	S. Martini Turonenſis Epiſc. [è 3.] *Dupl. min.* an. 397.
x	A	Prid.	12	
ix	b	Idib.	13	S. Britii Turonen. Epiſc. *Simpl.* an. 444.
viij	c	xviij	14	Ss. Angelorum Cuſtodum. *Dupl. minus.* Hoc Feſtum inſtitutum eſt an. 1680.
vij	d	xvij	15	
vj	e	xvj	16	S. Balſamiæ Viduæ, Nutricis S. Remigii. *Simplex.*
v	f	xv	17	S. Gregorii Thaumaturg. Cæſareæ Epiſc. *Simplex.* c. an. 270.
iv	g	xiv	18	Ss. Oriculi & Sociorum Mart. *Simpl.*
iij	A	xiij	19	S. Elizabeth Viduæ. *Simpl.* an. 1231.
ij	b	xij	20	
j	c	xj	21	Præſentatio B. Mariæ Virg. *Dupl. majus.*
*	d	x	22	S. Cæciliæ Virg. & Mart. *Semidupl. min.* II. *vel.* III. ſæc.
* xxix	e	ix	23	S. Clementis Papæ & Mart. *Simpl.* an. 100.
xxviij	f	viij	24	*S. Chryſogoni* Romani Mart. *Simpl.* an.

Cycl. Epact.	Litter. Dom	Dies Menſ.		
				304. *Commemor.* S. Anaſtaſiæ Viduæ Mart. an. 304. [*è* 25 *Decemb.*]
xxvij	g	vij	25	S. Catharinæ Alexandr. Virginis & Martyris. *Simplex.*
85. xxvj	A	vj	26	S. Baſoli Abbatis, prope Verſiacum Territorio Remenſ. *Semidupl. min.* an. 620. Tranſlat. 15. Octob.
85. xxiv	b	v	27	Ss. Agricolæ & Vitalis Bononiæ Martyrum (*è* 4.) *Simplex.* c. an. 304.
xxiij			28	*Prima ſedes Adventûs.*
xxij	c	iv		
xxj	d	iij	29	Vigilia III. Ordinis cum Jejunio.
	e	Prid.	30	S. ANDREÆ APOSTOLI. *Dupl. maj.* I.

DECEMBER.

Feria IV. VI. & Sabbato poſt Feſtum S. Luciæ, Quatuor Tempora.

Cycl. Epact.	Litter. Dom	Dies Menſ.		
xx	f	Cal.	1	S. Eligii Noviomenſis Epiſc. *Semiduplex minus.* an. 659.
xix	g	iv	2	S. Franciſci Xaverii Presbyter. Indiarum Apoſtol. In Eccl. Metrop. & Collegiatis *Dupl. majus.* Per Diœceſim *Semidupl. minus.* an. 1552.
xviij			3	*Ultima ſedes Adventûs.*
	A	iij		
xvij	b	Prid.	4	S. Petri Chryſologi Ravennen. Epiſc. & Script. Eccleſiaſt. *Semidupl. minus.* circ. med. V. ſæc. *Commem.* S. Barbaræ Virg. Nicomedien. & Martyr. III. *vel* IV. ſ.
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	S. Nicolai Myrenſis in Lycia Epiſc. *Semid. min.* III. *vel* IV. ſæc.
xiv	e		7	S. Ambroſii Mediolanen. Archiepiſc. & Eccleſ. Doct. [*è* 4. *April.*] *Dupl. min.* an. 395. ejus Ordinatio hâc die an. 374
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. MARIÆ VIRG. *Solemn. min.*
xij	g	v	9	
xj	A	iv	10	
x	b	iij	11	Ss. Fuſciani, Victorici & Gentiani Mart. an. 286. *Commemoratio.*

[...]. Litter. Dom.		Dies Menſ.		
x	c	P.id.	12	S. Joſeph Sponſi B. Mariæ Virg. [è 19. *Martii.*] *Dupl. majus.* In Eccleſ. Metropolit. *Solemn. minus.*
iij	d	Idib.	13	S. Luciæ Syracuſ. Virg. & Martyr. *Semid. minus.* c. an. 304.
ij	e	xix	14	Ss. Nicasii Remens. Archiepiscopi, Eutropiæ ſororis ejus Virg. Florentii Diaconi, Mart. Feriatur in Civitate Remen. & Suburbiis. *Solemn. minus.*
vj	f	xviij	15	
v	g	xvij	16	O *Sapientia.*
iv	A	xvj	17	O *Adonaï.*
iij	b	xv	18	O *Radix Jeſſe.*
ij	c	xiv	19	O *Clavis David.*
j	d	xiij	20	O *Oriens.*
*	e	xij	21	S. Thomæ Apoſt. *Dupl. majus.* I. ſ. O *Rex Gentium.*
ix	f	xj	22	O *Emmanuël.*
viij	g	x	23	O *Paſtor Iſraël.*
vij	A	ix	24	Vigilia privileg. I. Ordinis cum Jejunio.
vj	b	viij	25	*NATALE DOMINI NOSTRI JESU-CHRISTI. Annuale-majus.* Octav. *Solemn.* privilegiata I. Ordinis.
xxv	c	vij	26	S. Stephani Diac. et proto-Martyr. *Dupl. majus.* an. 33. *Commemor.* Octav. Natalis Domini.
xiv	d	vj	27	S. Joannis Apost. et Evang. *Duplex-majus.* c. an. 100. *Commemor.* Octav. Natal. Domini.
iij	e	v	28	Ss. Innocentium Martyrum. *Dupl. min.* an. Chriſti I. *Commem.* Oct. Natal. Domini.
xij	f	iv	29	De Octav. Natal. Dom. *Semid. majus.*
xj	g	iij	30	
xx	A	Prid.	31	

Hæc Epacta 19. nunquam eſt in uſu, niſi quando eodem [...] concurrit cum aureo numero xix.

Cycl. Epact.	Litter. Dom	Dies Mens.		
				304. *Commemor.* S. Anaſtaſiæ Viduæ & Mart. an. 304. [*è* 25 *Decemb.*]
xxvij	g	vij	25	S. Catharinæ Alexandr. Virginis & Martyris. *Simplex.*
25. xxvj	A	vj	26	S. Baſoli Abbatis, prope Verſiacum in Territorio Remenſ. *Semidupl. min.* c. an. 620. Tranſlat. 15. Octob.
25. xxiv	b	v	27	Ss. Agricolæ & Vitalis Bononiæ Martyrum. (*è* 4.) *Simplex.* c. an. 304.
xxiij			28	*Prima ſedes Adventûs.*
xxij	c	iv		
xxj	d	iij	29	Vigilia III. Ordinis cum Jejunio.
	e	Prid.	30	S. Andreæ Apostoli. *Dupl. maj.* I. I.

DECEMBER.

Feria IV. VI. & Sabbato poſt Feſtum S. Luciæ, Quatuor Tempora.

Cycl. Epact.	Litter. Dom	Dies Mens.		
xx	f	Cal.	1	S. Eligii Noviomenſis Epiſc. *Semiduplex minus.* an. 659.
xix	g	iv	2	S. Franciſci Xaverii Presbyter. Indiarum Apoſtol. In Eccl. Metrop. & Collegiatis *Dupl. majus.* Per Diœceſim *Semidupl. minus.* an. 1552.
xviij			3	*Ultima ſedes Adventûs.*
	A	iij		
xvij	b	Prid.	4	S. Petri Chryſologi Ravennen. Epiſc. & Script. Eccleſiaſt. *Semidupl. minus.* circ. med. V. ſæc. *Commem.* S. Barbaræ Virg. Nicomedien. & Martyr. III. *vel* IV. ſ.
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	S. Nicolai Myrenſis in Lycia Epiſc. *Semid. min.* III. *vel* IV. ſæc.
xiv	e		7	S. Ambroſii Mediolanen. Archiepiſc. & Eccleſ. Doct. [*è* 4. *April.*] *Dupl. min.* an. 395. ejus Ordinatio hâc die an. 374.
xiij	f	vj	8	Conceptio B. Mariæ Virg. *Solemn. min.*
xij	g	v	9	
xj	A	iv	10	
x	b	iij	11	Ss. Fuſciani, Victorici & Gentiani Mart. an. 286. *Commemoratio.*

IN AUGUSTO.

Die 15 Aſſumptio B. Mariæ Virginis. *Annuale-minus.*

IN SEPTEMBRI.

Die 1 Ss Sixti primi Remenſ. Archiepiſc. ac Sinicii ejus Socii & Succeſſoris. *Solemne-minus.*

Die 8 Nativitas B. Mariæ Virginis. *Solemne-majus.*

IN OCTOBRI.

Die 18 Anniverſarium Dedicationis Eccleſiæ Remenſis. (In Eccleſ. Metrop. *Annual. min.* Extra *Solemn. min.*

IN NOVEMBRI.

Die 1 Omnium Sanctorum. *Solemne-majus.*

Die 2 Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum uſque poſt Miſſam. *Duplex-majus.*

Die 30 S. Andreæ Apoſtoli. *Duplex-majus.*

IN DECEMBRI.

Die 8 Conceptio B. Mariæ Virginis. *Solemne-minus.*

Die 14 Ss. Nicaſii Archiepiſc. Remenſ. ac Sociorum Mart. Remis tantùm & in Suburbiis. *Solemn. minus.*

Die 25 Dies Sanctus Natalis Domini. *Annuale-majus.*

Die 26 S. Stephani proto-Martyris. *Duplex-majus.*

Die 27 S. Joannis Apoſtoli & Evangeliſtæ. *Duplex-majus.*

FESTA MOBILIA.

Feria VI. Hebdom. Sanctæ uſque poſt Officium. *Dupl. minus.*

Dies Sanctus Paſchæ. *Annuale-majus.*

Feria II. poſt Paſcha. *Duplex-majus.*

Aſcenſio Domini. *Solemne-majus.*

Dies Sanctus Pentecoſtes. *Annuale-majus.*

Feria II. poſt Pentecoſten. *Duplex-majus.*

Feſtum Corporis Chriſti. *Annuale-minus.*

Omnes Dominicæ per Annum. *Dupl. minus.*

Feſtum Patroni cujuſlibet Eccleſiæ. *Solemn. majus.* Oct. privileg. II. Ordinis.

Feſtum Dedicationis omnium Eccleſiarum Civitatis & Diœceſis Remenſis. *Annuale-minus.*

JEJUNIA ET ABSTINENTIÆ de præcepto in Civitate & Diœceſi Remenſi.

Quadrageſima, in qua ſunt Quatuor Tempora poſt Dominicam I. ejuſdem Quadrageſimæ.

Vigilia Pentecoſtes.

Quatuor Tempora poſt Feſtum Pentecoſtes.

Quatuor Tempora poſt Feſtum S. Crucis in menſe Septembri.

Quatuor Tempora poſt Feſt. S. Luciæ, in menſe Dec.

Vigiliæ Nativitatis S. Joannis-Baptiſtæ, Ss. Apoſt. Petri & Pauli, Aſſumptionis B. Mariæ Virginis, Omnium Sanctorum, S. Andreæ & Nativitatis Domini noſtri Jeſu-Chriſti.

Abſtinentia ſine Jejunio

Diebus S. Marci & Rogationum.

RUBRICÆ

REVIARIUM
REMENSE.
PARS ÆSTIVA.

ratiónem præpara ánimam tuam, & noli eſſe quaſi homo qui tentat Deum. *Eccleſiaſt.* XVIII. 23.

tè recitationem Officii

Oratio.

'eri, Dómine, os
ıeum, ad benedi-
m nomen ſanctum
: munda quoque cor
. ab ómnibus vanis,
rſis & aliénis cogita-

næ illius intentiónis quâ ipſe in terris laudes Deo perſolvíſti, has tibi horas persólvo.

Poſt recitationem Officii divini.

Oratio.

SAcro-ſanctæ & indivíduæ Trinitáti, cruci-

BENEDICTIONES

Dicendæ antè Lectiones in Officio novem, vel trium Lectionum.

DOMINICA, & in Officiis novem Lectionum quæ non ſunt de Sanctis.

IN I. NOCTURNO.

Et pro II. & V. Feriâ.

1. DEus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater glóriæ, det nobis ſpíritum ſapiéntiæ. *Epheſ. 1.*

℟. Amen. *In fine cujuſlibet Benedictionis.*

2. Fílius Dei det nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum. *1. Joan. 5.*

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan. 16.*

IN II. NOCTURNO.

Et pro III. & VI. Feriâ.

4. PAter Dómini noſtri Jeſu Chriſti benedícat nos in omni benedictióne ſpirituáli. *Eph. 1.*

5. Sciámus ſupereminéntem ſciéntiæ charitátem Chriſti, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Epheſ. 3.*

6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. *1. Joan. 2.*

IN III. NOCTURNO.

7. DEtur nobis ſermo in apertióne oris noſtri cum fidúcia, notum fácere myſtérium Evangélii. *Epheſ. 6.*

8. Occurrámus omnes in unitátem Fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Epheſ. 4.*

9. Deus ſpei répleat nos omni gáudio & pace in credéndo; ut abundémus in ſpe & virtúte Spíritûs Sancti. *Rom. 15.*

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evangelium cum Homilia, tunc nona Benedictio erit:

Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. *2. Cor. 4.*

Si tria legantur Evangelia, ſeptima Benedictio erit:

Detur nobis ſermo, &c. *ut ſuprà.*

8. Fúlgeat nobis, &c. *ut ſuprà.*

3. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii. Coloſſ. 1.

Si nona Lectio ſit de Evangelio, Benedictio erit:

Digni habeámur regno Dei, cum vénerit in Sanctis ſuis admirábilis fieri. 2. Theſſ. 1.

Feria IV. & Sabbato.

1. PAter Dómini noſtri Jeſu Chriſti, det nobis Chriſtum habitáre per fidem in córdibus noſtris. Epheſ. 3.

2. Occurrámus omnes in unitátem Fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. Epheſ. 4.

3. Deus ſpei rópleat nos omni gáudio & pace in credéndo: ut abundémus in ſpe & virtúte Spíritûs Sancti. Rom. 15.

Si tertia Lectio ſit de Evangelio, tunc tertia erit Benedictio:

Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. 2. Cor. 4.

Eadem dicitur in omni Feria, quando pro tertia Lectione legendum erit Evangelium cum Homilia.

IN FESTIS B. M. VIRGINIS, ET ALIORUM SANCTORUM.

Benedictiones in I. & III. Nocturno, dicuntur ut ſuprà; in II. autem ut ſeq.

BENEDICTIONES In Feſtis B. Mariæ Virginis.

4. Deus, à quo miſſus eſt Angelus Gábriël ad Maríam, mittat nobis de cœlis Sapiéntiam. Luc 1. Sap. 6.

5. Fílius Altíſſimi, quem Virgo concépit & péperit, det nobis fílios Dei fíeri. Luc 1. Joan. 1.

6. Spíritus Sanctus de quo eſt, quod in María natum eſt, ſanctíficet nos per ómnia. Matthæi, 1. Theſſalon. 5.

BENEDICTIONES In Feſtis Sanctorum.

4. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut ſciámus quæ ſit ſpes vocatiónis ejus in Sanctis. Epheſ. 1.

5. Dignos nos fáciat in partem ſortis Sanctórum, qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum. Coloſſ. 1.

6. Aperiántur óculi noſtri, ut convertámur à tenebris ad lucem, & acci-

piamus ſortem inter Sanctos. *Act. 26.*

In Officiis B. M. Virginis, & in Feſtis Sanctorum quæ ſunt trium Lectionum tantùm, Benedictiones adhibentur quomodò notatæ ſunt pro II. Nocturno in eorum Officiis & Feſti[s] [no]vem Lectionum.

Si pro tertia Lect[ione] Legendum ſit Evange[lium] cum Homilia, tertia B[ene]dictio erit:

Fúlgeat nobis, &c. *ſuprà.*

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Antè Officium dicitur ſecretò:

PATER noſter qui es in cœlis: ſanctificétur nomen tuũ: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, ſicut in cœlo, & in terra: panem noſtrum quotidiánum da nobis hódie: & dimítte nobis débita noſtra, ſicut & nos dimíttimus debitóribus noſtris: & ne nos indúcas in tentatiónem: ſed líbera nos à malo. Amen.

AVe, María, grátiâ plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jeſus.

Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc & in hora mortis noſtræ. Amen.

CRedo in Deũ, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli & terræ: & in Jeſum Chriſtum, Fílium ejus únicum, Dóminum noſtrum: qui concéptus eſt de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine: paſſus ſub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, & ſepúltus: deſcéndit ad ínferos; tértiâ die reſurréxit à mórtuis: aſcéndit ad cœlos; ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: indè ventúrus eſt

judicáre vivos & mórtuos.

Credo in Spíritum Sanctum, ſanctam Ecclétiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remiſſiónem peccatórum, carnis reſurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

COnfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ ſemper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptíſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, & tibi, Pater: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere: Meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ: Ideò precor beátam Maríam ſemper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptíſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, & te, Pater, oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrũ.

Miſereátur noſtri omnípotens Deus, & dimíſſis peccátis noſtris; perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, abſolutiónem, & remiſſiónem ómnium peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnipotens & miséricors Dóminus. Amen.

Si Officium à du
catur, viciſſim iter
confeſſio : ſi verò ab
lo, omitti debet (
Pater) & (& te P
His peractis, dic
Sancti Spíritûs a
bis grátia. Amen.
Deindè altâ voce

℣. DOmine
mea ap
℟. Et os meum
tiábit laudem tuam
℣. Deus, in
rium meum intén
℟. Dómine a
vándum me feſtína
Glória Patri, &
& Spirítui Sancto.
Sicut erat in pri
& nunc, & ſemp
in ſæcula ſæc
Amen. Allelúia.
Dicitur Allelúia
ad alias Horas.
Invitatorium. De
creávit & regenerá
* Veníte, adorému
Luch. 2. 1. Petr. 1
PSALMUS 9
Chriſtus Rex ;
parendum.

VEníte, exultém
mino, jubilém
ſalutári noſtro : pr
pémus fáciem ejus
feſſióne, & in pſal
bilémus ei.
Deum qui cre

regenerávit nos,* Veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus ſuper omnes Deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem ſuam: quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe cónſpicit.

* Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus, & procidámus antè Deum: plorémus coràm Dómino, qui fecit nos; quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter, nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus.

Deum qui creávit & regenerávit nos,* Veníte, adorémus.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veſtra, ſicut in exacerbatióne ſecúndùm diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

* Veníte, adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi, ſemper hi errant corde: ipſi verò non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, ſi introïbunt in réquiem meam.

Deum qui creávit & regenerávit nos,* Veníte, adorémus.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculórum. Amen.

* Veníte, adorémus.

Repetitur. Deum qui creávit & regenerávit nos, * Veníte, adorémus.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. Beátus vir.

*Aſtericus hic * notat mediationem & pauſam.*

PSALMUS I.

Beatitudo juſtorum, malorum calamitas.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum; & in via peccatórum non ſtetit, * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus;* & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquàm lignum, quod plantátum eſt ſecùs decúrſus aquárum; * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo.

Et fólium ejus non de-

ﬂuet: * & ómnia quæcúmque fáciet, proſperabúntur.

Non ſic ímpii, non ſic: * ſed tanquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício; * neque peccatóres in consílio juſtórum.

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum; * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui Sancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper; * & in ſæcula ſæculórũ. Amen.

Hi Verſus, Glória, *&* Sicut erat, *dicuntur in fine Pſalmorum, Diviſionum & Canticorum, niſi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, ſed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. Servíte Dómino.

PSALMUS 2.

Chriſto fruſtrà Principes Populique adverſantur.

QUare fremuérũt gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsùs Dóminum, & advérsùs Ch tum ejus.

Dirumpámus vinc eórum: * & projiciár à nobis jugum ipsórum

Qui hábitat in cœlis, ridébit eos; * & Dómi ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad in ira ſua; * & in fur ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitú ſum Rex ab eo ſuper Si montem ſanctum ejus, prædicans præceptũ eju

Dóminus dixit ad me Fílius meus es tu, ego h die génui te.

Póſtula à me, & dab tibi gentes hæreditáte tuam, * & poſſeſſióne tuam términos terræ.

Reges eos in virga fé rea, * & tanquam vas f guli confrínges eos.

Et nunc reges intellíg te: * erudímini qui jud cátis terram.

Servíte Dómino in t móre; * & exultáte cum tremóre.

Apprehéndite diſcipl nam, nequándo iraſcát Dóminus, * & pereát de via juſta.

Cùm exárſerit in bre ira ejus, * beáti omnes q confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómin

& exultáte ei
re.
Dicunt.
MUS 3.
li in pœnis
rimonia.
ie, quid multi-
ſunt, qui trí-
* multi insúr-
súm me.
licunt ánimæ
n eſt ſalus ipſi
.
em Dómine,
eus es, * gló-
exáltans caput

eâ ad Dómi-
i : * & exau-
monte ſancto

nívi, & ſopo-
* & exurréxi,
us ſuſcépit me.
ébo míllia pó-
dántis me : *
mine ; ſalvum
eus meus.
a tu percuſsíſti
ersántes mihi
* dentes pec-
ntrivíſti.
eſt ſalus ; * &
lum tuum be-
.
icunt ánimæ
eſt ſalus ipſi in
u autem, D -
ptor meus es.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine ;

℟. Et cuſtodívi legem tuam. *Pſalm. 118.*

Poſt Verſiculum cujuſlibet Nocturni, dicitur ſecretò : Pater noſter, &c. *altâ voce :* Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos à malo.

Benedictiones habentur antè Pſalterium.

Lectiones cum Reſponſoriis ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Díligam te.

PSALMUS 17.

Gratiarum actio, pro victoria de Chriſti & Eccleſiæ inimicis habita.

DIligam te, Dñe, fortitúdo mea : * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus ; * & ſperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu ſalútis meæ, * & ſuſcéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum : * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Circumdedérunt me *dolóres mortis* ; * & tor-

réntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam ; * & clamor meus in conſpéctu ejus introívit in aures ejus.

Commóta eſt & contrémuit terra : * fundaménta móntium conturbáta ſunt, & commóta ſunt ; quóniam irátus eſt eis.

Aſcéndit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exárſit : * carbónes ſuccénſi ſunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & deſcéndit : * & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcéndit ſuper Chérubim, & volávit : * volávit ſuper pennas ventórum.

Et póſuit ténebras latíbulum ſuum ; in circúitu ejus tabernáculum ejus ; * tenebróſa aqua in númbibus áëris.

Præ fulgóre in conſpéctu ejus nubes tranſiérunt, * grando, & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem ſuam : * grand carbónes ignis.

Et miſit ſagíttas ſuas diſſipávit eos : * fúl multiplicávit, & con bávit eos.

Et apparuérunt fo aquárum, * & reve ſunt fundaménta orbis rárum.

Ab increpatióne Dómine, * ab inſpirati ſpíritûs iræ tuæ.

Ant. Díligam te, D mine, fortitúdo mea, maméntum meum, & fúgium meum.

Ant. 4. Ero imma látus.

Diviſio Pſalmi 17.

Miſit de ſummo, (D minus,) & acc me, * & aſſúmpſit me aquis multis.

Erípuit me de inim meis fortíſſimis, & ab qui odérunt me ; * qu niam confortáti ſunt ſu me.

Prævenérunt me in affictiónis meæ ; * & fa tus eſt Dóminus prot tor meus.

Et edúxit me in latitú nem : * ſalvum me fec quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi D minus ſecúndùm juſtitia meam, * & ſecúndù

puritátem mánuum meárum retríbuet mihi.

Quia cuſtodívi vias Dómini, * nec ímpiè geſſi à Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpéctu meo, * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecúndùm juſtítiam meam, * & ſecúndùm puritátem mánuum meárum in conſpéctu oculórum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris, * & cum viro innocénte innocens eris.

Et cum elécto eléctus eris, * & cum pervérſo pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies, * & óculos ſuperbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne; * & in Deo meo tranſgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Ant. 7. Déxtera tua.

Altera Diviſio Pſalmi 17.

Deus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protéctor eſt ómnium ſperántium in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus qui præcínxit me virtúte, * & póſuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquàm cervórum, * & ſuper excélſa ſtátuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * & poſuíſti ut arcum æreum bráchia mea;

Et dedíſti mihi protectiónem ſalútis tuæ; * & déxtera tua ſuſcépit me.

Et diſciplína tua corréxit me in finem, * & diſciplína tua ipſa me docébit.

Dilatáſti greſſus meos ſubtùs me, * & non ſunt infirmáta veſtígia mea.

Pérſequar inimícos meos, & comprehéndam illos, * & non convértar, donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt ſtare: * cadent ſubtùs pedes meos.

Et præcinxíſti me virtute ad bellum; * & ſup-

plantáſti inſurgéntes in me ſubtùs me.

Et inimícos meos dedíſti mihi dorſum, * & odiéntes me diſperdidíſti.

Clamavérunt, nec erat qui ſalvos fáceret; * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et commínuam eos ut púlverem antè fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * conſtítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, ſervívit mihi; * in audítu oris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti ſunt mihi: * fílii aliéni inveteráti ſunt, & claudicavérunt à sémitis ſuis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; * & exaltétur Deus ſalútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & ſubdis pópulos ſub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab inſurgéntibus in me exaltábis me: * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine, * & nómini tuo p[...]dicam.

Magníficans ſalú[...] gis ejus, & fáciens [...] córdiam Chriſto ſi[...] vid, * & sémini eju[...] in ſæculum.

Ant. Déxtera tu[...] pit me, Dómine, [...] plína tua ipſa me d[...]

℣. Legem tuam [...] mine, non ſum ob[...]

℟. Médiâ nocte [...] bam ad confiténdu[...] *Pſalm. 118.*

Pater noſter, *&*[...]

IN III. NOCTU[...]

Ant. 2. In Deo [...]

PSALMUS 2[...]

Petit juſtus nè cum[...] pereat.

AD te Dómi[...] mábo: Deu[...] ne síleas à [...] nequándo táceas à [...] aſſimilábor deſcend[...] in lacum.

Exáudi, Dómine, [...] deprecatiónis mea[...] oro ad te, * dum [...] manus meas ad te[...] ſanctum tuum.

Ne ſimul trahas [...] peccatóribus; * [...] operántibus iniq[...] ne perdas me.

Qui loquúntur [...] cum próximo ſuo; [...]

in córdibus eó-

s ſecúndùm ópera
* & ſecúndùm
n adinventiónum
.
ndùm ópera má-
orum tribue illis : *
etributiónem eó-
s.
am non intellexé-
ra Dómini, & in
nánuum ejus ; *
illos, & non ædi-
os.
ictus Dóminus, *
exaudívit vocem
iónis meæ.
nus adjútor meus,
ctor meus : * in
ávit cor meum,
is ſum.
óruit caro mea, *
luntáte mea con-
i.
nus fortitúdo ple-
; * & protéctor
um Chriſti ſui

m fac pópulum
ómine, & béne-
ditáti tuæ : * &
, & extólle illos
ætérnum.
In Deo ſperávit
n, & adjútus ſum ;
luntáte mea con-
i.
I. Dómine.

PSALMUS 29.

Poſt multa pericula, gratiarum actio : Reſurrectio Chriſti.

EXaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepíſti me : * nec delectáſti inimícos meos ſuper me.

Dómine, Deus meus clamávi ad te : * & ſanáſti me.

Dómine, eduxíſti ab inférno ánimam meam : * ſalváſti me à deſcendéntibus in lacum.

Psállite Dómino Sancti ejus : * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * & vita in voluntáte ejus.

Ad véſperum demorábitur fletus : * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua ; * præſtitíſti decóri meo virtútem.

Avertíſti fáciem tuam à me : * & factus ſum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo : * dùm deſcéndo in corruptiónem ?

tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * & extólle illos uſque in ætérnum.

Per ſíngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in ſæculum, * & in ſæculum ſæculi.

Dignáre, Dómine, die iſto, * ſine peccáto nos cuſtodíre.

Miſerére noſtri, Dómine, * miſerére noſtri.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodùm ſperávimus in te.

In te, Dómine, ſperávi: * non confúndar in ætérnum.

Si non continuò ſequantur Laudes, hìc dicitur:

℣. Dóminus vobíſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. *Deindè Oratio propria cum integra concluſione; & tunc antè Laudes dicitur ſecretò,* Pater, Ave.

AD LAUDES.

DEus, in adjutórium meum inténde:

℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína. *Pſ. 69.*

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto;

Sicut erat in princ & nunc, & ſemper, ſæcula ſæculórum. A

Ant. 8. Deus.

PSALMUS 62.

Eccleſiæ ſolatium in de hujus ſæculi.

DEus, Deus me ad te de luc gilo.

Sitívit in te ánima me quàm multiplíciter tib ro mea.

In terra desérta, & via, & inaquóſa, ſ ſancto appárui tibi, vidérem virtútem tua glóriam tuam.

Quóniam mélior miſericórdia tua ſ vitas: * lábia mea la bunt te.

Sic benedícam te in mea, * & in nómine levábo manus meas.

Sicut ádipe & píngu ne repleátur ánima me & lábiis exultatiónis dábit os meum.

Si memor fui tui ſ ſtratum meum, in ma nis meditábor in te, * fuíſti adjútor meus.

Et in velaménto alá tuárum exultábo: adh ánima mea poſt te: * ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum q

ſiérunt ánimam meam; introíbunt in inferióra terræ, * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo; laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.

Ant. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo: ſitívit in te ánima mea.

Ant. 8. Mirábilis.

PSALMUS 92.

Quàm mirabilis Chriſtus in regno ſuo & ſua lege.

DOminus regnávit, decórem indútus eſt: * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc: * à ſæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine; * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Mirábilis in altis Dóminus: teſtimónia tua (Dómine) credibília facta ſunt nimis.

Ant. 5. Servíte Dño.

PSALMUS 99.

Ad Dei laudes & cultum adhortatio.

JUbiláte Deo omnis terra: * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus; * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, * introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis; confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam ſuávis eſt Dóminus: * in ætérnum miſericórdia ejus, & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Servíte Dómino in lætítia: ſcitóte quoniam Dóminus, ipſe eſt Deus.

Ant. 4. Benedíctus es.

Canticum trium Puerorum.

Dan. 3.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte, & ſuper-

exaltate eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, ſol & luna, Dómino: * benedícite, ſtellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes Spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æſtus, Dño: * benedícite, frigus & æſtus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * laudet & ſuperexáltet eum in ſæcula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, univérſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes Dómino: * benedícite, m[are] & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete[…] ómnia, quæ movént[ur in] aquis Dómino: * be[ne]dícite, omnes vólu[cres] cœli, Dómino.

Benedícite, omnes [bes]tiæ & pécora Dómino[:] benedícite, fílii hómin[um,] Dómino.

Benedícat Iſraël Dó[mi]num; * laudet & ſu[per]exáltet eum in ſæcula.

Benedícite, ſacerd[otes] Dómini Dño: * benedíc[ite,] ſervi Dómini, Dómin[o.]

Benedícite, ſpíritus [&] ánimæ juſtórum Dó[mi]no: * benedícite, Sa[ncti] & húmiles corde Dómi[no.]

Benedícite, Anán[ia,] Azária, Miſaël, Dó[mi]no: * laudáte & ſup[erexal]táte eum in ſæcula.

Hic, loco Glória, *dicit[ur]:*

Benedicámus Patrem, [&] Fílium, cum Sancto Sp[iri]tu: * laudémus & ſup[er]exaltémus eum in ſæcul[a.]

Benedíctus es, Dó[mi]ne, in firmaménto cœli[,] & laudábilis, & glorió[ſus,] & ſuperexaltátus in ſæcu[la.]

Ant. Benedíctus es, D[ó]mine, in throno regni t[ui,] & ſuperlaudábilis, & ſ[u]perexaltátus in ſæcula.

Ant. 7. Hymnus.

PSALMUS 148.

Omnium creaturarum ad Deum laudandum invitatio.

LAudáte Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélſis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, ſol & luna : * laudáte eum, omnes ſtellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum : * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini ;

Quia ipſe dixit, & facta ſunt ; * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in ætérnum, & in ſæculum ſæculi : * præcéptum póſuit, & non præteríbit.

Laudáte Dñm, de terra: * dracónes, & omnes abyſſi;

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles, * ligna fructífera, & omnes cedri :

Béſtiæ, & univérſa pécora, * ſerpéntes, & vólucres pennátæ :

Reges terræ, & omnes pópuli ; * príncipes, & omnes júdices terræ :

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus, laudent nomen Dómini : * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.

Conféſſio ejus ſuper cœlum & terram : * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus, * fíliis Iſraël, pópulo appropinquánti ſibi.

Ant. Hymnus ómnibus ſanctis ejus, filiis Iſraël ? pópulo appropinquánti ſibi.

Capitulum. Deut. 6.

AUdi Iſraël, Dóminus Deus noſter, Deus unus eſt. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua; erúntque verba hæc in corde tuo: & meditáberis in eis ſedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque conſúrgens. ℟. Deo grátias.

Sic reſpondetur in fine omnium Capitulorum.

℣. Manè aſtábo tibi, Dómine, & vidébo ;

℟. Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Pſalm.* 5.

Antiphona ut in Proprio.

CANTICUM ZACHARIÆ. *Luc.* 1.

BEnedíctus Dóminus Deus Iſraël ; * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ.

Et eréxit cornu ſalútis nobis, * in domo David púeri ſui.

Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſæculo ſunt, Prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium, qui odérunt nos.

Ad faciéndam miſericórdiam cum pátribus noſtris, * & memorári teſtaménti ſui ſancti:

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis;

Ut ſine timóre de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi:

In ſanctitáte, & juſtítia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.

Et tu, Puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis: * præíbis enim antè fáciem Dómini paráre vias ejus.;

Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum.

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos óriens ex alto;

Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis ſedent; * ad dirigéndos pedes noſtros in viam pacis.

Antiphona ut in l

℣. Dóminus vo

℟. Et cum ſpíriti

Oratio Dom. qu dicitur. Dóminus v

℟. Et cum ſpírit

℣. Benedicám mino.

℟. Deo grátia

Deindè fiunt morationes, ſi qua rant faciendæ. Fin mâ Oratione, dici

℣. Dóminus vo

℟. Et cum ſpíriti

℣. Benedicám mino.

℟. Deo grátias.

AD PRIM

Pater noſter. Av ría. Sancti Spíritûs in adjutórium meu Glória Patri, &c.

HYMNUS. *S. Am*

JAM lucis orto
Deum precému plices,
Ut in diúrnis áctibu
Nos ſervet à nocér

LINGUAM re témperet,
Ne litis horror ínſ
Viſum fovéndo gat,
Ne vanitátes háuri

SINT pura íntima,
Abſíſtat & vecórdi

erat ſupérbiam,
ibique párcitas.
cùm dies abſcéſ-
rit,
ique ſors redúxe-
,
per abſtinéntiam
námus glóriam.
Patri ſit glória,
ſoli Fílio,
piritu paráclito,
& in perpétuum.
nen.

7. In toto corde.

LMUS 117.

agit Eccleſia, quòd rerum diſcrimina, m & Chriſtum ſit conſecuta.

Onfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in
n miſericórdia ejus.
t nunc Iſraël quó-
nus, * quóniam in
n miſericórdia ejus.
t nunc domus Aá-
quóniam in ſæcu-
iſericórdia ejus.
nt nunc qui timent
um, * quóniam in
n miſericórdia ejus.
ibulatióne invocávi
um, * & exaudívit
atitúdine Dóminus.
inus mihi adjútor: *
imébo quid fáciat
omo.

Dóminus mihi adjútor: * & ego deſpíciam inimícos meos.

Bonum eſt confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum eſt ſperáre in Dómino, * quàm ſperáre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me, * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdedérunt me ſicut apes, & exarsérunt ſicut ignis in ſpinis; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Impúlſus evérſus ſum ut cáderem; * & Dóminus ſuſcépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus; * & factus eſt mihi in ſalútem.

Vox exultatiónis & ſalútis, * in tabernaculis juſtórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me; * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, ſed vivam; * & narrábo ópera Dómini.

Caſtígans caſtigávit me

Dóminus; * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas juſtítiæ; ingréſſus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, juſti intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudíſti me; * & factus es mihi in ſalútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus eſt in caput ánguli.

A Dómino factum eſt iſtud; * & eſt mirábile in óculis noſtris.

Hæc eſt dies, quam fecit Dóminus: * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, ſalvum me fac! ô Dómine, benè proſperáre! * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illúxit nobis.

Conſtitúite diem ſolémnem in condénſis, * uſque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi; * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudíſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in ſæculum miſericórdia ejus.

PSALMUS 118.

Mandata Dei menti ſ per obverſanda.

BEáti immaculáti via, * qui ámbul in lege Dómini.

Beáti, qui ſcrután teſtimónia ejus, * in t corde exquírunt eum.

Non enim qui oper tur iniquitátem, * in ejus ambulavérunt.

Tu mandáſti, * man ta tua cuſtodíri nimis.

Utinam dirigántur v meæ, * ad cuſtodiénd juſtificatiónes tuas!

Tunc non confúndar cùm perſpéxero in ómi bus mandátis tuis.

Confitébor tibi in dire tióne cordis, * in eo qu dídici judícia juſtítiæ tu

Juſtificatiónes tuas cu tódiam; * non me der línquas uſquequáque.

In quo córrigit adole céntior viam ſuam? * i cuſtodiéndo ſermón tuos.

In toto corde meo ex quisívi te; * ne repéll me à mandátis tuis.

In corde meo abſcón elóquia tua, * ut no peccem tibi.

Benedíctus es, Dómi ne: * doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum, * ſicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor; * & conſiderábo vias tuas.

In juſtificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíſcar ſermónes tuos.

Diviſio Pſalmi 118.

REtríbue ſervo tuo vivífica me; * & cuſtódiam ſermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & conſiderábo mirabília de lege tua.

Incola ego ſum in terra, * non abſcóndas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpáſti ſupérbos: * maledícti qui declínant á mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contémptum; * quia teſtimónia tua exquisívi.

Etenim ſedérunt príncipes, & advérsùm me loquebántur; * ſervus autem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis.

Nam & teſtimónia tua meditátio mea eſt, * & consilium meum juſtificatiónes tuæ.

Adhæſit paviménto ánima mea, * vivífica me ſecúndùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudíſti me: * doce me juſtificatiónes tuas.

Viam juſtificatiónũ tuárum ínſtrue me: * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis amóve à me; * & de lege tuâ miſerére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non ſum oblítus.

Adhæſi teſtimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri; * cùm dilatáſti cor meum.

Quandò fit Officium de Dominicâ, niſi aliter notetur, dicitur Symbolum ſequens.

QUicúmque vult ſalvus eſſe, * ante ómnia opus eſt, ut téneat Cathólicam fidem;

Quam niſi quiſque íntegram inviolatámque ſerváverit, * abſque dúbio in ætérnum peribit.

Fides autem Cathólica hæc eſt; * ut unum Deúm in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte venerémur;

Neque confundéntes persónas, * neque ſubſtántiam ſeparantes.

Alia eſt enim persóna Patris, ália Fílii; * ália Spíritûs Sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs Sancti una eſt divínitas, * æquális glória, coætérna majéſtas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménſus Pater, imménſus Fílius, * imménſus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * ſed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménſi; * ſed unus increátus, & unus imménſus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres *Dii; * ſed unus eſt* Deus.

Ita Dóminus Pat Dóminus Fílius, * Dó nus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres D mini; * ſed unus eſt D minus.

Quia ſicut ſigillá unamquámque persón Deum ac Dóminum c fitéri Chriſtiánâ verit compéllimur; * ita t Deos aut Dóminos cere Cathólicâ religió prohibémur.

Pater à nullo eſt fa tus, * nec creátus, n génitus.

Fílius à Patre ſolo eſt non factus, nec creátu ſed génitus.

Spíritus Sanctus à Pat & Fílio; * non factus, ne creátus, nec génitus, ſe procédens.

Unus ergo Pater, no tres Patres: unus Fíliu non tres Fílii: * unus Spi ritus Sanctus, non tres Spi ritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nih prius aut poſtérius, nih majus aut minus; * ſe totæ tres persónæ coætér næ ſibi ſunt & coæquále

Ita ut per ómnia, ſicu jam ſuprà dictum eſt, & únitas in Trinitáte, & Trínitas in unitáte veneránda ſit.

Qu

ergò ſalvus
de Trinitáte

ſárium eſt ad
item, * ut In-
quoque Dó-
Jeſu Chriſti
lat.
des recta, ut
confiteámur,*
is noſter Je-
Dei Fílius,
o eſt.
ſubſtántia Pa-
la génitus, *
ex ſubſtántia
alo natus.
Deus, per-
; * ex ánima
umána carne

atri ſecúndùm
* minor Patre
manitátem.
Deus ſit &
n duo tamen,
Chriſtus.
em non con-
initátis in car-
l aſſumptióne
in Deum.
ninò non con-
tántiæ, * ſed
ónæ.
ut ánima ra-
caro unus eſt
a Deus & ho-
t Chriſtus:
ſſus eſt pro
ſtiva.

ſalúte noſtra, deſcéndit ad ínferos; * tértiâ die reſurréxit à mórtuis:

Aſcéndit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis; * indè ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos:

Ad cujus advéntum omnes hómines reſúrgere habent cum corpóribus ſuis,* & redditúri ſunt de factis própriis ratiónem:

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam; * qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc eſt fides Cathólica;* quam niſi quiſque fidéliter firmitérque credíderit, ſalvus eſſe non póterit.

Ant. In toto corde meo exquiſívi te, Dómine, doce me juſtificatiónes tuas. *Pſalm. 118.*

Capitulum. 1 Tim. 1.

REgi ſæculórum immortáli, inviſíbili, ſoli Deo honor & glória in ſæcula ſæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Chriſte, Fili Dei vivi, miſerére nobis. *Repetitur.* ℟. Chriſte Fili Dei vivi, miſerére nobis.

℣. Qui ſedes ad déxteram Patris. ℟. Chriſte.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. *Repetitur.*

℟. Chriſte. *Matth. 16. Tob. 8. Heb. 1.*

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos.

℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ. 43.*

℣. Dóminus vobíſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecíſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciéndam noſtra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrũ Jeſum Chriſtum, Fílium tuum, *&c.*

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit Lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur, ſed ſtatim Hebdomadarius dicit:

℣. Pretióſa in conſpéctu Dómini

℟. *Mors* Sanctórũ ejus.

SAncta María, & oi
nes Sancti ádjuve
nos in oratiónibus ſuis p
nobis ad Deum; ut ſecũ
dũm eum qui vocávit no
Sanctum, & ipſi in om
converſatióne ſancti ſim

℟. Amen. *Rom.*
1. Petr. 1.

Deindè ubi legitur N
crologium, poſt ejus Lect
nem dicitur Pſalmus I
profúndis, *& in fine,* R
quiem. *cum* ℣℣. Requi
cant in pace. Dómin
exáudi. Dóminus vob
cum. *& Orat. ut in f*
Officii Defunctorum.

Poſteà dicitur: ℣. Deu
in adjutórium meum i
ténde:

℟. Dómine, ad adj
vándum me feſtína. *Pſ. 6*

℣. Deus, in adjutóriu
meum inténde:

℟. Dómine, ad adj
vándum me feſtína.

℣. Deus, Rex pie, fo
tis & clemens, in adjut
rium meum inténde:

℟. Dómine, ad adj
vándum me feſtína: Gl
ria Patri, & Fílio, & Sp
rítui Sancto: Sicut erat
princípio, & nunc,
ſemper, & in ſæcula ſ
culórum. Amen.

Kyrie, eléïſon.

Chriſte, eléïſon.

. Réſpice in ſervos
, *Dómine*, & in ópe-
ıa, & dírige fílios
n.
Et ſit ſplendor Dó-
Dei noſtri ſuper nos,
era mánuum noſtrá-
lírige ſuper nos, &
mánuum noſtrárum
. *Pſalm. 89.*
Orémus.
ːrígere & ſanctificá-
e, régere & guber-
dignáre, Dómine
, Rex cœli & terræ,
corda & córpora
ı, ſenſus, ſermónes
ıus noſtros, in lege
& in opéribus man-
ım tuórum; ut hîc
ætérnum, te auxi-
, ſalvi & líberi eſſe

℟. Deo grátias.

Qui privatim recitant, non dicunt, Jube, domne, benedícere, *ſed legunt Benedictionem & Canonem; addendo in fine*: Tu autem, Dómine, *&c.*

Poſt Lectionem Canonis.

℣. Adjutórium noſtrũ in nómine Dómini,

℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ. 123.*

℣. Sit nomen Dómini benedíctum:

℟. Ex hoc nunc & uſque in ſæculum. *Pſ. 112.*

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

In Feſtis Duplicibus & ſuprà, Officium fit ut in Dominica, exceptâ Anti-

Dignáre promptus íngeri
Noſtro refúſus péctori.
Os, lingua, mens, ſénſus, vigor,
Confeſſiónem pérſonent;
Flamméſcat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.
Præsta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu paráclito,
Regnans per omne ſæculũ. Amen.

Ant. 2. Da mihi.

Ex Psalmo 118.

Vitia per legem fugienda.

LEgem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónũ tuárũm: * & exquíram eam ſemper.

Da mihi intelléctum, & ſcrutábor legem tuam; * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum; * quia ipſam vólui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua, * & non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod ſuſpicátus ſum, * quia judícia t jucúnda.

Ecce concupívi ma dáta tua: * in æquit tua vivífica me.

Et véniat ſuper me m ſericórdia tua, Dómine: ſalutáre tuum ſecúndù elóquium tuum.

Et reſpondébo expr brántibus mihi verbum; quia ſperávi in ſermón bus tuis.

Et ne áuferas de o meo verbum veritátis u quequáque; * quia in ju díciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam lege tuam ſemper, * in ſæcu lum & in ſæculum ſæcul

Et ambulábam in latit dine; * quia mandáta tu exquisívi.

Et loquébar de teſti móniis tuis in conſpéct regum; * & non con fundébar.

Et meditábar in man dátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus mea ad mandáta tua quæ di léxi; * & exercébar i juſtificatiónibus tuis.

Divisio Psalmi 118.

Habenda legis divinæ me mória.

MEmor eſto verbi tu ſervo tuo, * in qu mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea ; * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iniquè agébant uſquequáque : * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à ſæculo, Dómine ; * & conſolátus ſum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine ; * & cuſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi ; * quia juſtificatiónes tuas exquiſívi.

Pórtio mea, Dómine :* dixi cuſtodíre legem tuam.

Deprecátus ſum fáciem tuam in toto corde meo : * miſerére mei ſecúndùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & convérti pedes meos in teſtimónia tua.

Parátus ſum, & non ſum turbátus, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi ſunt me ; * & legem tuam non ſum oblítus.

Média nocte ſurgébam ad confiténdum tibi * ſuper judícia juſtificatiónis tuæ.

Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, * & cuſtodiéntiũ mandáta tua.

Miſericórdiâ tuâ, Dómine, plena eſt terra ; * juſtificationes tuas doce me.

DIVISIO PSALMI 118.

Dei benignitas.

BOnitátem feciſti cum ſervo tuo, Dómine, * ſecúndùm verbum tuum.

Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me ; * quia mandátis tuis crédidi.

Priúſquàm humiliárer, ego deliqui ; * proptéreà elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu ; * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iníquitas ſuperbórũ ; * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum : * ego verò legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliáſti me, * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * ſuper míllia auri & argénti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me : * da mihi intelléctum, &

diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur, * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliáſti me.

Fiat miſericórdia tua ut conſolétur me, * ſecúndùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundántur ſupérbi, quia injúſtè iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Ant. Da mihi intelléctum, & ſcrutábor legem tuam, Dómine.

Capitulum. 1. Joan. 2.

IN hoc ſcimus quóniam cognóvimus eum, ſi mandáta ejus obſervémus.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Inclína cor meum, Deus in teſtimónia tua. *Repet.* ℟. Inclína.

℣. *Avérte óculos meos* ne vídeant vanitátem: via tua vivífica me. *Rep* Inclína. Glória Patri, & *Repet.* Inclína.

℣. Deduc me in ſém tam mandatórum tuórum

℟. Quia ipſam vólui

℣. Dóminus vobíſcum

℟. Et cum ſpíritu tuo

Oratio. conveniens.

Finitâ Oratione. ℣. Dóminus vobíſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Et ſic in omnibus Horis

AD SEXTAM.

Pater noſter. Ave, María. Sancti Spíritûs. Deus in adjutórium meum inténde. Glória Patri, *&c.*

HYMNUS. *S. Ambroſii.*

RECTOR potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre manè inſtruis,
Et ígnibus merídiem.

EXTINGUE flammas litium,
Aufer calórem nóxium,
Confer ſalútem córporũ,
Verámque pacem córdiũ.

PRÆSTA, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu paráclito,
Regnans per omne ſæculũ.
Amen.

Ant. 3. Inclinávi.

EX PSALMO 118.

De ſincera divinæ legis veritate.

DEfécit in ſalutáre tuũ ánima mea, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes, quandò conſolá-beris me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruína: * juſtificatiónes tuas non ſum oblitus.

Quot ſunt dies ſervi tui? * quandò fácies de perſequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè perſecúti ſunt me, ádjuva me.

Paulò minùs conſummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndùm miſericórdiam tuam vivífica me, * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundáſti terram, & *pérmanet.*

Ordinatióne tuâ perſevérat dies, * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Niſi quòd lex tua meditátio mea eſt, * tunc fortè periiſſem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíſcar juſtificatiónes tuas, * quia in ipſis vivificáſti me.

Tuus ſum ego, ſalvum me fac, * quóniam juſtificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * teſtimónia tua intelléxi.

Omnis conſummatiónis vidi finem; * latum mandátum tuum nimis.

Diviſio Pſalmi 118.

QUómodò diléxi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea eſt.

Super inimícos meos prudéntem me feciſti mandáto tuo, * quia in ætérnum mihi eſt.

Super omnes docéntes me intelléxi, * quia teſtimónia tua meditátio mea eſt.

Super ſenes intelléxi, * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut cuſtódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi, * quia tu legem *poſuiſti* mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua ! * ſuper mel ori meo.

A mandátis tuis intelléxi : * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * & lumen ſémitis meis.

Jurávi & ſtátui * cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ.

Humiliátus ſum uſquequáquè, Dómine, * vivífica me ſecúndùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis ſemper : * & legem tuam non ſum oblítus.

Poſuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi teſtimónia tua in ætérnum, * quia exultátio cordis mei ſunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas juſtificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Diviſio Pſalmi 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & ſuſcéptor meus es tu : * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declináte à me, maligni : * & ſcrutábor man dáta Dei mei.

Súſcipe me ſecúndùm elóquium tuum, & v vam ; * & non confúnd me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & ſalvu ero ; * & meditábor in ju tificatiónibus tuis ſemper.

Sprevíſti omnes diſce déntes à judíciis tuis, * quia injúſta cogitátio eórum.

Prævaricántes reputáv omnes peccatóres terræ : ídeò diléxi teſtimónia tua

Confíge timóre tuo carnes meas ; * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & juſtítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum : * non calumniéntur me ſupérbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuum, * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecúndùm miſericórdiam tuam, * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego : * da mihi intelléctum, ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine : * diſſipavérunt legem tuam.

Ideò diléxi mandáta tua * ſuper aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iniquam ódio hábui.

Ant. Inclinávi cor meũ ad faciéndas juſtificatiónes tuas in ætérnum.

Capitulum. Joan. 5.

HÆc eſt cháritas Dei, ut mandáta ejus cuſtodiámus ; & mandáta ejus grávia non ſunt.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Secúndùm miſericórdiam tuam viviſica me, Dómine. *Repet.* ℟. Secúndùm.

℣. Et cuſtódiam teſtimónia oris tui. *Repet.* Secúndùm. Glória Patri. *Repet.* Secúndùm.

℣. Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua !

℟. Super mel ori meo.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noſter. Ave, María. Sancti Spíritûs. Deus in adjutórium meum, *&c.* Glória Patri, *&c.*

HYMNUS *S. Ambroſii.*

RErum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens;
Lucis diúrnæ témpora,
Succéſſibus detérminans.

LARGIRE clarum véſperè,
Quo vita nuſquam décidat;
Sed præmium mortis ſacræ
Perénnis inſtet glória.

PRÆSTA, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu paráclito,
Regnans per omne ſeculũ.
Amen.

Ant. 6. Omnia.

EX PSALMO 118.

Meditationes eloquiorum Dei.

MIrabília teſtimónia tua : * ideò ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat, * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, & attráxi ſpíritum, * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me, & miſerére meì, * ſecúndùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecúndùm elóquium tuum; * & non dominétur mei omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum ; * & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei ; * quia non cuſtodiérunt legem tuam.

Juſtus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandáſti juſtítiam teſtimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéſcere me fecit zelus meus, * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter ; * & ſervus tuus diléxit illud.

Adoleſcéntulus ſum ego, & contémptus ; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Juſtítia tua, juſtítia in ætérnum ; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimónia tua in ætérnum : * intelléctum da mihi, & vivam.

Diviſio Pſalmi 118.

CLamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine : * juſtificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, ſalvum me fac, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Præveni in maturitáte, & clamávi, * quia in verba tua ſuperſperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi ſecúndùm miſericórdiam tuam, Dómine ; * & ſecúndùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perſequéntes me iniquitáti : * à lege autem tua longè facti ſunt.

Propè es tu, Dómine, * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de teſtimóniis tuis, * quia in ætérnum fundáſti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me ; * quia legem tuam non ſum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus ſalus, * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ multæ, Dómine : * ſecúndùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui perſequúntur me, & tribulant me : * à teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabeſcébam, * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in miſericórdia tua vivífica me.

Principium verbórum tuórum véritas: * in ætérnum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

Diviſio Pſalmi 118.

PRincipes perſecúti ſunt me gratis, * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua, * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus ſum; * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam, * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábam ſalutáre tuum, Dómine; * & mandáta tua diléxi.

Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, & teſtimónia tua, * quia omnes viæ meæ in conſpéctu tuo.

Appropìnquet deprecátio mea in conſpéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret poſtulátio mea in conſpéctu tuo: * ſecúndùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum, * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me, * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi ſalutáre tuū, Dómine, * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te: * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis quæ périit; * quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

Ant. Omnia mandáta tua æquitas: pax multa diligéntibus legem tuam, Dómine.

Capitulum. 1. Tim. 1.

FInis præcépti eſt cháritas de corde puro, & conſciéntiâ bonâ & fide non fictâ.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine. *Repetitur.* Clamávi. ℣. Juſtificatiónes tuas requíram. *Repet.* Clamávi. Glória Patri. *Repetitur.* Clamávi.

℣. Clamávi ad te, ſalvum me fac;

℟. Ut cuſtódiam mandáta tua.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Pater noſter. Ave, María. Sancti Spíritûs, *&c.* Deus in adjutórium, *&c.* Glória Patri, *&c.*

Ant. 7. Dixit Dóminus.

PSALMUS 109.

Chriſtus ad dexteram Dei ſedens: ipſius generatio, regnum & ſacerdotium.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * ſcabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero antè lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum, * Tu es Sacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis,* confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibu implébit ruínas; * co quaſſábit cápita in terr multórum.

De torrénte in via bi bet: * proptéreà exaltáb caput.

Ant. Dixit Dóminu Dómino meo: Sede dextris meis.

Ant. 4. Fidélia.

PSALMUS 110.

Laus Deo qui Eccleſiæ tot beneficia contulit.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in consílio juſtórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini; * exquiſíta in omnes voluntátes ejus.

Confeſſio & magnificéntia opus ejus; * & juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum, miséricors & miſerátor Dóminus: * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in ſæculum teſtaménti ſui: * virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo.

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum ejus, véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in ſæculum ſæculi, * facta in ve-

& æquitáte.
demptiónem miſit
lo ſuo: * mandávit
érnum teſtaméntum

ctum & terríbile
n ejus; * inítium ſa-
æ timor Dómini.
elléctus bonus ómni-
aciéntibus eum: *
io ejus manet in
ım ſæculi.
t. Fidélia ómnia
ita ejus, confirmáta
ulum ſæculi.
. 7. Qui timet Dó-
n.

SALMUS III.

Domini gloria eſt
ſecuritas juſtorum.

átus vir qui timet
óminum, * in man-
jus volet nimis.
ens in terra erit ſe-
ejus: * generátio
um benedicétur.
ria & divítiæ in do-
us; * & juſtítia ejus
in ſæculum ſæculi.
rtum eſt in ténebris
rectis; * miséricors,
erátor, & juſtus.
índus homo, qui
tur & cómmodat,
et ſermónes ſuos in
, * quia in ætér-
ıon commovébitur.
nemória ætérna erit
; * ab auditióne

mala non timébit.

Parátum cor ejus ſpe-
ráre in Dómino, confir-
mátum eſt cor ejus, * non
commovébitur donec deſ-
píciat inimícos ſuos.

Diſpérſit dedit paupéri-
bus; juſtítia ejus manet in
ſæculum ſæculi: * cornu
ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit & iraſ-
cétur, déntibus ſuis fremet
& tabéſcet; * deſidérium
peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dómi-
num, in mandátis ejus vo-
let nimis.

Ant. 4. Sit nomen
Dómini.

PSALMUS 112.

Deus ſuper omnia excelſus,
& exaltans humiles.

LAudáte, púeri, Dó-
minum, * laudáte no-
men Dómini.

Sit nomen Dómini be-
nedíctum, * ex hoc nunc,
& uſque in ſæculum.

A ſolis ortu uſque ad
occáſum, * laudábile no-
men Dómini.

Excélſus ſuper omnes
gentes Dóminus, * & ſu-
per cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus
Deus noſter, qui in altis
hábitat, * & humília réſ-
picit in cœlo & in terra?

Súſcitans à terra ino-

CANTICUM B. MARIÆ VIRGINIS.

Luc. 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum:

Et exultávit ſpíritus meus * in Deo ſalutári meo:

Quia reſpéxit humilitátem Ancíllæ ſuæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes:

Quia fecit mihi magna qui potens eſt, * & ſanctum nomen ejus.

Et miſericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio ſuo; * diſpérſit ſupérbos mente cordis ſui:

Depóſuit poténtes de ſede; * & exaltávit húmiles:

Eſuriéntes implévit bonis; * & dívites dimíſit inánes.

Suſcépit Iſraël púerum ſuum, * recordátus miſericórdiæ ſuæ.

Sicut locútus eſt ad patres noſtros, * Abraham & sémini ejus in ſæcula.

Dicitur deindè Antiphona & Oratio conveniens; atque fiunt Commemorationes, ſi quæ ſint faciendæ, eodem ritu quo ſuprà in Laudibus.

AD COMPLETOR.

Pater noſter. Ave, María. Sancti Spíritûs, *&c.*

COnvérte nos, Deus ſalutáris noſter:

℞. Et avérte iram tuam à nobis. *Pſ. 84.*

℣. Deus, in adjutórium meum inténde:

℞. Dómine, ad adjuvándum me feſtína. *Pſal. 69.*

Gloria Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculórum. Amen. Allelúia.

Ant. 8. Miſerére.

PSALMUS 4.

In Deo, non in divitiis, ſpes collocanda.

CUm invocárem exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilatáſti mihi.

Miſerére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáu-

, cùm clamávero
mini , & nolíte
: * quæ dícitis in
veſtris , in cubíli-
is compungímini.
icáte ſacrifícium
& ſperáte in Dó-
* multi dicunt ,
éndit nobis bona ?
tum eſt ſuper nos
ultûs tui , Dómi-
ledíſti lætítiam in
ieo.
ctu fruménti , vini ,
ſui , * multiplicáti

ice in idípſum *
n & requiéſcam :
iam tu , Dómine ,
ter in ſpe * conſ-
ie.

ALMUS 90.

*ndum iis qui ad
confugiunt : An-
m cuſtodiæ com-
iſſus homo.*

hábitat in adjutó-
Altíſſimi , * in
ne Dei cœli com-
ur.
Dómino : Suſ-
eus es tu , & re-
meum : * Deus
erábo in eum.
iam ipſe liberávit
láqueo venán-
& à verbo áſpero.
lis ſuis *obumbrá-*

bit tibi , * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis à timóre noctúrno.

A ſagítta volánte in die , à negótio perambulánte in ténebris ; * ab incúrſu , & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille , & decem míllia à dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderábis , * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam , Tu es , Dómine , ſpes mea : * altíſſimum poſuíſti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum , * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te , * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te , * ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſilíſcum ambulábis , * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit , liberábo eum ; * prótegam eum , quóniam co-

gnóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exáudiam eum: cum ipſo ſum in tribulatióne; * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & oſténdam illi ſalutáre meum.

PSALMUS 133.

Eccleſia cultores Domini ad Dei gloriam hortatur.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini.

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri:

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Miſerére meî, Dómine, & exáudi oratiónem meam.

Per Annum.

HYMNUS.

DEus Creátor ómnium,
Grates perácto jam die;
Et noctis exórtu, preces
Proni tibi persólvimus.

QUOD longa peccávit dies
Noctúrnus éxpiet dolor;
Nec per ſopórem n[...]
ſinas
Hoſtis patére fráudibus.

INFÉSTUS uſque c[...]
cuit
Quærens leo, quem d[...]
voret;
Umbrántibus tuos, Pat[...]
Natos ſub alis prótege[...]

O quandò lucéſcet tu[...]
Qui neſcit occáſum, die[...]
O quandò te perénnit[...]
Amábimus, laudábimus[...]

ÆTÉRNE tu Ve[...]
Pater,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

In omni Officio de Beata.

HYMNUS.

VIRGO Dei Géni[...]
trix,
Quem totus non capi[...]
Orbis,
In tua ſe clauſit
Víſcera, factus homo.

HINC méritò dicent
Te ſæcula cuncta beátam;
Hinc pópuli matrem
Te dominámque colunt.

SUSCIPE, quos pi[...]
plebs
Tibi péndere certat, honóres:
Annue, ſollícitâ
Quam prece poſcit, opem.

GLORIA magna Patri;
Compar ſit glória Nato;

Ambórum tibi par,
Spíritus alme, decus.
Amen.

Capitulum. 1. Theſſ. 5.

OMnes vos fílii lucis eſtis, & fílii diéi: non ſumus noctis neque tenebrárum: ígitur non dormiámus ſicut & cæteri, ſed vigilémus & sóbrii ſimus. ℟. Deo grátias.

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, comméndo ſpíritum meum.

Repetitur, ℟. In manus tuas, Dómine, comméndo ſpíritum meum.

℣. Redemíſti me, Dómine, Deus veritátis.

℟. In manus tuas, Dómine, comméndo ſpíritum meum.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto.

℟. In manus tuas, Dómine, comméndo ſpíritum meum. *Pſ. 30.*

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupíllam óculi:

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ. 16.*

Ad Nunc dimíttis,

Ant. 6. Sive vigilémus.

CANTICUM SIMEONIS.

Luc. 2.

NUnc dimíttis ſervum tuum, Dómine, * ſecúndùm verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum.

Quod paráſti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Ant. Sive vigilémus, ſive dormiámus, ſimul cum Chriſto vivámus. *1. Theſſ. 5.*

℣. Dóminus vobiſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

VIſita, quæſumus Dómine, habitatiónem noſtram, & omnes inſídias inimíci ab ea longè repélle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant; & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum.

℣. Dóminus vobiſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Poſteà dicitur una ex Antiphonis B. Mariæ Virginis, ut habentur infrà ad calcem Pſalterii.

FERIA SECUNDA,
AD MATUTINUM.

Pater noſter, &c. *ut in Dominica*, pag. 5.

Invitatorium. Deum, qui prior diléxit nos; * Veníte, adorémus. *1. Joan.* 4.

Pſalmus. Veníte. *pag. 6.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. Omnia.

PSALMUS 103.

Deus ab opificio & providentia celebratur.

Benedic ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confeſſiónem & decórem induíſti, * amíctus lúmine ſicut veſtiménto.

Exténdens cœlum ſicut pellem, * qui tegis aquis ſuperióra ejus.

Qui ponis nubem aſcénſum tuum, * qui ámbulas ſuper pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos, ſpíritus, * & miníſtros tuos ignem uréntem;

Qui fundáſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam; * non inclinábitur in ſæculum ſæculi.

Abyſſus, ſicut veſtiméntum, amíctus ejus; * ſuper montes ſtabunt aquæ:

Ab increpatióne tua f[ugient]; * à voce tonítrui [tui] formidábunt.

Aſcéndunt montes, [&] deſcéndunt campi, [in] locum quem fundáſti [eis].

Términum poſuíſti quem non tranſgredi[en]tur; * neque convertén[tur] operíre terram.

Qui emíttis fontes [in] convállibus: * inter m[e]dium móntium pertran[si]bunt aquæ:

Potábunt omnes béſti[æ] agri; * expectábunt óna[]gri in ſiti ſua:

Super ea vólucres cœ[li] habitábunt; * de médi[o] petrárum dabunt voces.

Rigans montes de ſupe[]rióribus ſuis; * de fruct[u] óperum tuórum ſatiábitu[r] terra:

Prodúcens fœnum jumentis, * & herbam ſervitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis.

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, & cedri Líbani quas plantávit; * illic páſſeres nidificábunt.

Heródii domus dux eſt eórum: * montes excélſi

petra refúgium
is.
lunam in témpo-
cognóvit occáſum

ti ténebras & facta
: * in ipſa pertran-
mnes béſtiæ ſylvæ.
li leónum rugién-
ápiant, * & quæ-
Deo eſcam ſibi.
s eſt ſol, & con-
ſunt; * & in cu-
uis collocabúntur.
t homo ad opus
* ad operatiónem
que ad véſperam.

ſio Pſalmi 103.

àm magnificáta
nt ópera tua, Dó-
* ómnia in ſapién-
ti: impléta eſt terra
óne tuâ:
mare magnum, &
um mánibus; * illíc
, quorum non eſt
is.
nália pusilla cum
; * illìc naves per-
ınt.
co iſte quem for-
d illudéndum ei: *
à te expéctant, ut
eſcam in témpore.
ite te illis, cólli-
* apériente te ma-
iam, ómnia imple-
bonitáte:
rténte autem te fá-

ciem, turbabúntur; * áuferes ſpíritum eórum, & deficient, & in púlverem ſuum reverténtur.

Emíttes Spíritum tuum, & creabúntur; * & renovábis fáciem terræ.

Altera Diviſio Pſal. 103.

SIt glória Dómini in ſæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus ſuis.

Qui réſpicit terram, & facit eam trémere; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * pſallam Deo meo quámdiù ſum.

Jucúndum ſit ei elóquium meum: * ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres á terra, & iníqui, ità ut non ſint; * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Omnia in ſapiéntia fecíſti, Dómine: impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. Mementóte.

PSALMUS 104.

Beneficia Iſraëlitis collata enumerantur.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus; * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cántate ei & psállite ei, * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine ſancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini; * quærite fáciem ejus ſemper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit; * prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Semen Abraham, ſervi ejus; * filii Jacob, elécti ejus.

Ipſe Dóminus Deus noſter; * in univérſa terra judícia ejus.

Memor fuit in ſæculum teſtaménti ſui; * verbi quod mandávit in mille generatiónes:

Quod diſpóſuit ad Abraham, * & juraménti ſui ad Iſaac.

Et ſtátuit illud Jacob in præcéptum; * & Iſraël in teſtaméntum ætérnum,

Dicens, Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis veſtræ;

Cùm eſſent número brevi, * pauciſſimi & íncolæ ejus:

Et pertranſiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges:

Nolíte tángere chriſtos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári.

Diviſio Pſalmi 104.

Vocávit (Dóminus) famem ſuper terram; * & omne firmaméntum panis contrívit.

Miſit ante eos virum: * in ſervum venundátus eſt Jóſeph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránſiit ánimam ejus; donec veníret verbū ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum: * miſit rex, & ſolvit eum; princeps populórum, & dimíſit eum.

Conſtítuit eum dóminum domûs ſuæ, * & príncipem omnis poſſeſſiónis ſuæ.

Ut erudíret príncipes ejus ſicut ſemetípſum, * & ſenes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Iſraël in Ægyptum, * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum ſuum veheménter; * & firmávit eum ſuper inimícos ejus.

Convértit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in ſervos ejus.

Altera Diviſio Pſal. 104.

MIſit (Dóminus) Móyſen ſervum ſuum, * Aáron quem elégit ipſum:

Póſuit in eis verba ſignórum ſuórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Miſit ténebras, & obſcurávit: * & non exacerbávit ſermónes ſuos.

Convértit aquas eórum in ſánguinem; * & occídit piſces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, & venit cœnomyía & cíniſes * in ómnibus fínibus eórum.

Póſuit plúvias eórum grándinem; * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percúſſit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum fínium eórum:

Dixit, & venit locúſta & bruchus, * cujus non erat númerus;

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percúſſit omne primogénitum in terra eórum, * *primítias omnis labóris eórum.*

Et edúxit eos cum argénto & auro: * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta eſt Ægyptus in profectióne eórum: * quia incúbuit timor eórum ſuper eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lúceret eis per noctem.

Petiérunt, & venit cotúrnix: * & pane cœli ſaturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ; * abiérunt in ſicco flúmina:

Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum:

Et edúxit pópulum ſuum in exultatióne, * & eléctos ſuos in lætítia;

Et dedit illis regiónes géntium; * & labóres populórum poſſedérunt:

Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. Viſita nos.

PSALMUS 105.

Bonitas Dei : Judæorum ingratus animus.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in ſæculum miſericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui cuſtódiunt judícium, * & fáciunt juſtítiam in omni témpore.

Meménto noſtri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * víſita nos in ſalutári tuo;

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Diviſio Pſalmi 105.

PEccávimus cum pátribus noſtris; * injúſtè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægypto non intellexérũt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis miſericórdiæ tuæ,

Et irritavérunt aſcendéntes in mare, * mare Rubrum;

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum; * ut notam fáceret poténtiam ſuam.

Et increpuit mare Ru brum, & exſiccátum eſt; & dedúxit eos in abyſ ſicut in desérto:

Et ſalvávit eos de ma odiéntium, * & redém eos de manu inimíci:

Et opéruit aqua trib lántes eos; * unus ex non remánſit.

Et credidérunt verb ejus; * & laudavérunt lau dem ejus.

Citò fecérunt, obli ſunt óperum ejus, * & non ſuſtinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt con cupiſcéntiam in desérto; * & tentavérunt Deum in inaquóſo.

Et dedit eis petitiónem ipsórum; * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móyſen in caſtris; * Aáron ſanctum Dómini.

Apérta eſt terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit ſuper congregatiónem Abíron.

Et exárſit ignis in ſynagóga eórum; * flamma combúſſit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb; * & adoravérunt ſculptile.

Et mutavérunt glóriam ſuam * in ſimilitúdinem

vituli

vituli comedéntis fœnum.

Obliti ſunt Deum qui ſalvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari Rubro.

Et dixit ut diſpérderet eos; * ſi non Móyſes eléctus ejus ſtetiſſet in confractióne, in conſpéctu ejus,

Ut avérteret iram ejus, ne diſpérderet eos: * & pro níhilo habuérunt terram deſiderábilem.

Non crediderunt verbo ejus, & murmuravérunt in tabernáculis ſuis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum ſuam ſuper eos, * ut proſtérneret eos in deſérto;

Et ut dejíceret ſemen eórum in natiónibus, * & diſpérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti ſunt Beélphegor: * & comedérunt ſacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis: * & multiplicáta eſt in eis ruína.

Et ſtetit Phínees, & placávit; * & ceſſávit quaſſátio.

Et reputátum eſt ei in juſtítiam, * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis: * & vexátus eſt Móyſes propter eos,

Quia exacerbavérunt ſpíritum ejus; * & diſtínxit in labiis ſuis.

Altera Diviſio Pſal. 105.

NOn diſperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commíxti ſunt inter gentes, & didicérunt ópera eórum, & ſerviérunt ſculptílibus eórum; * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt filios ſuos * & filias ſuas dæmóniis:

Et effudérunt ſánguinem innocentem, ſánguinem filiórum ſuórum & filiárum ſuárum, * quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaam.

Et inféƈta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum; * & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum; * & abominátus eſt hæreditátem ſuam;

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti ſunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum: * ſæpe liberávit eos.

Ipſi autem exacerbavérunt eum in consílio ſuo, * & humiliáti ſunt in iniquitátibus ſuis.

Et vidit cùm tribularéntur, * & audívit oratiónem eórum:

Et memor fuit teſtaménti ſui; * & pœnítuit eum ſecúndùm multitúdinem miſericórdiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericórdias, * in conſpéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noſter; * & cóngrega nos de natiónibus:

Ut confiteámur nómini ſancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël à ſæculo, & uſque in ſæculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Víſita nos in ſalutári tuo, Dómine, ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum.

℣. Exultábit cor meum in ſalutári tuo.

℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Pſ.* 12.

Poſt ℣., *dicitur ſecretò* Pater noſter, *altâ voce* Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. *Benedictiones ſecùndùm Feriam. Lectiones cum* ℟℟. *habentur in Proprio de Tempore; & ſic in ſequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum, *in Feriis, niſi Tempore Paſchali.*

AD LAUDES.

℣. Deus in adjutórium meum, *&c.*

Ant. 5. Bonum eſt.

PSALMUS 91.

Deus magnificus, juſtus vindex, ideò collaudandus.

BOnum eſt confitéri Dómino: * & pſállere nómini tuo, Altíſſime,

Ad annuntiándum manè miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachórdo, pſaltério, * cum cántico, in cíthara.

Quia delectáſti me, Dómine, in factúra tua: * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta ſunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ ſunt cogitatiónes tuæ.

Vir inſipiens non cog-

t intereant in ſæculum
li: * tu autem Altíſſi-
in ætérnum, Dómine.
uóniam ecce inimíci
Dómine, quóniam
inimíci tui períbunt ;*
diſpergéntur omnes
perántur iniquitátem.
exaltábitur ſicut uni-
is cornu meum, * &
tus mea in miſericór-
íberi.
deſpéxit óculus meus
cos meos: * & in in-
ntibus in me malig-
bus áudiet auris mea.
us ut palma florébit ;*
cedrus Líbani multi-
bitur.
ntáti in domo Dó-
, * in átriis domûs Dei
i florébunt.

quóniam bonus, *
quóniam in ætérnum mi-
ſericórdia ejus.

Confitémini Deo deó-
rum, * quóniam in ætér-
num miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino
dominórum, * quóniam
in ætérnum miſericórdia
ejus.

Qui facit mirabília ma-
gna ſolus, * quóniam
in ætérnum miſericórdia
ejus:

Qui fecit cœlos in intel-
léctu, * quóniam in ætér-
num miſericórdia ejus.

Qui firmávit terram ſu-
per aquas, * quóniam in
ætérnũ miſericórdia ejus:

Qui fecit luminária ma-
gna, * quóniam in ætér-

Ant. 4. Dóminus.

Diviſio Pſalmi 135.

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus:]

Qui percúſſit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus:

Qui edúxit Iſraël de médio eórum, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus:

In manu poténti, & bráchio excélſo, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus:

Qui divíſit mare rubrum in diviſiónes: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Et edúxit Iſraël per médium ejus, * quóniam in ætérnũ miſericórdia ejus:

Et excúſſit Pharaónem & virtútem ejus in mari Rubro, * quóniam in ætérnũ miſericórdia ejus:

Qui tradúxit pópulum ſuum per desértum, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus:

Qui percúſſit reges magnos, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus:

Et occídit reges fortes, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus:

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in ætérnũ miſericórdia ejus:

Et Og regem Baſan, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus:

Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus:

Hæreditátem Iſraël ſervo ſuo, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus:

Quia in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî; * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus:

Et redémit nos ab inimícis noſtris, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus:

Qui dat eſcam omni carni, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Ant. Dóminus in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, & redémit nos ab inimícis noſtris.

Quando ſit Officium de Feriâ dicitur Canticum ſequens.

Ant. 7. Quis ſimilis tui.

ortitudo mea & laus
Dóminus, * & factus
mihi in ſalútem.
e Deus meus, & glo-
ibo eum; * Deus pa-
nei, & exaltábo eum.
óminus quaſi vir pug-
r, Omnípotens, no-
ejus; * currus Pha-
is & exércitum ejus
écit in mare.
ecti príncipes ejus ſub-
ſi ſunt in mari Rubro,
ſi operuérunt eos; *
endérunt in profún-
quaſi lapis.
éxtera tua, Dómine,
nificáta eſt in fortitú-
; déxtera tua, Dómine,
úſſit inimícum; * & in
itúdine glóriæ tuæ de-
iſti adverſários tuos.

in aquis vehementibus.

Quis ſímilis tuî in fór-
tibus, Dómine? * quis ſí-
milis tuì, magníficus in
ſanctitáte, terríbilis atque
laudábilis, fáciens mira-
bília?

Extendíſti manum tuam,
& devorávit eos terra; *
dux fuíſti in miſericórdia
tua pópulo quem redé-
miſti:

Et portáſti eum in for-
titúdine tua * ad habitácu-
lum ſanctum tuum.

Aſcendérunt pópuli, &
iráti ſunt, * dolóres obti-
nuérunt habitatóres Phi-
líſthiim.

Tunc conturbáti ſunt
príncipes Edom, robúſtos
Moab obtínuit tremor; *

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ; * firmíſſimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine,

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ: * Dóminus regnábit in ætérnum, & ultrà:

Ingréſſus eſt enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare, * & reduxit ſuper eos Dóminus aquas maris;

Fílii autem Iſraël ambulavérunt per ſiccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tuî, Dómine, magníficus in ſanctitáte, fáciens mirabília?

[*In Feſtis, loco ſuperioris Cantici, dicitur ſequens*

CANTICUM.

Eccli. 39.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus ſuis.

Date nómini ejus magnificéntiam; * & confitémini illi in voce labiórum veſtrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis;

Et ſic dicétis in confeſſióne: * ópera Dómini univérſa bona valdè.

In verbo ejus ſtetit aqua ſicut congéries: * & in ſermóne oris illíus ſicut exceptória aquárum;

Quóniam in præcéptis ipsíus placor fit, * & non eſt minorátio in ſalúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non eſt quidquam adſcónditum ab óculis ejus.

A ſæculo uſque in ſæculum réſpicit, * & nihil eſt mirábile in conſpéctu ejus.

Ant. 1. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 134.

Iſraël beneficiis cumulatus; Idolorum vanitas.

LAudáte nomen Dómini, * laudáte, ſervi, Dóminum:

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; * psállite nómini ejus, quóniam ſuáve.

Quóniam Jacob elégit ſibi Dóminus, * Iſraël in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus eſt Dóminus, * & Deus noſter præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit, in cœlo, & in terra, * in mari, & in ómnibus abyſſis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit:

Qui prodúcit ventos de theſáuris ſuis; * qui percuſſit primogénita Ægypti ab hómine uſque ad pecus:

Et miſit ſigna & prodígia in médio tuî, Ægypte; * in Pharaónem & in omnes ſervos ejus;

Qui percúſſit gentes multas, & occídit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Iſraël pópulo ſuo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem:

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquéntur; * óculos habent & non vidébunt:

Aures habent, & non áudient; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipſórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſraël, benedícite Dómino: * domus Aáron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jeruſalem.

Ant. Laudáte Dóminum, psállite nómini ejus, quóniam elégit Iſraël in poſſeſſiónem ſibi.

Capitulum. Prov. 8.

EGo diligéntes me díligo: & qui manè vígilant ad me, invénient me.

℟. Deo grátias.

℣. Repléti ſumus manè miſericórdia tua, Dómine;

℟. Et exultávimus & delectáti ſumus. *Pſ. 89.*

Canticum Benedíctus, *habetur in Laudibus Dominicalibus.*

Ant. 1. Benedíctus Dóminus Deus Iſraël, quia viſitávit & fecit redemptiónem plebis ſuæ. *Luc. 1.*

Preces, quando dicuntur & Suffragia, habentur infrà poſt Completorium Sabbati.

Oratio, quando propria non aſſignatur, dicitur de Dominicâ præcedenti; & ſic in aliis Horis & Feriis.

AD PRIMAM.

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. Deus in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis orto ſydere. *ut ſuprà, ad Primam de Dominica.*

Ant. 3. Quid eſt homo.

PSALMUS 8.

Chriſti gloria & poteſtas.

DOmine, Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuũ in univérſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam viſitas eum?

Minuíſti eum paulóminùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas inſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine, Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

PSALMUS 76.

Conſolatio ſpiritualis ab operibus Dei ſumpta.

VOce meâ ad Dóminum clamávi, * voce meâ ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contrà eum; * & non ſum decéptus.

Rénuit conſolári ánima mea; * memor fui Dei, & delectátus ſum, & exercitátus ſum; & defécit ſpíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus ſum, & non ſum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus ſum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & ſcopébam ſpíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior ſit adhuc?

Aut in finem miſericórdiam ſuam abſcíndet, * à

generatióne in generatiónem?

Aut obliviſcétur miſeréri Deus? * aut continébit in ira ſua miſericórdias ſuas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélſi.

Diviſio Pſalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini; * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum;

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in ſancto via tua: quis Deus magnus ſicut Deus noſter, * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecíſti in pópulis virtútem tuam; * redemíſti in bráchio tuo pópulum tuum filios Jacob, & Joſeph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ; * & timuérunt, & turbátæ ſunt abyſſi.

Multitúdo sónitus aquárum; * vocem dedérunt nubes.

Etenim ſagíttæ tuæ tránſeunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruſcatiónes tuæ orbi terræ; * commóta eſt & contrémuit terra.

In mari viæ tuæ, & ſemitæ tuæ in aquis multis; * veſtígia tua non cognoſcéntur.

Deduxíſti ſicut oves pópulum tuum * in manu Móyſi & Aáron.

Ant. Quid eſt homo, Dómine, quod memor es ejus? aut fílium hóminis quóniam víſitas eum?

Capit., ℟. *breve, & Preces quando dicuntur, habentur poſt Completorium Sabbati; & ſic in aliis Feriis.*

AD TERTIAM.

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. Deus, in adjutórium meum, *&c.*

Hymnus, Nunc Sancte.

Ant. 2. Annuntiáte.

PSALMUS 24.

Juſti oppreſſi, & opem poſcentis, humilis oratio.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéſcam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérſi qui ſúſtinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demónſtra mihi, * & ſémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum quæ à ſæculo ſunt.

Delícta juventútis meæ & ignorántias meas * ne memíneris.

Secúndùm miſericórdiam tuam meménto meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus, * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício; * docébit mites vias ſuas.

Univérſæ viæ Dómini miſericórdia & véritas * requiréntibus teſtaméntum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dñe, propitiáberis peccáto meo; * multum eſt enim.

Diviſio Pſalmi 24.

Quis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & ſemen ejus hæreditabit terram.

Firmaméntum eſt Dóminus timéntibus eum, * & teſtaméntum ipsíus, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum, * quóniam ipſe evéllet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meî, * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt; * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum, * & dimítte univérſa delícta mea.

Réſpice inimícos meos, quónia multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam, & érue me: * non erubéſcam, quóniam ſperavi in te.

Innocéntes & recti adhæſérunt mihi, * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſraël, * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

PSALMUS 95.

Eccleſiæ, pro Chriſti adventu, Canticum.

Cantáte Dómino, * cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Domino, &

benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus;

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos:

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus, * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem; * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introite in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérſa terra: * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli & exſultet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſylvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terrã.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Ant. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Capitulum. Epheſ. 5.

Eſtóte imitatóres Dei, ſicut filii chariſſimi; & ambuláte in dilectióne, ſicut & Chriſtus diléxit nos, & trádidit ſemetípſum pro nobis oblatiónem & hóſtiam Deo in odórem ſuavitátis.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Quid retríbuam Dómino, pro ómnibus quæ retríbuit mihi? *Repetit.* Quid retríbuam.

℣. Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus. *Repetit.* Quid retríbuam. Glória Patri. *Repetit.* Quid retríbuam.

℣. Tibi, Dómine, ſacrificábo hóſtiam laudis,

℟. Et nomen Dómini invocabo. *Pſ. 115.*

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur infrà poſt Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. Deus, in adjutórium meum inténde, *&c.*

Hymnus, Rector potens.

Ant. 2. Elégit.

PSALMUS 46.

Laudatur Deus, quòd omnes gentes in unum Christi regnum coëant.

OMnes gentes, pláudite mánibus, * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélſus, terríbilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam, * ſpéciem Jacob quam diléxit.

Aſcéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo noſtro, psállite; * psállite Regi noſtro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus: * psállite ſapiénter.

Regnábit Deus ſuper gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti ſunt.

PSALMUS 97.

Chriſtus celebrandus, qui ſe ſit omnibus exhibiturus, & orbem judicaturus.

CAntáte Dómino cánticum novum; * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi dextéra ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum; * in conſpéctu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſraël.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce pſalmi; * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conſpéctu regis Dómini: * moveátur mare & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpéctu Dómini, * quóniam venit judicáre terrã.

Judicábit orbem terrá-

juſtitia, * & pópu-
quitáte.
ALMUS 98.
poteſtas : ejus veſti-
loranda : exempla
patrum.
minus regnávit,
aſcántur pópuli; *
et ſuper Chérubim,
tur terra.
ninus in Sion ma-
* & excélſus ſuper
pópulos.
fiteántur nómini
gno, quóniam ter-
& ſanctum eſt : * &
regis judicium dí-

aráſti directiónes: *
n & juſtítiam in
tu fecíſti.
áte Dóminum Deũ
n, * & adoráte ſca-
pedum ejus, quó-
anctum eſt.
yſes & Aáron in ſa-
ibus ejus, * & Sá-
nter eos qui ínvo-
omen ejus.
ocábant Dóminum,
exaudiébat eos; *
úmna nubis loque-
ad eos.
todiébant teſtimó-
is, * & præcéptum
ledit illis.
mine Deus noſter,
udiébas eos: * Deus,
opítius fuíſti eis, &

ulciſcens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dñm Deum noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus, * quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter.

Ant. Elégit nobis hæreditátem ſuam quam diléxit Dóminus.

Capitulum. Rom. 8.

SPiritus teſtimóniũ reddit ſpirítui noſtro, quod ſumus filii Dei : ſi autem filii & hærédes : hærédes quidem Dei, cohærédes autem Chriſti.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus. *Repetit.* Confiteántur. ℣. Et mirabília ejus filiis hóminum. *Repetitur.* Confiteántur. Glória Patri. *Repetit.* Confiteántur. *Pſal. 106.*

℣. Quómodo miſerétur pater filiórum.

℟. Miſértus eſt Dóminus timéntibus ſe. *Pſ. 102.*

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur infrà poſt Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. Deus, in adjutórium meum inténde, &c.

Hymnus, Rerum Deus.

Ant. 1. In voluntáte tua.

PSALMUS 52.

Impiorum infinitus numerus : adventus Chriſti exoptatur.

DIxit insípiens in corde ſuo : * Non eſt Deus.

Corrúpti ſunt & abominábiles facti ſunt in iniquitátibus : * non eſt qui fáciat bonum.

Deus de cœlo proſpéxit ſuper filios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt, * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Nonne ſcient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus diſſipávit oſſa eórum qui hominibus placent : * confúſi ſunt, quóniam Deus ſprevit eos.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſraël? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſraël.

PSALMUS 72.

Improbi in hac vita felices, probi quòd ſua quemque præmia maneant, conſolatione levantur.

QUàm bonus Iſraël Deus * his qui recto ſunt corde!

Mei autem penè moti ſunt pedes, * penè effúſi ſunt greſſus mei;

Quia zelávi ſuper iniquos, * pacem peccatórum videns;

Quia non eſt reſpéctus morti eórum, * & firmaméntum in plaga eórum;

In labóre hóminum non ſunt, * & cum homínibus non flagellabúntur.

Ideò ténuit eos ſupérbia; * óperti ſunt iniquitáte & impietáte ſuâ.

Pródiit quaſi ex ádipe iníquitas eórum; * tranſiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt & locúti ſunt nequítiam, * iniquitátem in excélſo locúti ſunt.

Poſuérunt in cœlum os ſuum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hìc; * & dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt : Quómodo ſcit Deus? * &, Si eſt ſciéntia in Excélſo.

Ecce ipſi peccatóres, &

abundántes in ſæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergò ſine cauſa juſtificávi cor meum, * & lavi inter innocéntes manus meas.

Et fui flagellátus totâ die, * & caſtigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo ſic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Exiſtimábam ut cognóſcerem hoc: * labor eſt antè me,

Donec intrem in ſanctuárium Dei, * & intélligam in noviſſimis eórum.

Verúntamen propter dolos poſuíſti eis; * dejecíſti eos, dum allevaréntur.

Quómodò facti ſunt in deſolatiónem, ſúbitò defecérunt? * periérunt propter iniquitátem ſuam.

Velùt ſómnium ſurgéntium, Dómine, * in civitátetua imáginem ipſórum ad nihilum rédiges.

Quia inflammátum eſt cor meum, & renes mei commutáti ſunt; * & ego ad níhilum redáctus ſum, & neſcivi.

Ut juméntum factus ſum apud te, * & ego ſemper tecum.

Diviſio Pſalmi 72.

Tenuíſti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxiſti me, * & cum glória ſuſcépiſti me

Quid enim mihi eſt in cœlo? * & à te quid vólui ſuper terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce qui elóngant ſe à te, períbunt; * perdidíſti omnes qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum eſt, * pónere in Dómino Deo ſpem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

Ant. In voluntáte tua deduxíſti me, Dómine, & cum glória ſuſcepiſti me.

Capitulum. 2. Theſſ. 1.

Dignétur vos vocatióne ſuâ Deus noſter, & ímpleat omnem voluntátem bonitátis, & opus fidei in virtúte, ut clarificétur nomen Dómini noſtri Jeſu Chriſti in vobis, & vos in illo.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Doce me fa-

cere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu. *Repetitur.* Doce me.

℣. Spíritus tuus bonus dedúcet me. *Repet.* Doce me. Glória Patri. *Repetit.* Doce me. *Pſal. 142.*

℣. In Deo ſalutáre meum, & glória mea.

℟. Deus auxílii mei, & ſpes mea in Deo eſt. *Pſal. 61.*

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur poſt Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. Deus, in adjutórium meum inténde, *&c.*

Ant. 2. Convértere.

PSALMUS 114.

Chriſtus, mortis Victor.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem ſuam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni, * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miſeri-córs Dóminus, & juſtus, & Deus noſter miseré[tur].

Cuſtódiens párvul[os] Dóminus; * humiliá[tus] ſum, & liberávit me.

Convertére, ánima me[a] in réquiem tuam; * qu[ia] Dóminus benefécit ti[bi].

Quia erípuit ánim[am] meam de morte, * ócul[os] meos à lácrymis, ped[es] meos à lapſu.

Placébo Dómino * [in] regióne vivórum.

Ant. Convértere ánim[a] mea, in réquiem tuam, quia Dñs benefécit tibi.

Ant. 8. Levávi.

PSALMUS 120.

Deus Eccleſiæ cuſtos.

Levávi óculos meos in montes, * undè véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum; * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſraël.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

ſæculum.
Levávi óculos
montes, auxí-
um à Dómino.
1. Adjutórium

.MUS. 123.
à periculis erepta
iarum actio.
uia Dóminus erat
obis, dicat nunc
niſi quia Dómi-
n nobis.
exúrgerent hómi-
s, * fortè vivos
nt nos;
iraſcerétur furor
n nos, * fórſitan
orbuíſſet nos.
ntem pertransívit
oſtra, * fórſitan
ſſet ánima noſtra

Ant. 5. Magnificávit.

PSALMUS 125.

Apoſtolorum Martyrumque labores & patientia.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum, * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíſcum: * facti ſumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in auſtro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne me-

PSALMUS 7.

Salus juſtos manet ; malos, interitus.

DOmine, Deus meus, in te ſperávi : * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me.

Nequándò rápiat ut leo ánimam meam, * dùm non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine, Deus meus, ſi feci iſtud, * ſi eſt iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis:

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua : * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandáſti : * & ſynagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, ſecúndùm juſtítiam meã, * & ſecúndùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequitia peccatórum, * & diriges juſtum, * ſcrutans corda & renes Deus.

Juſtum adjutórium meum à Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.

Diviſio Pſalmi 7.

DEus, judex juſtus, fortis & pátiens : * numquid iráſcitur per ſíngulos dies ?

Niſi convérſi fuéritis, gládium ſuum vibrábit : * arcum ſuum teténdit, & parávit illum :

Et in eo parávit vaſa mortis ; * ſagíttas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtitiam ; * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum ; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus ; * & in vérticem ipſíus iníquitas ejus deſcéndet.

Confitébor Dómino ſecúndùm juſtítiam ejus : * & pſallam nómini Dómini Altíſſimi.

Ant. Juſtum adjutórium meum à Dño, qui ſalvos facit rectos corde.

Hymnus, Capit. ℟. brev.

Ant. ad Nunc dimíttis, *& Preces, quando dicuntur habentur infrà poſt Completorium Sabbati.*

FERIA TERTIA, *AD MATUTINUM.*

Invitatorium. Deum pacis & dilectiónis, * Veníte, adorémus. 2. *Cor.* 13.

Pſalm. Venite. *pag.* 7.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. Quis requiéſcet.

PSALMUS 14.

Quibus virtutum exercitiis ſalus obtineatur.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo; * qui non egit dolum in lingua ſua.

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit advérsùs próximos ſuos.

Ad nihilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit; * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

PSALMUS 18.

Deus, tùm ex operibus, tùm ex ſanctitate legis, cognitus.

CŒli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole poſuit tabernáculum ſuum: * & ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * à ſummo cœlo egréſſio ejus.

Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcóndat à calore ejus.

Diviſio Pſalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convértens ánimas: * teſtimónium Dó-

mini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſæculum ſæculi : * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetípſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multùm, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea ; * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me, * & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti tunc immaculátus ero, * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redémptor meus.

Ant. Quis requiéſcet in monte ſancto tuo, Dómine ? qui operátur juſtítiam, nec fecit próximo ſuo malum. *Pſ. 14.*

IN II. NOCTURNO.

Ant 5. Non proponébã

PSALMUS 71.

Chriſti regnum pacific amplum, felixque.

DEus, judíci tuum Regi da & juſtítiam tu filio Regis.

Judicáre pópulum tu in juſtítia, * & páupe tuos in judício.

Suſcípiant montes p cem pópulo, * & co juſtítiam.

Judicábit páuperes p puli, & ſalvos fáciet fi lios páuperum ; * & hum liábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſo & ante lunam, * in gene ratióne & generatióne

Deſcéndet ſicut plúv in vellus, * & ſicut ſtill cídia ſtillántia ſuper terr

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Diviſio Pſalmi 71.

REges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent ; * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum om-

facie.

uſûris & iniquitáte ...et ánimas eórum ; * ...norábile nomen eó- ...oram illo.

...ívet, & dábitur ei ...o Arábiæ, & ado- ... de ipſo ſemper ; * ...ie benedícent ei.

...erit firmaméntum in ...ſummis móntium, ...xtollétur ſuper Lí- ... fructus ejus ; * & ...unt de civitáte ſicut ... terræ.

...nomen ejus Bene- ... in ſæcula ; * ante ... pérmanet nomen

...benedicéntur in ipſo ... tribus terræ : * ... gentes magnificá- ...

...do venies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injúſtam ; * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæſit mihi cor pravum ; * declinántem à me malígnum non cognoſcébam.

Detrahéntem ſecrétè próximo ſuo, * hunc perſequébar.

Supérbo óculo & inſatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecùm : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat.

Non habitábit in médio

operántes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injúſtam : detrahéntem ſecrétò próximo ſuo, hunc perſequébar.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Adjúvit.

PSALMUS 106.

Deus ſuos è variis periculis ſervare, & donis cumulare amat.

CONfitémini Dño, quóniam bonus : * quóniam in ſæculum miſericórdia ejus.

Dicant qui redémpti ſunt, à Dómino, quos redémit de manu inimíci ; * & de regiónibus congregávit eos.

A ſolis ortu & occáſu, * ab aquilóne & mari.

Erravérunt in ſolitúdine, in inaquóſo ; * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Eſuriéntes & ſitiéntes : * ánima eórum in ipſis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur ; * & de neceſſitátibus eórum erípuit eos :

Et dedúxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus . . . mirabília ejus, fíliis h. . . num :

Quia ſatiávit án. . . inánem, * & ánimam . . . riéntem ſatiávit bo. . .

Sedéntes in téneb. . . umbra mortis, * vinc. . . mendicitáte & ferro.

Quia exacerbav. . . elóquia Dei, * & con. . . Altíſſimi irritavéru. . .

Et humiliátum eſt . . . bóribus cor eórum : . . . firmáti ſunt, nec fu. . . adjuváret.

Et clamavérunt ad . . . minum cùm tribul. . . tur, * & de neceſſit. . . eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de . . . bris, & umbrâ mor. . . & víncula eórum di. . .

Diviſio Pſalmi 10. . .

COnfiteántur Dó. . . miſericórdiæ ej. . . & mirabília ejus fílii. . . minum.

Quia contrívit p. . . æreas, * & vectes fe. . . confrégit.

Suſcépit eos de vi. . . quitátis eórum : * pr. . . injuſtítias enim ſuas h. . . liáti ſunt.

Omnem eſcam ab. . . náta eſt ánima eóru. . . & appropinquavéru. . . que ad portas mortis. . .

ıvérunt ad Dó-
ım tribularén-
le neceſſitátibus
:rávit eos.
:rbum ſuum &
s ; * & erípuit
teritiónibus eó-

ántur Dómino
iæ ejus ; * &
:jus filiis hómi-

cent ſacrificium
& annúntient
in exultatióne.
ſcéndunt mare
,* faciéntes ope-
n aquis multis ;
:runt ópera Dó-
t mirabília ejus
lo.
& ſtetit ſpíritus
* & exaltáti
s ejus.
nt uſque ad cœ-
eſcéndunt uſque
: * ánima eó-
alis tabeſcébat.
ſunt, & moti
ébrius ; * &
éntia eórum de-
.
avérunt ad Dó-
ùm tribularén-
de neceſſitátibus
úxit eos.
it procéllam ejus
; * & ſiluérunt
ıs :
Æſtiva.

Et lætáti ſunt quia ſiluérunt : * & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera Diviſio Pſal. 106.

CONfiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum :

Et exáltent eum in eccléſia plebis, * & in cáthedra ſeniórum laudent eum.

Póſuit flúmina in desértum, * & éxitus aquárum in ſitim ;

Terram fructíferam in ſalsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Póſuit desértum in ſtagna aquárum * & terram ſine aqua in éxitus aquárum :

Et collocávit illic eſuriéntes, * & conſtituérunt civitátem habitatiónis.

Et ſeminavérunt agros, & plantavérunt víneas ; * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, & multiplicáti ſunt nimìs ; * & juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti ſunt ; * & vexáti ſunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúſa eſt contémptio ſuper príncipes ; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de

inópia ; * & póſuit ſicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabúntur ; * & omnis iníquitas oppilábit os ſuum.

Quis ſápiens, & cuſtódiet hæc ; * & intélliget miſericórdias Dómini?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia : vidébunt recti, & lætabúntur.

℣. Exórtum eſt in ténebris lumen rectis ;

℟. Miséricors, & miſerátor, & juſtus Dóminus. *Pſal.* 111.

Pater noſter, *&c.*

AD LAUDES.

Ant. 4. Qui non accépit.

PSALMUS 23.

Imperium Chriſti ; ipſius ad cœlos aſcenſus.

DOmini eſt terra, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo :

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum, * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini ? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus ?

Innocens mánibus & *mundo corde*, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dño, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes veſtras ; & elevámini portæ æternáles : * & introíbit rex glóriæ.

Quis eſt iſte rex glóriæ ? * Dóminus fortis & potens ; Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes veſtras ; & elevámini portæ æternáles : * & introíbit rex glóriæ.

Quis eſt iſte rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipſe eſt rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.

Ant. 5. Aúdiam.

PSALMUS 84.

Finis captivitatis ; futura Verbi Incarnatio.

BEnedixiſti, Dómine, terram tuam, * avertiſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ, * operuíſti ómnia peccáta eórum.

Mitigáſti omnem iram

* avertíſti ab ira
tiónis tuæ.
vérte nos , Deus
noſter , * & avérte
am à nobis.
nquid in ætérnum
ris nobis ? * aut ex-
iram tuam à gene-
in generatiónem ?
s , tu convérſus vi-
s nos ; * & plebs
ibitur in te.
nde nobis , Dó-
miſericórdiam tuã ; *
áre tuum da nobis.
iam quid loquátur
Dóminus Deus ; *
m loquétur pacem
em ſuam.
per ſanctos ſuos , *
os qui convertún-
cor.
intamen propè ti-
eum ſalutare ip-
t inhábitet glória in
oſtra.
ricórdia & véritas
érunt ſibi , * juſtítia
oſculátæ ſunt.
tas de terra orta
& juſtítia de cœlo
it.
im Dóminus dabit
tátem ; * & terra
labit fructum ſuum.
tia ante eum ambu-
* & ponet in via
ſuos.
Aúdiam quid lo-quátur in me Dóminus Deus ; quóniam loquétur pacem in plebem ſuam, & ſuper ſanctos ſuos.

Ant. 3. Qui dilígitis.

PSALMUS 96.

Chriſti regnum : ille ſolus adorandus.

DOminus regnávit ; exúltet terra , * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus ; * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis antè ipſum præcédet , * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini , * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus ; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília , * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum , omnes Angeli ejus : * audívit , & lætáta eſt Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ , * propter judícia tua , Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem

terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Ant. Qui diligitis Dóminum, odíte malum: cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum.

Ant. 7. Vivens.

In Feriis.

Canticum Ezechiæ.

Iſaïæ. 38.

Ego dixi: In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi: * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium: * non aſpíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta eſt & convolúta eſt à me, * quaſi tabernáculum paſtórum.

Præcíſa eſt, velut à texénte, vita mea; dùm adhuc ordírer ſuccídit me: * de manè uſque ad véſperam finies me.

Sperábam uſque ad m nè, quaſi leo ſic contrív ómnia oſſa mea: * d manè uſque ad véſper fínies me.

Sicut pullus hirúndin ſic clamábo, * meditáb ut colúmba.

Attenuáti ſunt ócu mei ſuſpiciéntes in excél ſum: * Dómine, vim pá tior, reſpónde pro me.

Quid dicam, aut qu reſpondébit mihi, * cù ipſe fécerit?

Recogitábo tibi omn annos meos * in amaritú dine ánimæ meæ.

Dómine, ſi ſic vívitur & in tálibus vita ſpíritû mei, * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríſſima: * tu autem eruíſti ánimam meam ut non períret:

Projeciſti poſt tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te; * non expectábunt, qui deſcéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipſe confitébitur tibi, ſicut & ego hódiè: * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, ſalvum me

pſalmos noſtros
s cunctis diébus
æ in domo Dó-

'ivens , vivens
:ébitur tibi, Dó-
ter filiis notam
itátem tuam.

' E S T I S.

ˈ T I C U M

:cli. 36.

ère noſtri, Deus
iium, & réſpice
. oſténde nobis
iſeratiónum tuá-

mitte timórem
er gentes quæ
iſiérunt te , * ut
ıt quia non eſt
ſi tu , & enár-
ıália tua.
manum tuam
tes aliénas, * ut
›oténtiam tuam.
ıim in conſpéctu
ınctificátus es in
ſic in conſpéc-
› magnificáberis

óſcant te , * ſicut
›gnóvimus quó-
eſt Deus præ-
'ómine.
ſigna, & immú-
lia : * glorífica
c bráchium dex-

Excita furórem , & effúnde iram : * tolle adverſárium, & afflíge inimícum.

Feſtína tempus, & meménto finis , * ut enárrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui ſalvátur ; * & qui péſſimant plebem tuam , invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipū inimicórum , * dicéntium : Non eſt álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob , * ut cognóſcant quia non eſt Deus, niſi tu , & enárrent magnália tua:

Et hæreditábis eos , * ſicut ab inítio.

Miſerére plebi tuæ, ſuper quam invocátum eſt nomen tuum ; * & Iſraël , quem coæquáſti primogénito tuo.

Miſerére civitáti ſanctificatiónis tuæ Jerúſalem , * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis , * & glóriâ tuâ pópulum tuum.

Ant. 1. Laudáte.

Psalmus 150.

Deus omni muſicæ genere laudandus.

LAudáte Dóminum in Sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtúti-

bus ejus: * laudáte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in Sanctis ejus: laudáte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Capitulum. 1. Joan. 2.

MAndátum novum ſcribo vobis, quod verum eſt & in Chriſto, & in vobis; quia ténebræ tranſiérunt, & verum lumen jam lucet. Qui dicit ſe in luce eſſe, & fratrem ſuum odit, in ténebris eſt uſque adhuc. Qui diligit fratrem ſuum, in lúmine manet, & ſcándalum in eo non eſt.

℣. Deus in médio civitátis ſuæ; non commovébitur:

℟. Adjuvábit eam manè dilúculò. *Pſ. 45.*

Ad Benedíctus,

Ant. 7. Eréxit Dóminus cornu ſalútis nobis in domo David púeri ſ cut locútus eſt per o tórum. *Luc. 1.*

AD PRIMA

Ant. 2. Cùm mil

PSALMUS

Chriſtus ab hoſtibus l deprecatur.

JUdica, Dómine céntes me, * ex impugnántes me

Apprehénde ar ſcutum, * & exú adjutórium mihi.

Effúnde frámea conclúde advérsùs e perſequúntur me; ánimæ meæ: Salu ego ſum.

Confundántur & reántur * quæréntes mam meam.

Avertántur retr & confundántur * tántes mihi mala.

Fiant tanquam ante fáciem venti Angelus Dómini tans eos.

Fiat via illórum bræ, & lúbricum Angelus Dómini quens eos.

Quóniam gratìs al dérunt mihi intéritu quei ſui, * ſupervác probravérunt ánima

Véniat illi láqueu

ignórat ; & cáptio quam abſcóndit, apprehéndat eum, * & in láqueum cadat in ipſum.

Diviſio Pſalmi 34.

ANima autem mea exultábit in Dómino ;* & delectábitur ſuper ſalutári ſuo.

Omnia oſſa mea dicent : * Dómine, quis ſimilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Surgéntes teſtes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * ſterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moléſti eſſent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam ; * & orátio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam, * quaſi lugens & contriſtátus, ſic humiliábar.

Et advérsùm me lætáti ſunt, & convenérunt : * congregáta ſunt ſuper me flagélla, & ignorávi.

Diſſipáti ſunt, nec compúncti ; tentavérunt me, ſubſannavérunt me ſubſannatióne ; * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quandò reſpícies ? * reſtítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in Eccléſia magna : * in pópulo gravi laudábo te.

Non ſupergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè ; * qui odérunt me gratìs, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebántur, * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt ſuper me os ſuum ; * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi noſtri.

Vidíſti, Dómine, ne síleas ; * Dómine, ne diſcédas à me.

Altera Diviſio Pſal. 34.

EXúrge, & inténde judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in cauſam meam.

Júdica me ſecúndùm juſtítiam tuam, Dómine, Deus meus ; * & non ſupergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus ſuis : Euge, euge, ánimæ *noſtræ ;* * nec dicant : De-

vorávimus eum.

Erubéſcant & revereántur ſimul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confuſióne & reveréntiâ,* qui magna loquúntur ſuper me.

Exúltent & læténtur qui volunt juſtítiam meam; * & dicant ſemper: magnificétur Dóminus, qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditábitur juſtítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

Ant. Cùm mihi moléſti eſſent, quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam.

Capitulum, ℟. brev. & Preces, poſt Completorium Sabbati.

AD TERTIAM.

Ant. I. Cum ímpiis non ſedébo.

PSALMUS 25.

Puræ conſcientiæ in conſpectu Dei humilis inquiſitio.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréſſus ſum, * & in Dómino ſperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me; * ure renes meos & cor meum;

Quóniam miſericórdia tua ante óculos meos eſt; * & complácui in veritáte tua.

Non ſedi cum concílio vanitátis, * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi eccléſiam malignántium, * & cum ímpiis non ſedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine.

Ut áudiam vocem laudis, * & enárrem univérſa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * & cum viris ſánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes ſunt: * déxtera eórum repléta eſt munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréſſus ſum; * rédime me, & miſerére mei.

Pes meus ſtetit in diréćto; * in eccléſiis benedícam te, Dómine.

PSALMUS 49.

Non ex cæſis victimis, ſed ex animi puritate judicandi homines.

DEus deórum Dóminus locútus eſt: * & vocávit terram,

A ſolis ortu uſque ad

* ex Sion ſpécies
us.
aniféſtè véniet :*
er & non ſilébit.
ı conſpéctu ejus
t, * & in circúitu
éſtas válida.
ábit coelum de-
' & terram, diſ-
ópulum ſuum.
egáte illi ſanctos
ıi órdinant teſta-
ejus ſuper ſacri-

nuntiábunt cœli
ejus, * quóniam
ex eſt.
pópulus meus,
; Iſraël, & teſti-
ɔi : * Deus, Deus
ſuum.
n ſacrificiis tuis
e : * holocáuſta
ıa in conſpéctu
ſemper.
ccípiam de domo
os, * neque de
tuis hircos :
am meæ ſunt om-
ſylvárum, * ju-
móntibus & bo-

ɔvi omnia volatí-
* & pulchritúdo
um eſt.
uriero, non di-
: * meus eſt enim
ræ, & plenitúdo

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut ſánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo ſacrifícium laudis : * & redde Altíſſimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, & honorificábis me.

Diviſio Pſalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras juſtítias meas, & aſsúmis teſtaméntum meũ per os tuum ?

Tu verò odíſti diſciplínam, * & projecíſti ſermónes meos retrórsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo : * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsùs fratrem tuum loquebáris & advérsùs fílium matris tuæ ponébas ſcándalum : * hæc feciſti, & tácui.

Exiſtimáſti, ínique, quòd ero tuì ſímilis : * árguam te, & ſtátuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviſcímini Deum : * nequándo rápiat, & non ſit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me : * & illìc iter, quo oſténdam illi ſalutáre Dei.

Ant. Cum ímpiis non ſedébo : inter innocéntes circúmdabo altáre tuum, Dómine. *Pſ.* 25.

Capitulum. Eccli. 25.

SAcrifícium ſalutáre, eſt atténdere mandátis, & diſcédere ab omni iniquitáte, & propitiatiónem litáre ſacrifícii ſuper injuſtítias : & deprecátio pro peccátis, recédere ab injuſtítia.

℟. *breve.* Quis aſcéndet in montem Dómini, ſtabit in loco ſancto ejus? *Repet.* Quis aſcéndet.

℣. Innocens mánibus & mundo corde, *Repet.* Quis aſcéndet. Glória Patri. *Repet.* Quis aſcéndet.

℣. Congregáte Domino ſanctos ejus,

℟. Qui órdinant teſtaméntum ejus ſuper ſacrifícia. *Pſ.* 49.

AD SEXTAM.

Ant. 4. Juſtus.

PSALMUS 36.

Bonorum malorumque ſtatus longè diſpar.

NOli æmulári in malignántibus : * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tanquam fœnum velóciter aréſcent ; * & quemádmodum ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem : * & inhabita terram, & paſcéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam & ſpera in eo ; * & ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen juſtítiam tuam, & judícium tuum tanquam merídiem : * ſúbditus eſto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo qui proſperátur in via ſua, * in hómine faciénte injuſtítias.

Déſine ab ira, & derelínque furórem : * noli æmulári, ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur ; * ſuſtinéntes autem Dóminum, ipſi hæreditábunt terram.

Et adhuc puſíllum, & non erit peccátor ; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Manſuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Obſervábit peccátor juſtum, * & ſtridébit ſuper eum déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit eum ; * quóniam próſpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, * intendérunt arcum ſuum :

Ut dejíciant páuperem & inopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius eſt módicum juſto, * ſuper divítias peccatórum multas ;

Quóniam bráchia peccatórũ conteréntur ; * confirmat autem juſtos Dñs.

Diviſio Pſalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum, * & hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, & in diébus famis ſaturabúntur : * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini mox ut honorificáti fúerint & exaltáti ; * deficiéntes quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non ſolvet ; * juſtus autem miſerétur, & tríbuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram ; * maledicéntes autem ei diſperíbunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigéntur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur ; * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Júnior fui, étenim sénui, * & non vidi juſtum derelíctum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miſerétur, & commódat, * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum, * & inhábita in ſæculum ſæculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelínquet ſanctos ſuos ; * in ætérnum conſervabúntur.

Injúſti puniéntur, * & ſemen impiórum peribit.

Juſti autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in ſæculũ ſæculi ſuper eam.

Altera Diviſio Pſal. 36.

OS juſti meditábitur ſapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus ; * & non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Conſíderat peccátor juſtum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non

derelínquet eum in mánibus ejus; * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expécta Dóminum, & cuſtódi viam ejus; & exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium ſuperexaltátum, * & elevátum ſicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat; * & quæsívi eum, & non eſt invéntus locus ejus.

Cuſtódi innocéntiam, & vide æquitátem: * quóniam ſunt relíquiæ hómini pacífico.

Injúſti autem diſperíbunt ſimul; * relíquiæ impiórũ interíbunt.

Salus autem juſtórum à Dño, * & protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos, * & éruet eos à peccatóribus & ſalvábit eos, quia ſperavérunt in eo.

Ant. Juſtus totâ die miſerétur & cómmodat; & ſemen illíus in benedictióne erit.

Capitulum. 1. Joan. 3.

QUi habúerit ſubſtántiam hujus mundi, & víderit fratrem ſuum neceſſitátem habére, & cláuſerit víſcera ſua ab eo, quómodò cháritas D[...] net in eo? Filíoli m[...] diligámus verbo, [...] linguâ, ſed ópere [...] ritáte.

℟. *breve.* Jucúnd[...] mo, qui miſerétur &[...] modat. *Repet.* Jucún[...]

℣. In ætérnum [...] commovébitur, *Rep*[...] cúndus. Glória Patri[...] Jucúndus.

℣. Diſpérſit, ded[...] péribus:

℟. Juſtítia ejus ma[...] ſæculum ſæculi. *Pſ.*

AD NONA[...]

Ant. 7. Pro eo[...]

PSALMUS 10[...]

Chriſtus Judæ pro[...] *aliiſque impiis digna*[...] *nas, ſibíque ſalu*[...] *precatur.*

DEus, lauden[...] ne tacúeris: [...] os peccatór[...] os dolóſi ſuper me [...] tum eſt.

Locúti ſunt adv[...] me linguâ dolóſâ, [...] mónibus ódii circum[...] runt me: * & expug[...] runt me gratìs.

Pro eo ut me [...] rent, detrahébant m[...] ego autem orábam.

Et poſuérunt adv[...] me mala pro bonis

ódium pro dilectióne mea.

Diviſio Pſalmi 108.

CONſtítue [Dómine] ſuper eum peccatórem ; * & diábolus ſtet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus ; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci ; * & epiſcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciántur de habitatiónibus ſuis.

Scrutétur fœnerátor omnem ſubſtántiam ejus ; * & diripiant aliéni labóres ejus.

Non ſit illi adjútor ; * nec ſit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum ; * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conſpéctu Dómini ; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contrà Dñm ſemper, & diſpéreat de terra memória eórum ; * pro eo quod non eſt recordátus fácere miſericórdiam ;

Et perſecútus eſt hóminem ínopem, & mendícum, * & compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei ; * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo ;

Et índuit maledictiónem ſicut veſtiméntum ; * & intrávit ſicut aqua in interióra ejus, & ſicut óleum in óſſibus ejus.

Fiat ei ſicut veſtiméntum quo operítur, * & ſicut zona quâ ſemper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquúntur mala advérsùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum ; * quia ſuávis eſt miſericórdia tua.

Altera Diviſio Pſal. 108.

LIbera me, quia egénus & pauper ego ſum ; * & cor meum conturbátum eſt intrà me.

Sicut umbra, cum declínat, ablátus ſum ; * & excúſſus ſum ſicut locúſtæ.

Génua mea infirmáta ſunt à jejúnio ; * & caro mea immutáta eſt propter óleum.

Et ego factus ſum oppróbrium illis ; * vidérunt

circumſtántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malitiæ, * ad excusándas excuſatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem; * & non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me juſtus in miſericórdia, & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti ſunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea, quóniam potuérunt; * ſicut craſſitúdo terræ erúpta eſt ſuper terram.

Diſſipáta ſunt oſſa noſtra ſecùs inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine óculi mei; in te ſperávi, non áuferas ánimam meam.

Cuſtódi me à láqueo quem ſtatuérunt mihi, * & à ſcándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * ſinguláriter ſum ego, donec tránſeam.

Ant. In miſericórdia juſtus increpábit me; óleũ autem peccatóris non impínguet caput meum.

Ant. 6. Me exp[...]

PSALMUS 141

Humanâ ope deſtitut[...] trà inſectatores auxi[...] implorat Eccleſi[...]

VOce meâ ad D[...]num clamávi; * meâ ad Dóminum d[...]cátus ſum.

Effundo in conſ[...] ejus oratiónem me[...] & tribulatiónem [...] ante ipſum pronúnti[...]

In deficiéndo e[...] ſpíritum meum; * cognovíſti sémitas [...]

In via hac quâ am[...]bam, * abſcondéru[...]queum mihi.

Conſiderábam ad [...]teram, & vidébam, non erat qui cognó[...] me.

Périit fuga à me; non eſt qui requírat [...]mam meam.

Clamávi ad te, D[...]ne: * dixi: Tu es [...] mea, pórtio mea in [...] vivéntium.

Inténde ad deprec[...]nem meam, * quia h[...]liátus ſum nimis.

Líbera me à perſe[...]tibus me, * quia conf[...]ti ſunt ſuper me.

Educ de cuſtódia [...]mam meam, ad con[...]dum nómini tuo: *

expéctant juſti, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expéctant juſti, donec retríbuas mihi, Dñe.

Capitulum. 1. Cor. 12.

SI quid pátitur unum membrum, compatiúntur ómnia membra; ſive gloriátur unum membrum, congáudent ómnia membra: vos autem eſtis corpus Chriſti, & membra de membro.

Hymnus. *S. Ambroſii.*

TElluris ingens cónditor,
Mundi ſolũ qui détegens,
Pulſis aquæ moléſtiis,
Terram dediſti immóbilem:

Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fœcúnda fructu ſiſteret,
Paſtúmque gratum rédderet.

Mentis perúſtæ vúlnera
Munda virórae grátiæ:
Ut facta fletu díluat,
Motúſque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet,
Nullis malis appróximet,
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum néſciat.

Præsta, Pater piiſſime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu paráclito,
Regnans per omne ſæculũ.
Amen.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea:

℟. Aúdiant manſuéti, & læténtur. *Pſ. 33.*

Ad Magníficat,

Ant. 8. Reſpéxit, Deus, humilitátem ancíllæ ſuæ. *Luc.* 1.

AD COMPLETOR.

Ant. 7. Tu remiſiſti.

Psalmus 12.

Animæ fidelis in adverſitate deprecatio.

USquequò, Dómine, oblivíſcéris me in finem? * úſquequò avértis fáciem tuam à me?

Quándiù ponam conſília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, nè unquam obdórmiam in morte: * nequándò dicat inimícus meus: Præválui advérsùs eum.

Qui tribulant me, exultábunt ſi motus fúero: * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Lætábor & exultábo in te : * pſallam nómini tuo Altíſſime.

In convertèndo inimícum meum retrórsùm ; * infirmabúntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecíſti judícium meum, & cauſam meam : * ſedíſti ſuper thronum qui júdicas juſtítiam.

Increpáſti gentes, & périit ímpius ; * nomen eórum deléſti in ætérnum, & in ſæculum ſæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * civitátes eórum deſtruxíſti.

Périit memória eórum cum sónitu, * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum ſuum ; * & ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus refúgium páuperi ; * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et ſperent in te, qui novérunt nomen tuum ; * quóniam non dereliquíſti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion ; * annuntiáte inter gentes ſtúdia ejus ;

Quóniam requíren
guinem eórum record
eſt : * non eſt oblítus
mórem páuperum.

Diviſio Pſalmi 9.

Miſerére meî, Dó
ne : * vide hum
tem meam de ini
meis,

Qui exáltas me de p
tis mortis, * ut annúnti
omnes laudatiónes tua
portis fíliæ Sion.

Exultábo in ſalutári t
infixæ ſunt gentes in i
ritu quem fecérunt.

In láqueo iſto q
abſcondèrunt, * comp
hénſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dómi
judícia fáciens : * in op
bus mánuum ſuárum co
prehénſus eſt peccátor

Convertántur pecca
res in inférnum, * om
gentes quæ obliviſcún
Deum.

Quóniam non in fin
oblívio erit páuperis :
patiéntia páuperum n
períbit in finem.

Exúrge, Dómine, n
confortétur homo : * j
dicéntur gentes in con
péctu tuo.

Conſtítue, Dómine,
legiſlatórem ſuper eos :
ut ſciant gentes quóniam
hómines ſunt.

Altera Diviſio Pſalmi 9.

UT quid, Dómine, receſſiſti longè? * déſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum ſupérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * ſecúndùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpéctu ejus, * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo: * non movébor à generatióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo: * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo in ſpelúnca ſua.

Inſidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum, * inclinábit ſe, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde ſuo: Oblítus eſt Deus, * avértit fáciem ſuam, ne vídeat in finem.

Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne oblivifcáris páuperum,

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde ſuo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas; * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus eſt pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & malígni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in ſæculum ſæculi: * períbitis, gentes de terra illíus.

Deſidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo & húmili, * *ut non appónat*

ultrá magnificáre ſe homo ſuper terram.

Ant. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum; quóniam non dereliquíſti quæréntes te, Dómine.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. Fílii.

PSALMUS 77.

Beneficia Judæis præſtita.

ATténdite, pópule meus, legé meã; * inclináte aurem veſtram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum; * loquar propoſitiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea; * & patres noſtri narravérunt nobis.

Non ſunt occultáta à fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et ſuſcitávit teſtimónium in Jacob, * & legem póſuit in Iſraël.

Quanta mandávit pátribus noſtris, nota fácere ea fíliis ſuis; * ut cognóſcat generátio áltera.

Fílii qui naſcéntur, & exúrgent, * & narrábunt fíliis ſuis.

Ut ponant in
ſpem ſuam, & non
viſcántur óperum D
& mandáta ejus exq

Ne fiant ſicut
eórum, * generátio
& exáſperans;

Generátio quæ n
réxit cor ſuum, * &
eſt créditus cum De
ritus ejus.

Diviſio Pſalmi

FIlii Ephrem inte
tes & mitténtes
convérſi ſunt in die

Non cuſtodiérunt
méntum Dei, * & in
ejus noluérunt ambul

Et oblíti ſunt benef
rum ejus, * & mirab
ejus quæ oſténdit eis

Coram pátribus e
fecit mirabília in
Ægypti: * in campo
neos.

Interrúpit mare, &
dúxit eos; * & ſt
aquas quaſi in utre.

Et dedúxit eos in
diéi, * & totâ noct
illuminatióne ignis.

Interrúpit petram
erémo; * & adaq
eos velut in abyſſo m

Et edúxit aquam d
tra, * & dedúxit tam
flúmina aquas.

Et appoſuérunt a
peccáre ei: * in iram

ꝛrunt Excélſum in
ıóſo.
t tentavérunt Deum
rdibus ſuis, * ut pé-
t eſcas animábus ſuis.
malè locúti ſunt de
, * dixérunt : Num-
póterit Deus paráre
am in desérto.
uóniam percúſſit pe-
, & fluxérunt aquæ,*
réntes inundavérunt.
nquid & panem pó-
are, aut paráre men-
ópulo ſuo?
ò audívit Dóminus,
ulit: * & ignis ac-
eſt in Jacob, & ira
it in Iſraël,
ia non credidérunt
o, * nec ſperavé-
n ſalutári ejus.
mandávit núbibus
r, * & jánuas cœli
t.
pluit illis manna ad
cándum, * & pa-
œli dedit eis.
m Angelórum man-
it homo : * cibária
is in abundántia.
a Diviſio Pſal. 77.
ánſtulit (Dóminus)
uſtrum de cœlo, *
lúxit in virtúte ſua
m.
pluit ſuper eos ſicut
rem carnes, * & ſi-
énam *maris volati-*

lia pennáta.

Et cecidérunt in médio caſtrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & ſaturáti ſunt nimis; & deſidérium eórum áttulit eis: * non ſunt fraudáti à deſidério ſuo.

Adhuc eſcæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei aſcéndit ſuper eos.

Et occídit pingues eórum * & eléctos Iſraël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum feſtinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebántur, & dilúculò veniébant ad eum.

Et rememoráti ſunt quia Deus adjútor eſt eórum, * & Deus excélſus redémptor eórum eſt.

Et dilexérunt eum in ore ſuo, * & linguâ ſuâ mentíti ſunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti ſunt in teſtaménto ejus.

Ipſe autem eſt miſéricors, & *propítius* fiet pec-

cátis eórum, * & non diſpérdet eos.

Ant. Fílii qui naſcéntur, narrábunt fíliis ſuis, ut ponant in Deo ſpem ſuam.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. Abſtulit.

Ex Psalmo 77.

ABundávit (Dóminus) ut avérteret iram ſuam, * & non accéndit omnem iram ſuam.

Et recordátus eſt quia caro ſunt; * ſpíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deſérto; * in iram concitavérunt eum in inaquóſo?

Et convérſi ſunt, & tentavérunt Deum, * & ſanctum Iſraël exacerbavérunt.

Non ſunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulántis.

Sicut póſuit in Ægypto ſigna ſua, * & prodígia ſua in campo Táneos.

Et convértit in ſánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne biberent.

Miſit in eos cœnomyíam & comédit eos; * & ranam, & diſpérdidit eos.

Et dedit ærúgini
tus eórum, * & lab
eórum locúſtæ.

Et occídit in grán
víneas eórum, * &
eórum in pruína.

Et trádidit grándi
ménta eórum, * & p
ſiónem eórum igni.

Miſit in eos iram i
gnatiónis ſuæ, * indig
tiónem, & iram, & t
bulatiónem, immiſſ
per ángelos malos.

Viam fecit ſémita
ſuæ, non pepércit à
te animábus eórum,
juménta eórum in m
conclúſit;

Et percúſſit omne
mogénitũ in terra Æg
ti, * primítias omnis la
ris eórum in tabernác
Cham.

Diviſio Pſalmi 77.

ABſtulit (Dóminu
ſicut oves pópul
ſuum *. & perdúxit
tanquàm gregem in
ſérto.

Et dedúxit eos in ſpe
non timuérunt; * & i
mícos eórũ opéruit ma

Et indúxit eos in mo
tem ſanctificatiónis ſuæ,
montem, quem acquiſiv
déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eóru
gentes; * & ſorte diviſi

eis terram in funiculo diſtributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Iſraël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excélſum: * & teſtimónia ejus non cuſtodiérunt.

Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactum: * quemádmodùm patres eórum, convérſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus ſuis: * & in ſculptilibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & ſprevit: * & ad níhilum redégit valdè Iſraël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum ſuũ, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum; * & in pulchritúdinem eórum, in manus inimíci.

Et conclúſit in gládio pópulum ſuum; * & hæreditátem ſuam ſprevit.

Júvenes eórum comédit ignis; * & vírgines eórum non ſunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt; * & víduæ eórum non plorabántur.

Altera Diviſio Pſal. 77.

Excitátus eſt tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percúſſit inimícos ſuos in poſterióra; * oppróbrium ſempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joſeph, * & tribũ Ephraïm non elégit:

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quẽ diléxit.

Et ædificávit ſicut unicórnium ſanctificium ſuum in terra, * quam fundávit in ſæcula.

Et elégit David ſervum ſuum, & ſúſtulit eum de grégibus ovium: * de poſt fœtántes accépit eũ,

Páſcere Jacob ſervum ſuum, * & Iſraël hæreditátem ſuam.

Et pavit eos in innocéntia cordis ſui; * & in intelléctibus mánuũ ſuárum dedúxit eos.

Ant. Abſtulit Dóminus ſicut oves pópulum ſuum, & dedúxit eos in ſpe.

℣. Ecce non dormitábit, neque dórmiet,

℟. Qui cuſtódit Iſraël. *Pſal. 120.*

Pater noſter, *&c.*

AD LAUDES.

Ant. 4. Omnes.

PSALMUS 5.

Maligni malis; innocentes bonis afficiendi.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine; * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine;* manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi & vidébo;* quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus; * neque permanébunt injúſti ante óculos tuos.

Odíſti omnes qui operántur iniquitátem; * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolóſum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introïbo in domum tuam;* adorábo ad Templũ ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpéctu tuo viam meam.

Quóniam non eſt in ore eórum véritas: * cor eórum vanum eſt.

Sepúlchrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolósè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis, ſecúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui ſperant in te: * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronáſti nos.

Ant. Omnes qui ſperant in te, Dómine, in ætérnum exultábunt; & habitábis in eis.

Ant. 5. In tégmine.

PSALMUS 35.

Iniquorum malitia: juſtitia Dei: gloria juſtorum.

DIxit injúſtus, ut delínquat in ſemetípſo: * non eſt timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolósè egit in conſpéctu ejus, * ut in-

venitur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus : * nóluit intelligere, ut benè ágeret.

Iniquitátem meditátus eſt in cubili ſuo : * áſtitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo miſericórdia tua : * & véritas tua uſque ad nubes.

Juſtitia tua ſicut montes Dei : * judícia tua abyſſus multa.

Hómines & juménta ſalvábis, Dómine ; * quemádmodùm multiplicáſti miſericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum ſperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ ; * & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te eſt fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde miſericórdiam tuam ſciéntibus te, * & juſtítiam tuam his qui recto ſunt corde.

Non véniat mihi pes ſupérbiæ ; * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlſi ſunt, nec potuérunt ſtare.

Ant. In tégmine alárum tuárum ſperábunt, Dómine ; & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. Exáudi nos.

PSALMUS 64.

Dei in homines beneficentia : gentium converſio.

TE decet hymnus, Deus, in Sion ; * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exáudi oratiónem meã : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos ; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegíſti, & aſſumpsíſti ; * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ ; * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtiâ ; * qui contúrbas profúndum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis : *

éxitus matutíni & véſpere delectábis.

Viſitáſti terram & inebriáſti eam : * multiplicáſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis, paráſti cibum illórum : * quóniam ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ ; * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéſcent ſpecióſa desérti : * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exáudi nos, Deus ſalutáris noſter, ſpes ómnium finium terræ.

Ant. 1. Ecce.

In Feriis.

Canticum.

Iſaïæ. 12.

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérſus eſt furor tuus, & conſolátus es me.

Ecce Deus ſalvátor meus; * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, laus mea Dóminus, * factus eſt mihi in ſalútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris ; * & dicétis in die illa : Confitémini Dómino, invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excélſum eſt nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magníficè fecit : annuntiáte hoc in univérſa terra.

Exúlta & lauda, habitátio Sion : * quia magnus in médio tuî ſanctus Iſraël.

Ant. Ecce Deus ſalvátor meus; fiduciáliter agam, & non timébo.

In Festis.

Canticum.

Tob. 13.

Magnus es, Dómine, in ætérnum, * & in ómnia ſæcula regnum tuum.

Quóniam tu flagéllas, & ſalvas : dedúcis ad ínferos, & redúcis : * & non eſt qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, filii Iſraël, * & in conſpéctu géntium laudáte eum ;

Quóniam ideò diſpérſit

…e ſalvábit nos prop-
…iſericórdiam ſuam.
…ície ergo quæ fecit
…um, & cum timóre
…móre confitémini il-
Regémque ſæculó-
…xaltáte in opéribus
…
… autem in terra cap-
…is meæ confitébor
quóniam oſténdit
…átem ſuam in gen-
…eccatrícem.
…nvertímini ítaque,
…óres, & fácite juſtí-
…oram Deo, * cre-
quòd fáciat vobíſ-
…iſericórdiam ſuam.
… autem & ánima
… in eo lætábimur.
…edícite Dóminum,
… elécti ejus: * ágite

Qui númerat multitúdinem ſtellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus; * & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dóminus; * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne: * psállite Deo noſtro in cíthara;

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam;

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam ſervitúti hóminum;

Qui dat juméntis eſcam ipsórum, * & pullis cor-

AD TERTIAM.

Ant. 4. Spera in Deo.

PSALMUS 41.

Solatium juſti, ſpes melioris vitæ, rerumque divinarum medittaio.

QUemádmodũ deſíderat cervus ad fontes aquárum:* ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei!

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte:* dum dícitur mihi quotídiè: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meã: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei.

In voce exultatiónis & confeſſiónis, * ſonus epulántis.

Quare triſtis es ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Diviſio Pſalmi 41.

AD meípſum ánima mea conturbáta eſt;* proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, * Hermóniim à monte mo-dico.

Abyſſus abyſſum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuã, & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suſcéptor meus es;

Quare oblítus es mei? & quare contriſtátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei:

Dum dicunt mihi per síngulos dies: * Ubi eſt Deus tuus?

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 42.

De ſpe in Deo habenda in perſecutionibus.

JUdica me, Deus, & diſcérne cauſam meam de gente non ſancta, * ab

hómine iníquo & dolóſo érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repuliſti? & quare triſtis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam: * ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare triſtis es, ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Spera in Deo, ánima mea: ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Capitulum. Rom. 15.

QUæcúmque ſcripta ſunt, ad noſtram doctrínam ſcripta ſunt; ut per patiéntiam, & conſolatiónem Scripturárum, ſpem habeámus.

℟. *breve.* Memor eſto verbi tui, Dómine, in quo mihi ſpem dediſti. *Repetit.* Memor eſto.

℣. Hæc me conſoláta eſt, quia elóquium tuum vivificávit me. *Repetitur.* Memor eſto. Glória Patri. *Repetit.* Memor eſto.

℣. Reſpondébo exprobrántibus mihi verbum;

℟. Quia ſperávi in ſermónibus tuis. *Pſal.* 118.

Preces, ſi dicendæ ſint, infrà in Feriis poſt Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Qui ſperat.

PSALMUS 20.

Chriſti regnum, poteſtas, & victoria.

DOmine, in virtúte tua lætábitur Rex, * & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter.

Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum:

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te, * & tribuíſti ei longitúdinem diérum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo: * glóriam

Preces, ſi dicendæ ſint, infrà poſt Completor. Sabbati.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Ant. 8. Factus eſt.

PSALMUS 81.

Injuſtè jura adminiſtrantibus exitium certum.

DEus ſtetit in ſynagóga deórũ; * in médio autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem: * & fácies peccatórum ſúmitis?

Judicáte egéno & pupíllo; * húmilem & páuperem juſtificáte.

Erípite páuperem: * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii eſtis, * & fílii Excélſi omnes.

Vos autem ſicut hómines moriémini: * & ſicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

Deus ſuperborum oſor & vindex.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem ſupérbis.

Uſquequò peccatóres, Dómine, * úſquequò peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur & loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes qui operántur injuſtítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt; * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, inſipiéntes in pópulo; * & ſtulti, aliquándo ſápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculũ non conſíderat?

Qui córripit gentes, non árguet; * qui docet hóminem ſciéntiam?

Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ ſunt.

Diviſio Pſalmi 93.

BEátus homo quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mitiges ei à diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem ſuam: * & hæreditátem ſuam non derelínquet;

Quoadúſque juſtítia convertátur in judícium: * & qui juxta illam omnes qui recto ſunt corde

Quis conſúrget mihi advérsùs malignántes? * aut quis ſtabit mecum advérsùs operántes iniquitátem?

Niſi quia Dóminus adjúvit me: * paulò minùs habitáſſet in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus eſt pes meus; * miſericórdia tua, Dñe, adjuvábat me.

Secúndùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi ſedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam juſti: * & sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus eſt mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium ſpei meæ:

Et reddet illis iniquitátem ipsórum; & in malítia eórum diſpérdet eos: * diſpérdet illos Dóminus Deus noſter.

Ant. Factus eſt mihi Dóminus in refúgium, & Deus meus in adjutórium ſpei meæ. *Pſal. 93.*

Capitulum. Hebr. 10.

NOlíte amíttere confidéntiam veſtram, quæ magnam habet remuneratiónem: patiéntia enim vobis neceſsária eſt, ut voluntátem Dei faciéntes, reportétis promiſſiónem.

℟. *breve.* Bonum eſt confídere in Dómino, quàm confídere in hómine. *Repetitur.* Bonum eſt.

℣. Bonum eſt ſperáre in Dómino, *Repetit.* Bonum eſt. Glória Patri. *Repetitur.* Bonum eſt. *Pſal. 117.*

℣. Mihi adhærére Deo bonum eſt.

℟. Pónere in Dómino Deo ſpem meam. *Pſ. 72.*

Preces, ſi dicendæ ſint, infrà poſt Completor. Sabbati.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Ant. 7. Oculi noſtri.

PSALMUS 122.

Eccleſiæ oratio contra impiorum calumnias.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórum * in mánibus dominórum ſuórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ ſuæ ſuæ: * ità óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrũ, donec miſereátur noſtrì.

Miſerére noſtrì, Dómine, miſerére noſtrì; * quia multùm repléti ſumus deſpectióne:

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra, * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſupérbis.

Ant. Oculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrũ, donec miſereátur noſtrì.

Ant. 5. Qui confídunt.

PSALMUS 124.

Fidelium Deus ipſe tutela: iniqui perituri.

QUi confídunt in Dómino ſicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúſalem:

Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli ſui, ex hoc nunc, & uſque [in] ſæculum:

Quia non relínqu[et] Dóminus virgam pecc[a]tórum ſuper ſortem j[us]tórum, * ut non ext[én]dant juſti ad iniquitát[em] manus ſuas.

Bénefac, Dómine, b[o]nis, * & rectis corde.

Declinántes autem [in] obligatiónes, addúcet D[ó]minus cum operánti[bus] iniquitátem: * pax ſu[per] Iſraël.

Ant. Qui confídunt [in] Dómino, ſicut m[ons] Sion: non commovébi[tur] in ætérnum, qui hábi[tat] in Jerúſalem.

Ant. 8. Niſi Dómin[us].

PSALMUS 126.

Vani hominum labores, q[ui]bus Deus non opitulat[ur].

NIſi Dóminus ædifi[cá]verit domum, * [in] vanum laboravérunt [qui] ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſ[to]díerit civitátem, * fru[ſtra] vígilat, qui cuſtódit ea[m].

Vanum eſt vobis a[nte] lucem súrgere: * súr[gite] poſtquam ſedéritis, [qui] manducátis panem [do]lóris, cùm déderit dilé[ctis] ſuis ſomnum.

Ecce hæréditas Dó[mini]

ii merces, fruc-
is.
ſagíttæ in manu
* ita fílii excuſ-

vir qui implévit
m ſuum ex ip-
ion confundétur
étur inimícis ſuis

Niſi Dóminus
it civitátem,
ígilat qui cuſtó-

t. Suſtínuit.
LMUS 129.
o pœnitenti per
tum promiſſa.
rofúndis clamávi
te, * Dómine: *
, exáudi vocem

aures tuæ inten-
in vocem depre-
meæ.
quitátes obſervá-
Dómine, * Dó-
quis ſuſtinébit?
apud te propitiá-
* & propter le-
iam ſuſtínui te,
e.
nuit ánima mea in
ejus: * ſperávit
nea in Dómino.
uſtódia matutína
d noctem, * ſpe-
ël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio;

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: ſperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. Speret.

PSALMUS 130.

Humilitas & modeſtia gratum Deo ſacrificium.

DOmine, non eſt exaltátum cor meum; * neque eláti ſunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam, * ſed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſraël in Dómino, * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

Ant. Speret Iſraël in Dómino.

Capitulum. Rom. 15.

DEus ſpei répleat vos omni gáudio & pace in credéndo; ut abundétis in ſpe, & virtúte Spíritûs Sancti.

tus & juſtítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 13.

Impiorum malitia : juſtis ex adventu Chriſti ſalus exoptatur.

DIxit insípiens in corde ſuo : * Non eſt Deus.

Corrúpti ſunt, & abominábiles facti ſunt in ſtúdiis ſuis : * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Dóminus de cœlo proſpéxit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt : * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepúlchrum patens eſt guttur eórum ; linguis ſuis dolóſè agébant ; * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum eſt : * velóces pedes eórum ad effundéndum ſánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt : * non eſt timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóſcent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ſicut eſcam panis ?

Dóminum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne juſta eſt ; * consílium inopis confudíſtis : quóniam Dóminus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſraël ? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſraël.

PSALMUS 15.

Pars juſtorum, Deus : reſurrectionis ſpes.

COnsérva me, Dómine, quóniam ſperávi in te : * dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum : * póſteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui reſtítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum: * ínſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conſpéctu meo ſemper: * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea; * ínſuper & caro mea requiéſcet in ſpe:

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis ſanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecíſti vias vitæ; adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.

Ant. Consérva me, Dómine, quóniam ſperávi in te.

Hymnus, Captitulum, ℟. *brev. Ant. ad* Nunc dimítttis, &c. *infrà poſt Completorium Sabbati.*

FERIA QUIN

AD MATUTIN

Invitatorium. Deu fide juſtificántem, nítc, adorémus. ℟

Pſalmus Veníte,

IN I. NOCTUR

Ant. 3. Recta verbum Dómini.

PSALMUS 1

Chriſti precès & ſacri pro ſuis acceptari, ejus poſcit.

EXáudiat te D nus in die t tiónis: * pr te nomen Dei Jacob

Mittat tibi auxíli ſancto; * & de Sion tur te.

Memor ſit omni ficii tui: * & holoc tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi ſec cor tuum: * & om ſilium tuum confirm

Lætábimur in tuo: * & in nómi noſtri magnificábin

Impleat Dómin nes petitiónes tuas: cognóvi quóniam fecit Dóminus Cl ſuum.

Exáudiet illum d ſancto ſuo: * in p

tibus ſalus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine *Dómini* Dei noſtri invocábimus.

Ipſi obligáti ſunt, & cecidérunt; * nos autem ſurréximus, & eréčti ſumus.

Dómine, ſalvum fac Regem; * & exáudi nos in die quâ invocavérimus te.

PSALMUS. 32.

Summa Dei creatoris in homines benignitas & providentia.

EXultáte, juſti, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cithara: * in pſaltério decem chordárum pſállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum eſt verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit miſericórdiam & judícium: * miſericórdiâ Dómini plena eſt terra.

Verbo Dómini cœli firmáti ſunt; * & ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans ſicut in utre aquas maris: * ponens in theſáuris abyſſos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Dóminus diſſipat consília géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet; * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 32.

BEáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem ſibi.

De cœlo reſpéxit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum;

De præparáto habitáculo ſuo * reſpéxit ſuper omnes qui hábitant terrã;

Qui finxit ſigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non ſalvâtur rex per multam virtútem; * & gigas non ſalvábitur in multitúdine virtútis ſuæ.

Fallax equus ad ſalú-

tem ; * in abundántia autem virtútis ſuæ non ſalvábitur.

Ecce óculi Dómini ſuper metuéntes eum : * & in eis qui ſperant miſericórdia ejus :

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima noſtra ſúſtinet Dóminum ; * quóniam adjútor & protéctor noſter eſt.

Quia in eo lætábitur cor noſtrum : * & in nómine ſancto ejus ſperávimus.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodum ſperávimus in te.

Ant. Rectum eſt verbum Dómini, & ómnia ópera ejus in fide.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. Dóminus.

PSALMUS 67.

Carmen triumphale de Chriſti victoriis, & Eccleſiæ curſu.

EXúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus ; * & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant ; * ſicut fluit cera à fácie ignis, péreant peccatóres à fácie Dei.

Et juſti epuléntur, exúltent in conſpé... Dei : * & delecténtur ... lætítia.

Cantáte Deo, pſalm... dícite nómini ejus : * i... fácite ei qui aſcéndit ... per occáſum ; Dómi... nomen illi.

Exultáte in conſpéc... ejus : * turbabúntur à fá... cie ejus, patris orphano... rum, & júdicis viduárum.

Deus in loco ſancto ſuo ; * Deus, qui inhabitáre facit unius mo... in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine ; * ſimíliter eos qui exáſperant, qui hábitant in ſepúlchris.

Deus, cùm egrederéris in conſpéctu pópuli tui, * cùm pertranſíres in desérto.

Terra mota eſt ; étenim cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sinaï, * à fácie Dei Iſraël.

Plúviam voluntáriam ſegregábis, Deus, hæreditáti tuæ ; * & infirmáta eſt, tu verò perfeciſti eā.

Animália tua habitábunt in ea : * paráſti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Pſalmi 67.

us dabit ver-
evangelizánti-
úte multa.
tútum diléꝺti,
& ſpeciéi do-
re ſpólia.
átis inter mé-
; pennæ co-
ırgentátæ, *
ra dorſi ejus
auri.
cérnit cœléſtis
r eam, nive
ur in Selmon: *
mons pinguis.
agulátus, mons
at quid ſuſpicá-
s coagulátos?
quo beneplá-
Deo habitare
enim Dóminus
finem.
Dei decem míl-
plex, míllia læ-
* Dóminus in
in ſancto.
ſti in altum: ce-
itátem: * acce-
n hominibus:
non credéntes, *
Dñm Deum.
tus Dóminus
iè: * próſperum
nobis Deus ſa-
oſtrórum.
noſter, Deus
éndi; * & Dó-
éxitus *mortis.*

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum ſuórum, * vérticem capílli perambulántium in delíctis ſuis.

Dixit Dóminus: Ex Baſan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in ſánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipſo.

Vidérunt ingréſſus tuos, Deus, * ingréſſus Dei mei, regis mei qui eſt in ſancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti pſallentibus, * in médio juvenculárum tympaniſtriárum.

Altera Diviſio Pſalmi 67.

IN eccléſiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Iſraël.

Ibi Bénjamin adoleſcéntulus, * in mentis excéſſu.

Príncipes Juda, duces eórum; * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jeruſalem, * tibi ófferent reges *múnera.*

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum; * ut exclúdant eos qui probáti ſunt argénto.

Díſſipa gentes quæ bella volunt; vénient legáti ex Ægypto;* Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo; * psállite Dómino.

Psállite Deo qui aſcéndit ſuper cœlum cœli, * ad oriéntem.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis; date glóriam Deo ſuper Iſraël,* magnificéntia ejus & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis; Deus Iſraël ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ: * benedíctus Deus.

Ant. Dóminus dabit verbum evangelizántibus: Deus Iſraël ipſe dabit fortitúdinem plebi ſuæ.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. Dómine.

PSALMUS 88.

Promiſſiones Davidi factæ: Chriſtum differri humilis querela.

MIſericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiáb[o] veritátem tuam in o[re] meo:

Quóniam dixíſti; [in] ætérnũ miſericórdia æd[i]ficábitur in cœlis; * præ[-] parábitur véritas tua [in] eis.

Diſpóſui teſtamént[um] eléctis meis, jurávi D[a]vid ſervo meo; * uſq[ue] in ætérnum præpar[ábo] ſemen tuum:

Et ædificábo in gene[ra]tiónem & generatiónem ſedem tuam.

Confitebúntur cœli mi[ra]bília tua, Dómine; [et]enim veritátem tu[am] in ecclésia ſanctórum.

Quóniam quis in n[u]bibus æquábitur Dómi[no]? * ſímilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio ſanctórum; * magnus & terríbilis ſu[-] per omnes qui in circúitu ejus ſunt.

Dómine Deus virtútum, quis ſímilis tibi? * potens es, Dómine; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris poteſtáti maris; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliáſti ſicut vulnerátum, ſupérbum: * in bráchio virtútis tuæ diſ-

ómine tuo exul-

bráchium cum
: * firmétur ma-
& exaltétur déx-

a & judícium
tio ſedis tuæ; *
rdia & véritas
nt fáciem tuam.
ſio Pſalmi 88.
as pópulus qui
jubilatiónem: *
, in lúmine vul-
mbulábunt,
nómine tuo exul-
otâ die, * & in
ua exaltabúntur.
iam glória virtú-
m tu es, * & in
cito tuo exaltábi-
u noſtrum:
. Dómini eſt aſ-
noſtra, * &

ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo, * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipſe invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & ſuſcéptor ſalútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excélſum præ régibus terræ.

In ætérnum ſervábo illi miſericórdiam meã, * & teſtaméntum meum fidéle ipſi;

Et ponam in ſæculum ſæculi ſemen ejus, * &

mea non cuſtodíerint;

Viſitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórũ.

Miſericórdiam autem meam non diſpérgam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea.

Neque profanábo teſtaméntum meum, * & quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Altera Diviſio Pſalmi 88.

SEmel jurávi in ſancto meo, ſi David méntiar: * Semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus ſicut ſol in conſpéctu meo, * & ſicut luna perfécta in ætérnum, & teſtis in cœlo fidélis.

Tu verò repulíſti & deſpexíſti, * diſtulíſti Chriſtum tuum.

Evertíſti teſtaméntum ſervi tui; * profanáſti in terra ſanctuárium ejus.

Deſtruxíſti omnes ſepes ejus: * poſuíſti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes tranſeúntes viam; * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis.

Exaltáſti déxteram depriméntium eum: * lætificáſti omnes inimícos ejus.

Avertíſti adjutóri gládii ejus, * & non auxiliátus ei in bello.

Deſtruxíſti eum emundatióne, * & ſe ejus in terram colliſi

Minoráſti dies tém ris ejus; * perfudíſti confuſióne.

Uſquequò, Dómi avértis in finem? * ex déſcet ſicut ignis ira tu

Memoráre quæ m ſubſtántia: * num enim vanè conſtituíſti o nes filios hóminum?

Quis eſt homo qui vet, & non vidébit m tem? * éruet ánim ſuam de manu ínferi?

Ubi ſunt miſericór tuæ antíquæ, Dómine, ſicut juráſti David in v ritáte tua?

Memor eſto, Dómi oppróbrii ſervórum tuó rum, * quod contínui ſinu meo, multárum gé tium.

Quod exprobravéru inimíci tui, Dómine, quod exprobravéru commutatiónem Chri tui.

Benedíctus Dómin in ætérnum: * fiat, fia

Ant. Dómine, in lu mine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt

ɔtâ die , &
exaltabún-

:æ non obſ-
te , Dómi-

t ſicut dies
Pſal. 138.
ɛr, *&c.*

U D E S.

Audi.
U S. 80.
ibranda : hinc
avor.
e Deo adju-
oſtro : * ju-
Deo Jacob.
ſalmum , &
um ; * pſal-
ndum cum

in Neoménia
ıſigni die ſo-
ſtræ :
céptum in Iſ-
& judícium

ium in Joſeph
, cùm exíret
ɡypti ; * linguam
non nóverat,

ab onéribus
s ; * manus
hino ſervié-

atióne invo-
liberávi te ; *
Eſtiva.

exaudívi te in abſcóndito tempeſtátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & conteſtábor te : * Iſraël, ſi audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum :

Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam ; * & Iſraël non inténdit mihi.

Et dimíſi eos ſecúndùm deſidéria cordis eórum ; * ibunt in adinventiónibus ſuis.

Si pópulus meus audíſſet me ; * Iſraël ſi in viis meis ambuláſſet :

Pro níhilo fórſitan inimícos eórum humiliáſſem, * & ſuper tribulántes eos miſíſſem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti ſunt ei, * & erit tempus eórum in ſæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti ; * & de petra, melle ſaturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & conteſtábor te :

ego ſum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. Parátum.

PSALMUS 107.

Oratio Eccleſiæ, Dei auxilium adversùs impios poſcentis.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo & pſallam in glória mea.

Exúrge, glória mea; exúrge, pſaltérium & cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine; * & pſallam tibi in natiónibus.

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus, * & ſuper omnem terram glória tua.

Ut liberéntur dilécti tui, * ſalvum fac déxterâ tuâ, & exáudi me.

Ant. Parátum cor meũ, Deus; exúrgam dilúculo: confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. Dómine.

Diviſio Pſalmi 107.

DEus locútus eſt in ſancto ſuo: * exultábo, & dívidam Síchimam, & convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manáſſes, * & Ephraïm ſuſcéptio mei.

Juda rex meus: * lebes ſpei meæ.

In Idumæam ex calceaméntum meu mihi alienígenæ a ti ſunt.

Quis dedúcet m vitátem munítam? dedúcet me uſque mæam?

Nonne tu, Deu repuliſti nos? * exíbis, Deus, in bus noſtris?

Da nobis auxili tribulatióne; * quia ſalus hóminis.

In Deo faciému tem: * & ipſe ad ni dedúcet inimícos n

Ant. Dómine, ſalus hóminis: in D ciémus virtútem.

Ant. 8. Deus.

IN FERIIS

CANTICUM A

1. *Reg.* 2.

EXultávit cor Dómino, * & tátum eſt cornu me Deo meo.

Dilatátum eſt os ſuper inimícos me quia lætáta ſum in ſ tuo.

Non eſt ſanctus, Dóminus; neque en

álius extrà te : * & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

Nolite multiplicáre loqui ſublímia, gloriántes : * recédant vétera de ore veſtro ;

Quia Deus ſcientiárum, Dóminus eſt, * & ipſi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium ſuperátus eſt ; * & infirmi accincti ſunt róbore.

Repléti priùs, pro pánibus ſe locavérunt ; * & famélici ſaturáti ſunt.

Donec ſtérilis péperit plúrimos ; * & quæ multos habébat filios, infirmáta eſt.

Dóminus mortíficat, & vivíficat ; * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat ; * humíliat & súblevat.

Súſcitat de púlvere egénum, * & de ſtércore élevat páuperem ;

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim ſunt cárdines terræ, * & póſuit ſuper eos orbem.

Pedes ſanctórum ſuórum ſervábit, & impii in ténebris conticéſcent ; * quia non in fortitúdine ſua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus ; * & ſuper ipſos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi ſuo, * & ſublimábit cornu Chriſti ſui.

Ant. Deus ſcientiarum, Dóminus eſt, & ipſi præparántur cogitationes.

In Feſtis.

CANTICUM.

1. Paral. 29.

BEnedictus es, Dómine, Deus Iſraël patris noſtri * ab ætérno in ætérnum.

Tua eſt, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória ; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo ſunt & in terra, * tua ſunt :

Tuum, Dómine, regnum, * & tu es ſuper omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua eſt glória : * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia : * in manu tua magnitúdo, & impérium omnium.

Nunc ígitur, Deus noſter, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuũ ínclytum.

Ant. 5. Annúntiat

Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, & ópera mánuum noſtrárum dírige ſupe nos ; * & opus mánuũ noſtrárum dírige.

Ant. Illúminet Dóminus vultum ſuum ſuper nos ; ut cognoſcámus in terra viam tuam, Dómine. *Pſal. 66.*

Capitulum, ℟. breve, Preces, habentur infrà poſt Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD TERTIAM.

Ant. 4. Credo.

PSALMUS 26.

Fidelium fortitudo ex Deo: æternæ vitæ quærenda bona.

DOminus illuminátio mea ; & ſalus mea, * quem timébo ?

Dóminus protéctor vitæ meæ ; * à quo trepidábo ?

Dum appropiant ſuper me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt & cecidérunt.

Si consíſtant advérsùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus.

Quóniam abſcóndit me in tabernáculo ſuo : * in die malórũ protéxit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me : * & nunc exaltávit caput meũ ſuper inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferationis : * cantábo, & pſalmum dicam Dño.

Diviſio Pſalmi 26.

EXáudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te : * miſerére meî, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me ; * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelínquas me, * neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem aſsúmpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua ; * & dirí-

o videre bona Do-
in terra vivéntium.
ſcta Dóminum ,
age : * & con-
cor tuum , &
Dóminum.

ALMUS 83.

*e beatitudinis deſi-
deria.*

àm diléćta taber-
cula tua, Dómine
n ! * concupíſcit
cit ánima mea in
óminí.
meum & caro
exultavérunt in
vivum.
im paſſer invénit
num, * & turtur
ſibi , ubi ponat
ſuos.
tia tua , Dómine
m ; * Rex meus &
neus.
i qui hábitant in

tum, exaudi oratiónem
meam ; * áuribus pércipe
Deus Jacob.

Protéćtor noſter, áſpi-
ce, Deus ; * & réſpice
in fáciem Chriſti tui :

Quia mélior eſt dies
una in átriis tuis * ſuper
míllia.

Elégi abjéćtus eſſe in
domo Dei mei, * magis
quàm habitáre in taber-
náculis peccatórum.

Quia miſericórdiam &
veritátem díligit Deus ; *
grátiam & glóriam dabit
Dóminus.

Non privábit bonis eos
qui ámbulant in innocén-
tia : * Dómine virtútum,
beátus homo qui ſperat
in te.

Ant. Credo vidére bo-
na Dómini in terra vi-
véntium. *Pſal.* 26.

diſti timéntibus te! *Repet.* Quàm magna.

℣. Perfeciſti eis qui ſperant in te, *Repetitur.* Quàm magna. Glória Patri. *Repet.* Quàm magna. *Pſal.* 30.

℣. Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes;

℟. Sed non ut lex tua. *Pſal.* 118.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur infrà poſt Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Ant. 8. Veníte.

PSALMUS. 22.

Pro beneficiis à Deo acceptis, gratiarum actio.

Dominus regit me, & nihil mihi déerit; * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paráſti in conſpéctu meo menſam, * advérſus eos qui tríbulant me.

Impinguáſti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini: * in longitúdinem diérum.

PSALMUS 33.

Soli Deo adhærendum, qui juſtorum defenſor, malorum everſor eſt.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant manſuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípſum.

Exquiſívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies veſtræ non confundéntur.

Iſte pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum.

Immíttet ángelus Dó-

circúitu timéntium
* & erípiet eos.
láte, & vidéte quó-
ſuávis eſt Dómi-
beátus vir qui ſpe-
eo.
éte Dóminũ, om-
nčti ejus: * quó-
non eſt inópia ti-
us eum.
tes eguérunt &
unt; * inquiréntes
Dóminum non mi-
omni bono.
iſio Pſalmi 33.
díte, fílii, audíte
e; * timórem Dó-
océbo vos.
eſt homo qui
am; * díligit dies
bonos?
ibe linguam tuam
; * & lábia tua
ántur dolum.
rte à malo, &
um; * inquíre pa-
& perſéquere eam.
li Dómini ſuper
* & aures ejus in
eórum.
us autem Dómini
faciéntes mala, *
lat de terra me-
eórum.
mavérunt juſti, &
us exaudívit eos: *
omnibus tribulatió-
órum liberávit eos.
i eſt Dóminus iis

qui tribuláto ſunt corde, * & húmiles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtorum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum; * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péſſima; * & qui odérunt juſtum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas ſervórum ſuórum, * & non delínquent omnes qui ſperant in eo.

Ant. Veníte, fílii, audíte me: timórem Dómini docébo vos.

Capitulum. Epheſ. 6.

STate ergò ſuccíncti lumbos veſtros in veritáte & indúti lóricam juſtítiæ, in ómnibus ſuméntes ſcutum fídei.

℟. *breve.* Greſſus meos dírige, Dómine, ſecúndùm elóquium tuum. *Repetitur.* Greſſus.

℣. Ut cuſtódiam mandáta tua, *Repetit.* Greſſus.

Glória Patri. *Repetitur.* Greſſus.

℣. Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me;

℟. Quia mandátis tuis crédidi. *Pſal. 118.*

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur infrà in Feriis.

poſt Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Ant. 1. Deus virtútum.

PSALMUS 79.

Chriſti adventus expoſtulatur.

QUi Regis Iſraël, inténde; * qui dedúcis velut ovem Joſeph.

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manáſſe.

Excita poténtiam tuam, & veni, * ut ſalvos facias nos.

Deus, convérte nos; & oſténde fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtutum, * quoúſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra.

Poſuíſti nos in contradictiónem vicínis noſtris; * & inimíci noſtri ſubſanavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos; & oſténde fáciem tuam, * & ſalvi érimus.

Diviſio Pſalmi 79.

[DOmine,] víneam de Ægypto tranſtulíſti; * ejecíſti gentes, & plantáſti eam.

Dux itíneris fuíſti in conſpéctu ejus; * plantáſti radíces ejus; & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus; * & arbúſta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites ſuos uſque ad mare, * & uſque ad flumen propáginem ejus.

Ut quid deſtruxíſti macériam ejus, * & vindémiant eam omnes qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de ſylva, * & ſinguláris ferus depáſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere: * réſpice de cœlo, & vide, & víſita víneam iſtam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & ſuper fílium hóminis quem confirmáſti tibi.

Incénſa igni, & ſuffóſſa: * ab imprecatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, * & ſuper fílium hóminis quem confirmáſti tibi.

Et non diſcédimus à te, *

is nos, & nomen
ocábimus.
ne Deus virtú-
nvérte nos; * &
fáciem tuam, &
mus.
LMUS 69.
bi opem precatur.
s, in adjutórium
um inténde: *Dó-
d adjuvándum me
indántur, & re-
ur, * qui quærunt
meam.
ántur retrórsùm,
éſcant, * qui vo-
ii mala.
tántur ſtatim eru-
s, * qui dicunt
uge, euge.
ent & læténtur
mes qui quærunt
x dicant ſemper:
cétur Dóminus,
unt ſalutáre tuum.
erò egénus & pau-
; * Deus, ádjuva
tor meus & libe-
leus es tu: * Dó-
ne moréris.
Deus virtútũ con-
os; & oſténde fá-
am, & ſalvi érimus.
tulùm. Rom. 4.
edénti in eum qui
ſtíficat ímpium, re-
fides ejus ad juſti-
tiam, ſecúndùm propóſi-
tum grátiæ Dei.

℟. *breve.* Salvávit eos Dóminus, & credidérunt verbis ejus. *Repetitur.* Salvávit.

℣. Et laudavérunt laudem ejus. *Repetitur.* Salvávit. Glória Patri. *Repetitur.* Salvávit. *Pſ. 105.*

℣. In conſpéctu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

℟. Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ. *Pſal. 97.*

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur infrà in Feriis poſt Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Ant. 2. Quid retribuam.

PSALMUS 115.

Deus in periculis fida tutela.

CRédidi propter quòd locútus ſum; * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in excéſſu meo: * omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino red-

dam coràm omni pópulo ejus: * pretióſa in conſpéctu Dómini mors ſanctórum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus; * ego ſervus tuus, & filius ancíllæ tuæ.

Dirupíſti víncula mea;* tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpéctu omnis pópuli ejus, * in atriis domûs Dómini, in médio tui, Jerúſalem.

Ant. Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Ant. 1. Confitébor.

PSALMUS. 137.

Miſericordia & veritas Dei laudantur: ipſe à regibus adorandus.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audíſti verba oris mei.

In conſpéctu Angelórum pſallam tibi; * adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo,

Super miſericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificáſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me;* multiplicábis in ... mea virtútem.

Confiteántur tibi, D... mine, omnes reges ... ræ, * quia audiérunt ... nia verba oris tui;

Et cantent in viis D... mini, * quóniam m... eſt glória Dómini;

Quóniam excélſus D... minus, & humília re... cit, * & alta à longè co... nóſcit.

Si ambulávero in m... dio tribulatiónis, viv... cábis me: * & ſuper ira... inimicórum meórum e... tendíſti manum tuam, ... ſalvum me fecit déxte... tua.

Dóminus retríbuet p... me: * Dómine, miſe... ricórdia tua in ſæculum... ópera mánuum tuárum ... deſpícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, ſuper miſericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. Generátio.

PSALMUS 144.

Dei potentia, miſericordia, providentia, benignitas.

EXaltábo te, Deus meus rex;* & benedícam nómini tuo in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Per ſíngulos dies benedícam tibi; * & laudábo

uum in ſæculum,
ulum ſæculi.
ius Dóminus, &
is nimìs; * &
dinis ejus non

rátio & generátio
ópera tua; * &
m tuam pronun-

ificéntiam glóriæ
is tuæ loquéntur, *
ibília tua narrá-

tútem terribílium
dicent; * & ma-
iem tuam narrá-

óriam abúndan-
itátis tuæ eructá-
& juſtítiâ tuâ exul-

Generátio & ge-
laudábit ópera
poténtiam tuam
iábunt.
4. Fidélis.
ſio Pſalmi 144.
erátor & miséri-
ors Dóminus; * pá-
multũ miséricors.
is Dóminus uni-
* & miſeratiónes
per ómnia ópera

iteántur tibi, Dó-
mnia ópera tua, *
ti tui benedícant

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuã, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium ſæculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatiónem.

Fidélis Dóminus omnibus verbis ſuis; * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Allevat Dóminus ómnes qui córruunt; * & érigit omnes eliſos.

Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; * & tu das eſcam illórum in témpore opportúno.

Apéris tu manum tuã, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Ant. 8. Propè eſt Dóminus.

Altera Diviſio Pſal. 144.

JUſtus Dóminus in ómnibus viis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Propè eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum; *

ómnibus invocántibus eũ in veritáte.

Voluntátem timéntium ſe fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & ſalvos fáciet eos.

Cuſtódit Dóminus omnes diligéntes ſe, * & omnes peccatóres diſpérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum; * & benedícat omnis caro nómini ſancto ejus in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

Ant. Propè eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Capitulum. Rom. 10.

CORde créditur ad juſtítiam, ore autem conféſſio fit ad ſalútem; dicit enim ſcriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim eſt diſtínctio Judæi & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum.

HYMNUS. *S. Ambroſii.*

MAGNÆ Deus poténtiæ,
Qui ex aquis ortum genus
Partim remittis gúrgiti,
Partim levas in äëra:

DEMÉRSA lymphis érigens,
Subvécta cœlis irrig...
Ut ſtirpe ab una p...
dita,
Divérſa rápiant lòca:

LARGIRE cu...
sérvulis,
Quos mundat unda ...
guinis,
Neſcíre lapſus crimin...
Nec ferre mortis ...
dium:

UT culpa nullum ...
primat,
Nullum levet jactánti...
Elíſa mens nè cóncid...
Eláta mens nè córru...

PRÆSTA, Pater pi...
ſime,
Patríque compar Unic...
Cum Spíritu paráclito,
Regnans per omne ſæc...
lum.
Amen.

℣. Os meum annun...tiábit juſtítiam tuam,

℟. Totâ die ſalut... tuum. *Pſal.* 70.

Ad Magníficat.

Ant. 7. Potens ... Dóminus, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur infrà in Feriis poſt Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD COMPLETOR.

Ant. 1. Salvum me fac, Domine.

ad próximum
labia dolóſa in
corde locúti ſunt.
rdat Dóminus uni-
bia dolóſa, * &
magníloquam.
lixérunt; Linguam
magnificábimus,
ſtra à nobis ſunt: *
ſter Dóminus eſt?
ter misériam íno-
k gémitum páupe-
nunc exúrgam,
óminus.
m in ſalutári: * fi-
er agam in eo.
uia Dómini, eló-
ta;* argéntum igne
átum, probátum
purgátum séptu-

Dómine, ſervábis

ſum, & sílui à bonis: * & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intrà me, & in meditatióne mea exardéſcet ignis: * locútus ſum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum quis eſt; * ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurábiles poſuíſti dies meos: * & ſubſtantia mea tanquàm níhilum ante te.

Verúmtamen univérſa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránſit homo: * ſed

Diviſio Pſalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me :* oppróbrium inſipiénti dediſti me.

Obmútui, & non apérui os meum, * quóniam tu feciſti.

Amove à me plagas tuas : * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuíſti hóminem,* & tabéſcere fecíſti ſicut aráneam ánimam ejus:

Verúmtamen vanè conturbátur * omnis homo.

Exáudi oratiónem meã, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam advéna ego ſum apud te, & peregrínus,* ſicut omnes patres mei.

Remítte mihi ut refrígerer, priúſquam ábeam;* & ampliùs non ero.

Ant. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum. *Pſal.* 11.

Hymnus, Capitulum, ℟. *brev. Ant. ad* Nunc dimíttis, *Preces, quandò dicuntur, ut infrà in Feriis, poſt Completorium Sabbati.*

FERIA SEX

AD MATUTI

Invitatorium. ...
jútor eſt in tribula...
* Veníte, adoréм...
45.

Pſalmus Veníte,

IN I. NOCTU

Ant. 7. Contriſtátu

PSALMUS 5

Impiis exitium prox

QUid glorí... malítia,* ... tens es in i... táte :

Totâ die injuſtíti... gitávit lingua tua ;... novácula acúta feci... lum.

Dilexíſti malítiam... benignitátem : * ini... tem magis, quàm æquitátem.

Dilexíſti ómnia... præcipitatiónis, *... dolóſa.

Proptéreà Deus... truet te in finem : *... let te, & emigrá... de tabernáculo tu... radícem tuam de... vivéntium.

Vidébunt juſti, &... bunt, & ſuper eum... bunt ; * & dicent : homo qui non póſui...

ı in miſericordia
ı ætérnum , & in
um ſæculi.
nfitébor tibi in ſæ-
, quia fecíſti : * &
ábo nomen tuum ,
um bonum eſt in
ctu ſanctórum tuó-

SALMUS 54.

, ut ſe à fictis amicis
, obteſtatur Chriſtus.

audi , Deus , ora-
ónem meam , &
péxeris deprecatió-
eam : * inténde mi-
: exáudi me.
ntriſtátus ſum in
tatióne mea , * &
rbátus ſum à voce
i , & à tribulatióne
tóris.
ióniam declinavé-
n me iniquitátes , *
ra moléſti erant mihi

nimitate ſpiritus , * & tempeſtáte.

Præcípita , Dómine , dívide linguas eórum : * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam ſuper muros ejus iníquitas ; * & labor in médio ejus , & injuſtítia.

Et non defécit de pláteis ejus * uſúra & dolus.

Quóniam ſi inimícus meus maledixíſſet mihi , * ſuſtinuíſſem útique.

Et ſi is qui óderat me , ſuper me magna locútus fuíſſet : * abſcondíſſem me fórſitan ab eo.

Tu verò , homo unánimis , * dux meus & notus meus ,

Qui ſimul mecum dulces capiébas cibos : * in

médio eórum.

Ego autem ad Deum clamavi ; * & Dóminus ſalvábit me.

Diviſio Pſalmi 54.

VEſperè, & manè, & merídiè narrábo & annuntiábo : * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui eſt ante ſæcula.

Non enim eſt illis commutátio, & non timuérunt Deum ; * exténdit manum ſuam in retribuéndo.

Contaminavérunt teſtaméntum ejus, diviſi ſunt ab ira vultûs ejus : * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti ſunt ſermónes ejus ſuper óleum : * & ipſi ſunt jácula.

Jacta ſuper Dóminum curam tuam, & ipſe te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem juſto.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri ſánguinum & doloſi non dimidiábunt dies

ſuos : * ego aute[m] ... bo in te, Dómi[ne] ...

Ant. Contriſt[atus sum] ... quóniam declin[averunt in] me iniquitátes.

IN II. NOCT[URNO]

Ant. 2. Ab i[nsurgen]tibus in me.

PSALMUS ...

Zelus Eccleſiæ ... *impios.*

ERipe me d[e inimicis] meis, De[us meus] : & ab inſu[rgentibus] in me líbera me.

Erípe me de [operanti]bus iniquitátem : [& de] viris ſánguinum ...

Quia ecce cep[erunt ani]mam meam : * [irruerunt] in me fortes.

Neque iníqui[tas mea,] neque peccátum [meum,] Dómine : * ſine [iniquitate] cucúrri, & dire[xi.]

Exúrge in [occursum] meum, & vide : [& tu,] Dómine, Deus v[irtutum,] Deus Iſráël,

Inténde ad [visitandas] omnes gentes : * [non mi]sereáris ómnibu[s qui ope]rántur iniquitáte[m.]

Converténtur [ad vespe]ram, * & fame[m patien]tur ut canes, * [& circui]bunt civitátem.

Ecce loquén[tur]

uam, quia Deus
tor meus es : * Deus
, miſericórdia ejus
iet me.
iſo Pſalmi 58.
is oſténdet mihi ſu-
r inímicos meos : *
das eos, nequán-
liviſcántur pópuli

érge illos in virtúte
& depóne eos,
or meus, Dómine.
tum oris eórum,
em labiórum ipsó-
& comprehendán-
pérbia ſua.
e execrátióne &
io annuntiabúntur
ummatióne : * in
ſummatiónis, &
int.

meum in die tribulatio-
nis meæ.

Adjútor meus, tibi pſal-
lam, quia Deus ſuſcéptor
meus es : * Deus meus,
miſericórdia mea.

PSALMUS 60.

Eccleſia ab inſectatoribus oppreſſa : Chriſti regnum æternum.

EXáudi, Deus, depre-
catiónem meam : *
inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te
clamávi, dùm anxiarétur
cor meum : * in petra
exaltáſti me.

Deduxíſti me, quia fac-
tus es ſpes mea, * turris
fortitúdinis à facie inimíci.

Inhabitábo in taberná-

que in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conſpéctu Dei: * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſæculum ſæculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab inſurgéntibus in me líbera me, Dómine; quia irruérunt in me fortes. *Pſ.* 58.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. Ego ſum.

PSALMUS 68.

Chriſtus, ob Religionis zelum multa paſſus, auxilium à Patre petit.

SAlvum me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profúndi, * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempéſtas demérſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dùm ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratìs.

Confortáti ſunt qui

perſecúti ſunt m
mei injúſtè: *
rápui, tunc e
Deus, tu ſci
tiam meam, *
mea à te non
cóndita.
Non erubéſc
qui expéctant te
ne, * Dómine v
Non confund
per me, * qui qu
Deus Iſraël.
Quóniam pr
ſuſtínui oppról
opéruit confúſi
meam.
Extráneus fa
frátribus meis, *
grinus filiis mat
Quóniam zel
tuæ comédit me
próbria exprobr
bi cecidérunt ſu
Et opérui ir
ánimam meam;
tum eſt in op
mihi.
Et póſui veſ
meum cilícium;
tus ſum illis in pa
Advérſùm me l
tur qui ſedébant i
& in me pſalléba
bébant vinum.
Ego verò o
meam ad te, D
tempus benepláс
In multitúdin

e tuæ exáudi me, *
itáte ſalútis tuæ.
e me de luto, ut
gar;* libéra me ab
dérunt me, & de
is aquárum.
ne demérgat tem-
quæ, neque ab-
ne profúndum, *
rgeat ſuper me
ſuum.
o Pſalmi 68.
li me, Dómine,
iam benígna eſt
dia tua; * ſecun-
túdinem miſera-
iárum réſpice in

avértas fáciem
iero tuo: * quó-
ulor, velóciter
e.
ánimæ meæ, &
a; * propter ini-
os éripe me.
is impropérium
& confuſiónem
& reveréntiam

ſpéctu tuo ſunt
tríbulant me: *
um expectávit
a, & miſériam.
inui qui ſimul
étur, & non fuit; *
nſolarétur, &
...
lérunt in eſcam
; * & in ſiti mea

potavérunt me acéto.

Fiat menſa eórum coràm ipſis in láqueum, * & in retributiónes, & in ſcándalum.

Obſcuréntur óculi eórum, ne vídeant; * & dorſum eórum ſemper incúrva.

Effúnde ſuper eos iram tuam, * & furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta; * & in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percuſsíſti, perſecúti ſunt; * & ſuper dolorem vúlnerũ meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum; * & non intrent in juſtítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium; * & cum juſtis non ſcribántur.

Ego ſum pauper & dolens: * ſalus tua, Deus, ſuſcépit me.

Altera Diviſio Pſalmi 68.

LAudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo ſuper vítulum novéllum, * cornua producéntem & ungulas.

Videant páuperes, &

ſis terræ iterùm reduxíſti me.

Multiplicáſti magnificéntiam tuam; * & convérſus conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam, Deus: * pſallam tibi in cíthara, Sanctus Iſraël.

Exultábunt labia mea cùm cantávero tibi; * & ánima mea, quam redemíſti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam; * cùm confúſi & revériti fuérint qui quærunt mala mihi.

Ant. Quantas oſtendíſti mihi tribulatiónes, & convérſus vivificáſti me.

Ant. 8. Cùm irátus fúeris.

IN FERIIS:

CANTICUM HABACUC.

Cap. 3.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Auſtro vé-

niet, * & ſanctus
te Pharan.

Opéruit cœlo
ejus, * & laudis
eſt terra.

Splendor ejus
erit, córnua in
ejus: * ibi abſcó
fortitúdo ejus.

Ante fáciem
mors; * & e
diábolus ante pe

Stetit & menſ
ram: * aſpéxit, *
vit gentes; &
ſunt montes ſæ

Incurváti ſun
mundi * ab itinéri
nitátis ejus.

Pro iniquitáte
tória Æthiópiæ
búntur pelles ter
dian.

Númquid in flu
irátus es, Dómin
in flumínibus fur
vel in mari in
tua?

Qui aſcéndes
equos tuos; * & q
tuæ ſalvátio;

Súſcitans ſuſci
cum tuum: * ju
tríbubus quæ locu

Flúvios ſcindes
vidérunt te, & d
montes; * gurges
tránſiit.

Dedit abyſſus

In frémitu conculcábis ram : * in furóre obſtu- ácies gentes.

Egréſſus es in ſalútem uli tui, * in ſalútem Chriſto tuo.

reuſſiſti caput de domo ii; * denudáſti funda- ntū ejus uſque ad collū.

aledixíſti ſceptris ejus, iti bellatórum ejus, * iéntibus ut turbo ad ergéndum me.

Exultátio eórum, * ſi- ejus qui dévorat páu- em in abſcóndito.

Viam fecíſti in mari is tuis, * in luto aquá- a multárum.

Audívi, & conturbátus venter meus : * à voce tremuérunt lábia mea.

ngrediátur putrédo in bus meis, * & ſubter gaudébo, * & exultábo in Deo Jeſu meo.

Deus Dóminus, forti- túdo mea; * & ponet pe- des meos quaſi cervórum.

Et ſuper excélſa mea dedúcet me victor * in pſalmis canéntem.

Ant. Cùm irátus fúeris, Dómine, miſericórdiæ re- cordáberis.

IN FESTIS.

CANTICUM.

Iſaïæ. 26.

URbs fortitúdinis noſ- træ Sion : * Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas, * & in- grediátur gens juſta, cuſ- tódiens veritátem.

Vetus error ábiit : ſer- vábis pacem; * pacem, quia in te ſperávimus.

ad terram, * détrahet eam uſque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, greſſus egenórum.

Sémita juſti recta eſt, * rectus callis juſti ad ambulándum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te: * nomen tuum, & memoriále tuum in deſidério ánimæ.

Anima mea deſiderávit te in nocte; * ſed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * juſtítiam diſcent habitatóres orbis.

Miſereámur ímpio, & non diſcet juſtítiam: * in terra ſanctórum iníqua geſſit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant:

Vídeant, & confundántur zelántes pópuli; * & ignis hoſtes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ómnia enim ópera noſtra operátus es nobis.]

Ant. 4. Laudábo.

P S A L M U S 1

Non hominibus, ne
pibus, ſed Deo fid

LAuda, ánima m
minũ; * laudáb
minum in vita mea
lam Deo meo, q
fúero.

Nolíte confid
princípibus; * in fi
minum, in quibus
ſalus.

Exíbit ſpíritus e
revertétur in terrã
in illa die períbunt
cogitatiónes eórur

Beátus cujus D
cob adjútor ejus
ejus in Dómino D
sius, * qui fecit cœ
terram, mare, &
quæ in eis ſunt.

Qui cuſtódit ve
in ſæculum, facit ju
injúriam patiéntibu
eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit
dítos: * Dóminus
nat cæcos.

Dóminus érigit
Dóminus díligit ju

Dóminus cuſtó
venas: pupíllum
duam ſuſcípiet; *
peccatórum diſpé

Regnábit Dóm
ſæcula: * Deus tuu
in generatiónem &
ratiónem.

nt. Laudábo in vita
Dñm, qui facit judí-
ı injúriam patiéntibus.
apitulum Iſaïæ 33.
Omine, miſerére noſ-
tri; te enim expectá-
ıs: eſto bráchium noſ-
n mane, & ſalus noſtra
mpore tribulatiónis.
. Exultábo manè mi-
órdiam tuam;
. Quia factus es ſuſ-
or meus in die tribu-
nis. *Pſal* 58.
d Benedictus.
nt. 8. Per víſcera mi-
diæ Dei noſtri viſitá-
os óriens ex alto, il-
náre his qui in téne-
& in umbra mortis
nt. *Luc.* 1.
reces, ſi dicendæ ſint,
ntur infrà in Feriis poſt
pletorium Sabbati.
ratio conveniens.

AD PRIMAM.

Ant. 3. Exúrge.

PSALMUS 43.

res beneficiis cumulati:
b Religionem cuncta
ſuſtinenda.

DEus, áuribus noſ-
tris audívimus;
patres noſtri an-
ıtiavérunt nobis opus *
ıd operátus es in dié-
ı eórum, & in diébus
íquis.

Manus tua gentes diſ-
pérdidit, & plantáſti eos:*
afflixíſti pópulos, & ex-
pulíſti eos.

Nec enim in gládio ſuo
poſſedérunt terram, *
& bráchium eórum non
ſalvávit eos.

Sed déxtera tua, & brá-
chium tuum, & illuminá-
tiò vultûs tui; * quóniam
complacuíſti in eis.

Tu es ipſe rex meus, &
Deus meus, * qui mandas
ſalútes Jacob.

In te inimícos noſtros
ventilábimus cornu, * &
in nómine tuo ſpernémus
inſurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo
ſperábo,* & gládius meus
non ſalvábit me.

Salváſti enim nos de
affligéntibus nos, * &
odiéntes nos confudíſti.

Diviſio Pſalmi 43.

IN Deo laudábimur to-
tâ die; * & in nómine
tuo confitébimur in ſæcu-
lum.

Nunc autem repulíſti,
& confudíſti nos; * &
non egrediéris, Deus,
in virtútibus noſtris.

Avertíſti nos retrórsùm
poſt inimícos noſtros; *
& qui odérunt nos, * diri-
piébant ſibi.

Dedíſti nos tanquàm

oves eſcárum, * & in géntibus diſperſíſti nos.

Vendidíſti pópulum tuum ſine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Poſuíſti nos oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannatiónem & deríſum his qui ſunt in circúitu noſtro.

Poſuíſti nos in ſimilitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me eſt; * & confúſio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrántis & obloquéntis, * à facie inimíci & perſequéntis.

Hæc ómnia venérunt ſuper nos; nec oblíti ſumus te, * & iníquè non égimus in teſtaménto tuo.

Et non recéſſit retrò cor noſtrum, * & declináſti ſémitas noſtras à via tua;

Quóniam humiliáſti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera Diviſio Pſalmi 43.

SI oblíti ſumus nomen Dei noſtri, * & ſi expándimus manus noſtras ad Deum aliénum:

Nonne Deus re[…] iſta? * ipſe enim abſcóndita cordis.

Quóniam prop[…] mortificámur totâ […] æſtimáti ſumus ſicu[…] occiſiónis.

Exúrge, quare […]mis, Dómine? * ex[…] & ne repéllas in fi[…]

Quare fáciem avértis? * oblivíſcer[…] piæ noſtræ & trib[…]nis noſtræ?

Quóniam humili[…] in púlvere ánima no[…] conglutinátus eſt in[…] venter noſter.

Exúrge, Dómin[…] juva nos; * & r[…] nos propter nomen

Ant. Exúrge, […] obdórmis, Dómine i[…]ge, & ne repéllas[…]nem.

Capitulum, ℟.

Preces, habentur inf[…] *Completorium Sabb[…]*

Oratio convenien[…]

AD TERTI[…]

Ant. 2. Circumded[…]

PSALMUS […]

Oratio Chriſti: ipſe […] *& obedientiæ ty[…]*

EXpéctans ex[…]vi Dóminum inténdit mihi

Et exaudívit […]

meas; * & edúxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtátuit ſuper petram pedes meos, * & diréxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus, * & non reſpéxit in vanitátes & insánias falſas.

Multa feciſti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non eſt qui símilis ſit tibi.

Annuntiávi & locútus ſum: * multiplicáti ſunt ſuper númerum.

Sacrificium & oblatiónem noluíſti; * aures autem perfeciſti mihi.

Holocáuſtum & pro peccáto non poſtuláſti: * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, volui, & legem tuam in médio cordis mei.

Diviſio Pſalmi 39.

ANnuntiávi juſtítiam tuam in eccléſia magna; * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcóndi in corde meo: * veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcóndi miſericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miſeratiónes tuas à me: * miſericórdia tua & véritas tua ſemper ſuſcepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non eſt númerus; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capíllos cápitis mei; * & cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réſpice.

Confundántur & reveréantur ſimul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsùm, & reveréantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféſtim confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & læténtur

ſuper te omnes quæréntes te; * & dicant ſemper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum & pauper: * Dóminus ſollícitus eſt meî.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

PSALMUS 57.

Calumniatorum ſupplicia, bonorumque præmia Deum juſtum arguent.

SI verè útique juſtítiam loquímini, * recta judicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini; * in terra injuſtítias manus veſtræ concínnant.

Alienáti ſunt peccatóres à vulva: * erravérunt ab útero: locúti ſunt falſa.

Furor illis ſecúndùm ſimilitúdinem ſerpéntis: * ſicut áſpidis ſurdæ, & obturántis aures ſuas;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantántis ſapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipſórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decúrrens:* inténdit arcum ſuum nec infirméntur.

Sicut cera quæ auferéntur: * ſuper ignis, & non vi ſolem.

Priúſquàm intellig ſpinæ veſtræ rhamni ſicut vivéntes, ſic absórbet eos.

Lætábitur juſtus, víderit vindíctam: nus ſuas lavábit in ſá ne peccatóris.

Et dicet homo: que eſt fructus juſ útique eſt Deus jú eos in terra.

Ant Circumded me mala, quorum eſt númerus: comp tibi, Dómine, ut me. *Pſal. 39.*

Capitulum. 2. Co

SUpra modum g ſumus ſupra virt ita ut tædéret nos vívere. Sed ipſi nob ípſis reſpónſum mor búimus, ut non ſim déntes in nobis, Deo qui súſcitat mó qui de tantis perícul erípuit, & éruit; in ſperámus quóniam & huc erípiet.

℟. *breve.* Multi ſunt, qui odérunt m tìs. *Repetitur.* Multip

℣. Confortáti ſunt qui perſecúti ſunt me injúſtè, *Repetit.* Multiplicáti. Glória Patri. *Repetitur.* Multiplicáti. *Pſal 68.*

℣. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me:

℟. Ad defenſiónem meam cónſpice. *Pſ. 21.*

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur infrà in Feriis poſt Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Ant. 5. Potum meum.

PSALMUS 101.

Oratio ad Chriſtum, quâ poſt calamitates, promiſſa ſalus exoratur.

DOmine, exáudi oratiónem meã;* & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam à me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percúſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meũ; * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, advérsùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans alliſíſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt; * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 101.

TU exúrgens miſeréberis Sion, * quia tempus miſeréndi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpéxit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia proſpéxit de excélſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpéxit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut ſólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem;

In conveniéndo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Reſpóndit ei in via virtútis ſuæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera Diviſio Pſalmi 101.

INitio tu, Dómine, terram fundáſti: * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt; * tu autem pérmanes:

Et omnes ſicut veſtiméntum veteráſcent; * & ſicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur.

Tu autem idem ipſe es, * & anni tui non defícient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt; * & ſemen eórum in ſæculum dirigérur.

Ant. Potum meum cum fletu miſcébam, à fácie iræ & indignatiónis tuæ, Dómine.

Capitulum. Hebr. 12.

VObis, tanquam filiis, lóquitur [Deus] dicens: Fili mi, noli neglígere diſciplínam Dómini: neque fatigéris dum ab eo argúeris: quem enim díligit Dóminus, caſtígat; flagéllat autem omnem filium quem récipit. In diſciplína perſeveráte.

℟. *breve.* Ego, Dómine, in flagélla parátus ſum. *Repetitur.* Ego.

℣. Et dolor meus in conſpéctu meo ſemper. *Repetitur.* Ego. Glória Patri. *Repetitur.* Ego.

℣. Dómine, ante te omne deſidérium meum;

℟. Et gémitus meus à te non eſt abſcónditus. *Pſ. 37.*

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur infrà in Feriis poſt Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Ant. 6. Deus meus.

PSALMUS 21.

Chriſtus in cruce Patrem obſecrat, ut ſibi adſit.

DEus, Deus meus, réſpice in me: quare me dereliquiſti? * longè à ſalúte mea verba deliſtórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autem in ſancto hábitas, * laus Iſraël.

In te ſperavérunt patres noſtri: * ſperavérunt, & liberáſti eos.

Ad te clamavérunt, & ſalvi facti ſunt: * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.

Ego autem ſum vermis & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, deriſérunt me: * locúti ſunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum; * ſalvum fáciat eum; quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxíſti me de ventre; * ſpes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projéctus ſum ex útero: * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Diviſio Pſalmi 21.

[DEus meus] ne diſcéſſeris à me, * quóniam tribulátio próxima eſt, quóniam non eſt qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúſus ſum,* & diſpérſa ſunt ómnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tanquam cera liquéſcens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit fáucibus meis; * & in púlverem mortis deduxíſti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi; * concílium malignántium obſédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideravérunt & inſpexérunt me : * diviſérunt ſibi veſtiménta mea , & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.

Tu autem , Dómine , ne elongáveris auxílium tuum à me , * ad defenſiónem meam cónſpice.

Erue à frámea , Deus , ánimam meam , * & de manu canis únicam meã.

Salva me ex ore leónis , * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Altera Diviſio Pſalmi 21.

QUi timétis Dóminũ , laudáte eum : * univérſum ſemen Jacob , gloríficáte eum.

Tímeat eum omne ſemen Iſraël ; * quóniam non ſprevit neque deſpéxit deprecatiónem páuperis.

Nec avértit fáciem ſuam à me ; * & cùm clamárem ad eum , exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conſpéctu timéntium eum.

Edent páuperes , & ſaturabúntur ; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in ſæculum ſæculi.

Reminiſcéntur & converténtur ad Dóminum univérſi fines terræ.

Et adorábunt in conſpéctu ejus * univérſæ famíliæ géntium ;

Quóniam Dómini eſt regnum , * & ipſe dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conſpéctu ejus cadent omnes qui deſcéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet ; * & ſemen meum sérviet ipſi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra ; * & annuntiábunt cœli juſtítiam ejus pópulo qui naſcétur , quem fecit Dóminus.

Ant. Deus meus , quare me dereliquíſti ? longè à ſalúte mea verba delictórum meórum.

Capitulum. Thren. 5.

QUare in perpétuum oblivíſceris noſtrî ? derelínques nos in longitúdine diérum ? Convérte nos , Dómine , ad te , & convertémur : innova dies noſtros , ſicut à princípio ; ſed projíciens

repuliſti nos, irátus es contra nos vehementer.

℟. *breve.* Uſquequò, Dómine, oblivíſcéris me in finem? *Repetitur.* Uſquequò.

℣. Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? *Repetitur.* Uſquequò Glória Patri. *Repetit.* Uſquequò. *Pſal.* 12.

℣. Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua:

℟. Ne oblivíſcáris páuperum. *Pſal.* 9.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur infrà in Feriis poſt Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Ant. 4. Supra dorſum.

PSALMUS 128.

Recentis Eccleſiæ prælia, & victoriæ.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea,* dicat nunc Iſraël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus * concídit cervíces peccatórum.

Confundántur & convertántur retrórsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum, * quod, priúſquàm evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum ſuam, qui metit; * & ſinum ſuum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini ſuper vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres: prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Ant. 3. Dómine.

PSALMUS 138.

Inſignis Dei in nos à puero providentia.

DÓmine, probáſti me, & cognovíſti me: * tu cognovíſti ſeſſiónem meam, & reſurrectiónem meam.

Intellexíſti cogitatiónes meas de longè: * sémitam meam & funículum meũ inveſtigáſti.

Et omnes vias meas prævidíſti, * quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovíſti ómnia, noviſſima & antiqua: * tu formáſti me, & poſuíſti ſu-

per me manum tuam.

Mirábilis facta eſt ſciéntia tua ex me; * confortáta eſt, & non pótero ad eam.

Quò ibo à ſpíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si aſcéndero in cœlum, tu illîc es: * ſi deſcéndero in inférnum, ades:

Si súmpſero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórſitan ténebræ conculcábunt me: * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obſcurabúntur à te; & nox ſicut dies illuminábitur: * ſicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu poſſedíſti renes meos: * ſuſcepíſti me de útero matris meæ.

Ant. Dómine, probáſti me, & cognovíſti me.

Ant. 6. Confitébor tibi.

Diviſio Pſalmi 138.

Confitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóſcit nimis.

Non eſt occultátum os meum à te, quod fecíſti in occúlto; * & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes ſcribéntur: * dies formabúntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus eſt principátus eórum.

Dinumerábo eos, & ſuper arénam multiplicabúntur: * exurréxi, & adhuc ſum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte à me.

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * & ſuper inimícos tuos tabeſcébam?

Perfécto ódio óderam illos; * & inimíci facti ſunt mihi.

Proba me, Deus, & ſcito cor meum: * intérroga me, & cognóſce sémitas meas;

Et vide ſi via iniquitátis in me eſt, * & deduc me in via ætérna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es; ánima

mea cognóſcit nimis.

Ant. 3. Cuſtódi me, Dómine.

PSALMUS 139.

Si ab improbis defendi precatur Chriſtus.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iniquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * totâ die conſtituébant prælia.

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpéntis: * venénũ áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos, * abſcondérunt ſupérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in laqueum; * juxta iter ſcándalũ poſuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. Dómine, Dómine.

Diviſio Pſalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus ſalútis meæ, * obumbráſti ſuper caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à deſidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me; ne derelínquas me, ne fortè exaltèntur.

Caput circúitus eórũ; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent ſuper eos carbónes: in ignem dejícies eos.; * in miſériis non ſubsíſtent.

Vir linguóſus non dirigétur in terra; * virum injúſtum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen juſti confitebúntur nómini tuo; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus ſalútis meæ, ne derelínquas me.

Capitulum. Hebr. 12.

DEponéntes omne pondus & circúmſtans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propóſitum nobis certámen; aſpiciéntes in auctórem fidei & conſummatórem Jeſum, qui propóſito ſibi gáudio, ſuſtínuit

crucem, confuſióne contémptâ.

HYMNUS. *S. Ambroſii.*

PLASMATOR hóminis Deus,
Qui cuncta ſolus órdinans,
Humum jubes prodúcere
Reptántis & feræ genus.

QUI magna rerum córpora
Dictu jubéntis vívida,
Ut sérviant per órdinem
Subdens dediſti hómini.

REPÉLLE à ſervis tuis
Quidquid per immundítiam
Aut móribus ſe súggerit,
Aut áctibus ſe intérferit.

DA gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera,
Diſsólve litis víncula,
Aſtrínge pacis fœdera.

PRÆSTA, Pater piiſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculum.
Amen.

℣. Inténde in adjutórium meum,
℞. Dómine Deus ſalútis meæ. *Pſ.* 37.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Fecit Dóminus poténtiam in brá[illegible] ſuo: diſpérſit ſupér[illegible] mente cordis ſui. *Luc.* [illegible]

Preces, ſi dicendæ ſ[illegible] habentur infrà in Feriis [illegible] Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD COMPLETO[illegible]

Ant. 2. Dómine.

PSALMUS 37.

Mala vitæ ſuſtinenda [illegible] veniam peccatorum obtinendam.

DOmine, ne in [illegible]róre tuo árgu[illegible] me, * neque [illegible] ira tua corrípias me;

Quóniam ſagíttæ t[illegible] infixæ ſunt mihi, * confirmáſti ſuper me m[illegible]num tuam.

Non eſt sánitas in car[illegible] mea à fácie iræ tuæ; non eſt pax óſſibus m[illegible] à fácie peccatórum me[illegible]rum.

Quóniam iniquitát[illegible] meæ ſupergréſſæ ſunt c[illegible]put meum: * & ſicut on[illegible] grave gravátæ ſunt ſup[illegible] me.

Putruérunt & corrúp[illegible] ſunt cicatríces meæ, * [illegible] fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum [illegible] curvátus ſum uſque in [illegible]nem: * totâ die contriſ[illegible]tus ingrediébar.

niam lumbi mei
ſunt illuſiónibus ; *
eſt ſánitas in car-
.
ſtus ſum & humi-
m nimis : * rugié-
émitu cordis mei.
iine, ante te om-
dérium meum ; *
tus meus à te non
ónditus.
meum conturbá-
t, derelíquit me
nea ; * & lumen
m meórum, & ip-
ı eſt mecum.
ſio Pſalmi 37.
ci mei, & próxi-
mei * advérsùm
ropinquavérunt &
t.
ui juxta me erant,
gè ſtetérunt ; * &
iébant qui quæré-
imam meam.
i inquirébant mala
ocúti ſunt vanitá-
& dolos totâ die
ántur.
autem tanquam
non audiébam, *
t mutus non apé-
s ſuum.
ctus ſum ſicut ho-
n áudiens, * &
ıbens in ore ſuo
tiónes.
niam in te, Dómi-
rávi : * tu exáudies

me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo ſupergáudeant mihi inimíci mei ; * &, dum commovéntur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagélla parátus ſum ; * & dolor meus in conſpéctu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me ; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi ; * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus : * ne diſcéſſeris à me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus ſalútis meæ.

Psalmus 55.

Juſtus fide erectus, in Deo ſolatium quærit.

MIſerére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo : * totâ die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, *

quóniam multi belléntes advérsùm me.

Ab altitúdine diéi timébo ; * ego verò in te ſperábo.

In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabántur : * advérsùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt & abſcóndent : * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro níhilo ſalvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * poſuíſti lácrymas meas in conſpéctu tuo, ſicut & in promiſſióne tua.

Tunc convertêntur inimíci mei retrórsùm * in quacúmque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum : * in Dómino laudábo ſermónem.

In Deo ſperávi : * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me ſunt, Deus, vota tua, * quæ red-

dam laudatiónes

Quóniam erip[…] mam meam de m[…] pedes meos de l[…] ut pláceam cor[…] in lúmine vivént[…]

Ant. Dómin[…] meus, ne diſcéſſ[…] *Pſal.* 37.

Hymnus, Capi[…] *Ant. ad* Nunc […] *Preces, ſi dicend[…]* *frà poſt Completor[…]*

SABBA[…]

AD MATUT[…]

Invitatorium. I[…] reddit mercédem[…] * Veníte, adoré[…] 10.

Pſalm. Veníte

IN I. NOCT[…]

Ant. I. Beá[…]

PSALMUS

Diligentium Ch[…] pertatem bea[…]

BEátus qui […] ſuper eg[…] páuperem […] mala liberábit eu[…] nus.

Dóminus […] eum, & vivífice[…] beátum fáciat e[…] ra, * & non tr[…] in ánimam inimi[…]

Dóminus op[…]

r lectum dolóris
univérſum ſtra-
versáſti in infir-
us.
ixi : Dómine,
meï ; * ſana áni-
m, quia peccá-

mei dixérunt
ii : * Quando
& períbit no-
?
ngrediebátur ut
vana loquebá-
r ejus congre-
itátem ſibi.
bátur forás, *
átur in idipſum.
im me ſuſurrá-
s inimíci mei :*
me cogitábant
.
i iníquum conſ-
dvérsùm me : *
ui dormit, non
resúrgat?
homo pacis
quo ſperávi, *
: panes meos,
it ſuper me
ónem.
em, Dómine,
neï, & resúſcita
retribuam eis.
cognóvi quó-
íſti me, * quó-
gaudébit ini-
s ſuper me.
em propter in-

nocéntiam ſuſcepíſti, * & confirmáſti me in conſpéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël à ſæculo, & uſque in ſæculum : * fiat, fiat.

PSALMUS 48.

Nil contra infernum proſunt opes : juſtitia ſola ex eo eripit.

AUdíte hæc, omnes gentes : * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem.

Quique terrígenæ, & filii hóminum : * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in pſaltério propoſitiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte ſua, * & in multitúdine divitiárum ſuárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem ſuam,

Et prétium redemptiónis ánimæ ſuæ : * & laborábit in ætérnum, &

vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit ſapiéntes moriéntes.

Simul insípiens & ſtultus períbunt, * & relínquent aliénis divítias ſuas.

Et ſepúlcra eórum domus illórum in ætérnum; tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina ſua in terris ſuis.

Et homo, cùm in honóre eſſet, non intelléxit: * comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & símilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis; * & póſteà in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inférno póſiti ſunt: * mors depáſcet eos.

Et dominabúntur eórum juſti in matutíno; * & auxílium eórum veteráſcet in inférno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Diviſio Pſalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, … rierit, non ſume… neque deſcénd… glória ejus.

Quia ánima … ipsíus benedícét… fitébitur tibi, … féceris ei.

Introíbit uſq… génies patrum … & uſque in æté… vidébit lumen.

Homo, cùm … re eſſet non in… comparátus eſt … inſipiéntibus, … factus eſt illis.

Ant. Beátus … ligit ſuper egén… perem, in die … rábit eum Dó…

IN II. NOC…

Ant. 5. Tu …

PSALM…

Fruſtra oppug… Dei ſubjectu… tutela m…

NOnne … jécta … mea? … enim ſalutáre …

Nam & i… meus, & ſalut… ſuſcéptor meus … vébor ámpliùs …

Quoúſque … hóminem? * … univérſi vos ta…

nclináto, & macé-
púlſæ?
ímtamen prétium
cogitavérunt re-
cucúrri in ſiti: *
benedicébant, &
o maledicébant.
ntamen Deo ſub-
, ánima mea; *
ab ipſo patiéntia

ɔſe Deus meus,
ɪr meus; * adjú-
non emigrábo.
ſalutáre meum,
mea: * Deus
i; & ſpes mea
:.
in eo, omnis
io pópuli; ef-
ɔram illo corda
Deus adjútor
etérnum.
tamen vani filii
, mendáces filii
in ſtatéris, * ut
ipſi de vanitáte
ı.
ſperáte in iniqui-
rapínas nolíte
ere: * divítiæ ſi
nolíte cor appó-

ocútus eſt Deus,
ıudívi; quia po-
ɜi eſt, & tibi,
miſericórdia; *
eddes unicuíque
ɜra ſua.

PSALMUS 63.

Vana impiorum concilia: Evangelii predicatio.

EXáudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexíſti me à convéntu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut ſagíttent in occúltis immaculátum.

Súbitò ſagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt ſibi ſermónem nequam.

Narravérunt, ut abſcónderent láqueos: * dixérunt, Quis vidébit eos?

Scrutáti ſunt iniquitátes: * defecérunt ſcrutántes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ ſunt plagæ eórum; * & infirmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei; * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo; * & laudabúntur omnes recti corde.

PSALMUS 74.

Ad vitandum Dei judicium, humilitas colenda.

COnfitébimur tibi, Deus, * confitébimur & invocábimus nomen tuum: narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego juſtítias judicábo.

Liquefácta eſt terra, & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere; * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum: * nolíte loqui advérsùs Deum iniquitátem;

Quia neque ab oriénte, neque ab occidénte, * neque à desértis móntibus.

Quóniam Deus judex eſt: * hunc humíliat, & hunc exáltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto; * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non eſt exinaníta: * bibent omnes pec
terræ.

Ego autem an
in ſæculum: * c
Deo Jacob.

Et ómnia córn
catórum confring
exaltabúntur córn

Ant. Tu redde
mine, unicuíque
ópera ſua. *Pſ.* 6

IN III. NOCTU

Ant. 6. Cogitá

PSALMUS

Innumera Chriſti in
ſiam benefici

NOtus in
Deus: * i
magnum
ejus.

Et factus eſt i
locus ejus, * & h
ejus in Sion.

Ibi confrégit p
árcuum, * ſcutu
dium, & bellum.

Illúminans tu m
ter à móntibus æté
turbáti ſunt omne
piéntes corde.

Dormiérunt ſ
ſuum; * & nihil i
runt omnes viri div
in mánibus ſuis.

Ab increpatión
Deus Jacob, * d
vérunt qui aſce
equos.

terribilis es, & quis
t tibi? * ex tunc ira

cœlo auditum fé-
ſcium: * terra tré-
& quiévit,
exúrgeret in ju-
Deus, * ut ſalvos
omnes manſuétos

iiam cogitátio hó-
onfitébitur tibi; *
uiæ cogitatiónis
tum agent tibi.
te, & réddite
Deo veſtro, *
ui in circúitu ejus
iúnera,
bili, & ei qui au-
tum príncipum; *
ipud reges terræ.

ALMUS 82.

s Eccleſiam bella: perſequentium.

s, quis ſímilis erit
? * ne táceas, ne-
ipeſcáris, Deus;
iiam ecce inimíci
iérunt: * & qui
te, extulérunt ca-

pópulum tuum
vérunt consí-
& cogitavérunt
s ſanctos tuos.
runt: Veníte, &
imus eos de gen-
t non memorétur
Iſraël ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * ſimul advérsùm te teſtaméntum diſpoſuérunt, tabernácula Idumæórum & Iſmahelítæ:

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Aſſur venit cum illis; * facti ſunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis ſicut Mádian, & Siſaræ, * ſicut Jabin in torrénte Ciſſon.

Diſperiérunt in Endor; * facti ſunt ut ſtercus terræ.

Pone príncipes eórum ſicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana;

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hæreditáte poſſideámus ſanctuárium Dei.

Diviſio Pſalmi 82.

DEus meus, pone illos ut rotam, * & ſicut ſtípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit ſylvam, * & ſicut flamma combúrens montes;

Ita perſequéris illos in tempeſtáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia; * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéſcant & contur-

béntur in ſæculum ſæculi,* & confundántur, & péreant:

Et cognóſcant quia nomen tibi, Dóminus; * tu ſolus Altíſſimus in omni terra.

Ant. Cogitátio hóminis confitébitur tibi, Dómine. *Pſal.* 75.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;

℟. Et ſancti tui benedícant tibi. *Pſal.* 144.

Pater noſter, *&c.*

AD LAUDES.

Ant. 4. Pérfice.

Psalmus 16.

Oratio Eccleſiæ ab hoſtibus exagitatæ.

EXáudi, Dómine, juſtítiam meam; * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probáſti cor meum, & viſitáſti nócte: * igne me examináſti; & non eſt invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi duras.

Pérfice greſſus meos in sémitis tuis, * ut non moveántur veſtígia mea.

Ego clamávi, quó exaudiſti me, Deus: * clína aurem tuam & exáudi verba mea.

Miríſica miſericó tuas, * qui ſalvos ſperántes in te.

A reſiſténtibus d ræ tuæ cuſtódi me, pupíllam óculi.

Sub umbra alárum rum prótege me * à impiórum qui me affl runt.

Ant. Pérfice gre meos in sémitis tuis, D mine, ut non moveánt veſtígia mea.

Ant. 7. In juſtítia.

Diviſio Pſalmi 16.

INimíci mei ánim meã circumdedérun ádipem ſuum conclu runt: * os eórum loc tum eſt ſupérbiam.

Projiciéntes me nun circumdedérunt me: óculos ſuos ſtatuérunt de clináre in terram.

Suſcepérunt me ſicu leo parátus ad prædam, & ſicut cátulus leónis há bitans in ábditis.

Exúrge, Dómine præ

& ſupplánta
ɔe ánimam
io, frámeam
nícis manûs

à paucis de
eos in vita
abſcónditis
is eſt venter

t filiis ; * &
líquias ſuas

in juſtítia
péctui tuo:*
apparúerit

ſtítia appa-
tui tuo : ſa-
apparúerit

rátum.
us 56.
os opem im-
lus, poſteà
elebraturus.
meî, Deus,
meî; * quó-
nfidit ánima

bra alárum
ɔo; * donec
itas.
d Deum al-
Deum qui
i.
elo, & libe-
dedit in op-
ulcántes me.

Miſit Deus miſericórdiam ſuam & veritátem ſuam ; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & ſagíttæ : * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus ; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis ; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam ; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum ; * cantábo & pſalmum dicam.

Exúrge, glória mea ; exúrge, pſaltérium & cíthara : * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * & pſalmum dicam tibi in géntibus ;

Quóniam magnificáta eſt uſque ad cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tuas.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus ; * & ſuper omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meũ,

quóniam multi bellántes advérsùm me.

Ab altitúdine diéi timébo ; * ego verò in te ſperábo.

In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabántur : * advérsùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt & abſcóndent : * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro níhilo ſalvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * poſuíſti lácrymas meas in conſpéctu tuo, ſicut & in promiſſióne tua.

Tunc converténtur inimíci mei retrórsùm * in quacúmque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum : * in Dómino laudábo ſermónem.

In Deo ſperávi : * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me ſunt, Deus, vota tua, * quæ reddam laudatiónes tibi ;

Quóniam eripuíſti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapſu ; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine Deus meus, ne diſcéſſeris à me. *Pſal.* 37.

Hymnus, Capit. ℟. *br. Ant. ad* Nunc dimíttis, *Preces, ſi dicendæ ſint, infrà poſt Complector. Sabbati.*

SABBATO, *AD MATUTINUM.*

Invitatorium. Deum qui reddit mercédem labóris, * Veníte, adorémus. *Sap.* 10.

Pſalm. Veníte. *pag.* 7.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. Beátus.

PSALMUS 40.

Diligentium Chriſti paupertatem beatitudo.

Beátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem ; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórũ ejus.

Dóminus opem ferat

illi ſuper lectum dolóris ejus: * univérſum ſtratum ejus verſáſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miſerére meî; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur forâs, * & loquebátur in idípſum.

Advérsùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei: * advérsùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt advérsùm me: * numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére meî, & reſúſcita me; * & retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluíſti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepíſti, * & confirmáſti me in conſpéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël à ſæculo, & uſque in ſæculum: * fiat, fiat.

PSALMUS 48.

Nil contra infernum proſunt opes: juſtitia ſola ex eo eripit.

Udíte hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem.

Quique terrígenæ, & filii hóminum: * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in pſaltério propoſitiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte ſua, * & in multitúdine divitiárum ſuárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem ſuam,

Et prétium redemptiónis ánimæ ſuæ: * & laborábit in ætérnum, &

vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit ſapiéntes moriéntes.

Simul insípiens & ſtultus períbunt, * & relínquent aliénis divítias ſuas.

Et ſepúlcra eórum domus illórum in ætérnum; tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina ſua in terris ſuis.

Et homo, cùm in honóre eſſet, non intelléxit:* comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & símilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis; * & póſteà in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inférno póſiti ſunt: * mors depáſcet eos.

Et dominabúntur eórum juſti in matutíno; * & auxílium eórum veteráſcet in inférno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Diviſio Pſalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm inte- rierit, non ſumet ómnia; neque deſcéndet cum e- glória ejus.

Quia ánima ejus in vi- ipsíus benedicétur: * co- fitébitur tibi, cùm ben- féceris ei.

Introíbit uſque in pro- génies patrum ſuórum; & uſque in ætérnum no- vidébit lumen.

Homo, cùm in hon- re eſſet non intelléxit: comparátus eſt jumén- inſipiéntibus, & ſími- factus eſt illis.

Ant. Beátus qui inte- ligit ſuper egénum & pa- perem, in die mala li- rábit eum Dóminus.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. Tu reddes.

PSALMUS 61.

Fruſtra oppugnatur Dei ſubjectus in ejus tutela manet.

NOnne Deo ſub- jécta erit ánima mea? * ab ipſ- enim ſalutáre meum.

Nam & ipſe Deus meus, & ſalutáris meus: * ſuſcéptor meus, non movébor ámpliùs.

Quoúſque irrúitis i- hóminem? * interfícitis univérſi vos tanquam pa-

riéti inclináto, & macériæ depúlſæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucúrri in ſiti: * ore ſuo benedicébant, & corde ſuo maledicébant.

Verúmtamen Deo ſubjécta eſto, ánima mea; * quóniam ab ipſo patiéntia mea.

Quia ipſe Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo ſalutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei; & ſpes mea in Deo eſt.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda veſtra: * Deus adjútor noſter in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendaces filii hóminum in ſtatéris, * ut decípiant ipſi de vanitáte in idípſum.

Nolíte ſperáte in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíſcere: * divítiæ ſi áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus eſt Deus, duo hæc audívi; quia potéſtas Dei eſt, & tibi, Dómine, miſericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera ſua.

PSALMUS 63.

Vana impiorum concilia: Evangelii predicatio.

Exáudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexíſti me à convéntu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut ſagíttent in occúltis immaculátum.

Súbitò ſagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt ſibi ſermónem nequam.

Narravérunt, ut abſcónderent láqueos: * dixérunt, Quis vidébit eos?

Scrutáti ſunt iniquitátes: * defecérunt ſcrutántes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ ſunt plagæ eórum; * & infirmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei; * & facta ejus intellexérunt.

In Festis
Canticum
Judith. 16.

Incípite Dómino in tympanis : * cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláмini illi pſalmum novum : * exaltáte & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella : * Dóminus nomen eſt illi.

Qui póſuit caſtra ſua in médio pópuli ſui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum noſtrórum.

Venit Aſſur ex móntibus ab Aquilóne * in multitúdine fortitúdinis ſuæ :

Cujus multitúdo obturávit torréntes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit ſe incenſúrum fines meos, * & júvenes meos occiſúrum gládio,

Infántes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus fœminæ, * & confódit eum.

Ant. 4. Laudáte Dóminum.

Psalmus 116.
Deus à gentibus collaudandus ob Chriſtum exhibitum.

Laudáte Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli ;

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli ; quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus.

Capitulum. Coloſſ. 1.

Non ceſsámus pro vobis oránteѕ, & poſtulántes ut impleámini agnitióne voluntátis Dei, in omni ſapiéntia & intelléctu ſpirituáli, ut ambulétis dignè Deo, per ómnia placéntes, in omni ópere bono fructificántes, & creſcéntes in ſciéntia Dei, in omni virtúte confortáti ſecundùm poténtiam claritátis ejus.

℣. Deduc me, Dómine, & ingrédiar in veritáte tua :

℞. Lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum. *Pſ.* 85.

Ad Benedíctus

Ant. 8. Dírige pedes noſtros in viam pacis, Deus Iſraël. *Luc.* 1.

AD PRIMAM

Ant. 7. Notam.

PSALMUS 87.

Chriſtus ab inimicis vexatus, ab amicis derelictus, opem Dei implorat.

DOmine Deus ſalútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conſpéctu tuo oratio mea: * inclína aurem tuam ad precem meã.

Quia repléta eſt malis ánima mea, * & vita mea inférno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacũ: * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber:

Sicut vulneráti dormiéntes in ſepúlcris, quorum non eſt memor ámpliùs; * & ipſi de manu tua repúlſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri, * in tenebróſis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxíſti ſuper me.

Longè feciſti notos meos à me: * poſuérunt me abominatiónem ſibi.

Tráditus ſum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die: * e[illegible]
ad te manus meas.

Nunquid mórtu[illegible]
cies mirabília, * a[illegible]
dici ſuſcitábunt, & [illegible]
tebúntur tibi?

Nunquid narráb[illegible]
quis in ſepúlcro [illegible]
córdiam tuam, * & [illegible]
tátem tuam in perdi[illegible]

Nunquid cogn[illegible]
tur in ténebris mi[illegible]
tua, * & juſtítia [illegible]
terra oblivionis?

Et ego ad te, [illegible]
ne, clamávi, * & [illegible]
oratio mea prævén[illegible]

Ut quid, Dómin[illegible]
péllis oratiónem me[illegible]
avértis fáciem tuam [illegible]

Pauper ſum ego
in labóribus à juv[illegible]
mea: * exaltátus a[illegible]
humiliátus ſum & c[illegible]
bátus.

In me tranſiéru[illegible]
tuæ; * & terróres t[illegible]
turbavérunt me.

Circumdedérunt
cut aqua totâ die, [illegible]
cumdedérunt me ſi[illegible]

Elongáſti à me a[illegible]
& próximum, * & [illegible]
meos à miséria.

PSALMUS [illegible]

Oratio pœnitentis, opem deprecant[illegible]

DOmine, exáud[illegible]
tiónem meam:

ribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exáudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo ;* quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſæculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus : in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum : meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis :* in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine ; * defécit ſpíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me ; * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam : * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem ; * quia ad te levávi ánimam meam.

Diviſio Pſalmi 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine ; ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam ; * & in miſericórdia tua diſpérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Notam fac mihi viam in qua ámbulem ; quia ad te levávi ánimam meam, Dómine.

Capitulum, ℟. *breve & Preces habentur infra poſt Completorium, & ſic ad cæteras Horas.*

Oratio conveniens.

AD TERTIAM

Ant. 6. Afférte Dómino.

PSALMUS 28.

Gentium converſio verbi Dei efficaciâ.

AFférte Dómino, filii Dei ; * afférte Dómino filios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem ; afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Repetitur Benedícam.

℣. Semper laus ejus in ore meo. *Repetitur* Benedícam. Glória Patri. *Repetitur* Benedícam. *Pſ.* 33.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea.

℟. Pſallam Deo meo quándiu fúero. *Pſ.* 145.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM

Ant. 1. Adjútor.

PSALMUS 45.

Eccleſia Dei præſidio inconcuſſa.

DEus noſter, refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Deì: * ſanctificávit tabernáculum ſuũ Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur; * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram: * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma: * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

PSALMUS 47.

Ex Jeruſalem in omnes terras delapſa ſalus.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univérſæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt, * convenérunt in unum.

Ipſi vidéntes ſic admirá-

ti ſunt: * conturbáti ſunt, commóti ſunt.

Tremor apprehéndit eos: * ibi dolóres ut parturiéntis.

In ſpíritu veheménti * cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítiâ plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & compleƈtímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus: & diſtribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in ætérnum, & in ſæculum ſæculi; * ipſe reget nos in ſæcula.

PSALMUS 86.

Laus Eccleſiæ; Fidelium infinitus numerus.

FUndaménta ejus in móntibus ſanƈtis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa diƈta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthiopum; * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum; * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Ant. Adjútor noſter Deus; proptéreà non timébimus. *Pſ.* 45.

Capitulum 2. Petr. 1.

SAtágite ut per bona ópera certam veſtram vocatiónem & eleƈtiónem faciátis; hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo.

℟. *brev.* Quærite Dóminum & confirmámini. *Repetitur* Quærite.

℣. Quærite fáciem ejus ſemper. *Repetitur* Quærite. Glória. *Repetitur* Quærite. *Pſ.* 109.

℣. Accédite ad eum, & illuminámini;

℟. Et fácies veſtræ non confundéntur. *Pſ.* 33.

Oratio conveniens.

AD NONAM

Ant. 8. Pauper.

PSALMUS 59.

Flebilis oratio Synagogæ.

DEus, repuliſti nos, & deſtruxíſti nos: * irátus es, & miſértus es nobis.

Commovíſti terram, & conturbáſti eam: * ſana contritiónes ejus, quia commóta eſt.

Oſtendíſti pópulo tuo dura: * potáſti nos vino compunctiónis.

Dedíſti metuéntibus te ſignificatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs;

Ut liberéntur diléƈti tui: * ſalvum fac dépxterâ tuâ, & exáudi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo: * lætábor & partíbor Síchimam, & convállem tabernaculórũ metíbor.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manáſſes; * & Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus, * Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienigenæ ſubditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulíſti nos? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipſe ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

PSALMUS 73.

De populi, templique calamitate queſtus.

UT quid, Deus, repuliſti in finem, * irátus eſt furor tuus ſuper oves páſcuæ tuæ?

Memor eſto congregatiónis tuæ * quam poſſedíſti ab inítio.

Redemíſti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitáſti in eo.

Leva manus tuas in ſupérbias eórum in finem: * quanta malignátus eſt inimícus in ſancto!

Et gloriáti ſunt qui odérunt te * in médio ſolemnitátis tuæ.

Poſuérunt ſigna ſua, ſigna: * & non cognovérunt, ſicut in éxitu ſuper ſummum.

Quaſi in ſylva lignórum ſecúribus excidérunt jánuas ejus in idípſum : * in ſecúri & áſcia dejecérunt eam.

Incendérunt igni ſanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde ſuo cognátio eórum ſimul : * Quieſcere faciámus omnes dies feſtos Dei à terra.

Signa noſtra non vídimus, jam non eſt prophéta ; * & nos non cognóſcet ampliùs.

Diviſio Pſalmi. 73.

USquequò (Deus) improperábit inimícus ? * irritat adversárius nomen tuum in finem ?

Ut quid avértis manum tuam & déxteram tuam * de medio ſinu tuo in finem ?

Deus autem rex noſter ante ſæcula * operátus eſt ſalútem in médio terræ.

Tu confirmáſti in virtúte tua mare ; * contribuláſti cápita dracónum in aquis.

Tu confregíſti cápita dracónis ; * dediſti eum eſcam pópulis Æthiópum.

Tu dirupíſti fontes & torréntes : * tu ſiccáſti flúvios Ethan.

Tuus eſt dies, & tua eſt nox : * tu fabricátus es auróram & ſolem.

Tu fecíſti omnes términos terræ : * æſtátem & ver, tu plaſmáſti ea.

Memor eſto hujus, inimícus improperávit Dómino ; * & pópulus inſípiens incitávit nomen tuũ.

Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi ; * & ánimas páuperum tuórum ne oblivifcáris in finem.

Réſpice in teſtaméntum tuum ; * quia repléti ſunt, qui obſcuráti ſunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúſus : * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica cauſam tuam : * memor eſto improperiórum tuórum, eórum quæ ab inſipiénte ſunt tota die.

Ne oblivifcáris voces inimicórum tuórum : * ſupérbia eórum qui te odérunt, aſcéndit ſemper.

Ant. Pauper & inops laudábunt nomen tuum, Dómine. *Pſ.* 73.

Capitulum Philip. 4.

QUæcúmque ſunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque juſta, quæcúmque ſancta, quæ-

H vj

cúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, ſi qua virtus, ſi qua laus diſciplinæ, hæc cogitáte.

℟. *brev.* Mandáſti juſtítiam teſtimónia tua. *Repetitur.* Mandáſti.

℣. Et veritátem tuam nimis. *Repetit.* Mandáſti. Glória. *Repetitur* Mandáſti.

℣. Feci judícium & juſtítiam:

℟. Non tradas me calumniántibus me. *Pſ.* 118.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS

Ant. 4. Beáti omnes.

PSALMUS 127.

Futuræ præſentiſque vitæ beatitudo timore Dei comparatur.

BEáti omnes qui tíment Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abúndans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui ſicut novéllæ olivárum, * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jeruſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuorum, * pacem ſuper Iſraël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. Surge, Dómine.

PSALMUS 131.

Oratio Eccleſiæ Chriſtum David promiſſum expoſcentis.

MEménto, Dómine, David, * & omnis manſuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob.

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei:

Si dédero ſomnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephráta: * invénimus eam in campis ſylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco ubi ſtetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu & arca

ınis tuæ.
es tui induán-
ı; * & ſancti
t.
David ſervum
n avértas fá-
ti tui.
rge, Dómine,
tuam; & ſancti
t.
Sion, réquies

Pſalmi 131.
Dóminus David
n, & non fruſ-
n: * de fructu
ponam ſuper
ı.
dierint filii tui
n meum: * &
mea hæc quæ
:
órum uſque in
ſedébunt ſuper
ı.
n elégit Dómi-
* elégit eam in
m ſibi.
quies mea in
culi; * hîc ha-
uóniam elégi

ejus benedí-
cam: * páu-
ſaturábo pá-

es ejus induam
& ſancti ejus
exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David: * parávi lucérnam Chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne; * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in ſæculum ſæculi: ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 5. Deus meus.

PSALMUS 143.

Victoria ab hoſtibus, Dei donum eſt.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Miſericórdia mea, & refúgium meum: * ſuſcéptor meus, & liberátor meus.

Protéctor meus; & in ipſo ſperávi: * qui ſubdit pópulum meum ſub me.

Dómine, quid eſt homo, quia innotuíſti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti ſimilis factus eſt; * dies ejus ſicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & deſcénde: * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruſcatiónem & diſſipábis eos: * emítte

tua; * & Spíritum Sanctũ tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam Salutáris tui; * & ſpíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluíſſes ſacrifícium, dediſſem útique: * holocáuſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocáuſta; * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

Oratio Chriſti pro fide gentium.

INclina, Dómine, aurem tuam, & exáudi me; * quóniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam me quóniam ſanctus ſum ſalvum fac ſervum tu Deus meus, ſperán in te.

Miſerére meî, D ne, quóniam ad te mávi totâ die: * læt ánimam ſervi tui, q niam ad te, Dómi ánimam meam levá

Quóniam tu, Dómi ſuávis & mitis, * & m tæ miſericórdiæ ómni invocántibus te.

Auribus pércipe, D mine, oratiónem meã & inténde voci deprec tiónis meæ.

In die tribulatiónis me clamávi ad te, * qu exaudíſti me.

Non eſt símilis tuî i diis, Dómine; * & no eſt ſecúndùm ópera tu

Omnes gentes, qua cúmque feciſti, vénie & adorábunt coram te Dómine; * & glorific bunt nomen tuum;

Quóniam magnus tu, & fáciens mirabília: tu es Deus ſolus.

Diviſio Pſalmi 85.

DEduc me, Dómine in via tua, & ingr diar in veritáte tua: lætétur cor meum, u tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me, * & eruiſti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóga poténtium quæſiérunt ánimam meam; * & non propoſuérunt te in conſpéctu ſuo.

Et tu, Dómine, Deus miſerátor & miséricors, * pátiens, & multæ miſericórdiæ & verax.

Réſpice in me, & miſerére meî: * da impérium tuum púero tuo, & ſalvũ fac filium ancíllæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur; * quóniam tu, Dómine, adjuviſti me, & conſolátus es me.

Ant. Miſerére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die.

ctæ tribus terræ. *Geneſ.* 28.

In Jejuniis tantùm

℣. Pópuli confitebúntur tibi in ætérnum :

℟. Mémores erunt nóminis tui. *Pſal.* 44.

Orémus

Concéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére ; & glorióſâ beátæ Maríæ ſemper Vírginis interceſſióne, à præſénti liberári triſtítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

De omnibus Sanctis

Et ſpeciatim de iis quorum corpora, aut ſaltem Reliquiæ habentur

Ant. Hi ſunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus ; & qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos. *Apoc.* 7.

In Jejuniis tantùm

℣. In ætérnum exultábunt, & habitábis in eis ;

℟. Et gloriabúntur in te, Dómine. *Pſal.* 5.

In Oratione ſequenti extra Eccleſiam omittitur vox [hac]

Orémus

Propitiáre, quæſumus, Dómine, fámulis tuis per Sanctórum quorum Relíquiæ in [hac] Eccléſia tua requiéſcunt, & ómnium Sanctórum mérita glorióſa ; ut eórum interceſſióne ab ómnibus ſemper protegámur advérſis. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Ultimò Pro Pace

Ant. Deus qui fecit nobíſcum ſecúndùm ſuam miſericórdiam, det nobis jucunditátem cordis, & fieri pacem in diébus noſtris. *Eccli.* 50.

In Jejuniis tantùm

℣. Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit ;

℟. Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace. *Pſ.* 28.

Orémus

Deus, à quo ſancta deſidéria, recta conſília & juſta ſunt ópera : da ſervis tuis illam quam mundus dare non poteſt pacem, ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquílla. Per Chriſtum Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum &c.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

PRIMAM
retò Pater. Ave.
Spiritûs. *Altâ voce*
n adjutórium meum
e. Glória, *&c.*
nnus Jam lucis orto
ut ſupra ad Pri-
le Dom. pag. 19.
Officio Feriali An-
a ut in Proprio. Pſal-
Feria occurrente, cæ-
t ſequitur.
Solemnibus & ſupra
hona de Proprio vel
nmuni, cætera ut in
nica.
Duplicibus ac intra
as Solemnes Antiph.
prio vel de Communi:
i de Feria occurrente,
ut ſequitur
Semiduplicibus &
icibus Antiphona de
io vel de Communi:
i de Feria occurrente:
ut ſequitur
tulum Epheſ. 5.
déte, fratres, quó-
nodò cautè ambulé-
on quaſi inſipiéntes,
ſapiéntes: rediméntempus,
quóniam dies
ſunt.
breve Chriſte, Fili
vivi, miſerére nobis.
te, Fili Dei vivi,
ére nobis.
Qui ſedes ad déx-
Patris. Chriſte.

Glória Patri, & Filio, & Spirítui Sancto. Chriſte. *Matth.* 16. *Tob.* 8. *Hebr.* 1.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos;

℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

In Duplicibus & ſupra; necnon infra Octavas Solemnes, continuò dicitur ℣. Dóminus vobíſcum, *Oratio* Dómine Deus *pag.* 192.

✠

In Semiduplicibus autem, Simplicibus, Octavis non-Solemnibus & Feriis, poſt ℣. Exúrge *dicuntur ſequentes*

PRECES

Dicuntur flexis genibus in Jejuniis quando fit de Feria.

Kyrie, eléïſon.
Chriſte, eléïſon.
Kyrie, eléïſon.

Secretò Pater noſter.

Altâ voce ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem;

℟. Sed líbera nos à malo.

Secretò Credo in Deum.

Altâ voce ℣. Carnis reſurrectiónem,

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi;

℟. Et manè orátio mea

prævéniet te *Pſ.* 87.

℣. Repleátur os meum laude,

℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Pſ.* 70.

℣. Avérte fáciem tuam à peccátis meis;

℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Pſ.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus;

℟. Et ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis. *Pſ.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua,

℟. Et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas à me. *Pſ.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam Salutáris tui;

℟. Et ſpíritu principáli confírma me. *Pſ.* 50.

℣. Adjutórium noſtrum &c. *ut infra.* (†)

In Jejuniis cùm ſit de Feria, adduntur ſequentes ℣℣℣. *ante* Adjutórium.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo:

℟. A viro iníquo éripe me. *Pſ.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus;

℟. Et ab inſurgéntibus in me líbera me. *Pſ.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem;

℟. Et de viris ſánguinum ſalva me. *Pſ.* 58.

℣. Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſæculum ſæculi,

℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Pſ.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me;

℟. Quia tu es Deus Salvátor meus. *Pſ.* 24.

℣. Deus in adjutórium meum inténde:

℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine,

℟. Et miſericordiárum tuárum quæ à ſæculo ſunt. *Pſ.* 24.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino;

℟. Et ómnia quæ intra me ſunt, nómini ſancto ejus. *Pſ.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino;

℟. Et noli oblivíſci omnes retributiónes ejus. *Pſ.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis;

℟. Qui ſanat omnes infirmitátes tuas *Pſ.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam;

℟. Qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus. *Pſ.* 102.

℣. Qui replet in bonis deſidérium tuum:

℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua. *Pſ.* 102.

(†)

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini,

℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Deinde Hebdomadarius facit Confeſſionem dicens voce mediocri

CONfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ ſemper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptíſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres,] quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere: Meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ: Ideò precor beátam Maríam ſemper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptíſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus reſpondet

Miſereátur tuî omnípotens Deus, & dimíſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Hebd. reſpondet Amen.

Deinde idem Chorus facit Confeſſionem, & ubi dictum eſt vobis, fratres, *& vos fratres, dicit* tibi, Pater, *&* te Pater.

Factâ Confeſſione à Choro, Hebdomadarius dicit

MIſereátur veſtrî omnípotens Deus: &, dimíſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

INdulgéntiam, abſolutiónem, & remiſſiónem ómnium peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Qui ſolus recitat, dicit Confiteor &c. *omiſſis illis vocibus* vobis, fratres, *&* vos, fratres; tibi, Pater, *&* te, Pater *additâ particulâ* & *ante voces* ómnibus *&* omnes.

Deinde Miſereátur *dicendo* noſtrî, noſtris, *&* nos: *Tùm* Indulgéntiam,

Poſteà Hebdomadarius elevans vocem dicit

℣. Exáudi nos, Deus, Salutáris noſter,

℟. Spes ómnium finium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtri, Dómine,

℟. Miſerére noſtri. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos;

℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam,

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

✠

℣. Dóminus vobíſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecíſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte, ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciéndam noſtra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum;

℟. Et cum ſpi

℣. Benedicam

mino.

℟. Deo grátia

AD OFFIC. C.

Primò fit Lecti
rologii, in cujus
reſpondetur, ſed ſt
domadarius dicit

℣. Pretióſa
péctu Dómini

℟. Mors S
ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María
nes Sancti
nos in oratióni
pro nobis ad D
ſecúndùm eum
vit nos, Sanctum
in omni conv
ſancti ſimus. ℟
Rom. 15. 1. *Pet.*

Deinde ubi leg
crologium, poſt e
nem dicitur Pſal
profúndis & *in*
quié. *cum* ℣℣℣.
cant in pace.
exáudi. Dóminu
cum. & *Orat.*
Officii Defunctor.

Poſteà dicitur
in adjutórium
ténde:

℟. Dómine,
vándum me feſtí

℣. Deus, in ad
meum inténde:

℟. Dómine,

me feſtína.
eus, Rex pie, for-
:mens, in adjutó-
um inténde :
ómine, ad adju-
me feſtína. Gló-
, & Fílio, & Spi-
ſto : Sicut erat in
, & nunc, &
& in ſæcula ſæ-
. Amen.
, eléiſon.
e, eléiſon.
, eléiſon.
ò Pater noſter
. ℣. Et ne nos
in tentatiónem :
ed líbera nos à

Eſpice in ſervos
ómine, & in ópe-
& dírige fílios

ſit ſplendor Dó-
i noſtri ſuper nos;
a mánuum noſtrá-
ge ſuper nos, &
ánuum noſtrárum
Pſalm. 89.
Orémus.
gere & ſanctificá-
, régere & guber-
ignáre, Dómine
Rex cœli & terræ,
corda & córpora
ſenſus, ſermónes
noſtros, in lege
in opéribus man-
a tuórum, ut hîc
rs Æſtiva.

& in ætérnum, te auxi-
liánte, ſalvi & líberi eſſe
mereámur, Salvátor mun-
di, Qui vivis & regnas
in ſæcula ſæculórum.

℟. Amen.

Poſteà Lector dicit
Jube, Domne, benedí-
cere.

Benedictio Det Dómi-
nus leges ſuas in mentem
noſtram, & in corde noſ-
tro ſuperſcríbat eas.

℟. Amen. *Hebr. 8.*

Tùm fit Lectio Canonis, qui pro ſingulis diebus habetur ſuo loco, in cujus fine dicitur Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℟. Deo grátias.

Qui privatim recitant, non dicunt Jube, Domne, benedícere *ſed legunt Benedictionem & Canonem addendo in fine* Tu autem, Dómine *&c.*

Poſt Lectionem Canonis
℣. Adjutórium noſtrũ in nómine Dómini,

℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ. 123.*

℣. Sit nomen Dómini benedíctum :

℟. Ex hoc nunc & uſque in ſæculum. *Pſ. 112.*

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD TERTIAM

Pater noſter. Ave, Maria. Sancti Spíritûs. Deus in adjutórium *&c.*

Hymnus. Nunc Sancte *ut ſuprà in Dominica ad Tertiam* pag. 27.

¶ *In Officio Feriali ad Tertiam, Sextam & Nonam Pſalmi, Antiphonæ, Capitula, Reſponſoria brevia, Verſiculi, de Feria occurrente ut ſupra in Pſalterio. In Feſtis Solemnibus & ſupra, Pſalmi de Dominica: In Duplicibus & infra, de Feria occurrente. Antiphonæ verò, Capitula, Reſponſoria brevia & Verſiculi de Proprio, vel de Communi convenienti, ſi non adſint in Proprio.*

PRECES

Sequentes dicuntur flexis genibus ad Tertiam, Sextam & Nonam in Jejuniis quando ſit de Feria.

Kyrie, eléïſon.
Chriſte, eléïſon.
Kyrie, eléïſon.

Secretò Pater noſter

Altâ voce ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem;

℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos;

℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi erimus. 79.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos,

℟. Et rédime nos propter nomen tuum. Pſ. 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam;

℟. Et clamor meus ad te véniat. Pſ. 101.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD SEXTAM

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. Deus in adjutórium

Hymnus Recto[r potens] *ut ſuprà in Dominica ad Sextam.* pag.

AD NONAM

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. Deus in adjutórium

Hymnus Rerum *ut ſuprà in Dominica ad Nonam* pag. 33.

AD VESPERAS

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. Deus in adjutórium

In Jejuniis ſi fiat de Feria, dicuntur flexis genibus Preces de Laudibus ut ſupra pag. 186. *Deinde commemorationes oc*

ſteâ (Feriâ Sextâ
) *de Sancta Cruce.*
fiunt Suffragia.
SANCTA CRUCE
ulis Feriis Sextis à
VI. poſt Octavam
s Chriſti uſque ad
um fit commemora-
Sancta Cruce, modò
currat Feſtum Du-
ſupra per
Mihi abſit gloriá-
i in cruce Dómini
eſu Chriſti. *Gal. 6.*
juniis tantùm. ℣. In
lutáre meum,
t glória mea. *Pſ. 61.*
Orémus.
egem tuum, quæ-
mus, Paſtor bone,
s consérva, & oves
pretióſo sánguine
ſti, diabólicâ non
ncurſióne lacerári.
ivis & regnas cum
atre in unitáte ejúſ-
pirítûs Sancti Deus,
nnia ſæcula ſæcu-
℟. Amen.

FFRAGIA

itur tantùm in Offi-
iali & in Feſtis Sim-
s.

BEATA MARIA.

ttitur ſequens Suf-
quoties fit de B.
Virgine in Sabba-
cùm dicitur ejus

Officium Parvum.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc. 1.*

In Jejuniis tantùm.

℣. Vultum tuum deprecabúntur

℟. Omnes dívites plebis. *Pſal. 44.*

Orémus.

CONcéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére; & glorioſâ beátæ Maríæ ſemper Vírginis intercеſſióne, à præsénti liberári triſtítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ. Per Chriſtum Dóminum.

DE OMNIBUS SANCTIS *& ſpeciatim de iis quorum corpora, aut ſaltem reliquiæ habentur.*

Ant. Fulgébunt juſti ſicut ſol in regno patris eórum. *Math 13.*

In Jejun. tantùm. ℣. Juſti confitebúntur nómini tuo, Dómine;

℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Pſ. 139.*

Orémus.

PRopitiáre, quæſumus, Dómine, fámulis tuis per Sanctórum quorum Relíquiæ in [hac] Eccléſia tua requiéſcunt, & ómnium Sanctórum mé-

rita glorióſa, ut eórum interceſſióne ab ómnibus ſemper protegámur advérſis. Per Chriſtum.

Ultimò PRO PACE.

Ant. Deus memínerit teſtaménti ſui, & fáciat pacem; nec déſerat in témpore malo. 2. *Mach.* 1.

In Jejuniis tantùm.

℣. Dóminus loquétur pacem ℟. In plebem ſuam. *Pſal.* 84.

Orémus.

DEus à quo ſancta deſidéria, recta consília & juſta ſunt ópera: da ſervis tuis illám quam mundus dare non poteſt, pacem, ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquílla. Per Dóminum noſtrum.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD COMPLETOR.

Secretò Pater. Ave. Sancti Spíritûs.

COnvérte nos, Deus ſalutáris noſter:

℟. Et avérte iram tuam à nobis. *Pſalm.* 84.

℣. Deus in adjutórium *&c.*

In Solemnibus & [...]
Antiphona, Pſalmi, [...]
pitulum de Dominica [...]
Duplicibus & infra, [...]
fiat de Feria, Antiph[...]
& Pſſ. de Feria occurr[...]

Hymnus per A[...]
Deus Creátor ómn[...]
ut ſuprà ad Completor[...]
de Dominica pag. 42[...]

In omni Officio de B[...]
Hymnus Virgo Dei [...]nitrix *ibidem.*

Capitulum. 1. Petr. [...]

SObrii eſtóte, & v[...]láte, quia advers[...] veſter diábolus, tanq[...] leo rúgiens, círcuit q[...]rens quem dévoret: [...] resiſtite fortes in fide.

℟. *breve.* In ma[...] tuas, Dómine, co[...]méndo ſpíritum me[...] In manus.

℣. Redemíſti me, D[...]mine, Deus veritátis. In manus. Glória Pa[...] In manus. *Pſ.* 30.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupíllam óculi:

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* [...]

Ant. 6. Sive vigilém[...]

CANTICUM SIMEONIS

Luc. 2.

NUnc dimíttis ſerv[...] tuum, Dómine, * [...]cúndùm verbum tuum [in] pace:

à vidérunt óculi
alutáre tuum,
d paráſti * ante fá-
mnium populórum,
n ad revelatió-
ntium, * & gló-
bis tuæ Iſraël.
Sive vigilémus,
rmiámus, ſimul
iſto vivámus. *1.*

E C E S

tes omittuntur in
s & ſupra, ac
vas Solemnes.
flexis genibus in
& in Jejuniis
e Feria.
, eléiſon.
riſte eléïſon.
eléiſon.
Pater noſter
ce ℣. Et ne nos
tentatiónem;
. líbera nos à

Credo in Deum
oce ℣. Carnis
onem
am ætérnam.
en.
nedíctus es, Dó-
eus patrum noſ-

laudábilis, &
& ſuperexaltá-
ula. *Dan. 3.*
edíctum nomen
e ſanctum;

℟. Et laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſæculis. *Dan. 3.*

℣ Benedíctus es in firmaménto cœli;

℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſæcula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noſter;

℟. Benedícat nos Deus. *Pſalm 66.*

Hebdomadarius facit Confeſſionem voce mediocri dicens

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ ſemper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptíſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres;] quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere; meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam ſemper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptíſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus dicit

Miſereátur tuî omnípotens Deus; &, dimíſſis peccátis tuis, perdúcat

te ad vitam ætérnam.

Hebdomadarius reſpondet Amen.

Deindè Chorus facit Confeſſionem, & ubi dictum eſt vobis, fratres, & vos, fratres, *dicit* tibi, Pater, & te, Pater.

Factâ Confeſſione à Choro, Hebdomadarius dicit

MIſereátur veſtrì omnípotens Deus; & dimíſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Qui ſolus recitat, ſemel dicit Confiteor *omiſſis vocibus* vobis, fratres; tibi, Pater; vos, fratres; te, Pater *additâ particulâ* & *ante voces* ómnibus & omnes.

Deindè Miſereátur *ſemel, ad quod dicit* noſtrì, noſtris, nos.

INdulgéntiam, abſolutiónem, & remiſſiónem ómnium peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus.

℣. Exáudi nos, Deus, Salutáris noſter:

℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſalm.* 64.

℣. Miſerére noſtrì, Dómine:

℟. Miſerére no[...] 122.

℣. Fiat miſe[...] tua, Dómine, ſu[...]

℟. Quemádmo[...] rávimus in te. *Pſ*[...]

℣. Dómine, [...] oratiónem meam;

℟. Et clamor [...] te véniat. *Pſalm.*

℣. Dóminus vo[...]

℟. Et cum ſpi[...]

Orémus.

VIſita, quæſu[...] mine, habita[...] noſtram, & omn[...] dias inimíci ab e[...] repélle: Angeli t[...] hábitent in ea, q[...] pace cuſtódiant, [...] díctio tua ſit ſuper [...] per. Per Dómin[...] trum Jeſum Chriſ[...] lium tuum, qui vivit & regnat in [...] Spíritûs Sancti De[...] ómnia ſæcula ſæc[...]

℟. Amen.

℣. Dóminus vo[...]

℟. Et cum ſpírit[...]

℣. Benedicám[...] mino. ℟. Deo gr[...]

ANTIPH[...]

DE BEA[...]

ad Devotione[...]

SALVE, Regin[...] ter miſericórdi[...] dulcédo & ſpes

: Ad te clamámus
es filii Evæ, ad te
irámus geméntes &
es in hac lacrymá-
valle: Eia ergo, ad-
ita noſtra, illos tuos
ricórdes óculos ad
convérte; & Jeſum
edictum fructum ven-
tui, nobis poſt hoc
ium oſténde, ô cle-
s, ô pia, ô dulcis
go María.
℣. Vultum tuum de-
abúntur
℟. Omnes dívites ple-
Pſal. 44.

Orémus.

OMnipotens ſempitérne Deus, qui glorióſæ Vírginis Matris Mariæ corpus & ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu Sancto cooperánte, præparáſti; da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus piâ interceſſióne ab inſtántibus malis & à morte perpétua liberémur. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

PROP

PROPRIUM
DE TEMPORE.
PARS ÆSTIVA.

IN FESTO
SS. TRINITATIS.

Solemne-majus.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1.

DIXIT Deus ad Mòyſen: Ego ſum qui ſum; hoc nomen mihi eſt in ætérnum. *Exod.* 3.

Pſalmus 8. Dòmine, Dóminus noſter *p.* 56.

Ant. 2. Audi Iſraël: Dóminus Deus noſter, Dóminus unus eſt. *Deut.* 6.

Pſalmus 18. Cœli enárrant *cum ſua Diviſione* pag. 69.

Ant. 3. Ipſe eſt Deus deórum, & Dóminus dominántium, Deus magnus & potens. *Deut.* 10.

Pſalmus 23. Dómini eſt terra *pag.* 74.

Ant. 4. Excélſus, & ſublímis, hábitans æternitátem; & ſanctum nomen ejus. *Iſ.* 57.

Pſalmus 46. Omnes gentes *pag.* 60.

Ant. 5. Dóminus exercítuum, Deus Iſraël, magnus consílio, & incomprehensíbilis cogitátu. *Jerem.* 32.

Pſalmus 116. Laudáte Dóminum omnes gentes *pag.* 171.

Capitulum. Iſaïæ 46.

EGo ſum Deus, & non eſt ultrà Deus, nec eſt símilis meì: annúntians ab exórdio noviſſimum, & ab inítio quæ necdum facta ſunt, dicens: Consílium meum ſtabit, & omnis volúntas mea fiet.

℟. Deo grátias.

Sic reſpondetur in fine omnium Capitulorum.

℟. Non eſt símilis tuì, Dómine: magnus es tu, & magnum nomen tuum in fortitúdine: * Quis non timébit te, ô Rex géntium?

℣. Magna & mirabília ſunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens; juſtæ & veræ ſunt viæ tuæ, Rex ſæculórum. * Quis. Glória. * Quis. *Jerem.* 10. *Apoc.* 15.

HYMNUS.

SUBLIME Numen, ter potens, ter máximum,
Incomprehénſum
imménſæ jubét
Simplex & unu
tribus conſtans
Te res creátæ lau
gi cóncinant.

TU Trinitátis font
háuſtus, Pater
Filíque naſcens
ætérno ſinu,
Ac Sancte man
duóbus Spíritu
Nil vos in una d
ſubſtántia.

PERSONA triplex
jungit Unitas:
In Patre ſemper N
in Nato Pater;
Utérque ſacro
eſt in Spíritu;
In Patre ſemper,
Nato Spíritus.

SED nullus horum
libet vincit, g
Vel major extat
prior poténtiâ
Æquale regnum
que majéſtas
Origo nulli digni
fert bonum.

RERUM creátor
tibi, vivens P
Laus æqua, m
qui redémit,
Quo nos ſupérni
bus ſuccéndin
Compar in ævu
mini ſit glória.
Amen.

lum eſt, & cœlum terra & ómnia quæ unt. Ipſi adhærébis: t laus tua, & Deus)eut. 10.

Oratio.

Mnípotens, ſem- oitérne Deus, qui fámulis tuis in con- e veræ fidei, ætér- initátis glóriam ag- e, & in poténtia átis adoráre Unitá- quæſumus ut ejúſ- lei firmitáte ab óm- ſemper muniámur is. Per.

commemor. Sabbati Domìnicam primam ntecoſten.

. Lóquere, Dómi- ia audit ſervus tuus. . 3.

Orátio.

'... in ... ſ...

Invit. Deum unum, Patrem, Fílium & Spíri- tum Sanctum, * Veníte, adorémus, *Matth.* 28.

Pſalmus Venite *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 6. Numquid non pater unus ómnium noſ- trûm? numquid non Deus unus creávit nos? *Malach.* 2.

Pſalmus 47. Magnus Dóminus *pag.* 176.

Ant. 5. Flecto génua mea ad Patrem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ex quo omnis patérnitas in cœlis & in terra nomi- nátur. *Epheſ.* 3.

Pſalmus 71. Deus judí- cium tuum Regi da *uſque ad Diviſionem pag.* 70.

Ant. 1. Ex ipſo, & per

℟. Omnia in ſapiéntia feciſti. Allelúia, allelúia, allelúia. *Pſ.* 103.*

Benedictiones habentur antè Pſalterium.

De Iſaïa Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 6.

Vidi Dóminum ſedéntem ſuper sólium excélſum & elevátum : & ea quæ ſub ipſo erant, replébant templum. Séraphim ſtabant ſuper illud : Sex alæ uni, & ſex alæ álteri : duábus velábant fáciem ejus, & duábus velábant pedes ejus, & duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, & dicébant : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus exercítuum, plena eſt omnis terra glóriâ ejus. Et commóta ſunt ſuperliminária cárdinum à voce clamántis, & domus repléta eſt fumo.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

Sic reſpondetur in fine omnium Lectionum.

℟. In princípio creávit Deus cœlum & terram ; * Et Spíritus Dei ferebátur ſuper aquas.

℣. In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum ; & Deus erat Verbum. * Et Spíritus. Glória.* Et Spíritus. *Geneſ.* 1. *Joan.* 1.

Ex Libro Apocalypſis beáti Joánnis Apóſtoli.

Lectio ij. *Cap.* 4.

Ecce ſedes póſita erat in cœlo, & ſupra ſedem ſedens. Et qui ſedébat, ſimilis erat aſpéctui lápidis jáſpidis & sárdinis : & iris erat in circúitu ſedis, ſímilis viſióni Smaragdínæ. Et in circúitu ſedis ſedília vigínti quátuor : & ſuper tronos vigínti quátuor ſeniores ſedéntes, circumamícti veſtiméntis albis, & in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de trono procedébant fúlgura, & voces & tonítrua : & ſeptem lámpades ardéntes ante thronum, qui ſunt ſeptem Spíritus Dei. Et in conſpéctu ſedis tanquam mare vítreum ſímile cryſtállo : & in médio ſedis, & in circúitu ſedis, quátuor animália plena óculis ante & retrò. Et ánimal primum ſímile leóni, & ſecúndum ánimal ſímile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quaſi hóminis, & quartum ánimal ſímile áquilæ volánti.

℟. Appáruit Abrahæ Dóminus in conválle

tuum ?
ater, Verbum, &
Sanctus ; hi tres
ſunt. * Quos. Gló-
Quos. *Geneſ.* 18.
1. 5.

Lectio iij.

átuor animália sín-
ıla eórum habé-
las ſenas : & in cir-
x intùs plena ſunt
: & réquiem non
nt die ac nocte di-
: Sanctus, Sanctus,
, Dóminus Deus
tens, qui erat, &
, & qui ventúrus
cùm darent illa ani-
glóriam, & honó-
benedictiónem ſe-
uper tronum, vi-
n ſæcula ſæculó-
rocidébant vigínti
ſenióres ante ſe-

& vox de cœlo facta eſt :
* Tu es fílius meus diléc-
tus ; in te complácui mihi.

℣. Vox Dómini ſuper aquas ; Deus majeſtátis intónuit : * Tu es. Glória. * Tu es. *Luc.* 3. *Pſalm.* 28.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. Unxit Jeſum Deus Spíritu Sancto, & virtúte. *Act.* 10.

Pſalmus 95. Cantáte Dómino, . . . cantáte. *pag.* 58.

Ant. 1. Quis eſt qui vincit mundum, niſi qui credit quóniam Jeſus eſt Fílius Dei ? Et Spíritus eſt qui teſtificátur quóniam Chriſtus eſt véritas. 1. *Joan.* 5.

Pſalmus 96. Dóminus regnávit, exúltet terra

fortitúdinem tuam.

℟. Et exaltábo miſericórdiam tuam. Allelúia, allelúia, allelúia. *Pſ.* 58.

Ex Libro Sancti Fulgéntii Epíſcopi de Fide ad Petrum.

Lectio iv. *Cap.* 1.

FIdes, quam ſancti Patriárchæ atque Prophétæ ante Incarnatiónem Fílii Dei divínitùs accepérunt, quam étiam ſancti Apóſtoli ab ipſo Dómino in carne póſito audiérunt, & Spíritûs Sancti magiſtério inſtrúcti, non ſolùm ſermóne prædicavérunt, verùm étiam ad inſtructiónem ſalubérrimam poſterórum, ſcriptis ſuis índitam reliquérunt, unum Deum prædicat Trinitátem, id eſt, Patrem, & Filium & Spíritum Sanctum. Sed Trínitas vera non eſſet, ſi una eadémque persóna dicerétur Pater & Filius & Spíritus Sanctus.

℟. Benedíctus Deus, & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, * Qui elégit nos in ipſo, ut eſsémus ſancti & immaculáti in conſpéctu ejus.

℣. Recordátus eſt Dóminus pópuli ſui: póſuit in médio ejus Spíritum Sancti ſui. * Qui Glória * Qui. *Epheſ.* 1. *Iſ.* 63.

Lectio v.

SI enim ſicut eſt Patris & Fílii & Spíritûs Sancti una ſubſtántia, ſic eſſet una persóna: nihil omníno eſſet in quo veráciter Trínitas dicerétur. Rursùs quidem Trínitas eſſet vera, ſed unus Deus Trínitas ipſa non eſſet, ſi quemádmodum Pater & Fílius & Spíritus Sanctus perſonárum ſunt ab invicem proprietáte diſtíncti, ſic fuiſſent naturárum quoque diverſitáte diſcréti. Sed quia in illo uno vero Deo Trinitáte, non ſolùm quòd unus Deus eſt, ſed étiam quòd Trínitas eſt, naturáliter verum eſt, proptérea ipſe verus Deus in persónis Trínitas eſt, & in una natúra unus eſt.

℟. Sublevátis óculis in cœlum Jeſus, dixit: * Pater, hæc eſt vita ætérna, ut cognóſcant te ſolum Deum verum, & quem miſiſti Jeſum Chriſtum.

℣. Noſſe te, Deus, conſummáta juſtítia eſt; & ſcire juſtítiam & virtútem tuam, radix eſt immortalitátis. * Pater. Glória. * Pater. *Joan.* 17. *Sap.* 15.

x Filio eſt. Nullus
extra quémlibet
m eſt; quia nemo
aut præcédit æter-
aut excédit magnitú-
aut súperat poteſ-
quia nec Fílio, nec
Sancto, quantùm
túræ divínæ unitá-
értinet, aut anté-
nt major Pater eſt;
ílii ætérnitas atque
ſitas, velut antérior
ajor, Spíritûs Sanc-
nitátem immenſita-
e aut præcédere aut
ere naturáliter po-

Sanguis Chriſti qui
iritum Sanctum ſe-
um óbtulit imma-
m Deo, * Emundá-
nſciéntiam noſtram
éribus mórtuis, ad
adum Deo vivénti.

132.

Ant. 6. In Chriſto unxit nos Deus, & ſignávit nos, & dedit pignus Spíritûs in córdibus noſtris. 2. *Cor.* 1.

Diviſio Pſalmi 144. Miſerátor & miséricors *pag.* 133.

Ant. 8. Nemo poteſt dícere, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu Sancto. 1. *Cor.* 12.

Altera Diviſio Pſalmi 144. Juſtus Dóminus *pag.* 133.

℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus:

℟. Quóniam in ſæculum miſericórdia ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. *Pſ.* 117.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

in nómine Patris, & Fílii & Spíritûs Sancti. Et réliqua.

Homília Sancti Gregórii Nazianzéni.

Tract. de Fide. Orat. 49.

QUis Catholicórum ignórat Patrem verè eſſe Patrem, Fílium verè Fílium, & Spíritum Sanctum verè eſſe Spíritum Sanctum? ſicut ipſe Dóminus ad Apóſtolos ſuos dicit: Eúntes baptizáte omnes gentes in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs Sancti. Hæc eſt perfécta Trínitas in unitáte consíſtens, quam ſcílicet uníus ſubſtántiæ profitémur. Non enim nos ſecúndùm córporum conditiónem diviſiónem in Deo fácimus; ſed ſecúndùm divínæ natúræ poténtiam, quæ in matéria non eſt, & nóminum persónas verè conſtáre crédimus, & unitátem divinitátis eſſe teſtámur.

℞. Locútus eſt Jeſus úndecim diſcípulis: Eúntes, * Docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílii & Spíritûs Sancti.

℣. Erit fons patens habitántibus Jeruſalem in ablutióné peccatóris. * Docéte. Glória. * Docéte. *Matth* 28. *Zach.* 13.

Lectio viij.

NEc extenſiónem partis alicújus ex parte, ut quidam putavérunt, Dei Fílium dícimus: nec verbum ſine re, velut ſonum vocis accípimus; ſed tria nómina, & tres persónas uníus eſſe eſſéntiæ, uníus majeſtátis atque poténtiæ crédimus. Et ideò unum Deum confitémur; quia únitas majeſtátis plúrium vocábulo Deos próhibet appellári. Dénique Patrem & Fílium cathólicè nominámus; duos autem Deos dícere nec póſſumus, nec debémus. Non quòd Fílius Dei Deus non ſit; imò verus Deus de Deo vero: ſed quia non aliúnde quàm de ipſo uno patre, Dei Fílium nóvimus, perínde unum Deum dícimus. Hoc enim Prophétæ, hoc Apóſtoli tradidérunt: hoc ipſe Dóminus dócuit, cùm dicit: Ego & Pater unum ſumus. UNUM ad unitátem divinitátis, ut dixi, refert: SUMUS autem persónis aſsígnat.

℞. Salvos nos fecit Deus per lavácrum regenerationis & renovatiónis Spi-

ncti, * Quem effú-
ios abúndè per Je-
hriſtum.
Recordátus eſt Dó-
pópuli ſui, póſuit in
jus Spíritum Sancti
Quem. Glória. *
Tit. 3. *Iſ.* 63.
ſancti Evangélii
ndùm Lucam.
ix. *Cap.* 6.
o témpore ; Dixit
Diſcípulis ſuis :
miſericórdes, ſicut
r veſter miséricors
réliqua.
a Sancti Cleméntis
æ & Mártyris.
ad Corinth. 13. *&*
ſcripta 1. *ſæculo.*
miles ſimus, fra-
es , deponéntes
arrogántiam , &
, & améntiam , &
ræcipuè mémores
um Dómini Jeſu ,
cútus eſt , docens
túdinem & æqua-
em ; ſic enim dixit:
nini ut miſericór-
onſequámini ; di-
ut dimittátur vobis:
itis , ita vobis fiet :
tis , ita dábitur vo-
c præcépto & his
is ſtabiliámus nos ,
obediéntes ſimus
illíus elóquiis, hu-
de nobis ſentién-
tes. Juſtum ergo ac pium eſt, viri fratres, Deo pótiùs obediéntes nos eſſe quàm ſequi eos qui in ſupérbia & ſeditióne duces fuérunt abominándæ æmulatiónis. Detriméntum enim non leve, imò verò grande perículum ſuſtinébimus, ſi præcipitánter nos tradidérimus voluntátibus hóminum, qui ad contentiónem & ſeditiónem collímant. Benigni inter nos ſimus juxta miſericórdiam & dulcédinem illíus qui fecit nos.

℟. Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus exercítuum : † Plena eſt omnis terra glóriâ ejus.

℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus Sanctus; & hi tres unum ſunt : * Sanctus. Glória. † Plena eſt. *Iſ.* 6. 1. *Joan.* 5.

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 8. VErbo Dómini cœli firmáti ſunt, & ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum. *Iſ.* 32.

Ant. 1. Unus Deus &

Pater ómnium, qui eſt ſuper omnes, & per ómnia, & in ómnibus nobis. *Eph.* 4.

Ant. 2. Deus erat Verbum: in ipſo vita erat, & vita erat lux hóminum; & lux in ténebris lucet. *Joan.* 1.

Ant. 3. In uno Spíritu.

CANTICUM.

Eccli. 43.

MUlta dicémus, & deficiémus in verbis: * conſummátio autem ſermónum, ipſe (Dóminus) eſt in ómnibus.

Gloriántes ad quid valébimus? * ipſe enim omnípotens ſuper ómnia ópera ſua.

Terríbilis Dóminus & magnus veheménter; * & mirábilis poténtia ipsíus.

Glorificántes Dóminum quantumcúmque potuéritis; * ſupervalébit enim adhuc; & admirábilis magnificéntia ejus.

Benedicéntes Dóminũ, exaltáte illum quantùm potéſtis; * major enim eſt omni laude.

Exaltántes eum replémini virtúte: ne laborétis; * non enim comprehendétis.

Quis vidébit eum, & enarrábit? * & quis magnificábit eum ſicut ab initio.

Glória Patri.

Ant. 3. In uno S[...] omnes nos unum c[...] baptizáti ſumus. 1 [...] 12.

Ant. 5. Benedi[...] Dóminum, exaltáte [...] quantùm potéſtis; [...] eſt enim omni laude. [...] 43.

Capitulum. Apo[...]

BEnedíctio, & cl[...] & ſapiéntia, & [...]rum áctio, honor [...]tus, & fortitúdo De[...]tro in ſæcula ſæcul[...] Amen.

℣. Quis loquétu[...]téntias Dómini?

℟. Audítas fácie[...]nes laudes ejus. All[...] allelúia, allelúia. *Pſ*[...]

Ad Benedíctus

Ant. 7. Sanctus, [...]tus, Sanctus Dó[...] Deus omnípotens [...] erat, & qui eſt, [...] ventúrus eſt. *Apoc*[...]

Oratio.

OMnípotens, ſ[...]térne Deus, q[...]díſti fámulis tuis in c[...]ſióne veræ fidei a[...] Trinitátis glóriam a[...]cere, & in poténti[...]jeſtátis adoráre Unit[...] quæſumus ut ejúſde[...]

mitáte ab ómnibus
muniámur advér-
r Dóminum.

o commemoratione
icæ

. Nolíte condem-
& non condemnabí-
ádem quippe men-
quâ menſi fuéritis,
étur vobis. *Luc.* 6.

Oratio.

us, in te ſperántium
rtitúdo, adéſto pro-
nvocatiónibus noſ-
& quia ſine te nihil
mortális infirmitas,
auxílium grátiæ
in exequéndis man-
iis, & voluntáte ti-
actióne placeámus.
óminum.

D HORAS.

iphonæ & Oratio de
bus.

) PRIMAM.

itur Symbolum Qui-
e. *Reliqua ut in*
rio.

ANON.

ncílio Conſtantino-
olitáno ſecúndo
Œcuménico.

553. *Collat.* 8. *C.* 1.
quis non confitétur
tris & Fílii & Spí-
ritûs Sancti unam natú-
ram, ſive ſubſtántiam, &
& unam virtútem & po-
teſtátem, Trinitátem Con-
ſubſtantiálem, unam Dei-
tátem in tribus ſubſiſténtiis
ſive persónis adorándam,
talis anathéma ſit.

AD TERTIAM.

Capitulum ut ſuprà in primis Veſperis.

℟. *brev.* Exaltáte Dóminum Deum noſtrum. * Allelúia, allelúia.

℣. Adoráte in monte ſancto ejus. * Allelúia. Glória. Exaltáte. *Pſalm.* 98.

℣. Jubiláte Deo, omnis terra.

℟. Servíte Dómino in lætítia. Allelúia, allelúia, allelúia. *Pſ.* 99.

AD SEXTAM.

Capitulum ut ſuprà in Laudibus.

℟. *brev.* Quis Deus magnus ſicut Deus noſter. * Allelúia, allelúia.

℣. Tu es Deus qui facis mirabília. * Allel. Glória. Quis. *Pſ.* 76.

℣. Cantent in viis Dómini,

℟. Quóniam magna eſt glória Dómini. Allelúia, allelúia, allelúia. *Pſ.* 137.

od Natus eſt, hoc
piritus :
t utérque, quod Pa-
r :
na ſumma Véritas,
na ſumma Cáritas.
poſſe quod jubes ,
ater :
re, Fili, quod do-
s :
rde toto, Spíritus,
elle quod probas
onum. Amen.
Benedíctum nomen
tis ejus in ætér-

t replébitur majeſ-
is omnis terra. Al-
alleluia , allelúia.

Magnificat
. 7. In Spíritu Sanc-
ntes, voſmetipſos in
ne Dei ſerváte, ex-
tes miſericórdiam
ni noſtri Jeſu Chriſti
am ætérnam. *Jud.*

o ut ſuprà ad Laud.

ommemoratione Do-

Non eſt diſcípulus
magiſtrum ; perféc-
tem omnis erit, ſi
t magiſter ejus. *Luc.*

tio ut ſupra pro com-
atione de Laudibus.

Ad Completorium *ut in Pſalterio.*

IN FERIIS
PER ANNUM.

Omnia ut in Pſalterio, exceptis quæ ſunt propria unicuique Feriæ.

Oratio Dominicæ præcedentis.

FERIA SECUNDA.

Incipit Liber primus Regum.

Lectio j. *Cap. 1.*

FUit vir unus de Ramáthaïm Sophim, de monte Ephraïm, & nomen ejus Elcána, fílius Jéroham, filii Elíu, filii Thohu, filii Suph, Ephratæus: & hábuit duas uxóres, nomen uni Anna, & nomen ſecúndæ Phenénna : fuerúntque Phenénnæ filii : Annæ autem non erant líberi. Et aſcendébat vir ille de civitate ſua ſtatútis diébus, ut adoráret & ſacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Erant autem ibi duo filii Heli, Ophni & Phínees ſacerdótes Dómini. Venit ergo dies, & immolávit Elcána, deditque

Phenénnæ uxóri ſuæ, & cunctis filiis ejus, & filiábus partes : Annæ autem dedit partem unam triſtis, quia Annam diligébat. Dóminus autem concluſérat vulvam ejus. Affligébat quoque eam æmula ejus, & veheménter angébat, in tantum, ut exprobráret quòd Dóminus concluſíſſet vulvam ejus : Sicque faciébat per ſíngulos annos, cùm redeúnte témpore aſcénderent ad templum Dómini; & ſic provocábat eam. Porro illa flebat, & non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcána vir ſuus : Anna, cur fles? & quare non cómedis? & quamóbrem afflígitur cor tuum? nunquid non ego mélior tibi ſum, quàm decem filii?

℟. Diléctus à Dómino Deo ſuo Sámuel Prophéta Dómini renovávit impérium : * In lege Dómini congregatiónem judicávit, & cógnitus eſt in verbis ſuis fidélis, quia vidit Deum lucis.

℣. Deus ſorte diſtríbuit pátribus terram, & poſt hæc dedit Júdices uſque ad Sámuel Prophétam. * In lege Dómini. *Eccli.* 46. *Act.* 13.

Lectio ij.

SUrréxit autem A poſtquàm comédé & bíberat in Silo. Et H ſacerdóte ſedénte ſu ſellam ante poſtes te Dómini, cùm eſſet A amáro ánimo, orávit Dóminum, flens lárgi & votum vovit, dicen Dómine exercítuum, reſpíciens víderis afflict nem fámulæ tuæ, & r cordátus meî fuéris, oblítus ancíllæ tuæ, d deríſque ſervæ tuæ ſex virílem : Dabo eum D mino ómnibus diébus v tæ ejus, & novácula n aſcéndet ſuper caput ej ..... Et factum eſt po círculum diérum, conc pit Anna, & péperit lium : vocavítque nom ejus Sámuel; eò quòd Dómino poſtuláſſet e Aſcéndit autem vir ej Elcána, & omnis dom ejus ut immoláret D mino hóſtiam ſolémn & votum ſuum; & An non aſcéndit : Dixit eni viro ſuo : Non vadam, donec ablactétur infans, & ducam eum, ut appáreat ante conſpéctum Dómini, & maneat ibi júgiter ..... Et addúxit eum ſecum, poſtquàm ablactá-

verat, in vítulis tribus, & tribus módiis farínæ, & ámphora vini, & addúxit eum ad domum Dómini in Silo. Puer autem erat adhuc infántulus: & immolavérunt vitulum, & obtulérunt púerum Heli.

℟. Dixit Sámuel ad univérſum Iſraël: Nolíte declináre poſt vana quæ non próderunt vobis; & non derelínquet Dóminus pópulum ſuum. Quòd * Si perſeveravéritis in malítia, períbitis.

℣. Neſcitis quóniam ſervi eſtis ejus cui obedítis, ſive peccáti ad mortem, ſive obeditiónis ad juſtítiam. * Si. 1. *Reg.* 12. *Rom.* 6.

Lectio iij. *Cap.* 2.

SAmuel miniſtrábat ante fáciem Dómini, puer, accínctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater ſua, quam afferébat ſtatútis diébus, aſcéndens cum viro ſuo, ut immoláret hóſtiam ſolémnem. Et benedíxit Heli Elcánæ & uxóri ejus.... & magnificátus eſt puer Sámuel apud Dóminum. Heli autem erat ſenex valde, & audívit omnia quæ faciébant filii ſui univérſo Iſraéli: Et quómodo dormiébant cum muliéribus quæ obſervábant ad óſtium tabernáculi; & & dixit eis: Quare fácitis res hujuſcémodi, quas ego áudio, res péſſimas, ab omni pópulo? Nolíte, fílii mei: non enim eſt bona fama, quam ego áudio, ut tránſgredi faciátis pópulum Dómini. Si peccáverit vir in virum, placári ei poteſt Deus: Si autem in Dóminum peccáverit vir, quis orábit pro eo? Et non audiérunt vocem patris ſui, quia vóluit Dóminus occídere eos. Puer autem Sámuel proficiébat atque creſcébat, & placébat tam Dómino quàm homínibus.

℟. Si in toto corde veſtro revertímini ad Dóminum, * Auférte Deos aliénos de médio veſtri, & † Præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte ei ſoli.

℣. Genus cùm ſimus Dei, non debémus æſtimáre auro, aut argénto, aut lápidi Divínum eſſe símile. * Auférte. Glória. † Præparáte. 1. *Reg.* 8. *Act.* 17.

C A N O N.

Ex Concílio Senonénſi. *Anno* 1528. *Decret.* 10. *de Sacrament. Confirm.*

IMpoſitiónis mánuum nunc Confirmatiónis appellátum eſt Sacraméntum. Baptíſmo síquidem regenerámur ad vitam; poſt Baptíſmum hoc Sacraménto roborámur, cujus conferéndi potéſtas Epíſcopis à Chriſto concéſſa, donum Dei eſt, quod aſséruit Petrus pecúniâ poſſidéri non poſſe.

FERIA TERTIA.

De Libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 3.

PUer Sámuel miniſtrábat Dómino coram Heli, & ſermo Dómini erat pretióſus in diébus illis: non erat viſio maniféſta. Factum eſt ergo in die quadam, Heli jacébat in loco ſuo, & óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére: lucérna Dei ántequàm extinguerétur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuel. Qui reſpóndens, ait: Ecce ego. Et cucúrrit ad Heli, & dixit: Ecce ego,

vocáſti enim me
xit: Non vocáv
tere, & dormi.
& dormívit. I
Dóminus rurſu
Samuélem. Co
que Sámuel ábii
& dixit: Ecce e
vocáſti me. Qui
Non vocávi te
revértere, & do
rò Sámuel nec
bat Dóminum, i
velátus fúerat
Dómini.

℞. Deus ple
edúxit patres n
terra Ægypti,
dit eis Júdices
Sámuel Prophéta
de poſtulavérun
* Et dedit illis I
virum de tribu I

℣. Dixérunt
natu Iſraël Samu
títue nobis rege
dicet nos. * Et
Deus. *Act.* 13. 2

Lectio ij

ET adjécit D
& vocávit a
muélem tértiò. (
ſúrgens ábiit ad
ait: Ecce ego,
cáſti me. Intell
Heli quia Dómi
cáret púerum;
Samuélem: Vade
mi; & ſi deince

veris te, dices: Lóquere, Dómine, quia audit ſervus tuus. Abiit ergo Sámuel, & dormívit in loco ſuo. Et venit Dóminus, & ſtetit; & vocávit, ſicut vocáverat ſecúndò: Sámuel, Sámuel. Et ait Sámuel: Lóquere, Dómine, quia audit ſervus tuus. Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ecce ego fácio verbum in Iſraël, quod quicúmque audíerit, tinnient ambæ aures ejus. In die illa ſuſcitábo advérsùm Heli ómnia quæ locútus ſum ſuper domum ejus: incípiam, & complébo. Prædixi enim ei quòd judicatúrus eſſem domum ejus in ætérnum, propter iniquitátem, eò quòd nóverat indignè ágere filios ſuos, & non corripúerit eos. Idcircò jurávi dómui Heli, quòd non expiétur iníquitas domûs ejus víctimis & munéribus uſque in ætérnum. Dormívit autem Sámuel uſque manè, aperuítque óſtia domûs Dómini. Et Sámuel timébat indicáre viſiónē Heli.

℟. Dixit Sámuel ad Saül: Pércute Amalec, non parcas ei: Et pepércit Saül Agag. Et ait Sámuel ad Saül: Pro eo quòd abjeciſti ſermónem Dñi, abjécit te Dóminus. ℣. Quicúmque totam legem ſerváverit, offéndat autem in uno, factus eſt ómnium reus. * Pro. 1. *Reg.* 15. *Jac.* 2.

Lectio iij.

Vocávit ergo Heli Samuélem, & dixit: Sámuel fili mi? Qui reſpóndens, ait: Præſtò ſum. Et interrogávit eum: Quis eſt ſermo quem locútus eſt Dóminus ad te? oro te ne celáveris me. Hæc fáciat tibi Deus, & hæc addat, ſi abſcónderis à me ſermónem ex ómnibus verbis quæ dicta ſunt tibi. Indicávit itaque ei Sámuel univérſos ſermónes, & non abſcóndit ab eo. Et ille reſpóndit: Dóminus eſt: quod bonum eſt in óculis ſuis, fáciat. Crevit autem Sámuel, & Dóminus erat cum eo, & non cécidit ex ómnibus verbis ejus in terram. Et cognóvit univérſus Iſraël à Dan uſque Berſabée, quòd fidélis Sámuel Prophéta eſſet Dómini. Et áddidit Dóminus ut apparéret in Silo, quóniam revelátus fúerat Dóminus Samuéli in Silo, juxta verbum Dómini. Et evénit ſermo Samuélis univérſo Iſraëli.

tamque ſuávi beneficio exolvántur Deo débitæ gratiárum actiónes. Verùm etſi in die Cœnæ, quando Sacraméntũ prædíctum nóſcitur inſtitútum, inter Miſſárum Solémnia de inſtitutióne ipsíus ſpeciális méntio habeátur: totum tamen reſíduum ejúſdem diéi officiũ ad Chriſti paſſiónem pértinet, circà cujus veneratiónem Eccléſia illo témpore occupátur. Undè ut íntegro celebritátis officio inſtitutiónem tanti Sacraménti excóleret plebs fidélium, Románus Póntifex Urbánus quartus hujus Sacraménti devotióne afféctus, piè ſtatuit præfátæ inſtitutiónis memóriam primâ quintâ fériâ poſt Octávam Pentecóſtes à cunctis fidélibus celebrári, ut qui per totum anni curriculum hoc Sacraménto útimur ad ſalútem, ejus inſtitutiónem illo témpore ſpeciáliter recolámus, quo Spíritus Sanctus corda diſcipulórum edócuit, ad plenè cognoſcénda hujus Sacraménti Myſtéria. Nam & in eódem témpore cœpit hoc Sacraméntum à fidélibus frequentári.

℟. Si in toto. *pag.* 215.

CANON

Ex Concílio Trid

Seſſ. 7. Can. 3. de C

SI quis díxerit, tæ Confirmatió dinárium miniſtrum eſſe ſolum Epíſcopi ſed quemvis ſimplice cerdótem: anathe

¶ *Si craſtina die quenti occurrat Feſt lemne-minus & ſuprà Patroni, transfertur in batum ſequens. Idem d ſto S. Joannis Bapt. celebratur tam à po quàm à clero. Feſtum cumque duplex occ per Octav. Corporis anticipatur, vel tranſ*

De Feſtis ſemidupl ſimplicib. nulla fit com in ipſo die Feſti Corp. C neque transferuntur an ticipantur; de iis ver commemor. in quemc diem intrà Octa. incid

In die Octavæ nu fit de Feſto, ſed trans in diem ſequentem. Feſ rò S. Joan. Bapt. an Petri & Pauli die Oc Feria VI. poſt Octav. rentia transferuntur in batum ſequens celebr tam à populo quàm à

IN FESTO
ORPORIS CHRISTI.

Annuale minus.

IN I. VESPERIS.

1. FAciet Dóminus ómnibus pópu- . . . monte Sion convíſ- . . . pínguium, convíſ- . . . medullatórum. *Iſ.*

Pſalmus 109. Dixit Dó- . . . Dómino meo *pag.*

Ant. 2. Vénient & laudabunt in monte Sion: . . . confluent ad bona Dó- . . . i, ſuper fruménto, & . . . *Jerem.* 31.

Pſalmus 110. Confitébor tibi, . . . in consílio . . . 36.

Ant. 3. Tríticum cóme- . . . ent, & vinum bibent . . . triis ſanctis. *Iſ.* 62.

Pſalmus 115. Crédidi propter quod locútus ſum *pag.* 131.

Ant. 4. Erit ánima eórum quaſi hortus irríguus; & ultra non eſúrient. *Jerem.* 31.

Pſalmus 127. Beáti omnes qui timent Dóminum *pag.* 180.

Ant. 3. Immúndus non veſcétur his quæ ſanctificáta ſunt: ſed mundátus veſcétur de ſanctificátis, quia cibus illíus eſt. *Levit.* 22.

Pſalmus 147. Lauda Jerúſalem, Dóminum *pag.* 124.

Capitulum. Jerem. 31.

INebriábo ánimam Sacerdótum pinguédine: & pópulus meus bonis

meis adimplébitur, ait Dóminus.

℟. Salvábit eos Dóminus Deus eórum: * Quid enim bonum ejus eſt, & quid pulchrum ejus, niſi fruméntum electórum, & vinum gérminans vírgines? ℣. Cibum qui pérmanet in vitam ætérnam, fílius hóminis dabit. * Quid enim. Glória Patri. * Quid enim. *Zach.* 9. *Joan.* 6.

HYMNUS.

SACRIS ſolémniis juncta ſint gáudia,
Et ex præcórdiis ſonent præcónia:
Recédant vétera, nova ſint ómnia,
Corda, voces, & ópera.

NOCTIS recólitur Cœna noviſſima,
Quâ Chriſtus créditur Agnum & ázyma
Dediſſe frátribus, juxta legítima
Priſcis indúlta pátribus.

POST agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicũ datum diſcípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum ſíngulis,
Ejus fatémur mánibus.

DEDIT fragílibus Córporis férculum;
Dedit & triſtibus Sán-
guinis pócul
Dicens: Accip
trado váſcul
Omnes ex eo l

SIC ſacrifici
inſtítuit,
Cujus offici
mitti vóluit
Solis Presbyte
bus ſic cóng
Ut ſumant, &
teris.

PANIS angélicus
hóminum:
Dat panis cœ
gúris términ
O res mirábili
dúcat Dómi
Pauper, ſervu
milis.

TE, trina Déita
que, póſcim
Sic nos tu viſ
te cólimus:
Per tuas ſém
nos quò te
Ad lucem qua
bitas.
Amen.

℣. Edent páup
ſaturábuntur.

℟. Vivent cor
in ſæculum ſæcu
lúia, allelúia, all
21.

Ad Magnificat

Ant. 6. O quà
eſt, Dómine,
tuus, qui ut du

filios demonſtrá-
ne ſuaviſſimo de
æſtito, eſuriéntes
ↄonis, faſtidióſos
dimíttens inánes.
& 16. Luc. 1.

Oratio.

nine Deus qui
nſitúrus ex hoc
ad Patrem, in Sa-
to amóris tui no-
remanére voluíſti;
:, quæſumus, ut
tum adorántes in
evelátâ fácie con-
i mereámur in cœ-
vivis & regnas.

COMPLETORIUM
le Dominica.

MATUTINUM.

atorium. Chriſtum
vivum, qui de
ſcéndit, * Veníte,
us. *Joan.* 6.
n. Veníte. *pag.* 6.

NOCTURNO.

2. Quid eſt homo,
e, quod memor es
ut filius hóminis,
n viſitas eum?
nus 8. Dómine,
us noſter *pag.* 56.
5. Paráſti, Dó-
in conſpéctu meo
1, & calix meus
is quàm præclárus

pus 22. Dóminus
regit me, & nihil mihi déerit *pag.* 128.

Ant. 3. Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei; hæréditas mea præclára eſt mihi.

Pſalmus 15. Consérva me, Dómine, quóniam ſperávi in te *pag.* 113.

℣. Viſitáſti terram & inebriáſti eam: ℟. Multiplicáſti locupletáre eam. Allelúia, allelúia, allel. *Pſal.* 64.

De Libro Exódi.

Lectio j. *Cap.* 12.

DIxit Dóminus ad Móyſen & Aaron in terra Ægypti: Menſis iſte, vobis principium ménſium: primus erit in ménſibus anni. Loquímini ad univérſum cœtum filiórum Iſraël, & dícite eis: Décimâ die menſis hujus tollat unuſquíſque agnum per famílias & domos ſuas. Sin autem minor eſt númerus ut ſufficere poſſit ad veſcéndum agnum, aſsúmet vicínum ſuum qui junctus eſt dómui ſuæ, juxta númerum animárum quæ ſufficere poſſunt ad eſum agni. Erit autem agnus abſque mácula, máſculus, anniculus: juxta quem ritum tollétis & hædum. Et

ſervábitis eum uſque ad quartam-décimam diem menſis hujus: immolabítque eum univérſa multitúdo filiórum Iſraël ad véſperam. Et ſument de ſánguine ejus, ac ponent ſupêr utrúmque poſtem, & in ſuperliminάribus domórum in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illâ aſſas igni, & ázymos panes cum lactúcis agréſtibus.

℣. Immolábit agnum multitúdo filiórum Iſraël ad véſperam Paſchæ, * Et edent carnes & azymos panes.

℣. Paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus: Itaque epulémur in azymis ſinceritátis & veritátis. * Et edent. Glória. * Et edent. *Exod.* 12. 1. *Cor.* 5.

Lectio ij. *Cap.* 16.

LOcútus eſt autem Dóminus ad Móyſen, dicens: Audívi murmuratiónes filiórum Iſraël; lóquere ad eos: Véſperè comedétis carnes, & manè ſaturabímini pánibus; ſcietíſque quòd ego ſum Dóminus Deus veſter. Factum eſt ergo véſpere, & aſcéndens cotúrnix coopéruit caſtra: manè quoque ros jácuit per circúitum caſtrórum. Cùmque operuíſſet ſuperficiem terræ, appáruit in ſolitúdine minútum, & quaſi piſtuſum, in ſimilitúdinem pruínæ ſuper terrā. Quod cùm vidíſſent filii Iſraël, dixérunt ad ínvicem: Manhu? quod ſignificat: Quid eſt hoc? ignorábant enim quid eſſet. Quibus ait Móyſes. Iſte eſt panis quem Dóminus dedit vobis ad veſcéndum.

℟. Comedétis carnes, & ſaturabímini pánibus, * Iſte eſt panis quem dedit vobis Dóminus ad veſcéndum.

℣. Non Móyſes dedit vobis panem de cœlo, ſed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. * Iſte eſt. Glória. * Iſte eſt. *Exod.* 16. *Joan.* 6.

De Libro tértio Regum.

Lectio iij. *Cap.* 19.

VEnit Elías in Berſabée Juda, & dimíſit ibi púerum ſuum, & perréxit in deſértum, viam uníus diéi. Cùmque veniſſet, & ſedéret ſubter unam juníperum, petívit ánimæ ſuæ ut morerétur, & ait: Súfficit mihi, Dómine, tolle ánimam meā; neque enim mélior ſum quàm patres mei. Proje-

ſus Dómini ſecúndò,
tigit eum ; dixítque
urge, cómede ; gran-
nim tibi reſtat via.
cùm ſurrexiſſet, co-
t & bibit, & ambulá-
fortitúdine cibi illíus
ragínta diébus & qua-
nta nóctibus, uſque
ontem Dei Horeb.
Reſpéxit Elías, &
ad caput ſuum ſub-
icius panis : qui cùm
ríſſet, comédit, & bi-
t ambulávit * In for-
ne cibi illíus.
Si quis manducáve-
hoc pane, vivet in
um. * In fortitúdine.
a. * In fortitúdine.
g. 19. *Joan.* 6.
I. NOCTURNO.

altáre tuum, Dómine, ut áudiam vocem laudis & enárrem mirabília tua.

Pſalmus 25. Júdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréſſus ſum *pag.* 80.

℣. Replebímur in bonis Domûs tuæ.

℟. Sanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte. Allelúia, allel. allel. *Pſ.* 64.

Sermo Sancti Thomæ Aquinátis.

Lectio iv. *Opuſc.* 57.

Immenſa divínæ largitátis beneficia exhíbita, pópulo Chriſtiáno inæſtimábilem ei cónferunt dignitátem. Neque enim eſt, aut fuit aliquándo tam

aſsúmpſit ut hómines Deos fáceret, factus homo. Et hoc inſuper, quod de noſtro aſsúmpſit, totum nobis cóntulit ad ſalútem. Corpus namque ſuum pro noſtra reconciliatióne in ara crucis hóſtiam óbtulit Deo Patri: ſánguinem ſuum fudit in prétium ſimul & lavácrum: ut redémpti à miſerábili ſervitúte, à peccátis ómnibus mundarémur. Et ut tanti beneficii jugis in nobis manéret memória, corpus ſuum in cibum, & sánguinem ſuum in potum, ſub ſpécie panis & vini ſuméndum, fidélibus derelíquit.

℟. Panis quem ego dabo, caro mea eſt pro mundi vita: litigábant ergo Judæi, dicéntes: * Quómodo poteſt hic nobis dare carnem ſuam ad manducándum.

℣. Locútus eſt pópulus contra Dóminum: ánima noſtra náuſeat ſuper cibo iſto leviſſimo, * Quómodo. Glória. * Quómodo. *Joan.* 6. *Num.* 21.

Lectio v.

O Pretióſum & admirándum convívium, ſalutíferum, & omni ſuavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pr[illegible] tióſius eſſe poteſt, in q[illegible] non carnes vitulórum [illegible] hircórum, ut olim in l[illegible] ge, ſed nobis Chriſtus [illegible] méndus propónitur ve[illegible] Deus? Quid hoc Sac[illegible] ménto mirabílius? In ip[illegible] namque panis & vin[illegible] in corpus & ſánguin[illegible] Chriſti ſubſtantiáliter co[illegible] vertúntur. Ideòque Chr[illegible] tus Deus & homo pe[illegible] féctus, ſub módici pa[illegible] & vini ſpécie continé[illegible] Manducátur ítaque à [illegible] délibus, ſed mínimè l[illegible] cerátur: quinímo, div[illegible] Sacraménto, ſub quál[illegible] diviſiónis partículâ integ[illegible] perſevérat. Accidéntia e[illegible] tiam ſine ſubjécto in eó[illegible] dem exíſtunt; ut fides l[illegible] cum hábeat, dum viſibil[illegible] inviſibíliter súmitur ſ[illegible] aliéna ſpécie occultátum, & ſenſus à deceptióne immúnes reddántur, qui de accidéntibus júdicant ſibi notis.

℟. Cœnántibus diſcípulis, accépit Jeſus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque eis, & ait: * Accípite, & comédite; hoc eſt corpus meum.

℣. Panem cœli dedit eis: panem Angelórum

tiâ impinguátur,
r in Ecclésia pro
: mórtuis; ut óm-
roſit, quod eſt pro
mnium inſtitútum.
tem dénique hujus
énti nullus dignè
ere súfficit, per
piritális dulcédo in
te guſtátur, & re-
memória illíus,
ua paſſióne Chriſ-
nſtrávit, excellen-
caritátis. Unde ut
hujus caritátis im-
s fidélium córdibus
tur, in última cœ-
ando, Paſchâ cum
lis celebráto, tran-
erat de hoc mundo
rem, hoc Sacra-
n inſtituit, tan-

minus vobíſcum. ℣ Bíbite. Glória. † Pro. *Matth.* 26. *Exod.* 24.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. Cibávit eos ex ádipe fruménti; & de petra, melle ſaturávit eos.

Pſalmus 80. Exultáte Deo adjutóri noſtro *pag.* 121.

Ant. 4. Paráſti, Dómine, cibum illórum, quóniam ita eſt præparátio ejus.

Pſalmus 64. Te decet hymnus, Deus, in Sion *pag.* 99.

Ant. 6. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum.

Pſalmus 83. Quàm di-

rat in eo. Allelúia, allel. allel. *Pſ.* 33.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 6.

IN illo témpore; Dixit Jeſus turbis Judæórum: Caro mea verè eſt cibus, & ſanguis meus verè eſt potus. Et réliqua.

Homília ſancti Hilárii Epíſcopi.

De Trinit. Lib. 8. *n.* 13. *& ſeq.*

SI verè carnem córporis noſtri Chriſtus aſſúmpſit, & verè homo ille qui ex María natus fuit, Chriſtus eſt, noſque verè ſub myſtério carnem córporis ſui súmimus; (& per hoc unum érimus, quia Pater in eo eſt, & ille in nobis) quómodò voluntátis únitas aſſéritur, cùm naturális per Sacraméntum proprietas perféctæ Sacraméntum ſit unitátis? Non eſt humáno aut ſæculi ſenſu in Dei rebus loquéndum. Quæ ſcripta ſunt, legámus; & quæ legérimus, intelligámus: & tum perféctæ fidei officio fungémur. De naturáli enim in nobis Chriſti veritáte quæ dícimus, niſi ab eo didícimus, ſtultè atque ímpiè dícimus.

Ipſe enim ait
verè eſt eſca,
meus verè eſt
edit carnem
bibit sánguine
in me manet
eo. De veritá
sánguinis non
ambigéndi lo
enim, & ipſ
profeſſióne, &
verè caro eſ
ſanguis eſt. Et
ta atque hauſta
ut & nos in
Chriſtus in no
ne hoc véritas
Contíngat pl
rum non eſſe,
tum Jeſum
Deum dénega

℟. Qui ma
carnem, & b
sánguinem. *
net, & ego in

℣. Non eſ
tam grandis,
Deos appropi
bi, ſicut Deus
nobis. * In
Glória. * In
Joan. 6. *Deut.*

Lectio

ESt ergo in
per carne
mus in eo, d
hoc quod nos
Deo eſt. Quà
eo per Sacramé

municátæ carnis & ſánguinis ſimus, ipſe teſtátur, dicens: Et hic mundus me jam non videt; vos autem me vidébitis, quóniam ego vivo, & vos vivétis; quóniam ego in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Si voluntátis tantùm unitátem intélligi vellet, cur gradum quemdam atque órdinem conſummándæ unitátis expóſuit, niſi, ut cùm ille in Patre per natúram divinitátis eſſet, nos contra in eo per corporálem ejus nativitátem, & ille rurſum in nobis per Sacramentórum ineſſe myſtérium crederétur; ac ſic perfecta per Mediatórem únitas docerétur, cùm nobis in ſe manéntibus ipſe manéret in Patre, & in Patre manens manéret in nobis, & ſic ad unitátem Patris proficerémus; cùm qui in eo naturáliter ſecúndùm nativitátem ineſt, nos quoque in eo naturáliter ineſſémus, ipſo in nobis naturáliter permanénte.

℟. Sicut miſit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, & ipſe vivet propter me.

℣. Ecce ſervi mei comedent, ecce ſervi mei bibent: & exultábo & gaudébo in pópulo meo. * Et. Glória. * Et. *Joan. 6. Iſ. 65.*

Lectio ix.

Quàm autem naturális in nobis hæc únitas ſit, ipſe ita teſtátus eſt: Qui edit carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in eo. Non enim quis in eo erit, niſi in quo ipſe fúerit; ejus tantùm in ſe aſſúmptam habens carnem, qui ſuam ſúmpſerit. Perféctæ autem hujus unitátis ſacraméntum ſupériùs jam docúerat, dicens: Sicut miſit me vivens Pater, & ego vivo per Patrem; & qui manducáverit meam carnem, & ipſe vivet per me. Vivit ergo per Patrem; & quo modo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vívimus. Omnis enim comparátio ad intelligéntiæ formam præſúmitur, ut id de quo ágitur, ſecúndùm propóſitum exémplum aſſequátur. Hæc ergo vitæ noſtræ cauſa eſt, quòd in nobis carnálibus manéntem per carnem Chriſtum habémus, victúris nobis per eam eâ conditióne quâ vivit ille per Patrem. Si ergo nos naturáliter ſecún-

dùm carnem per eum vívimus, id eſt, natúram carnis ſuæ adépti; quómodo non naturáliter ſecúndùm ſpíritum in ſe Patrem hábeat, cùm vivat ipſe per Patrem?

℟. Unus panis unum corpus multi ſumus,* Omnes qui de uno pane participámus.

℣. Paráſti in dulcédine tua páuperi, Deus, qui habitáre facis unánimes in domo. * Omnes. Glória. * Omnes. 1. *Cor.* 10. *Pſ.* 67.

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. Sapiéntia ædificávit ſibi domum, miſcuit vinum, & propóſuit menſam ſuam. Allel. *Proverb.* 9.

Ant. 2. Angelórum eſcâ nutrivíſti pópulum tuũ, (Dómine,) & panem de cœlo præſtitíſti illis. Allelúia. *Sap.* 16.

Ant. 3. Pinguis eſt panis ejus, & præbébit delícias Régibus. Allel. *Geneſ.* 49.

Ant. 5. Subſtántia tua.

CANTICUM. *Proverb.* 9.

Sapiéntia ædificávit ſibi domum, * excídit columnas ſeptem.

Immolávit victim… ſuas, * miſcuit vinum, … propóſuit menſam ſu…

Miſit ancíllas ſuas, … vocárent ad arcem, * … ad mœnia civitátis.

Si quis eſt párvulus, v… niat ad me; * & inſipi… tibus locúta eſt:

Veníte, comédite p… nem meum, * & b… vinum quod míſcui v…

Relínquite infánti… & vívite, * & amb… per vias prudéntiæ.

Princípium ſapiénti… mor Dómini, * & ſciént… ſanctórum prudénti…

Per me enim multip… cabúntur dies tui, * … addéntur tibi anni vitæ.

Ant. Subſtántia tu… dulcédinem tuam, qua… in filios habes, oſtend… bat, ut nutriréntur ju… Allelúia. *Sap.* 16.

Ant. 5. Vincénti dab… manna abſcónditum, … nomen novum. Allelúia. *Apoc.* 2.

Capitulum. 1. *Cor.* 11.

Fratres, Ego accépi à Dómino quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jeſus in qua nocte tradebátur, accépit panem & grátias agens, fregit & dixit: Accípite, & manducáte: Hoc eſt corpus

...poſt, pro vobis ... hoc facite in ... commemoratió-

... ádipe & pin- ... repleátur ánima

... ſtiis exultatiónis ... meum. Allel. ... 62.

... medíſtus ... go ſum panis vi- ... cœlo deſcéndi: ... manducáverit ex ... vivet in ætér- ... Joan. 6.

Oratio.

... qui nobis ſub ... mirábi- ... is tuæ memó- ... quiſti, tribue, ... , ita nos cór- ... ſánguinis tui ſacra ... venerári, ut Re- ... is tuæ fructum ... igiter ſentiámus.

HORAS

Hymnorum ho- ... *Octavam, niſi* *Doxologia pro-* ... *tur ſequens*

... carne nos paſ- ... nâ, ... , Paſtor bone, ... cumque Spí- ... , ... érna ſæcula. ... en.

Antiph. & Orat. de Laudibus & Pſſ. de Dominica.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 13. *de Euchariſt. Can.* 6.

SI quis díxerit in Sancto Euchariſtiæ Sacraménto Chriſtum Unigénitum Dei Fílium non eſſe cultu látriæ étiam extérno adorándum, atque ídeò nec feſtivâ peculiári celebritáte venerándum, neque in Proceſſiónibus ſecúndum laudábilem & univerſálem Eccléſiæ ſanctæ ritum & conſuetúdinem ſolémniter circumgeſtándum, vel non públicè, ut adorétur, pópulo proponéndum, & ejus adoratóres eſſe idololátras: anathéma ſit.

AD TERTIAM.

Capitulum. 1. Cor. 11.

QUotieſcúmque manducábitis panem hunc & cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

℟. *brev.* Pane cœli ſaturávit eos. * Allel. allel.

℣. Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ. * Allelúia. Glória. Pane. *Pſ.* 104.

℣. Confiteántur Dómino mirabília ejus.

℟. Quia ánimam inánem ſatiávit bonis. Allel. allel. allel. *Pſal.* 106.

AD SEXTAM.

Capitulum. 1. Cor. 10.

UT prudéntibus loquor, vos ipſi judicáte quod dico. Calix benedictiónis cui benedícimus, nonne communicátio ſánguinis Chriſti eſt? & panis quem frángimus, nonne participátio córporis Dómini eſt?

℟. *brev.* Paráſti, Dómine, in conſpéctu tuo menſam. * Allelúia, allel.

℣. Advérsùs eos qui tríbulant me.* Allelúia. Glória. Paráſti. *Pſ.* 22.

℣. Juſti epuléntur & exúltent in conſpéctu Dei,

℟. Et delecténtur in lætítia. Allelúia, allelúia, allelúia. *Pſ.* 67.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Cor. 11.

QUicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígnè, reus erit córporis & ſánguinis Dómini. Probet autem ſeípſum homo & ſic de pane illo edat & de cálice bibat.

℟. *brev.* Lavábo inter innocéntes manus meas. * Allelúia, allelúia.

℣. Et circúmda[...] táre tuum, Dómin[...] Glória. Lavábo. *P*[...]

℣. Innocens m[...] & mundo corde;

℟. Hic accípiet [...] dictiónem à Dómin[...] lelúia, all. all. *Pſ.* [...]

AD II. VESPE[...]

Pſalmi ut in I. Ve[...]

Ant. 1. JUrávit [...] nus, & [...] pœnitébit eum: [...] Sacérdos in ætérnu[...] cúndùm órdinem [...] chíſedech. *Pſ.* 109.

Ant. 2. Memóri[...] cit mirabílium ſu[...] miséricors & miſ[...] Dóminus: Eſcam timéntibus ſe.

Ant. 3. Cálicem [...] táris accípiam, & n[...] Dómini invocábo.

Ant. 4. Fílii tui [...] novéllæ olivárum i[...] cúitu menſæ tuæ.

Ant. 5. Póſuit (D[...] nus) fines tuos pace[...] ádipe fruménti ſátia[...]

Capitulum. Apo[...]

ECce ſto ad óſtiu[...] pulſo: ſi quis au[...] vocem meam, & ap[...] rit mihi jánuam, in[...] ad illum, & cœnáb[...] illo, & ipſe mecum.

M N U S.
E, lingua, glo-

myſtérium,
ue pretióſi
nundi prétium,
ntris generóſi
t géntium.
s datus, nobis

Virgine,
lo converſátus,
rbi ſémine,
incolátûs
ſit órdine.
mæ nocte cœnæ
ns cum frátribus,
lege plenè
egálibus,
rbæ duodénæ
s mánibus.
M caro panem
m
rnem éfficit:
guis Chriſti me-
;
ns déficit,
ndum cor ſin-
n
ſúfficit.
UM ergò Sacra-
tum
ur cérnui;
um documéntum
dat ritui:
des ſupplemén-

deféctui.
ORI Genitóque

Laus & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit & benedíctio;
Procedénti ab utróque
Compar ſit laudátio.
Amen.

℣. Panem de cœlo præſtitíſti illis,

℟. Omne delectaméntum in ſe habéntem. Allelúia, allelúia, allelúia. *Sap.* 16.

Ad Magníficat

Ant. 5. O ſacrum convívium, in quo Chriſtus súmitur, recólitur memória Paſſiónis ejus: mens implétur grátiâ, & futúræ glóriæ nobis pignus datur. Allelúia.

Oratio ut ſupra ad Laud.

AD COMPLETORIUM.

Omnia de Dominica.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
CORPORIS CHRISTI.
Semiduplex - majus.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

Pſalmi de Feria in toto Officio & per totam Oct.

Ad MATUTINUM *Pſſ. dicuntur ſub ſola prima Ant. è* I. *Noct. Feſti cum Verſiculo ſecundùm Feriam.*

Lectiones & Reſponſoria

ut infra in qualibet Feria.

Ad LAUDES *Pſalmi de Feria cum Cantico de Feſto ſub ſola prima Antiphona Feſti.*

AD HORAS ℟℟. *brev. de ſecundo modo.*

Ad VESPERAS *Pſalmi ſub ſola prima Antiphona à ſecundis Veſperis Feſti.*

Capitulum, Hymnus & Verſus ut in II. Veſperis.

AD COMPLETOR. *ut in Feriis.*

FERIA SEXTA
Intra Oct. Corporis Chriſti.

De Libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 5.

PHiliſtiim tulérunt arcam Dei, & aſportavérunt eam à Lápide adjutórii in Azótum. Tuleríntque Philiſtiim arcam Dei, & intulérunt eam in templum Dagon, & ſtatuérunt eam juxta Dagon. Cùmque ſurrexíſſent dilúculo Azótii álterâ die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante arcam Dómini: & tulérunt Dagon, & reſtituérunt eum in locum ſuum. [*] Rursúmque manè die álterâ conſurgéntes invenérunt Dagon jacéntem ſuper fáciem ſuam in terra coram arca Dómini: caput autem Dagon palmæ mánuum ciſſæ erant ſuper porrò Dagon ſo cus remánſerat in Propter hanc cau calcant Sacerdót gon, & omnes q diúntur templum per limen Dagon to, uſque in ho diem. [* *] Aggra autem manus D Azótios & demo eos: & percúſſit tióri parte nátium & fines ejus. Et eb villæ & agri in m giónis illíus, & mures: & facta eſt ſio mortis magnæ táte. Vidéntes aut Azótii hujuſcémod gam dixérunt: No neat arca Dei Iſra nos, quóniam du manus ejus ſuper ſuper Dagon Dem trum. Et mitténte gregavérunt omne pas Philiſtinórum & dixérunt: Quid mus de arca Dei reſponderúntque G Circumducátur ar Iſraël. Et circumdu arcam Dei Iſraë autem circumdu eam, fiébat manus

per ſingulas civitátes interfectiónis magnæ nimis.

℟. Panis *pag.* 226.

Ex Epiſtola ſancti Ignátii Epíſcopi & Mártyris ad Smyrnénſes.

Lectio ij.

Conſideráte eos qui áliam opiniónem tuéntur contra grátiam Jeſu Chriſti, quæ ad nos venit, quómodo contrárii ſint ſenténtiæ Dei. De caritáte non eſt cura ipſis, non de vidua, non de órphano, non de oppréſſo, non de vincto vel ſolúto, non de eſuriénte vel ſitiénte. Ab Euchariſtia & oratióne ábſtinent, eò quòd non confiteántur Euchariſtiam carnem eſſe Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti, quæ pro peccátis noſtris paſſa eſt, quam Pater ſuâ benignitáte ſuſcitávit. Qui ergo contradícunt huic dono Dei, altercántes moriántur. Utile autem eſſet ipſis diligere, ut & resúrgerent.

℟. Cœnántibus *p.* 226.

Ex Libro ſancti Irenæi Epíſcopi & Mártyris advérsùs hæreſes.

Lib. 3. *Cap.* 17. & 18.

Lectio iij.

Chriſtus eum qui ex creatúra panis eſt accépit, & grátias egit, dicens: Hoc eſt meum corpus. Et cálicem ſimiliter qui eſt ex ea creatúra, quæ eſt ſecúndùm nos, ſuum ſánguinem confeſſus eſt, & novi teſtaménti novam dócuit oblatiónem; quam Eccléſia ab Apóſtolis accípiens, in univérſo mundo offert Deo, ei qui aliménta nobis præſtat. Quómodo autem conſtábit eis eum panem in quo grátiæ actæ ſint, corpus eſſe Dómini ſui, & cálicem ſánguinis ejus, ſi non ipſum fabricatóris mundi Fílium dicant, id eſt, Verbum ejus? Quómodo autem rurſus dicunt carnem in corruptiónem devenire & non percípere vitam, quæ córpore Dómini & ſánguine álitur? Ergo aut ſenténtiam mutent, aut abſtíneant offeréndo quæ prædícta ſunt. Noſtra autem cónſonans eſt ſenténtia Euchariſtiæ, & Euchariſtia rurſus confirmat ſenténtiam noſtram. Quemádmodùm enim qui eſt à terra panis, percípiens invocatiónem Dei, jam non commúnis panis eſt, ſed Euchariſtia ex duábus rebus conſtans, terrénâ & cœléſti; ſic & córpora

rabilem illam & ſingulárem converſiónem totíus ſubſtántiæ panis in Corpus, & totíus ſubſtántiæ vini in Sánguinem, manéntibus dumtáxat ſpeciébus panis & vini, quam quidem converſiónem cathólica Eccléſia aptíſſimè Tranſubſtantiatiónem appéllat: anathéma ſit.

DOMINICA Intra Octavam *CORPORIS* CHRISTI

Quæ eſt II. poſt Pentecoſt.

Duplex-majus.

IN VESPERIS SABBATI

Pſalmi de Sabbato ſub ſola Antiph. Fáciet Dóminus *prima è primis Veſperis Feſti.*

Capitulum, Hymnus & Verſus ibidem.

Ad Magnificat

Ant. Afferámus ad nos arcam fœderis Dómini, & véniat in médium noſtrî, ut ſalvet nos de manu inimicórum noſtrórum 1. *Reg.* 4.

Oratio ut infra ad Laud.

Hic non fit comm... de Feſto Corporis Ch... nec ad Laudes nec ad... cundas Veſperas.

AD MATUTINU...

Invitatorium ut in di... Pſalmi de Dominica in ... Officio.

IN I. NOCTURN...

Antiphona ſola Q... eſt homo *è I. No... Feſti.*

℣. Viſitáſti *ibidem.*

De Libro primo Reg...

Lectio j. Cap. ...

FEcérunt Philiſt... hoc modo; &... léntes duas vac... quæ lactábant vitul... junxérunt ad plauſtru... vitulóſque eárum ... clusérunt domi. Et ... ſuérunt arcam Dei ... plauſtrum & capſell... quæ habébat mures ... & ſimilitúdines anó... Ibant autem in diréct... vaccæ per viam quæ d... Béthſames, & itínere ... gradiebántur, perg... & mugiéntes: & non ... clinábant neque ad d... teram neque ad ſiniſtra... ſed & Sátrapæ Philiſt... ſequebántur uſque ad ... minos Béthſames. Porr...

ítæ metébant tríti-
valle : & eleván-
los ſuos vidérunt
& gavíſi ſunt cùm
t. Et plauſtrum ve-
grum Jóſuë Bethſa-
& ſtetit ibi. Erat
ibi lapis magnus :
idérunt ligna plauſ-
ccáſque impoſué-
per ea holocáuſtum
Levítæ autem de-
nt arcam Dei, &
m quæ erat juxta
in qua erant vaſa
& poſuérunt ſuper
grandem.
mmolábit *p.* 224.

Lectio ij.

autem Bethſamítæ
ulérunt holocáuſta
olavérunt víctimas
la Dño. Et quinque
e Philiſtinórum vi-
, & revérſi ſunt in
in die illa. Hi ſunt
ani áurei quos red-
t Philiſtiim pro de-
Dómino : Azótus
Gaza unum, Aſ-
num, Geth unum,
unum, & mures
ſecúndùm núme-
irbium Philiſtiim,
e provinciárum, ab
uráta uſque ad illam
at abſque muro, &
ad Abel magnum
quem poſuérunt ſu-
cam Dómini, quæ erat uſque in illum diem in agro Jóſuë Bethſamítis. Percúſſit autem de viris Bethſamítibus, eò quòd vidíſſent arcam Dómini ; & percúſſit de pópulo ſeptuagínta viros, & quinquagínta míllia plebis. Luxítque pópulus, eò quòd Dóminus percuſſíſſet plebem plagâ magnâ. Et dixérunt viri Bethſamítæ : Quis póterit ſtare in conſpéctu Dómini Dei Sancti hujus & ad quem aſcéndet à nobis ? Miſerúntque núntios ad habitatóres Cariathíarim, dicéntes : Reduxérunt Philíſthiim arcam Dómini ; deſcéndite, & redúcite eam ad vos.

℟. Comedétis *p.* 224.

Lectio iij. *Cap.* 7.

VEnerunt ergo viri Cariathíarim, & reduxérunt arcam Dómini, & intulérunt eam in domum Abinadab in Gábaa : Eleázarum autem filium ejus ſanctificavérunt ut cuſtodíret arcam Dómini. Et factum eſt, ex qua die manſit arca Dómini in Cariathíarim, multiplicáti ſunt dies ; (erat quippe jam annus vigéſimus) & requiévit omnis domus Iſraël poſt Dóminum. Ait

autem Sámuel ad univérſam domum Iſraël, dicens: Si in toto corde veſtro revertímini ad Dóminum, auférte Deos aliénos de médio veſtrî, Báalim & Aſtaroth, & præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte ei ſoli, & éruet vos de manu Philiſthiim. Abſtulérunt ergo filii Iſraël Báalim & Aſtaroth, & ſerviérunt Dómino ſoli. Dixit autem Sámuël: Congregáte univérſum Iſraël in Maſphath, ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Maſphath, hauſerúntque aquam, & effudérunt in conſpéctu Dómini, & jejunavérunt in die illa, atque dixérunt ibi: Peccávimus Dómino. Judicavítque Sámuël filios Iſraël in Maſphath.

℟. Reſpéxit Elías *pag.* 225.

IN II. NOCTURNO.

Antiphona ſola Transíbo *è II. Nocturno Feſti.* ℣. Replébimur *ibidem.*

Ex Apológia ſancti Juſtíni Mártyris pro Chriſtiánis.

Apol. 2. ad Anton. pium.

Lectio iv.

OFfértur ei qui frátribus præeſt, panis & póculum aqua[...]
bus ille accépti[...]
& glóriam reru[...]
Patri per nom[...]
Spíritûs Sancti [...]
gratiárum actió[...]
eo quòd nos [...]
hiſce dignátus ſ[...]
exéquitur. Atq[...]
preces & gratiá[...]
nem absólvit, pó[...]
nis qui adeſt, ſau[...]
batióne acclámat[...]
Amen. Amen [...]
bráicè ſignificat, [...]
ſidens verò poſt[...]
tiárum actiónem[...]
& pópulus uni[...]
precatióne læta[...]
probávit, qui [...]
Diáconi vocánt[...]
buunt unicuíque[...]
tium, ut partíci[...]
quo grátiæ actæ[...]
nem, vinum & [...]
& ad abséntés p[...]

℟. Panis *pa*[...]

Lectio [...]

POrro alimé[...]
apud nos [...]
Euchariſtia: qu[...]
participáre líci[...]
quàm ei qui v[...]
doctrínam noſtr[...]
quique lavácr[...]
remiſſiónem p[...]
regeneratiónem[...]
ablútus eſt, & [...]
grit, ut Chriſt[...]

roſecti grátiæ ſunt
alimóniam, unde
& caro noſtra per
onem alúntur, in-
illíus Jeſu carnem
guinem eſſe docti
Apóſtoli enim in
ntáriis à ſe ſcrip-
e Evangélia vocán-
t tradidérunt præ-
ſibi Jeſum; eum,
pane, cùm grá-
et, dixíſſe: Hoc
memóriam meî:
corpus meum: &
imíliter accépto,
ias egíſſet, dixiſſe:
anguis meus.
enántibus *p.* 226.
Lectio vj.
nibus quas offé-
oblatiónibus, be-

súrgimus omnes, & preces fúndimus: &, ut ánteà díximus, précibus peráctis, panis offértur, & vinum & aqua; & præpóſitus ítidem, quantùm pro viríli ſua poteſt, preces & gratiárum actiónes profúndit, populúſque acclámat, dicens: Amen. Et diſtribútio communicatióque fit eórum in quibus grátiæ ſunt actæ, cuíque præsénti: abséntibus autem perDiáconos míttitur. Quibus cópiæ súppetunt, ii, pro arbítrio quiſque ſuo, contríbuunt: & quod ita collígitur, apud Præpóſitum depónitur; illéque inde opitulátur pupíllis, víduis, vinctis, & ádvenis;

Chriſtus Salvátor noſter eo ipſo die à mórtuis reſurréxit.

℟. Accípiens p. 227.

IN III. NOCTURNO.

Antiphona ſola Cibávit *è III. Nocturno Feſti.*

℣. Guſtáte *ibidem.*

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 24.

IN illo témpore ; Dixit Jeſus cuídam de ſimul diſcumbéntibus cum ipſo in domo príncipis Phariſæórum : Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 36. *in Evang.*

HOc diſtáre, fratres caríſſimi, inter delícias córporis & cordis ſolet quòd corporáles delíciæ, cùm non habéntur, grave in ſe deſidérium accéndunt : cùm verò hábitæ edúntur, comedéntem prótinùs in faſtídium per ſatietátem vertunt. At contra, ſpirituáles delíciæ, cùm non habéntur, in faſtídio ſunt ; cùm verò habéntur, in deſidério : tantóque à comedénte ámpliùs eſuriúntur, quantò & ab eſuriénte ámpliùs comedúntur. In illis appetí-

tus placet ?
díſplicet ; In iſ
vilis eſt, & exp
gis placet. In ill
ſaturitátem, ſat
dium génerat :
tem appetítus
ſatúritas appet
Augent enim ſp
líciæ deſidérium
dùm sátiant ;
magis eárum ſ
pitur, eò ám
nóſcitur qu
amétur : & i
hábitæ amári
ſunt, quia e
ignorátur. Qui
re váleat quo
Proínde Pſalmi
monet, dicens
& vidéte quón
eſt Dóminus.

℟. Qui mandu

Lectio v

HAs autem
lícias tunc
in paradíſo pec
tra éxiit, cùm
ætérnæ dulcéd
Unde nos qu
in hujus pere
ærúmna, huc ſa
vénimus, nec
deſideráre debe
tóque ſe ámp
noſtri morbus
quantò ſe ma
illíus dulcédin

elóngat : & eò jam intérnas delícias non áppetit, quò eas comédere diu longéque deſuévit.

℟. Sicut miſit me *p.* 229.

Lectio ix.

FAſtidio ergo noſtro tabéſcimus, & longâ inédiæ peſte fatigámur. Et quia guſtare intùs nólumus parátam dulcédinem, amámus foris míſeri famem noſtram. Sed ſupérna nos pietas nec deſeréntes ſe déſerit. Contémptas enim illas delícias ad memóriæ noſtræ óculos révocat, eáſque nobis propónit : in promiſſióne torpórem éxcutit, atque ut faſtidium noſtrum repéllere debeámus, invítat. Ait namque : Homo quidam fecit cœnam magnã, & vocávit multos. Quis eſt iſte homo, niſi ille de quo per Prophétam dícitur : Et homo eſt, & quis cognóvit eum ? Qui fecit cœnam magnam ; quia ſatietátem nobis dulcédinis intérnæ præparávit.

℟. Homo quidam fecit cœnam magnam, & miſit ſervum ſuum horâ cœnæ dicere invitátis ut veníren ; * Quia paráta ſunt ómnia.

℣. Venite, comédite panem meum, & bíbite vinum, quod míſcui vobis ; * Quia. Glória. * Quia. *Luc.* 14. *Prov.* 9.

Te Deum.

AD LAUDES.

Antiphona ſola Sapiéntia *ut in Laudibus Feſti.*

Pſalmi cum Cantico de Feſto. Capit. & ℣. ibidem.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Dómine, factum eſt ut imperáſti ; & adhuc locus eſt. Et ait Dóminus ſervo : Exi in vias & ſepes, & compélle intráre, ut impleátur domus mea. *Luc.* 14. 14.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam pretióſo córpore & ſánguine tuo mirabíliter réficis : infúnde in eam Spíritum vivificántem, ut cœléſtis participatióne myſtérii, de te vivens in terris, tecum vívere mereátur in cœlis : Qui vivis. . . . ejúſdem.

AD HORAS omnia ut in Feſto, exceptis Canone & Oratione.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 13. *de Euch. Can.* 3.

SI quis negáverit in venerábili Sacraménto Euchariſtiæ ſub unaquá-

que ſpécie, & ſub ſingulis cujúſque ſpeciéi pártibus, ſeparatióne factâ, totum Chriſtum continéri: anathéma ſit.

℟℟℟. *brevia de ſecundo modo.*

AD VESPERAS.

Pſſ. de Dominica ſub ſola Ant. Jurávit *pag.* 232.

Capitulum & Verſus ut in ſecundis Veſperis Feſti.

HYMNUS.

VERBUM ſupérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus ſuum éxiens,
Venit ad vitæ véſperam.

In mortem à diſcípulo
Suis tradéndus æmulis,
Priùs in vitæ férculo
Se trádidit diſcípulis.

Quibus ſub bina ſpécie
Carnem dedit & ſanguinem,
Ut dúplicis ſubſtántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se naſcens dedit ſócium,
Convéſcens in edúlium:
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O ſalutáris Hóſtia,
Quæ cœli pandis óſtium;
Bella premunt hoſtília;
Da robur, fer auxílium.

Qui carne nó[...]
cis tuâ,
Sit laus tibi, Paſtor [...]
Cum Patre, cumqu[...]
ritu,
In ſempitérna ſæcul[...]
Amen.

Ad Magnificat *Ant.* 7. Dico [...] quòd nemo virórum [...] rum qui vocáti ſunt, [...] bit cœnam meam. *L*[...]

Oratio ut ſuprà ad [...]

AD COMPLETO[...]

Omnia de Dominica.

FERIA SECUN[...]

Intra Oct. Corporis C[...]

De Libro primo Re[...]

Lectio j. *Cap.*

FActum eſt, c[...] nuíſſet Sámuel [...] ſuit filios ſuos [...] ces Iſraël. Fuitque n[...] filii ejus primogéniti, & nomen ſecúndi, [...] júdicum in Berſabé [...] non ambulavérunt f[...] lius in viis ejus; ſe[...] clinavérunt poſt [...] tiam, acceperúntqu[...] nera, & pervertén[...] dícium. [*] Cong[...] ergo univérſi majór[...] Iſraël, venérunt a[...] muélem in Rámath[...] xerúntque ei: Ecce[...]

.utem Dominus ad
em : Audi vocem
in ómnibus quæ lo-
r tibi ; non enim
:cérunt , ſed me ,
em ſuper eos. Jux-
ia ópera ſua quæ
t à die quâ edúxi
Ægypto uſque ad
unc, ſicut dereliqué-
e , & ſerviérunt
ènis , ſic fáciunt é-
bi : Nunc ergo vo-
rum audi : verúm-
conteſtáre eos , &
eis jus regis qui
irus eſt ſuper eos.
taque Sámuël óm-
ba Dómini ad pó-
qui petíerat à ſe

Immolábit *p.* 224.
ſancti Hierónymi

uſque ad conſummatióne mundi non bíberit. Nos autem audiámus panem , quem fregit Dóminus , dedítque diſcípulis ſuis , eſſe corpus Dómini ſalvatóris , ipſo dicénte ad eos : Accípite & comédite ; hoc eſt corpus meum : & cálicem illum eſſe , de quo íterum locútus eſt : Bíbite ex hoc omnes ; hic eſt enim ſanguis meus novi teſtaménti , qui pro multis effundétur. Iſte eſt calix de quo in Prophéta légimus : Cálicem ſalutáris accípiam. Et álibi : Calix tuus inébrians quàm præclárus eſt ! Si ergo panis qui de cœlo deſcéndit , corpus eſt Dómini ; & vinum quod diſcípulis de-

Dei cibus & potus, ſed juſtítia, & gáudium, & pax in Spíritu Sancto. Nec Móyſes dedit nobis panem verum, ſed Dóminus Jeſus, ipſe convíva & convívium, ipſe cómedens & qui coméditur.

℟. Comedétis *p.* 224.

Lectio iij.

ILlíus bíbimus sánguinem, & ſine ipſo potáre non póſſumus, & quotídie in ſacrifíciis ejus de genímine vitis veræ rubéntia vina calcámus, & novum ex his vinum bíbimus de regno Patris, nequáquam in vetuſtáte lítteræ, ſed in novitáte Spíritûs; cantántes cánticum novum, quod nemo poteſt cantáre niſi in regno Eccléſiæ, quod regnum Patris eſt. Hunc panem & Jacob Patriárcha comédere cupiébat, dicens: Si Dóminus fúerit mecum, & déderit mihi panem ad veſcéndum, & veſtiméntum ad operiéndum. Quotquot enim in Chriſto baptizámur, Chriſtum indúimus, & panem comédimus Angelórum, & Dóminũ audímus prædicántem: Meus cibus eſt ut fáciam voluntátem ejus qui miſit me Patris, pleam opus ejus. mus ígitur voluntáte qui miſit nos Patr impleámus opus eju Chriſtus nobíſcum b regno Eccléſiæ sá ſuum.

℟. Reſpéxit Eli 225.

C A N O N

Ex Concílio Tride *Anno* 1551. *Seſſ.* *de Euchar. Can.*

SI quis díxerit, p Conſecratióne, mirábili Eucharíſti cramento non eſſe pus & sánguinem I ni noſtri Jeſu Chriſt tantùm in uſu, dı mi, non auten vel poſt, & in hó partículis conſecráti poſt Communióne ſervántur, vel ſupe non remanére verui pus Dómini : ana ſit.

FERIA TER

Intra Oct. Corporis

De Libro primo R

Lectio j. *C*

ERat vir de min nómine fílius Abiel, ror, fílii Béchorat

hia, filii viri Jémini, is róbore. Et erat ei s vocábulo Saül, eléc- & bonus; & non erat de filiis Iſraël mélior . Ab húmero & ſurſum inébat ſuper omnem pulum. (*) Períerant em áſinæ Cis patris l. Et dixit Cis ad Saül m ſuum: Tolle tecum m de púeris, & con- gens vade, & quære s. Qui cùm tranſiſſent montem Ephraïm, per terram Sáliſa, & inveniſſent, tranſié- étiam per terram Sa- , & non erant; ſed & terram Jémini, & mí- e reperérunt. (**) n autem veniſſent in m Suph, dixit Saül ſerum qui erat cum Veni, & revertámur, fortè dimíſerit pater s áſinas, & ſollícitus ro nobis. Qui ait ei: s vir Dei eſt in civi- hac, vir nóbilis; om- quod lóquitur, ſine iguitáte venit. Nunc eámus illuc, ſi fortè cet nobis de via noſ- propter quam véni-

l. Panis *pag.* 226.
rmo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Hom. 82. al. 83. in Matth.

Lectio ij.

CUique fidéli per hoc myſtérium Chriſtus ſe conjúngit; & quos génuit, per ſe nutrit, neque álii tradit: hocque tibi modo probat ſe carnem accepíſſe tuam. Ne ítaque ſegnes ſimus tántâ dignáti caritáte & tanto honóre. Non vidétis quanto ímpetu infántes lábia ſua mamíllæ admóveant? Cùm eódem ſtúdio nos ad hanc accedámus menſam, & ad mamíllã ſpirituális póculi, imò verò majóre cum ſtúdio ut lacténtes púeri grátiam Spíritûs attrahámus: unúſque nobis ſit dolor, ſi hoc ſpirituáli aliménto privémur. Non ſunt humánæ virtútis hæc ópera. Is qui tunc in illa cœna hæc confécit, & nunc étiam operátur. Nos miniſtrórum habémus órdinem: qui verò illa ſanctíficat & tranſmútat, ipſe eſt. Nullus ergo Judas adſit, nullus avárus: ſi quis diſcípulus non eſt, recédat: non récipit hæc menſa eos qui tales non ſunt. Cum diſcípulis, inquit, meis fácio Paſcha. Nemo inhumánus accédat, nemo crudélis & immisé-

ricors, nemo impúrus. Hæc vobis qui communicátis dico, necnon vobis qui miniſtrátis. Nam necéſſe eſt vos álloqui, ut cum multa diligéntia hæc dona diſtribuátis. Non parvum vobis ſupplícium deputátum eſt, ſi quem ímprobum vobis notum ad hujus menſæ participatiónem admittátis. Sanguis ejus exquirétur de mánibus veſtris. Quamvis dux quíſpiam ſit, quamvis præféctus, ſive is ipſe qui diadémate redimítur. Si indígnè accédat, cóhibe; majórem tu quàm ille poteſtátem habes. Hæc veſtra dígnitas eſt, hæc ſecúritas, hæc coróna; non ut albâ ſplendentéque túnicâ indúti circumeátis.

℟. Cœnántibus *p.* 226.

Hom. 46. *alias* 45. *in Joan.*

Lectio iij.

INitiáti dictis obſequántur, ut non ſolùm per dilectiónem, ſed étiam reipsâ cum illa carne commiſceámur: id quod efficitur per cibum quem ille dedit, volens nobis oſténdere quanto erga nos férveat amóre. Proptérea ſe nobis commíſcuit, & in unum corpus totum conſtítuit, ut unum ſimus, quaſi corpus junctum capiti; nam ardéntis amoris hoc eſt indícium. Hoc ſubíndicans Job, de ſervis ſuis dicébat, à quibus amabátur, ut ejus cárnibus admiſcéri peroptarent; ut enim ardéntem amórem oſténderent, dicébant: Quis det nobis de cárnibus ſuis, ut ſaturémur? Ab illa ergo menſa recedámus tanquam leónes ignem ſpirántes, diabolo terríbiles, cogitántes quòd ſit caput noſtrum, & quantam nobis dilectiónem exhibúerit. Attendámus ígitur nobis ipſis dilécti, cùm tantis fruimur bonis: & cùm turpe quídpiam loqui ſubit ánimum, vel quando irâ vel pravo quópiam afféctu nos córripi cérnimus, nobíſcum reputémus quibus dignáti ſumus beneficiis, quem Spíritum accepérimus. Hæc cogitátio noſtros temperábit afféctus. Quoúſque enim rebus præséntibus hærébimus? quoúſque non excitábimur? quoúſque nullam ſalútis noſtræ curam habébimus? Cogitémus quibúſnam nos Deus dignátus ſit, grátias agámus, glóriam referámus, non

r fidem, ſed étiam
a, ut futúra con-
: bona grátiâ &
te Dómini noſtri
iſti, cui cum Pa-
, unà cum Sanc-
ı, nunc & ſem-
ı ſæcula ſæculó-
ıen.
cipiens *p.* 227.
I N O N.
:ilio Tridentíno.
e *Euch. C.7. & 8.*
; díxerit non li-
acram Eucharíſ-
crário reſervári,
n poſt conſecra-
tántibus neceſsá-
uéndam, aut non
: illa ad infírmos
è deferátur: ...
díxerit Chriſtum
ríſtia exhibitum
er tantùm man-
& non étiam ſa-
liter ac reáliter:
. ſit.

ı QUARTA
. *Corporis Chriſti.*
› primo Regum.
j. Cap. 9.
'm aſcénderent
livum civitátis,
ıvenérunt puéllas
tes ad hauriéń-
am, & dixérunt
n hîc eſt Videns?

Quæ reſpondéntes, di-
xérunt illis: Hic eſt: ecce
ante te, feſtína nunc; hó-
die enim venit in civitá-
tem, quia ſacrifícium eſt
hódie pópuli in excélſo.
(*) Ingrediéntes urbem,
ſtatim inveniétis eum án-
tequàm aſcéndat excélſum
ad veſcéndum. Neque
enim comeſtúrus eſt pó-
pulus, donec ille véniat;
quia ipſe benedícit hóſtiæ,
& deínceps cómedunt qui
vocáti ſunt. Nunc ergo
conſcéndite, quia hódie
reperiétis eum. [**] Et
aſcendérunt in civitátem.
Cùmque illi ambulárent in
médio urbis, appáruit Sá-
muël egrédiens óbviam
eis, ut aſcénderet in ex-
célſum. Dóminus autem
reveláverat aurículam Sa-
muélis ante unam diem
quàm veníret Saül, dicens:
Hâc ipsâ horâ quæ nunc
eſt, cras mittam virum
ad te de terra Bénjamin,
& unges eum ducem ſu-
per pópulum meum Iſraël:
& ſalvábit pópulum meũ
de manu Philiſthinó-
rum, quia reſpéxi pópu-
lum meum; venit enim
clamor eórum ad me.
Cùmque aſpexíſſet Sá-
muël Saülem, Dóminus
dixit ei: Ecce vir quem

dixeram tibi : iſte dominábitur pópulo meo.

℟. Qui mandúcat *pag.* 228.

Ex Libro ſancti Ambróſii Epíſcopi de Myſtériis.

Lectio ij. *Cap* 9.

FOrtè dicas : Aliud vídeo ; quómodò tu mihi áſſeris quòd Chriſti corpus accípiam ? Probémus non hoc eſſe quod natúra formávit, ſed quod benedictio conſecrávit, majorémque vim eſſe benedictiónis quàm natúræ ; quia benedictióne étiam natúra ipſa mutátur. Virgam tenébat Móyſes, projécit eam, & facta eſt ſerpens. Rurſus prehéndit caudam ſerpéntis, & in virgæ natúram revértit. Vides ígitur prophéticâ grátiâ bis mutátam eſſe natúram & ſerpéntis & virgæ ? Sub Eliſæo Prophéta uni ex filiis Prophetárũ excúſſum eſt ferrum de ſecúri, & ſtatim merſum eſt. Rogávit Eliſæum, qui amíſerat ferrum. Miſit Eliſæus lignum in aquam, & ferrum natávit. Utique & hoc præter natúram factum cognóvimus; grávior eſt enim ferri ſpécies, quàm aquárum liquor. Advértimus

ígitur majóris eſſe vi
grátiam, quàm natu
& adhuc tamen pro
ticæ benedictiónis
rámus grátiam. Qu
tantùm válvit humá
nedictio, ut natúram
vérteret ; quid dícim
ipſa conſecratióne di
ubi verba ipſa D
ſalvatóris operántur
ſacraméntum illud
áccipis, Chriſti ſer
conficitur.

℟. Sicut miſit me
229.

Lectio iij.

DE totíus mundi
ribus legíſti :
ipſe díxit, & facta
ipſe mandávit, & c
ſunt. Sermo ergo C
qui pótuit ex níhilo f
quod non erat, non
teſt ea quæ ſunt,
mutáre quod non e
Non enim minus eſ
vas rebus dare, quàn
táre natúras. Sed qu
guméntis útimur ?
utámur exémplis, i
nationíſque exémpl
truámus myſtérii v
tem. Numquid n
uſus præcéſſit, cùm
Dóminus ex María
cerétur? Liquet ígitur
præter natúræ órd
Virgo generávit ; &

conficimus corpus,
rgine eſt. Quid hìc
s natúræ órdinem in
i córpore, cùm præ-
ıtúram ſit ipſe Dó-
Jeſus partus ex
ıe? Vera útique ca-
ıriſti, quæ crucifixa
uæ ſepúlta eſt: verè
carnis illíus ſacra-
ım eſt. Ipſe clamat
nus Jeſus: Hoc eſt
s meum. Ante be-
iónem verbórũ cœ-
ı ália ſpécies nomi-
; poſt conſecratió-
:orpus Chriſti ſigni-
. Ipſe dicit ſángui-
ıum. Ante conſecra-
ı áliud dícitur, poſt
:ratiónẽ ſanguis nun-
ır. Et tu dicis: A-
hòc eſt, Verum eſt.
os lóquitur, mens
a fateátur: quod ſer-
nat, afféctus ſéntiat.
Unus panis *p.* 230.

ANON.

oncílio Tridentíno.
ſſ. 21. *Can.* 2.
ıis díxerit ſanctam
cléſiam Cathólicam,
ıſtis cauſis & ratió-
addúctam fuíſſe, ut
ı atque étiam Clé-
ıon conficiéntes ſub
tantúmmodò ſpécie
unicáret, aut in eo
: anathéma ſit.

FERIA QUINTA.
OCTAVA
CORPORIS CHRISTI,
& Feſtum
SACERDOTII
D. N. Jesu-Christi.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria in toto Officio.

Ant. 3. **D**Ixit Dóminus ad Móyſen: áp-
plica ad te Aáron fratrem tuum cum fíliis ſuis ut ſa-
cerdótio fungántur mihi. *Exod.* 28.

Ant. 2. Cunctórum conſecrábis manus, ſanctificabíſque illos. *Exod.* 28.

Ant. 8. Indues Aáron veſtiméntis ſuis, & pones tiáram in cápite ejus, & óleum unctiónis fundes ſuper caput ejus. *Exod.* 29.

Ant. 1. Státues levítas in conſpéctu Aáron, & conſecrábis ac ſeparábis ut sérviant mihi. *Num.* 8.

Ant. 5. Sacerdótes ſancti erunt Deo ſuo, & non pólluent nomen ejus; incénſum enim Dómini, & panes Dei ſui ófferunt. *Levit.* 21.

Capitulum. Zach. 6.

ECce vir: Oriens nomen ejus : & ipſe éxtruet templum Dómino, & ipſe portábit glóriam, & ſedébit & dominábitur, & erit ſacérdos ſuper ſólio ſuo.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum : * Tu es Sacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech.

℣. Alii ſine jurejurándo ſacerdótes facti ſunt ; Jeſus autem cum jurejurándo per eum qui dixit ad illum : * Tu es. Glória. * Tu es. *Pſ.* 109. *Hebr.* 7.

HYMNUS.

NON qualis olim vértice légifer
Fumánte ſedit, cùm tímidos mori
Nigrántis è nimbo procéllæ
Juſſa tonans pópulos docéret.

ADESTE, gentes ; fulmíneum jubar
Velánte ſigno próvidus ócculit.
Veníte : nunc ſacros amóris
Totus amor jaculátur ignes.

AN ulla quondam tam fácili Deo
Potíta gens [...]
ſæcula ;
Quâ ſole mund[...]
orto,
Quâque tepet ſu[...]
dicat.

O gente quâvis grándior,
Carúmque cœlo [...]
tiadæ ; genu[...]
Illámne, quâ no[...]
tus arſit
Uſque ádeò flammam !

DEVOTA Patri Fili[...]
tia
Mox offeréndus, [...]
óbtulit,
Et, quâ litáret [...]
tus,
Nos dócuit repa[...]
tam.

ARIS renáſcens [...]
dúplici
Verus Sacérdos, [...]
que Víctima
Oblátus offert, [...]
rem
Ipſe ſuum ſine [...]
fundit.

QUID in ſceléſtos, [...]
minum Pater,
Libras ab alto [...]
filios ?
Mitéſcit : exárm[...]
nácem
Cuncta pians cr[...]
dextram.

LAUS ſumma Patri [...]

máque Filio,
Qui ſe, Sacérdos, ímmolat Hóſtiam:
Quo ſacra flammis ardet ara,
Spiritus, & tibi laus in ævum. Amen.

℣. Si voluiſſes, ſacrificium dediſſem útique:
℟. Holocáuſtis non delectáberis. *Pſ.* 50.

Ad Magnificat

Ant. 5. Ab ortu ſolis uſque ad occáſum magnum eſt nomen meum in géntibus; & in omni loco ſacrificátur & offértur nómini meo oblátio munda, dicit Dóminus. *Malach.* 1.

Oratio ut infra ad Laud.

Hic non fit commemor. de Feſto Corp. Chriſti nec ad Laud. nec ad II. Veſp.

Ad utrumque COMPLET. *ut in Fériis per Annum.*

AD MATUTINUM.

Invitator. Pontíficem magnū Jeſum Fílium Dei, *Venite, adorémus. *Hebr.* 4.

Pſal. Venite. *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Melchíſedech Rex Salem Sacérdos Dei ſummi obviávit Abrahæ, & benedíxit ei. *Hebr.* 7.

Ant. 1. Melchíſedech décimas ómnium diviſit Abraham. Intuémini quantus ſit hic, cui décimas dedit Abraham Patriárcha. *Hebr.* 7.

Ant. 4. Per Abraham & Levi, qui décimas accépit, decimátus eſt; adhuc enim in lumbis patris erat, quando obviávit ei Melchíſedech. *Hebr.* 7.

℣. Unxit te, Deus, Deus tuus óleo lætítiæ:
℟. Præ consórtibus tuis. *Pſ.* 44.

De Libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 9.

ACcéſſit Saül ad Samuélem in médio portæ, & ait: Indica, oro, mihi, ubi eſt domus Vidéntis. Et reſpóndit Sámuël Saüli, dicens: Ego ſum Videns. Aſcénde ante me in excélſum, ut comedátis mecum hódie, & dimíttam te manè: & ómnia quæ ſunt in corde tuo, indicábo tibi: & de áſinis quas nudiuſtértiùs perdidíſti, ne ſollícitus ſis, quia invéntæ ſunt. Et cujus erunt óptima quæque Iſraël? Nonne tibi, & omni dómui patris tui? Reſpóndens autem Saül, ait: Numquid non filius Jémini ego ſum, de mínima tribu Iſraël, & cognátio

nem Melchíſedech. Quod in eo Pſalmo póſitum eſt, quem Dóminus Jeſus in Evangélio de ſe conſcríptũ eſſe teſtátur, . . . ibi quippe & hoc dictum eſt: (Jurávit Dóminus & non pœnitébit eum: Tu es Sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchíſedech.) Novérunt qui legunt, quid protúlerit Melchíſedech, quando benedíxit Abraham; & ſi jam ſunt partícipes ejus, vident tale ſacrifícium nunc offérri Deo toto orbe terrárum. Dei autem jurátio incredulórum eſt increpátio. Et quod Deum non pœnitébit, ſignificátio eſt, quia hoc ſacerdótium non mutábit. Mutávit quippe ſacerdótium ſecúndùm órdinem Aáron. Unde álius Prophéta dicit ad eum qui carnáliter eſt Iſraël: (Non eſt mihi volúntas in vobis, dicit Dóminus omnípotens & hóſtiam non accípiam de mánibus veſtris.)

℟. Omnis ſacérdos præſto eſt quotídie miniſtrans & eáſdem ſæpè ófferens hóſtias, quæ nunquam poſſunt auférre peccáta. * Jeſus autem unâ oblatióne conſummávit in ſem-

pitérnum ſancti
Locútus eſt D
Móyſen, per ſit
unum agnum i
terum verò ag
res ad véſperam
Hebr. 10. *Exod.*
Ex enar. 1. *in P*

Lectio

Erat, ut no
ficium Jud
tea ſecúndùm ór
ron in víctimis p
hoc in myſtério
erat ſacrificiũ c
sánguinis Dóm
fidéles norunt
Evangélium
quod ſacrifici
diffúſum eſt
terrárum. Prop
vobis ante o
ſacrifícia, & il
dùm órdinem
hoc ſecúndùm
Melchíſedech.
eſt enim: Jurá
nus & non pœni
Tu es Sacérdos
num ſecúndùm
Melchíſedech.

℟. In prióri t
lo ſemper intr
cerdótes: in ſe
tem ſemel in
Póntifex non ſi
ne. * Chriſtus
per ſánguinem
ſed per própriu

nem introívit ſemel in ſancta, ætérnâ redemptióne inventâ. ℣. Póntifex cùm mactáverit hircum pro peccáto pópuli, ínferet sánguinem ejus intra velum (ſanctuárii.) * Christus. *Hebr.* 9. *Levit.* 16.

Lectio vj. *n.* 5. & 6.

De quo dícitur: Tu es Sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchiſedech? De Dómino noſtro Jeſu Chriſto. Quis erat Melchíſedech? Rex Salem: & tantus erat à quo benedicerétur Abraham. Prótulit panem & vinum, & benedíxit Abraham, & dedit ei décimas Abraham. Vidéte quid prótulit, & quem benedíxit. Et dictum eſt póſtea: Tu es Sacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech. David hoc in ſpíritu dixit longè poſt Abraham: tempóribus autem Abrahæ fuit Melchíſedech. De quo álio dicit: Tu es Sacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech, niſi de illo cujus noſtis ſacrifícium? Sublátum eſt ergo ſacrifícium Aáron, & cœpit eſſe ſacrifícium ſecúndùm órdinem Melchíſedech. Dóminus noſter Jeſus Chriſtus in córpore & sánguine ſuo vóluit eſſe ſalútem noſtram.

℟. Alii plures facti ſunt ſacerdótes, idcírco quod morte prohiberéntur permanére: * (Jeſus) eo quod máneat in ætérnum, ſempitérnum habet ſacerdótium. ℣. Aſcéndit Aáron Sacérdos in montem Hor, jubénte Dómino, & ibi mórtuus eſt. * Jeſus. Glória. * Jeſus. *Hebr.* 7. *num.* 33.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. Omnis Póntifex ad offeréndum múnera & hóſtias conſtitúitur. *Hebr.* 8.

Ant. 6. Si ſanguis hircórum inquinátos ſanctíficat ad emundatiónem carnis, quantò magis ſanguis Chriſti emundábit conſciéntiam noſtram? *Hebr.* 9.

Ant. 5. Novi teſtaménti mediátor eſt, ut morte intercedénte, repromiſſiónem accípiant, qui vocáti ſunt, ætérnæ hæreditátis. *Hebr.* 9.

℣. Congregáte illi ſanctos ejus, ℟. Qui órdinant teſtaméntum ejus ſuper ſacrifícia. *Pſ.* 49.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 22.

IN illo témpore; Cùm facta eſſet hora, diſcúbuit Jeſus, & duódecim Apóſtoli cum eo. Et ait illis: Deſidério deſiderávi hoc Paſcha manducáre vobíſcum ántequam pátiar. Et réliqua.

Homilia ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.

Epiſt. 63. *ad Cæcilium de ſacro Dom. calice.*

IN ſacerdóte Melchíſedech ſacrificii Dóminici ſacraméntum præfigurátum vidémus, ſecúndùm quod Scriptúra divína teſtátur, & dicit: (Et Melchíſedech rex Salem prótulit panem & vinum.) Fuit autem Sacérdos Dei ſummi, & benedíxit Abraham. Quod autem Melchíſedech typum Chriſti portáret, declárat in Pſalmis Spíritus Sanctus, ex persóna Patris ad Fílium dicens, Ante luciferum génui te: Tu es Sacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech. Qui ordo útique hic eſt de ſacrificio illo véniens & in-

& vinum ób
Abraham ben
quis magis Sa
ſummi, quàn
noſter Jeſus C
ſacrificium De
tulit hoc idem
chíſedech obtú
panem & vi
ſcílicet corpus
nem?

℟. Cœnánt

Lectio

UT ergo in
Melchíſe
dótem bene
Abraham poſſ
brári, præcéd
go ſacrifícii C
ne & vino ſcí
túta. Quam re
& adímplens
panem & cálic
óbtulit, & qui
do veritátis,
præfiguratæ in
implévit. Sed
mónem Spírit
typum Domín
ante præmónſ
látæ hóſtiæ,
vini, ſed & a
poſtolórum ſa
tiónem: Sapién
ædificávit ſibi
ſúbdidit colúm

ſervos ſuos, cón-
cum excélſa præ-
e ad cratérem, di-
Qui eſt inſípiens,
ad me: Veníte,
meis pánibus, &
inum quod míſcui
inum mixtum de-
l eſt, cálicem Dó-
à & vino mixtum
câ voce præmún-
ppáreat in paſſió-
nica id eſſe geſ-
l fúerat ante præ-

unt Dómino of-
ſacrifícia in juſ-
Et placébit Dó-
tifícium Juda &
i, ſicut anni an-
. Lex conſtítuit
s infirmitátem
: ſermo autem
di, qui poſt le-
Fílium in ætér-
ectum. * Et pla-
lach. 3. Hebr. 7.
ectio ix.
Chriſtus Dómi-
Deus noſter ipſe
us Sacérdos Dei
: ſacrifícium Pa-
n primus óbtulit,
ieri in ſuî com-
iónem præcépit,
le Sacérdos vice
erè fúngitur, qui
Chriſtus fecit, imi-
ſacrifícium verum

& plenum tunc offert in Eccléſia Deo Patri, ſi ſic incípiat offérre ſecúndùm quod ipſum Chriſtum vídeat obtuliſſe.... Nam ſi ſacerdótes Dei & Chriſti ſumus, non invénio quem magis ſequi, quàm Deum & Chriſtum debeámus; quando ipſe in Evangélio máximè dicat: Ego ſum lumen mundi: qui me ſecútus fúerit, non ambulábit in ténebris, ſed habébit lumen vitæ. Ne ergo in ténebris ambulémus, Chriſtum ſequi & præcépta ejus obſerváre debémus; ut cùm in claritáte ſua & majeſtáte cœléſti veníre cœperit, invéniat nos tenére quod mónuit, obſerváre quod dócuit & fácere quod fecit.

℟. Habéntes fidúciam in introítu ſanctórum in ſánguine Chriſti, quam initiávit nobis viam novam & vivéntem per velámen, id eſt, carnem ſuam, & ſacerdótem magnum ſuper domum Dei: * Accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aſpérſi corda à conſciéntia mala. ℣. Dixit Dóminus: Sacerdótes incénſum Dómini, & panes Dei ſui ófferunt, & ídeo ſancti

erunt. * Accedámus. Glória. * Accedámus. *Hebr.* 10. *Levit.* 21.

Te Deúm.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria cum Cantico de Feſto.

Ant. 3. TAlis decébat ut nobis eſſet Póntifex, ſanctus, ínnocens, impollútus, ſegregátus à peccatóribus. *Hebr.* 7.

Ant. 2. Débuit per ómnia frátribus ſimilári, ut misericors fieret, & fidélis Póntifex ad Deum, ut repropitiáret delicta pópuli. *Hebr.* 2.

Ant. 3. Diléxit nos, & trádidit ſemetípſum pro nobis oblatiónem & hóſtiam Deo in odórem ſuavitátis. *Epheſ.* 5.

Ant. 7. Conſummátus, factus eſt ómnibus obtemperántibus ſibi cauſa ſalútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxta órdinem Melchíſedech. *Hebr.* 5.

Ant. 1. Salváre in perpétuum poteſt accedéntes per ſemetípſum ad Deum: ſemper vivens ad interpellándum pro nobis. *Hebr.* 7.

Capitulum. Je

INebriábo ſa
cerdótum pi
& pópulus m
meis adimplé
Dóminus.

℣. Acceptábi
cium juſtítiæ; ℟
nes & holocáuſ
50.

Ad Benedíct

Ant. 6. Chr
tifex futurórum
ad deſtitutiónem
per hóſtiam ſu
ruit. *Hebr.* 9.

Oratio

DEus qui U
tuum dedí
Sacerdótem, e
crificándum tib
mundam ſacere
níſtros ſociáſti: q
ut omnes qui
tam ſanctâ dig
altári tuo devó
trent, & ſeipſo
vivam & ſancta
mereántur. Per

AD HORAS
næ & Oratio de

CANO

Ex Concílio T

Seſſ. 22.

SI quis díxerit
bis, hoc fácit
commemoratió
tum non inſtitui

…; aut non
… ipſi aliique
… fferent cor-
…guinem ſuum:
…it.

…ERTIAM.

…m ut in primis

… Cálicem ſalu-
…tam. Allelúia,
…álicem. ℣. Et
…mini invocábo.
…llel. Cálicem.
…licem.
…ificábo hóſtiam
… ℟. Vota mea
…eddam in conſ-
…nis pópuli ejus.

…EXTAM.

…um ut in Laud.
Memor ſit Dó-
…ificii tui. Alle-
…iia. Memor.
…olocáuſtum tuũ
… Allelúia, all.
…Glória. Memor.

…ábimur in ſalu-
…℟. Et in nómine
…ri magnificábi-
19.

…NONAM.

…m. Hebr. 8.
habémus Pon-
…n, qui conſédit in déxtra ſedis magnitúdinis in cœlis, ſanctórum miníſter, & tabernáculi veri, quod fixit Dóminus & non homo.

℟. *brev.* Salvum fecit Dóminus Chriſtum ſuum. Allelúia, allelúia. Salvum. ℣. Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo. Allelúia, allelúia. Salvum. Glória. Salvum. *Pſ.* 19.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctum ſuum. ℟. Dóminus exáudiet me cùm clamávero ad eum. *Pſ.* 4.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. Dignus eſt Agnus qui occíſus eſt, accípere virtútem & divinitátem & glóriam & benedictiónem. *Apoc.* 5.

Ant. 5. Fecit nos regnum & ſacerdótes Deo & Patri ſuo: ipſi glória, & impérium in ſæcula. *Apoc.* 1.

Ant. 1. Tanquam lápides vivi ſuperædificámini, domus ſpirituális, ſacerdótium ſanctum, offérre ſpirituáles hóſtias, acceptábiles Deo per Jeſum Chriſtum. 1. *Pet.* 2.

Ant. 6. Vos genus eléctum, regále ſacerdótium, gens ſancta; ut virtútes

annuntiétis ejus qui vos vocávit. 1. *Pet.* 2.

Ant. 4. Sancti, vocatiónis cœléſtis partícipes, conſideráte Pontíficem confeſſiónis noſtræ Jeſum. *Hebr.* 3.

Capitulum & Verſus ut in primis Veſperis.

HYMNUS.

CESSANT figúræ: non litat ímpares
Impar ſacérdos ámpliùs hóſtias;
Jam Póntifex fit numen ipſum:
Seque ſibi Deus agnus offert.

VITAM cruéntus qui ſemel óbtulit,
Se non cruéntum júgiter ímmolat
Mactátus aris & renáſcens
Perpétuò, moriéndo vivit.

AD grande munus nos Deus érigit,
Quos ungit intus ſacríficos ſibi:
Pondus cadúci ſuſtinémus
Angelicis húmeris treméndum.

O quàm ſtupéndæ quas ágimus vices!
Quem prona cœli cúria ſúſpicit,
Noſtris ad aras imperátis
Se dócilis Deus ipſe ſiſtit.

CHRISTU
dos, cœliti
Per te creátur
ómnia:
Immótus orben
bérnat,
Se tibi dat fácile

NON impo
nis árbiter
Verbo resólvis
cula:
Quas fers magi
Numen
Ecce ſibi putat

LAUS ſumm
summáque
Sit, Sancte, co
tibi Spíritus
Quo Chriſtus a
níſtros
Hóſtia ſtat ſimul
dos.
Amen.

Ad Magnific

Ant. 5. Sacer
Dómine Deus,
tur ſalútem,
tui læténtur in
Paralip. 6.

Oratio ut ſupra

FERIA SE

Officium ut in F

De Libro prim
Lectio j.

DIxit Sá
univérſ
Ecce a

tia mea uſque ad
n, ecce præſtò
uimini de me co-
mino & coram
ejus, utrùm bo-
úſquam túierim
m, ſi quémpiam
tus ſum, ſi op-
quem, ſi de manu
m munus accépi:
mnam illud hódiè
ique vobis. Et di-
Non es calumniá-
neque oppreſsíſti
liſti de manu ali-
úppiam. Dixítque
Teſtis eſt Dómi-
rsùm vos, & teſ-
us ejus in die hac,
invenéritis in ma-
quíppiam. Et di-
Teſtis.

ilééctus *pag.* 214.

Lectio ij.

ron, & edúxit patres veſtros de Ægypto, & collocávit eos in loco hoc. Qui oblíti ſunt Dómini Dei ſui, & trádidit eos in manu Síſaræ magíſtri milítiæ Haſor, & in manu Philiſtinórum, & in manu regis Moab, & pugnavérunt advérsũ eos. Póſteà autem clamavérunt ad Dóminum, & dixérunt: Peccávimus, quia derelíquimus Dóminum, & ſervívimus Báalim & Aſtaroth: nunc ergo érue nos de manu inimicórum noſtrórum, & ſerviémus tibi. Et miſit Dóminus Jeróbaal & Badan, & Jephte, & & Sámuël, & éruit vos de manu inimicórum veſtrórum per circúitum, & habitáſtis confidénter. Vidéntes autem quòd Naas rex

eligíſtis & petíſtis.

℟. Dixit Sámuël *p.* 215.

Lectio iij.

ET clamávit Sámuël ad Dóminum, & dedit Dóminus voces & plúvias in illa die. Et tímuit omnis pópulus nimis Dóminum & Samuélem, & dixit univérſus pópulus ad Samuélem: Ora pro ſervis tuis ad Dóminum Deum tuum, ut non moriámur; addídimus enim univérſis peccátis noſtris malum, ut peterémus nobis regem. Dixit autem Sámuël ad pópulum: Nolíte timére, vos fecíſtis univérſum malum hoc: Verúmtamen nolíte recédere à tergo Dómini, ſed ſervíte Dómino in omni corde veſtro. Et nolíte declináre poſt vana, quæ non próderunt vobis, neque éruent vos, quia vana ſunt. Et non derelínquet Dóminus pópulum ſuum propter nomen ſuum magnum, quia jurávit Dóminus fácere vos ſibi pópulum. Abſit autem à me hoc peccátum in Dóminum, ut ceſſem oráre pro vobis, & docébo vos viam bonam & rectam. Igitur timéte Dóminum, & ſervíte ei in veritáte & ex toto corde veſtro.

℟. Si in tot

Ad Benedict.

Ora

SAncti nó
Dómine
páriter & a
nos habére p
quia nunquam
natióne deſtit
ſoliditáte tuæ
inſtítuis. Per

*Hodie &
gulis Feriis
memoria de ſ
poſt Laudes &
niſi occurrat Fe
ut in Feriis pe*

C A N

Ex Concílio

Seſſ. 22.

SI quis díxe
non offérr
rum & própr
cium, aut qui
non ſit áliud
Chriſtum ad
dum dari: an

*Veſperæ de
niſi occurrat Fe*

S A B B

*Hodie & a
uſque ad Ad
Officium de B
in Sabbato,
ſemiduplex, a
dies intra Ot
aliqua Feria p*

bro primo Regum.
j. *Cap.* 13.
lius unius anni
rat Saül cùm re-
náre cœpiſſet ;
autem annis reg-
per Iſraël. Et elé-
Saül tria míllia de
& erant cum Saül
llia in Machmas &
nte Bethel : mille
um Jónatha in Gá-
jamin : porrò cæ-
pópulum remíſit
émque in tabernà-
. Et percúſſit Jó-
ſtatióné Philiſtinó-
uæ erat in Gábaa.
ùm audíſſent Phi-
, Saül cécinit búc-
mni terra, dicens :
t Hebræi. Et uni-
ſraël audívit hujuſ-
famam : Percúſſit
atiónem Philiſthi-
, & eréxit ſe Iſraël
s Philíſthiim. Cla-
rgo pópulus poſt
Gálgala.
ſiat de Sabbato,
ſumentur è Feria
ebd. I. poſt Pente-
pag. 216.

Lectio ij.

hiliſtiim congregá-
nt ad præliándum
Iſraël trigínta míllia
n, & ſex míllia
n, & réliquum vul-
rs *Æſtiva.*

gus, ſicut aréna quæ eſt in líttore maris plúrima. Et aſcendéntes caſtrametáti ſunt in Machmas ad oriéntem Béthavén. Quod cùm vidíſſent viri Iſraël ſe in arcto póſitos, (afflíctus enim erat pópulus) abſcondérunt ſe in ſpelúncis & in ábditis, in petris quoque, & in antris, & in ciſtérnis. Hebræi autem tranſiérunt Jordánem in terram Gad & Gálaad. Cùmque adhuc eſſet Saül in Gálgala, univérſus pópulus pertérritus eſt, qui ſequebátur eum. Et expectávit ſeptem diébus juxta plácitum Samuélis, & non venit Sámuël in Gálgala, dilapsúſque eſt pópulus ab eo.

Lectio iij.

Ait ergo Saül : Afférte mihi holocáuſtum & pacífica. Et óbtulit holocáuſtum. Cúmque compléſſet ófferens holocáuſtum, ecce Sámuël veniébat ; & egréſſus eſt Saül óbviam ei, ut ſalutáret eum. Locutúſque eſt ad eum Sámuël : Quid fecíſti ? Reſpóndit Saül : Quia vidi quòd pópulus dilaberétur à me, & tu non véneras juxta plácitos dies, (porró Philíſtiim congre-

ciébat ſequens eum. Et facta eſt plaga prima, quâ percúſſit Jónathas & ármiger ejus, quaſi vigínti virórum, in média parte júgeri, quam par boum in die aráre conſuévit. Et factum eſt miráculũ in caſtris per agros: ſed & omnis pópulus ſtatiónis eórum qui íerant ad prædándum, obſtúpuit, & conturbáta eſt terra; & áccidit quaſi miráculũ à Deo. Et reſpexérunt ſpeculatóres Saül, qui erant in Gábaa Bénjamin, & ecce multitúdo proſtráta, & huc illúcque diffúgiens.

℟. Si in toto corde *pag.* 215.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

De Sacerd. Lib. IV. C. 1.

Lectio iv.

OPtárim ergo iſtam tuam opiniónem veram eſſe, nímirum eos quibus cóntigit non benè præéſſe público múneri, (etſi míllies eos dicas vi pertráctos fuiſſe, atque ignorántiâ peccáſſe) optárim, inquam, eos effúgere poſſe ignem illum ætérnum, nec cum hypócritis & infidélibus partem habére. Verùm quid tibi fáciam? non ita ſe res habet, non ita ſanè. Ac ſi vis, ut à regno primùm, quod apud Deum tanti non eſt, quanti Sacerdótium, eórum quæ dixi fidem fáciam; Saül ille fílius Cis non ſuópte motu & curâ rex factus eſt; ſed ábiit ut quæreret áſinas, & ſuper iis Prophétam interrogáre cœpit: ille verò de regno ipſum allocútus eſt. Neque tamen ille ſtatim regnum ádiit, licet id à Prophéta audíſſet; ſed deprecabátur, renuebátque, dicens: Quis ſum ego, & quæ domus Patris mei? Quid ergo? An cum honóre ſibi per Deũ trádito malè uſus eſſet, pótuit his verbis éximi ab ira ejus qui ſe in regem conſtitúerat?

℟. Deus plebis *p.* 216.

Lectio v.

AT qui póterat ad Samuélem increpántem dícere: Num ego regnum inváſi? Num inſilívi in hanc poténtiam? Vitam privátam, otióſam & quiétam dúcere volébam: tu verò me in hanc dignitátem pertraxíſti. Si in illa humilitáte permanſíſſem, hæc offendícula fácilè de-

m : nam cùm ex
um & ignobílium
número, ad hoc opus
nunquam fuiſſem,
mihi bellum contra
citas Deus commi-
quo mihi non com-
n peccátum hujúſ-
unquam incidiſſem.
ı hæc ómnia ad de-
em infirma ſunt ;
ıfirma modò , ſed
óſa, quæ Dei magis
céndant.

ixit Sámuël *p.* 217.

Lectio vj.

n enim qui méritis
ıjórem dignitátem
, non opórtet ad
rum excuſatiónem
magnitúdinem oſ-
e, ſed ad majórem
ite proféctum uti
illo Dei erga ſe
Ille verò, quia me-
nactus dignitátem,
eccáre ſibi lícitum
timábat, nihil áliud
ei cleméntiam pec-
ı ſuórum cauſam
onátus eſt : quod
piis, & iis qui vi-
ávè ducunt, mos
e. Nos autem non
tos eſſe, nec in ſí-

de Deo cogitémus & lo-quámur.

℟. Numquid *pag.* 218.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 15.

IN illo témpore ; Erant appropinquántes Jeſu publicáni & peccatóres, ut audírent illum. Et murmurábant Phariſæi & Scribæ, dicéntes : Quia hic peccatóres récipit, & mandúcat cum illis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 34. *in Evang.*

COnſiderándum nobis eſt, fratres mei, cur Dóminus plus de convérſis peccatóribus, quàm de conſtántibus juſtis in cœlo gáudium eſſe fateátur. Unde hoc ? niſi quòd ipſi per quotidiánum viſiónis experiméntum nóvimus, quia plerúmque hi qui nullis ſe oppréſſos peccatórum mólibus ſciunt, ſtant quidem in via juſtítiæ, nulla illícita pérpetrant, ſed tamen ad cœléſtem pá-

lícita meminérunt. Et plerúmque pigri rémanent ad exercénda bona præcípua; quia valde ſibi ſecúri ſunt, quòd nulla commíſerint mala gravióra.

℟. Erant appropinquántes Jeſu publicáni & peccatóres; & murmurábant Phariſæi & Scribæ, dicéntes: Quia hic * Peccatóres récipit, & manducat cum illis. ℣. Quàm magna miſericórdia Dómini, & propitiátio illíus converténtibus ad ſe. * Peccatóres. *Luc.* 15. *Eccli.* 17.

Lectio viij.

AT contra, nonnúnquam hi qui ſe áliqua illícita egíſſe meminérunt, ex ipſo ſuo dolóre compúncti, inardéſcunt in amórem Dei, ſeſéque in magnis virtútibus exércent, cuncta difficília ſancti certáminis áppetunt, ómnia mundi derelínquunt, honóres fúgiunt, accéptis contuméliis lætántur, flagrant deſidério, ad cœléſtem pátriam anhélant; & quia ſe erráſſe à Deo conſíderant, damna præcedéntia lucris ſequéntibus recompénſant. Majus ergo de peccatóre converſo, quàm de ſtante juſto gáudium fit in cœlo; quia & dux in prælio plùs eum mílitem díligit qui poſt fugam revérſus hoſtem fórtiter premit, quàm illum qui nunquam terga præbuit, & nunquam áliquid fórtiter geſſit. Sic agrícola illam ampliùs terram amat quæ poſt ſpinas úberes fruges profert, quàm eam quæ nunquam ſpinas hábuit & nunquam fértilem meſſem prodúcit.

℟. Quis ex vobis homo qui habet centũ oves, & ſi perdíderit unam, * Nonne vadit ad ovem quæ períerat? & cùm invénerit, impónit in húmeros ſuos gaudens. ℣. Miſericórdia Dei ſuper omnem carnem: docet & erúdit quaſi paſtor gregem ſuum. * Nonne. *Luc.* 15. *Eccli.* 18.

Lectio ix.

SEd inter hæc ſciéndum eſt quia ſunt pleríque juſti in quorum vita tantum eſt gáudium, ut eis quælibet peccatórum pœniténtia præpóni nullátenùs poſſit. Nam multi & nullórum ſibi malórũ ſunt cónſcii, & tamen in tanti ardóris afflictióne ſe exércent, ac ſi à peccátis ómnibus coanguſténtur. Cuncta

...icita réſpuunt, ad
...um mundi ſublími-
...ingúntur, licére ſibi
... omne quódlibet,
...ibi ampútant étiam
...ſſa, contémnunt vi-
..., inviſibilibus accen-
...r, laméntis gaudent,
...nctis ſemetípſos hu-
...nt; & ſicut nonnúlli
...ta óperum, ſic ipſi
...atiónum peccáta de-
...nt. Quid itaque iſtos
...m, niſi & juſtos &
...téntes, qui ſe & in
...téntia de peccáto co-
...ónis humíliant, &
...ſemper in ópere per-
...nt? Hinc ergo colli-
...m eſt quantum Deo
...um fáciat, quando
...iter plangit juſtus, ſi
...n cœlo gáudiũ: quan-
...c quod malè geſſit,
...œniténtiam damnat
...us.

...Ego paſcam oves
...: * Quod períerat,
...am; & quod abjéc-
...erat, redúcam; &
...od infírmum fúerat,
...idábo. ℣. Venit
... hóminis quærere,
...lvum fácere quod
...at. * Quod períerat.
... † Quod infírmum.
...34. *Luc.* 19.

...Deum. (*Et dicitur in omnibus Dominicis uſque ad Adventum.*)

Ad Benedictus

Ant. 6. Múlier ſi perdíderit drachmam unam, quærit diligénter; & cùm invénerit, cónvocat amícas, dicens: Congratulámini mihi, quia invéni drachmam quam perdíderam. *Luc.* 15.

Oratio.

PRotéctor in te ſperántium, Deus, ſine quo nihil eſt válidum, nihil ſanctum: multíplica ſuper nos miſericórdiam tuã; ut, te rectóre, te duce, ſic tranſeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 22. *de obſerv. in celebr. Miſſ.*

QUanta cura adhibénda ſit, ut ſacroſanctum Miſſæ ſacrifícium omni religiónis cultu ac veneratióne celebrétur, quivis fácilè exiſtimáre póterit, qui cogitárit maledíctum in ſacris lítteris eum vocári, qui facit opus Dei negligénter.

Ad Magnificat

Ant. 3. Dico vobis quia gáudium erit coram Angelis Dei ſuper uno pec-

elegíſtis & petíſtis.

℟. Dixit Sámuël *p.* 215.

Lectio iij.

ET clamávit Sámuël ad Dóminum, & dedit Dóminus voces & plúvias in illa die. Et tímuit omnis pópulus nimis Dóminum & Samuélem, & dixit univérſus pópulus ad Samuélem: Ora pro ſervis tuis ad Dóminum Deum tuum, ut non moriámur; addídimus enim univérſis peccátis noſtris malum, ut peterémus nobis regem. Dixit autem Sámuël ad pópulum: Nolíte timére, vos fecíſtis univérſum malum hoc: Verúmtamen nolíte recédere à tergo Dómini, ſed ſervíte Dómino in omni corde veſtro. Et nolíte declináre poſt vana, quæ non próderunt vobis, neque éruent vos, quia vana ſunt. Et non derelínquet Dóminus pópulum ſuum propter nomen ſuum magnum, quia jurávit Dóminus fácere vos ſibi pópulum. Abſit autem à me hoc peccátum in Dóminum, ut ceſſem oráre pro vobis, & docébo vos viam bonam & rectam. Igitur timéte Dóminum, & ſervíte ei in veritáte & ex toto corde veſtro.

℟. Si in toto *pag.* 255.

Ad Benedict. *Ant. Feria.*

Oratio.

SAncti nóminis tui, Dómine, timórem páriter & amórem fac nos habére perpétuum: quia nunquam tuâ gubernatióne deſtítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis inſtítuis. Per Dóminum.

Hodie & deinceps ſingulis Feriis Sextis fiet memoria de ſancta Cruce poſt Laudes & Veſperas, niſi occurrat Feſtum duplex ut in Feriis per Annum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 22. *Can.* 1.

SI quis díxerit in Miſſa non offérri Deo verum & próprium ſacrifícium, aut quòd, offérri, non ſit áliud quàm nobis Chriſtum ad manducándum dari: anathéma ſit.

Veſperæ de Beata Maria niſi occurrat Feſt. ſemidupl.

SABBATO.

Hodie & aliis Sabbatis uſque ad Adventum, fit Officium de Beata Maria in Sabbato, niſi occurrat ſemiduplex, aut ſupra, vel dies intra Octavam, vel aliqua Feria privilegiata.

De

De Libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 13.

FIlius uníus anni erat Saül cùm regnáre cœpiſſet; duóbus autem annis regnávit ſuper Iſraël. Et elégit ſibi Saül tria míllia de Iſraël: & erant cum Saül duo míllia in Machmas & in monte Bethel: mille autem cum Jónatha in Gábaa Bénjamin: porrò cæterum pópulum remíſit unumquémque in tabernácula ſua. Et percúſſit Jónathas ſtatiónẽ Philiſtinórum, quæ erat in Gábaa. Quod cùm audíſſent Philiſthiim, Saül cécinit búccinâ in omni terra, dicens: Audiant Hebræi. Et univérſus Iſraël audívit hujuſcémodi famam: Percúſſit Saül ſtatiónem Philiſthinórum; & eréxit ſe Iſraël advérsùs Philíſthiim. Clamávit ergo pópulus poſt Saül in Gálgala.

(*Si fiat de Sabbato,* ℟℟℟. *ſumentur è Feria tertia Hebd. I. poſt Pentecoſten.* pag. 216.

Lectio ij.

ET Philíſtiim congregáti ſunt ad præliándum contra Iſraël trigínta míllia cúrruum, & ſex míllia équitum, & réliquum vulgus, ſicut aréna quæ eſt in líttore maris plúrima. Et aſcendéntes caſtrametáti ſunt in Machmas ad oriéntem Béthavén. Quod cùm vidíſſent viri Iſraël ſe in arcto póſitos, (afflíctus enim erat pópulus) abſcondérunt ſe in ſpelúncis & in ábditis, in petris quoque, & in antris, & in ciſtérnis. Hebræi autem tranſiérunt Jordánem in terram Gad & Gálaad. Cùmque adhuc eſſet Saül in Gálgala, univérſus pópulus pertérritus eſt, qui ſequebátur eum. Et expectávit ſeptem diébus juxta plácitum Samuélis, & non venit Sámuël in Gálgala, dilapsúſque eſt pópulus ab eo.

Lectio iij.

AIt ergo Saül: Afférte mihi holocáuſtum & pacífica. Et óbtulit holocáuſtum. Cúmque compléſſet ófferens holocáuſtum, ecce Sámuël veniébat; & egréſſus eſt Saül óbviam ei, ut ſalutáret eum. Locutúſque eſt ad eum Sámuël: Quid fecíſti? Reſpóndit Saül: Quia vidi quòd pópulus dilaberétur à me, & tu non véneras juxta plácitos dies, (porró Philíſtiim congre-

Et ait Saül ad Samuélem : Imò audívi vocem Dómini, & ambulávi in via per quam miſit me Dóminus, & addúxi Agag regem Amalec, & Amalec interféci. Tulit autem de præda pópulus oves & boves, primítias eórum quæ cæſa ſunt, ut ímmolet Dómino Deo ſuo in Gálgalis.

℟. Deus plebis *p.* 216.

Lectio ij.

ET ait Sámuël : Numquid vult Dóminus holocáuſta & víctimas, & non pótiùs ut obediátur voci Dómini ? Mélior eſt enim obediéntia quàm víctimæ, & auſcultáre magis quàm offérre ádipem aríetum : quóniam quaſi peccátum ariolándi eſt, repugnáre, & quaſi ſcelus idololátriæ, nolle acquiéſcere. Pro eo ergo quòd abjeciſti ſermónem Dómini, abjécit te Dóminus, ne ſis rex. Dixítque Saül ad Samuélem : peccávi, quia prævaricátus ſum ſermónem Dómini & verba tua, timens pópulum, & obédiens voci eórum. Sed nunc porta, quæſo, peccátum meum, & revértere mecum, ut adórem Dóminum. Et ait Sámuël ad Saül : Non revértar tecum, quia projeciſti ſermónem Dñi, & projécit te Dóminus, ne ſis rex ſuper Iſraël.

℟. Dixit Sámuël *p.* 217.

Lectio iij.

ET convérſus eſt Sámuël ut abíret : ille autem apprehéndit ſummitátem pállii ejus, quæ & ſciſſa eſt. Et ait ad eum Sámuël : Scidit Dóminus regnum Iſraël à te hódie, & trádidit illud próximo tuo melióri te. Porrò triumphátor in Iſraël non parcet, & pœnitúdine non flectétur ; neque enim homo eſt ut agat pœniténtiam. At ille ait : Peccávi, ſed nunc honóra me coram ſenióribus pópuli mei, & coram Iſraël, & revértere mecum, ut adórem Dóminum Deum tuum. Revérſus ergo Sámuël, ſecútus eſt Saülem ; & adorávit Saül Dóminum. Dixítque Sámuël : Addúcite ad me Agag regem Amalec. Et oblátus eſt ei Agag pinguiſſimus & tremens. Et dixit Agag : Síccine ſéparat amára mors ! Et ait Sámuël : Sicut fecit abſque líberis mulíeres gládius tuus, ſic abſque líberis erit inter mulíeres mater tua. Et in fruſta concídit eum Sámuël co-

ram Dómino in Gálgalis.

℟. Numquid *p.* 218.

C A N O N.

Ex Concilio Toletáno I.

Anno 400. *Cap.* 5.

PRésbyter, vel Diáconus, vel Subdiáconus, vel quílibet Eccléſiæ deputátus Clériсus, ſi intra civitátem fúerit, vel in loco in quo Eccléſia eſt, aut caſtéllo, aut vico, aut villa, & ad Eccléſiam ad ſacrifícium quotidiánum non accéſſerit, Cléricus non habeátur.

FERIA QUARTA.

De Libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 15. *&* 16.

DIxit Dóminus ad Samuélem; Uſquequò tu luges Saül, cùm ego projécerim eum ne regnet ſuper Iſraël? Imple cornu tuum óleo, & veni ut mittam te ad Iſaï Bethleemítem; provídi enim in filiis ejus mihi regem. Et ait Sámuël: Quómodò vadam? áudiet enim Saül, & interfíciet me. Et ait Dóminus: Vitulum de arménto tolles in manu tua, & dices: Ad immolándum Dómino veni. Et vocábis Iſaï ad víctimam, & ego oſténdam tibi quid fácias, & unges quemcúmque monſtrávero tibi. Fecit ergo Sámuël ſicut locútus eſt ei Dóminus. Venítque in Béthleé, & admiráti ſunt ſenióres civitátis occurréntes ei, dixerúntque: Pacificúſne eſt ingréſſus tuus? Et ait: Pacíficus: ad immolándum Dómino veni: ſanctificámini, & veníte mecum ut ímmolem. Sanctificávit ergo Iſaï & filios ejus, & vocávit eos ad ſacrifícium.

℟. Diléctus *p.* 214.

Lectio ij.

CUmque ingréſſi eſſent, vidit Eliab, & ait: Num coram Dómino eſt Chriſtus ejus? Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ne reſpícias vultum ejus, neque altitúdinem ſtatúræ ejus; quóniam abjéci eum, nec juxta intúitum hóminis ego júdico: homo enim videt ea quæ parent; Dóminus autem intuétur cor. Et vocávit Iſaï Amínadab, & addúxit eum coram Samuéle. Qui dixit: Nec hunc elégit Dóminus. Addúxit autem Iſaï Samma, de quo ait: étiam hunc non elégit Dóminus. Addúxit ítaque Iſaï ſeptem filios ſuos coram Samuéle; & ait Sámuël ad

Iſaï : Non elégit Dóminus ex iſtis.

℟. Dixit Sámuël *p.* 215.

Lectio iij.

DIxit Sámuël ad Iſaï : Numquid jam compléti ſunt filii ? Qui reſpóndit : Adhuc réliquus eſt párvulus, & paſcit oves. Et ait Sámuël ad Iſaï: Mitte, & adduc eum; nec enim diſcumbémus priúſquàm huc ille véniat. Miſit ergo & addúxit eum. Erat autem rufus, & pulcher aſpéctu, decóráque fácie. Et ait Dóminus : Surge, unge eum : ipſe eſt enim. Tulit ergo Sámuël cornu ólei, & unxit eum in médio fratrum ejus. Et diréctus eſt Spíritus Dñi à die illa in David, & deínceps : ſurgénſque Sámuël ábiit in Rámatha. Spíritus autem Dómini recéſſit à Saül, & exagitábat eum ſpíritus nequam à Dómino.

℟. Si in toto *pag.* 215.

C A N O N.

Ex Concílio Reménſi.

Anno 1583. *Tit. de Euch. num.* 8.

SAcerdótes non diébus tantùm ſolémnibus, ſed étiam Domínicis, ſæpiúſque, ſi fieri poteſt, ſacríficent. Nullus tamen ſibi cónſcius mortális peccáti; quantúmvis ſibi contrítus videátur, abſque prævià ſacramentáli confeſſióne célebret. Quod étiam ab iis Sacerdótibus quibus ex offício incubúerit celebráre, ſervándum erit, modò non deſit illis cópia confeſſóris. Si verò neceſſitáte urgénte, Sacérdos abſque præmíſsâ confeſſióne celebráverit, quámprimùm confiteátur.

FERIA QUINTA.

De Libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 17.

COngregántes Philíſthiim ágmina ſua in prælium, convenérunt in Socho Judæ; & caſtrametáti ſunt inter Socho & Azeca in fínibus Dommim. Porrò Saül & filii Iſraël congregáti venérunt in vallem Therebínthi, & direxérunt áciem ad pugnándum contra Philíſthiim. Et Philíſthiim ſtabant ſuper montem ex parte hac, & Iſraël ſtabat ſupra montem ex áltera parte : vallíſque erat inter eos. Et egréſſus eſt vir ſpúrius de caſtris Philiſthinórum, nómine Góliath, de Geth, altitúdinis ſex cubitórum & palmi : &

caſſis ærea ſuper caput ejus, & loríca ſquamátâ induebátur: porrò pondus lorícæ ejus quinque míllia ſiclórum æris erat: & ócreas æreas habébat in crúribus: & clypæus æreus tegébat húmeros ejus. Haſtíle autem haſtæ ejus erat quaſi liciatórium texéntium; ipſum autem ferrum haſtæ ejus ſexcéntos ſiclos habébat ferri: & ármiger ejus antecedébat eum.

℟. Deus plebis *p.* 216.

Lectio ij.

STanſque clamábat advérsùm phalángas Iſraël, & dicébat eis: Quare veníſtis paráti ad prælium? Numquid ego non ſum Philiſthæus, & vos ſervi Saül? Elígite ex vobis virum, & deſcéndat ad ſinguláre certámen. Si quíverit pugnáre mecum, & percúſſerit me, érimus vobis ſervi: ſi autem ego prævalúero, & percúſſero eum, vos ſervi éritis, & ſerviétis nobis. Et aïébat Philiſthæus: Ego exprobrávi agmínibus Iſraël hódie: Date mihi virum, & íneat mecum ſinguláre certámen. Audiens autem Saül & omnes Iſraëlítæ ſermónes Philíſthæi hujuſcémodi, ſtupébant, & metuébant nimis.

℟. Dixit Sámuël *p.* 217.

Lectio iij.

ET dixit David: Ego ſervus tuus vadam, & pugnábo advérsùs Philiſthæum. Et ait Saül ad David: Non vales resíſtere Philiſthæo iſti, nec pugnáre advérsùs eum, quia puer es; hic autem vir bellátor eſt ab adoleſcéntia ſua. Dixítque David ad Saül: Paſcébat ſervus tuus patris ſui gregem, & veniébat leo vel urſus, & tollébat aríetem de médio gregis, & perſequébar eos, & percutiébam eruebámque de ore eórum: & illi conſurgébant advérſū me, & apprehendébam mentum eórum, & ſuffocábam interficiebámque eos. Nam & leónem & urſum interféci ego ſervus tuus: erit ígitur & Philiſthæus hic incircumcíſus quaſi unus ex eis. Nunc vadam, & áuferam oppróbrium pópuli; quóniam quis eſt iſte Philiſthæus incircumcíſus, qui auſus eſt maledícere exercítui Dei vivéntis? Et ait David: Dóminus qui erípuit me de manu leónis & de manu urſi, ipſe me liberábit de manu Philíſthæi

hujus. Dixit autem Saül ad David: Vade, & Dóminus tecum ſit.

℟. Numquid *p.* 218.

CANON.

Ex Concílio Lateranénſi quarto.

Anno 1215. *Cap.* 17.

SUnt qui Miſsárum célebrant ſolémnia vix quater in anno; &, quod detérius eſt, interéſſe contémnunt: Et, ſiquándo dum hæc celebrántur, intérſunt, Chori ſiléntium fugiéntes, inténdunt extériùs collocutiónibus Laïcórum: Dumque audítum ad indébitos ſermónes effúndunt, aures inténtas non pórrigunt ad divína. Hæc ígitur & ſimília ſub pœna ſuſpenſiónis pénitùs inhibémus.

FERIA SEXTA

De Libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 17.

TUlit David báculum ſuũ quem ſemper habébat in mánibus: & elégit ſibi quinque limpidíſſimos lápides de torrénte, & miſit eos in peram paſtorálem quam habébat ſecum, & fundam manu tulit; & procéſſit advérsùm Philiſthæũ. Ibat autem Philiſthæus incédens, & appropínquans advérsùm David, & ármiger ejus ante eum. Cùmque inſpexíſſet Philíſthæus, & vidíſſet David, deſpéxit eum; erat enim adoléſcens, rufus & pulcher aſpéctu. Et dixit Philiſthæus ad David: Numquid ego canis ſum, quòd tu venis ad me cum báculo? Et maledíxit Philiſthæus David in diébus ſuis: Dixítque ad David: Veni ad me, & dabo carnes tuas volatílibus cœli & béſtiis terræ. Dixit autem David ad Philiſthæum: Tu venis ad me cum gládio, & haſta & clypæo; ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Iſraël, quibus exprobráſti hódie: & dabit te Dóminus in manu mea, & percútiam te, & áuferam caput tuum à te.

℟. Diléctus *pag.* 214.

Lectio ij.

CUm ergo ſurrexíſſet Philiſthæus, & veníret, & appropinquáret contra David, feſtinávit David, & cucúrrit ad pugnam ex advérſo Philiſthæi. Et miſit manum ſuam in peram, tulítque unum lápidem & fundâ jecit, & circumdúcens percúſſit Phi-

liſthæum in fronte : & infixus eſt lapis in fronte ejus , & cécidit in fáciem ſuam ſuper terram. Prævaluítque David advérsùm Philiſthæum in funda & lápide , percuſsúmque Philiſthæum interfécit. Cùmque gládiũ non habéret in manu David , cucúrrit & ſtetit ſuper Philiſthæum , & tulit gládium ejus , & edúxit eum de vagina ſua , & interfécit eum, præcidítque caput ejus. Vidéntes autem Philiſthiim quòd mórtuus eſſet fortíſſimus eórum , fugerunt. Et conſurgéntes viri Iſraël & Juda vociferáti ſunt , & perſecúti ſunt Philiſthæos uſque dum venirent in vallem , & uſque ad portas Accaron.

℟. Dixit Sámuël *p.* 215.

Lectio iij. *Cap.* 18.

PORrò cùm reverterétur percúſſo Philiſthæo David , egreſſæ ſunt mulieres de univérſis úrbibus Iſraël cantántes , choróſque ducéntes in occúrſum Saül regis , in tympanis lætítiæ & in ſiſtris. Et præcinébant mulíeres ludéntes atque dicéntes : Percúſſit Saül mille , & David decem míllia. Irátus eſt autem Saül nimis , & diſplícuit in óculis ejus ſermo iſte , dixítque : Dedérunt David decem míllia , & mihi mille dedérunt : quid ei ſupéreſt , niſi ſolum regnũ ? Non rectis óculis ergo Saül aſpiciébat David à die illa , & deinceps. Poſt diem autem álteram inváſit Spíritus Dei malus Saül, & prophetábat in médio domûs ſuæ : David autem pſallébat manu ſuâ , ſicut per ſíngulos dies. Tenebátque Saül lánceam , & miſit eam , putans quòd configere poſſet David cum paríete : & declinávit David à fácie ejus ſecúndò. Et tímuit Saül David , eò quòd Dóminus eſſet cum eo , & à ſe receſsiſſet.

℟. Si in toto *pag.* 215.

C A N O N.

Ex Concílio Reménſi.

Anno 1583. *Tit. de Euch. num.* 10. 11. & 12.

MIſſam quiſquis celebratúrus eſt , ne accédat illótis , ut aïunt , mánibus , & hábitu sórdido veſtimentórum aut ornamentórum altáris. Sacrum autem fáciens , clarâ diſtinctâque voce ita pronúntiet , ut ab aſſiſténtibus , ſaltémque à miniſtris altáris poſſit intélligi. Miniſtrórum verò nómine cen-

sémus étiam eos hoc loco, qui ſacrificánti reſpóndent & inſérviunt.

SABBATO.

De Libro primo Regum.

Lectio j. *Cap.* 26.

AIt David ad Achímelec Hethæum, & Abíſaï filiũ Sárviæ, fratrem Joab, dicens: Quis deſcéndet mecum ad Saül in caſtra? Dixítque Abíſaï: Ego deſcéndam tecum. Venérunt ergo David & Abíſaï ad pópulum nocte, & invenérunt Saül jacéntem & dormiéntem in tentório, & haſtam fixam in terra ad caput ejus. Abner autem & pópulum dormiéntes in circúitu ejus. Dixítque Abíſaï ad David: Conclúſit Deus inimícum tuum hódie in manus tuas; nunc ergo perfódiam eum lánceâ in terra ſemel, & ſecúndò opus non erit. Et dixit David ad Abíſaï: Ne interfícias eum; quis enim exténdet manum ſuam in Chriſtum Dómini, & ínnocens erit? Et dixit David: Vivit Dóminus, quia niſi Dóminus percúſſerit eum, aut dies ejus vénerit ut moriátur, aut in prælium deſcéndens períerit; propítius ſit mihi Dóminus nè exténdam manum meam in Chriſtum Dómini. Nunc ígitur tolle haſtam quæ eſt ad caput ejus, & ſcyphum aquæ, & abeámus.

(*Si fiat de Sabb.* ℟℟. *ſumentur è Feria III. Hebd. I. poſt Pentecoſt.* p. 216.)

Lectio ij.

TUlit ígitur David haſtam & ſcyphum aquæ, qui erat ad caput Saül, & abiérunt: & non erat quiſquam qui vidéret, & intellígeret, & evigiláret; ſed omnes dormiébant, quia ſopor Dómini irrúerat ſuper eos. Cùmque transíſſet David ex advérſo, & ſtetíſſet in vértice montis de longè, & eſſet grande intervállum inter eos, clamávit David ad pópulum, & ad Abner fílium Ner, dicens: Nonne reſpóndébis, Abner? Et reſpóndens Abner, ait: Quis es tu qui clamas, & inquiétas regem? Et ait David ad Abner: Numquid non vir tu es? & quis álius símilis tuî in Iſraël? Quare ergo non cuſtodíſti dóminum tuum regem? ingréſſus eſt enim unus de turba ut interfíceret regem dóminum tuum. Non eſt bonum hoc quod feciſti:

vivit Dóminus quóniam filii mortis eſtis vos, qui non cuſtodíſtis dóminum veſtrum chriſtum Dómini. Nunc ergo vide ubi ſit haſta regis, & ubi ſit ſcyphus aquæ qui erat ad caput ejus.

Lectio iij.

COgnóvit autem Saül vocem David, & dixit: Numquid vox hæc tua, fili mi David? Et ait David: Vox mea, dómine mi rex. Et ait: Quam ob cauſam dóminus meus perſéquitur ſervum ſuum? Quid feci? aut quod eſt malum in manu mea? Nunc ergo audi, oro, dómine mi rex, verba ſervi tui: Si Dóminus íncitat te adverſùm me, odorétur ſacrificium: ſi autem filii hóminum maledícti ſunt in conſpéctu Dómini, qui ejecérunt me hódie, ut non hábitem in hæreditáte Dómini, dicéntes: Vade, ſervi diis aliénis. Et nunc non effundátur ſanguis meus in terram coram Dómino, quia egréſſus eſt rex Iſraël, ut quærat púlicem unum, ſicut perſéquitur perdix in móntibus. Et ait Saül: peccávi: revértere, fili mi David? nequáquam enim ultra tibi malefáciam, eò quòd pretióſa fúerit ánima mea in óculis tuis hódie: apparet enim quòd ſtultè égerim, & ignoráverim multa nimis.

C A N O N.

Ex Concílio Reménſi. *Anno* 1583. *Tit. de Euch, num.* 9.

SAcerdótum hunc deléctum obſervábit Párochus, ut néminem admíttat ad Miſſæ celebratiónem in ſua Eccléſia, niſi qui illi ſit adſcríptus, aut ſibi notus, aut litteras teſtimoniáles & commendatítias ab Epíſcopo próprio habúerit.

DOMINICA IV.

poſt Pentecoſten.

IN VESPERIS SABBATI.

Ad Magníficat

Ant. 7. David in ſua miſericórdia conſecútus eſt ſedem regni in ſæcula. 1. *Mach.* 2.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Liber II. Regum.

Lectio j. *Cap.* 1.

FActum eſt, poſtquam mórtuus eſt Saül, ut David reverterétur à cæde Amalec, & mané-

ret in Síceleg duos dies. In die autem tértia appáruit homo véniens de caſtris Saül, veſte conciſſâ, & púlvere conſpérſus caput. Et ut venit ad David, cécidit ſuper fáciem ſuam, & adorávit. Dixítque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De caſtris Iſraël fugi. Et dixit ad eum David: Quod eſt verbum quod factum eſt? índica mihi. Qui ait: Fugit pópulus ex prælio, & multi corruéntes è pópulo mórtui ſunt: ſed & Saül & Jónathas filius ejus interiérunt.

℟. Elégit Dóminus David ſervum ſuum, & * Súſtulit eum de grégibus óvium: de poſt fœtántes accépit eum páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſraël hæreditátem ſuam. ℣. Amóto Saül, ſuſcitávit illis David regem, cui teſtimónium pérhibens, dixit: Invéni David Fílium Jeſſe, virum ſecúndùm cor meũ. * Súſtulit. *Pſ.* 77. *Act.* 13.

Lectio ij.

DIxítque David ad adoleſcéntem qui nuntiábat ei: Unde ſcis quia mórtuus eſt Saül & Jónathas filius ejus? Et ait adoléſcens qui nuntiábat ei: Caſu veni in montem Gélboë, & Saül incumbébat ſuper haſtam ſuam: porrò currus & équites appropinquábant ei, & convérſus poſt tergum ſuum, vidénſque me vocávit. Cui cùm reſpondíſſem, Adſum: dixit mihi: Quiſnam es tu? Et aïo ad eum: Amalecítes ego ſum. Et locútus eſt mihi: Sta ſuper me, & intérfice me, quóniam tenent me angúſtiæ, & adhuc tota ánima mea in me eſt. Stanſque ſuper eum, occídi illum; ſciébam enim quòd vívere non póterat poſt ruínam; & tuli diadéma quod erat in cápite ejus, & armíllam de bráchio illíus, & áttuli ad te dóminum meum huc.

℟. Quaſi adeps ſeparatus à carne, ſic David à filiis Iſraël. Occídit gigántem: * In tolléndo manum ſaxo fundæ dejécit exultatiónem Góliæ; nam invocávit Dóminum omnipoténtem. ℣. Si quis Dei cultor eſt, & voluntátem ejus facit, hunc exáudit. * In tolléndo. *Eccli.* 47. *Joan.* 9.

Lectio iij.

APprehéndens autem David veſtiménta ſua ſcidit, omnéſque viri qui

erant cum eo ; & planxérunt , & flevérunt , & jejunavérunt uſque ad véſperam ſuper Saül, & ſuper Jónatham filium ejus , & ſuper pópulum Dómini , & ſuper domum Iſraël, eò quòd corruíſſent gládio. Dixítque David ad júvenem qui nuntiáverat ei : Unde es tu ? Qui reſpóndit : Fílius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego ſum : Et ait ad eum David : Quare non timuíſti míttere manum tuam ut occíderes chriſtum Dómini ? Vocánſque David unum de púeris ſuis , ait : Accédens írrue in eum. Qui percúſſit illum , & mórtuus eſt. Et ait ad eum David : Sanguis tuus ſuper caput tuum ; os enim tuum locútum eſt advérsùm te , dicens : Ego interféci chriſtum Dómini.

℟. Nunquam legíſtis quid fécerit David quando esúriit ? quómodo intrávit in domum Dei ſub Abíathar príncipe Sacerdótum, * Et † Panes propoſitiónis manducávit, quos non licébat manducáre niſi ſacerdótibus. ℣. Dedit ei ſacérdos ſanctificátum panem ; neque enim erat ibi panis niſi tantùm panes propoſitiónis qui ſubláti fúerant à fácie Dómini. * Et panes. Glória Patri. † Panes. *Marc.* 1. *Reg.* 21.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Joánnis Chysóſtomi.

Hom. 2. *de David & Saül.*

Lectio iv.

CUm Saül incidíſſet in manus David , poſt datam ſalútem ínſequens illum , & occídere volens ; cùmque poſſet hoſtem cum univérſo exércitu concídere , dimíſit illum íntegrum & incólumem ; ideóque cùm ſciret morbum regis immedicábilem eſſe , neque illum unquam hoſtílem in ſe ánimum poſitúrum , ſubmóvit ſeſe ab óculis illíus , & apud bárbaros vitam agébat , ſérviens , honóre privátus , pudóre ſuffúſus , labóre ac miſériâ ſibi ipſi parans ad victum neceſsária. Atqui non hoc tantùm eſt quòd mirémur , ſed illud quoque , quòd poſtéaquàm audíerat regem in ácie cecidíſſe , diſcídit veſtem , & cínere ſe conſpérſit , & eo luctu luxit , quo quis lugéret , amíſſo primogénito germanóque fílio. Subínde nomen illíus inclámans unà

cum filii nómine, compóſitis étiam encómiis, ac voces acérbi dolóris teſtes emíttens, impránſus manſit uſque ad véſperam, éxecrans & ipſa loca quæ Saülis sánguinem excéperant.

℟. Tabernáculum teſtimónii fuit cum pátribus noſtris uſque in diébus David, qui invénit grátiam ante Deum, * Et pétiit ut inveníret tabernáculum Deo Jacob. ℣. Meménto, Dómine, David, & omnis manſuetúdinis ejus, ſicut jurávit Dómino. * Et pétiit. *Act.* 7. *Pſ.* 131.

Lectio v.

NUnc mihi quiſque recordétur inimíci qui læſit dolóre etiámnum in ánimo æſtuánte, atque hunc & vivum ſervet, & vitâ defúnctum deplóret, haud quidem ad oſtentatiónem, ſed ex ánimo veróque corde; etiámſi quid perferéndum ſit incómmodi, ne quid offéndat eum qui læſit, ómnia tum fáciat, tum patiátur, magna à Deo expéctans præmia. En hic étiam regnum adéptus eſt, nec tamen inquinávit cæde manus; ſed dextram habens puram, ſic corónâ redimítus eſt, ſic ad sólium aſcéndit, púrpurâ ac diadémate magnificéntius encómiū geſtans, vidélicet quòd hoſti pepercíſſet, quòd eúmdem extínctum luxíſſet. Idcírco non vivus modò, ſed & mórtuus hóminum memóriâ celebrátur.

℟. Diléxit David Deum qui fecit illum, & dedit illi contra inimícos poténtiam: Dóminus purgávit peccáta ipsíus, & * Exaltávit in ætérnum cornu ejus, & dedit illi teſtaméntum regni, & ſedem glóriæ in Iſraël. ℣. Eréxit Dóminus cornu ſalútis nobis in domo David púeri ſui, ſicut locútus eſt per os ſanctórum qui à ſæculo ſunt Prophetárū ejus. * Exaltávit. *Eccli.* 47. *Luc.* 1.

Lectio vj. Homil. 3.

MUlti, defúnctis inimícis, in illórum líberos iram, quam in eos habébant, effudérunt. At non ita generóſus, ac magnánimus iſte David: ſed & vivéntem inimícum obſervávit, & illo defúncto, benevoléntiam quam erga illum géſſerat, fíliis exhíbuit. Quid illíus mensâ sánctius, quam cingébant fílii hoſtis, hoſtis, inquam, occídere conáti? Quid illo

convívio ſpirituálius, in quo tam multæ abundábant benedictiónes? Angeli pótiùs quàm hóminis convocántis erat. Síquidem inimíci filios ampléćti & amáre, & illíus filium, qui tóties ipſum tentáſſet è médio tóllere, atque id móliens exceſsiſſet è vita, id facit ut in illum chorum referátur.

℞. David in ſua generatióne cùm adminiſtráſſet, voluntáti Dei dormívit, * Et appóſitus eſt ad patres ſuos. ℣. Mórtuus eſt in ſenećtúte bona, plenus diérũ & divítiis & glóriâ; * Et appóſitus. Glória. * Et appóſitus. *Act.* 13. 1. *Par.* 29.

IN III. NOCTURNO.

Léćtio ſanćti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 5.

IN illo témpore; Cùm turbæ irrúerent in Jeſum, ut audirent verbum Dei; & ipſe ſtabat secùs ſtagnum Genézareth. Et réliqua.

Homília ſanćti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. lib. 4.

UBi Dóminus multis impertívit vária génera ſanitátum, nec témpore, nec loco cœpit ab ſtúdio ſanándi turba cohibéri. Veſper incúbuit, ſequebántur: ſtagnum occúrrit, urgébant. Et ideò aſcéndit in Petri navim. Hæc eſt illa navis quæ adhuc ſecúndùm Matthæũ flúćtuat, ſecúndùm Lucam replétur píſcibus, ut & princípia Eccléſiæ fluctuántis, & poſterióra exuberántis agnóſcas. Sanćtus Lucas eam ſibi navim, in qua Petrus piſcarétur, elégit. Non turbátur iſta quæ Petrum habet in qua prudéntia návigat, abeſt perfídia, fides ſpirat. Quemádmodum enim turbári póterat, cui præerat is in quo Eccléſiæ firmaméntũ eſt? Illic ergo turbátio, ubi módica fides: hic ſecúritas, ubi perféćta diléćtio.

℞. Cúm turbæ irrúerent in Jeſum ut audirent verbum Dei, aſcéndens in navim quæ erat Simónis, * Sedens docébat de navícula turbas. ℣. Sapiéntia in cápite turbárum clámitat: Convertímini ad correptiónem meam, en oſténdam vobis verba mea. * Sedens. *Luc.* 5. *Prov.* 1.

Lectio viij.

ETſi áliis imperátur ut laxent rétia ſua, ſoli tamen Petro dícitur: Duc in altum, hoc eſt in pro-

fúndum diſputatiónū. Quid enim tam altum, quàm altitúdinem divitiárum vidére, ſcire Dei Filium & profeſſiónem divínæ generatiónis aſsúmere? Quam licet mens non queat humána plenæ ratiónis inveſtigatióne comprehéndere, fidei tamen plenitúdo compléctitur. In hoc altum diſputatiónis Eccléſia à Petro dúcitur, ut vídeat hinc reſurgéntem Dei Fílium, inde Spíritum Sanctū profluéntem. Quæ ſunt autem Apoſtolórum quæ laxári Jubéntur rétia, niſi verbórū complexiónes, & quaſi quidam oratiónis ſinus, & diſputatiónum recéſſus; qui eos quos céperint, non amíttant? Et bene Apoſtólica inſtruménta piſcándi rétia ſunt, quæ non captos périmunt, ſed resérvant, & de profúndo ad lumen éxtrahunt, fluctuántes de infímis ad ſupérna tradúcunt.

℟. Ut ceſsávit Jeſus loqui, dixit ad Simónem: Duc in altum, & * Laxáte rétia veſtra in captúram. ℣. Ecce ego mittam piſcatóres multos, dicit Dóminus, & piſcabúntur filios Iſraël. * Laxáte *Luc.* 5. *Jerem.* 16.

Lectio ix.

Præcéptor, inquit, per totam noctem laborántes nihil cépimus; ſed in verbo tuo laxábo rétia. Et ego, Dómine, ſcio quia nox mihi eſt, quando non ímperas. Expécto ut júbeas: in verbo tuo laxábo rétia. O vácua præſúmptio! ô humílitas fructuóſa! qui nihil ánteà céperant, magnam in verbo Dómini conclúdunt píſcium multitúdinem. Non hoc humánæ facúndiæ opus, ſed ſupérnæ vocatiónis eſt munus. Cedunt diſputatiónes hóminum: fide ſuâ plebs credit. Rumpúntur rétia, nec lábitur piſcis. Vocántur ad adjuméntum sócii qui erant in ália navi. Quæ eſt illa ália navis, niſi fortè Júdæa, ex qua Joánnes & Jacóbus eligúntur? Hi de Synagóga ad navem Petri, hoc eſt, ad Eccléſiam convenérunt, ut implérent ambas navículas. Omnes enim in nómine Jeſu génua flectunt, ſive Júdæus, ſive Græcus: ómnia & in ómnibus Chriſtus.

℟. Simon dixit Jeſu: Præcéptor, per totam noctem laborántes nihil cépimus; in verbo autem tuo laxábo rete. Cùm hoc fe-

ciſſent, * Concluſérunt píſcium multitúdinem copióſam. ℣. Ipſi vidérunt ópera Dómini, & mirabília ejus in profúndo. * Concluſérunt. Glória. * Concluſérunt. *Luc* 5. *Pſ.* 106.

Ad Benedíctus

Ant. 8. Rumpebátur rete eórum; & annuérunt sóciis qui erant in ália navi, ut veníreut. Et venérunt & implevérunt ambas navículas, ita ut penè mergeréntur. *Luc.* 5.

Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, ut & mundi curſus pacíficè nobis tuo órdine dirigátur, & Eccléſia tua tranquillâ devotióne lætétur. Per.

C A N O N.

Ex Concílio Conſtantinopolitáno quini-ſexto.

Anno 692. *Can.* 10.

OPórtet eos qui præſunt Eccléſiis, in ómnibus quidem diébus, ſed præcípuè Domínicis omnem clerum & pópulum docére pietátis & rectæ Religiónis elóquia, ex divina Scriptúra colligéntes intelligéntias & judícia veritátis.

Ad Magnificat

Ant. 1. Simon Petrus prócidit ad génua Jeſu, dicens: Exi à me, quia homo peccátor ſum, Dómine. Stupor enim circumdéderat eum, & omnes qui cum illo erant, in captúra píſcium quam céperant. *Luc.* 5.

Oratio ut ſupra ad Laud.

FERIA SECUNDA.

De Libro ſecúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 2.

POſt hæc conſúluit David Dóminum, dicens: Num aſcéndam in unam de civitátibus Juda? Et ait Dóminus ad eum: Aſcénde. Dixítque David: Quò aſcéndam? Et reſpóndit ei: In Hebron. Aſcéndit ergo David, & duæ uxóres ejus, Achínoam Jezraëlites & Abígail uxor Nabal Carméli: ſed & viros qui erant cum eo, duxit David ſíngulos cum domo ſuâ; & manſérunt in óppidis Hebron. Venerúntque viri Juda, & unxérunt ibi David, ut regnáret ſuper domum Juda.

℟. Elégit *pag.* 282.

Lectio ij.

ET nuntiátum eſt David, quòd viri Jabes Gálaad ſepeliſſent Saül.

Miſit ergo David núntios ad viros Jabes Gálaad, dixítque ad eos: Benedícti vos Dómino, qui fecíſtis miſericórdiã hanc cum dómino veſtro Saül, & ſepelíſtis eum. Et nunc retríbuet vobis quidem Dóminus miſericórdiam & veritátem: Sed & ego reddam grátiam, eò quòd fecíſtis verbũ iſtud. Conforténtur manus veſtræ, & eſtóte filii fortitúdinis; licèt enim mórtuus ſit Dóminus veſter Saül, tamen me unxit domus Juda in regem ſibi.

℟. Quaſi adeps *p.* 282.

Lectio iij.

ABner autem filius Ner, princeps exércitûs Saül, tulit Isboſeth filium Saül, & circumdúxit eum per caſtra, regémque conſtítuit ſuper Gálaad, & ſuper Geſsúri, & ſuper Jézraël, & ſuper Ephraïm, & ſuper Bénjamin, & ſuper Iſraël univérſũ. Quadragínta annórum erat Iſboſeth filius Saül, cùm regnáre cœpíſſet ſuper Iſraël; & duóbus annis regnávit: ſola autem domus Juda ſequebátur David. Et fuit númerus diérũ quos commorátus eſt David ímperans in Hebron ſuper domum Juda, ſeptem annórum & ſex ménſium.

℟. Nunquam *pag.* 283.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 22. *de ſacrif. Miſſæ. Can.* 9.

SI quis díxerit Eccléſiæ Románæ ritum, quo ſubmíſsâ voce pars Cánonis & verba conſecratiónis proferúntur, damnándum eſſe, aut linguâ tantùm vulgári miſſam celebrári debére, aut aquam non miſcéndam eſſe vino in cálice offeréndo, eò quòd ſit contra Chriſti inſtitutiónem: anathéma ſit.

FERIA TERTIA.

De Libro ſecúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 3.

CUm eſſet prælium inter domum Saül & domum David, Abner filius Ner regébat domum Saül. Fúerat autem Saüli concubína nómine Reſpha, filia Aïa; Dixítque Isboſeth ad Abner: Quare ingréſſus es ad concubínam patris mei? Qui irátus nimis propter verba Isboſeth, ait: Numquid caput canis ego ſum advérsùm Judam hódie, qui fécerim miſericórdiam ſuper domum Saül patris tui

& ſuper fratres & prónos ejus, & non trádidi in manus David, & tu quiſiſti in me quod ar- eres pro muliere hódie? ec fáciat Deus Abner, hæc addat ei, niſi quó- dò jurávit Dóminus wid, ſic fáciam cum eo transferátur regnum de mo Saül, & elevétur nus David ſuper Iſraël, ſuper Judam à Dan que Berſabée. Et non tuit reſpondére ei quid- am, quia metuébat illũ.

℟. Tabernáculum *p.* 282.

Lectio ij.

MIſit ergo Abner núntios ad David pro , dicéntes: Cujus eſt ra? Et ut loqueréntur: c mecum amicítias, & it manus mea tecum, & dúcam ad te univérſum aël. Qui ait: Optimè, o fáciam tecum amicí- s; ſed unam rem peto à , dicens: Non vidébis iem meam, ántequàm dúxeris Michol fíliam iül; & ſic vénies, & vi- bis me. Miſit autem Da- d núntios ad Isboſeth um Saül, dicens: Red- uxórem meam Michol, am deſpóndi mihi cen- m præpútiis Philiſthiim. iſit ergo Isboſeth, & tulit eam à viro ſuo Pháltiel, filio Laïs.

℟. Diléxit *pag.* 284.

Lectio iij.

SErmónem quoque intulit Abner ad ſenióres Iſraël, dicens: Tam heri quàm nudiuſtértiùs quærebátis David ut regnáret ſuper vos. Nunc ergo fácite, quóniam Dóminus locútus eſt ad David, dicens: In manu ſervi mei David ſalvábo pópulum meum Iſraël de manu Philíſthiim & ómniũ inimicórũ ejus. Locútus eſt autem Abner étiam ad Bénjamin. Et ábiit ut loquerétur ad David in Hebron, ómnia quæ placúerant Iſraéli & univérſo Bénjamin. Venítque ad David in Hebron cum vigínti viris; & fecit David Abner & viris ejus qui vénerant cum eo convívium. Et dixit Abner ad David: Surgam ut cóngregem ad te dóminum meũ regem omnem Iſraël, & íneam tecum fœdus & ímperes ómnibus, ſicut desíderat ánima tua.

℟. David *pag.* 285.

CANON,

Ex Concilio Auguſténſi.

Anno 1548. *Stat.* 18.

UT nímia feſtinátio in Miſſæ lectióne aut ce-

lebratióne religióſas aures oculóſque offéndit, ita incóndita prolíxitas faſtídium pótiùs génerat quàm devotiónem. Quaprópter ſacerdótibus devótam mediocritátem, & toto ſacratíſſimæ actiónis témpore decórum quid ex córporis geſtu, véſtium ſacrárum mundâ compoſitióne, ipsóque vultu elúceat, commendámus.

FERIA QUARTA

De Libro ſecúndo Regum.

Lectio j. *Cap. 4.*

VEniéntes filii Remmon Berothítæ, Rechab & Báana, ingréſſi ſunt fervénte die domum Isboſeth qui dormiébat ſuper ſtratum ſuum merídie: & oſtiária domûs purgans tríticum, obdormívit. Ingréſſi ſunt autem domum laténter aſſuméntes ſpicas trítici, & percuſsérunt eum in ínguine Rechab & Báana frater ejus, & fugérunt. Cùm autem ingréſſi fuiſſent domum, ille dormiébat ſuper lectum ſuum in conclávi, & percutiéntes interfecérunt eum: ſublatóque cápite ejus, abiérunt per viam desérti totâ nocte, & attulérunt caput Isboſeth ad David in Hebron, dixerúntque ad regem: Ecce caput Isboſeth filii Saül inimíci tui, qui quærébat ánimam tuam; & dedit Dóminus dómino meo regi ultiónem hódie de Saül & de sémine ejus.

℟. Elégit *pag.* 282.

Lectio ij.

REſpóndens autem David Rechab & Báana fratri ejus, filiis Remmon Berothítæ, dixit ad eos: Vivit Dóminus qui éruit ánimam meam de omni angúſtia, quóniam eum qui annuntiáverat mihi, & díxerat: Mórtuus eſt Saül: Qui putábat ſe próſpera nuntiáre, ténui & occídi eum in Síceleg, cui oportébat mercédem dare pro núntio: quantò magis nunc cùm hómines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo ſua ſuper lectum ſuum, non quæram ſánguinem ejus de manu veſtra, & áuferam vos de terra? Præcépit ítaque David púeris ſuis, & interfecérunt eos: præcidentéſque manus & pedes eórum, ſuſpendérunt eos ſuper piſcínam in Hebron; caput autem Isboſeth tulérunt & ſepeliérunt in ſe-

púlchro Abner in Hebron.

℟. Quaſi adeps *p.* 282.

Lectio iij. *Cap.* 5.

ET venérunt univérſæ tribus Iſraël ad David in Hebron, dicéntes: Ecce nos, os tuum & caro tua ſumus: ſed & heri & nudiuſtértiùs cùm eſſet Saül rex ſuper nos, tu eras edúcens & redúcens Iſraël; dixit autem Dóminus ad te: Tu paſces pópulum meum Iſraël, & tu eris dux ſuper Iſraël. Venérunt quoque & ſeniores Iſraël ad regem in Hebron, & percúſſit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino; unxerúntque David in regem ſuper Iſraël. Fílius trigínta annórum erat David, cùm regnáre cœpíſſet, & quadragínta annis regnávit. In Hebron regnávit ſuper Judam ſeptem annis & ſex ménſibus: in Jerúſalem autem regnávit trigínta tribus annis ſuper omnem Iſraël & Judam.

℟. Nunquam *p.* 283.

C *A* N *O* N.

Ex Concílio Reménſi. *Anno* 1583. *Tit. de Euch. num.* 5.

SAcerdóte celebránte, Láici preces horárias non niſi ſubmiſsâ voce récitent, nec confabuléntur. Qui tamen inter eos doctióres reique Chriſtiánæ peritióres extíterint, præcláriùs agent, ſi loco precum ex ſcripto recitandárum, à Præfatióne, quæ pertractántur Myſtéria, ánimo defixo mentíſque fervóre complectántur atque contempléntur.

FERIA QUINTA

De Libro ſecúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 6.

COngregávit rurſum David omnes eléctos ex Iſraël trigínta míllia. Surrexítque David & ábiit, & univerſus pópulus qui erat cum eo de viris Juda, ut addúcerent arcam Dei, ſuper quam invocátum eſt nomen Dómini exercítuum, ſedéntis in chérubim ſuper eam. Et impoſuérunt arcam Dei ſuper plauſtrum novum, tulerúntque eam de domo Abínadab qui erat in Gábaa: Oza autem & Ahio fílii Abínadab minábant plauſtrum novum. Cùmque tuliſſent eam de domo Abínadab qui erat in Gábaa cuſtódiens arcam Dei, Ahio præcedébat arcam. David autem & om

nis Iſraël ludébant coram Dómino in omnibus lignis fabrefáctis, & cítharis, & lyris, & tympanis, & ſiſtris & cymbalis.

℟. Tabernáculum *p.* 284.

Lectio ij.

POſtquàm autem venérunt ad áream Nachon, exténdit Oza manum ad arcam Dei & ténuit eam, quóniam calcitrábant boves & declinavérunt eam. Iratúſque eſt indignatióne Dóminus contra Ozam, & percúſſit eum ſuper temeritáte: qui mórtuus eſt ibi juxta arcam Dei. Contriſtátus eſt autem David, eò quòd percuſsiſſet Dóminus Ozam; & vocátum eſt nomen loci illíus, percúſſio Ozæ uſque in diem hanc. Et extímuit David Dóminum in die illa, dicens: Quómodò ingrediétur ad me arca Dómini? & nóluit divértere ad ſe arcam Dómini in civitátem David, ſed divértit eam in domum Obédedom Gethæi.

℟. Diléxit *pag.* 284.

Lectio iij.

ET habitávit arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménſibus: & benedíxit Dóminus Obédedom & omnem domum ejus. Nuntiatúmque eſt regi David quòd benedixíſſet Dóminus Obédedom & ómnia ejus propter arcam Dei. Abiit ergo David & addúxit arcam Dei de domo Obédedom in civitátem David cum gáudio: & erant cum David ſeptem chori & víctima vítuli. Cùmque tranſcendíſſent qui portábant arcam Dómini ſex paſſus, immolábat bovem & aríetem; & David ſaltábat totis víribus ante Dóminum.

℟. David *pag.* 285.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénſi tértio.

Anno 1573. *Tit.* 11.

CUm audiéndæ Miſſæ ratiónem pópulum Párochus docet, quò ex propitiatório illo ſacrifício uberiórem ille fructum cápere poſſit, hoc eum ſæpè admóneat, ut cámpanæ ſigno dato, quo fidéles ad Miſſæ ſacrum vocéntur, ſeſe quiſque cólligens, ſi ſibi alicújus mortíferi peccáti cónſcius eſt, ſummo ex eo dolóre afféctus, vitæque emendándæ certo ſtabilíque propóſito ſuſcépto, ſupplex à Deo véniam petat,

FERIA SEXTA

De Libro ſecúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 7.

FActum eſt cùm ſedíſſet rex in domo ſua, & Dóminus dedíſſet ei réquiem úndique ab univérſis inimícis ſuis, dixit ad Nathan prophétam: Vidéſne quòd ego hábitem in domo cedrína, & arca Dei póſita ſit in médio péllium? Dixítque Nathan ad regem: omne quod eſt in corde tuo, vade, fac; quia Dóminus tecum eſt. Factum eſt autem in illa nocte; & ecce ſermo Dómini ad Nathan, dicens: Vade; & loquére ad ſervum meum David: Hæc dicit Dñs: Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum? Neque enim habitávi in domo ex die illa quâ edúxi fílios Iſraël de terra Ægypti uſque in diem hanc; ſed ambulábam in tabernáculo & in tentório.

℟. Elégit *pag.* 282.

Lectio ij.

NUnc hæc dices ſervo meo David: Hæc dicit Dóminus exercítuũ: Ego tuli te de páſcuis ſequéntem greges, ut eſſes dux ſuper pópulum meum Iſraël; & fui tecum in ómnibus ubicúmque ambuláſti, & interféci univérſos inimícos tuos à fácie tua; fecíque tibi nomen grande juxta nomen magnórum qui ſunt in terra. Et ponam locum pópulo meo Iſraël, & plantábo eum, & habitábit ſub eo, & non turbábitur ámpliùs: nec addent fílii iniquitátis ut afflígant eum ſicut priùs, ex die quâ conſtítui júdices ſuper pópulum meum Iſraël; & réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis; prædicítque tibi Dóminus, quòd domum fáciat tibi Dóminus.

℟. Quaſi adeps *p.* 282.

Lectio iij.

CUmque compléti fúerint dies tui, & dormiéris cum pátribus tuis, ſuſcitábo ſemen tuum poſt te, quod egrediétur de útero tuo, & firmábo regnum ejus. Ipſe ædificábit domum nómini meo, & ſtabíliam tronum regni ejus uſque in ſempitérnum. Ego ero ei in patrem, & ipſe erit mihi in fílium: qui ſi iníquè áliquid géſſerit, árguam eum in virga virórum & in plagis filiórum hóminum. Miſericórdiam autem meam non áuferam

ab eo, ſicut ábſtuli à Saül quem ámovi à fácie mea. Et fidélis erit domus tua, & regnum tuum uſque in ætérnum ante fáciem tuam & tronus tuus erit firmus júgiter. Secúndùm ómnia verba hæc, & juxta univérſam viſiónem iſtam, ſic locútus eſt Nathan ad David. ℟. Nunquam. *p.* 283.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanénſi ſexto.

Anno 1582. *Tit.* 15. *quæ ad Miſſ. pertinent.*

CLéricus qui in Miſſæ ſacrifício miníſtrat, dum eam functiónem obit, ne preces horárias, neve áliud quidquam de libro alióve offício récitet; ſed toto íntimæ pietátis ſtúdio ad miniſtérium atténtus ſit, quod tunc piè religioſéque éxequi debet.

S A B B A T O.

De Libro ſecúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 11.

FActum eſt, verténte anno, eo témpore quo ſolent reges ad bella procédere, miſit David Joab & ſervos ſuos cum eo, & univérſum Iſraël, & vaſtavérunt fílios Ammon & obſedérunt Rabba; David autem remánſit in Jerúſalem. Dum hæc ageréntur, áccidit ut súrgeret David de ſtrato ſuo poſt merídiem, & deambuláret in ſolário domûs régiæ; vidítque mulíerem ſe lavántem ex advérſo ſuper ſolárium ſuum: erat autem múlier pulchra valde. Miſit ergo rex, & requisívit quæ eſſet múlier. Nuntiatúmque eſt ei quòd ipſa eſſet Bethſabée fília Elíam, uxor Uríæ Hethæi. Miſſis itaque David núntiis tulit eam; quæ cùm ingréſſa eſſet ad illum, dormívit cum ea, ſtatímque ſanctificáta eſt ab immundítia ſua, & revérſa eſt in domum ſuam concépto fœtu; mitténſque nuntiávit David & ait: Concépi.

(*Si fiat de Sabbato,* ℟℟. *ſumentur è II. Nocturno Dom. præcedentis.*

Lectio ij.

MIſit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uríam Hethæum. Misítque Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David; quæſivítque David quàm rectè ágeret Joab & pópulus, & quómodò adminiſtrarétur bellum. Et dixit David ad Uríam: Vade in domum tuam & lava pedes tuos. Et egréſſus eſt Urías de domo re-

gis, ſecutúſque eſt eum cibus régius. Dormívit autẽ Urías ante portam domûs régiæ cum áliis ſervis dómini ſui, & non deſcéndit ad domũ ſuã. Nuntiatúmque eſt David à dicéntibus: Non ivit Urías in domum ſuam. Et ait David ad Uríam: Numquid non de via veníſti? quare non deſcendíſti in domum tuã? Et ait Urías ad David: Arca Dei, & Iſraël & Juda hábitant in papiliónibus, & dóminus meus Joab & ſervi dómini mei ſuper fáciẽ terræ manent: & ego ingrédiar domum meam ut comédam & bibam & dórmiam cum uxóre mea? Per ſalútem tuam & per ſalútem ánimæ tuæ non fáciam rem hanc.

Lectio iij.

AIt ergo David ad Uríam: Mane hîc étiam hódie, & cras dimíttam te. Manſit Urías in Jerúſalem in die illa & áltera: & vocávit eum David ut coméderet coram ſe & bíberet, & inebriávit eum: qui egréſſus véſperè, dormívit in ſtrato ſuo cum ſervis dómini ſui, & in domum ſuam non deſcéndit. Factum eſt ergo manè, & ſcripſit David epíſtolam ad Joab, miſitque per manum Uríæ, ſcribens in epíſtola: Pónite Uríam ex advérſo belli, ubi fortíſſimum eſt prælium; & derelínquite eum, ut percúſſus intéreat. Igitur cùm Joab obſidéret urbem, póſuit Uríam in loco ubi ſciébat viros eſſe fortíſſimos. Egreſſíque viri de civitáte, bellábant advérſùm Joab, & cecidérunt de pópulo ſervórum David; & mórtuus eſt étiam Urías Hethæus.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ. 22. Decreto de obſervandis & evitandis in celebr. Miſſ.*

CUm multa jam ſive témporum vítio, ſive hóminum incúriâ & improbitáte irrepſíſſe videántur, quæ à tanti (Miſſæ) ſacrifícii dignitáte aliéna ſunt; ut ei débitus honor & cultus ad Dei glóriam, & fidélis pópuli ædificatiónem reſtituátur, decérnit ſancta Synódus, ut ordinárii locórum Epíſcopi, ea ómnia prohíbere, atque è médio tóllere ſédulò curent ac teneántur, quæ vel avarítia, idolórum ſérvitus, vel irreveréntia quæ ab impietáte vix ſejúncta

eſſe poteſt, vel ſuperſtítio veræ pietátis falſa imitátrix indúxit.

DOMINICA V. *poſt Pentecoſten.*

IN VESPERIS SABBATI *Ad* Magnificat

Ant. 1. Dixit David ad Deum : Peccávi nimis Dómino ; óbſecro, aufer iniquitátem ſervi tui, quia inſipiénter egi. 1. *Par.* 21.

Oratio ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

De Libro ſecúndo Regum.

Lectio j. Cap. 11. *&* 12.

AUdívit uxor Uríæ quòd mórtuus eſſet Urías vir ſuus, & planxit eum. Transácto autem luctu, miſit David & introdúxit eam in domum ſuam, & facta eſt ei uxor, peperítque ei fílium : & diſplícuit verbum hoc quod fécerat David coram Dómino. Miſit ergo Dóminus Nathan ad David. Qui cùm veniſſet ad eum, dixit ei : Duo viri erant in civitáte una, unus dives, & alter pauper : dives habébat oves & boves plúrimos valde : pauper autem nihil habébat omnínò præter ovem unam vulam quam émerat & trierat, & quæ cré apud eum cum filiis ſimul, de pane illíu medens & de cálice bibens & in ſinu illíus miens, erátque illi filia. Cùm autem per nus quidam veniſſet vitem, parcens ille sú de óvibus & de bobu ut exhibéret conví peregríno illi qui vé ad ſe, tulit ovem viri peris, & præparávit hómini qui vénerat a

℟. Elégit *pag.* 2[illegible]

Lectio ij.

IRátus autem ind tióne David adv hóminem illum nimi xit ad Nathan : Vívit minus, quóniam filius tis eſt vir qui fecit ovem reddet in qu plum, eò quòd féceri bum iſtud & non pep rit. Dixit autem N ad David : Tu es ill Hæc dicit Dóminus Iſraël : Ego unxi te gem ſuper Iſraël, & érui te de manu Sa dedi tibi domum d tui, & uxóres dómi in ſinu tuo, dedíq domum Iſraël & Jud ſi parva ſunt iſta, adj

tibi multò majóra.

℟. Quaſi adeps *p.* 282.

Lectio iij.

QUare ergo contempſíſti verbum Dómini ut fáceres malum in conſpéctu meo? Uríam Hæthæum percuſsíſti gládio & uxórem illíus accepíſti in uxórem tibi, & interfecíſti eum gládio filiórum Ammon: quamóbrem non recédet gládius de domo tua uſque in ſempitérnum, eò quòd deſpéxeris me, & túleris uxórem Uríæ Hethæi, ut eſſet uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus: Ecce ego ſuſcitábo ſuper te malum de domo tua, & tollam uxóres tuas in óculis tuis, & dabo próximo tuo, & dórmiet cum uxóribus tuis in óculis Solis hujus. Tu enim fecíſti abſcónditè; ego autem fáciam verbum iſtud in conſpéctu omnis Iſraël, & in conſpéctu Solis.

℟. Nunquam *p.* 283.

IN II. NOCTURNO.

Ex Libro ſancti Ambróſii Epíſcopi de Apológia David.

Ad Theodoſ. Aug. Cap. 2.

Lectio iv.

UNuſquíſque noſtrûm per ſingulas horas quàm multa delínquit! nec tamen unuſquíſque de plebe peccátũ ſuum confiténdum putat. Ille rex tantus ac potens, ne exíguo quidem moménto manére penès ſe delícti paſſus eſt conſciéntiam; ſed præmatúrâ confeſſióne atque imménſo dolóre, réddidit peccátum ſuũ Dómino. Quem mihi nunc fácilè repérias honorátum ac dívitem, qui, ſi arguátur alicújus culpæ reus, non moléſtè ferat? At ille régio clarus império, tot divínis probátus oráculis, cùm à priváto hómine corriperétur, quòd gráviter deliquíſſet, non indignátus infrémuit, ſed conféſſus ingémuit culpæ dolóre.

℟. Tabernáculum *p.* 284.

Lectio v.

DEnique Dóminum dolor íntimi movit afféctus, ut Nathan díceret: Quóniam pœnítuit te, & Dóminus tranſtulit peccátum tuum. Matúritas ítaque véniæ profúndam regis fuiſſe pœniténtiam declarávit, quæ tanti erróris offénſam tradúxerit. Alii hómines, cùm à ſacerdótibus corripiúntur, peccátum ſuum ingravant, dum negáre cúpiunt aut defféndere; ibique eórum lapſus

eſt major, ubi deſperátur corréctio. Sancti autem Dómini qui conſummáre pium certámen géſtiunt & cúrrere curſum ſalútis, ſícubi fortè ut hómines corrúerint natúræ magis fragilitáte, quàm peccándi libídine, acrióres ad curréndum resúrgunt, pudóris ſtímulo majóra reparántes certámina; ut non ſolùm nullum attulíſſe æſtimétur lapſus impediméntum, ſed étiam velocitátis incentiva cumuláſſe.

℟. Diléxit *pag.* 284.

Lectio vj. *Cap.* 4.

PEccávit David, quod ſolent reges: ſed pœniténtiam geſſit, flevit, ingémuit, quod non ſolent reges. Conféſſus eſt culpam, obſecrávit indulgéntiam, humi ſtratus deplorávit ærúmnam, jejunávit, orávit, confeſſiónis ſuæ teſtimónium in perpétua ſæcula vulgáto dolóre tranſmíſit. Quod erubéſcunt fácere priváti, rex non erúbuit confitéri. Qui tenéntur légibus, audent ſuum negáre peccátum, dedignántur rogáre indulgéntiam, quam petébat qui nullis légibus tenebátur humánis. Quòd peccávit, conditiónis eſt: quòd ſupplicávit, correctiónis. Lapſus commúnis, ſed ſpeciális conféſſio. In culpam ítaque incidíſſe, natúræ eſt: diluíſſe, virtútis.

℟. David *pag.* 285.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 5.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Dico vobis, quia niſi abundáverit juſtítia veſtra pluſquàm Scribárum & Phariſæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. Et reliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 16. *in Matth. n.* 8.

CAritas eſt ómnium mater bonórum, certa diſcipulórum nota, quæ ómnia noſtra cóntinet. Jure ergo radíces & fontes inimicítiæ quæ illam peſſúmdat, cùm veheméntia multa Chriſtus ámputat & tollit. Nihil enim ita curat Deus, ut nos mútuis vínculis colligári. Ideò & per ſeipſum & per diſcípulos ſuos, tam in novo quàm in véteri teſtaménto, multo hoc præcéptum ſermóne comméndat, & véhemens vindex eſt eó-

rum qui hoc deſpíciunt. Etenim nihil ita malítiam omnem indúcit & fundat, ut caritátis remótio. Ideò dicébat: Cùm abundáverit iníquitas, refrigéſcet cáritas multórum. Sic Caïn fratricída factus eſt, ſic Eſaü, ſic fratres Joſeph; ſic innúmera exórta ſunt mala, avúlsâ caritáte.

℟. Homo hómini reſérvat iram, & à Deo quærit medélam? In hóminem ſímilem ſibi non habet miſericórdiam, & de peccátis ſuis deprecátur? * Ipſe cùm caro ſit, reſérvat iram, & propitiatiónem petit à Deo? Quis exorábit pro delíctis illíus. ℣. Si ſcirétis, quid eſt: Miſericórdiam volo, & non ſacrifícium. * Ipſe. *Eccli.* 28. *Matth.* 12.

Lectio viij.

NEque in ſupradíctis gradum ſiſtit, ſed ália plura ádhibet, quibus oſténdit quantùm ejus hábeat ratiónem. Nam cùm per concílium, per judíciũ & per gehénnam ignis comminátus eſſet, ália adjécit præcedéntibus cónſona, nempe: Si offers munus tuum ad altare, & ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid advérsùm te, relinque munus tuum ante altáre, & vade priùs reconciliári fratri tuo: & tunc véniens offer munus tuum. O bonitátem, ô benignitátem, quæ omnem ſermónem ſúperat! Honórem ſuum déſpicit pro caritáte erga próximum; oſténdens ſe priùs comminátum eſſe, non ex inimicítia quadam, vel ex cupiditáte inferéndi ſupplícii, ſed ex amóre fervénti. Quid enim hiſce verbis manſuétius fingi poſſit? Interrumpátur, inquit, cultus meus, ut cáritas mea máneat. Nam verè ſacrifícium eſt reconciliátio cum fratre. Ideò non dixit, poſtquàm obtúleris, vel, antequàm ófferas; ſed ipſo múnere præſénte, & jam ſacrifício incipiénte, mittit eum, ut ſe cum fratre reconcíliet; nec ſubláto jacénte múnere, nec ántequàm munus attúlerit, ſed, illo in médio jacénte, jubet illuc accúrrere.

℟. Quid eſt homo, & quid eſt bonum illíus? Propter hoc pátiens eſt Deus in illis, & effúndit ſuper eos miſericórdiam ſuam. Miſerátio hóminis circà próximum ſuum: mi-

ſericórdia autem Dei ſuper omnem carnem. * Miſerétur excipiéntis doctrínam miſeratiónis. ℣. Si dimiséritis homínibus peccáta eórum : dimíttet & vobis delícta veſtra. * Miſerétur. *Eccli.* 18. *Matth.* 6.

Lectio ix.

CUr ergo ſic jubet id ágere, & quâ de causâ? Hæc ambo ut mihi quidem vidétur, ſubíndicans, & agens; unum quidem, ut jam dixi, ut oſténdat ſe caritátem magni fácere, & illam eſſe putáre máximum ómnium ſacrifícium, ſeque ſine caritáte ſacrifícium non admíttere: ſecúndum autem, ut reconciliatiónis inevitábilem neceſſitáté áfferat. Nam qui juſſus eſt non priùs offérre quàm reconciliarétur ei, etiámſi non ex amóre próximi, ſaltem ne ſacrifíciū impérfectum máneat, properábit ad offénſum fratrem, ut inimicítiam ſolvat. Ideóque ómnia emphátícis expréſſit verbis, terrens illum excitánſque. Cùm dixíſſet enim: Relínque munus tuum, non ibi ſúbſtitit, ſed ſubjúnxit, Ante altáre; & poſtquàm ex loco in horrórem quemdam conjécit, Et vade; nec tantúm dixit: Vade, ſed adjúnxit, Priùs; & tunc véniens, offer munus tuum: per hæc ómnia declárans hanc menſam non admíttere eos qui inimicítias mútuò exércent.

℟. Qui vindicári vult, à Dómino invéniet vindíctam, & peccáta illíus ſervans ſervábit. * Relínque próximo tuo nocénti te: & tunc † Deprecánti tibi peccáta ſolvéntur. ℣. Tunc véniens ófferes munus tuum. * Relínque. Glória Patri. † Deprecánti. *Eccli.* 28. *Matth.* 5.

Ad Benedictus

Ant. 8. Niſi abundáverit juſtítia veſtra plùs quàm Scribárum & Phariſæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus, qui diligéntibus te bona inviſibília præparáſti: infúnde córdibus noſtris tui amóris affécum, ut te in ómnibus & ſuper ómnia diligéntes, promiſſiónes tuas quæ omne deſidérium súperant, conſequámur. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concilio Pariſiénſi ſexto.

Anno 829. *lib* 1. *cap.* 59.

CHriſtianórum religióſæ devotiónis, quæ ut créditur, ex Apoſtolórum traditióne, imò Eccléſiæ auctoritáte deſcéndit, mos inolévit, ut ob memóriam Domínicæ reſurrectiónis diem Domínicum venerabíliter colat: quóniam eo die Deus lucem mundi cóndidit, eo die Chriſtus à mórtuis reſurréxit; eo die paraclétum Spíritum Sanctum Apóſtolis miſit de cœlis.

Ad Magnificat

Ant. 8. Omnis qui iráſcitur fratri ſuo, reus erit judício. *Matth.* 5.

FERIA SECUNDA.

De Libro ſecúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 12.

DIxit David ad Nathan: Peccávi: Dómino. Dixítque Nathan ad David: Dóminus quoque tránſtulit peccátum tuum, non moriéris. Verúmtamen, quóniam blaſphemáre fecíſti inimícos Dómini propter verbum hoc, fílius qui natus eſt tibi, morte moriétur. Et revérſus eſt Nathan in domum ſuam. Percúſſit quoque Dóminus párvulum quem pepérerat uxor Uriæ David, & deſperátus eſt. Deprecatúſque eſt David Dóminum pro párvulo; & jejunávit David jejúnio, & ingréſſus ſeórſum, jácuit ſuper terram. Venérunt autem ſenióres domûs ejus cogéntes eum ut súrgeret de terra: qui nóluit, nec comédit cum eis cibum.

℞. Elégit *pag.* 282.

Lectio ij.

ACcidit autem die séptima ut morerétur infans: timuerúntque ſervi David nuntiáre ei quód mórtuus eſſet párvulus. Dixérunt enim: Ecce cùm párvulus adhuc vivéret, loquebámur ad eum, & non audiébat vocem noſtram; quantò magis ſi dixérimus, Mórtuus eſt puer, ſe afflíget: Cùm ergò David vidiſſet ſervos ſuos muſſitántes, intelléxit quòd mórtuus eſſet infántulus: dixítque ad ſervos ſuos: Num mórtuus eſt puer? Qui reſpondérunt ei: Mórtuus eſt. Súrrexit ergò David de terra, & lotus únctusque eſt: Cùmque mutáſſet veſtem, ingréſſus eſt domum Dó-

mini, & adorávit & venit in domum ſuam, petivítque ut pónerent ei panem, & comédit.

℟. Quaſi adeps *p.* 282.

Lectio iij.

DIxérunt autem ei ſervi ſui: Quis eſt ſermo quem fecíſti? Propter infántem, cùm adhuc víveret, jejunáſti & flebas: mórtuo autem púero, ſurrexíſti, & comedíſti panem. Qui ait: Propter infántem, dum adhuc víveret, jejunávi & flevi; dicébam enim: Quis ſcit ſi fortè donet eum mihi Dóminus, & vivat infans? Nunc autem quia mórtuus eſt, quare jejúnem? Numquid pótero revocáre eum ámpliùs? Ego vadam magis ad eum; ille verò non revertétur ad me. Et conſolátus eſt David Bethſabée uxórem ſuam, ingreſsúſque ad eam dormívit cum ea; quæ génuit filium, & vocávit nomen ejus, Sálomon, & Dóminus diléxit eum. Misítque in manu Nathan Prophétæ, & vocávit nomen ejus, Amábilis Dómino, eò quòd diligeret eum Dóminus.

℟. Nunquam *pag.* 283.

C A N O N.

Ex Concílio Reménſi.
Anno 1583. *Tit. de Extr. Unct. num.* 1.

SAcraméntũ extrémæ unctiónis à Dómino Jeſu Chriſto fuiſſe inſtitútum, ſicut nemo pius ámbigit, ita à divo Jacóbo promulgátum fuiſſe teſtátur ejus epíſtola, in qua cum illíus vis & efficácia luculénter explicétur, hortámur omnes ad quos hoc négótium ſpectábit, præſertímque párochos & eórum vicários, ne commíttant ut fidélium áliquis è vivis éxeat ſine hujus unctiónis perceptióne, modò illíus capax extíterit.

FERIA TERTIA.

De Libro ſecúndo Regum.
Lectio j. Cap. 13.

FActum eſt poſt tempus biénnii, ut tonderéntur oves Abſalom in Baálhaſor, quæ eſt juxta Ephraïm: & vocávit Abſalom omnes fílios regis, venítque ad regem, & ait ad eum: ecce tondéntur oves ſervi tui: véniat, oro, rex cum ſervis ſuis ad ſervum ſuum. Dixítque rex ad Abſalom: Noli, fili mi, noli rogáre ut veniámus omnes & gra-

vémus te. Cùm autem cógeret eum, & noluíſſet ire, benedíxit ei.

℟. Tabernáculum p. 284.

Lectio ij.

ET ait Abſalom: Si non vis veníre, véniat, óbſecro, nobíſcum ſaltem Amnon frater meus. Dixítque ad eum rex: Non eſt necéſſe ut vadat tecum. Coégit ítaque Abſalom eum, & dimíſit cum eo Amnon & univérſos filios regis. Fecerátque Abſalom convívium quaſi convívium regis. Præcéperat autem Abſalom púeris ſuis, dicens: Obſerváte cùm temuléntus fúerit Amnon vino, & díxero vobis: percútite eum & interficite: nolíte timére: ego enim ſum qui præcípio vobis: roborámini & eſtóte viri fortes. Fecérunt ergo púeri Abſalom advérsùm Amnon, ſicut præcéperat eis Abſalom. Surgentéſque omnes filii regis aſcendérunt ſínguli mulas ſuas & fugérunt.

℟. Diléxit pag. 284.

Lectio iij.

CUmque adhuc pérgerent in itínere, fama pervénit ad David, dicens: Percúſſit Abſalom omnes filios regis, & non remánſit ex eis ſaltem unus. Surréxit itaque rex, & ſcidit veſtiménta ſua, & cécidit ſuper terram, & omnes ſervi illíus qui aſſiſtébant ei, ſcidérunt veſtiménta ſua. Reſpóndens autem Jónadab filius Sémmaa fratris David, dixit: Ne æſtimet Dóminus meus rex quòd omnes púeri filii regis occíſi ſint; Amnon ſolus mórtuus eſt, quóniam in ore Abſalom erat póſitus ex die, quâ oppréſſit Thamar ſorórem ejus. Nunc ergo ne ponat Dóminus meus rex ſuper cor ſuum verbum iſtud, dicens: Omnes filii regis occíſi ſunt; quóniam Amnon ſolus mórtuus éſt. Fugit autem Abſalom.

℟. David pag. 285.

CANON.

Ex Concílio Reménſi. *Anno* 1583. *Tit de Extr. Unct. num.* 2.

PArochus non expéctet ut rogétur de conferéndo (ſacraménto Extrémæ-unctiónis,) ſed ſedulitáte ſuâ prævéniat ægrótum de vita periclitántem: caveátque ne vel mors unctiónem prævéniat, vel morbo invaleſcénte ſemimórtuus non séntiat.

FERIA QUARTA.

De Libro ſecúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 14.

CUm ingréſſa fuiſſet múlier Thecuítis ad regem, cécidit coram eo ſuper terram, & adorávit, & dixit: Serva me, rex. Et ait ad eam rex: Quid cauſæ habes? Quæ reſpóndit: Heu! múlier vídua ego ſum: mórtuus eſt enim vir meus: & ancíllæ tuæ erant duo fílii, qui rixáti ſunt adversùm ſe in agro, nullúſque erat qui eos prohibére poſſet: & percúſſit alter álterum, & interfécit eum. Et ecce consúrgens univérſa cognátio advérsùm ancíllam tuam, dicit: Trade eum qui percúſſit fratrem ſuum, ut occidámus eum pro ánima fratris ſui quem interfécit, & deleámus hærédem, & quærunt extínguere ſcintíllam meam quæ relícta eſt, ut non ſupérſit viro meo nomen, & relíquiæ ſuper terram.

℟. Elégit *pag.* 282.

Lectio ij.

ET ait rex: Qui contradíxerit tibi, adduc eum ad me, & ultrà non addet ut tangat te. Quæ ait: Recordétur rex Dómini Dei ſui, ut non multiplicéntur próximi ſánguinis ad ulciſcéndum, & nequáquam interfíciant fílium meum. Qui ait: Vivit Dóminus, quia non cadet de capíllis fílii tui ſuper terram. Dixit ergo múlier: Loquátur ancílla tua ad dóminum meum regem verbum. Et ait: Lóquere. Dixítque múlier: Quare cogitáſti hujuſcémodi rem contra pópulum Dei, & locútus eſt rex verbum iſtud, ut péccet, & non redúcat ejéctum ſuum? Omnes mórimur, & quaſi aquæ dilábimur in terram, quæ non revertúntur: nec vult Deus períre ánimam, ſed retráctat cógitans ne pénitùs péreat qui abjéctus eſt.

℟. Quaſi adeps *p.* 282.

Lectio iij.

ET ait rex: Numquid manus Joab tecum eſt in ómnibus iſtis? Reſpóndit múlier, & ait: Per ſalútem ánimæ tuæ, dómine mi rex, nec ad ſiníſtram, nec ad déxteram eſt ex ómnibus his quæ locútus eſt dóminus meus rex: ſervus enim tuus Joab ipſe

præcépit mihi, & ipſe póſuit in os ancíllæ tuæ ómnia verba hæc. Ut vérterem figúram ſermónis hujus, ſervus tuus Joab præcépit iſtud: tu autem, dómine mi rex, ſápiens es, ſicut habet ſapiéntiam Angelus Dei, ut intélligas ómnia ſuper terram. Et ait rex ad Joab: Ecce placátus feci verbum tuum: vade ergo, & révoca púerum Abſalom. Cadénſque Joab ſuper fáciem ſuam in terram adorávit & benedíxit regi; & dixit Joab: Hódie intelléxit ſervus tuus quia invéni grátiam in óculis tuis, dómine mi rex: fecíſti enim ſermónem ſervi tui. Surréxit ergo Joab, & ábiit in Geſſur, & addúxit Abſalom in Jerúſalem. Dixit autem rex: Revertátur in domum ſuam, & fáciem meam non vídeat. Revérſus eſt ítaque Abſalom in domum ſuam, & fáciem regis non vidit.

℟. Nunquam *p.* 283.

CANON.

Ex Concílio Reménſi.

Anno 1583. *Tit. de Extr. Unct. num.* 4.

Nec putet ſuo ſatisfáctum officio ſacérdos, ſi ſemel tantùm ægrótum inviſerit, dum únctio fuit adhibénda: ſed quàm diutíſſimè póterit, eum conſolétur & incúlcet quæ ſpectant ad ſalútem, ſicut in manuáli præſcriptum repériet, eíque quoúſque è vivis excéſſerit, aſsíſtat, & óperam impéndat.

FERIA QUINTA.

De Libro ſecúndo Regum.

Lectio j. Cap. 14. & 15.

Surréxit Joab & venit ad Abſalom in domum ejus, & dixit: Quare ſuccendérunt ſervi tui ſégetem meam igni? Et reſpóndit Abſalom ad Joab: Miſi ad te óbſecrans ut veníres ad me, & mítterem te ad regem, & díceres ei: Quare veni de Geſſur? mélius mihi erat ibi eſſe: óbſecro ergo ut vídeam fáciem regis: quòd ſi memor eſt iniquitátis meæ, interfíciat me. Ingréſſus ítaque Joab ad regem, nuntiávit ei ómnia: vocatúſque eſt Abſalom, & intrávit ad regem, & adorávit ſuper fáciem terræ coram eo; oſculatúſque eſt rex Abſalom.

℟. Tabernáculum *pag.* 284.

Lectio ij.

IGitur poſt hæc fecit ſibi Abſalom currus & équites, & quinquagínta viros qui præcéderent eum. Et manè consúrgens Abſaſalom ſtabat juxta intróïtum portæ, & omnem virum qui habébat negótium ut veníret ad regis judícium, vocábat Abſalom ad ſe, & dicébat: De qua civitáte es tu? Qui reſpóndens aïébat: Ex una tribu Iſraël ego ſum ſervus tuus. Reſpondebátque ei Abſalom: Vidéntur mihi ſermónes tui boni & juſti, ſed non eſt qui te áudiat conſtitútus à rege. Dicebátque Abſolom: Quis me conſtítuat júdicem ſuper terram, ut ad me véniant omnes qui habent negótium, & juſtè júdicem? Sed & cùm accéderet ad eum homo ut ſalutáret illum, extendébat manum ſuam & apprehéndens oſculabátur eum. Faciebátque hoc omni Iſraël veniénti ad judícium, ut audirétur à rege, & ſollicitábat corda virórum Iſraël.

℟. Diléxit *pag.* 284.

Lectio iij.

DIxit Abſalom ad regem David: Vadam & reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit ſervus tuus cùm eſſet in Geſſur Syriæ, dicens: Si redúxerit me Dóminus in Jerúſalem, ſacrificábo Dómino. Dixítque ei rex David: Vade in pace. Et ſurréxit & ábiit in Hebron. Miſit autem Abſalom exploratóres in univérſas tribus Iſraël, dicens: Statim ut audiéritis clangórem búccinæ, dícite: Regnávit Abſalom in Hebron. Porrò cum Abſalom iérunt ducénti viri de Jeruſalem vocáti, eúntes símplici corde, & cauſam pénitùs ignorántes. Accersívit quoque Abſalom Achítophel Gilonítem conſiliárium David, de civitáte ſua Gilo. Cùmque immoláret víctimas, facta eſt cónjurátio válida; populúſque concúrrens augebátur cum Abſalom. Venit ígitur núntius ad David dicens: Toto corde univérſus Iſraël ſéquitur Abſalom. Et ait David ſervis ſuis qui erant cum eo in Jerúſalem: Súrgite, fugiámus.

℟. David in ſua *pag.* 285.

ANON.
ncílio Senonénſi.
1528. *Decreto* 1.
a eſt, ſáncta & in-
illíbilis Eccléſia quæ
arítáte decídere po-
e ab orthodóxa fide
e; cujus auctoritá-
i ſecútus non fúerit,
Deum abnegáverit
lória in Eccléſia &
Jeſu in omnes ge-
nes) infidéli detě-
beátur.

RIA SEXTA.

ro ſecúndo Regum.
j. *Cap.* 15.

Gréſſus rex & om-
nis Iſraël pédibus
ſuis, ſtetit procul à
, & univérſi ſervi
nbulábant juxta eū,
iónes Cérethi, &
hi, & omnes Ge-
pugnatóres válidi,
ti viri qui ſecúti eum
t de Geth pédites,
lébant regem. Di-
m rex ad Ethaï Ge-
: Cur venis nobiſ-
Revértere, & há-
m rege, quia pere-
es & egréſſus es de
o. Heri veníſti, &
compelléris nobíſ-
gredi? Ego autem
quò itúrus ſum: revértere & reduc tecum fratres tuos, & Dóminus fáciet tecum miſericórdiā & veritátem, quia oſtendíſti grátiam & fidem. Et reſpóndit Ethaï regi, dicens: Vivit Dóminus, & vivit dóminus meus rex, quóniam in quocúmque loco fúeris, dómine mi rex, ſive in morte, ſive in vita, ibi erit ſervus tuus. Et ait David Ethaï: Veni, & tranſi. Et tranſívit Ethaï Gethæus, & omnes viri qui cum eo erant, & réliqua multitúdo. Omnéſque flebant voce magnâ, & univérſus pópulus tranſíbat: rex quoque tranſgrediebátur torréntem Cedron, & cunctus pópulus incedébat contra viam quæ réſpicit ad desértum.

℟. Elégit *pag.* 282.

Lectio ij.

DIxit rex ad Sadoc: Repórta arcam Dei in urbem: ſi invénero grátiam in óculis Dómini, redúcet me, & oſténdet mihi eam, & tabernáculum ſuum. Si autem díxerit mihi: Non pláces: præſtò ſum, fáciat quod bonum eſt coram ſe. Et dixit rex ad Sadoc ſacerdótem: O Videns, revértere in civitátem in pace:

& Achímaas filius tuus, & Jónathas filius Abíathar, duo filii veſtri ſint vobíſcum. Ecce ego abſcóndar in campéſtribus desérti, donec véniat ſermo à vobis índicans mihi. Reportavérunt ergo Sadoc & Abíathar arcam Dei in Jerúſalem; & mansérunt ibi. Porrò David aſcendébat clivum olivárum, ſcandens & flens, nudis pédibus incédens, & opérto cápite: ſed & omnis pópulus qui erat cum eo, opérto cápite, aſcendébat plorans. Nuntiátum eſt autem David quòd & Achítophel eſſet in conjuratióne cum Abſalom; dixítque David: Infátua, quæſo, Dómine, consílium Achítophel.

℞. Quaſi adeps *p.* 282.

Lectio iij. *Cap.* 16.

SEmeï, filius Gera procedébat egrédiens, & maledicébat, mittebátque lápides contra David, & contra univérſos ſervos regis David. Omnis autē pópulus & univérſi bellatóres à dextro & à ſiníſtro látere regis incedébant. Ita autem loquebátur Sémei, cùm maledíceret regi: Egrédere, egrédere, vir ſánguinum & vir Bélial: Réddidit tibi Dóminus univérſum ſánguinem domûs Saül, quóniam invaſíſti regnum pro eo, & dedit Dóminus regnum in manu Abſalom filii tui; & ecce premunt te mala tua, quóniam vir ſánguinum es. Dixit autem Abíſaï filius Sárviæ regi: Quare maledícit canis hic mórtuus dómino meo regi? Vadam & amputábo caput ejus. Et ait rex: Quid mihi & vobis eſt, filii Sárviæ? dimíttite eum ut maledícat: Dóminus enim præcépit ei ut maledíceret David; & quis eſt qui áudeat dícere quare ſic fécerit? Et ait rex Abíſaï, & univérſis ſervis ſuis: Ecce filius meus qui egréſſus eſt de útero meo, quærit ánimam meam; quantò magis nunc filius Jémini? Dimíttite eum, ut maledícat juxta præcéptum Dómini: ſi fortè reſpíciat Dóminus afflictiónem meam; & reddat mihi Dóminus bonum pro maledictióne hac hodiérna.

℞. Nunquam *p.* 283.

CANON.

Ex Concílio Pontigonénſi. *Anno* 876. *Cap.* 2. *Tit.* 9.

HOnor Summo Pontífici ab ómnibus con-

ſervétur, & quæ ſecúndùm ſacrum miniſtérium ſuum auctoritáte apoſtólicâ decréverit, cum ſumma veneratióne ab ómnibus ſuſcipiántur.

SABBATO.

De Libro ſecúndo Regum.

Lectio j. *Cap.* 18.

CONſideráto David pópulo ſuo, conſtítuit ſuper eos tribúnos & centurións, & dedit pópuli tértiam partem ſub manu Joab, & tértiam partem ſub manu Abíſaï filii Sárviæ fratris Joab, & tértiam partem ſub manu Ethaï qui erat de Geth, dixítque rex ad pópulum: Egrédiar & ego vobiſcum. Et reſpóndit pópulus: Non exíbis; ſive enim fugérimus, non magnópere ad eos de nobis pertinébit: ſive média pars cecíderit è nobis, non ſatis curábunt, quia tu unus pro decem míllibus computáris: mélius eſt ígitur ut ſis nobis in urbe præſídio. Ad quos rex ait: Quod vobis vidétur rectum, hoc fáciã. Stetit ergo rex juxta portam: egrediebatúrque pópulus per turmas ſuas, centéni & milléni. Et præcépit rex Joab, & Abíſaï, & Ethaï, dicens: Serváte mihi púerum Abſalom. Et omnis pópulus audiébat præcipiéntẽ regem cunctis princípibus pro Abſalom. Itaque egréſſus eſt pópulus in campum contra Iſraël, & factum eſt prælium in ſaltu Ephraïm. Et cæſus eſt ibi pópulus Iſraël ab exércitu David.

Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. *ſumentur è II. Noct. Dom. IV. poſt Pentecoſt.* p. 284.

Lectio ij.

ACcidit autem ut occúrreret Abſalom ſervis David, ſedens mulo: cùmque ingréſſus fuiſſet mulus ſubter condénſam quércum & magnam, adhæſit caput ejus quércui; & illo ſuſpénſo inter cœlum & terram, mulus cui inséderat, pertransívit. Vidit autem hoc quíſpiam, & nuntiávit Joab dicens: Vidi Abſalom pendére de quércu. Et ait Joab viro qui nuntiáverat ei: Si vidíſti, quare non confodíſti eum cum terra, & ego dedíſſem tibi decem argénti ſiclos, & unum bálteum? Qui dixit ad Joab: Si appénderes in mánibus meis mille argénteos, nequáquàm mítterem manum meam in filium regis: au-

diéntibus enim nobis, præcépit rex tibi, & Abíſaï, & Ethaï, dicens: cuſtodíte mihi púerum Abſalom. Sed & ſi feciſſem contra ánimã meam audácter, nequáquam hoc regem latére potuíſſet, & tu ſtares ex advérſo? Et ait Joab: non ſicut tu vis, ſed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo tres lánceas in manu ſua, & infíxit eas in corde Abſalom: cùmque adhuc palpitáret hærens in quércu, cucurrérunt decem júvenes armígeri Joab, & percutiéntes interfecérunt eũ.

Lectio iij.

APpáruit Chuſi, & véniens ait: bonum appórto núntium, dómine mi rex: judicávit enim pro te Dóminus hódie de manu ómnium qui ſurrexérunt contra te. Dixit autem rex ad Chuſi: Eſt-ne pax púero Abſalom? Cui reſpóndens Chuſi: fiant, inquit, ſicut puer, inimíci dómini mei regis, & univérſi qui consúrgunt advérsùs eum in malum. Contriſtátus ítaque rex aſcéndit cœnáculum portæ & flevit; & ſic loquebátur, vadens: Fili mi Abſalom, Abſalom fili mi: Quis mihi tríbuat ut ego móriar pro te, Abſalom fili mi, fili mi Abſalom?

CANON.

Ex Concílio Románo. *Anno* 863. *in Epiſt. Nicolai ad Epiſcopos Galliæ.*

[E Píſcopi] primi in Eccléſia; ipſi arúndinem tenéntes metiúntur ſanctam Jeruſalem, ipſi fábricæ Dei præſunt, ipſi ſpeculatóres civitátis Dei ſunt, ipſi aríetes, ipſi paſtóres Domínici, ipſi colúmnæ domûs ſummi regis exíſtunt.

DOMINICA VI. *poſt Pentecoſten.*

IN VESPERIS SABBATI

Ad Magnificat

Ant. 3. Sedit Sálomon ſuper sólium Dómini in regem pro David patre ſuo, & cunctis plácuit: & páruit illi omnis Iſraël. 1. *Paral.* 29.

Oratio ut infrà ad Laudes.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Liber tértius Regum.

Lectio j. *Cap.* I.

REx David ſenúerat, habebátque ætátis plúrimos dies: cùmque operirétur véſtibus, non calefiébat. Adónias autem filius Hag-

gith elevabátur, dicens: Ego regnábo. Fecítque ſibi currus & équites, & quinquáginta viros, qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater ſuus aliquándò, dicens: Quare hoc feciſti? Erat autem & ipſe pulcher valde, ſecúndus natu poſt Abſalom. Et ſermo ei cum Joab filio Sárviæ, & cum Abíathar ſacerdóte, qui adjuvábant partes Adóniæ. Sadoc verò ſacérdos, & Banáïas filius Joíadæ, & Nathan prophéta, & Séme͏ï & Reï, & robur exércitûs David non erat cum Adónia.

℟. Diléxit Dóminus Salomónem, miſitque in manu Nathan Prophétæ, * Et vocávit nomen ejus, Amábilis Dómino, eò quòd diligeret eum Dñs ℣. Deus ipſe prior diléxit. * Et. 2. *Reg.* 12. 1. *Joan.* 4.

Lectio ij.

DIxit quoque rex David: Vocáte mihi Sadoc ſacerdótem, & Nathan prophétam, & Banáiam filium Joíadæ. Qui cùm ingréſſi fuiſſent coram rege, dixit ad eos: Tóllite vobíſcum ſervos Dómini veſtri, & impónite Salomónem filium meum ſuper mulam meã, & dúcite eum in Gihon; & ungat eum ibi Sadoc ſácerdos, & Nathan prophéta in regem ſuper Iſraël; & canétis búccinâ, atque dicétis: Vivat rex Sálomon. Et aſcendétis poſt eum, & véniet, & ſedébit ſuper sólium meum & ipſe regnábit pro me, illíque præcípiam ut ſit dux ſuper Iſraël & ſuper Judam.

℟. Dixit Dóminus Salomóni: Quia non petiſti tibi dies multos, nec divítias, ſed poſtulaſti tibi ſapiéntiam: * Ecce dedi tibi cor ſápiens & intélligens: ſed & hæc quæ non poſtulaſti, dedi tibi, divítias ſcílicet & glóriam.

℣. Potens eſt Deus ómnia fácere ſuperabundánter quàm pétimus. * Ecce *Reg.* 3. *Epheſ.* 3.

Lectio iij.

ET reſpóndit Banáías filius Joíadæ regi, dicens: Amen; ſic loquátur Dóminus Deus dómini mei regis. Quómodò fuit Dóminus cum dómino meo rege, ſic ſit cum Salomóne, & ſublímius fáciat sólium ejus à sólio dómini mei regis David. Deſcéndit ergo Sa-

doc ſacérdos, & Nathan prophéta, & Banáias filius Joíadæ, & Cérethi, & Phélethi; & impoſuérunt Salomónem ſuper mulam regis David, & adduxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc ſacérdos cornu ólei de tabernáculo, & unxit Salomónem: & cecinérunt búccinâ, & dixit omnis pópulus: Vivat rex Sálomon.

℟. Sálomon ædificávit Dómino domum; * Sed non excélſus in manufáctis hábitat, ſicut Prophéta dicit: Cœlum mihi ſedes eſt: terra autem ſcabéllum pedum meórum. ℣. Ait Sálomon: Ad hoc tantùm facta eſt domus iſta, ut reſpícias oratiónem ſervi tui & obſecratiónem ejus, Dómine Deus meus. * Sed non. Glória. * Sed non *Act.* 7. 2. *Paral* 6.

IN II. NOCTURNO.

Ex tractátu S. Auguſtíni Epíſcopi ſuper Pſalmos. *Enar. in Pſal.* 126.

Lectio iv.

SAlomon erat témpore ſuo filius David; magnus ille per quem multa ſancta præcépta & ſalúbria mónita, & divína ſacraménta Spíritus Sanctus in divínis lítteris operátus eſt. Nam ipſe Sálomon mulíerum amátor fuit, & reprobátus eſt à Deo: & uſque ádeò láqueus illi fuit illa cupíditas, ut à muliéribus étiam idólis ſacrificáre cogerétur, ſicut de illo Scriptúra teſtis eſt. Sed, ſi illo cadénte, quæ per illum dicta ſunt, deleréntur, judicarétur, quia ipſe dixérat, non quia per illum dicta erant. Optimè étiam hoc egit miſericórdia Dei & Spíritus ejus, ut quidquid boni per Salomónem dictum eſt, Deo tribuerétur; peccátũ autem hóminis, hómini.

℟. Stetit Sálomon coram altári Dómini: & palmis in cœlum levátis, ait: Dómine Deus Iſraël, tu exáudies de cœlo preces & obſecratiónem, ſi peccáverint tibi: * Neque enim eſt homo qui non peccet. ℣. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipſi nos ſedúcimus, & véritas in nobis non eſt. * Neque enim. 2. *Paral.* 6. 1. *Joan.* 1.

Lectio v.

QUid mirum, quia in pópulo Dei cécidit Sálomon? in paradíſo non cécidit Adam? Non cécidit de cœlo ángelus, & diábolus

diábolus factus eſt ? Ideò docémur in nullo hóminum ſpem eſſe ponéndam ; quia & iſte Sálomon ædificáverat templum Dómino, in typo quidem & in figúra futúræ Eccléſiæ & córporis Dómini. Unde dicit in Evangélio : Sólvite templum hoc, & in tríduo excitábo illud. Quia ergo ipſe ædificáverat illud templum, ædificávit ſibi templum verus Sálomon Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, verus pacíficus.

℟. Regína Saba, audítâ famâ Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eũ in ænigmátibus : & dócuit eam ómnia verba quæ proposúerat. * Videns autem omnem ſapiéntiam ejus, non habébat ultra ſpíritum. ℣. Regína Auſtri venit à fínibus terræ audíre ſapiéntiam Salomónis : * Videns. 3. *Reg.* 10. *Luc.* 11.

Lectio vj.

EST autem ille verè pacíficus, de quo dixit Apóſtolus : Ipſe eſt enim pax noſtra, qui fecit utráque unum. Ipſe eſt verus pacíficus, qui duos paríetes è divérſo veniéntes in ſe copulávit, quibus factus eſt lapis anguláris veniénti pópulo ex circumciſióne credéntium, & veniénti pópulo ex præpútio Géntium, & ipsórum credéntium : fecit unam Eccléſiam ex duóbus pópulis, factus eſt illis lapis anguláris, & ídeò verè pacíficus. Quia ergo ille verus Sálomon ; Salomon ille filius David de muliere Bethſabée, rex Iſraël, figúram geſtábat hujus pacífici, quando templũ ædificávit.

℟. Dediſti máculam in glória tua : Deus autem non derelínquet miſericórdiam ſuam, * Et † Non corrúmpet, nec delébit ópera ſua. ℣. Ille fidélis pérmanet, negáre ſeipſum non poteſt. * Et. Glória. † Non. *Eccli.* 47. 2. *Tim.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum.

Lectio vij. *Cap.* 8.

IN illo témpore, Cùm turba multa eſſet cum Jeſu, nec habérent quod manducárent, convocátis diſcípulis, ait illis : Miſéreor ſuper turbam ; quia ecce jam tríduo ſúſtinent me, nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Homil. S. Auguſtini Epiſc. *In Joan. Tract.* 24. *n.* 1.

MIrácula quæ fecit Dóminus noſter Jeſus

Chriſtus, ſunt quidem divína ópera, & ad intelligéndum Deum de viſibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non eſt talis ſubſtántia quæ vidéri óculis poſſit, & mirácula ejus, quibus totum mundum regit, universámque creatúram adminíſtrat, aſſiduitáte viluérunt, ita ut penè nemo dignétur atténdere ópera Dei mira & ſtupénda in quólibet séminis grano; ſecúndùm ipſam ſuam miſericórdiam ſervávit ſibi quædam, quæ fáceret opportúno témpore præter uſitátum curſum ordinémque natúræ, ut non majóra, ſed insólita vidéndo ſtupérent quibus quotidiána vilúerant.

℟. Ecce óculi Dómini ſuper metuéntes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus: * Ut alat eos in fame, quóniam adjútor & protéctor noſter eſt. ℣. Accípiens Jeſus panes, & grátias agens, dabat diſcípulis ſuis, ut appónerent, & appoſuérunt turbæ. * Ut alat eos. *Pſ.* 32. *Marc.* 8.

Lectio viij.

MAjus enim miráculum eſt gubernátio totíus mundi, quàm ſaturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus: & tamen hæc nemo mirátur: illud mirántur hómines, non quia majus eſt, ſed quia rarum eſt. Quis enim & nunc paſcit univérſum mundum, niſi ille, qui de paucis granis ſégetes creat? Fecit ergo quómodò Deus. Unde enim multíplicat de paucis granis ſégetes, inde in mánibus ſuis multiplicávit quinque panes. Potéſtas enim erat in mánibus Chriſti: panes autem illi, quinque quaſi ſémina erant, non quidem terræ mandáta, ſed ab eo qui terram fecit, multiplicáta.

℟. Allevat Dóminus omnes qui córruunt, & érigit omnes eliſos. * Oculi ómniũ in te ſperant, Dómine, & tu das eſcam illórum in témpore opportúno.

℣. Unde illos quis póterit hîc ſaturáre pánibus in ſolitúdine? * Oculi. *Pſ.* 144. *Marc.* 8.

Lectio ix. Num. 1. & 2.

HOc ergo admótum eſt ſénſibus, quo erigerétur mens, & exhíbitum óculis ubi exercerétur intelléctus, ut invisíbilem

ꝥer viſibilia ópera
ıur, & eréƈti ad ſi-
purgáti per fidem,
sũ inviſibiliter vi-
ꝥerémus, quem de
iſibilibus invisibi-
cerémus. Nec ta-
fficit hæc intuéri
ulis Chriſti. Inter-
ꝫ ipſa miráculа,
ꞏbis loquántur de
: habent enim, ſi
ntur, linguam ſuã.
uia ipſe Chriſtus
ı Dei eſt, étiam
ꝛerbi verbum no-

ƈta ſuper Dómi-
am tuam, & * Ip-
ítriet: † Non da-
érnum fluƈtuatió-
to. ℣. Sint mores
ítia, conténti præ-
; ipſe enim dixit:
déſeram, neque
uam. * Ipſe. Gló-
Ion dabit. *Pſalm.*
r. 13.
enediƈtus
S. Miséreor ſuper
; quia ecce jam
úſtinent me, nec
quod mandúcent.

Oratio.

cujus providén-
in ſuî diſpoſitióne
tur: te ſúpplices
ꝫ, ut nóxia cunc-ta ſubmóveas, & ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Coloniénſi primo.

Anno 1536. *Part.* 9. *C.* 9.

Diligénter pópulus admonéndus eſt, cur fériæ, & potiſſimùm dies Domínicus qui à tempóribus Apoſtolórum in Eccléſia Dei ſemper célebris fuit, inſtitútæ ſint: nempè ut tum in unum omnes páriter convenírent ad audiéndum verbum Dómini, ad audiéndũ quoque ſacrũ, & communicándum; bréviter, ad vacándum Deo ſoli, ut dies illa tantùm oratiónibus, hymnis, pſalmis & cánticis ſpirituálibus transfigátur. Hoc eſt enim ſanƈtificáre Sábbatum.

Ad Magnificat

Ant. 5 Manducavérunt & ſaturáti ſunt, & ſuſtulérunt quod ſuperáverat de fragméntis, ſeptẽ ſportas. *Marc.* 8.

FERIA SECUNDA

De Libro tértio Regum.

Leƈtio j. *Cap.* 2.

Appropinquavérunt dies David ut morerétur, præcepítque Salomóni fílio ſuo, di-

cens : Ego ingrédior viam univérſæ terræ : confortáre, & eſto vir. Et obsérva cuſtódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ut cuſtódias ceremónias ejus, & præcépta ejus, & judícia, & teſtimónia, ſicut ſcriptum eſt in lege Móyſi ; ut intélligas univérſa quæ facis & quòcúmque te vérteris, ut confírmet Dóminus ſermónes ſuos quos locútus eſt de me, dicens : Si cuſtodíerint filii tui vias ſuas, & ambuláverint coram me in veritáte, in omni corde ſuo, & in omni ánima ſua, non auferétur tibi vir de sólio Iſraël. Dormívit ígitur David cum pátribus ſuis, & ſepúltus eſt in civitáte David. Dies autem quibus regnávit David ſuper Iſraël, quadragínta anni ſunt : in Hebron regnávit ſeptem annis, in Jerúſalem trigínta tribus.

℟. Diléxit *pag.* 311.

Lectio ij. Cap. 3.

APpáruit autem Dóminus Salomóni per ſómnium nocte, dicens : Póſtula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon : Tu feciſti cum ſervo tuo David patre meo miſericórdiam magnam, ſicut ambulávit in conſpéctu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum : Cuſtodíſti ei miſericórdiam tuam grandem, & dedíſti ei fílium ſedéntem ſuper thronum ejus, ſicut eſt hódie. Et nunc, Dómine Deus, tu regnáre feciſti ſervũ tuum pro David patre meo : ego autem ſum puer párvulus & ignórans egréſſum & intróitum meum ; & ſervus tuus in médio eſt pópuli quem elegíſti, pópuli infiníti, qui numerári & ſupputári non poteſt præ multitúdine. Dabis ergo ſervo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicáre poſſit, & diſcérnere inter bonum & malum : quis enim póterit judicáre pópulum iſtum, pópulum tuum hunc multum ?

℟. Dixit *pag.* 311.

Lectio iij.

PLácuit ergo ſermo coram Dómino, quòd Sálomon poſtuláſſet hujuſcémodi rem. Et dixit Dñs Salomóni : Quia poſtuláſti verbum hoc, & non petíſti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuorum, ſed poſtuláſti tibi ſapiéntiam ad diſcernéndum judícium ; ecce feci tibi ſecúndùm ſermó-

nes tuos, & dedi tibi cor ſápiens & intélligens, in tantùm ut nullus ante te ſímilis tuî fúerit, nec poſt te ſurrectúrus ſit. Sed & hæc quæ non poſtuláſti, dedi tibi, divítias ſcílicet & glóriam, ut nemo fúerit ſímilis tuî in régibus cunctis retrò diébus: ſi autem ambuláveris in viis meis, & cuſtodíeris præcépta mea & mandáta mea, ſicut ambulávit pater tuus, longos fáciam dies tuos.

℟. Sálomon *pag.* 312.

CANON.

Ex Concílio Emeriténſi. *Anno* 666. *Cap.* 11.

PLácuit ſancto Concílio ut tam à Presbyteris quàm ab Abbátibus, ſive étiam à Diacónibus Epíſcopo honor débitus impendátur, ut à nullo contuméliam pati videátur, & quandocúmque contígerit eum, juxta canónicam ſenténtiam, viſitáre ſuam paróchiam, dignè eum ſuſcípiant.

FERIA TERTIA.

De Libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 5.

MIſit Sálomon ad Hiram, dicens: Tu ſcis voluntátem David patris mei, & quia non potúerit ædificáre domum nómini Dómini Dei ſui propter bella imminéntia per circúitum, donec daret Dóminus eos ſub veſtígio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum; & non eſt ſatan, neque occúrſus malus. Quamóbrem cógito ædificáre templum nómini Dómini Dei mei, ſicut locútus eſt Dóminus David patri meo, dicens: Fílius tuus quem dabo pro te ſuper ſólium tuum, ipſe ædificábit domum nómini meo. Præcipe ígitur ut præcídant mihi ſervi tui cedros de Líbano, & ſervi mei ſint cum ſervis tuis; mercédem autem ſervórum tuórum dabo tibi quamcúmque petíeris; ſcis enim quómodò non eſt in pópulo meo vir qui nóverit ligna cædere ſicut Sidónii.

℟. Stetit *pag.* 312.

Lectio ij.

DEdit quoque Dóminus ſapiéntiam Salomóni, ſicut locútus eſt ei: & erat pax inter Hiram & Salomónem, & percuſſérunt ambo fœdus. Elegítque rex Sálomon operários de omni Iſraël, &

erat indíctio trigínta míllia virórum: mittebátque eos in Líbanum, decem míllia per menſes ſíngulos vicíſſim, ita ut duóbus ménſibus eſſent in dómibus ſuis; & Adoníram erat ſuper hujuſcémodi indictióne. Fuerúntque Salomóni ſeptuagínta míllia eórum qui ónera portábant, & octogínta míllia latomórum in monte, abſque præpóſitis qui præerant ſíngulis opéribus, número trium míllium & trecentórum præcipiéntium pópulo & his qui faciébant opus.

℟. Regina *pag.* 313.

Lectio iij. Cap. 7. *&* 8.

ET perfécit omne opus quod faciébat Sálomon in domo Dómini: & íntulit quæ ſanctificáverat David pater ſuus, argéntum & aurum, & vaſa; repoſuítque in theſáuris domûs Dómini. Tunc cogregáti ſunt omnes majóres natu Iſraël cum princípibus tríbuum, & duces familiárum filiórum Iſraël ad regem Salomónem in Jerúſalem, ut deférrent arcam fœderis Dómini de civitáte David, id eſt, de Sion. Convenítque ad regem Salomónem univérſus Iſraël in menſe Ethanim in ſolémni die; ipſe eſt menſis séptimus. Venerúntque cuncti ſenes de Iſraël, & tulérunt arcam ſacerdótes, & portavérunt arcam Dñi & tabernáculũ fœderis, & ómnia vaſa Sanctuárii quæ erant in tabernáculo; & ferébant ea ſacerdótes & levítæ. Rex autem Sálomon & omnis multitúdo Iſraël quæ convénerat ad eum, gradiebátur cum illo ante arcam; & immolábant oves & boves abſque æſtimatióne & número. Et intulérunt ſacerdótes arcam fœderis Dómini in locum ſuum, in oráculum templi, in ſanctum ſanctórum ſubter alas Chérubim.

℟. Dediſti *pag.* 313.

C A N O N.

Ex Concílio Turonénſi.

Anno 813. *Can.* 39.

COmítibus, Judícibus, reliquóque pópulo éxpedit, ut ſuis ſint Epíſcopis conſentiéntes & obediéntes propter Dei amórem .... & ſemper ab eis útile quærant consílium, illorúmque ſalúbria non ſpernant mónita.

FERIA QUARTA

De Libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap. 9.*

FActum eſt cùm perfeciſſet Sálomon ædificium domûs Dómini & ædificium regis, & omne quod optáverat & volúerat fácere, appáruit ei Dóminus ſecúndò, ſicut apparúerat ei in Gábaon: dixítque Dóminus ad eum: Exaudívi oratiónem tuam & deprecatiónem tuam quam deprecátus es coram me: ſanctificávi domum hanc quam ædificáſti, ut pónerem nomen meum ibi in ſempitérnum; & erunt óculi mei & cor meũ ibi cunctis diébus. Tu quoque ſi ambuláveris coram me, ſicut ambulávit pater tuus, in ſimplicitáte cordis & in æquitáte, & féceris ómnia quæ præcépi tibi, & legítima mea & judícia mea ſerváveris, ponam tronum regni tui ſuper Iſraël in ſempitérnum, ſicut locútus ſum David patri tuo, dicens: Non auferétur vir de génere tuo de sólio Iſraël.

℟. Diléxit *pag.* 311.

Lectio ij. *Cap. 10.*

REgína Saba, audítâ famâ Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus. Et ingréſſa Jerúſalem multo cum comitátu & divítiis, camélis portántibus arómata, & aurum infinítum nimis, & gemmas pretióſas, venit ad regem Salomóné, & locúta eſt ei univérſa quæ habébat in cordeſuo. Et dócuit eã Sálomon ómnia verba quæ propoſúerat. Non fuit ſermo qui regem poſſet latére, & non reſpondéret ei: Videns autem regína Saba omnem ſapiéntiam Salomónis, & domum quam ædificáverat, & cibos menſæ ejus & habitácula ſervórum, & órdines miniſtrántium, veſtéſque eórum, & pincérnas, & holocáuſta quæ offerébat in domo Dómini, non habébat ultrà ſpíritum.

℟. Dixit *pag.* 311.

Lectio. iij.

DIxítque ad regem: Verus eſt ſermo quẽ audívi in terra mea ſuper ſermónibus tuis, & ſuper ſapiéntia tua; & non credébam narrántibus mihi, donec ipſa veni, & vidi óculis meis, & probávi

quòd média pars mihi nuntiáta non fúerit : major eſt ſapiéntia & ópera tua, quàm rumor quem audívi. Beáti viri tui, & beáti ſervi tui qui ſtant coram te ſemper, & audiunt ſapiéntiam tuam. Sit Dóminus Deus tuus benedíctus, cui complacuíſti, & póſuit te ſuper tronum Iſraël, eò quòd diléxerit Dóminus Iſraël in ſempitérnum, & conſtítuit te regem, ut fáceres judícium & juſtítiam. Dedit ergo regi centum vigínti talénta auri, & arómata multa nimis, & gemmas pretióſas.

℟. Sálomon *pag.* 312.

CANON.

Ex Concílio Reménſi.
Anno 1583. *Tit. de Epiſc. num.* 21.

QUod ſpectat ad (Epiſcopórũ) munus præcípuum & magis neceſsárium, quod eſt páſcere gregem Dómini, qui illórum curæ ſollicitudiníque commíſſus eſt, ſequántur divi Petri præcéptum, ut illi provídeant non coáctè, ſed ſpontáneè ſecúndùm Deum, non ſicut domінántes in Clero, ſed forma facti gregis ex ánimo.

FERIA QUINTA.

De Libro tértio Regum.
Lectio j. *Cap.* 11.

REx Sálomon adamávit mulíeres alienígenas multas, fíliam quoque Pharaónis, & Moabítidas, & Ammonítidas, Idumæas, & Sidónias, & Hethæas, de géntibus ſuper quibus dixit Dóminus fíliis Iſraël: Non ingrediémini ad eas, neque de illis ingrediéntur ad veſtras: certíſſimè enim avértent corda veſtra, ut ſequámini deos eárum. Cùmque jam eſſet ſenex, depravátum eſt cor ejus per mulíeres, ut ſequerétur deos aliénos: nec erat cor ejus perféctum coram Dómino Deo ſuo, ſicut cor David patris ejus. Sed colébat Sálomon Aſtárthen deam Sidoniórum, & Moloch idólum Ammonitárum. Fecítque Sálomon quod non placúerat coram Dómino, & non adimplévit ut ſequerétur Dóminum, ſicut David pater ejus.

℟. Stetit *pag.* 312.

Lectio ij.

IGitur irátus eſt Dóminus Salomóni, quòd

avérſa eſſet mens ejus à Dómino Deo Iſraël, qui apparúerat ei ſecúndò, & præcéperat de verbo hoc ne ſequerétur deos aliénos, & non cuſtodivit quæ mandávit ei Dñs. Dixit itaque Dóminus Salomóni: Quia habuíſti hoc apud te, & non cuſtodíſti pactum meum, & præcépta mea quæ mandávi tibi, diſrúmpens ſcindam regnum tuum, & dabo illud ſervo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam propter David patrem tuum: de manu filii tui ſcindam illud, nec totum regnum áuferam, ſed tribum unam dabo filio tuo, propter David ſervum meum & Jerúſalem quam elégi. Suſcitávit autem Dóminus adversárium Salomóni, Adad Idumæum de sémine régio, qui erat in Edom.

℟. Regina *pag.* 313.

Lectio iij.

JEróboam quoque fílius Nabath Ephrathæus, de Saréda, ſervus Salomónis, cujus mater erat nómine Sarva, múlier vídua, levávit manum contra regem. Et hæc eſt cauſa rebelliónis advérsùs eum, quia Sálomon ædificávit Mello, & coæquávit vorágin̄em civitátis David patris ſui. Erat autem Jeróboam vir fortis & potens· vidénſque Sálomon adoleſcéntem bonæ índolis & indúſtrium, conſtitúerat eum præféctum ſuper tribúta univérſæ domûs Joſeph. Factum eſt ígitur in témpore illo, ut Jeróboam egrederétur de Jerúſalem & inveníret eum Ahías Silonítes prophéta in via, opértus pállio novo: erant autem duo tantùm in agro. Apprehendénſque Ahías pállium ſuum novum quo coopértus erat, ſcidit in duódecim partes. Et ait ad Jeróboam: Tolle tibi decem ſciſsúras: hæc enim dicit Dóminus Deus Iſraël: Ecce ego ſcindam regnum de manu Salomónis, & dabo tibi decem tribus.

℟. Dedíſti *pag.* 313.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranénſi.

Anno 816. *lib.* 1. *c.* 138.

OPórtet Eccléſiæ Prælátos, ut de congregatióne ſibi commiſsa tales éligant boni teſtimónii fratres, in quibus ónera regíminis ſecúrè poſſint partíri: quibus étiam talem cónferant poteſtátem, ut

vice illórum fungéntes & inobediéntes Canónicâ censúrâ corrípere, & obediéntes ad melióra váleant provocáre.

FERIA SEXTA.

De Libro tertio Regum.

Lectio j. Cap. 11. *&* 12.

DOrmívit Sálomon cum pátribus ſuis, & ſepúltus eſt in civitáte David patris ſui, regnavítque Róboam fílius ejus pro eo. Venit autem Róboam in Sichem: illuc enim congregátus erat omnis Iſraël ad conſtituéndum eum regem. At verò Jeróboam fílius Nabath, cùm adhuc eſſet in Ægypto prófugus à fácie regis Salomónis, audítâ morte ejus, revérſus eſt de Ægypto. Miſerúntque & vocavérunt eum: venit ergo Jeróboam & omnis multitúdo Iſraël, & locúti ſunt ad Róboam, dicéntes: Pater tuus duríſſimum jugum impóſuit nobis: tu ítaque nunc imminue páululum de império patris tui duríſſimo & de jugo graviſſimo quod impóſuit nobis & ſerviémus tibi.

℟. Diléxit Dóminus Salomónem *pag.* 311.

Lectio ij.

REſpondítque rex pópulo dura, derelícto consílio ſeniórum, quod ei déderant; & locútus eſt eis ſecúndùm consílium júvenum, dicens: Pater meus aggravávit jugum veſtrũ: ego autem addam jugo veſtro: pater meus cecídit vos flagéllis, ego autem cædam vos ſcorpiónibus. Et non acquiévit rex pópulo, quóniam aversátus fúerat eum Dóminus, ut ſuſcitaret verbum ſuum quod locútus fúerat in manu Ahíæ Silonítæ ad Jeróboam fílium Nabath. Videns ítaque pópulus quòd noluíſſet eos audíre rex, reſpóndit ei, dícens: Quæ nobis pars in David? vel quæ hæréditas in fílio Iſaï? Vade in tabernácula tua, Iſraël: nunc vide domum tuam, David. Et ábiit Iſraël in tabernácula ſua. Super fílios autem Iſraël, quicúmque habitábant in civitátibus Juda, regnávit Róboam.

℟. Dixit *pag.* 311.

Lectio iij.

DIxítque Jeróboam in corde ſuo: Nunc revertétur regnum ad domum David, ſi aſcénderit pópulus iſte ut fáciat ſa-

crificia in domo Dómini in Jeruſalem : & convertétur cor pópuli hujus ad dóminum ſuum Róboam regem Juda, interficientque me, & reverténtur ad eum. Et excogitáto consílio, fecit duos vítulos áureos, & dixit eis : Nolíte ultra aſcéndere in Jerúſalem : ecce dii tui, Iſraël, qui te eduxérunt de terra Ægypti. Poſuítque unum in Bethel, & álterum in Dan : & factum eſt verbum hoc in peccátum; ibat enim pópulus ad adorándum vítulum uſque in Dan. Et fecit fana in excélſis, & ſacerdótes de extrémis pópuli, qui non erant de filiis Levi. Conſtituítque diem ſolémnem in menſe octávo, quintâdécimâ die menſis, in ſimilitúdinem ſolemnitátis quæ celebrabátur in Juda.

℟. Sálomon *pag.* 312.

C A N O N.

Ex Concílio Reménſi. *Anno* 1583. *Tit. de Epiſc. num.* 16. *&* 17.

EPíſcopi probos ac doctos hábeant Officiários, máximè Officiáles & Promotóres : qui, ſi tantam doctrínam non hábeant, quanta fortè deſiderári poſſet, deféctum ſaltem eruditiónis morum probitáte compénſent.

S A B B A T O.

De Libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap.* 18.

MIſit Achab ad omnes filios Iſraël, & congregávit prophétas in monte Carméli. Accédens autem Elías ad omnem pópulum, ait : Uſquequò claudicátis in duas partes ? ſi Dóminus eſt Deus, ſequímini eum : Si autem Baal, ſequímini illum. Et non reſpóndit ei pópulus verbum. Et ait rurſus Elías ad pópulum : Ego remánſi prophéta Dómini ſolus : prophétæ autem Baal quadringénti & quinquagínta viri ſunt. Dentur nobis duo boves, & illi éligant ſibi bovem unum ; & in fruſta cædéntes ponant ſuper ligna, ignem autem non ſuppónant : & ego fáciam bovem álterum, & impónam ſuper ligna, ignem autem non ſuppónam. Invocáte nómina deórum veſtrórum, & ego invocábo nomen Dómini mei : & deus qui exaudíerit per ignem, ipſe ſit Deus. Reſpóndens omnis pópulus, ait : Optima propoſítio.

Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. ſumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.

Lectio ij.

DIxit ergo Elías prophétis Baal : Elígite vobis bovem unum, & fácite primi, quia vos plures eſtis ; & invocáte nómina deórum veſtrórum, ignémque non ſupponátis. Qui cum tuliſſent bovem quem déderat eis, fecérunt, & invocábant nomen Baal de manè uſque ad merídiem, dicéntes : Baal, exáudi nos. Et non erat vox, nec qui reſpónderet : tranſiliebántque altáre quod fécerant. Cùmque eſſet jam merídies, illudébat illis Elías, dicens: Clamáte voce majóre : deus enim eſt, & fórſitan lóquitur, aut in diverſório eſt aut in itínere, aut certè dormit ut excitétur. Clamábant ergo voce magnâ, & incidébant ſe juxta ritum ſuum cultris & lancéolis, donec perfunderéntur ſánguine.

Lectio iij.

CUmque jam tempus eſſet ut offerrétur holocáuſtum, accédens Elías Prophéta, ait : Dómine, Deus Abraham & Iſaac & Iſraël, oſténde hódie quia tu es Deus Iſraël, & ego ſervus tuus & juxta præcéptum tuum feci ómnia verba hæc. Exaudi me, Dómine, exáudi me ; ut diſcat pópulus iſte quia tu es Dóminus Deus & tu convertíſti cor eórum íterum. Cécidit autem ignis Dómini, & vorávit holocáuſtum, & ligna, & lápides, púlverem quoque, & aquam quæ erat in aquæductu lambens. Quod cùm vidíſſet omnis pópulus, cécidit in fáciem ſuam, & ait : Dóminus ipſe eſt Deus, Dóminus ipſe eſt Deus. Dixítque Elías ad eos : Apprehéndite prophétas Baal, & ne unus quidem effúgiat ex eis. Quos cùm apprehendíſſent, duxit eos Elías ad torréntem Ciſon, & interfécit eos ibi.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 24. *de reform. C.* 1.

STátuit ſancta Synodus, ut, cùm primùm Eccléſia vacáverit, ſupplicatiónes ac preces públicè privatímque habeántur, atque à Capítulo per civitátem & diœcéſim indicántur, quibus Clerus populúſque bonum à Deo Paſtórem váleant impetráre.

DOMINICA VII.
poſt Pentecoſten.

IN VESPERIS SABBATI

Ad Magníficat

Ant. 8. Aſcéndit Elías per túrbinem in cœlum; Eliséus autem vidébat, & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Iſraël, & auríga ejus. 4. *Reg.* 2.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Liber quartus Regum.

Lectio j. *Cap.* 1.

PRævaricátus eſt Moab in Iſraël, poſtquã mórtuus eſt Achab. Cecidítque Ochózias per cancéllos cœnáculi ſui, quod habébat in Samaría, & ægrotávit: misítque núntios, dicens ad eos: Ite, consúlite Beélzebub deum Accaron, utrùm vívere queam de infirmitáte mea hac. Angelus autem Dómini locútus eſt ad Elíam Tesbíten, dicens: Surge & aſcénde in occúrſum nuntiórum regis Samaríæ, & dices ad eos: Numquid non eſt Deus in Iſraël, ut eátis ad conſuléndum Beélzebub deum Accaron? Quamóbrem hæc dicit Dóminus: De léctulo ſuper quem aſcendíſti, non deſcéndes, ſed morte moriéris.

℟. Surréxit Elías prophéta quaſi ignis & verbum ipsius quaſi fácula ardébat: * Verbo Dómini contínuit cœlum. ℣. Elías homo erat ſimilis nobis, paſſíbilis: & orávit ut non plúeret, & non pluit; & rurſum orávit, & cœlum dedit plúviam: * Verbo. *Eccli.* 48. *Jac.* 5.

Lectio ij.

ET ábiit Elías; reverſíque ſunt núntii ad Ochóziam. Qui dixit eis: Quare revérſi eſtis? At illi reſpondérunt ei: Vir occúrrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & revertímini ad regem qui miſit vos, & dicétis ei: Hæc dicit Dóminus: Numquid, quia non erat Deus in Iſraël, mittis ut conſulátur Beélſebub deus Accaron? Idcírco de léctulo ſuper quem aſcendíſti, non deſcéndes, ſed morte moriéris. Qui dixit eis: Cujus figúræ & hábitûs eſt vir ille qui occúrrit vobis, & locútus eſt verba hæc? at illi dixérunt: Vir pilóſus & zonâ pellíceâ accínctus rénibus. Qui ait: Elías Thesbítes

& quinquagínta qui erant ſub eo. Qui aſcéndit ad eum; ſedentíque in vértice montis, ait: Homo Dei, rex præcépit ut deſcéndas. Reſpondénſque Elías, dixit quinquagenário: Si homo Dei ſum, deſcéndat ignis de cœlo, & dévoret te & quinquagínta tuos. Deſcéndit ítaque ignis de cœlo & devorávit eum & quinquagínta qui erant cum eo.

℟. Factus eſt ſermo Dómini ad Elíam, dicens: Surge, & vade in Sarépta Sidoniórum, & manébis ibi: præcépi enim ibi mulíeri víduæ ut paſcat te: * Surréxit & ábiit in Sarépta. ℣. Multæ víduæ erant in diébus Elíæ in Iſraël, cùm facta eſſet fames magna in omni terra; & ad nullam illárum miſſus eſt Elías, niſi in Sarépta Sidóniæ, ad mulíerem víduam. * Surréxit. 3. *Reg.* 17. *Luc.* 4.

Lectio iij.

Rurſúmque miſit ad eum príncipem quinquagenárium álterum, & quinquagínta cum eo. Qui locútus eſt illi: Homo Dei, hæc dicit rex: Feſtína, deſcénde. Reſpóndens Elías, ait: Si homo Dei eſt. Miſítque ad eum quinquagenárium príncipem, ego ſum, deſcéndat ignis de cælo & dévoret te & quinquagínta tuos. Deſcéndit ergo ignis de cœlo & devorávit illum & quinquagínta ejus. Iterum miſit príncipem quinquagenárium tértium & quinquagínta qui erant cum eo. Qui cùm veniſſet curvávit génua contra Elíam, & precátus eſt eum, & ait: Homo Dei, noli deſpícere ánimam meam & ánimas ſervórum tuórum qui mecum ſunt. Ecce deſcéndit ignis de cœlo & devorávit duos Príncipes quinquagenários primos, & quinquagénos qui cum eis erant: ſed nunc óbſecro ut miſereáris ánimæ meæ. Locútus eſt autem Angelus Dómini ad Elíam, dicens: Deſcénde cum eo, ne tímeas. Surréxit ígitur & deſcéndit cum eo ad regem.

℟. Accédens Elías ad omnem pópulum, ait: Uſquequò claudicátis in duas partes? * Si † Dóminus eſt Deus, ſequímini eum. ℣. Nemo poteſt duóbus Dóminis ſervíre. * Si Dóminus. Glória. † Dóminus. 3. *Reg.* 18. *Matth.* 6.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Lib. 19. *Moral. in Job.*

Lectio iv. *Cap.* 6.

SAncti ipſi, qui, Sancto ſublevánte Spíritu, ad ſumma rapiúntur, quámdiù in hac vita ſunt, ne áliquâ elatióne ſupérbiant, quibúſdam tentatiónibus reprimúntur, ut nequáquam tantùm proficere váleant, quantùm volunt: ſed ne extollántur ſupérbiâ, fit in eis ipsárum quædam mensúra virtútum. Hinc eſt enim quòd Elías, dum tot virtútibus in alta profeciſſet, quâdam menſúrâ ſuſpénſus eſt, dum Jézabel póſtmodùm, quamvis regínam, tamen muliérculam, fugit.

℟. Ecce vox Dómini ad Elíam; & ille reſpóndit: Zelo zelátus ſum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum tuum fílii Iſraël: * Prophétas tuos occidérunt gládio, derelíctus ſum ego ſolus, & quærunt ánimam meam ut auferant eam. ℣. An neſcítis in Elía quid dicit Scriptúra quemádmodùm interpéllat Deum advérsùm Iſraël? * Prophétas. 3 *Reg.* 19. *Rom.* 11.

Lectio v.

PErpéndo quippe hunc miræ virtútis virum ignem de cœlo tráhere, & ſecúndò quinquagenários cum ſuis ómnibus petitióne súbitâ concremáre, verbo cœlos à plúviis cláudere, verbo cœlos ad plúvias aperíre, ſuſcitántem mórtuos, ventúra quæque prævidéntem: & ecce rurſus ánimo occúrrit quo pavóre ante unam muliérculam fúgerit. Conſídero virum timóre percúlſum, de manu Dei mortem pétere, nec accípere; de manu mulíeris mortem fugiéndo vitáre.

℟. Quid dicit Elíæ divínum reſpónſum? Relíqui mihi ſeptem míllia virórum qui non curvavérunt génua ante Baal. * Sic ergo & in hoc témpore relíquiæ ſecúndùm electiónem grátiæ ſalvæ factæ ſunt. ℣. Antequàm véniat dies Dómini magnus, convértet Elías cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum. * Sic. *Rom.* 11. *Malac.* 4.

Lectio vj.

QUærébat enim mortem, dum fúgeret,

dicens : Súfficit mihi, tolle ánimam meã : neque enim mélior ſum quàm patres mei. Unde ergo ſic potens ut tot illas virtútes fáciat? Unde ſic infirmus, ut ita fœminam pertiméſcat, niſi quia aquæ appendúntur mensúrâ ; ut ipſi ſancti Dei hómines & multùm váleant per poténtiã Dei, & rurſum quâdam mensúrâ moderáti ſint per infirmitátem ſuam ? In illis virtútibus Elías quid de Deo accéperat, in iſtis infirmitátibus quid de ſe eſſe póterat, agnoſcébat. Illa poténtia virtus fuit ; íſta infírmitas cuſtos virtútis. In illis virtútibus oſtendébat quid accéperat ; in iſtis infirmitátibus hoc quod accéperat, cuſtodiébat. In miráculis monſtrabátur Elías, in infirmitátibus ſervabátur.

℟. Elía, quis poteſt ſimíliter ſic gloriári tibi ? Qui recéptus es in túrbine ignis, in curru equórum igneórum : qui ſcriptus es in judíciis témporum * Lænire iracúndiam Dómini, conciliáre cor patris ad fílium, & reſtitúere Tribus Jacob. ℣. Elías quidem ventúrus eſt, & reſtítuet ómnia : dico autem vobis: quia Elías jam venit * Lenire. Glória. * Lenire. *Eccli.* 48. *Matth.* 17.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 7.

IN illo témpore ; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis : Atténdite à falſis prophétis, qui véniunt ad vos in veſtiméntis óvium, intrínſecùs autem ſunt lupi rapáces : à frúctibus eórum cognoſcétis eos. Et réliqua.

Homilia ſancti Ambróſii Epiſcopi.

In Pſ. 118. *Ser.* 12. *n.* 40.

NOn quicúmque dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum. Non quicúmque dicit mihi : Tuus ſum, meus eſt. Meus planè es, ſi vocem non redárguat conſciéntia, ſi ſermónem tuum ánimus aut ópera non réfutent. Ego non nego meum eſſe eum qui ipſe ſe non neget, aut certè ſi pro me ſeipſum ſibi ábneget. Nolo habére sérvulum plúribus dóminis ſerviéntem. Nam quómodò meus eſt, ſi mihi dicat verbo : Tuus ſum, & opéribus neget, & factis ſe diábolo adjúdicet & obſtríngat ? Non eſt meus quem libído

ſuccéndit, quia mea eſt cáſtitas. Non eſt meus quem cura ſpoliándi minóres exágitat, quia mea intégritas eſt. Non eſt meus quem ira móbilis inquiétat, quia mea tranquíllitas eſt. Non eſt meus vini crápulâ temuléntus in lucem, ambitióne glóriæ ſeculáris ébrius, qui in perículum non poſſit sóbriæ moderatiónis ſerváre veſtígium. Pax ſum ego, litigáre non novi. Quid mihi ad eum de quo véniat diábolus & dicat: Meus eſt: nam mihi ſua colla curvávit, mea in illo plura repério: nomen ſibi tuum víndicat & meum munus? Non eſt ergo Chriſti, niſi qui eſt aliénus à crímine: non eſt Chriſti, niſi qui poteſt ſemper ſe Chriſti sérvulum demonſtráre.

℟. Atténdite à falſis prophétis, qui * Véniunt ad vos in veſtiméntis óviũ, intrínſecùs autem ſunt lupi rapáces. ℣. Non miſi eos, & ipſi prophétant in nómine meo mendáciter, ut pereátis. * Véniunt. *Matt.* 7. *Jerem.* 27.

Lectio viij.

NAm ſi quis mutábilis eſt, ut ego qui aut mœróre mutor, aut indignatióne, venit ira & dicit: meus eſt; ante horam meus erat, ſpero quòd íterum meus fiat. Venit triſtítia, & dicit: Meus eſt; ante horam in mea poſſeſſióne fuit, in meo jure: erígere ánimum præ mœróre non póterat, nec óculos leváre; & ſi triſte áliquid accíderit, ad me íllico revertétur. Quis ergo eſt Dei, niſi qui poteſt dícere: Nihil mihi cónſcius ſum? Ideò dicébat Paulus Apóſtolus Jeſu Chriſti, quia nulli álii obnóxius tenebátur. Ille ergo dicébat, Chriſti ſum; & reſpondébat ei Dóminus: Meus es. Qui verè dicit, tuus ſum, audit à Dómino: Meus es. Dénique de ipſo Dóminus ad Ananíam, cùm mítteret eum ad ſanándum Paulum, ait: Vade, quóniam vas electiónis eſt mihi. Et quia perſeverávit Chriſti eſſe, quaſi impléto certámine, corónam méruit invenire juſtítiæ.

℟. Prophétant de corde ſuo: * Cónſuunt pulvíllos ſub omni cúbito manûs, & fáciunt cervicália ſub cápite ad capiéndas ánimas. ℣. A frúctibus eórum cognoſcétis eos. * Cón-

ſuunt. *Ezech.* 13. *Matth.* 7.

Lectio ix.

REctè ergo prophéta David dixit: Tuus ſum quia ſemper in Dómino manſit. Et quâ ratióne díxerit, Tuus ſum, áddidit: Juſtificatiónes tuas exquisívi; hoc eſt, nihil aliórum quæsívi, ſed id ſolùm quod tuum eſt deſiderávi. Alii quærunt monília pretióſa; ego ſolas juſtificatiónes tuas quaſi quædam ſerta juſtítiæ: álii domum ad domum, villam ad villam jungunt, quaſi ſoli habitáre poſſint in terra hac, & eleméntum volunt occupáre commúne: álii poſſeſſiónem äëris ipsíus vindicáre: mihi in tuis juſtificatiónibus omne patrimóniũ eſt. Néſcio poſſidére niſi quod tui juris eſt. In tuis elóquiis ſpiritális mihi cura refúlſit argénti. Mihi pórtio Deus eſt. Tuus ſum ego, quia pars mihi hæreditátis non in auro, non in argénto eſt, ſed in Chriſto Jeſu.

℟. Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; ſed * Qui facit voluntátem Patris mei, ipſe intrábit in regnum cœlórum.

℣. Qui cuſtódit mandátum, cuſtódit ánimam ſuã. * Qui. Glória. * Qui. *Matth.* 7. *Prov.* 19.

Ad Benedictus

Ant. 1. Non poteſt arbor bona malos fructus fácere, neque arbor mala bonos fructus fácere. *Matt.* 7.

Oratio.

COrdibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiam tuã benígnus infúnde, ut tibi plácitis bonórum óperum frúctibus abundáre mereámur. Per.

CANON.

Ex Concílio Bituricénſi, *Anno* 1584. *Tit.* 6. *C.* 4.

DOmínico die ceſſent ſæculária ópera, ſit ſacrum inſtitútum, ceſſent lictóres, ſíleat præcónis tuba, vectúræ, omnes negotiatiónes, contráctus, notariórum inſtruménta, niſi quæ ex neceſſitáte teſtamentórum aut matrimoniórum causâ differri non poſſunt. Sit quies ánimi & córporis ſancta, & ad Deum leváta mens & à terrénis abſtrácta; ſatis ſint Chriſtiáno ópera caritátis, oratiónes piæ, pſalmi, hymni & cántica.

Ad Magníficat

Ant. 1. Omnis arbor quæ non facit fructum bonum, excidétur & in ignem

mittétur. *Matth.* 7.

Oratio ut ſuprà ad Laud.

FERIA SECUNDA.

De Libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 2.

ACceſsérunt filii Prophetárum qui erant in Jéricho, ad Eliséum, & dixérunt ei: Numquid noſti quia Dóminus hódie tollet dóminum tuum à te? Et ait: Et ego novi; ſiléte. Dixit autem ei Elías: Sede hìc, quia Dóminus miſit me uſque ad Jordánem. Qui ait: Vivit Dóminus, & vivit ánima tua, quia non derelínquam te. Iérunt ígitur ambo páriter, & quinquagínta viri de filiis prophetárum ſecuti ſunt eos, qui & ſtetérunt è contra, longè; illi autem ambo ſtabant ſuper Jordánem. Tulítque Elías pállium ſuum, & invólvit illud, & percúſſit aquas, quæ divíſæ ſunt in utrámque partem, & tranſiérunt ambo per ſiccum. Cùmque transíſſent, Elías dixit ad Eliséum: póſtula quod vis ut fáciam tibi, ántequàm tollar à te. Dixítque Eliséus: Obſecro ut fiat in me duplex ſpíritus tuus. Qui reſpóndit: Rem difficilem poſtuláſti: áttamen ſi víderis me quando tollar à te, erit tibi quod petíſti: ſi autem non víderis, non erit.

℟. Surréxit *pag.* 325.

Lectio ij.

CUmque pérgerent & incedéntes ſermocinaréntur, ecce currus ígneus & equi ígnei divisérunt utrúmque: & aſcéndit Elías per túrbinem in cœlum; Eliséus autem vidébat & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Iſraël & auríga ejus. Et non vidit eum ámpliùs: apprehéndit veſtiménta ſua & ſcidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíæ, quod cecíderat ei: reversúſque ſtetit ſuper ripam Jordánis; & pállio Elíæ quod cecíderat ei, percúſſit aquas & non ſunt divíſæ. Et dixit: Ubi eſt Deus Elíæ étiam nunc? percuſsítque aquas & divíſæ sũt huc atque illuc; & tránſiit Eliséus. Vidéntes autem filii prophetárum qui erant in Jéricho è contra, dixérunt: Requiévit ſpíritus Elíæ ſuper Eliséum. Et veniéntes in occúrſum ejus, adoravérunt eum proni in terrã.

℟. Factus eſt *pag.* 326.

Lectio iij. *Cap.* 4.

MUlier autem quædam de uxóribus prophetárum clamábat ad Eliséũ, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus eſt, & tu noſti quia ſervus tuus fuit timens Dóminum, & ecce créditor venit ut tollat duos filios meos ad ſerviéndum ſibi. Cui dixit Eliséus: Quid vis ut fáciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa reſpóndit: Non hábeo ancílla tua quidquã in domo mea, niſi parum ólei quo ungar. Cui ait: vade, pete mútuò ab ómnibus vicínis tuis vaſa vácua non pauca, & ingrédere & claude óſtiũ tuum, cùm intrínſecùs fúeris tu & filii tui: & mitte inde in ómnia vaſa hæc; & cùm plena fúerint, tolles. Ivit ítaque múlier, & clauſit óſtium ſuper ſe & ſuper filios ſuos: illi offerébant vaſa, & illa infundébat. Cùmque plena fuíſſent vaſa, dixit ad filium ſuum: Affer mihi adhuc vas; & ille reſpóndit: Non hábeo. Stetítque óleum. Venit autem illa & indicávit hómini Dei. Et ille: Vade, inquit, vende óleum & redde creditóri tuo; tu autem & filii tui vívite de réliquo.

℟. Accédens *pag.* 326.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranénſi.

An. 816. *lib.* 1. *cap.* 115.

QUia evidénti autoritáte liquet Canónicam inſtitutiónem cæteris præſtáre inſtitutiónibus; debent, necéſſe eſt, qui hujus profeſſiónis censéntur nómine, procuráre quáliter in ſemetípſis eámdem inſtitutiónem vitâ & móribus exórnent pótiùs, quàm dehonéſtent.

FERIA TERTIA.

De Libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 4.

FActa eſt autem quædam dies, & tranſíbat Eliséus per Sunam; erat autem ibi múlier magna, quæ ténuit eum ut coméderet panem: cùmque frequénter inde tranſíret, divertébat ad eam, ut coméderet panem. Quæ dixit ad virum ſuum: Animadvérto quòd vir Dei ſanctus eſt iſte qui tranſit per nos frequénter. Faciámus ergo ei cœnáculum parvum, & ponámus ei in eo léctulum, & menſam & ſcellã, & candelábrum; ut cùm vénerit ad nos,

máneat ibi. Facta eſt ergo dies quædam, & véniens divértit in cœnáculum, & requiévit ibi. Dixítque ad Giézi púerum ſuum: voca Sunamítidem iſtam. Qui cùm vocáſſet eam, & illa ſtetíſſet coram eo, dixit ad púerum ſuum: Lóquere ad eam: Ecce sédulè in ómnibus miniſtráſti nobis, quid vis ut fáciam tibi? Numquid habes negótium, & vis ut loquar regi, ſive príncipi milítiæ? Quæ reſpóndit: In médio pópuli mei hábito. Et ait: Quid ergo vult ut fáciam ei? Dixítque Giézi: Ne quæras; fílium enim non habet & vir ejus ſenex eſt. Præcépit ítaque ut vocáret eam: quæ cùm vocáta fuíſſet & ſtetíſſet ante óſtium, dixit ad eam: In témpore iſto & in hac eádem hora ſi vita comes fúerit, habébis in útero fílium. At illa reſpóndit: Noli, quæſo, dómine mi, vir Dei, noli mentíri ancíllæ tuæ. Et concépit múlier, & péperit fílium in témpore & in hora eádem qua díxerat Eliséus.

℟. Ecce vox *pag.* 327.

Lectio ij.

CRevit autem puer. Et cùm eſſet quædam dies, & egréſſus iſſet ad patrem ſuum, ad miſſóres, ait patri ſuo: Caput meum dóleo, caput meum dóleo. At ille dixit púero: Tolle & duc eum ad matrem ſuam. Qui cùm tuliſſet, & duxíſſet eum ad matrem ſuam, pósuit eum illa ſuper génua ſua uſque ad merídiem, & mórtuus eſt. Aſcéndit autem, & collocávit eum ſuper léctulum hóminis Dei & clauſit óſtium; & egréſſa vocávit virum ſuum, & ait: Mitte mecum, óbſecro, unum de púeris & áſinam, ut excúrram uſque ad hóminem Dei & revértar.

℟. Quid dicit *p.* 327.

Lectio iij.

INgréſſus eſt ergo Eliséus domum, & ecce puer mórtuus jacébat in léctulo ejus, ingreſsúſque clauſit óſtium ſuper ſe & ſuper púerum & orávit ad Dóminum. Et aſcéndit & incúbuit ſuper púerum poſuítque os ſuum ſuper os ejus, & óculos ſuos ſuper óculos ejus, & manus ſuas ſuper manus ejus & incurvávit ſe ſuper eum, & calefácta eſt caro púeri. At ille revérſus, deambulávit in domo, ſemel huc

atque illuc; & aſcéndit & incúbuit ſuper eum, & oſcitávit puer ſépties, aperuítque óculos. At ille vocávit Giézi, & dixit ei: Voca Sunamítidem hanc. Quæ vocáta, ingréſſa eſt ad eum. Qui ait: Tolle fílium tuum. Venit illa & córruit ad pedes ejus, & adorávit ſuper terram: tulítque fílium ſuum, & egréſſa eſt.

℟. Elias *pag.* 328.

CANON.

Ex Concílio Reménſi. *Anno* 1583. *Tit. de Cap. & Can num.* 2.

QUi ad canonicátus & dignitátes in Eccléſiis Cathedrálibus, ſive Collegiátis insígnibus aſſuméntur, ſint magíſtri vel doctóres, aut étiam licentiáti in theológia, vel jure canónico, quâ eminénti ſcientiâ ſi decorári nequíverint, ſaltem competéntem hábeant, quam hi cenſéntur habére, qui poſſunt expeditè, quæ ſui ſunt offícii explicáre & éxequi.

FERIA QUARTA.

De Libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 5.

VEnit Náaman (leprósus) cum equis & cúrribus, & ſtetit ad óſtium domûs Eliſéi. Miſítque ad eum Eliſéus núntium, dicens: Vade & laváre ſépties in Jordáne, & recípiet ſanitátem caro tua, atque mundáberis. Irátus Náaman recedébat, dicens: putábam quòd egrederétur ad me, & ſtans invocáret nomen Dómini Dei ſui, & tángeret manu ſuâ locum lepræ & curáret me. Numquid non melióres ſunt Abana & Pharphar flúvii Damáſci, ómnibus aquis Iſraël, ut laver in eis, & munder? Cùm ergo vertíſſet ſe & abíret indígnans; acceſſérunt ad eum ſervi ſui, & locúti ſunt ei: Pater, & ſi rem grandem dixíſſet tibi Prophéta, certè fácere debúeras: quantò magis quia nunc dixit tibi: Laváre & mundáberis? Deſcéndit & lavit in Jordáne ſépties juxta ſermónem viri Dei, & reſtitúta eſt caro ejus ſicut caro púeri párvuli, & mundátus eſt. Reverſúſ-

que ad virum Dei cum univérſo comitátu ſuo, venit & ſtetit coram eo, & ait: Verè ſcio quòd non ſit álius Deus in univérſa terra, niſi tantùm in Iſraël.

℟. Surréxit *pag.* 325.

Lectio ij.

DIxítque Giézi puer viri Dei: Pepércit dóminus meus Náaman Syro iſti, ut non accíperet ab eo quæ áttulit: vivit Dóminus, quia curram poſt eum, & accípiam ab eo áliquid. Et ſecútus eſt Giézi poſt tergum Náaman: quem cùm vidiſſet ille curréntem ad ſe, deſiliit de curru in occúrſum ejus, & ait: Rectè ne ſunt ómnia? & ille ait: Rectè. Dñs meus miſit me ad te, dicens: Modò venérunt ad me duo adoleſcéntes de monte Ephraïm, ex filiis Prophetárum; da eis taléntum argénti & veſtes mutatórias dúplices. Dixítque Náaman: Mélius eſt ut accípias duo talénta. Et coégit eum, ligavítque duo talénta argénti in duóbus ſaccis & duplícia veſtiménta, & impóſuit duóbus púeris ſuis qui & portavérunt coram eo.

℟. Factus eſt ſermo *pag.* 326.

Lectio iij.

CUmque veniſſet jam véſperi, tulit de manu eórum, & repóſuit in domo, dimisítque viros & abiérunt. Ipſe autem ingréſſus ſtetit coram dómino ſuo. Et dixit Eliséus: Unde venis, Giézi? Qui reſpóndit: Non ivit ſervus tuus quoquàm. At ille ait: Nonne cor meum in præſénti erat, quando revérſus eſt homo de curru ſuo in occúrſũ tuì? Nunc ígitur accepíſti argéntum, & accepíſti veſtes, ut emas olivéta, & víneas, & oves & boves, & ſervos & ancillas. Sed & lepra Náaman adhærébit tibi & ſémini tuo uſque in ſempitérnum. Et egréſſus eſt ab eo lepróſus quaſi nix.

℟. Accédens *pag.* 326.

C A N O N.

Ex Concílio Reménſi. *Anno* 1583. *Tit. de Cap. & Can. num.* 3.

ADmiſſus vero (Canónicus) reſideat, nec ei diútiùs quàm triméſtri liceat abéſſe; (ſi tamen tantũ témporis abséntiam patiátur illa Eccléſia, nec majórem aſſiduitátem desíderet.) Sub pœnis in Concílio Tridentino conténtis. Quod ſi legítimam absén-

tiæ cauſam próferat, de ea ita ſupérior júdicet, ut nihil ei ſtatúere líceat contra dignitátum & canonicátuum & præbendárũ conſtitutiónes & fundatiónes.

FERIA QUINTA.

De Libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 6.

FActum eſt poſt hæc, congregávit Bénadad rex Syriæ univérſum exércitum ſuum, & aſcéndit, & obſidébat Samaríam. Factáque eſt fames magna in Samaría: & támdiu obséſſa eſt, donec venumdarétur caput áſini octogínta argénteis, & quarta pars cabi ſtércoris columbárum quinque argénteis. Cùmque rex Iſraël transíret per murum, mulier quædam exclamávit ad eum, dicens: Salva me, dómine mi rex. Qui ait: Non te ſalvat Dóminus: unde te poſſum ſalváre? de área, vel de torculári? Dixítque ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ reſpóndit: Múlier iſta dixit mihi: Da fílium tuum, ut comedámus eum hódie, & filium meum comedémus cras. Cóximus ergo fílium meum, & comédimus. Dixíque ei die álterâ: Da fílium tuum, ut comedámus eum. Quæ abſcóndit fílium ſuum. Quod cùm audíſſet rex, ſcidit veſtiménta ſua, & transíbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium quo veſtítus erat ad carnem intrínſecùs. Et ait rex: Hæc mihi fáciat Deus, & hæc addat, ſi ſtéterit caput Eliséi filii Saphat ſuper ipſum hódie.

℞. Ecce vox *pag.* 327.

Lectio ij. *Cap.* 7.

DIxit autem Eliséus: Audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus: In témpore hoc cras módius símilæ uno ſtatére erit & duo módii hórdei ſtatére uno, in porta Samaríæ. Reſpóndens unus de dúcibus, ſuper cujus manum rex incumbébat, hómini Dei, ait: Si Dóminus fécerit étiam cataráctas in cœlo, numquid póterit eſſe quod lóqueris? Qui ait: Vidébis óculis tuis, & inde non cómedes. Quátuor ergo viri erant lepróſi juxta intróïtum portæ, qui dixérunt ad ínvicem: Quid hic eſſe vólumus donec moriámur? Sive íngredi voluérimus civitátem, fame

fame moriémur; ſive manſérimus hic, moriéndum nobis eſt: Veníte ergo, & transfugiámus ad caſtra Syriæ. Si pepércerint nobis, vivémus; ſi autem occídere volúerint, nihilóminus moriémur. Surrexérunt ergo véſperi, ut venírent ad caſtra Syriæ. Cùmque veniſſent ad princípium caſtrórum Syriæ; nullum ibidem reperérunt.

℟. Quid dicit *pag.* 327.

Lectio iij.

ET egréſſus pópulus di- ripuit caſtra Syriæ; factúſque eſt módius ſimilæ ſtatére uno, & duo módii hórdei ſtatére uno juxta verbū Dómini. Porrò rex ducem illum, in cujus manu incumbébat, conſtítuit ad portam; quem conculcávit turba in introítu portæ, & mórtuus eſt, juxta quod locútus fúerat vir Dei, quando deſcénderat rex ad eum. Factúmque eſt ſecúndùm ſermónem viri Dei, quem díxerat regi, quando ait: Duo módii hórdei ſtatére uno erunt, & módius ſímilæ ſtatére uno, hoc eódem témpore cras in porta Samaríæ; quando reſpónderat dux ille viro Dei, & díxerat: Etiámſi Dóminus fécerit cataráctas in cœlo, numquid póterit fieri quod lóqueris? Et dixit ei: Vidébis óculis tuis, & inde non cómedes. Evénit ergo ei ſicut prædíctum fúerat, & conculcávit eum pópulus in porta; & mórtuus eſt.

℟. Elía *pag.* 328.

C A N O N.

Ex Concílio Reménſi. *Anno* 1583. *Tit. de cap. & can. n.* 8.

OMnes, étiam Canónicis horis, máximè verò Matutínis, Miſſæ & Véſperis interſint; ceſſánte impediménto legítimo per Capítulum judicándo, nec per Eccléſiam diſcúrrant, vel choro egrediántur ſine Præſidis licéntia, priventúrque diſtributiónibus singulárum horárum, in quibus illos abéſſe contígerit.

FERIA SEXTA.

De Libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 8.

VEnit Eliséus Damáſcum, & Benadad rex Syriæ ægrotábat; nuntiaverúntque ei, dicéntes: Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házaël: Tolle tecum múnera, & vade in occúrſum viri Dei, & cónsule Dóminum per eum, dicens:

in curru ſequebámur Achab patrem hujus, quòd Dóminus onus hoc levá-verit ſuper eum, dicens: Si non pro ſánguine Naboth & pro ſánguine filiórum ejus, quem vidi heri, ait Dóminus, reddam tibi in agro iſto, dicit Dóminus. Nunc ergo tolle, & prójice eum in agrum juxta verbum Dómini. Ochózias autem rex Juda videns hoc, fugit per viam domûs horti; perſecutúſque eſt eum Jehu, & ait: Etiám hunc percútite in curru ſuo: Et percuſsérunt eum in aſcénſu Gaver, qui eſt juxta Jéblaam: qui fugit in Magéddo, & mórtuus eſt ibi.

(*Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. ſumentur è II. Nocturno Dom. præcedentis.*

Lectio ij.

ANno undécimo Joram filii Achab regnávit Ochózias ſuper Judam; venítque Jehu in Jezrhael. Porrò Jézabel intróitu ejus audíto, depínxit óculos ſuos ſtíbio & ornávit caput ſuum, & réſpéxit per feneſtram ingrediéntem Jehu per portam, & ait: Numquid pax poteſt eſſe Zambri qui interfécit dóminum ſuum? levavítque Jehu fáciem ſuam ad feneſtram, & ait: Quæ eſt iſta? Et inclinavérunt ſe ad eum duo vel tres eunúchi. At ille dixit eis: Præcipitáte eam deórsùm; & præcipitavérunt eã, aſperſúſque eſt ſánguine páries & equórum úngulæ conculcavérunt eam. Cùmque introgréſſus eſſet, ut coméderet biberétque, ait: Ite, & vidéte maledíctam illam, & ſepelíte eam, quia filia regis eſt. Cùmque îſſent ut ſepelírent eam, non invenérunt niſi calváriam, & pedes, & ſummas manus. Reversíque nuntiavérunt ei. Et ait Jehu: Sermo Dómini eſt, quem locútus eſt per ſervum ſuum Elíam Teſbíten, dicens: In agro Jézrahel cómedent canes carnes Jézabel.

Lectio iij. *Cap.* 10.

ERant autem Achab ſeptuagínta filii in Samaría. Scripſit ergo Jehu lítteras, & miſit in Samaríam ad optimátes civitátis, & ad majóres natu, & ad nutrítios Achab, dicens: Statim ut accepéritis lítteras has, qui habétis filios dómini veſtri, & currus, & equos, & civitátes firmas, & arma;

eligite melióŕem, & eum qui vobis placúerit de filiis dómini veſtri, & eum pónite ſuper sólium patris ſui, & pugnáte pro domo dómini veſtri. Timuérunt illi veheménter, & dixérunt: Ecce duo reges non potuérunt ſtáre coram eo, & quómodò nos valébimus reſiſtere? Miſérunt ergo præpóſiti domûs, & præfecti civitátis, & majóres natu, & nutrítii ad Jehu, dicéntes: Servi tui ſumus, quæcúmque jùſſeris faciémus, nec conſtituémus nobis regem; quæcúmque tibi placent, fac. Reſcripſit autem eis litteras ſecúndò; dicens: Si mei eſtis, & obéditis mihi, tóllite cápita filiórum dómini veſtri, & veníte ad me hâc eâdem horâ cras in Jezrahel. Porrò filii regis ſeptuagínta viri apud optimátes civitátis nutriebántur. Cùmque veniſſent lítteræ ad eos, tulérunt filios regis, & occidérunt ſeptuagínta viros, & poſuérunt cápita eórum in cóphinis, & miſérunt ad eum in Jézrahel.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgran.

Anno 816. *Cap* 143.

CAnónici amóri Chriſti nihil præpónant, caritátem non derelínquant, Epíſcopo ſecúndùm canónicam conſtitutiónem obtémperent, irreprehenſíbiliter vivant. Senióres ſpirituáliter junióres díligant; junióres ſenióribus obſéquium dignum exhíbeant. Doctióres, minus doctis nequáquàm ſe præferant, ſed magis eos cum caritáte ædíficent: neque hi qui nobilitáte géneris aut virtútum donis pollent, cæteris ſe túmidè ſuperextóllant.

DOMINICA VIII.

poſt Pentecoſten.

IN VESPERIS SABBATI

Ad Magnificat

Ant. 2. Nóluit Dóminus diſpérdere domum David, propter pactum quod iníerat cum eo; & quia promíſerat ut daret ei lucérnam, & filiis ejus omni témpore. 2. *Par.* 21.

Oratio ut infra ad Laudes.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

De Libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 11.

ATHália mater Ochóziæ, videns mórtuum fílium ſuum, ſurréxit, & inter-

fécit omne ſemen régium. Tollens autem Jóſaba fília regis Joram, ſoror Ochóſiæ, Joas fílium Ochóſiæ, furáta eſt eum de médio filiórum regis qui interficiebántur, & nutrícem ejus de triclínio: & abſcóndit eum á fácie Atháliæ, ut non interficerétur. Erátque cum ea ſex annis clam in domo Dómini: porrò Athália regnávit ſuper terram. Anno autem séptimo miſit Joíada, & aſsúmens centurióṅes & mílites introdúxit ad ſe in templum Dómini, pepigítque cum eis fœdus, & adjúrans eos in domo Dómini, oſténdit eis fíliū regis.

℟. Fecit Joíada bonum cum Iſraël; poſtquàm autem óbiit, dereliquérunt templum Dómini Dei, mittebátque eis Prophétas ut reverteréntur ad Dóminum. * Quos proteſtántes, illi audíre nolébant. ℣. Vos ſemper Spirítui Sancto resíſtitis; ſicut patres veſtri, ita & vos. Quem prophetárum non ſunt perſecúti patres veſtri? * Quos proteſtántes. 2. *Paral.* 24. *Act.* 7.

Lectio ij.

PRoduxítque fílium regis, & póſuit ſuper eum diadéma & teſtin nium, fecerúntque e regem & unxérunt; plaudéntes manu, di runt: Vivat rex. Aud autem Athália vocem p puli curréntis, & ingr ad turbas in templ Dómini, vidit regem ſt tem ſuper tribúnal ju morem, & cantóres, tubas propè eum, o némque pópulum te lætántem & canéntem bis; & ſcidit veſtimé ſua, clamavítque: C jurátio, conjurátio. P cépit autem Joíada cen riónibus qui erant ſu exércitum, & ait eis: E cite eam extra ſepta te pli; & quicúmque e ſecútus fúerit, feriátur g dio. Díxerat enim ſac dos: Non occidátur templo Dómini. Impoſ rúntque ei manus, & i pegérunt eam per vi introítûs equórum, ju palátium, & interfécta ibi. Pépigit ergo Joí fœdus inter Dóminun inter regem, & inter pulum, ut eſſet pópu Dómini, & inter reg & pópulum. Ingreſsúſ eſt ómnis pópulus te templum Baal, & deſt xérunt aras ejus, & i

gues contrivérunt válidè : Mathan quoque ſacerdótem Baal occidérunt coram altári.

℟. Congregáti advérsùs Zacharíam filium Joíadæ ſacerdótem, misérunt lápides in átrio domûs Dómini : * Qui cùm moreréter, ait : Vídeat Dóminus & requírat. ℣. Proptéreà ſapiéntia Dei dixit ut inquirátur ſanguis qui effúſus eſt à generatióne iſta, à ſánguine Abel, uſque ad ſánguinem Zacharíæ. * Qui cùm. 2 *Paral.* 24. *Luc.* 11.

Lectio iij. *Cap.* 13.

Eliséus autem ægrotábat infirmitáte, quâ & mórtuus eſt; deſcendítque ad eum Joas rex Iſraël, & flebat coram eo, dicebátque : Pater mi, pater mi : currus Iſraël & auríga ejus. Et ait illi Eliséus : Affer arcum & ſagíttas. Cùmque attuliſſet ad eum arcum & ſagíttas, dixit ad regem Iſraël : Pone manum tuam ſuper arcum. Er cùm poſuiſſet ille manum ſuam, ſuperpóſuit Eliséus manus ſuas mánibus regis, & ait : Aperi fenéſtram orientálem. Cùmque aperuíſſet dixit Eliséus : Jace ſagíttam. Et jecit. Et ait Eliséus : Sagítta ſalútis Dómini & ſagítta ſalútis contra Syriam ; percutiéſque Syriam in Aphec, doneè consúmas eam. Et ait : Tolle ſagíttas. Qui cùm tuliſſet, rurſum dixit ei : Pércute jáculo terram. Et cùm percuſsíſſet tribus vícibus, & ſtetíſſet, irátus eſt vir Dei contra eum, & ait : Si percuſsíſſes quínquies aut séxies, ſive séptiès, percuſsíſſes Syriam uſque ad consumptiónem ; nunc autem tribus vícibus percúties eã. Mórtuus eſt ergo Eliséus, & ſepeliérunt eum. Latrúnculi autem de Moab venérunt in terram in ipſo anno. Quidam autem ſepeliéntes hóminem, vidérunt latrúnculos & projecérunt cadáver in ſepúlcro Eliséi. Quod cùm tetigiſſet oſſa Eliséi, revixit homo, & ſtetit ſuper pedes ſuos.

℟. Mórtuum prophetávit corpus Eliséi : * In vita ſua fecit monſtra, & iu morte mirabília operátus eſt : in ómnibus iſtis non pœnítuit pópulus, & relícta eſt gens perpáuca. ℣. Multi lepróſi erant in Iſraël ſub Eliséo Prophéta, & nemo eórum mundátus

eſt niſi Náaman Syrus. * In vita. Glória. * In vita. *Eccli.* 48. *Luc.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Cyrilli Jeroſolymitáni.

Catecheſ. 2. *num.* 13.

Lectio iv.

Achab rex Samaríæ ſceleratíſſimus, idolórum cultor, cùm veníſſet Elías Prophéta, & minas duntáxat intentáſſet, ſacco ſe induit & ſcidit veſtiménta. Et quid dicit clemens Deus ad Elíam? Vidíſti quómodò compúnctus eſt Achab à fácie mea? tanquam férvidum Prophétæ ingénium léniens ut ad miſericórdiam inclináret. Vultis cognóſcere quàm forte ſit pœniténtia armórum genus; quantùm conféſſio étiam advérsùs hoſtes præváleat? Centum octogínta quinque hóſtium míllia Ezechías per confeſſiónem ruit. Et hoc adhuc mínimum. Senténtiam Dei advérsùm ſe pronuntiátam per pœniténtiam diſsólvit. Ægrotánti enim ipſi dixit Iſaías: Moriéris tu, nec vives. Quæ jam ſpes, quæ ultrà ſalus vel expectátio, pronuntiánte Prophéta? At ille non revocátus eſt à pœniténtia, memor ejus quod ſcriptum eſt: Cùm avérſus ingemúeris, tunc ſalvāberis.

℟. Dejécit caſtra Aſſyriórum Angelus Dómini: nam* Fecit Ezechías quod plácuit Deo, & fórtiter ivit in via quam mandávit illi Iſaías: in diébus ejus retrò rédiit ſol, & áddidit regi vitam.

℣. Píetas ad ómnia útilis eſt, promiſſiónem habens vitæ quæ nunc eſt, & futúræ. * Fecit. *Eccli.* 48. 1. *Tim.* 4.

Lectio v. *num.* 15.

Convérſus eſt ad pariétē & mortē per oratiónē ad cœlum tendens: Dómine, ait, meménto meì; ſufficit enim ad ſanatiónem te meì memíniſſe. Tempóribus non súbjaces; ſed ipſe es vitæ árbiter & legiſlátor. Non enim ſecúndum genitúram aut aſtrórum complexiónem, ut nonnúlli delírant, vitæ noſtræ rátio decúrrit, ſed ſecúndùm tuam voluntátem. Et illi, cujus deſperáta vita fúerat, annórum quíndecim vitæ accéſſio datur: atque in ſignum decem grádibus ſol retrogréſſus eſt. Jam verò ſol prop-

ter Ezechíam remeávit: at idem propter Chriſtum defécit, non retrocédens, ſed delíquium paſſus: eâ re quid inter utrúmque, Ezechíam dico & Jeſum, interéſſet, demónſtrans. Et ille quidem pótuit Dei ſenténtiam diſſólvere: Jeſus verò peccatórum véniam tribúere non póterit?

℟. Poſtquàm coanguſtátus eſt Manáſſes, * Orávit Dóminum, & ègit pœniténtiam valdè coram Deo: & exaudívit oratiónem ejus, reduxítque eum in regnum ſuum. ℣. Quæ ſecúndùm Deum triſtítia eſt, pœniténtiam in ſalútem ſtábilem operátur. * Orávit 2. *Paralip.* 33. *Corint.* 7.

Lectio vj. *n.* 15. & 16.

Convértere tu quoque, &ingemíſce: & óſtium claudes: ora ut tibi dimittátur, ut uréntes te flammas disjíciat Deus. Poteſt enim pœniténtia & ignem extínguere; poteſt & leónes cicuráre. Quòd ſi diffídas, cógita quid olim contígerit Ananíæ & ſóciis. Quales in camínum ignis fontes effudérunt? Quanta vis aquæ flammam ad cúbitos quadrágínta novem aſcendéntem reſtínguere ſufficiébat? Sed ubi flamma veheménter ſuperferebátur, ibi plúrimus pœniténtiæ fons effúſus eſt, cùm illi dícerent: Quóniam juſtus es in ómnibus quæ feciſti nobis, & peccávimus, & tranſgréſſi ſumus, & iníquè égimus. Cùm fornácis flammas compréſſerit pœniténtia, tu dúbitas utrùm gehénnæ ignem reſtínguere valeat?

℟. Memória Joſíæ in omni ore quaſi mel: ipſe eſt diréctus divínitùs in pœniténtiam gentis. * Tulit abominatiónes impietátis, & † In diébus peccatórum corroborávit pietátem. ℣. Qui convérti fécerit peccatórem ab erróre viæ ſuæ, ſalvábit ánimam ejus á morte. * Tulit. Glória Patri. † In diébus. *Eccli.* 49. *Jac.* 5.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 16.

In illo tempóre; Dicébat Jeſus ad diſcípulos ſuos: Homo quidam erat dives qui habébat víllicum & hic diffamátus eſt apud illum quaſi diſſipáſſet bona ipſius. Et réliqua.

Homilia S. Paulini Epiſc. *Epiſt.* 32. *ad Sever. aliàs* 12.

NUlla nobis occáſio eſt beneficéntiæ unquàm procraſtinándæ, cùm, ſi volúntas noſtra non abſit, pauper in promptu ſit. Commodémus ergo ſecúri nunc egéno, & in paupéribus ſuis Chriſto, ut ex ejus abundatúra in iiſdem glóriâ participáre poſsímus. Proptéreà enim Dóminus ipſe præmonet, dicens: Fácite vobis amícos de iníquo mammóna. Vides quómodò Omnípotens fáciat de nocte lucem, & de iniquitáte juſtítiam? ut cùm defecéritis, inquit, recipiant vos in tabernácula æterna. Seminémus ergo illis carnália, ut metámus ab illis ſpiritália. Labóret nunc de terrénis manus, ut tunc de cœléſtibus ánima reficiátur. Spes præſens ædificet rem futúram. Faciámus iſtic tecta, quæ nos illic tegant. Paſcatur iſtìc pauper, ubi me dívite eget, ut me illic paſcat, ubi me egénte ſaturábitur. Vidéte commércium ſpiritále; & ſi potéſtis, negáte nos aváros, qui terram véndimus & tribútum ut immunitátem regni cum æternitáte coëmámus.

℟. Ego vobis dico: * Fácite vobis amícos de mammóna iniquitátis, ut cùm defecéritis, recípiant vos in ætérna tabernácula. ℣. Eleemóſyna facit inveníre miſericórdiam & vitam ætérnam. * Fácite. *Luc.* 16. *Tob.* 12.

Serm. de Gazophylac. poſt Epiſt. 33. *n.* 6. & 7.

Lectio viij.

O Abundántia bonitátis Dei! vult fœnerári ex iis quæ ipſe largítus eſt: cupit débitor fieri donórum ſuórum, ut cum multa tibi ratióne tuam reddat uſúram. Proptéreà ígitur, frater, tam úberem tibi obſtríngere debitórem, ut & amícum te ex ſervo vocet; & in tuis terréſtribus nummis te expértus fidélem, de ſuis cœléſtibus theſáuris dívitem fáciat. Ne trépides, ne cunctéris, ne parcas. Eſto violéntus Deo: rape regna cœlórum. Nam potúerat, dilectíſſimi, Dóminus omnípotens æquè univérſos dívites fácere, ut nemo indigéret áltero: ſed infinítæ bonitátis consílio fecit míſerum, ut agnóſceret miſericórdem. Matéria divitiárum tibi eſt

[illegible] paupértas, ſi intélligas ſuper egénum & páuperem ; nec tibi tantùm hábeas quod accepíſti, quia ídeò & illíus partẽ tibi in hoc ſæculo cóntulit Deus, ut tibi debéret quídquid de ſuis donis tuo voluntário affectu indigéntibus obtulíſſes, ac te vicíſſim in ætérna die de illíus parte ditáret.

℟. Ignem ardéntem extínguit aqua, & eleemóſyna reſiſtit peccátis: * Et qui reddit grátiam, in témpore casûs ſui invéniet firmaméntum. ℣. Qui ſéminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet. * Et. *Eccli.* 3. 2. *Cor.* 9.

Lectio ix. *Num.* 9.

CAve ipſum te tantùmmòdò ames, ſi te amas, quia iniquitátis eſt iſta diléctio ; & qui díligit iniquitátem, odit, ut ſcriptum eſt, ánimam ſuam. Plenitúdo autem legis eſt, diléctio próximi, quod omnis homo hómini eſt germanitáte natúræ. Parem ergo curam tuî & páuperis gere, ut imitéris imitatórem Chriſti, non tibi, ſed áliis utilia curándo, ut tuî impénſiùs Deo cura ſit. Vide enim quanto crímine te ſupérbia aut avarítia diſcérnat ab eo cui te Deus ópere ſuo junxit. Réfice eſuriéntem ánimam, & non timébis in die malo ab ira ſuperventúra. Beátus enim, inquit, qui intélligit ſuper egénum & páuperem : in die malo liberábit eum Dóminus. Operáre ígitur & éxcole hanc regiónem terræ tuæ, ut gérminet tibi frugem fértilem, plenam ádipe fruménti, magno cum fœnore centéſimum tibi fructum multiplicáti ſéminis afferéntem. In hujus vel poſſeſſiónis vel negotiatiónis appetítum & ſtúdium ſancta & ſalutáris eſt avarítia : nam talis cupíditas, quæ regnum cœléſte merétur, & bonum perénne desíderat, radix bonórum eſt.

℟. Noli avértere fáciem tuam ab ullo páupere : * Quómodò potúeris, ita eſto miséricors : Si multum tibi fúerit, abundánter tríbue : Si exíguum tibi fúerit, exíguum libénter impertíri ſtude : † Præmiũ enim bonum tibi theſaurízas in die neceſſitátis. ℣. Si volúntas prompta eſt ; ſecúndùm id quod habet, accépta eſt. * Quómodò. Glória. † Præmium. *Tob.* 4. 2. *Cor.* 8.

Ad Benedictus

Ant. 4. Ait víllicus intra ſe: Scio quid fáciam; ut cùm amótus fúero á villicatióne, recípiant me in domos ſuas. *Luc.* 16.

Oratio.

Largíre nobis, quæſumus Dómine, ſemper ſpíritum cogitándi quæ recta ſunt, propítius & agendi; ut qui ſine te eſſe non póſſumus, ſecúndùm te vívere valeámus. Per

CANON.

Ex Concílio Aquénſi.

An. 1585. *T. de Feſt. cultu.*

Doceántur pópuli crebrò ab iis ad quos pértinet, ut feſtos dies qui Dei cúltui dedicáti ſunt, in divínis officiis concionibúſque audiéndis, nec non in orationibus, maximíſque ac contínuis Dei érga nos beneficiis recoléndis, ſanctè ac piè tránſigant, præſértim ut præter Miſſam quæ ſine graviſſimi peccáti culpa prætermítti non poteſt; præter Véſperas item, quibus fidélem quemque niſi impedítum, interéſſe máximè cónvenit, in doctrínæ chriſtiánæ rudiméntis, omnes tam mares quàm fœminæ, tam viri quàm púeri, vel perdiſcéndis, ſi illa ignórent, vel álios perdocéndis verséntur.

Ad Magníficat

Ant. 5. Laudávit Dóminus víllicum iniquitátis, quia prudénter feciſſet, quia filii hujus ſæculi prudentióres filiis lucis in generatióne ſua ſunt. *Luc.* 16.

Oratio ut ſupra ad Laud.

FERIA SECUNDA.

De Libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 18.

Anno tértio Oséé filii Ela regis Iſraël, regnávit Ezechías filius Achaz regis Juda. Vigínti quinque annórum erat, cùm regnáre cœpíſſet; & vigínti novem annis regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Abi, filia Zacharíæ. Fecítque quod erat bonum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat David pater ejus. Ipſe diſſipávit excélſa, & contrívit ſtátuas, & ſuccídit lucos, confregítque ſerpéntem ænéũ quem fécerat Móyſes; síquidem uſque ad illud tempus filii Iſraël adolébant ei incénſum: vocavítque nomen ejus Nohéſtan. In Dómino Deo Iſraël ſperávit: ítaque poſt eum non fuit símilis ei de cunctis régibus Juda, ſed

neque eorum his qui ante eum fuérunt: & adhæſit Dómino, & non receſſit à veſtígiis ejus, fecítque mandáta ejus, quæ præcéperat Dóminus Móyſi.

℟. Fecit *pag.* 342.

Lectio ij.

ANno quarto regis Ezechíæ, qui erat annus ſéptimus Oſée filii Ela regis Iſraël, aſcéndit Salmanáſar rex Aſſyriórum in Samaríam, & oppugnávit eam, & cepit. Nam poſt annos tres, anno ſexto Ezechíæ, id eſt, nono anno Oſée regis Iſraël, capta eſt Samaría, & tránſtulit rex Aſſyriórum Iſraël in Aſſyrios, collocavítque eos in Hala & in Habor flúviis Gozan in civitátibus Medórum; quia non audiérunt vocem Dómini Dei ſui, ſed prætergréſſi ſunt pactum ejus: ómnia quæ præcéperat Móyſes ſervus Dómini, non audiérunt neque fecérunt. Anno quarto décimo regis Ezechíæ, aſcéndit Sennácherib rex Aſſyriórum ad univérſas civitátes Juda munítas, & cepit eas.

℟. Congregári *p.* 343.

Lectio iij. *Cap.* 19.

CUm accepíſſet Ezechías líteras de manu nuntiórum, & legiſſet eas, aſcéndit in domum Dómini, & expándit eas coram Dómino, & orávit in conſpéctu ejus, dicens: Dómine Deus Iſraël, qui ſedes ſuper Chérubim, tu es Deus ſolus regum ómnium terræ: tu feciſti cœlum & terram. Inclina aurem tuam & audi: áperi Dómine, óculos tuos: & vide; audi ómnia verba Sennácherib qui miſit ut exprobráret nobis Deum vivéntem. Verè, Dómine, diſſipavérunt reges Aſſyriórum gentes & terras ómnium. Et miſérunt deos eórum in ignem: non enim erant dii, ſed ópera mánuum hóminum ex ligno & lápide; & perdidérunt eos. Nunc ígitur, Dómine Deus noſter, ſalvos nos fac de manu ejus, ut ſciant ómnia regna terræ quia tu es Dóminus Deus ſolus.

℟. Mórtuum *p.* 343.

C A N O N.

Ex Concílio Coloniénſi primo.

An. 1536. *part.* 3. *Cap.* 13.

UTinam optándo à Deo óptimo máximo conſequi poſsímus, ne quiſquam lucri causâ divínis intereſſet, alióqui non

acceſsúrus ſacra, velúti quem nummus magis quàm Dei amor in templum trahit, quæſtum pietátem eſſe putans, qui, non dúbium, ex número eórum eſt, de quibus Iſaías dixit: omnes díligunt múnera, ſequúntur retributiónes.

FERIA TERTIA.

De Libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 19.

FActum eſt in nocte illa, venit Angelus Dómini, & percúſſit in caſtris Aſſyriórum centum octogínta quinque míllia. Cúmque dilúculo ſurrexíſſet, vidit ómnia córpora mortuórum: & recédens ábiit, & revérſus eſt Sennácherib rex Aſſyriórum, & manſit in Nínive. Cùmque adoráret in templo Neſroch deum ſuum, Adrámelech & Sáraſar fílii ejus percuſſérunt eum gládio, fugerúntque in terram Armeniórum, & regnávit Aſarháddon fílius ejus pro eo.

℟. Dejécit *pag.* 344.

Lectio ij. *Cap.* 20.

IN diébus illis ægrotávit Ezechías uſque ad mortem: & venit ad eum Iſaías fílius Amos Prophéta, dixítque ei: Hæc dicit Dóminus Deus: Præcipe dómui tuæ; moriéris enim tu, & non vives. Qui convértit fáciem ſuam ad paríetem & orávit Dóminum, dicens: Obſecro, Dómine, meménto, quæſo, quómodò ambuláverim coram te in veritáte & in corde perfécto, & quod plácitum eſt coram te, fécerim. Flevit ítaque Ezechías fletu magno. Et ántequàm egrederétur Iſaías médiam partem átrii, factus eſt ſermo Dómini ad eum, dicens: Revértere, & dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: Audívi oratiónem tuam, & vidi lácrymas tuas, & ecce ſanávi te: die tértio aſcéndes templum Dómini. Et addam diébus tuis quíndecim annos: ſed & de manu regis Aſſyriórum liberábo te & civitátem hanc, & prótegam urbem iſtam propter me & propter David ſervum meum.

℟. Poſtquàm *pag.* 345.

Lectio iij.

DIxítque Iſaías: Afférte maſſam ficórum. Quam cùm attulíſſent, & poſuíſſent ſuper ulcus ejus, curátus eſt. Díxerat autem

Ezechías ad Iſaíam : Quod erit ſignum, quia Dóminus me ſanábit, & quia aſcensúrus ſum die tértiâ templum Dómini ? Cui ait Iſaías : Hoc erit ſignum à Dómino, quòd factúrus ſit Dóminus ſermónem quem locútus eſt : Vis ut aſcéndat umbra decem líneis, an ut revertátur tótidem grádibus ? & ait Ezechías : Fácile eſt umbram créſcere decem líneis : nec hoc volo ut fiat, ſed ut revertátur retrórsùm decem grádibus. Invocávit Iſaías Prophéta Dóminum, & redúxit umbram per líneas quibus jam deſcénderat in horológio Achaz, retrórsùm decem grádibus.

℟. Memória *pag.* 345.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranénſi.

An. 816. *lib.* 1. *cap.* 131.

CAnónici laudes Deo in commúne perſolvéntes, pro ſuis populórumque, quorum oblatiónibus vivunt, delíctis Dóminum exórent. Debent quoque juxtà Apóſtolum, primò ómnium ab his fieri obſecratiónes, oratiónes, poſtulatiónes, gratiárum actiónes pro ómnibus homínibus, pro régibus & ómnibus qui in ſublimitáte ſunt conſtitúti.

FERIA QUARTA

De Libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 20.

IN témpore illo miſit Bérodach Báladan fílius Báladan rex Babyloniórum, lítteras & múnera ad Ezechíam : audíerat enim quòd ægrotáſſet Ezechías. Lætàtus eſt autem in advéntu eórum Ezechías, & oſténdit eis domum arómatum & aurum & argéntum, & pigménta vária, unguénta quoque, & domum vasórum ſuórum, & ómnia quæ habére póterat in theſáuris ſuis. Non fuit quod non monſtráret eis Ezechías in domo ſua, & in omni poteſtáte ſua.

℟. Fecit *pag.* 342.

Lectio ij.

VEnit autem Iſaías Prophéta ad regem Ezechíam, dixítque ei : Quid dixérunt viri iſti ? aut unde venérunt ad te ? Cui ait Ezechías : de terra longínqua venérunt ad me, de Babylóne. At ille reſpóndit : Quid vidérunt in domo tua ? Ait Ezechías :

Omnia quæcúmque ſunt in domo mea vidérunt: nihil eſt quód non monſtráverim eis in theſáuris meis. Dixit itaque Iſaías Ezechíæ: Audi ſermónem Dómini: Ecce dies vénient, & auferéntur ómnia quæ ſunt in domo tua & quæ condidérunt patres tui uſque in diem hanc, in Babylónem: non remanébit quidquam, ait Dóminus: Sed & de fíliis tuis qui egrediéntur ex te, quos generábis, tolléntur, & érunt eunúchi in palátio regis Babylónis. Dixit Ezechías ad Iſaíam: Bonus ſermo Dómini, quem locútus es: ſit pax & véritas in diébus meis.

℟. Congregáti *p.* 343.

Lectio iij. *Cap.* 22.

OCto annórum erat Jóſias cùm regnáre cœpiſſet; trigínta & uno anno regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Idida, fília Adaía de Béſecath. Fecítque quod plácitum erat coram Dómino, & ambulávit per omnes vias David patris ſui: non declinávit ad déxteram, ſive ad ſiniſtram. Anno autem octavo décimo regis Josíæ, miſit rex Saphan filium Aſſia, filii Méſſulam, ſcribam templi Dómini, dicens ei: Vade ad Helcíam ſacerdótem magnum, ut conflétur pecúnia quæ illáta eſt in templum Dómini, quam collegérunt janitóres templi à pópulo, detúrque fabris per præpóſitos domûs Dómini: qui & diſtríbuant eam his qui operántur in templo Dómini, ad inſtauránda ſartatécta templi.

℟. Mórtuum *p.* 343.

CANON.

Ex Concilio Aquiſgranénſi.

Anno 816. *cap.* 132.

CUm ad Eccléſiam vel ad divínæ laudis débita ſolvénda, vel ad agénda Miſsárum ſolémnia intrámus, ſemper angélicæ præſéntiæ mémores, cùm timóre & veneratióne cœléſte compleámus offícium, ne in ſenténtiam quâ dícitur, maledíctus homo qui opus Dei fécerit negligénter, miſerabíliter labámur.

FERIA QUINTA

De Libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 22.

NArrávit Saphan ſcriba regi, dicens: Librum dedit mihi Helcías Sacérdos. Quem

cùm legiſſet Saphan coram rege, & audíſſet rex verba libri legis Dómini, ſcidit veſtiménta ſua. Et præcépit Helcíæ ſacerdóti & Ahícam fílio Saphan, & Achobor fílio Micha, & Saphan ſcribæ, & Aſaíæ ſervo regis, dicens: Ite & conſúlite Dóminum ſuper me, & ſuper pópulo & ſuper omni Juda, de verbis volúminis iſtíus quod invéntum eſt: magna enim ira Dómini ſuccénſa eſt contra nos, quia non audiérunt patres noſtri verba libri hujus, ut fácerent omne quod ſcriptum eſt nobis.

℟. Dejécit *pag.* 344.

Lectio ij. *Cap.* 23.

Ascendítque rex templum Dómini & omnes viri Juda, universíque qui habitábant in Jerúſalem cum eo ſacerdótes & prophétæ, & omnis pópulus à parvo uſque ad magnum: legítque cunctis audiéntibus ómnia verba libri fœderis qui invéntus eſt in domo Dómini. Stetítque rex ſuper gradum; & fœdus percúſſit coram Dómino, ut ambulárent poſt Dóminum, & cuſtodírent præcepta ejus, & teſtimónia, & cæremónias in omni corde & in tota ánima, & ſuſcitárent verba fœderis hujus quæ ſcripta erant in libro illo: acquievítque pópulus pacto. Et præcépit rex Helcíæ Pontífici & ſacerdótibus ſecúndi órdinis, & janitóribus, ut projícerent de templo Dómini ómnia vaſa quæ facta fúerant Baal, & in luco, & univérſæ milítiæ cœli: & combúſſit ea foris Jerúſalem in conválle Cedron, & tulit púlverem eórum in Bethel. Et delévit arúſpices quos poſúerant reges Juda ad ſacrificándũ in excélſis per civitátes Juda, & in circúitu Jerúſalem: & eos qui adolébant incénſum Baal, & Soli, & Lunæ, & duódecim ſignis, & omni milítiæ cœli.

℟. Poſtquàm *p.* 345.

Lectio iij.

Et contrívit ſtátuas, & ſuccídit lucos, replevítque loca eórum óſſibus mortuórum: ínſuper & altáre quod erat in Bethel, & excélſum quod fécerat Jeróboam fílius Nabat, qui peccáre fecit Iſraël; & altáre illud, & excélſum deſtrúxit, atque combúſſit & comminuit in púlverem, ſuccendítque étiam lucum.

Et convérſus Jóſias vidit ibi ſepúlchra quæ erant in monte : misítque & tulit oſſa de ſepúlcris & combúſſit ea ſuper altáre, & pólluit illud juxta verbum Dómini quod locútus eſt vir Dei, qui prædíxerat verba hæc. Et ait : Quis eſt títulus ille quem vídeo? Reſponderúntque ei cives urbis illíus : Sepúlcrum eſt hóminis Dei qui venit de Juda &, prædíxit verba hæc quæ feciſti ſuper altáre Bethel. Et ait : Dimíttite eum, nemo commóveat oſſa ejus, Et intácta manſérunt oſſa illíus cum óſſibus prophétæ qui vénerat de Samaría.

℟. Memória *pag.* 345.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanénſi quinto.

An. 1579. *part.* 3. *tit.* 6.

UNuſquiſque vel Canónicus, vel álius Miniſter quicúmque ſit, qui chori offíciis aſtríctus eſt, ad chori diſciplínam ſeſe ínſtruat. Anteà verò quàm eò convéniat, páululùm attentè ſecùm cógitét, & loci illíus ſanctitátem, & convéniendi cauſam, & divinárum laudum quarum munus angelórum eſt, officia quæ caſtíſſimè ab ómnibus celebrári opórtet.

FERIA SEXTA

De Libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 24.

IN diébus (Jóakim) aſcéndit Nabucodónoſor rex Babylónis, & factus eſt ei Jóakim ſervus tribus annis : & rurſum rebellávit contra eum. Immisítque ei Dóminus latrúnculos Chaldæórum & latrúnculos Syriæ, & latrúnculos Moab, & latrúnculos filiórum Ammon, & immíſit eos in Judam, ut diſpérderent eum, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat per ſervos ſuos prophétas. Factum eſt autem hoc per verbum Dómini contra Judam, ut auférret eum coram ſe, propter peccáta Manáſſe univérſa quæ fecit, & propter ſánguinem innóxium quem effúdit, & implévit Jerúſalem cruóre innocéntium, & ob hanc rem nóluit Dóminus propitiári. Réliqua autem ſermónum Jóakim, & univérſa quæ fecit, nonne hæc ſcripta ſunt in libro ſermónum diérum regum Juda? Et dormívit Jóakim cum pátribus ſuis : & regnávit Jóachin fílius ejus

pro eo. ℟. Fecit *p.* 342.

Lectio ij.

DEcem & octo annórum erat Jóachin cùm regnáre cœpíſſet, & tribus ménſibus regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Nohéſta, fília Elnathan de Jerúſalem. Et fecit malum coram Dómino juxta ómnia quæ fécerat pater ejus. In témpore illo aſcendérunt ſervi Nabucodónoſor regis Babylónis in Jerúſalem, & circúmdata eſt urbs munitiónibus. Venítque Nabuchodónoſor rex Babylónis ad civitátem cum ſervis ſuis ut oppugnárent eam. Egreſſúſque eſt Jóachin rex Juda ad regem Babylónis, ipſe & mater ejus, & ſervi ejus, & príncipes ejus, & eunúchi ejus: & ſuſcépit eum rex Babylónis anno octávo regni ſui. Et prótulit inde omnes theſáuros domûs Dómini & theſáuros domûs régiæ: & concídit univérſa vaſa áurea quæ fécerat Sálomon rex Iſraël in templo Dómini juxta verbum Dómini. Et tránſtulit omnem Jerúſalem, & univérſos príncipes, & omnes fortes exércitûs, decem míllia in captivitátem; & omnem artíficem & clusórem: nihílque relíctum eſt excéptis paupéribus pópuli terræ.

℟. Congregáti *p.* 343.

Lectio iij.

TRánſtulit quoque Jóachin in Babylónem & matrem regis, & uxóres regis & eunúchos ejus: & júdices terræ duxit in captivitátem de Jerúſalem in Babylónem. Et omnes viros robúſtos, ſeptem míllia, & artífices & clusóres mille, omnes viros fortes & bellatóres: duxítque eos rex Babylónis captívos in Babylónem. Et conſtítuit Matthániam pátruum ejus pro eo: impoſuítque nomen ei Sedéciã. Vigéſimum & primum annum ætátis habébat Sedécias cùm regnáre cœpíſſet, & úndecim annis regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus erat Amital fília Jeremíæ de Lobna. Et fecit malum coram Dómino juxta ómnia quæ fécerat Jóakim. Iraſcebátur enim Dóminus contra Jerúſalem & contra Judam, donec projíceret eos à fácie ſua: receſsítque Sedécias à rege Babylónis.

℟. Mórtuum *pag.* 343.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénſi quinto.

An. 1579. *part.* 3. *tit.* 6.

CLerus, cum pſallén-dum eſt, primùm Pſalmi argúmentum mente animóque concípiat; obſérvet prætéreà quis in Pſalmo loquátur; an Deus, an Eccléſia, an pœnitens, an aſpírans ad perfectióné. Atténdat item ad quem præcipuè ſalutárem afféctum Pſalmus referátur. Cùm ita ſe religióſè parávit, magnâ ánimi attentióne ſe ad verba ſenténtiaſque Pſalmi accómodet, ita ut laudet, gemat, extiméſcat, ſicut Pſalmórum voces indícant.

SABBATO.

De Libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap.* 25.

FActum eſt anno nono regni (Sedéciæ,) menſe décimo, décimâ die menſis, venit Nabuchodónoſor rex Babylónis, ipſe & omnis exércitus ejus in Jerúſalem, & circumdedérunt eam, & extruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clauſa eſt cívitas atque valláta uſque ad undécimum annum regis Sedéciæ, nonâ die menſis: prævaluítque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ. Et interrúpta eſt cívitas: & omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portæ quæ eſt inter dúplicem murum ad hortum regis: (porrò Chaldæi obſidébant in circúitu civitátem.) Fugit ítaque Sedécias per viam quæ ducit ad campéſtria ſolitúdinis. Et perſecútus eſt exércitus Chaldæórum regem, comprehendítque eum in planítie Jéricho: & omnes bellatóres qui erant cum eo, diſpérii ſunt & reliquérunt eum. Apprehénſum ergo regem, duxérunt ad regem Babylónis in Rebláthа; qui locútus eſt cum eo judícium. Fílios autem Sedéciæ occídit coram eo & óculos ejus effódit, vinxítque eum caténis, & addúxit in Babylónem.

(*Si fiat de Sabbáto* ℟℟℟. *ſumentur è II. Noct. Dominicæ præcedentis.*

Lectio ij.

MEnſe quinto, ſéptimâ die menſis, ipſe eſt annus nonus-décimus regis Babylónis, venit Nabuzárdan princeps exércitûs, ſervus regis Babylónis in Jerúſalem: Et ſuc-

céndit domum Dómini & domum regis : & domos Jerúſalem , omnémque domum combúſſit igni. Et muros Jerúſalem in circúitu deſtrúxit omnis exércitus Chaldæórum qui erat cum príncipe mílitum. Relíquam autem pópuli partem quæ remánſerat in civitáte , & pérfugas qui transfúgerant ad regem Babylónis , & relíquum vulgus tránſtulit Nabuzárdan princeps milítiæ. Et de paupéribus terræ relíquit vinitóres & agrícolas. Colúmnas autem æreas quæ erant in templo Dómini , & baſes , & mare æreum quod erat in domo Dómini , confregérunt Chaldæi & tranſtulérunt æs omne in Babylónem.

Lectio iij.

FActum eſt verò in anno trigéſimo séptimo tranſmigratiónis Jóachin regis Juda , menſe duodécimo , vigéſimâ-séptimâ die menſis , ſublevávit Evílmérodach rex Babylónis , anno quo regnáre cœperat, caput Jóachin regis Juda de cárcere. Et locútus eſt ei benígnè ; & póſuit tronum ejus ſuper tronum regum qui erant cum eo in Babylóne. Et mutávit veſtes ejus quas habúerat in cárcere , & comedébat panem ſemper in conſpéctu ejus cunctis diébus vitæ ſuæ. Annónam quoque conſtítuit ei ſine intermiſſióne , quæ & dabátur ei à rege per ſíngulos dies ómnibus diébus vitæ ſuæ.

C A N O N.

Ex Concílio Trevirénſi.

Anno 1549. *cap.* 6.

NUllus dum canónicæ preces in Templo públicè cantántur aut leguntur , áudeat privátim ibídem áliquid légere ; ac ne horás quidem canónicas abſólvere , ſed cóncinat, ac unà cum frátribus Deum honoríficet. Contrárium qui fécerit, tanquam abſens habeátur.

DOMINICA IX.

poſt Pentecoſten.

IN VESPERIS SABBATI

Ad Magníficat

Ant. 3. Sapiéntia inſipiéntibus locúta eſt : Relínquite infántiam, & vívite , & ambuláte per vias prudéntiæ. *Prov.* 9.

Oratio ut infra ad Laudes.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Liber Proverbiórũ.

Lectio j. *Cap.* 1.

PArábolæ Salomónis filii David regis Iſraël. Ad ſciéndam ſapiéntiam & diſciplínam, ad intelligénda verba prudéntiæ, & ſuſcipiéndam eruditiónem doctrínæ, juſtítiam & judícium, & æquitátem: ut detur párvulis aſtútia, adoleſcénti ſciéntia & intelléctus. Audiens ſápiens ſapiéntior erit & intélligens gubernácula poſſidébit. Animadvértet Parábolam & interpretatiónem, verba ſapiéntum & ænígmata eórum. Timor Dómini princípium ſapiéntiæ. Sapiéntiam atque doctrínam ſtulti deſpíciunt. Audi, fili mi, diſciplínam patris tui, & ne dimíttas legem matris tuæ, ut addátur grátia cápiti tuo & torques collo tuo.

℟. Da mihi, Dómine, ſédium tuárum aſſiſtrícem ſapiéntiam, ut mecum ſit, & mecum labóret, ut ſciam quid accéptum ſit apud te; * Illa dedúcet me in opéribus meis sóbriè. ℣. Quæ deſúrſum eſt ſapiéntia, pudíca eſt, pacífica, modéſta, non júdicans, ſine ſimulatióne. * Illa dedúcet. *Sap.* 9. *Jac.* 3.

Lectio ij.

FIli mi, ſi te lactáverint peccatóres, ne acquiéſcas eis. Si díxerint: Veni nobíſcum; inſidiémur ſánguini, abſcondámus tendículas contra inſóntem fruſtra, deglutiámus eum ſicut inférnus vivéntem, & íntegrum quaſi deſcendéntem in lacum. Omnem pretióſam ſubſtántiam reperiémus, implébimus domos noſtras ſpóliis. Sortem mitte nobíſcum, marſúpium unum ſit ómnium noſtrum. Fili mi, ne ámbules cum eis; próhibe pedem tuum à ſémitis eórum: pedes enim illórum ad malum currunt, & feſtínant ut effúndant ſánguinem.

℟. Vani ſunt omnes hómines * In quibus non ſubeſt ſciéntia Dei; & de his quæ vidéntur bona, non potúerunt intellígere eum qui eſt. ℣. Inviſibília Dei per ea quæ facta ſunt, intellécta conſpiciúntur; ita ut ſint inexcuſábiles. * In quibus. *Sap.* 13. *Rom.* 1.

Lectio iij.

SApiéntia foris prædicat, in pláteis dat vocem ſuam; in cápite turbárum clámitat, in fóribus portárum urbis profert

verba ſua, dicens: Uſque-quó, párvuli, dilígitis infántiam? & ſtulti ea quæ ſibi ſunt nóxia cúpient, & imprudéntes odíbunt ſciéntiam? Convertimini ad correptiónem meam: en próferam vobis ſpíritum meum, & oſténdam vobis verba mea. Quia vocávi & renuíſtis; exténdi manun meam, & non fuit qui aſpíceret: deſpexíſtis omne consílium meum & increpatiónes meas neglexíſtis. Ego quoque in intéritu veſtró ridébo, & ſubſannábo cùm vobis id quod timebátis, advénerit. Cùm irrúerit repentína calámitas & intéritus quaſi tempéſtas ingrúerit: quando vénerit ſuper vos tribulátio & angúſtia, tunc invocábunt me & non exáudiam: manè consúrgent & non invénient me.

℟. Finem loquéndi páriter omnes audiámus: * Deum time, & † Mandáta ejus obsérva; hoc eſt enim omnis homo. ℣. Finis præcépti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntiâ bonâ & fide non fictâ. * Deum. Glória. † Mandáta. *Eccleſ.* 12. 1. *Tim.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ex Libro S. Auguſtini Epiſcopi, de Civitáte Dei.
Lib. 17. *Cap.* 20.
Lectio iv.

PRophetáſſe Sálomon repéritur in ſuis libris, qui tres recépti ſunt in auctoritátem canónicam. Provérbia, Eccleſiáſtes, & Cánticum Canticórū. Alii verò duo, quorum unus Sapiéntia, alter Eccleſiáſticus dícitur, propter elóquii nonnúllam ſimilitúdinem, ut Salomónis dicántur, obtínuit conſuetúdo: non autem eſſe ipsíus non dúbitant doctióres; eos tamen in auctoritátem máximè occidentális antíquitùs recépit Eccléſia. Quorum in uno, qui appellátur Sapiéntia Salomónis, páſſio Chriſti apertíſſimè prophetátur. Impii quippe interfectóres ejus commemorántur, dicéntes: Circumveniámus juſtum, quóniam inſuávis eſt nobis, & contrárius eſt opéribus noſtris. In Eccleſiáſtico autem fides géntium futúra prædícitur iſto modo: Miſerére noſtrì, dominátor Deus ómnium, & immítte timórem tuum ſuper omnes gentes.

℟. Dómine, ne adincréſcant ignorántiæ meæ, & multiplicéntur delícta mea, & peccáta mea abúndent & íncidam in conſpéctu adverſariórum meórum. * Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu illórum. ℣. Hujuſcémodi Dómino noſtro non sérviunt, ſed per dulces ſermónes & benedictiónes ſedúcunt corda innocéntium. * Dómine. *Eccli.* 23. *Rom.* 16.

Lectio v.

IN tribus verò illis quos Salomónis eſſe conſtat & Judæi canónicos habent, ut oſtendátur ad Chriſtum & Eccléſiam pertinére quod in eis ejúſmodi repéritur, operóſa diſputátio neceſſária eſt, quæ nos ultra quàm opórtet, ſi nunc adhibétur, exténdit. Tamen quod in Provérbiis légitur viros ímpios dícere: Abſcóndámus in terra virum juſtum injúſtè, abſorbeámus veró eum tanquàm inférnus vivéntem, & auferámus ejus memóriam de terra, poſſeſſiónem ejus pretióſam apprehendámus, non ita obſcúrum eſt, ut de Chriſto & poſſeſſióne ejus Eccléſia, ſine laborióſa expoſitióne non poſſit intélligi. Tale quippe áliquid étiam Dóminus ipſe Jeſus per Evangélicam parábolam oſténdit dixíſſe malos colónos: Hic eſt hæres; veníte occidámus eum, & noſtra erit hæréditas.

℟. Vanitátem & verba mendácia longè fac à me, Dómine: * Mendicitátem & divítias ne déderis mihi; tríbue tantùm víctui meo neceſſária. ℣. Qui volunt dívites fíeri, íncidunt in deſidéria multa inutília & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem. * Mendicitátem. *Prov.* 30. 1. *Tim.* 6.

Lectio vj.

IN álio libro qui vocátur Eccleſiáſtes, ubi ait: Non eſt bonum hómini, niſi quod manducábit & bibet; quid credibílius dícere intellígitur, quàm quod ad participatiónem menſæ hujus pértinet, quam Sacérdos ipſe Mediátor teſtaménti novi éxhibet ſecúndùm órdinem Melchiſedech de córpore & ſánguine ſuo? Id enim ſacrifícium ſuccéſſit ómnibus illis ſacrifíciis véteris teſtaménti, quæ immolabántur in umbra futúri:

propter

Propter quod étiam vocem illam in Pſalmo tricéſimo & nono ejúſdem Mediatóris per prophetíam loquéntis agnóſcimus. Sacrifícium & oblatiónem noluíſti, corpus autem perfecíſti mihi, quia pro illis ómnibus ſacrifíciis & oblatiónibus corpus ejus offértur, & participántibus miniſtrátur. Nam iſtum Eccleſiáſten, in hac ſenténtia manducándi & bibéndi quam ſæpe répetit pluriműmque comméndat, non ſápere carnáles épulas voluptátis, ſatis illud oſténdit, ubi ait: Mélius eſt ire in domum luctûs, quàm ire in domum potûs. Jam verò cánticum canticórum ſpirituális quædam ſanctárum eſt volúptas méntium in conjúgio illíus regis & regínæ civitátis, quod eſt Chriſtus & Eccléſia. Sed hæc volúptas allegóricis tegmínibus involúta eſt, ut deſiderétur ardéntiùs.

℟. Nonne Dóminus abyſſum & cor hóminum inveſtigávit? Cognóvit enim Dóminus omnem ſciéntiam: * Non præterit illum omnis cogitátus, & † Non abſcóndit ſe ab eo ullus ſermo. ℣. Non eſt ulla creatúra inviſíbilis in conſpéctu ejus: ómnia autem nuda & apérta ſunt óculis ejus. * Non prætérit. Glória. † Non abſcóndit. *Eccli.* 42. *Hebr.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo témpore; ut appropinquávit Jeſus Jeruſalem, videns civitátem flevit ſuper illam, dicens: Quia ſi cognovíſſes & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 39. hab. in Baſilica Conſtantiniana.

QUia evérſam jam Jeruſalem nóvimus, debémus ex rebus exterióribus intrórsùs áliquam ſimilitúdinem tráhere; atque ex evérſis ædifíciis paríetum, morum ruínam timére. Videns enim civitátem flevit ſuper illam, dicens: Quia ſi cognovíſſes & tu. Hoc ſemel egit, cùm peritúram civitátem eſſe nuntiávit. Hoc quotídie Redémptor noſter per eléctos ſuos ágere nullátenus ceſſat, cùm quoſdam ex bona

vita ad mores répro-bos perveníſſe consíderat. Plangit enim eos qui néſciunt cur plangántur, quia juxta Salomónis verba, lætántur cùm malè fécerint, & exúltant in rebus péſſimis. Qui ſi damnatiónem ſuam quæ eis ímminet, agnovíſſent, ſemetípſos cum lácrymis electórum plángerent.

℟. Quid eſt, Iſraël, quòd in terra inimicórum es? Dereliquíſti fontem ſapiéntiæ; nam ſi in via Dei ambuláſſes, * Habitáſſes útique in pace ſempitérna.

℣. Si cognovíſſes & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi. * Habitáſſes. *Baruch*. 3. *Luc*. 19.

Lectio viij.

BEne autem peritúræ ánimæ ſenténtia quæ ſúbditur, cónvenit: Et quidem in hac die tua quæ ad pacem tibi; nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. Suam hîc diem habet ánima pervérſa quæ tranſitório gaudet in témpore. Cui ea quæ adſunt, ad pacem ſunt; quia dum rebus temporálibus lætátur, dum honóribus extóllitur, dum in carnis voluptáte reſólvitur, dum nulla ventúræ pœnæ formídine terrétur, pacem habet in die ſua, quæ gravæ damnatiónis ſuæ ſcándalum in die habébit aliéna. Ibi enim affligénda eſt, ubi juſti lætabúntur: & cuncta quæ modò ei ad pacem ſunt, tunc in amaritúdinem rixæ verténtur; quia rixári ſecum incípiet, cur damnatiónem quam pátitur, non expávit; cur à proſpiciéndis malis ſequéntibus óculos mentis clauſit.

℟. Jerúſalem cívitas Dei, * Caſtigávit te Dóminus in opéribus mánuum tuárum. Confitére Dómino, & bénedic Deum ſæculórum, ut reædíficet in te tabernáculum ſuum.

℣. Eò quòd non cognóveris tempus viſitatiónis tuæ. * Caſtigávit. *Tob*. 13. *Luc*. 19.

Lectio ix.

UNde ei dícitur: Nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. Pervérſa quippe ánima rebus præséntibus dédita, in terrénis voluptátibus reſolúta, abſcóndit ſibi mala ſequéntia; quia prævidére futúra réfugit; quæ præséntem lætítiam pertúrbant: dumque in præséntis vitæ oblectatiónibus ſe déſerit, quid áliud quàm clauſis

óculis ad ignem vadit? Unde bene ſcriptum eſt: In die bonórum ne ímmemor ſis malórum. Et inde per Paulum dícitur: Qui gaudent, tanquam non gaudéntes ſint. Quia, & ſi qua eſt præséntis témporis, ita eſt agénda lætítia, ut nunquam amaritúdo ſequéntis judícii recédat à memória: quátenùs dum mens pávida extrémæ ultiónis timóre transfigitur, quantùm nunc præſens lætítia, tantùm poſt ira súbſequens temperétur.

℟. Emundáte manus, peccatóres: lugéte & ploráte: riſus veſter in luctum convertátur, & gáudium in mœrórem: * Humiliámini in conſpéctu Dómini & exaltábit vos. ℣. Hódiè ſi vocem ejus audiéritis, nolite obduráre corda veſtra. * Humiliámini. Glória. * Humiliámini. *Jac.* 4. *Pſalm.* 94.

Ad Benedíctus

Ant. 8. Cœpit Jeſus ejícere vendéntes in templo, & eméntes, dicens illis: Scriptum eſt quia domus mea domus oratiónis eſt; vos autem feciſtis illam ſpelúncam latrónum. *Luc.* 19.

Oratio.

PAteant aures miſericórdiæ tuæ, Dómine, précibus ſupplicántium: & ut peténtibus deſideráta concédas, fac eos quæ tibi ſunt plácita poſtuláre. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Pariſiénſi ſexto.

Anno 829. *lib.* 1. *cap.* 50.

NE in ſancta venerábili die Domínica mercátus, plácita & rurália quæque ópera, necnon & quáſlibet carrigatiónes ullíus conditiónis hómines fácere præſúmant, quóniam dum hæc agunt, & decus chriſtianitátis offúſcant, & nomen Chriſti blaſphemántibus locum ámpliùs detrahéndi attríbuunt.

Ad Magnificat

Ant. 6. Erat Jeſus docens quotídie in templo, & non inveniébant quid fácerent illi; omnis enim pópulus ſuſpénſus erat, áudiens illum. *Luc.* 19.

Oratio ut ſupra ad Laud.

FERIA SECUNDA.

De Libro Proverbiórum.

Lectio j. *Cap. 3.*

FIli mi, ne oblivifcáris legis meæ, & præcépta mea cor tuum cuſtódiat; longitúdinem enim diérum, & annos vitæ, & pacem appónent tibi. Miſericórdia & véritas te non déſerant: circúmda eas gútturi tuo & deſcríbe in tábulis cordis tui; & invénies grátiam & diſciplínam bonam coram Deo & homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, & ne innitáris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, & ipſe díriget greſſus tuos. Ne ſis ſápiens apud temetípſum. Time Deum, & recéde à malo.

℟. Da mihi *pag.* 358.

Lectio ij.

HOnóra Dóminum de tua ſubſtántia & de primítiis ómnium frugum tuárum da ei; & implebúntur hórrea tua ſaturitáte, & vino torculária tua redundábunt. Diſciplínam Dómini, fili mi, ne abjícias; nec defícias cùm ab eo corríperis: quem enim díligit Dóminus, córripit; & quaſi pater in filio complácet ſibi. Beátus homo qui invénit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior eſt acquisítio ejus negotiatióne argénti & auri primi & puríſſimi fructus ejus. Pretióſior eſt cunctis ópibus; & ómnia quæ deſiderántur, huic non valent comparári.

℟. Vani ſunt *pag.* 358.

Lectio iij. *Cap.* 5.

FIli mi, atténde ad ſapiéntiam meam, & prudéntiæ meæ inclína aurem tuam, ut cuſtódias cogitatiónes, & diſciplínam lábia tua consérvent. Ne atténdas falláciæ mulíeris: favus enim diſtíllans lábia meretrícis, & nitídius óleo guttur ejus; noviſſima autem illíus amára quaſi abſynthium, & acúta quaſi gládius biceps. Pedes ejus deſcéndunt in mortem, & ad ínferos greſſus illíus pénetrant. Per sémitam vitæ non ámbulant; vagi ſunt greſſus ejus & inveſtigábiles. Nunc ergo, fili mi, audi me, & ne recédas à verbis oris mei. Longè fac ab ea viam tuam, & ne appropínques fóribus domûs ejus. Ne des aliénis honórem tuum & annos tuos crudéli, ne fortè im-

pleántur extránei víribus tuis, & labóres tui ſint in domo aliéna, & gemas in noviſſimis, quando conſúmpſeris carnes tuas & corpus tuum, & dicas: Cur deteſtátus ſum diſciplínam, & increpatiónibus non acquiévit cor meum, nec audívi vocem docéntium me, & magíſtris non inclinávi aurem meam?

℟. Finem *pag.* 359.

CANON.

Ex Concílio Coloniénſi.

An. 1536. *part.* 3. *can.* 5.

QUàm à vero abérrant qui exíſtimant ſeſe non alicújus Officii in Eccléſia exercéndi, ſed quiétis & inértiæ tantùm causâ Canonicátus eſſe adéptos: Perínde atque ſatis ſit, paucis quibúſdam Cléricis ádmodùm ignáris, ténui prétio condúctis, curam divíni Offícii commítti.

FERIA TERTIA.

De Libro Proverbiórum.

Lectio j. *Cap.* 6.

VAde ad formícam, ô piger, & consídera vias ejus, & diſce ſapiéntiam: quæ cùm non hábeat ducem, nec præceptórem, nec príncipem, parat in æſtáte cibum ſibi, & cóngregat in meſſe quod cómedat. Uſquequò, piger, dórmies? quando consúrges è ſomno tuo? Páululùm dórmies, páululùm dormitábis, páululùm cónſeres manus ut dórmias; & véniet tibi quaſi viátor egéſtas, & paupéries quaſi vir armátus. Si verò impiger fúeris, véniet ut fons meſſis tua, & egéſtas longè fúgiet à te.

℟. Dómine *pag.* 360.

Lectio ij.

HOmo apóſtata, vir inútilis, gráditur ore pervérſo, ánnuit óculis, terit pede, dígito lóquitur, pravo corde machinátur malum & omni témpore júrgia séminat. Huic extémplò véniet perdítio ſua, & súbitò conterétur, nec habébit ultra medicínam. Sex ſunt quæ odit Dóminus, & séptimum deteſtátur ánima ejus: Oculos ſublímes, linguam mendácem, manus effundéntes innóxium sánguinem, cor máchinans cogitatiónes péſſimas, pedes velóces ad curréndum in malum, proferéntem mendácia teſtem fallácem, & eum qui

ſéminat inter fratres diſcórdias.

℟. Vanitátem *p.* 360.

Lectio iij. *Cap.* 8.

EGo ſapiéntia hábito in consílio, & erudítis intérſum cogitatiónibus. Timor Dómini ódit malum: arrogántiam, & ſupérbiam, & viam pravam, & os bilíngue detéſtor. Meum eſt consílium, & æquitas, mea eſt prudéntia, mea eſt fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres juſta decérnunt: per me príncipes ímperant, & poténtes decérnunt juſtítiam. Ego diligéntes me díligo; & qui manè vígilant ad me, invénient me.

℟. Nonne *pag.* 361.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranénſi.

Anno 816. *cap.* 137.

PSalmi in Eccléſia non cursìm & excélſis atque inordinátis vócibus, ſed planè & dilúcidè, & cum componctióne cordis reciténtur, ut & recitántium mens illórum dulcédine paſcátur, & audiéntium aures illórum pronuntiatióne demulceántur.

FERIA QUARTA

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 10.

FIlius ſápiens lætíficat patrem; fílius verò ſtultus mœſtítia eſt matris ſuæ. Nihil pródegrunt theſáuri impietátis: juſtítia verò liberábit à morte. Non afflíget Dóminus fame ánimam juſti, & insídias impiórum ſubvértet. Egeſtátem operáta eſt manus remíſſa; manus autem fórtium divítias parat. Qui nítitur mendáciis, hic paſcit ventos; idem autem ipſe ſéquitur aves volántes. Qui cóngregat in meſſe, fílius ſápiens eſt; qui autem ſtertit æſtáte, fílius confuſiónis.

℟. Da mihi *pag.* 358.

Lectio ij.

BEnedíctio Dómini ſuper caput juſti: os autem impiórum óperit iníquitas. Memória juſti cum láudibus; & nomen impiórum putréſcet. Sápiens corde præcépta ſúſcipit, ſtultus cæditur lábiis. Qui ámbulat ſimplíciter, ámbulat confidénter: qui autem deprávat vias ſuas, maniféſtus erit. Qui ánnuit óculo dabit dolórem; &

ſtultus lábiis verberábitur. Vena vitæ, os juſti; & os impiórum óperit iniquitátem. Odium súſcitat rixas; & univérſa delícta óperit cáritas.

℟. Vani ſunt *pag.* 358.

Lectio iij.

IN lábiis ſapiéntis invenítur ſapiéntia, & virga in dorſo ejus qui índiget corde. Sapiéntes abſcóndunt ſciéntiam: os autem ſtulti confuſióni próximum eſt. Subſtántia dívitis, urbs fortitúdinis ejus: pavor páuperum, egéſtas eórum. Opus juſti ad vitam; fructus autem ímpii ad peccátum. Vía vitæ cuſtodiénti diſciplínam: qui autem increpatiónes relínquit, errat. Abſcóndunt ódium lábia mendácia: qui profert contuméliam, insípiens eſt. In multilóquio non déerit peccátum: qui autem moderátur lábia ſua, prudentíſſimus eſt. Argéntum eléctum lingua juſti; cor autem impiórum pro níhilo. Lábia juſti erúdiunt plúrimos: qui autem indócti ſunt, in cordis egeſtáte moriéntur.

℟. Finem *pag.* 359.

CANON.

Ex Concílio Reménſi. *Anno* 1583. *Tit. de cultu divino. n.* 5. *&* 6.

IN pronuntiatióne nóminis Jeſu, & cùm dícitur verſus GLORIA PATRI, caput apériant, & inclínent. Omnes dénique in templo ita ſe ſuáſque actiónes compónant, ut ſibi non cum hómine, ſed cum Deo rem eſſe intélligant.

FERIA QUINTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 11.

STatéra dolóſa abominátio eſt apud Dóminum; & pondus æquum volúntas ejus. Ubi fúerit ſupérbia, ibi erit & contumélia: ubi autem eſt humílitas, ibi & ſapiéntia. Simplícitas juſtórum díriget eos, & ſupplantátio perversórum vaſtábit illos. Non próderunt divítiæ in die ultiónis; juſtítia autem liberábit à morte. Juſtítia símplicis díriget viam ejus; & in impietáte ſua córruet ímpius. Juſtítia rectórum liberábit eos, & in insídiis ſuis capiéntur iníqui. Mórtuo hómine ímpio, nulla erit ultra ſpes; & expectátio ſollicitórum períbit. Juſtus de

angúſtia liberátus eſt ; & tradétur ímpius pro eo.

℟. Dómine *pag.* 360.

Lectio ij. *Cap.* 14.

EST via quæ vidétur hómini juſta ; noviſſima autem ejus dedúcunt ad mortem. Riſus dolóre miſcébitur, & extréma gáudii luctus óccupat. Viis ſuis replébitur ſtultus, & ſuper eum erit vir bonus. Innocens credit omni verbo : aſtútus consíderat greſſus ſuos. Fílio dolóſo nihil erit boni ; ſervo autem ſapiénti próſperi erunt actus, & dirigétur via ejus. Sápiens timet, & declínat à malo : ſtultus tránſilit & confídit. Impátiens operábitur ſtultítiam ; & vir versútus odióſus eſt.

℟. Vanitátem *p.* 360.

Lectio iij. Cap. 14. *&* 15.

QUi calumniátur egéntem, expróbrat factóri ejus : honórat autem eum qui miſerétur páuperis. In malítia ſua expellétur ímpius ; ſperat autem juſtus in morte ſua. In corde prudéntis requiéſcit ſapiéntia, & indóctos quoſque erúdiet. Juſtítia élevat gentem ; míſeros autem facit pópulos peccátum. Accéptus eſt regi miníſter intélligens : iracúndiam ejus inútilis ſuſtinébit. Reſpónſio mollis frangit iram ; ſermo durus súſcitat furórem. Lingua ſapiéntium ornat ſciéntiam : os fatuórum ebúllit ſtultítiam. In omni loco óculi Dómini contemplántur bonos & malos. Lingua placábilis, lignum vitæ ; quæ autem immoderáta eſt, cónteret ſpíritum.

℟. Nonne *pag.* 361.

CANON.

Ex Concílio Reménſi. *An.* 1583. *Tit. de cap. & can. n.* 12.

PAcis ubíque ſint amántes Canónici, ne cum Epíſcopis animóſè conténdant ; vel ſupérbè reſpóndeant, ſed illis honórem & reveréntiam cum ſumma modéſtia exhíbeant : & ſi quæ lites inter ſe ſuboríri cœperint, utríque amícè compónant.

FERIA SEXTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 16.

SPírituum ponderátor eſt Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, & dirigéntur cogitatiónes tuæ. Univérſa propter ſemetipſum operátus eſt Dóminus ; ímpium quoque

ad diem malum. Abominátio Dómini eſt omnis árrogans; étiam ſi manus ad manum fúerit, non eſt innocens. Inítium viæ bonæ, fácere juſtítiam; accépta eſt autem apud Deum magìs quàm immoláre hóſtias. Misericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas; & in timóre Dómini declinátur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convértet ad pacem. Mélius eſt parum cum juſtítia, quàm multi fructus cum iniquitáte.

℟. Da mihi *pag.* 358.

Lectio ij. Cap. 16. *&* 17.

HOmo pervérſus súſcitat lites; & verbóſus séparat príncipes. Vir iníquus lactat amícum ſuum & ducit eum per viam non bonam. Qui attónitis óculis cógitat prava, mordens lábia ſua pérficit malum. Coróna dignitátis ſenéctus, quæ in viis juſtítiæ reperiétur. Mélior eſt pátiens viro forti; & qui dominátur ánimo ſuo, expugnatóre úrbium. Sortes mittúntur in ſinum, ſed à Dómino temperántur. Mélior eſt buccélla ſicca cum gáudio, quàm domus plena víctimis cum júrgio. Servus ſápiens dominábitur fíliis ſtultis, & inter fratres hæreditátem dívidet. Sicut igne probátur argéntum & aurum camíno; ita corda probat Dóminus.

℟. Vani ſunt *pag.* 358.

Lectio iij. Cap. 18.

OCcaſiónes quærit qui vult recédere ab amíco; omni témpore erit exprobrábilis. Non récipit ſtultus verba prudéntiæ, niſi ea díxeris quæ verſántur in corde ejus. Impius, cùm in profúndum vénerit peccatórum, contémnit; ſed séquitur eum ignomínia & oppróbrium. Aqua profúnda verba ex ore viri: & torrens redúndans fons ſapiéntiæ. Accípere perſónam ímpii non eſt bonum, ut declínes à veritáte judícii. Lábia ſtulti miſcent ſe rixis, & os ejus júrgia próvocat. Os ſtulti contrítio ejus, & lábia ipſíus ruína ánimæ ejus. Verba bilínguis quaſi ſimplícia, & ipſa pervéniunt uſque ad interióra ventris.

℟. Finem *pag.* 359.

CANON.

Ex Concílio Toloſáno.

An. 1590. *part* 1. *cap.* 2.

IN comítiis, ſodalítiis & Capítulo, de iis pri-

mùm quæ ad divínum cultum ſpectábunt, tùm de juſta morum reformatióne delictorúmque débitâ animadverſióne, demùm de privátis rebus temporalibúſque negótiis agant.

SABBATO.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 22.

PRovérbium eſt: Adoléſcens juxta viam ſuam, étiam cùm ſenúerit, non recédet ab ea. Dives paupéribus ímperat; & qui áccipit mutuum, ſervus eſt fœneràntis. Qui séminat iniquitátem, metet mala; & virga iræ ſuæ conſummábitur. Qui pronus eſt ad miſericórdiam, benedicétur; de pánibus enim ſuis dedit páuperi. Victóriam & honórem acquíret qui dat múnera; ánimam autem aufert accipiéntium. Ejice derisórem, & exíbit cum eo júrgium, ceſſabúntque cauſæ & contuméliæ. Qui díligit cordis mundítiam, propter grátiam labiórum ſuórum habébit amícum regem. Oculi Dómini cuſtódiunt ſciéntiam; & ſupplantántur verba iníqui. Dicit piger: Leo eſt foris, in médio planteárum occidéndus ſum. Fóvea profúnda os aliénæ: cui irátus eſt Dóminus, íncidet in eam. Stultítia colligáta eſt in corde púeri; & virga diſciplínæ fugábit eam.

Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. ſumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.

Lectio ij. Cap. 26. & 27.

QUi fodit fóveam, íncidet in eam; & qui volvit lápidem, revertétur ad eum. Lingua fallax non amat veritátem; & os lúbricum operátur ruínas. Ne gloriéris in cráſtinum, ignórans quid ſuperventúra páriat dies. Laudet te aliénus, & non os tuum; extráneus, & non lábia tua. Grave eſt ſaxum & oneróſa aréna, ſed ira ſtulti utróque grávior. Ira non habet miſericórdiam, nec erúmpens furor: & ímpetum concitáti ferre quis póterit? Mélior eſt maniféſta corréptio, quàm amor abſcónditus. Melióra ſunt vúlnera diligéntis, quàm fraudulénta óſcula odiéntis. Anima ſaturáta calcábit favum; & ánima esúriens étiam amárum pro dulci ſumet.

Lectio iij. *Cap.* 29.

ERudi filium tuum, & refrigerábit te, & dabit delícias ánimæ tuæ. Cùm prophetía defécerit, diſſipábitur pópulus: qui verò cuſtódit legem, beátus eſt. Servus verbis non poteſt erúdiri; quia quod dicis intélligit, & reſpondére contémnit. Vidíſti hóminem velócem ad loquéndum? ſtultítia magìs ſperánda eſt quàm illíus corréptio. Qui delicátè à pueritia nutrit ſervum ſuum, póſteà séntiet eum contumácem. Vir iracúndus próvocat rixas; & qui ad indignándum fácilis eſt, erit ad peccándum proclívior. Supérbum séquitur humílitas; & húmilem ſpíritu ſuſcípiet glória. Qui cum fure partícipat, odit ánimam ſuam; adjurántem audit, & non índicat. Qui timet hóminem, citò córruet: qui ſperat in Dómino, ſublevábitur. Multi requírunt fáciem príncipis, & judícium à Dómino egréditur ſingulórum. Abominántur juſti virum ímpium, & abominántur ímpii eos qui in recta ſunt via. Verbum cuſtódiens fílius, extra perditiónem erit.

C A N O N.

Ex Concílio Reménſi. *Anno* 1583. *Tit. de cap. & can. n.* 9. & 10.

STatúimus ne Capítula habeántur témpore magnæ Miſſæ, ne quis áliquam excuſatiónem abſentiæ ab illa prætéxat. Et ne qua fraus in prædíctis committátur, nominétur à Capítulo Punctuátor probátæ fidei, qui præſtito priùs fidelitátis juraméto, diligénter ánnotet eos qui divínis non interérunt officiis

---

DOMINICA X. *poſt Pentecoſten.*

IN VESPERIS SABBATI *Ad* Magníficat

Ant. 1. Cùm eſſet ſapientíſſimus Eccleſiáſtes, dócuit pópulum, & conſcrípſit ſermónes rectíſſimos, ac veritáte plenos. *Eccleſ.* 12.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Liber Eccleſiáſtæ.

Lectio j. *Cap.* 1.

VErba Eccleſiáſtæ, filii David, regis Jeruſalem. Vánitas vanitátum, dixit Eccleſiaſtes: Vánitas vanitátum, & ómnia vánitas. Quid habet

ámplius homo de univérſo labóre ſuo, quo labórat ſub ſole? Generátio prætérit, & generátio ádvenit; terra autem in ætérnum ſtat. Oritur ſol, & óccidit, & ad locum ſuum revértitur; ibíque renáſcens gyrat per merídiem, & fléctitur ad aquilónem. Luſtrans univérſa in circúitu pergit ſpíritus, & círculos ſuos revértitur. Omnia flúmina intrant in mare, & mare non redúndat: ad locum unde éxeunt flúmina revertúntur, ut íterum fluant.

℟. Da mihi *pag.* 358.

Lectio ij.

CUnctæ res difficiles: non poteſt eas homo explicáre sermóne. Non ſaturátur óculus viſu, nec auris audítu implétur. Quid eſt quod fuit? ipſum quod futúrum eſt. Quid eſt quod factum eſt? ipſum quod faciéndum eſt. Nihil ſub ſole novum, nec valet quiſquam dícere: ecce hoc recens eſt; jam enim præcéſſit in ſæculis quæ fuérunt ante nos. Non eſt priórum memória; ſed nec eórum quidem quæ póſteà futúra ſunt, erit recordátio apud eos qui futúri ſunt in noviſſimo.

℟. Vani ſunt *pag.* 358.

Lectio iij.

EGo Eccleſiáſtes fui rex Iſraël in Jerúſalem, & propóſui in ánimo meo quærere & inveſtigáre ſapiénter de ómnibus quæ fiunt ſub ſole. Hanc occupatiónem péſſimam dedit Deus fíliis hóminum, ut occuparéntur in ea. Vidi cuncta quæ fiunt ſub ſole, & ecce univérſa vánitas & afflíctio ſpíritûs. Pervérſi difficilè corrigúntur, & ſtultórum infinítus eſt númerus. Locútus ſum in corde meo, dicens: Ecce magnus effécius ſum; & præcéſſi omnes ſapiéntiâ, qui fuérunt ante me in Jerúſalem; & mens mea contempláta eſt multa ſapiénter, & dídici. Dedíque cor meum ut ſcirem prudéntiam atque doctrínam, erroréſque & ſtultítiam; & agnóvi quòd in his quoque eſſet labor & afflíctio ſpíritûs; eò quòd in multa ſapiéntia multa ſit indignátio; & qui addit ſciéntiam, addit & labórem.

℟. Finem *pag.* 359.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Serm. 2. contra Concubin. Tom. 4. Edit. Pariſ. 1621.

Lectio iv.

SAlomon, cùm ſeculárium rerum concupiſcéntiâ teneretur, magnas eas & admirándas putábat, multúmque in eis labóris & ſollicitúdinis inſumébat, magníficas ædificándo domos, copióſum coacervándo aurum, congregándo cantórum choros, vária génera miniſtrórum menſæ & popinæ, quæréndo ánimæ ſuæ voluptátem ab hortórum & córporum formosórum grátiâ, & omnem, ut ita dicam, oblectatiónis & refrigérii viam ſectándo. At ubi inde ad ſe revérſus, & quaſi ex umbróſa quadam abyſſo ad lumen veræ ſapiéntiæ reſpícere váluit; tunc ſublimem illam & cœlis dignam emíſit vocem: Vánitas vanitátum, & ómnia vánitas. Hanc & vos, & hâc ſublimiórem, ſi voluéritis, efferétis ſenténtiam de intempeſtíva hac voluptáte, ſi aliquantíſper à mala conſuetúdine vos ſequeſtravéritis.

℟. Dómine *pag.* 360.

Lectio v.

QUamvis autem à Salomóne ſæculis ſuperióribus non tam multa ſapiéntiæ exigebátur diligéntia; neque enim delícias lex vetus prohibébat, neque áliis frui ſupervácuis dicébat vanum: áttamen, & ſic ſe habéntibus rebus, in ipſis contuéri licébit quàm viles & vanitáti obnóxiæ res ſint. Nos verò ad majórem vocáti vitam, & ad excelléntius faſtígium aſcéndimus, & in majóribus exercémur palæſtris: & quid áliud, quàm quòd, ſicut ſupérnæ virtútes intellectuáles & incorpóreæ illæ, vitam inſtitúere jubémur?

℟. Vanitátem *p.* 360.

Lectio vj.

ITaque licèt parva volúptas ſit, opponátur ei vermis perpétuus, ténebræ exterióres, ignis inextinguíbilis, tribulátio, angúſtia, ſtridor déntium, víncula inſolubília. Hæc ſicut in tábula proponámus ante óculos, reſiliamúſque à pernicióſo graviſſimóque morbo, ut cum fulgéntibus corónis hinc migrémus, & poſsimus líbero ore ad Chriſtũ dícere: Propter te & glóriam tuã, & familiaritátes contémpſimus, & voluptáti imperávimus, & ánimam noſ-

tram afflíximus, & elíctis amícis, te, amorémque tuî rebus ómnibus præposúimus. Sic enim lucrábimur noſmetípſos, lucrábimur eos qui ſcandalizántur, & cum ipſis Martyribus collocábimur, primóque in órdine eórum qui hoc máximo certámine vicérunt, & fórtiter cruciátus tulérunt.

℟. Nonne *pag.* 361.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 18.

IN illo témpore; Dixit Jeſus ad quoſdam qui in ſe confidébant tanquam juſti, & aſpernabántur cæteros, parábolam iſtam: Duo hómines aſcendérunt in templum ut orárent: unus Phariſæus, & alter Publicánus. & réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. 2. *in Pſ.* 31. *n.* 10.

QUi vult fortis eſſe, velut præſúmens de ſe, & jactans mérita ſua, qualiacúmque illa ſint, erit ſimilis Phariſæo illi, qui quod à Deo ſe dicébat accepiſſe, ſupérbè tamen jactábat: Grátias, inquit, tibi. Atténdite, fratres mei, quale genus ſupérbiæ méndet Deus: verè poteſt ſubintráre juſt mini, quale poteſt ſ pere étiam bonæ ſpei Grátias tibi, dicébat. cùm dicébat: Grátias fatebátur ab illo ſe piſſe quod habébat. enim habes quod n cepiſti? Ergo, G tibi ago, dixit: Grát bi ago, quia non ſum cæteri hóminum, rap injúſti, adúlteri, ſic Publicánus iſte. Un go ſupérbus? Non q bonis ſuis Deo grátia bat, ſed quia ſuper rum ſe de ipſis bon tollébat.

℟. Múnera prav ſuſcípiet Deus, qu * Dóminus judex e non eſt apud illum persónæ. Qui adórat in oblectatióne ſuſci & deprecátio illíus ad nubes propinquá

℣. Duo hómines dérunt in templum u rent, unus Phariſæ alter publicánus. * I nus. *Eccli.* 35. *Luc*

Lectio viij.

ATténdite, fra nam undè cœp cere ſimilitúdinem Dóminus, Evan

præmiſit. Cùm enim Chriſtus dixiſſet, Putas véniens Fílius hóminis invéniet fidem in terra? & ne exiſterent quidam hærétici attendéntes & putántes quaſi lapſum totum mundum, (omnes enim hærétici in paucis & in parte ſunt) jactárent ſe quòd in ipſis remánſerit quod de toto mundo períerit; ibi ſtatim ubi ait Dóminus, Putas véniens Fílius hóminis invéniet fidem in terra? ſubjécit Evangeliſta: Dixit autem & ad quoſdam qui ſibi juſti videbántur & ſpernébant cæteros, ſimilitúdinem hanc: Quidam Phariſæus & Publicánus venérunt in templum oráre; & cætera quæ noſtis.

℟. Stans* Hæc apud ſe orábat Phariſæus: Deus, grátias ago tibi, quia non ſum ſicut cæteri hóminum, raptóres, injúſti, adultéri. ℣. Vir ímpius procáciter obfírmat vultum ſuum. * Hæc apud ſe. *Luc.* 18. *Prov.* 21.

Lectio ix.

PHariſæus ergo ille dicébat: Grátias tibi ago. Sed unde ſupérbus? Quia ſpernébat cæteros. Unde probas? In ipſis verbis. Quómodò? Phariſæus, inquit, ille contémpſit de longè ſtantem, cui Deus confiténti propinquábat. Publicánus, inquit, de longínquo ſtabat; ſed Deus ad illum de longínquo non ſtabat. Quare Deus ab illo de longínquo non ſtabat? Quia alio loco dícitur: Prope eſt Dóminus his qui obtrivérunt cor. Vidéte ſi Publicánus iſte obtríverat cor; & ibi vidébitis quia prope eſt Dóminus his qui obtrivérunt cor. Publicánus autem de longínquo ſtabat, & neque volébat ad cœlum óculos leváre, ſed percutiébat pectus ſuum. Túnſio péctoris, obtrítio cordis. Quid dicébat tundens pectus? Deus, propítius eſto mihi peccatóri. Et quid ſenténtiæ Dóminus? Amen dico vobis, deſcéndit juſtificátus de templo Publicánus ille magis quàm ille Phariſæus.

℟. Publicánus à longè ſtans, nolébat nec óculos ad cœlum leváre: * Dico vobis, † Deſcéndit hic in domum ſuam juſtificátus. ℣. Orátio humiliántis ſe non diſcédet, donec Altíſſimus aſpíciat; & Dóminus non elongábit, * Dico vobis. Glória. † Deſcéndit. *Luc.*

18. *Eccli.* 35.

Ad Benedíctus

Ant. 2. Publicánus percutiébat pectus ſuum, dicens: Deus, propítius eſto mihi peccatóri. *Luc.* 10.

Oratio.

DEus qui omnipoténtiam tuam, parcéndo máximè & miſerándo maniféſtas: multíplica ſuper nos miſericórdiam tuam, ut ad tua promíſſa curréntes, cœléſtium bonórum fácias eſſe consórtes. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Burdigalénſi.

Anno 1583. *Tit.* 5.

PArochi vetus illud decrétum idéntidem denúntient, quo, propóſitâ éxcommunicatiónis pœnâ, præcípitur, ne quis tribus contínuis Domínicis à Parochiális Miſſæ celebratióne abſit. Quod ut accurátiùs adhuc obſervétur, ſciſciténtur confeſsárii à pœniténtibus, an huic offício ſatisfécerint, & peccáti gravitátem, ut ab eo in pósterum arceántur, ipſis propónant.

Ad Magníficat

Ant. 6. Omnis qui ſe exáltat humiliábitur; & qui ſe humíliat, exaltábitur. *Luc.* 18.

Oratio ut ſuprà ad Laud.

FERIA SECUNDA

De Libro Eccleſiáſtæ.

Lectio j. *Cap.* 2.

SUpergréſſus ſum ópibus omnes qui ante me fuérunt in Jerúſalem. Sapiéntia quoque perſeverávit mecum: & ómnia quæ deſiderav́érunt óculi mei, non negávi eis; nec prohíbui cor meum quin omni voluptáte fruerétur, & oblectáret ſe in his quæ præpáráveram: & hanc ratus ſum partem meam, ſi úterer labóre meo. Cùmque me convertíſſem ad univérſa ópera quæ fécerant manus meæ, & ad labóres in quibus fruſtrà ſudáveram, vidi in ómnibus vanitátem & afflictiónem ánimi, & nihil permanére ſub ſole. Transívi ad contemplándam ſapiéntiam, erroréſque & ſtultítiam. Quid eſt, inquam, homo, ut ſequi poſſit Regem factórem ſuum? Et vidi quòd tantùm præcéderet ſapiéntia ſtultítiam, quantùm differt lux à ténebris.

℟. Da mihi *pag.* 358.

Lectio ij. *Cap.* 3.

QUid habet ámplius homo de labóre ſuo? Vidi afflictiónem quam dedit Deus fíliis hóminum, ut diſſendántur in ea. Cuncta fecit bona in témpore ſuo, & mundum trádidit diſputatióni eórum, ut non invéniat homo opus quod operátus eſt Deus ab inítio uſque ad finem. Et cognóvi quòd non eſſet mélius niſi lætári, & fácere bene in vita ſua. Omnis enim homo qui cómedit & bibit, & videt bonum de labóre ſuo, hoc donum Dei eſt. Dídici quòd ómnia ópera quæ fecit Deus, perſevérent in perpétuum. Non póſſumus eis quidquam áddere nec auférre, quæ fecit Deus ut timeátur. Quod factum eſt, ipſum pérmanet: quæ futúra ſunt, jam fuérunt; & Deus inſtáurat quod ábiit. Vidi ſub ſole in loco judícii impietátem, & in loco juſtítiæ iniquitátem. Et dixi in corde meo: Juſtum & ímpium judicábit Deus, & tempus omnis rei tunc erit.

℟. Vani ſunt *pag.* 358.

Lectio iij. *Cap.* 4.

VErti me ad ália, & vidi calúmnias quæ ſub ſole gerúntur, & lácrymas innocéntium, & néminem conſolatórem; nec poſſe reſíſtere eórum violéntiæ, cunctórum auxílio deſtitútos. Et laudávi magis mórtuos, quàm vivéntes; & felicióren utróque judicávi, qui necdum natus eſt, nec vidit mala quæ ſub ſole fiunt. Rursũ contemplátus ſum omnes labóres hóminum, & indúſtrias animadvérti patére invídiæ próximi; & in hoc ergo vánitas, & cura ſupérflua eſt.

℟. Finem *pag.* 359.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 23. *cap.* 1. *de reform.*

PRæcépto divíno mandátum ómnibus, quibus animárum cura commíſſa eſt, oves ſuas agnóſcere, pro his ſacrifícium ófferre, verbíque divíni prædicatióne, Sacramentórum adminiſtratióne ac bonórum ómnium óperum exémplo páſcere, páuperum, aliarúmque miſerabílium perſonárum curam patérnam gérere.

FERIA TERTIA.

De Libro Eccleſiáſtæ.

Lectio j. Cap. 4. & 5.

CUſtódi pedem tuũ ingrédiens domum Dei, & appropínqua ut áudias. Multò enim mélior eſt obediéntia, quàm ſtultórum víctimæ, qui néſciunt quid fáciunt mali. Ne témerè quid loquáris, neque cor tuum ſit velox ad proferéndum ſermónem coram Deo. Deus enim in cœlo, & tu ſuper terram; ídcirco ſint pauci ſermónes tui. Multas curas ſequúntur sómnia, & in multis ſermónibns inveniétur ſtultítia. Si quid vovíſti Deo, ne moréris réddere; díſplicet enim ei infidélis & ſtulta promíſſio; ſed quodcúmque vóveris, redde; multóque mélius eſt non vovére, quàm poſt votum promíſſa non réddere.

℟. Dómine *pag.* 360.

Lectio ij.

UBi multa ſunt sómnia, plúrimæ ſunt vanitátes, & ſermónes innúmeri: tu verò Deum time. Si víderis calúmnias egenórum, & violénta judícia, & ſubvérti juſtítiam in província, non miré-ris ſuper hoc neg quia excélſo excél álius, & ſuper ho que eminentióres ſu & ínſuper univérſa rex ímperat ſervién várus non implébit cúniâ; & qui ama tias, fructum non ex eis: & hoc erg nitas. Ubi multa ópes, multi & qui dunt eas. Et quid p poſſeſsóri, niſi què nit divítias óculis Dulcis eſt ſomnus c ti, ſive parùm, ſiv tùm cómedat: ſ autem dívitis non ſin dormíre.

℟. Vanitátem p.

Lectio iij. C.

EſSt & áliud mali vidi ſub ſole, dem frequens apu mines: Vir cui dedi divítias, & ſubſtán & honórem, & nih ánimæ ſuæ ex ón quæ deſíderat: nec ei poteſtátem Dei cómedat ex eo; ſed extráneus vorábit Hoc vánitas & magna eſt. Si ge quíſpiam centum lí & víxerit multos a & plures dies ætát búerit, & ánima illí

utátur bonis ſubſtántiæ ſuæ, ſepulturâque cáreat; de hoc ego pronúntio quòd mélior illo ſit abortívus. Fruſtrà enim venit, & pergit ad ténebras, & oblivióne delébitur nomen ejus. Non vidit ſolem, neque cognóvit diſtántiam boni & mali; étiamſi duóbus míllibus annis víxerit, & non fúerit perfrúitus bonis. Nonne ad unum locum próperant ómnia? Omnis labor hóminis in ore ejus; ſed ánima ejus non implébitur.

℟. Nonne *pag.* 361.

CANON.

Ex Concílio Reménſi.

An. 1583. *Tit. de Curatis num.* 1. *&* 2.

QUantùm ad curátos áttinet, qui ab Epíſcopis in partem ſollicitúdinis vocáti ſunt, ſtatúimus imprímìs, ut obſérvent diligentíſſimè quæ ſupra dicta ſunt, cùm de Euchariſtia, órdine & cléricis égimus. Atque quod dictũ eſt de celebrándis divínis offíciis certo pulſu, ſtatíſque horis ita cuſtódiant, ne pro cujúſquam arbítrio mutent; aſſíduè reſídeant in ſuis benefíciis, nec ea déſerant ut álteri benefício vel negótio vacent.

FERIA QUARTA.

De Libro Eccleſiáſtæ.

Lectio j. *Cap.* 7.

QUid necéſſe eſt hómini majóra ſe quærere, cùm ignóret quid condúcat ſibi in vita ſua, número diérum peregrinatiónis ſuæ, & témpore quod velut umbra prǽterit? Aut quis ei póterit indicáre quid poſt eum futúrum ſub ſole ſit? Mélius eſt nomen bonum, quàm unguénta pretióſa, & dies mortis die nativitátis. Mélius eſt ire ad domum luctûs quàm ad domum convívii: in illa enim finis cunctórum admonétur hóminum, & vivens cógitat quid futúrum ſit. Mélior eſt ira riſu, quia per triſtítiam vultûs corrígitur ánimus delinquéntis. Cor ſapiéntium ubi triſtítia eſt, & cor ſtultórum ubi lætítia. Mélius eſt à ſapiénte córripi, quàm ſtultórum adulatióne décipi, quia ſicut sónitus ſpinárum ardéntium ſub olla, ſic riſus ſtulti: ſed & hoc vánitas. Calúmnia contúrbat ſapiéntem, & perdet robur cordis illíus.

℞. Da mihi *pag.* 358.

Lectio ij.

MElior eſt pátiens arrogánte. Ne ſis velox ad iraſcéndum, quia ira in ſinu ſtulti requiéſcit. Ne dicas: Quid, putas, cauſæ eſt quòd prióra témpora melióra fuére quàm nunc ſunt? Stulta enim eſt hujuſcémodi interrogátio. Utílior eſt ſapiéntia cum divítiis, & magis prodeſt vidéntibus ſolem. Sicut enim prótegit ſapiéntia, ſic prótegit pecúnia. Hoc autem plus habet erudítio & ſapiéntia, quòd vitam tríbuunt poſſeſsóri ſuo. Conſídera ópera Dei, quòd nemo poſſit corrígere quem ille deſpéxerit. In die bona frúere bonis, & malam diem præcave. Sicut enim hanc, ſic & illam fecit Deus, ut non invéniat homo contra eum juſtas quærimónias.

℞. Vani ſunt *pag.* 358.

Lectio iij.

NOli eſſe juſtus multùm, neque plùs sápias quàm neceſſe eſt, ne obſtupéſcas. Ne ímpiè agas multùm; & noli eſſe ſtultus, ne moriáris in témpore non tuo. Bonum eſt te ſuſtentáre juſtum: ſed & ab illo ne ſúbtrahas manum tuam, quia qui timet Deum, nihil négligit. Sapiéntia confortávit ſapiéntem ſuper decem príncipes civitátis. Non eſt enim homo juſtus in terra, qui fáciat bonum, & non peccet. Sed & cunctis ſermónibus qui dicúntur, ne accómmodes cor tuum, ne fortè áudias ſervum tuum maledicéntem tibi: ſcit enim conſciéntia tua quia & tu crebrò maledixíſti áliis.

℞. Finem *pag.* 359.

CANON.

Ex Concílio Reménſi. *Anno* 1583. *Tit. de Curatis num.* 9.

QUóniam parùm prodeſt paſtórem non abéſſe, niſi præſens & bonæ vitæ exémplo & competéntis doctrínæ múnere gregis ſibi commíſſi ſalútem promóveat præcípimus Paræcis, ut non ſolùm inculpátè vivant, verùm étiam ſemper hábeant præ mánibus, aſſidúeque léctitent librum áliquem de ratióne adminiſtrandórũ ſacramentórum, vel catechíſmum éditum autoritáte Concílii Tridentíni.... ex quo ſíngulis diébus Domínicis áliquid deprómant, quod E-

vangélio aptári & populo propóni poſſit.

FERIA QUINTA.

De Libro Eccleſiáſtæ.

Lectio j. *Cap.* 8.

DEdi cor meum in cunctis opéribus quæ fiunt ſub ſole. Intérdum dominátur homo hómini in malũ ſuum. Vidi impios ſepúltos, qui étiam cùm adhuc víverent, in loco ſancto erant, & laudabántur in civitáte quaſi juſtórum óperum: ſed & hoc vánitas eſt. Etenim quia non profértur citò contra malos ſenténtia, abſque timóre ullo filii hóminum pérpetrant mala. Attamen peccátor ex eo quòd cénties facit malum, & per patiéntiam ſuſtentátur, ego cognóvi quòd erit bonum timéntibus Deum, qui veréntur fáciem ejus. Non ſit bonum ímpio, nec prolongéntur dies ejus; ſed quaſi umbra tránſeant qui non timent fáciem Dómini. Eſt & ália vánitas, quæ ſit ſuper terram. Sunt juſti quibus mala provéniunt, quaſi ópera égerint impiórum; & ſunt ímpii qui ita ſecúri ſunt, quaſi juſtórum facta hábeant. Sed & hoc vaníſſimum júdico.

℟. Dómine *pag.* 360.

Lectio ij. *Cap.* 9.

OMnia hæc tractávi in corde meo, ut curióſè intelligerem. Sunt juſti atque ſapiéntes, & ópera eórum in manu Dei: & tamen neſcit homo utrùm amóre, an ódio dignus ſit; ſed ómnia in futúrum ſervántur incérta, eò quòd univérſa æquè evéniant juſto & ímpio, bono & malo, mundo & immúndo, immolánti victimas, & ſacrificia contemnénti. Sicut bonus, ſic & peccátor: ut perjúrus, ita & ille qui verum déjerat. Hoc eſt péſſimum inter ómnia quæ ſub ſole fiunt, quia éadem cunctis evéniunt. Unde & corda filiórum hóminum impléntur malítiâ & contémptu in vita ſua, & poſt hæc ad ínferos deducéntur. Nemo eſt qui ſemper vivat, & qui hujus rei hábeat fidúciam.

℟. Vanitátem *p.* 360.

Lectio iij.

HAnc quoque ſub ſole vidi ſapiéntiam, & probávi máximam: cívitas parva & pauci in ea viri. Venit contra eam rex magnus, & vallávit eam,

extruxítque munitiónes per gyrum, & perfécta eſt obsídio. Inventúſque eſt in ea vir pauper & sápiens, & liberávit urbem per ſapiéntiam ſuam, & nullus deínceps recordátus eſt hóminis illíus páuperis. Et dicébam ego meliórem eſſe ſapiéntiam fortitúdine. Quómodò ergo ſapiéntia pauperis contémpta eſt, & verba ejus non ſunt audíta? Verba ſapiéntium audiúntur in ſiléntio, pluſquàm clamor príncipis inter ſtultos. Mélior eſt ſapiéntia quam arma béllica; & qui in uno peccáverit, multa bona perdet.

℟. Nonne *pag.* 361.

C A N O N.

Ex Concílio Reménſi.

An. 1583. *Tit. de Curatis num.* 8. & 9.

CUrent (Párochi) res ſuæ Eccléſiæ, moneántque Epíſcopos, ſi quid de illíus vel de fábricæ fundo fúerit alienátum. Pecúnias autem fabricárum & eas quæ ſuper erunt ex colléctis impéndi curent, vel ſuffrágiis faciéndis pro mórtuis vel fábricis reparándis, vel comparándis ornaméntis, vel áliis piis, non autem profánis úſibus. Et ſi ſecus factum fúerit ab edítuis, Epíſcopo vel ejus officiáli ſigníficent.

FERIA SEXTA.

De Libro Eccleſiáſtæ.

Lectio j. *Cap.* 10.

COr ſapiéntis in déxtera ejus, & cor ſtulti in ſiníſtra illíus. Sed & in via ſtultus ámbulans, cùm ipſe insípiens ſit, omnes ſtultos æſtimat. Si ſpíritus poteſtátem habéntis aſcénderit ſuper te, locum tuum ne dimíſeris; quia curátio fáciet ceſsáre peccáta máxima. Eſt malum quod vidi ſub ſole, quaſi per errórem egrédiens à fácie príncipis: póſitum ſtultum in dignitáte ſublími, & dívites ſedére deórſum. Vidi ſervos in equis, & príncipes ambulántes ſuper terram quaſi ſervos.

℟. Da mihi *pag.* 358.

Lectio ij.

QUi fodit fóveam, íncidet in eam; & qui diſſipat ſepem mordébit eum cóluber. Qui transfert lápides, affligétur in eis; & qui ſcindit ligna, vulnerábitur ab eis. Si retúſum fúerit ferrum, &

›n ut priùs, ſed
:um fúerit, multo
exacuétur; & poſt
iam ſequétur ſa-
. Si mórdeat ſer-
ı ſiléntio, nihil eo
habet qui occúltè
t. Verba oris ſa-
, grátia: & lábia
ıtis præcipitábunt
Inítium verbórum
ultítia, & novíſſi-
ris illíus error péſſi-
tultus verba multí-
Ignórat homo quid
: fúerit; & quid
futúrum ſit, quis
rit indicáre?
Vani ſunt *pag.* 358.

Lectio iij.

E tibi, terra, cujus
ex puer eſt, & cu-
ıcipes manè cóme-
Beáta terra, cujus
bilis eſt, & cujus
es veſcúntur in
e ſuo ad reficién-
& non ad luxúriam.
grítiis humiliábitur
iátio, & in infir-
mánuum perſtillá-
ıus. In riſum fáciunt
& vinum, ut epu-
vivéntes; & pecú-
bédiunt ómnia. In
ióne tua Regi ne
as, & in ſecréto
li tui non maledí-
liviti; quia & aves
cœli portábunt vocem tuam, & qui habet pennas annuntiábit ſenténtiam.

℟. Finem *pag.* 359

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranénſi.

An. 816. *lib.* 1. *cap.* 134.

Rectóres.... ſint críminum perſecutóres, & hóminum liberatóres: óderint vítia, díligant hómines: óderint quod inſtínctu diáboli ingéſtum eſt, díligant quod Dei bonitáte creátum eſt.

SABBATO.

De Libro Eccleſiáſtæ.

Lectio j. *Cap.* 11.

Mitte panem tuū ſuper tranſeúntes aquas, quia poſt témpora multa invénies illum. Da partem ſeptem, nec non & octo, quia ignóras quid futúrum ſit mali ſuper terram. Si replétæ fúerint nubes, imbrem ſuper terram effúndent. Si cecíderit lignum ad auſtrum, aut ad aquilónem, in quocúmque loco cecíderit, ibi erit. Qui obſérvat ventum, non séminat: & qui consíderat nubes, nunquam metet. Quómodò ignóras quæ ſit

via ſpíritûs, & quâ ratióne compingántur oſſa in ventre prægnántis; ſic neſcis ópera Dei qui fabricátor eſt ómnium. Manè ſémina ſemen tuum, & véſperè ne ceſſet manus tua, quia neſcis quid magis oriátur, hoc aut illud: & ſi utrúmque ſimul, mélius erit.

Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. *ſumentur è II. Noct. Dom. IX. poſtPentecoſt.* p. 360.

Lectio ij. *Cap.* 12.

MEménto Creatóris tui in diébus juventútis tuæ, ántequàm véniat tempus afflictiónis, & appropínquent anni, de quibus dicas: Non mihi placent: ántequàm tenebréſcat ſol, & lumen, & luna, & ſtellæ, & revertántur nubes poſt plúviam; quando commovebúntur cuſtódes domûs, & nutábunt viri fortíſſimi, & otióſæ erunt moléntes in minúto número, & tenebréſcent vidéntes per forámina, & claudent óſtia in platéa, in humilitáte vocis moléntis, & consúrgent ad vocem vólucris, & obſurdéſcent omnes fíliæ cárminis. Excélſa quoque timébunt, & formidábunt in via;

florébit amygdalu
pinguábitur locúſt
diſſipábitur cápparis
niam ibit homo in d
æternitátis ſuæ, &
bunt in platéa plan
Antequàm rumpát
nículus argénteus,
cúrrat vitta aurea, &
terátur hydria ſupe
tem, & confringátu
ſuper ciſtérnam,
vertátur pulvis in t
ſuam unde erat, & ſ
rédeat ad Deum qui
illum.

Lectio iij.

VAnitas vanitát
dixit Eccleſiáſt
ómnia vánitas. Cù
eſſet ſapientíſſimus
ſiáſtes, dócuit pópu
& enarrávit quæ fé
& inveſtígans, com
parábolas multas.
ſivit verba utília, &
crípſit ſermónes re
mos, ac veritáte pl
Verba ſapiéntium ſic
muli, & quaſi cla
altum defíxi, quæ
magiſtrórũ consíliun
ſunt à paſtóre uno.
ámplius, fili mi, n
quíras. Faciéndi plu
bros nullus eſt finis;
quénſque meditátio,
afflíctio eſt. Finem lo
di páriter omnes a

mus. Deum time, & mandáta ejus obsérva; hoc eſt enim omnis homo. Et cuncta quæ fiunt, addúcet Deus in judíciũ pro omni erráto, ſive bonum, ſive malum illud ſit.

CANON.

Ex Concilio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 18.

INquírant Párochi ſtudióſe de paupéribus ſuæ Paróchiæ, præſértim.... de víduis, órphanis, pupíllis, ægrótis, ſénio conféctis, aliiſque perſónis temporáli vel ſpirituáli miſericórdiâ indigéntibus, quibus & ipſi pro víribus opitulári, & álios ſuo exemplo, atque hortátu ad id officium incitáre ſtúdeant.

DOMINICA XI. *poſt Pentecoſten.*

In Vesperis Sabbati

Ad Magnificat

Ant. 1. Per ſapiéntiam ſanáti ſunt quicúmque placuérunt tibi, Dómine, à princípio. *Sap.* 9.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Liber Sapiéntiæ.
Pars Æſtiva.

Lectio j. *Cap.* 1.

DIlígite juſtítiam qui judicátis terram. Sentíte de Dómino in bonitáte, & in ſimplicitáte cordis quærite illum; quóniam invenítur ab his qui non tentant illum: appáret autem eis qui fidem habent in illum. Pervérſæ enim cogitatiónes ſéparant à Deo: probáta autem virtus córripit inſipiéntes; quóniam in malévolam ánimam non introíbit ſapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis.

℟. Da mihi *pag.* 358.

Lectio ij.

SPíritus enim Sanctus diſciplínæ effúgiet fictum, & áuferet ſe à cogitatiónibus quæ ſunt ſine intelléctu, & corripiétur à ſuperveniénte iniquitáte. Benígnus eſt enim ſpíritus ſapiéntiæ & non liberábit malédicum à lábiis ſuis; quóniam renum illíus teſtis eſt Deus, & cordis illíus ſcrutátor eſt verus, & linguæ ejus audítor. Quóniam Spíritus Dómini replévit orbem terrárum; & hoc quod cóntinet ómnia, ſciéntiam habet vocis. Propter hoc qui lóquitur iníqua, non

poteſt latére, nec prætériet illum corrípiens judícium.

℟. Vani ſunt *pag.* 358.

Lectio iij.

IN cogitatiónibus enim ímpii interrogátio erit: ſermónum autem illíus audítio ad Deum véniet ad correptiónem iniquitátum illíus. Quóniam auris zeli audit ómnia, & tumúltus murmuratiónum non abſcondétur. Cuſtodíte ergo vos à murmuratióne quæ nihil prodeſt, & à detractióne párcite linguæ; quóniam ſermo obſcúrus in vácuum non ibit: os autem quod mentítur, occídit ánimam. Nolíte zeláre mortem in erróre vitæ veſtræ, neque acquirátis perditiónem in opéribus mánuum veſtrárum; quóniam Deus mortem non fecit, nec lætátur in perditióne vivórum.

℟. Finem *pag.* 359.

IN II. NOCTURNO.

Ex Enarratióne ſancti Auguſtíni Epíſcopi, ſuper Pſalmos.

Enarr. in Pſ. 64. §. 8.

Lectio iv.

NOn præváleant ſuper te ſermónes iniquórum. Domum Dei deſídera, & bona ejus domûs deſídera: ſed noli tália, quália deſideráre ſoles, vel in domo tuâ, vel in domo vicíni tui, vel in domo patróni tui. Aliud quiddam eſt bonum domûs illíus. Quid opus eſt ut nos dicámus quæ ſint bona illíus domûs? Ipſe índicet qui cantat éxiens de Babylónia: Replébimur, inquit, in bonis domûs tuæ. Quæ ſunt bona iſta? Erexerámus fortáſſe cor ad aurum, ad argéntum, & cætera pretióſa: Noli tália quærére, iſta premunt, non levant.

℟. Dómine *pag.* 360.

Lectio v.

HIc ergo jam bona illa Jerúſalem, bona illa domûs Dómini, bona illa templi Dómini meditémus; quia quæ domus Dómini, hoc ipſum templum Dómini. Replébimur in bonis domûs tuæ: ſanctum templum tuum, mirábile in juſtítia. Iſta ſunt bona domûs illíus. Non dixit: Templum ſanctum tuum, mirábile in colúmnis, mirábile in marmóribus, mirábile in tectis aurátis; ſed: mirábile in juſtítia. Habes foris óculos unde vídeas mármora & aurum: in-

tus eſt óculus unde videátur pulchritúdo juſtítiæ.

℟. Vanitátem *pag.* 360.

Lectio vj. Poſt pauca.

QUædam ergo eſt pulchritúdo juſtítiæ, quã vidémus óculo cordis, & amámus, & exardéſcimus: quam multùm dilexérunt hómines in ipſis Martyribus, cùm eórum membra béſtiæ laniárent. Nonne cùm ſanguis fœdáret ómnia, cùm mórſibus bellúinis víſcera funderéntur, non habébant óculi niſi quod horrérent? Quid ibi erat quod amarétur, niſi quia erat in illa fœditáte dilaniatórum membrórũ integra pulchritúdo juſtítiæ? Iſta ſunt bona domûs Dei, his te para ſatiári. Sed ut inde ſatiéris cùm pervéneris, hoc te opórtet eſuríre & ſitíre cùm peregrináris: hoc ſiti, hoc eſuri: quia ipſa erunt bona Dei. Audi illum Regem cui iſta dicúntur, qui venit ut te redúcat, & ſe tibi fecit viam. Quid dicit? Beáti qui eſúriunt & ſitiunt juſtítiam, quóniam ipſi ſaturabúntur. Sanctum templum tuum, admirábile in juſtítia. Et ipſum templum, fratres, nolíte præter vos cogitáre. Amáte juſtítiam, & vos eſtis templum Dei.

℟. Nonne *pag.* 361.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum.

Lectio vij. Cap. 7.

IN illo témpore: Exiens Jeſus de fínibus Tyri venit per Sidónem ad mare Galilææ inter médios fines Decapóleos. Et addúcunt ei ſurdum & mutum, & deprecabántur eum ut impónat illi manum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Inter Homilías æſtivales de Tempore.

SUſpíciens Jeſus in cœlum, ingémuit, & ait illi: Ephphéta, quod eſt, Adaperíre: & ſtatim apértæ ſunt aures ejus, & ſolútum eſt vínculum linguæ ejus. Rectè ſanatúrus ægrótum Dóminus, ſuſpicit in cœlum, & ingémuit; ut ubi nobis ſperánda ſalus, & quâ compunctiónis vel lacrymárum ſit devotióne quærénda ac peténda ſignificet. Suſpíciens in cœlum ingémuit; quia nos quos ad cœléſtia poſſidénda creávit, longè in terréſtria

dejéctos eſſe dóluit. Suſpiciens in cœlum ingémuit; ut nobis qui à cœléſtibus gáudiis per terréna oblectaménta diſcéſſimus, ad hæc per gémitus & ſuſpíria inſinuáret eſſe redeúndum. Quod autem ait: Ephphéta, id eſt, Adaperíre, propter aures dicit ſanándas, quas súrditas diútina cláuſerat, ſed ad audiéndum jam tactus pateſécit ipsíus. Unde, credo, mos increbúerit Eccléſiæ, ut ſacerdótes illíus his quos percipiéndis baptíſmi ſacraméntis præparant, priùs inter cétera conſecratiónis exórdia de ſalíva oris ſui nares tangant & aures, dicéntes, Ephphéta; ut abjéctis delectatiónibus nóxiis, ſolum Chriſti ſemper ampleċtántur odórem, & relícto audítu linguæ nequã, áudiant verba Chriſti.

℞. Quis eſt homo qui vult vitam, díligit dies vidére bonos? * Próhibe linguam tuam à malo: & lábia tua ne loquántur dolum. ℣. Si quis in verbo non offéndit, hic perféctus eſt vir. * Próhibe. *Pſ.* 33. *Jac.* 3.

Lectio viij.

ET unuſquíſque trum, fratres c mi, qui baptíſma (ritè ſuſcépit, hoc c conſecrátus eſt. Und tùm necéſſe eſt, ut Dóminus in nobis p tius ablúere & ſancti dignátus eſt, ipſi contaminâre, & pı hilo proſánare time Sed & ſi qui in c nequítiæ ſordidántis dimus, feſtinémus ſum lacrymárum & niténtiæ fonte mu Renovémus áurium tátem, quam nobis fidei divínitùs conſta collátam, cavéntes Apóſtoli quod quib exprόbans ait: Et à táte quidem audítum tent, ad fábulas convertḗntur. Col mus linguam à malo conféſſióne fidei ſa cáta eſt: timeámus quà benedícimus & Patrem; male hómines qui ad imá Dei facti ſunt. Qui putat ſe religióſun non refrænans li ſuam, hujus vana ligio.

℞. Lingua, inq malum, plena v

mortífero : in ipſa benedícimus Deum & Patrem: & in ipſa maledícimus hómines, qui ad ſimilitúdinem Dei facti ſunt. * Quis ſápiens, & diſciplinátus inter vos? Oſténdat ex bona converſatióne operatiónem ſuam. ℣. Qui moderátur lábia ſua, prudentíſſimus eſt. * Quis. *Jacob.* 3. *Prov.* 10.

Lectio ix.

ECce enim dícitur quia apértæ ſunt aures ejus, & ſolútum eſt vínculum linguæ ejus, & loquebátur rectè. Qui ergo rectè loqui baptíſmatis noſtri témpore didícimus, corde credéndo ad juſtítiam, ore autem confeſſiónem faciéndo ad ſalútem, curándum ſummópere eſt, ne poſt baptíſma ad injuſta & nóxia verba declinémus. Si enim, ipſo júdice atteſtánte, omne verbum otióſum quod locúti fúerint hómines, reddent rationem de eo in die judícii; quid putámus fieri de illis qui non ſolùm otióſa, ſed & criminóſa loquúntur; qui impudicítiæ, jactántiæ, blaſphémiæ, & quod máximè minùs licet, detractiónis ſermónibus ſervíre non timent; qui próferunt mendácia, teſtes falláces, qui séminant inter fratres diſcórdias? Non ſolùm autem à malis aures linguámque ſatis eſt caſtigáre loquélis, ſi non étiam juxta Pſalmiſtam inclinémus aurem noſtram in verba oris Dei; ſi non os noſtrum loquátur ſapiéntiam, & meditátio cordis noſtri prudéntiam: ſed & cunctos ſimul interióris exterioríſque hóminis noſtri ſenſus, qui cuncti in baptíſmo ablúti ſunt, opórtet mundos ac bonis opéribus ſervémus inſuper ſemper ornátos.

℟. Suſpíciens Jeſus in cœlum, ingémuit, & ait illi: Ephphéta, quod eſt, Adaperíre. Et ſtatim apértæ ſunt aures ejus, & * Solútum eſt vínculum linguæ ejus, & loquebátur rectè. ℣. Aures audiéntium diligénter auſcultábunt, & lingua balbórum velóciter loquétur & planè. * Solútum eſt. Glória. * Solútum eſt. *Marc.* 7. *Iſ.* 32.

Ad Benedictus

Ant. 8. Præcépit illis ne cui dícerent. Quantò autem eis præcipiébat,

tantò magìs plùs prædicábant, & eò ámpliùs admirabántur. *Marc.* 7.

Oratio.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui abundántiâ pietátis tuæ & mérita súpplicum excédis & vota: effúnde ſuper nos miſericórdiam tuam, ut dimíttas quæ conſciéntia métuit, & adjícias quod orátio non præsúmit. Per.

CANON.

Ex Concilio Ravennaténſi ſecúndo.

Anno 1311. *Rubrica* 9.

MOnémus omnes & síngulos parochiános cujuſcúmque parochiális Eccléſiæ, quòd ſaltem in diébus Domínicis áudiant miſſam íntegram in ſua parochiáli Eccléſia, à quâ priùs non recédant, quàm benedictióne poſt miſſam recéperint.

Ad Magnificat

Ant. 5. Benè ómnia fecit; & ſurdos fecit audíre, & mutos loqui. *Marc.* 7.

Oratio ut ſupra ad Laud.

FERIA SECUNDA.

De Libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* 4.

JUſtus ſi morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéc-

tus enim venerábil
non diutúrna, neq
nórum número co
ta: cani autem ſun
hóminis, & ætas ſ
tis vita immaculát
cens Deo factus eſ
tus, & vivens inte
catóres tranſlátus eſ
tus eſt ne malítia m
intelléctum ejus,
fíctio decíperet á
illíus. Faſcinátio en
gacitátis obſcúrat
& inconſtántia co
céntiæ tranſvértit
ſine malítia. Conſ
tus in brevi, explév
pora multa, plácit
erat Deo ánima
propter hoc pro
edúcere illum de
iniquitátum. Pópuli
vidéntes, & non
géntes, nec ponér
præcórdiis tália; qu
grátia Dei & miſeri
eſt in ſanctos ejus,
péctus in eléctos
Condémnat autem
mórtuus vivos ímpi
juvéntus celériùs co
máta longam vitam
ti.

℟. Da mihi *pag.*

Lectio ij.

TUnc ſtabunt j
magna conſtán
vérsùs eos qui ſe an

vérunt, & qui abſtulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili & mirabúntur in ſubitatióne inſperátæ ſalútis; dicéntes intrà ſe; pœniténtiam agéntes, & præ angúſtia ſpíritûs geméntes: Hi ſunt quos habúimus aliquándo in derífum, & in ſimilitúdinem impropérii. Nos inſensáti vitam illórum æſtimabámus insániam, & finem illórum ſine honóre: ecce quómodò computáti ſunt inter fílios Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt. Ergo errávimus à via veritátis, & juſtítiæ lumen non luxit nobis, & ſol intelligéntiæ non eſt ortus nobis. Laſsáti ſumus in via iniquitátis & perditiónis, & ambulávimus vias difficiles; viam autem Dómini ignorávimus.

℟. Vani ſunt *pag.* 358:

Lectio iij.

JUſti autem in perpétuum vivent, & apud Dóminm eſt merces eórum, & cogitátio illórum apud Altíſſimum. Ideò accípient regnum decóris, & diadéma ſpeciéi de manu Dómini; quóniam déxterâ ſuâ teget eos, & bráchio ſancto ſuo defendet illos. Accípiet armatúram zelus illíus, & armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce juſtítiam, & accípiet pro gálea judícium certum. Sumet ſcutum inexpugnábile, æquitátem: ácuet autem duram iram, in lánceam, & pugnábit cum illo orbis terrárum contra inſensátos.

℟. Finem *pag.* 359.

C A N O N.

Ex Concilio Aquiſgranénſi.

Anno 816. *lib.* 1. *cap.* 24.

DOctor, qui loci ſui neceſſitáte exígitur ſumma dícere; hac eâdem neceſſitáte compéllitur ſumma monſtráre. Illa namque vox libéntiùs auditórum cor penétrat, quàm dicéntis vita comméndat: quia quod loquéndo ímperat, oſtendéndo ádjuvat ut fiat.

FERIA TERTIA

De Libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* 6.

MElior eſt ſapiéntia quàm vires, & vir prudens quàm fortis. Audíte ergo, reges, & intellígite; díſcite, júdices fínium terræ.

Præbéte aures, vos qui continétis multitúdines, & placétis vobis in turbis natiónum; quóniam data eſt à Dómino potéſtas vobis, & virtus ab Altíſſimo qui interrogábit ópera veſtra, & cogitatiónes ſcrutábitur: quóniam cùm eſsétis miniſtri regni illíus, non rectè judicáſtis, nec cuſtodíſtis legem juſtítiæ, neque secúndùm voluntátem Dei ambuláſtis. Horréndè & citò apparébit vobis; quóniam judícium duríſſimum his qui præſunt, fiet.

℟. Dómine *pag.* 360.

Lectio ij.

EXíguo enim concéditur miſericórdia: poténtes autem poténter torménta patiéntur. Non enim súbtrahet persónam cujúſquam Deus, nec verébitur magnitúdinem cujúſquam, quóniam pusíllum & magnum ipſe fecit, & æquáliter cura eſt illi de ómnibus: fortióribus autem fórtior inſtat cruciátio. Ad vos ergo, reges, ſunt hi ſermónes mei; ut diſcátis ſapiéntiam, & non excidátis. Qui enim cuſtodíerint juſta juſtè, juſtificabúntur; & qui didícerint iſta, invénient quid reſpóndeant. Concupíſcite ergo ſermónes meos, dilígite illos, & habébitis diſciplínam.

℟. Vanitátem *pag.* 360.

Lectio iij.

CLara eſt, & quæ numquam marcéſcit ſapiéntia, & fácilè vidétur ab his qui díligunt eam, & invenítur ab his qui quærunt illam. Præóccupat qui ſe concupíſcunt, ut illis ſe prior oſténdat. Qui de luce vigiláverit ad illam, non laborábit; aſſidéntem enim illam fóribus ſuis invéniet. Cogitáre ergo de illa, ſenſus eſt conſummátus: & qui vigiláverit propter illam, citò ſecúrus erit; quóniam dignos ſeipsâ círcuit quærens, & in viis oſténdit ſe illis hiláriter, & in omni providéntia occúrrit illis. Inítium enim illíus, veríſſima eſt diſciplínæ concupiſcéntia: cura ergo diſciplínæ, diléctio eſt; & diléctio, cuſtódia legum illíus eſt: cuſtodítio autem legum, conſummátio incorruptiónis eſt; incorrúptio autem facit eſſe próximum Deo. Concupiſcéntia ítaque ſapiéntiæ dedúcit ad regnum perpétuum.

℟. Nonne pag. 391.

C A N O N,
Ex Concilio Aquiſgranénſi.

Anno 816. *lib.* 1. *cap.* 94.

NOn confúndant ópera ſermónem tuum, ne cùm in Eccléſia lóqueris, tácitus quílibet reſpóndeat: cur ergo hæc quæ dicis, ipſe non facis? Delicatus magíſter eſt, qui pleno ventre de jejúniis diſpútat. Accusáre avarítiam & latro poteſt. Sacerdótis Chriſti os, mens, manúſque concórdent.

FERIA QUARTA.
De Libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* 7.

EGo natus accépi commúnem áerem, & in ſímiliter factam décidi terram, & primam vocem símilem ómnibus emíſi plorans. In involuméntis nutrítus ſum, & curis magnis. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitátis inítium. Unus ergo intróïtus eſt ómnibus ad vitam, & ſímilis éxitus. Propter hoc optávi, & datus eſt mihi ſenſus; & invocávi, & venit in me ſpíritus ſapiéntiæ: & præpóſui illam regnis & ſédibus, & divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus, nec comparávi illi lápidem pretióſum; quóniam omne aurum, in comparatióne illíus, aréna eſt exígua; & tanquam lutum æſtimábitur argéntum in conſpéctu illíus. Super ſalútem & ſpéciem diléxi illam, & propóſui pro luce habére illam; quóniam inextinguíbile eſt lumen illíus.

℟. Da mihi pag. 358.

Lectio ij.

VEnérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, & innumerábilis honéſtas per manus illíus: & lætátus ſum in ómnibus, quóniam antecedébat me iſta ſapiéntia; & ignorábam quóniam horum ómnium mater eſt. Quam ſine fictióne dídici, & ſine invídia commúnico, & honeſtátem illíus non abſcóndo. Infinítus enim theſáurus eſt homínibus; quo qui uſi ſunt, partícipes facti ſunt amicítiæ Dei, propter diſciplínæ dona commendáti. Mihi autem dedit Deus dícere ex ſenténtia, & præſúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipſe ſapiéntiæ dux eſt; & ſapiéntium

nendátor. In manu enim ius & nos, & ſermónes oſtri, & omnis ſapién- a, & óperum ſciéntia & iíſciplína.

℟. Vani ſunt *pag.* 358.

Lectio iij.

QUæcúmque ſunt abſcónſa & improvíſa, dídici; ómnium enim ártifex dócuit me ſapiéntia. Eſt enim in illa ſpíritus intelligéntiæ, ſanctus, únicus, múltiplex, ſubtílis, disértus, móbilis, incoinquinátus, certus, ſuávis, amans bonum, acútus, quem nihil vetat, benefáciens, humánus, benignus, ſtábilis, certus, ſecúrus, omnem habens virtútem, ómnia proſpíciens, & qui cápiat omnes ſpíritus: intelligíbilis, mundus, ſubtílis. Omnibus enim mobílibus mobílior eſt ſapiéntia; attíngit autem ubíque propter ſuam mundítiã. Vapor eſt enim virtútis Dei, & emanátio quædam eſt claritátis omnipoténtis Dei ſincéra; & ideò nihil inquinátum in eam incúrrit: candor eſt enim lucis ætérnæ, & ſpéculum ſine mácula Dei majeſtátis, & imágo bonitátis illíus.

℟. Finem *p.* 359.

C A N O N.

Ex Concílio Aquiſgranénſi.

Anno 816. *lib.* 1. *cap.* 26.

ILle cui diſpensátio verbi commíſſa eſt, étiamſi ſanctè vivat, ſi tamen pérditè vivéntes argúere aut erubéſcat, aut métuat, cum ómnibus qui, eo tacénte, períerint, perit.

FERIA QUINTA.

De Libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* 8.

SApiéntia attíngit à fine uſque ad finem fórtiter, & diſpónit ómnia ſuáviter. Hanc amávi, & exquisívi à juventúte mea, & quæsívi ſponſam mihi eam aſsúmere, & amátor factus ſum formæ illíus. Generoſitátem illíus gloríficat, contubérnium habens Dei; ſed & ómnium Dóminus diléxit illam: doctrix enim eſt diſciplínæ Dei, & eléctrix óperum illíus. Et ſi divítiæ appetúntur in vita, quid ſapiéntiâ locuplétius, quæ operátur ómnia? Si autem ſenſus operátur, quis horum quæ ſunt, magis quàm illa, eſt ártifex? Et ſi juſtítiam quis díligit, labóres hujus magnas habent vir-

tútes: ſobrietátem enim & prudéntiam docet, & juſtítiam, & virtútem, quibus utílius nihil eſt in vita homínibus.

℟. Dómine *pag.* 360.

Lectio ij.

PRopóſui ergo hanc addúcere mihi ad convivéndum; ſciens quóniam mecum communicábit de bonis, & erit allocútio cogitatiónis & tædii mei. Habébo propter hanc claritátem ad turbas, & honórem apud ſenióres júvenis, & acútus invéniar in judício, & in conſpéctu poténtium admirábilis ero, & fácies príncipum mirabúntur me: tacéntem me ſubſtinébunt, & loquéntem me reſpícient; &, ſermocinánte me plura, manus ori ſuo impónent. Prætéreà habébo per hanc immortalitátem; & memóriam ætérnam his qui poſt me futúri ſunt, relínquam. Diſpónam pópulos; & natiónes mihi erunt súbditæ. Timébunt me audiéntes reges horréndi: in multitúdine vidébor bonus, & in bello fortis. Intrans in domum meam, conquiéſcam cum illa: non enim habet amaritúdinem conversátio illíus, nec tædium convíctus illíus, ſed lætítiam & gáudium. Hæc cógitans apud me, & comménorans in corde meo, quóniam immortálitas eſt in cognatióne ſapiéntiæ, & in amicítia illíus delectátio bona, & in opéribus mánuum illíus honéſtas ſine defectióne, & in certámine loquélæ illíus ſapiéntia, & præclaritas in communicatióne ſermónum ipſíus; circuíbam quærens, ut mihi illam aſsúmerem.

℟. Vanitátem *p.* 360.

Lectio iij. Cap. 8. *&* 9.

ET ut ſcivi quóniam áliter non poſſem eſſe cóntinens, niſi Deus det, & hoc ipſum erat ſapiéntiæ ſcire cujus eſſet hoc donum; ádii Dóminum, & deprecátus ſum illum, & dixi ex totis præcórdiis meis: Deus pátrum meórum, & Dómine miſericórdiæ, qui feciſti ómnia verbo tuo, & ſapiéntiâ tuâ conſtituíſti hóminem, ut dominarétur creatúræ quæ à te facta eſt, ut diſpónat orbem terrárum in æquitáte & juſtítia, & in directióne cordis judícium júdicet: da mihi ſédium tuárum aſſiſtrícem ſapiéntiam, & noli me

reprobáre à púeris tuis.; quóniam ſervus tuus ſum ego, & fílius ancíllæ tuæ, homo infírmus, & exígui témporis, & minor ad intelléctum judícii & legum. Nam & ſi quis erit conſummátus inter fílios hóminum, ſi ab illo abfúerit ſapiéntia tua, in níhilum computábitur.

℟. Nonne *pag.* 361.

CANON.

Ex Concilio Coloniénſi primo.

An. 1536. *part.* 6. *cap.* 8.

AD Evangelizándum miſſi ſunt Párochi. Væ ergo illis, ſi non Evangelizáverint. Si quis autem eórum ſapiéntiâ índiget, ſcrutétur Scriptúras & póſtulet à Deo, qui dat ómnibus affluénter & non impróperat, & dábitur ei.

FERIA SEXTA.

De Libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* 13.

VAni ſunt omnes hómines, in quibus non ſubeſt ſciéntia Dei; & de his quæ vidéntur bona, non potuérunt intellígere eum qui eſt, neque opéribus attendéntes agnovérunt quis eſſet ártifex: ſed aut ignem, aut ſpíritum, aut citátum áerem, aut gyrum ſtellárum, aut nímiam aquam, aut ſolem & lunam, rectóres orbis terrárum deos putavérunt. Quorum ſi ſpécie delectáti, deos putavérunt, ſciant quantò his dominátor eórum ſpecióſior eſt; ſpeciéi enim generátor hæc ómnia conſtítuit. Aut ſi virtútem, & ópera eórum miráti ſunt, intélligant ab illis, quóniam qui hæc fecit, fórtior eſt illis: à magnitúdine enim ſpeciéi & creatúræ, cognoſcibíliter póterit creátor horum vidéri.

℟. Da mihi *pag.* 358.

Lectio. ij.

SEd tamen adhuc in his minor eſt queréla. Et hi enim fortáſſe errant, Deum quæréntes, & voléntes invenire. Etenim cùm in opéribus illíus converséntur, inquírunt, & perſuáſum habent quóniã bona ſunt quæ vidéntur. Iterùm autem nec his debet ignóſci. Si enim tantùm potuérunt ſcire, ut poſſent æſtimáre ſæculum; quómodò hujus Dóminum non facíliùs invenérunt? Infelíces autem ſunt, & inter mórtuos ſpes

illórum eſt, qui appellavérunt deos opéra mánuum hóminum, aurum & argéntum, artis inventiónem, & ſimilitúdines animálium, aut lápidem inútilem opus manûs antíquæ.

℟. Vani ſunt *pag.* 358.

Lectio iij. *Cap.* 14.

ET hæc fuit vitæ humánæ decéptio; quóniam aut affectui, aut régibus deſerviéntes hómines, incommunicábile nomen lapídibus & lignis impoſuérunt. Et non ſuffécerat erráſſe eos circa Dei ſciéntiam; ſed & in magno vivéntes inſciéntiæ bello, tot & tam magna mala pacem appéllant. Aut enim fílios ſuos ſacrificántes, aut obſcúra ſacrifícia faciéntes, aut inſániæ plenas vigílias habéntes, neque vitam, neque núptias mundas jam cuſtódiunt; ſed álius álium per invídiam occídit, aut adúlterans contríſtat: & ómnia commíſta ſunt; ſanguis, homicídium, furtum & fictio, corrúptio & infidélitas, turbátio & perjúrium, tumúltus bonórum, Dei immemorátio, animárum inquinátio, nativitátis immutátio, nuptiárum inconſtántia, inordinátio mœchiæ & impudicítiæ. Infandórum enim idolórum cultúra omnis mali cauſa eſt, & inítium & finis.

℟. Finem *pag.* 359.

CANON.

Ex Concilio Aquiſgranénſi.

An. 816. *lib.* 1. *cap.* 23.

PRima prudéntiæ virtus eſt, eam quam docére opórteat, exiſtimáre perſónam: rúdibus pópulis, ſeu carnálibus plana atque commúnia, non ſumma, atque árdua, prædicánda ſunt, ne immenſitáte doctrínæ opprimántur pótiùs quàm erudiántur.

SABBATO.

De Libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* 15.

TU, Deus noſter, ſuávis & verus es, pátiens, & in miſericórdia diſpónens ómnia. Etenim ſi peccavérimus, tui ſumus, ſciéntes magnitúdinem tuam; & ſi non peccavérimus, ſcimus quóniã apud te ſumus computáti. Noſſe enim te, conſummáta juſtítia eſt; & ſcire juſtítiam & virtútem tuam, radix eſt immorta-

litátis. Non enim in errórem, indúxit nos hóminum malæ artis excogitátio, nec umbra pictúræ, labor ſine fructu, effigies ſculpta per vários colóres, cujus aſpéctus inſensáto dat concupiſcéntiam, & díligit mórtuæ imáginis effigiem ſine ánima. Malórum amatóres digni ſunt qui ſpem hábeant in tálibus, & qui fáciunt illos, & qui díligunt, & qui colunt.

Si fiat de Sabbato ℟℟℟. *ſumentur è* *II. Noct. Dom. IX. poſt Pentecoſt.* p. 360.

Lectio. ij.

SEd & figulus mollem terram premens laboriósè fingit ad uſus noſtros unumquódque vas, & de eódem luto fingit quæ munda ſunt in uſum vaſa, & ſímiliter quæ his ſunt contrária: horum autem vasórum quis ſit uſus, judex eſt figulus. Et cum labóre vano deum fingit de eódem luto; ille qui paulò antè de terra factus fúerat, & poſt pusíllum redúcit ſe unde accéptus eſt, repetítus ánimæ débitum quam habébat. Sed cura eſt illi, non quia laboratúrus eſt, nec quóniam brevis illi vita eſt, ſed concertátur aurificibus & argentáriis; ſed & ærários imitátur, & glóriam præfert, quóniam res ſupervácuas fingit. Cinis eſt enim cor ejus, & terra ſupervácua ſpes illíus, & luto vílior vita ejus; quóniam ignorávit qui ſe finxit, & qui inſpirávit illi ánimam quæ operátur, & qui inſufflávit ei ſpíritum vitálem. Sed & æſtimavérunt luſum eſſe vitam noſtram, & converſatiónem vitæ compóſitam ad lucrum, & oportére undecúmque étiam ex malo acquírere. Hic enim ſcit ſe ſuper omnes delínquere, qui ex terræ matéria fragília vaſa & ſculptília fingit.

Lectio iij.

OMnes enim inſipiéntes, & infelíces ſupra modum ánimæ ſupérbi, ſunt inimíci pópuli tui, & imperántes illi; quóniam ómnia idóla natiónum deos æſtimavérunt, quibus neque oculórum uſus eſt ad vidéndum, neque nares ad percipiéndum ſpíritum, neque aures ad audiéndum, neque dígiti mánuum ad tractándum, ſed & pedes eórum pigri ad ambulán-

. Homo enim fecit
; & qui ſpíritum mu-
s eſt, is finxit illos.
o enim ſibi ſímilem
ɔ póterit deum fin-
Cùm enim ſit mor-
mórtuum fingit má-
iníquis. Mélior enim
pſe his quos colit :
ipſe quidem vixit,
eſſet mortális ; illi
n nunquam.

C A N O N.

Concilio Aquiſgra-
nénſi.

816. *lib.* 1. *C.* 26.

Oc dicat Sacérdos
quod ex divína lec-
didícerit, non quod
mptióne humáni ſen-
vénerit. Audies, in-
'rophéta, ſermónem
'e meo, & annun-
eis ex me. Ex me,
n ex te verba lo-
i.

MINICA XII.
oſt Pentecoſten.

ESPERIS SABBATI
Magnificat
t. 3. Doctrínam ſa-
e & diſciplínæ ſcrip-
ſus filius Sirach :
s qui in iſtis versátur.
Si enim hæc féce-
ad ómnia valébit.
50.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Liber Eccleſiáſtici.

Lectio j. *Cap* 1.

OMnis ſapiéntia à Dómino Deo eſt, & cum illo fuit ſemper, & eſt ante ævum. Arénam maris, & plúviæ guttas, & dies ſæculi quis dinumerávit? Altitúdinem cœli, & latitúdinem terræ, & profúndum abyſſi quis diménſus eſt? Sapiéntiam Dei præcedéntem ómnia quis inveſtigávit? Prior ómnium creáta eſt ſapiéntia, & intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons ſapiéntiæ verbum Dei in excélſis, & ingréſſus illíus mandáta ætérna. Radix ſapiéntiæ cui reveláta eſt? & aſtútias illíus quis agnóvit? Diſciplína ſapiéntiæ cui reveláta eſt & manifeſtáta? & multiplicatiónem ingréſsûs illíus quis intelléxit? Unus eſt altíſſimus Creátor omnípotens, & Rex potens, & metuéndus nimis, ſedens ſuper tronum illíus, & dóminans Deus.

℟. Da mihi, Dómine. *pag.* 358.

Lectio ij.

TImor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gáudium, & longitúdinem diérum. Timénti Dóminum bene erit in extrémis, & in die defunctiónis ſuæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis ſapiéntia. Quibus autem apparúerit in viſu, díligunt eam in viſióne & in agnitióne magnálium ſuórum. Initium ſapiéntiæ, timor Dómini; & cum fidélibus in vulva conſecrátus eſt: cum eléctis fœminis gráditur, & cum juſtis & fidélibus agnóſcitur. Timor Dómini, ſciéntiæ religióſitas. Religióſitas cuſtódiet & juſtificábit cor, jucunditátem atque gáudium dabit. Timénti Dóminum bene erit, & in diébus conſummatiónis illius benedicétur.

℟. Vani ſunt *p.* 358.

Lectio iij.

FIli, concupíſcens ſapiéntiam, conſérva juſtítiam; & Deus præbébit illam tibi. Sapiéntia enim & diſciplína, timor Dómini: & quod beneplácitum eſt illi, fides & manſuetúdo; & adimplébit theſáuros illíus. Ne ſis incredíbilis timóri Dómini; & ne accéſſeris ad illum dúplici corde. Ne fúeris hypócrita in conſpéctu hóminum, & non ſcandalizéris in lábiis tuis. Atténde in illis, ne fortè cadas, & addúcas ánimæ tuæ inhonoratiónem, & revélet Deus abſcónſa tua, & in médio ſynagógæ elídat te; quóniam acceſſíſti malígnè ad Dóminum, & cor tuum plenum eſt dolo & falláciâ.

℟. Finem *pag.* 359.

IN II. NOCTURNO.

Ex Libro Morálium ſancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. lib. 1. *cap.* 25.

SUnt nonnúlli qui vitam ſuam négligunt, & dum tranſitória áppetunt, dum ætérna vel non intélligunt, vel intellécta contémnunt; nec dolórem séntiunt, nec habére consílium ſciunt. Cùmque ſupérna quæ amiſérunt, non consíderant, eſſe ſe (heu míſeri!) in bonis felíces putant. Nequáquam enim ad veritátis lucem, cui cónditi fúerant, mentis óculos érigunt: Nequáquam ad contemplatiónem ætérnæ pátriæ, deſidérii áciem tendunt; ſed ſemetípſos

in iis ad quæ projécti ſunt, deſeréntes, vice pátriæ díligunt exílium quod patiúntur; & in cæcitáte quam tólerant, quaſi in claritáte lúminis exúltant.

℟. Dómine *pag.* 360.

Lectio v.

AT contra, electórum mentes, dum cuncta tranſitória nulla eſſe conſpíciunt, ad quæ ſint cónditæ exquírunt: Cùmque eórum ſatisfactióni nihil extra Deum súfficit, ipsâ inquiſitiónis exercitatióne fatigáta illórum cogitátio in conditóris ſui ſpe & contemplatióne requiéſcit, ſupérnis intérſeri cívibus áppetit; & unuſquíſque eorum adhuc in mundo, córpore póſitus, mente jam extra mundum ſurgit; ærúmnam exílii, quam tólerat, deplórat; & ad ſublímem pátriam inceſſántibus ſe amóris ſtímulis éxcitat. Cùm ergò dolens videt quàm ſit ætérnum quod pérdidit, invénit ſalúbre consílium, temporále hoc deſpícere quod percúrrit; & quò magis creſcit consílii ſciéntia, ut peritúra déſerat, eò augétur dolor quòd necdum ad mansúra pertíngat.

℟. Vanitátem *p.* 360.

Lectio vj.

INnuéndum quoque eſt quàm nullus dolor mentis ſit in actióne præcipitatiónis. Qui enim ſine consíliis vivunt, qui ſeipſos rerum evéntibus præcípites déſerunt, nullo interim cogitatiónum dolóre fatigántur. Nam qui ſolérter in vitæ consílio figit mentem, cautè ſeſe in omni actióne circumſpiciéndo consíderat: & ne ex re quæ ágitur, repentínus finis adverſúſque ſubrípiat, hunc priùs mólliter pósito pede cogitatiónis palpat: Penſat ne ab his quæ agénda ſunt, formído præpédiat; ne in his quæ differénda ſunt, præcipitátio impéllat; ne prava per concupiſcéntiam apérto bello ſúperent; ne recta per inánem glóriam inſidiándo ſupplántent.

℟. Nonne *pag.* 361.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore; Convérſus Jeſus ad diſcípulos ſuos, dixit: Beáti óculi qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis

quòd multi prophétæ & reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, & non vidérunt. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Oratio 6. adversùs Judæos.

IMitáre Samaritánum illum qui in Evangélio fácilem ergà vulnerátum præſtitit ſollicitúdinem. Etenim præterit Levíta, præterit Phariſæus, ac neuter defléctit ad jacéntem, ſed incleménter crudelitérque relícto ſeminéce, abiérunt. Samaritánus autem quíſpiam qui nulla ex parte ei conjúnctus erat, non prætercúrrit, ſed accúrrens miſértus eſt: Inſtillávit óleũ & vinum, impóſuit áſino, duxit ad diversórium, pecúniam partim dedit præséntem, partim pollícitus eſt pro ejus qui nihil ad ipſum pertinébat curatióne, nec dixit apud ſe: Quæ mihi cura eſt iſtíus? Samaritánus ſum, nihil mihi cum illo, procul ábſumus à civitáte, & ille ne íngredi quidem poteſt. Quid autem ſi ferre non poſſit viæ longitúdinem, mórtuum éfferam? Capiéndus ſum ob cædem, obnóxius ero homicídio.

℟. Latrónes deſpoliavérunt hóminem; & plagis impóſitis, abiérunt ſemivívo relícto. * Sacérdos, viſo illo, prætérivit; ſimíliter & Levíta: Samaritánus autem videns eum, miſericórdiâ motus eſt.

℣. Fácere miſericórdiam & judícium magis placet Dómino, quàm víctimæ. * Sacérdos. *Luc.* 10. *Prov.* 21.

Lectio viij.

VErùm humánus ille ac mitis nihil horum métuit, ſed his ómnibus contémptis, impóſuit eum áſino, & in diversórium perdúxit, neque quidquam harum rerum ſpectábat, non perículum, non pecuniárum impéndium, non áliud prætéreà quidquam. Quod ſi Samaritánus ádeò humánus mitíſque fuit erga hóminem ignótum, quam habitúri ſumus nos véniam, ſi próprios fratres nos neglexérimus in gravióribus malis. Nam & iſti incidérunt in prædónes: Imò ómnibus prædónibus ſæviores; neque enim veſtes illórum lacerárunt, neque córpori inflixérunt vúlnera, ſed ánimam ſauciárunt, multíſque vul-

néribus illis inflíctis. Sic abiérunt, illos relinquéntes in fóvea peccáti jacéntes. Ne ígitur prætereámus incleménter tam miſerábile ſpectáculum. Quin etiámſi álii hoc fécerint, tu, ne féceris. Ne díxeris apud te ipſum, iſta ſacerdótum ſunt, iſta Monachórum: Neque enim Samaritánus ille hæc dicébat: Ubi nunc Sacerdótes? Ubi nunc Phariſæi? Ubi Judæórum doctóres? Sed períndè quaſi venátum quémpiam máximum nactus eſſet, ita lucrum arrípuit.

℟. Alligávit Samaritánus vúlnera ejus, infúndens óleum & vinum; & * Impónens illum in juméntum ſuum, duxit in ſtábulum, & curam ejus egit. ℣. Qui credit in Dómino, miſericórdiam díligit: miſericórdia & véritas præparant bona. * Impónens. *Luc.* 10. *Prov.* 14.

Lectio ix.

ET tu ígitur cùm víderis áliquem egéntem curatióne vel córporis, vel ánimæ, ne dícito apud teípſum: Quare hic & ille eum non curavérunt? Sed à morbo líbera. Ne petas ab illis cauſas negligéntiæ, ſi invéneris aurum jacens, num dicis apud teípſum: Quare hic aut ille non ſuſtulérunt? Sed feſtínas antè álios rápere. Itidem & de frátribus collápſis cógita: Putatóque te theſáurum reperíſſe nimírum occaſiónem illis medéndi. Etenim ſi inſtilláveris illi velut óleum ſermónis doctrínâ, ſi obligáveris manſuetúdine, ſi ſanáveris tolerántiâ, ille te fáciet ditiórem quovis theſáuro. Quid huic póterit æquiparári? Quod neque jejúnium, neque humi peráctæ cubatiónes, neque pervigília, neque áliud quidquam poteſt efficere, éfficit fratris procuráta ſalus.

℟. Diligámus nos ínvicem, quia cáritas ex Deo eſt, & * Omnis qui díligit ex Deo natus eſt, & cognóſcit Deum.

℣. Filii ſapiéntiæ, Eccléſia juſtórum, & nátio illórum obediéntia & diléctio. * Omnis. Glória. * Omnis. 1. *Joan.* 4. *Eccli.* 3.

Ad Benedíctus

Ant. 2. Legiſperítus tentans Jeſum, dixit: Magíſter, quid faciéndo vitam ætérnam poſſidébo? At ille dixit ad eum: In

lege quid ſcriptum eſt? Quómodò legis? Ille reſpóndens dixit: Díliges Dóminum Deum tuum. *Luc.* 10.

Oratio.

OMnípotens & miséricors Deus, de cujus múnere venit ut tibi à fidélibus tuis dignè & laudabíliter ſerviátur: tríbue, quæſumus, nobis, ut ad promiſſiónes tuas ſine offenſióne currámus. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Rotomagénſi. *Anno* 1581.

ADmonére debent Sacerdótes plebes súbditas ſibi, ut paſtóres vel aratóres qui in agro aſsíduè commoránter, vel in ſylvis, & ídeò more pecúdum vivunt, in Domínicis & áliis diébus feſtis ſaltem ad Miſſam fáciant vel permíttant veníre; nam & hos Chriſtus pretióſo sánguine ſuo redémit.

Ad Magnificat

Ant 7. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex ómnibus víribus tuis, & ex omni mente tua; & próximum tuum ſicut teipſum: hoc fac, & vives. *Luc.* 10.

Oratio ut ſuprà ad Laud.

FERIA SECUNDA.

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. *Cap.* 2.

FIli, accédens ad ſervitútem Dei, ſta in juſtítia & timóre & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. Déprime cor tuum, & súſtine; inclína aurem tuam, & súſcipe verba intelléctûs; & ne feſtínes in témpore obductiónis. Súſtine ſuſtentatiónes Dei: conjúngere Deo, & súſtine, ut creſcat in noviſſimo vita tua. Omne quod tibi applícitum fúerit, áccipe: & in dolóre súſtine, & in humilitáte tua patiéntiam habe; quóniam in igne probátur aurum & argéntum, hómines verò receptíbiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, & recuperábit te; & dírige viam tuam & ſpera in illum: ſerva timórem illíus, & in illo veteráſce.

℟. Da mihi *pag.* 358.

Lectio ij.

REſpícite, filii, natiónes hóminum; & ſcitóte quia nullus ſperávit in Dómino, & confúſus

eſt. Quis enim permánſit in mandátis ejus, & derelíctus eſt? aut quis invocávit eum, & deſpéxit illum? Quóniam pius & miséricors eſt Deus, & remíttet in die tribulatiónis peccáta; & protéctor eſt ómnibus exquiréntibus ſe in veritáte. Væ dúplici corde, & lábiis ſceléſtis, & mánibus malefaciéntibus, & peccatóri terram ingrediénti duábus viis. Væ diſſolútis corde, qui non credunt Deo? & ideò non protegéntur ab eo. Væ his qui perdidérunt ſuſtinéntiam, & qui dereliquérunt vias rectas, & divertérunt in vias pravas. Et quid fácient, cùm inſpicere cœperit Dóminus?

℟. Vani ſunt pag. 358.

Lectio iij.

QUi timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus; & qui díligunt illum, conſervábunt viam illíus. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita ſunt ei; & qui díligunt eum, replebúntur lege ipsíus. Qui timent Dóminum, præparábunt corda ſua, & in conſpéctu illíus ſanctificábunt ánimas ſuas. Qui timent Dóminum, cuſtódiunt mandáta illíus; & patiéntiam habébunt uſque ad inſpectiónem illíus, dicéntes: Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, & non in manus hóminum. Secúndùm enim magnitúdinem ipsíus, ſic & miſericórdia illíus cum ipſo eſt.

℟. Finem pag. 359.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénſi.

Anno 1565. *Part.* 1.

PArochi ſíngulis Domínicis, & áliis Feſtis diébus, púeris ſínguli in ſuis Paróchiis inítia fídei tradant; ac proptéreà à prándio, ſtatâ horâ, próprio campánæ ſono ad Eccléſiam convocándos curábunt.

FERIA TERTIA.

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. *Cap.* 3.

QUi honórat patrem ſuum, vitâ vivet longióre; & qui óbedit patri, refrigerábit matrem. Qui timet Dóminum, honórat paréntes; & quaſi dóminis sérviet his qui ſe genuérunt. In ópere & ſermóne, & omni patiéntia

in témpore ſalútis. Non abſcóndas ſapiéntiam tuã in decóre ſuo: in lingua enim ſapiéntia dignóſcitur; & ſenſus & ſciéntia, & doctrína in verbo ſenſáti, & firmaméntum in opéribus juſtítiæ. Non contradícas verbo veritátis úllo modo; & de mendácio ineruditiónis tuæ confúndere.

℟. Vani ſunt *pag.* 358.

Lectio iij.

NOn confundáris confitéri peccáta tua, & ne ſubjícias te omni hómini pro peccáto. Noli resíſtere contra fáciem poténtis, nec conéris contra ictum flúvii. Pro juſtítia agonizáre pro ánima tua, & uſque ad mortem certa pro juſtítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos. Noli citátus eſſe in lingua tua; & inútilis, & remíſſus in opéribus tuis. Noli eſſe ſicut leo in domo tua, evértens doméſticos tuos, & ópprimens ſubjéctos tibi. Non ſit porrécta manus tua ad accipiéndum, & ad dandum colléćta.

℟. Finem *pag.* 359.

CANON.

Ex Concílio Reménſi. *Anno* 1583. *Tit. de Simonia. num.* 9.

SAcerdótes qui de prétio paciſcúntur ut Miſſas célebrent, & Párochi qui pro Sacramentórum adminiſtratióne, vel fúnere, vel ſepultúris áliquid éxigunt præter ea quæ de jure, lege, vel conſuetúdine laudábili conferúntur, habeántur Simoníáci: non autem ſi ſponte obláta recípiant.

FERIA QUINTA.

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. *Cap.* 5.

NOli atténdere ad poſſeſſiónes iníquas; & ne díxeris: Eſt mihi ſufficiens vita; nihil enim próderit in témpore vindíctæ & obductiónis. Ne ſequáris in fortitúdine tua concupiſcéntiam cordis tui; & ne díxeris: Quómodò pótui? aut quis me ſubjíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris: Peccávi, & quid mihi áccidit triſte? Altíſſimus enim eſt pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli eſſe ſine metu, neque adjícias peccátum ſuper peccátum. Et ne

ne dicas: Miſerátio Dómini magna eſt, multitúdinis peccatórum meórum miſerébitur. Miſericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réſpicit ira illíus.

℟. Dómine *pag.* 360.

Lectio ij.

NOn tardes convérti ad Dóminum, & ne différas de die in diem; súbitò enim véniet ira illíus, & in témpore vindíctæ diſpérdet te. Noli ánxius eſſe in divítiis injúſtis; non enim próderunt tibi in die obductiónis & vindíctæ. Non véntiles te in omnem ventum, & non eas in omnem viam; ſic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua. Eſto firmus in via Dómini, & in veritáte ſenſûs tui, & ſciéntia; proſequátur te verbum pacis & juſtítiæ.

℟. Vanitátem *p.* 360.

Lectio iij.

ESto manſuétus ad audiéndum verbum, ut intélligas, & cum ſapiéntia proféras reſpónſum verum. Si eſt tibi intelléctus, reſpónde próximo: ſin autem, ſit manus tua ſuper os tuum, ne capiáris in verbo indiſciplináto, & confundáris. Honor & glória in ſermóne ſenſáti; lingua verò imprudéntis ſubvérſio eſt ipsíus. Non appelléris ſuſúrro, & linguâ tuâ ne capiáris & confundáris. Super furem enim eſt confúſio & pœniténtia, & denotátio péſſima ſuper bilínguem: ſuſurratóri autem ódium, & inimicítia, & contumélia. Juſtífica puſíllum & magnum ſimíliter.

℟. Nonne *pag.* 361.

CANON.

Ex Concílio Narbonénſi.
Anno 1609. *cap.* 32.

PEr ſeipſos Párochi Sacraménta miniſtrent, & múnera atque offícia ſuárum Eccleſiárum præſtent; neque ab ipſis étiam ſecundáriis, niſi juſtâ causâ deténti, miniſtrári permittant.

FERIA SEXTA.

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. *Cap.* 6.

VErbum dulce multíplicat amícos, & mítigat inimícos: & lingua éucharis in bono hómine abúndat. Multi pacífici ſint tibi, & conſiliárius ſit tibi unus de mille. Si póſſides amícum,

in tentatióne póſſide eum; & ne fácilè credas ei. Eſt enim amícus ſecúndùm tempus ſuum, & non permanébit in die tribulatiónis. Et eſt amícus qui convértitur ad inimicítiã: & eſt amícus qui ódium & rixam & convícia denudábit. Eſt autem amícus sócius menſæ, & non permanébit in die neceſſitátis. Amícus, ſi permánſerit fixus, erit tibi quaſi coæquális, & in doméſticis tuis fiduciáliter aget.

℞. Da mihi *pag.* 358.

Lectio ij.

AB inimícis tuis ſeparáre, & ab amícis tuis atténde. Amícus fidélis, protéctio fortis: qui autem invénit illum, invénit theſáurum. Amíco fidéli nulla eſt comparátio; & non eſt digna ponderátio auri & argénti contra bonitátem fidei illíus. Amícus fidélis, medicaméntum vitæ & immortalitátis; & qui métuunt Dóminum, invénient illum. Qui timet Deum, æquè habébit amicítiam bonam, quóniã ſecúndùm illum erit amícus illíus.

℞. Vani ſunt omnes hómines *pag.* 358.

Lectio iij. *Cap.* 7.

NOli quærere à Dómino ducátum, neque à rege cáthedram honóris. Non te juſtífices ante Deum, quóniam ágnitor cordis ipſe eſt: & penes regem noli velle vidéri sápiens. Noli quærere fíeri judex, niſi váleas virtúte irrúmpere iniquitátes; ne fortè extiméſcas fáciem poténtis, & ponas ſcándalum in æquitáte tua. Non pecces in multitúdinem civitátis, nec te immíttas in pópulum, neque álliges duplícia peccáta; nec enim in uno eris immúnis. Noli eſſe puſillánimis in ánimo tuo. Exoráre, & fácere eleemóſynam ne deſpícias. Ne dicas: In multitúdine múnerum meórum reſpíciet Deus; & offerénte me Deo altíſſimo, múnera mea ſuſcípiet.

℞. Finem *pag.* 359.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 24. *cap.* 1. *de Refor.*

CHriſtiána cáritas, urgens necéſſitas, débita obediéntia, ac évidens Eccléſiæ vel reipúblicæ utílitas áliquos (paſtóres) nonnúnquam abeſſe póſtulant & éxigunt,

cro-ſancta Sy-
legitimæ obe-
nſas.

B A T O.
Eccleſiáſtici.
Cap. 7.
irrídeas hómi-
a in amaritú-
e ánimæ; eſt
umíliat & ex-
ſpéctor Deus.
e mendácium
ratrem tuum:
nícum ſimíliter
li velle mentíri
ndácium; aſſi-
a illíus non eſt
i verbóſus eſſe
dine Presbyte-
non íteres ver-
tióne tua. Non
orióſa ópera,
ónem creátam
no. Non te ré-
multitúdine in-
orum. Memén-
niam non tar-

Sabbato, ℟℟℟.
II. Noct. Dom.
enteçoſt. p. 360.
ctio ij.
ædas ſervum in
ite operántem,
rcenárium dan-
m ſuam. Servus
it tibi diléctus

quaſi ánima tua: Non defráudes illum libertáte, neque ínopem derelínquas illum. Pécora tibi ſunt? atténde illis; & ſi ſunt utília, perſevérent apud te. Fílii tibi ſunt? érudi illos, & curva illos à pueritia illórum. Fíliæ tibi ſunt? ſerva corpus illárum, & non oſténdas hílarem fáciem tuam ad illas. Trade fíliam, & grande opus féceris; & hómini ſensáto da illam. Múlier ſi eſt tibi ſecúndùm ánimam tuam, non projícias illam; & odíbili non credas te. In toto corde tuo honóra patrem tuum, & gémitûs matris tùæ ne oblivíſcáris: Meménto quóniam niſi per illos natus non fuíſſes; & retríbue illis, quómodò & illi tibi.

Lectio. iij.

IN tota ánima tua time Dóminum; & ſacerdótes illíus ſanctífica. In omni virtúte tua dírige eum qui te fecit; & miniſtros ejus ne derelínquas. Honóra Deum ex tota ánima tua, & honoríſica ſacerdótes, & propúrga te cum bráchiis. Da illis partem, ſicut mandátum eſt tibi, primitiárum &

purgatiónis; & de negligéntia tua purga te cum paucis. Datum brachiórũ tuórum, & ſacrifícium ſanctificatiónis ófferes Dómino, & inítia ſanctórum. Et páuperi pórrige manum tuam, ut perficiátur propitiátio & benedíctio tua. Grátia dati in conſpéctu omnis vivéntis; & mórtuo non prohíbeas grátiam. Non deſis plorántibus in conſolatióne, & cum lugéntibus ámbula. Non te pigeat viſitáre infírmum; ex his enim in dilectióne firmáberis. In ómnibus opéribus tuis memoráre noviſſima tua, & in ætérnum non peccábis.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 23. *de Reſor. cap.* 1.

Quandocúmque eos (qui benefícium Eccleſiáſticum curam animárum habens óbtinent) abéſſe contígerit, Vicárium idóneum ab Ordinário approbándum, cum débita mercédis aſſignatióne relínquant.

DOMINICA XIII. *poſt Pentecoſten.*

IN VESPERIS SABBATI

Ad Magnificat

Ant. 6. Sapiéntia, & diſciplína, & ſciéntia legis apud Deum: diléctio, & viæ bonórum apud ipſum. *Eccli.* 11.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. *Cap.* 8.

Non júdices contra júdicem; quóniam ſecúndùm quod juſtum eſt, júdicat. Cum audáce non eas in via, ne fortè gravet mala ſua in te: Ipſe enim ſecúndùm voluntátem ſuam vadit, & ſimul cum ſtultítia illíus péries. Cum iracúndo non fácies rixam, & cum audáce non eas in desértum, quóniam quaſi nihil eſt ante illum ſanguis: Et ubi non eſt adjutórium, elídet te. Cum fátuis consílium non hábeas; non enim póterunt dilígere niſi quæ eis placent. Coram extráneo ne fácias consílium; neſ-

cis enim quid páriet. Non omni hómini cor tuum manifeſtes, ne fortè inferat tibi grátiam falſam, & conviciétur tibi.

℟. Da mihi *pag.* 358.

Lectio ij. *Cap.* 10.

JUdex ſápiens judicábit pópulum ſuum, & principátus ſensáti ſtábilis erit. Secúndùm júdicem pópuli, ſic & miniſtri ejus: Et qualis rector eſt civitátis, tales & inhabitántes in ea. Rex inſipiens perdet pópulum ſuum, & civitátes inhabitabúntur per ſenſum poténtium. In manu Dei potéſtas terræ, & útilem rectórem ſuſcitábit in tempus ſuper illam. In manu Dei proſpéritas hóminis, & ſuper fáciem ſcribæ impónet honórem ſuum. Omnis injúriæ próximi ne memíneris, & nihil agas in opéribus injúriæ.

℟. Vani ſunt *pag.* 358.

Lectio iij.

ODíbilis coram Deo eſt & homínibus ſupérbia; & execrábilis omnis iníquitas géntium. Regnum à gente in gentem transfértur propter injuſtítias, & injúrias, & contumélias, & divérſos dolos. Aváro autem nihil eſt ſceléſtius. Quid ſupérbit terra & cinis? Nihil eſt iníquius quàm amáre pecúniam. Hic enim & ánimam ſuam venálem habet, quóniam in vita ſua projécit íntima ſua. Omnis potentátûs brevis vita. Languor prolíxior gravat médicum. Brevem languórem præcídit médicus: Sic & rex hódie eſt, & cras moriétur. Cùm enim moriétur homo, hæreditábit ſerpéntes, & béſtias, & vermes. Inítium ſupérbiæ hóminis, apoſtatáre à Deo, quóniam ab eo qui fecit illum, recéſſit cor ejus, quóniam inítium omnis peccáti eſt ſupérbia. Qui tenúerit illam, adimplébitur maledictis, & ſubvértet eum in finem. Proptéreà exhonorávit Dóminus convéntus malórum, & deſtrúxit eos uſque in finem. Sedes ducum ſuperbórum deſtrúxit Deus, & ſedére fecit mites pro eis.

℟. Finem *pag.* 359.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 20. *in Epiſt.* 2. *ad Corinthios.*

Lectio iv.

NE tardes convérti ad Dóminum, & ne dífferas de die in diem; neſcis enim quid paritúra ſit ſuperventúra dies. Perículum enim & metus eſt in dilatióne; ſalus verò certa ac ſecúra, ſi nulla ſit dilátio. Virtútem ígitur cole, ſic enim ſive júvenis hinc abſcédas, tutò abſcédes; ſive ad ſenectútem pervénias, cum ampliſſimis ópibus excédes; duplicémque feſtivitátem per omnem vitam habébis, & à vítio ábſtinens, & virtútem ampléxans.

℟. Dómine *pag.* 360.

Lectio v.

NE dicas: Erit tempus quando convérti licébit; verba enim hæc Deum valde exáſperant. Cur enim, cùm ipſe tibi ætérna ſæcula promíſerit, tu in præsénti vita quæ brevis & momentánea eſt, laboráre non vis; ſed ſic ignávus ac diſſolútus agis, quaſi hâc breviórem áliam quamdam inquíras? Annon eædem quotidiè commeſſatiónes? Annon eædem menſæ? Annon eádem theátra? Annon eædem pecúniæ?

℟. Vanitátem *p.* 360.

Lectio vj.

INebriátus es? Ventri indulsíſti? Rapuíſti? Siſte jam gradum, verte te in divérſum: confitére Deo grátiam, quòd non in médiis peccátis te abripúerit: ne quære áliud tibi prorogári tempus, ut malè operéris. Multi áliis fraudem faciéntes abrépti ſunt, & in maniféſtam damnatiónem abiérunt: time ne idem tibi áccidat. Sed multis, inquis, dedit Deus ſpátium, ut in última ſenécta confiteréntur. Quid igitur? Numquid & tibi dabit? Fortáſſe dabit, inquis. Cur dicis, Fortáſſe? Contíngit aliquóties. Cógita quòd de ánima delíberas; & contrárium étiam pone, ac réputa, & dic: Quid autem, ſi non det? Quid autem ſi det, inquis? Dedit quidem ipſe: Verúmtamen hoc illo tútius eſt & utílius.

℟. Nonne *pag.* 361.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 17.

IN illo témpore; Dum iret Jeſus in Jerúſalem,

tranſibat per médiam Samaríam & Galilæam : & cùm ingrederétur quoddam caſtéllum, occurrérunt ei decem viri lepróſi. Et réliqua.

Homília ſancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 27. de Diverſ. contra vitium ingratitudinis.

NOnne decem mundáti ſunt ? Et novem ubi ſunt ? Meminíſtis, credo, verba Salvatóris hæc eſſe, novem illórum ingratitúdinem arguéntis. Bene ſiquidem oráſſe, obſecráſſe, poſtuláſſe legúntur, qui levavérunt vocem, dicéntes : Jeſu fili David, miſerére nobis. Sed défuit eis quarta, quam adjécit, Apóſtolus, gratiárum áctio, quóniam non rediérunt, nec egérunt grátias Deo. Multos quoque vidémus uſque hódie ſatis importúnè peténtes quod ſibi deéſſe cognóverint ; ſed paucos ádmodùm nóvimus, qui dignas ſuper accéptis beneficiis grátias ágere videántur. Nec reprehensibile eſt quod inſtánter pétimus ; ſed planè petitióni negat efféctum, quòd invenímur ingráti. Et fortè hoc étiam cleméntiæ eſſe vidétur, ingrátis negáre quod póſtulant ; ne contingat nobis, ut tantò gráviùs de ingratitúdine judicémur, quantò magìs accumulátis beneficiis ingráti probábimur extitiſſe. Ergo miſericórdiæ res eſt in hac parte ſubtráhere miſericórdiam, quemádmodùm iræ & indignatiónis miſericórdiam exhibére.

℟. Dum irent lepróſi, mundáti ſunt : * Unus autem regréſſus eſt cum magna voce magníficans Deum, & cécidit in fáciem ante pedes Jeſu, gratias agens ; & hic erat Samaritánus.

℣. Oblíti ſunt benefactórum Dei & mirabílium ejus. * Unus autem. *Luc.* 17. *Pſal.* 77.

Lectio viij.

QUàm multos enim vidémus & plángimus, fratres, non conſiderántes quemádmodùm ingratitúdinis vermis interióra corródens, ob hoc tantùm córticem, quem vident, transforáre diſſímulet, ne fortè recógitent & erubéſcant, ipsâque verecúndiâ emendéntur ! Vides ergo non ómnibus prodéſſe, quòd à lepra ſeculáris converſatiónis,

cujus peccáta maniféſta ſunt, emundántur; ſed nonnúllis pejus in occúlto ingratitúdinis ulcus oríri, quod tantò periculóſius ſit quantò intérius. Et bene Salvátor hinc in Evangélio novem illos, ubi ſunt quærit, quóniam longè à peccatóribus ſalus. Sic enim & primum hóminem poſt peccátum ubi ſit intérrogat, & in judício neſcíre ſeſe profitébitur operários iniquitátis, cùm legámus in Pſalmo: Quóniam novit Dóminus viam juſtórum, & iter impiórum períbit.

℟. Opórtet præveníre ſolem ad benedictiónem tuam, Dómine, & ad ortum lucis te adoráre: * Ingráti enim ſpes tanquam hybernális glácies tabéſcet, & diſpériet tanquam aqua ſupervácua.

℣. Grátias ágere debémus ſemper Deo, ita ut dignum eſt. * Ingráti. *Sap.* 16. 2. *Theſſ.* 1.

Lectio ix.

Felix autem Samaritánus ille, qui cognóvit ſe nihil habére quod non accepíſſet: Et idcírco ſervávit depóſitum, & cum gratiárum actióne ad Dóminum eſt revérſus. Felix, qui ad ſingula dona grátiæ redit ad eum, in quo eſt plenitúdo ómnium gratiárum; cui dum nos pro accéptis non ingrátos exhibémus, locum in nobis fácimus grátiæ, ut majóra adhuc accípere mereámur. Omníno enim ſola nos à profécttu converſatiónis ímpedit ingratitúdo noſtra, dum quodam modo amíſſum réputans dator quod ingrátus accépit, cavet ſibi de cætero ne tantò plura amítteret, quantò plura conférret ingráto. Felix proínde, qui ſe alienígenam réputans, étiam pro mínimis quibúſque benefíciis non mínimas refert grates, gratúitum eſſe non dúbitans neque diſſímulans, quod aliéno impénditur & ignóto.

℟. Bénedic ánima mea, Dómino, & * Noli oblivíſci omnes retributiónes ejus, † Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis, qui ſanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Dedit ſemetípſum pro nobis ut nos redímeret ab omni iniquitáte & mundáret pópulum acceptábilem. * Noli. Glória. † Qui. *Pſal.* 102. *Tit.* 2.

Ad Benedictus

Ant. 1. Dixit Jeſus: Nonne decem mundáti ſunt? & novem ubi ſunt? Non eſt invéntus qui redíret, & daret glóriam Deo, niſi hic alienígena. *Luc.* 17.

Oratio.

Omnipotens, ſempitérne Deus, da nobis fidei, ſpei & caritátis augméntum: & ut mereámur áſſequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcipis. Per.

C A N O N.

Ex Concílio Turonénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 11.

Cum juxta divi Pauli præcéptum, qui Chriſti ſunt, ſobrietátem ſemper ſectári débeant: Diébus Domínicis præſértim & áliis Feſtis commeſſatiónes, convívia pública, tripúdia, ſaltatiónes, ſtrépitus & chóreas fieri; venátu & aucupátu tempus térere, in hoſpítiis ſeu caupónis, áliis quàm peregrínis cibária & vinum miniſtrári, ludos palmários & álios, máximè dum ſacra conficiúntur laudéſque Deo decantántur, aperíri; comœdias, ludos ſcénicos vel theatráles & ália ejus géneris irreligióſa ſpectácula agi ſub anathématis pœna próhibet hæc Synodus.

Ad Magníficat

Ant. 5. Ait Samaritáno Jeſus: Surge, vade, quia fides tua te ſalvum fecit. *Luc.* 17.

Oratio ut ſupra ad Laud.

FERIA SECUNDA.

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. *Cap.* 11.

In veſtítu ne gloriéris unquam, nec in die honóris tui extolláris, quóniam mirabília ópera Altíſſimi ſolíus, & glorióſa, & abſcónſa, & inviſa ópera illíus. Multi tyranni ſedérunt in trono, & inſuſpicábilis portávit diadéma. Multi poténtes oppréſſi ſunt válide, & glorióſi tráditi ſunt in manus alterórum. Priúſquàm intérroges, ne vitúperes quemquam; & cum interrogáveris, córripe juſtè. Priúſquàm áudias, ne reſpóndeas verbum; & in médio ſermónum ne adjícias loqui. De ea re quæ te non moléſtat, ne certéris; & in judício peccántium ne consíſtas. Fili, ne in multis ſint actus tui;

& ſi dives fúeris, non eris immúnis à delicto.

℟. Da mihi *pag.* 358.

Lectio ij. Cap. 13.

QUi tetígerit picem, inquinábitur ab ea; & qui communicáverit ſupérbo, induet ſupérbiã. Pondus ſuper ſe tollet, qui honeſtióri ſe commúnicat. Et ditióri te ne ſócius fúeris. Quid communicábit cácabus ad ollam? Quando enim ſe collíſerint, confringétur. Dives injúſtè egit, & fremet; pauper autem læſus tacébit. Si largítus fúeris, aſsúmet te: & ſi non habúeris derelínquet te. Si habes, convívet tecum, & evacuábit te, & ipſe non dolébit ſuper te. Si neceſsárius illi fúeris, ſupplantábit te: & ſubrídens ſpem dabit narrans tibi bona, & dicet, Quid opus eſt tibi.

℟. Vani ſunt *pag.* 358.

Lectio iij.

ADvocátus à potentióre, diſcéde; ex hoc enim magis te advocábit. Ne ímprobus ſis, ne impingáris; & ne longè ſis ab eo, ne eas in obliviónem. Ne retíneas ex æquo loqui cum illo, nec credas multis verbis illius; ex multa enim loquéla tentábit te, & ſubrídens interrogábit te de abſcónditis tuis. Immítis ánimus illíus conſervábit verba tua, & non parcet de malítia & de vínculis. Cave tibi, & atténde diligénter audítui tuo, quóniam cum ſubverſióne tua ámbulas. Audiens verò illa quaſi in ſomnis vide, & vigilábis. Omni vitâ tuâ dílige Deũ, & ínvoca illum in ſalúte tua. Omne ánimal díligit símile ſibi; ſic & omnis homo próximum ſibi.

℟. Finem *pag.* 359.

CANON.

Ex Concílio Lateranénſi tértio Œcuménico.

Anno 1179. *cap.* 8.

NUlla Eccleſiáſtica miniſtéria, ſeu étiam beneficia, vel Eccléſiæ alícui tribuántur ſeu promittántur ántequam vacent, ne deſideráre quis mortem próximi videátur, in cujus locum & benefícium ſe credíderit ſuceſſúrum.

FERIA TERTIA.

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. *Cap.* 13.

VEnátio leónis, ónager in erémo; ſic & páſcua dívitum ſunt páuperes. Et ſicut abominátio eſt ſupérbo humílitas, ſic & execrátio dívitis pauper. Dives commótus confirmátur ab amícis ſuis; húmilis autem, cùm cecíderit, expellétur & à notis. Díviti decépto multi recuperatóres: locútus eſt ſupérba, & juſtificavérunt illum. Húmilis decéptus eſt, ínſuper & argúitur: locútus eſt ſenſátè, & non eſt datus ei locus. Dives locútus eſt, & omnes tacuérunt, & verbum illíus uſque ad nubes perdúcent. Pauper locútus eſt, & dicunt: Quis eſt hic? & ſi offénderit, ſubvértent illum. Bona eſt ſubſtántia, cui non eſt peccátum in conſciéntia, & nequíſſima paupértas in ore ímpii.

℟. Dómine *pag.* 360.

Lectio ij. *Cap.* 14.

BEátus vir qui non eſt lapſus verbo ex ore ſuo, & non eſt ſtimulátus in triſtítia delícti. Felix qui non hábuit ánimi ſui triſtítiam, & non éxcidit à ſpe ſua. Viro cúpido & tenáci ſine ratióne eſt ſubſtántia; & hómini lívido ad quid aurum? Qui acérvat ex ánimo ſuo injúſtè, áliis cóngregat, & in bonis illíus álius luxuriábitur. Qui ſibi nequam eſt, cui álii bonus erit? & non jucundábitur in bonis ſuis. Qui ſibi ínvidet, nihil eſt illo néquius, & hæc reddítio eſt malítiæ illíus; &, ſi bene fécerit, ignoránter & non volens facit; & in noviſſimo maniféſtat malítiã ſuã.

℟. Vanitátem *p.* 360.

Lectio iij.

INſatiábilis óculus cúpidi in parte iniquitátis; non ſatiábitur, donec conſúmat arefáciens ánimam ſuam. Oculus malus ad mala, & non ſatiábitur pane; ſed índigens & in triſtítia erit ſuper menſam ſuam. Fili, ſi habes, bénefac tecum, & Deo dignas oblatiónes offer. Memor eſto quóniam mors non tardat, & teſtaméntum inferórum quia demonſtrátum eſt tibi; teſtaméntum enim hujus mundî morte moriétur. Ante mortem bénefac amíco tuo, & ſecúndùm vires tuas expórrigens da páuperi. Non defraudéris

a te bono, & particula boni doni non te prætéreat. Nonne aliis relinques dolóres, & labóres tuos in diviſióne ſortis? Da & áccipe, & juſtífica ánimam tuam. Ante óbitum tuum operáre juſtítiam; quóniam non eſt apud ínferos inveníre cibum.

℟. Nonne *pag.* 358.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 24. cap. 1. de Reſ.

Sancta Synodus, omnes & síngulos, qui ad promotiónem præficiendórum quodcúmque jus .... habent, ... hortátur & monet ut imprímis memínerint nihil ſe ad Dei glóriam & populórum ſalútem utílius poſſe fácere, quàm ſi bonos paſtóres, & Eccléſiæ gubernándæ idóneos promovéri ſtúdeant.

FERIA QUARTA

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. Cap. 20. & 21.

Xénia & dona excǽcant óculos júdicum, & quaſi mutus in ore avertit correptiónes eórum. Sapiéntia abſcónſa, & theſáurus inviſus; quæ utílitas in utríſque? Mélior eſt qui celat inſipiéntiam ſuam, quàm homo qui abſcóndit ſapiéntiam ſuam. Fili, peccáſti? non adjícias íterum; ſed & de priſtinis deprecáre, ut tibi dimittántur. Quaſi à fácie cólubri fuge peccáta: & ſi accéſſeris ad illa, ſuſcípient te. Dentes leónis, dentes ejus interficiéntes ánimas hóminum. Quaſi rhomphæa bis acúta omnis iníquitas; plagæ illíus non eſt ſánitas. Objurgátio & injúriæ annullábunt ſubſtántiam: & domus quæ nimis lócuples eſt, annullábitur ſupérbia: ſic ſubſtántia ſupérbi eradicábitur.

℟. Da mihi *pag.* 358.

Lectio ij. Cap. 25.

In tribus plácitum eſt ſpirítui meo, quæ ſunt probáta coram Deo & homínibus: concórdia fratrum, & amor proximórum, & vir & múlier bene ſibi conſentiéntes. Tres ſpécies odívit ánima mea, & aggravor valde ánimæ illórum: páuperem ſupérbum, dívitem mendácem, ſenem fátuum & inſensátum. Quæ in juventúte tua non congregáſti, quómodò in ſenectúte tua invénies? Quàm ſpecióſum caníciéi judícium, & pres-

ṇóſcere con-
ım ſpecióſa ve-
éntia, & glo-
:ctus & consí-
róna ſenum,
tia, & glória
or Dei.
ſunt *pag.* 358.
Cap. 28.
ıdicári vult, à
no invéniet
& peccáta il-
ſ ſervábit. Re-
imo tuo nocén-
ınc deprecánti
ſolvéntur. Ho-
resérvat iram,
ærit medélam?
m símilem ſibi
niſericórdiam,
átis ſuis depre-
, cùm caro ſit,
ım, & propi-
petit à Deo?
bit pro delíctis
ménto noviſſi-
: déſine inimi-
lo enim & mors
ı mandátis ejus.
timórem Dei,
ſcáris próximo.
teſtaméntum
& déſpice igno-
óximi. Abſtine
: mínues pec-

m *pag.* 359.
N O N.
:ílio Albiénſi.

Anno 1254. cap. 56. de Collat. Benef.

Cum in collatióne Bonórum ecclesiasticórū habéri débeat principáliter ante óculos ſolus Deus; diſtríctè præcípimus & mandámus ut ómnia Eccleſiáſtica bona persónis idóneis, & ſtatúto à Canónibus témpore conferántur.

FERIA QUINTA

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. *Cap.* 31.

Intéllige quæ ſunt próximi tui ex teípſo: útere quaſi homo frugi his quæ tibi apponúntur, ne, cùm mandúcas multùm, ódio habeáris. Ceſſa prior causâ diſciplínæ, & noli nímius eſſe, ne fortè offéndas. Et ſi in médio multórum ſedíſti, prior illis ne exténdas manum tuam, nec prior poſcas bíbere. Quàm ſufficiens eſt hómini erudíto vinum exíguum! & in dormiéndo non laborábis ab illo, & non sénties dolórem. Vigília, chólera & tortúra viro infrunito: ſomnus ſanitátis in hómine parco; dórmiet uſque manè, &

à dìe bono, & particula boni doni non te prætéreat. Nonne áliis relínques dolóres, & labóres tuos in diviſióne ſortis? Da & áccipe, & juſtífica ánimam tuam. Ante óbitum tuum operáre juſtítiam; quóniam non eſt apud ínferos inveníre cibum.

℟. Nonne *pag.* 358.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 24. *cap.* 1. *de Ref.*

SAncta Synodus, omnes & síngulos, qui ad promotiónem præficiendórum quodcúmque jus .... habent, ... hortátur & monet ut imprímis memínerint nihil ſe ad Dei glóriam & populórum ſalútem utílius poſſe fácere, quàm ſi bonos paſtóres, & Eccléſiæ gubernándæ idóneos promovéri ſtúdeant.

FERIA QUARTA

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. Cap. 20. & 21.

XÉnia & dona excécant óculos júdicum & quaſi mutus in ore avértit correptiónes eórum. Sapiéntia abſcónſa, & theſáurus inviſus; quæ utílitas in utríſque? Mélior eſt qui celat inſipiéntiam ſuam, quàm homo qui abſcóndit ſapiéntiam ſuam. Fili, peccáſti? non adjícias íterum; ſed & de priſtinis deprecáre, ut tibi dimittántur. Quaſi à fácie cólubri fuge peccáta: & ſi accéſſeris ad illa, ſuſcípient te. Dentes leónis, dentes ejus interficiéntes ánimas hóminum. Quaſi rhomphæa bis acúta omnis iníquitas; plagæ illíus non eſt ſánitas. Objurgátio & injúriæ annullábunt ſubſtántiam: & domus quæ nimis lócuplex eſt, annullábitur ſupérbia; ſic ſubſtántia ſupérbi eradicábitur.

℟. Da mihi *pag.* 358.

Lectio ij. Cap. 25.

IN tribus plácitum eſt ſpirítui meo, quæ ſunt probáta coram Deo & homínibus: concórdia fratrum, & amor proximórum, & vir & múlier bene ſibi conſentiéntes. Tres ſpécies odívit ánima mea, & ággravor valde ánimæ illorum; páuperem ſupérbum, dívitem mendácem, ſenem fátuum & inſenſátum. Quæ in juventúte tua non congregáſti, quómodò in ſenectúte tua invénies? Quàm ſpecióſum canitiéi judícium, & pres-

byteris cognóſcere conſilium! Quàm ſpecióſa veteránis ſapiéntia, & glorióſis intelléctus & consílium! Coróna ſenum, multa perítia, & glória illórum timor Dei.

℟. Vani ſunt *pag.* 358.

Lectio iij. *Cap.* 28.

QUi vindicári vult, à Dómino invéniet vindíctam; & peccáta illius ſervans ſervábit. Relinque próximo tuo nocénti te; & tunc deprecánti tibi peccáta ſolvéntur. Homo hómini resérvat iram, & à Deo quærit medélam? In hóminem ſímilem ſibi non habet miſericórdiam, & de peccátis ſuis deprecátur? ipſe, cùm caro ſit, resérvat iram, & propitiatiónem petit à Deo? Quis exorábit pro delíctis illíus? Meménto noviſſimórum, & déſine inimicári: tabitúdo enim & mors imminent in mandátis ejus. Memoráre timórem Dei, & non iraſcáris próximo. Memoráre teſtaméntum Altíſſimi, & déſpice ignorántiam próximi. Abſtine te à lite, & mínues peccáta.

℟. Finem *pag.* 359.

C A N O N.

Ex Concílio Albiénſi.

Anno 1254. *cap.* 56. *de Collat. Beneſ.*

CUm in collatióne Bonórum eccleſiaſticórũ habéri débeat principáliter ante óculos ſolus Deus; diſtrićtè præcípimus & mandámus ut ómnia Eccleſiáſtica bona persónis idóneis, & ſtatúto à Canónibus témpore conferántur.

FERIA QUINTA

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. *Cap.* 31.

INtéllige quæ ſunt próximi tui ex teípſo: útere quaſi homo frugi his quæ tibi apponúntur, ne, cùm mandúcas multùm, ódio habeáris. Ceſſa prior causâ diſciplínæ, & noli nímius eſſe, ne fortè offéndas. Et ſi in médio multórum ſedíſti, prior illis ne exténdas manum tuam, nec prior poſcas bíbere. Quàm ſufficiens eſt hómini erudíto vinum exíguum! & in dormiéndo non laborábis ab illo, & non sénties dolórem. Vigília, chólera & tortúra viro infruníto: ſomnus ſanitátis in hómine parco; dórmiet uſque manè, &

ánima illíus cum ipſo delectábitur.

℟. Dómine *pag.* 360.

Lectio ij.

AUdi me, fili, & ne ſpernas me; & in noviſſimo invénies verba mea. In ómnibus opéribus tuis eſto velox, & omnis infírmitas non occúrret tibi. Spléndidum in pánibus benedícent lábia multórum, & teſtimónium veritátis illíus fidéle. Nequíſſimo in pane murmurábit cívitas, & teſtimónium nequítiæ illíus verum eſt. Diligéntes in vino noli provocáre; multos enim exterminávit vinum. Ignis probat ferrum durum; ſic vinum corda ſuperbórum árguet in ebrietáte potátum. Æqua vita homínibus vinum in ſobrietáte: ſi bibas illud moderátè, eris sóbrius. Quæ vita eſt ei qui minúitur vino? Quid defráudat vitam? Mors.

℟. Vanitátem *p.* 360.

Lectio iij.

VInum in jucunditátem creátum eſt, & non in ebrietátem, ab inítio. Exultátio ánimæ & cordis vinum moderátè potátum. Sánitas eſt ánimæ & córpori sóbrius potus. Vinum multum potátum irritatiónem, & iram, & ruínas multas facit. Amaritúdo animæ vinum multum potátum. Ebrietátis animóſitas, imprudéntis offénſio, minórans virtútem & fáciens vúlnera. In convívio vini non árguas próximum, & non deſpícias eum in jucunditáte illíus: verba impropérii non dicas illi, & non premas illum in repeténdo.

℟. Nonne *pag.* 361.

CANON.

Ex Concílio Auſcitáno.

Anno 1300. *cap.* 4.

SI quis Beneficium cui cura imminet animárum vi occupáverit, ſeu ſciénter intrúſerit in eódem; ipſo jure privátus exíſtat beneficio, quod cura símili primitùs obtinébat.

FERIA SEXTA

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. *Cap.* 32.

AUdi tacens, & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Adoléſcens, lóquere in tua cauſa vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput reſpónſum tuum. In multis eſto quaſi ínſcius,

& audi tacens ſimul, & quærens. In médio magnatórum non præſumas; & ubi ſunt ſenes, non multùm loquáris. Ante grándinem præíbit coruſcátio, & ante verecúndiam præíbit grátia; & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et horâ ſurgéndi non te trices: percúrre autem prior in domum tuam, & illic avocáre, & illic lude, & age conceptiónes tuas, & non in delíctis & verbo ſupérbo. Et ſuper his ómnibus benedícito Dóminum qui fecit te, & inebriántem te ab ómnibus bonis ſuis.

℟. Da mihi *pag.* 358.

Lectio ij. Cap. 32. *&* 33.

Filii, ſine consílio nihil fácias, & poſt factum non pœnitébis. In via ruínæ non eas, & non offéndes in lápides; nec credas te viæ laborióſæ, ne ponas ánimæ tuæ ſcándalum: & à filiis tuis cave, & à doméſticis tuis atténde. In omni ópere tuo crede ex fide ánimæ tuæ: hoc eſt enim conſervátio mandatórum. Qui credit Deo, atténdit mandátis, & qui confidit in illo non minorábitur. Timénti Dómino non occúrrent mala; ſed in tentatióne Deus illum conſervábit, & liberábit à malis. Sápiens non odit mandáta & juſtítias, & non illidétur quaſi in procélla navis. Homo ſenſátus credit legi Dei, & lex illi fidélis.

℟. Vani ſunt *pag.* 358.

Lectio iij. Cap. 34.

Qui offert ſacrificium ex ſubſtántia páuperum, quaſi qui víctimat fílium in conſpéctu patris ſui. Panis egéntium, vita páuperum eſt: qui defráudat illum, homo sánguinis eſt. Qui aufert in ſudóre panem, quaſi qui occídit próximum ſuum. Qui effúndit sánguinem, & qui fraudem facit mercenário, fratres ſunt. Unus ædíficans, & unus déſtruens; quid prodeſt illis niſi labor? Unus orans & unus maledícens; cujus vocem exáudiet Deus? Qui baptizátur à mórtuo, & íterum tangit eum, quid próficit lavátio illíus? Sic homo qui jejúnat in peccátis ſuis, & íterum éadem fáciens, quid próficit humiliándo ſe? Oratiónem illíus quis exáudiet?

℟. Finem loquéndi *pag.* 359.

CANON.

Ex Concílio Lateranénſi ſecúndo Œcuménico. *Anno* 1139. *Can.* 16. & *Remenſi An.* 1119. *c.* 4.

INdubitátum eſt quóniam honóres Eccleſiáſtici, sánguinis non ſunt ſed mériti: & eccléſia Dei non hæreditário jure áliquem neque ſecúndùm carnem ſucceſsórē expéctat; ſed ad ſua regímina & officiórum ſuórum diſpenſatiónes honéſtas, ſapiéntes & religióſas persónas expóſcit. Nullus omnínò de clero eccleſiáſticas dignitátes vel beneſícia quaſi hæreditário jure derelínquat.

SABBATO.

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. *Cap.* 37.

CUm viro ſancto aſſíduus eſto, quemcúmque cognóveris obſervántem timórem Dei, cujus ánima eſt ſecúndum ánimam tuam; & qui, cùm titubáveris in ténebris, condolébit tibi. Cor boni conſilii ſtátue tecum: non eſt enim tibi áliud plùris illo. Anima viri ſancti enúntiat aliquándo vera, quàm ſeptem circumſpectóres ſedéntes in excélſo ad ſpeculándum. Et in his ómnibus deprecáre Altíſſimum, ut dírigat in veritáte viam tuam. Ante ómnia ópera verbum verax præcédat te, & ante omnem actum consílium ſtábile. Verbum nequam immutábit cor, ex quo partes quátuor oriúntur, bonum & malum, vita & mors; & dominátrix illórum eſt aſsídua lingua. Eſt vir aſtútus multórum erudítor, & ánimæ ſuæ inútilis eſt. Vir perítus multos erudívit, & ánimæ ſuæ ſuávis eſt. Qui ſophíſticè lóquitur, odíbilis eſt: in omni re defraudábitur.

Si fiat de Sabbato ℟℟℟. *ſumentur è II. Noct. Dom. IX. poſt Pentecoſt.* p. 360.

Lectio ij. *Cap.* 41.

O Mors, quàm amára eſt memória tua hómini pacem habénti in ſubſtántiis ſuis, viro quiéto & cujus viæ rectæ ſunt in ómnibus, & adhuc valénti accípere cibum! O mors, bonum eſt judícium tuum hómini indigénti, & qui minorátur víribus, defécto ætáte, & cui de ómnibus cura eſt, & incredíbili, qui perdit patiéntiam! Noli metúere judícium mor-

tis. Meménto quæ ante te fuérunt, & quæ ſuperventúra ſunt tibi : hoc judícium à Dómino omni carni. Et quid ſupervéniet tibi in beneplácito Altíſſimi? ſive decem, ſive centum, ſive mille anni : non eſt enim in inférno accuſátio vitæ.

Lectio iij.

VÆ vobis, viri ímpii, qui dereliquíſtis legem Dómini Altíſſimi. Et ſi nati fuéritis, in maledictióne naſcémini : Et ſi mórtui fuéritis, in maledictióne erit pars veſtra. Omnia quæ de terra ſunt in terram convertèntur; ſic ímpii à maledícto in perditiónem. Luctus hóminum in córpore ipsórum : nomen autem impiórum delébitur. Curam habe de bono nómine; hoc enim magis permanébit tibi, quàm mille theſáuri pretióſi & magni. Bonæ vitæ númerus diérum : bonum autem nomen permanébit in ævum. Diſciplínam in pace conſerváte, filii.

CANON.

Ex Concílio Bituricénſi. *Anno* 1584. *Tit.* 41. *de Simoniacis. Can.* 2.

BEneficia prétio obtenta, & in confidéntiam ſeu cuſtódiam, occúltè aut apértè trádita ipſo jure vacent : qui percípiunt eórum fructus, ſuos non fáciant, ſed ad reſtitutiónem teneántur.

DOMINICA XIV.

poſt Pentecoſten.

IN VESPERIS SABBATI

Ad Magnificat

Ant. 3. Ezéchiel vidit conſpéctum glóriæ, quam oſténdit illi Deus in curru Chérubim. *Eccli.* 49.

Oratio ut infra ad Laudes.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

ET factum eſt in trigéſimo anno, in quarto, in quinta menſis, cùm eſſem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti ſunt cœli, & vidi viſiónes Dei. In quinta menſis, Ipſe eſt annus quintus tranſmigratiónis regis Jóachim, factum eſt verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi ſacerdótem in terra Chaldæórum, ſecùs flumen Chobar : & facta eſt ſuper eum ibi manus Dómini. Et vidi, & ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne : & nubes magna,

& ignis invólvens, & ſplendor in circúitu ejus, & de médio ejus quaſi ſpécies eléctri, id eſt de médio ignis.

℟. Fili hóminis, vade ad domum Iſraël, & loquéris verba mea ad eos. Domus autem Iſraël attríta fronte eſt & duro corde. * Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum, & frontem tuam duriórem fróntibus eórum. ℣. Ex his ſunt qui resíſtunt veritáti, corrúpti mente, réprobi circa fidem, ſed ultra non profícient. * Ecce dedi. *Ezech.* 3. 2. *Tim.* 3.

Lectio ij.

ET in médio ejus ſimilitúdo quátuor animálium, & hic aſpéctus eórum ſimilitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti; & planta pedis eórum quaſi planta pedis vítuli, & ſcintíllæ quaſi aſpéctus æris candéntis. Et manus hóminis ſub pennis eórum in quátuor pártibus: & fácies & pennas per quátuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum; non revertebántur, cùm incederent: ſed unumquódque ante fáciem ſuam gradiebátur.

℟. Ecce, dicit Dóminus Deus, erit manus mea ſuper prophétas, qui vident vana & divínant mendácium. * In consílio pópuli mei non erunt, eò quòd decéperint pópulum meum, dicéntes: Pax; & non eſt pax. ℣. Fuérunt pſeudoprophétæ in pópulo, ſicut & in vobis erunt magíſtri mendáces. * In consílio. *Ezech.* 13. *Petr.* 2.

Lectio iij.

SImilitúdo autem vultûs eórum, fácies hóminis, & fácies leónis à dextris ipsórum quátuor, fácies autem bovis à ſiníſtris ipsórum quátuor, & fácies áquilæ déſuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, & pennæ eórum exténtæ déſuper: duæ pennæ ſingulórum jungebántur, & duæ tegébant córpora eórum; & unumquódque eórum coram fácie ſua ambulábat: ubi erat ímpetus ſpíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur, cùm ambulárent. Et ſimilitúdo animálium, aſpéctus eórum quaſi carbónum ignis ardéntium,

& quaſi aſpéctus lampadárum.

℟. Vivo ego, dicit Dóminus Deus: * Vir ſi fúerit juſtus, ad uſúram non commodáverit, & ámplius non accéperit, † Hic juſtus eſt, vitâ vivet.

℣. Mútuum dare, nihil inde ſperántes, & erit mercès veſtra multa. * Vir ſ. Glória. † Hic juſtus. *Ezech.* 18. *Luc.* 6.

IN II. NOCTURNO.

Ex Libro undécimo Commentariórum ſancti Hierónymi Presbyteri, in Ezechiélem Prophétam.

Lectio iv. *In cap.* 37.

FActus eſt ſermo Dómini ad me dicens: Et tu, fili hóminis, ſume tibi lignum unum, & ſcribe ſuper illud: Judæ & filiórum Iſraël ſociórum ejus; & tolle lignum álterum, & ſcribe ſuper illud: Joſeph, lignum Ephraïm, & omnis domus Iſraël, ſociorúmque ejus. Et adjúnge illa unum ad álterum tibi in lignum unum. Præſens prophétia hæc ex ore Dómini pollicétur quòd utrúmque ſibi jungátur impérium; hoc eſt, regnum Judæ & regnum Iſraël; tollatúrque virga Ephraïm qui de Joſeph ſtirpe generátus eſt cum reliquis tríbubus quæ ſociátæ ſunt, & jungátur virgæ Juda, ut nequáquam vocétur Juda & Iſraël, ſed uno nómine appelléntur Juda: & ſub figúra prophétæ qui præcédit in typo Dómini Salvatóris, nequáquam duábus mánibus, ſed unâ Chriſti teneántur manu. Dicit enim ſe aſsúmere fílios Iſraël de médio natiónum ad quas captívi ducti ſunt, & reductúrum eos in terram, & in montes Iſraël, & appellándam unam gentem, uniúſque regis regéndam império: ut ultrà non polluántur in idólis, & abominatiónibus ſuis; ſed cùm fúerint de captivitátis ſédibus liberáti in quibus peccavérunt, ómnibus vítiis eſſe mundándos, & futúros pópulum Dei; ita ut Dóminus ſit Deus eórum.

℟. Suſcitabo ſuper oves meas paſtórem unum qui paſcat eas, ſervum meum David: * Ipſe erit eis in paſtórem; ego autem Dóminus ero eis in Deum, & ſervus meus David princeps in médio eórum.

℣. Páſcite qui in vobis eſt gregem Dei; & cùm

apparúerit princeps paſtórum; percipiétis immarceſcíbilem glóriæ corónã. * Ipſe. *Ezech.* 34. *Petr.* 5.

Lectio v.

ET ſervus, inquit, meus David rex ſuper eos. De quo & Angelus lóquitur in Evangélio, quòd regnaturus ſit ſuper domum Jacob, & regni ejus non ſit finis: tantæque erit cleméntiæ, ut non ſolùm rex, ſed & paſtor appellétur, eò quòd ſupérbum nomen impérii, paſtóris vocábulo mítiget. Qui poſtquàm fúerint in gentem unam, & in terra Iſraël, ac móntibus habitáverint, ambulatúri ſint in ómnibus judíciis Dómini, & præcépta illíus cuſtoditúri: habitatúri autem non in ália terra, ſed in ea quam dedit ſervo ſuo Jacob; in qua habitavérunt patres eórum Abraham, Iſaac & Jacob, & relíqui ſancti: & non ſolùm ipſi habitatúri ſint, ſed & fílii eórum ac nepótes; habiténtque non ad breve tempus, ſed in perpétuum. Vultis autem ſcire quis ſit iſte rex & paſtor? Ipſe eſt de quo ſuprà dixi, Servus meus David. Qui cùm in forma Dei eſſet, non eſt rapínam arbitrátus eſſe ſe æquálem Deo: ſed ſe exinanívit, formam ſervi accípiens, & factus eſt obédiens Patri uſque ad mortem, mortem autem crucis. Cùmque ſub tali rege fúerint, percútiam illis fœdus pácis: nequáquam ut in véteri teſtaménto, certáminum atque bellórum; ſed pactum pacis quæ exſúperat omnem ſenſum, de qua Salvátor lóquitur ad Apóſtolos: Pacem meam do vobis, pacem meam relínquo vobis. Et Prophéta dicit: Factus eſt in pace locus ejus.

℟. Liberábo oves meas de ómnibus locis in quibus diſpérſæ fúerant in die nubis & calíginis, & indúcam eas in terram ſuam: * In páſcuis ubérrimis paſcam eas. ℣. Per me ſi quis introíerit, ſalvábitur, & páſcua invéniet. Ego veni ut vitam hábeant, & abundántiùs hábeant: * In páſcuis. *Ezech.* 34. *Joan.* 10.

Lectio vj.

QUos cùm in Eccléſia fundáverit & ſtabilíerit, tunc multiplicabúntur vel credéntium número, vel multiplicatióne virtútum. Et dabo, inquit, ſanctificatiónem meam,

ſive ſanctuárium in médio eórum in perpétuū: quod Judæi de templo interpretántur, quod ſub Zoróbabel extrúctum eſt. Sed quómodò ſtare póterit hoc quod dícitur, in perpétuum; cùm templum illud quod à Zoróbabel extrúctum eſt, & pósteà à multis inſtaurátum, románo igne ſuccénſum ſit? Quæ ómnia referénda ſunt ad Eccléſiā & ad témpora Salvatóris, quando tabernáculum ejus póſitum eſt in Eccléſia, ubi factus eſt Deus noſter, & nos pópulus ejus. Verè enim in advéntu Dómini Salvatóris duæ virgæ & duo ligna in unum júncta ſunt ſceptrum; & in baptíſmate Chriſti dudum ſeparáta ſociántur, ut fiant in unum novum hóminem & in unam gentem, neque polluántur ultra in idólis & abominatiónibus; ſed mundi lavácro ſint pópulus Dei, & ímperet eis Chriſtus.

℟. Congregábo fílios Iſraël, & non erunt ultra duæ gentes, neque polluéntur in idólis ſuis; & erunt mihi pópulus; * Et † Paſtor unus erit ómnium eórum. ℣. Alias oves hábeo, quæ non ſunt ex hoc ovíli: illas opórtet me addúcere, & fiet unum ovíle. * Et paſtor. Glória Patri. † Paſtor. *Ezech.* 37. *Joan.* 10.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jeſus Diſcípulis ſuis: Nemo poteſt duóbus Dóminis ſervíre. Aut enim unū ódio habébit, & álterum díliget; aut unum ſuſtinébit & álterum contémnet. Non potéſtis Deo ſervíre & mammónæ. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 2. *de Serm. Domini in Monte. Cap.* 14.

NEmo poteſt duóbus dóminis ſervíre. Ad hanc ipſam intentiónem referéndum eſt quod conſequénter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget: aut álterum patiétur, & álterum contémnet. Quæ verba diligénter conſideránda ſunt; nam qui ſint duo dómini, deínceps oſténdit, cùm dicit: Non potéſtis Deo ſervíre & mammónæ. Mammóna

quid induámini ? Nonne ánima plus eſt quàm eſca, & corpus plus quàm veſtiméntum ? ℣. Quadragínta annis in deſérto nihil pátribus défuit; veſtiménta eórum non inveteráverunt. * Nonne ánima. *Matth.* 6. 2. *Eſdr.* 9.

Lectio viij. *Cap.* 16.

NOlíte ergo ſollíciti eſſe dicéntes : Quid edémus, aut quid bibémus, aut quid veſtiémur ? Hic manifeſtíſſimè oſténdit non hæc eſſe appeténda tanquam tália bona noſtra ut propter ipſa debeámus bene fácere, ſi quid fácimus; ſed tamen eſſe neceſſária. Quid enim intérſit inter bonum quod appeténdum eſt, & neceſſárium quod ſuméndum eſt, hâc ſenténtiâ declará-

veſter cœléſtis pa
* Nonne vos mag
eſtis illis ? ℣. Da
tis eſcam ipſórum
lis corvórum invo
eum. * Nonne. *M*
Pſ. 146.

Lectio ix.

SEd quia in h
militámus, ut
regnum pervenír
mus, quæ vita ſin
ceſsáriis agi non
Apponéntur vobi
inquit; ſed vos
Dei & juſtítiam e
mùm quærite. Cù
dixit illud, Prim
gnificávit quia ho
riùs quæréndum e
témpore, ſed di
illud, tanquam
noſtrum; hoc, t
neceſsárium noſtr
ceſsárium autem

ut manducémus, vílius habémus Evangélium quàm cibum; & erit jam bonum noſtrum in manducándo, neceſsárium autem in evangelizándo.

℟. Nolíte ſollíciti eſſe, dicéntes: Quid manducábimus, aut quo operiémur? * Hæc ómnia gentes inquírunt: † Scit Pater veſter quia his indigétis. ℣. Peccatóri dedit Deus curam ſupérfluam, ut addat & cóngreget; & hoc vánitas eſt, & caſſa ſollicitúdo. * Hæc. Glória. † Scit. *Matth.* 6. *Eccleſ.* 2.

Ad Benedictus

Ant. 3. Nemo poteſt duóbus dóminis ſervíre: non potéſtis Deo ſervíre & mammónæ. *Matth.* 6.

Oratio.

CUſtódi, Dómine quæſumus, Eccléſiam tuã propitiatióne perpétuâ: & quia ſine te lábitur humána mortálitas, tuis ſemper auxíliis & abſtrahátur à nóxiis & ad ſalutária dirigátur. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tolosáno.

Anno 1229. *cap.* 21.

STatúimus ut Parochiáni, dóminus & dómina cujúslibet domûs Domínicis & feſtívis diébus in quibus ab opéribus eſt ceſsándum, teneántur ad Eccléſiam veníre, auditúri íbidem ex íntegro prædicatiónem & divínum officium, nec inde receſsúri, donec Miſſa compleátur omnínò. Quod ſi alter ipsórum abſens fúerit extrà villam, vel ália de cauſa rationábili præpedítus, alter ſaltem teneátur veníre.

Ad Magnificat

Ant. 1. Quærite primùm regnum Dei & juſtítiam ejus, & hæc ómnia adjiciéntur vobis. *Matth.* 6.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 2.

FIli hóminis, mitto ego te ad fílios Iſraël, ad géntes apoſtatríces quæ receſsérunt à me: ipſi & patres eórum prævaricáti ſunt pactũ meum uſque ad diem hanc. Et fílii durâ fácie & indomábili corde ſunt, ad quos ego mitto te; & dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Si fortè vel ipſi áudiant, & ſi fortè quiéſcant, quóniam domus exáſperans eſt; & ſcient quia Prophéta fúerit in médio

eórum. Tu ergo, fili hóminis, ne tímeas eos, neque ſermónes eórum métuas, quóniam incréduli & ſubverſóres ſunt tecum, & cum ſcorpiónibus hábitas. Verba eórum ne tímeas, & vultus eórum ne formídes, quia domus exáſperans eſt. Loquéris ergo verba mea ad eos, ſi fortè áudiant & quiéſcant, quóniam irritatóres ſunt.

℟. Fili hóminis *p.* 426.

Lectio ij. *Cap.* 3.

ET dixit ad me: Fili hóminis, vade ad domum Iſraël, & loquéris verba mea ad eos. Non enim ad pópulum profúndi ſermónis & ignótæ linguæ tu mitteris ad domum Iſraël, neque ad pópulos multos profúndi ſermónis & ignótæ linguæ, quorum non poſſis audíre ſermónes: & ſi ad illos mitteréris, ipſi audírent te. Domus autem Iſraël nolunt audíre te, quia nolunt audíre me: omnis quippe domus Iſraël attrítâ fronte eſt & duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum, & frontem tuam duriórem fróntibus eórum. Ut adamántem &

ut ſilicem dedi
tuam: ne tímeas eo
que métuas à fáci
rum; quia domus e
rans eſt.

℟. Ecce *pag.* 4

Lectio iij.

FIli hóminis, ſp
tórem dedi te
Iſraël, & áudies
meo verbum, & a
tiábis eis ex me. Si d
me ad ímpium:
moriéris, non a
tiáveris ei, neque l
fúeris ut avertátur
ſua ímpia, & vivat
ímpius in iniquitát
moriétur, sánguine
tem ejus de manu t
quíram. Si autem
nuntiáveris ímpio,
non fúerit convér
impietáte ſua & à
ímpia; ipſe quidem
quitáte ſua moriét
autem ánimam tuar
ráſti. Sed & ſi co
juſtus à juſtítia ſua
& fécerit iniquit
ponam offendícul
ram eo; ipſe mo
quia non annuntiá
in peccáto ſuo
tur, & non erunt
mória juſtítiæ ejus
cit; ſanguinem verò
manu tua requíram
tem tu annuntiáveri

ut non peccet juſtus, & ille non peccáverit, vivens vivet, quia annuntiáſti ei; & tu ánimam tuam liberáſti. ℟. Vivo *pag.* 427.

CANON.

Ex Concílio Pariſiénſi. *Anno* 829. *lib.* 1. *cap.* 18.

CONvenit Paſtóribus Eccleſiárum res Ecclésiæ poſſidére, non ab his poſſidéri: & ut Proſper ſcribit, eas poſſidéndo debent contémnere, & non ſibi, ſed áliis poſſidére.

FERIA TERTIA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 9.

GLória Dómini Iſraël aſsúmpta eſt de Cherub, quæ erat ſuper eum ad limen domûs: & vocávit virum qui indútus erat líneis, & atramentárium ſcriptóris habébat in lumbis ſuis. Et dixit Dóminus ad eum: Tranſi per médiam civitátem in médio Jeruſalem, & ſigna Thau ſuper frontes virórum geméntium & doléntium ſuper cunctis abominatiónibus quæ fiunt in médio ejus. Et illis dixit, audiénte me: Transíte per civitátem ſequéntes eum, & percútite: non parcat óculus veſter, neque misereámini. Senem, adoleſcéntulum, & vírginem, párvulum, & mulieres interfícite uſque ad interneciónem; omnem autem ſuper quem vidéritis Thau, ne occidátis, & à ſanctuário meo incípite. Cœpérunt ergo à viris ſenióribus qui erant ante fáciem domûs. Et dixit ad eos: Contamináte domum, & impléte átria interféctis: egredímini. Et egréſſi ſunt, & percutiébant eos qui erant in civitáte. ℟. Suſcitábo *p.* 427.

Lectio ij. *Cap.* 13.

ET factus eſt ſermo Dómini ad me dicens: Fili hóminis, vaticináre ad prophétas Iſraël, qui prophétant; & dices prophetántibus de corde ſuo: Audíte verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus Deus: Væ prophétis inſipiéntibus, qui ſequúntur ſpíritum ſuum, & nihil vident. Quaſi vulpes in desértis, prophétæ tui, Iſraël, erant. Non aſcendíſtis ex advérſo, neque oppoſuíſtis murum pro domo Iſraël, ut ſtarétis in prælio in die Dómini. Vident vana, & divínant mendá-

cium, dicéntes: Ait Dóminus, cùm Dóminus non miſerit eos: & perſeveravérunt confirmáre ſermónem. Numquid non viſiónem caſſam vidíſtis, & divinatiónem mendácem locúti eſtis? Et dícitis: Ait Dóminus, cùm ego non ſim locútus.

℟. Liberábo *pag.* 428.

Lectio iij.

PRoptéreà hæc dicit Dóminus Deus: Quia locúti eſtis vana, & vidíſtis mendácium; ídeò ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus. Et erit manus mea ſuper prophétas, qui vident vana & divínant mendácium: in consílio pópuli mei non erunt, & in ſcriptúra domûs Iſraël non ſcribéntur, nec in terram Iſraël ingrediéntur, & ſciétis quia ego Dóminus Deus. Eò quòd decéperint pópulum meum, dicéntes: Pax, & non eſt pax: & ipſe ædificábat paríetem, illi autem liniébant eum luto abſque páleis. Dic ad eos qui líniunt abſque temperatúra, quod casúrus ſit: erit enim imber inúndans, & dabo lápides prægrándes déſuper irruéntes, & ventum procéllæ diſſipántem.

℟. Congregábo

C A N O N

Ex Concílio Aqui nénſi.

An. 816. *lib.* I. *cap*

RES Eccléſiæ, ſanctis pátribus tur.... vota ſun lium, prétia peccat & patrimónia páupe ... quaprópter vigil ſolérti curâ provid eſt, his qui ejus ſac adminiſtrant, ne ſuos ſolúmmodò uſu vértant, ſed magis poſſibilitáte rerum, to famulántium, in rum in quibus Chriſt citur & veſtítur, gérere pénitùs no gligant.

FERIA QUAR

De Ezechiéle Prop

Lectio j. *Cap.*

HÆc dicit nus Deus quæ cónſuu víllos ſub omni cúbi nûs, & fáciunt cer ſub cápite univérſæ ad capiéndas ánim cùm cáperent ánim puli mei, vivificába mas eórum. Et vio me ad pópulum propter pugíllum & fragmen panis,

terficerent ánimas quæ non moriúntur; & vivificárent ánimas quæ non vivunt, mentiéntes pópulo meo credénti mendáciis. Propter hoc, hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ad pulvíllos veſtros quibus vos cápitis ánimas volántes, & dirúmpam eos de bráchiis veſtris; & dimíttam ánimas quas vos cápitis; ánimas ad volándum. Et dirúmpam cervicália veſtra, & liberábo pópulum meum de manu veſtra, neque erunt ultrà in mánibus veſtris ad prædándum; & ſciétis quia ego Dóminus.

℟. Fili hóminis *p.* 426.

Lectio ij. *Cap.* 14.

HÆc dicit Dóminus Deus: Homo, homo de domo Iſraël, qui poſúerit immundítias ſuas in corde ſuo, & ſcándalum iniquitátis ſuæ ſtatúerit contra fáciem ſuam, & vénerit ad prophétam intérrogans per eum me; ego Dóminus reſpondébo ei in multitúdine immunditiárum ſuárum, ut capiátur domus Iſraël in corde ſuo, quo receſſérunt à me in cunctis idólis ſuis. Proptéreà dic ad domum Iſraël: Hæc dicit Dóminus Deus: Convertímini, & recédite ab idólis veſtris, & ab univérſis contaminatiónibus veſtris avértite fácies veſtras. Quia homo, homo de domo Iſraël, & de proſélytis quicúmque ádvena fúerit in Iſraël, ſi alienátus fúerit à me, & poſúerit idóla ſua in corde ſuo, & ſcándalum iniquitátis ſuæ ſtatúerit contra fáciem ſuam, & vénerit ad prophétam, ut intérroget per eum me; ego Dóminus reſpondébo ei per me.

℟. Ecce *pag.* 426.

Lectio iij.

ET prophéta cùm erráverit & locútus fúerit verbum, ego Dóminus decépi prophétam illum, & exténdam manum meã ſuper illũ, & delébo eũ de médio pópuli mei Iſraël. Et portábunt iniquitátem ſuã juxta iniquitátem interrogántis, ſic iníquitas prophétæ erit; ut non erret ultrà domus Iſraël à me; neque polluátur in univérſis prævaricatiónibus ſuis, ſed ſint mihi in pópulum, & ego ſim eis in Deum, ait Dóminus exercítuum. Et factus eſt ſermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, terra cùm peccá-

Lectio ij. *Cap.* 36.

PEpérci nómini ſancto meo quod pollúerat domus Iſraël in géntibus, ad quas ingréſſi ſunt. Idcírco dices dómui Iſraël: Hæc dicit Dóminus Deus: Non propter vos ego fáciam, domus Iſraël, ſed propter nomen ſanctum meum quod polluíſtis in géntibus, ad quas intráſtis. Et ſanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum eſt inter gentes, quod polluíſtis in médio eárum; ut ſciant gentes quia ego Dóminus, ait Dóminus exercítuum, cùm ſanctificátus fuero in vobis coram eis. Tollam quippe vos de géntibus, & congregábo vos de univérſis terris, & addúcam vos in terram veſtram.

Lectio iij.

ET effúndam ſuper vos aquam mundam, & mundabímini ab ómnibus inquinámentis veſtris; & ab univérſis idólis veſtris mundábo vos. Et dabo vobis cor novum, & ſpíritum novum ponam in médio veſtri: & áuferam cor lapídeum de carne veſtra, & dabo vobis cor cárneum Et Spíritum meum ponam in médio veſtri; & fáciam ut in præcéptis meis ambulétis, & judícia mea cuſtodiátis & operémini. Et habitábitis in terra quam dedi pátribus veſtris; & éritis mihi in pópulum, & ego ero vobis in Deum. Et ſalvábo vos ex univérſis inquinámentis veſtris.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranénſi.

An. 816. *lib.* 1. *cap.* 12.

APóſtolus dixit ſic Dóminum diſpoſuíſſe, ut qui Evangélium annúntiant, de Evangélio vivant... Unde ergo vívitur, neceſſitátis eſt accípere, caritátis eſt præbére... Accípiant ſuſtentatiónem neceſſitátis à pópulo, mercédem diſpenſatiónis à Dómino.

DOMINICA XV.

poſt Pentecoſten.

IN VESPERIS SABBATI

Ad Magnificat

Ant. 7. Anánias, & Azárias, & Miſaël credéntes, liberáti ſunt de flamma. Dániel in ſua ſimplicitáte liberátus eſt de ore leónum. 1. *Machab.* 2.

Oratio ut infra ad Laudes.

AD MATUTINUM.
IN I. NOCTURNO.

Incipit Liber Danielis Prophétæ.

Lectio j. *Cap. 1.*

ANno tértio regni Jóakim regis Juda, venit Nabuchodónoſor rex Babylónis in Jeruſalem, & obſédit eam; & trádidit Dóminus in manu ejus Jóakim regem Juda, & partem vaſórum domûs Dei, & aſportávit ea in terram Sennaar in domum dei ſui, & vaſa íntulit in domum theſáuri dei ſui. Et ait rex Aſphenez præpóſito eunuchórum, ut introdúceret de filiis Iſraël, & de sémine régio & tyrannórum, púeros in quibus nulla eſſet mácula, decóros formâ, & erudítos omni ſapiéntiâ, cautos ſciéntiâ, & doctos diſciplínâ, & qui poſſent ſtare in palátio regis, ut docéret eos litteras & linguam Chaldæórum. Et conſtítuit eis rex annónam per ſíngulos dies de cibis ſuis, & de vino unde bibébat ipſe; ut enutríti tribus annis, póſteà ſtarent in conſpéctu regis. Fuérunt ergo inter eos de filiis Juda, Dániel, Ananías, Miſäel & Azaríàs. Et impóſuit eis præpóſitus eunuchórum nómina: Daniéli, Baltáſſar; Ananíæ, Sidrach; Miſaéli, Miſach; & Azaríæ, Abdénago.

℟. Sit nomen Dómini benedíctum; quia ſapiéntia & fortitúdo ejus ſunt. * Ipſe revélat abſcóndita, & novit in ténebris conſtitúta; & lux cum eo eſt. ℣. Dei ſapiéntiam quæ abſcóndita eſt, nemo príncipum hujus ſæculi cognóvit; nobis autem revelávit Deus. * Ipſe revélat. *Dan. 2. 1. Cor. 2.*

Lectio ij.

PRopóſuit autem Dániel in corde ſuo, ne pollueréṫur de menſa regis, neque de vino potûs ejus; & rogávit eunuchórum præpóſitum, ne contaminarétur. Dedit autem Deus Daniéli gratiam & miſericórdiam in conſpéctu príncipis eunuchórum. Et ait princeps eunuchórum ad Daniélem: Tímeo ego dóminũ meum regem, qui conſtítuit vobis cibum & potum; qui, ſi víderit vultus veſtros macilentióres præ cæteris adoleſcéntibus coævis veſtris, condemnábitis caput

meum regi. Et dixit Dániel ad Málaſar, quem conſtitúerat princeps eunuchórum ſuper Daniélem, Ananíam, Miſaélem & Azáriam: Tenta nos, óbſecro, ſervos tuos diébus decem, & dentur nobis legúmina ad veſcéndum, & aqua ad bibéndum; & contempláre vultus noſtros, & vultus puerórum qui veſcúntur cibo régio; & ſicut víderis, fácies cum ſervis tuis. Qui, audíto ſermóne hujuſcémodi, tentávit eos diébus decem. Poſt dies autem decem, apparuérunt vultus eórum melióres & corpulentióres præ ómnibus púeris qui veſcebántur cibo régio.

℞. Fuérunt in palátio regis Babylónis de filiis Juda, Dániel, Anánias, Míſael & Azárias. Et * Propóſuit Dániel in corde ſuo, ne pollueréтur de menſa regis, neque de vino potûs ejus. ℣. Qui ſecúndùm carnem ſunt, quæ carnis ſunt, ſápiunt; qui verò ſecúndùm ſpíritum ſunt, quæ ſunt ſpíritûs, séntiunt. * Propóſuit. *Dan.* 1. *Rom.* 8.

Lectio iij.

Porrò Málaſar tollébat cibária & vinum potûs eórum, dabátque eis legúmina. Púeris autem his dedit Deus ſciéntiam & diſciplínam in omni libro & ſapiéntiâ; Daniéli autem intelligéntiam ómnium viſiónum & ſomniórum. Complétis itaque diébus, poſt quos díxerat rex ut introduceréntur, introdúxit eos præpóſitus eunuchórum in conſpéctu Nabuchodónoſor. Cùmque eis locútus fuíſſet rex, non ſunt invénti tales de univérſis ut Dániel, Anánias, Míſael & Azárias; & ſtetérunt in conſpéctu regis: & omne verbum ſapiéntiæ & intelléctûs, quod ſciſcitátus eſt ab eis rex, invénit in eis décuplum ſuper cunctos aríolos & magos qui erant in univérſo regno ejus. Fuit autem Dániel uſque ad annum primum Cyri regis.

℞. Apparuérunt vultus eórum melióres præ ómnibus púeris qui veſcebántur cibo régio. * Púeris his dedit Deus ſciéntiam & diſciplínam in omni libro & ſapiéntiâ; Daniéli autem intelligéntiam ómnium viſiónum. ℣. Alii

quidem per Spíritum datur ſermo ſapiéntiæ ; álii ſermo ſciéntiæ ſecúndũ eúmdem Spíritum, álii interpretátio ſermónum. * Púeris. Glória. * Púeris. *Dan.* 1. 1 *Cor.* 12.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Ambróſii Epíſcopi.

De Off. Miniſt. Lib. 2. *Cap.* 10. & 11.

Lectio iv.

DAniel ex captívis, regálium conſultórũ árbiter factus, consíliis ſuis emendávit præséntia, annuntiávit futúra. Ex his enim quæ frequénter intérpretátus oſténderat veri de eſſe annúntium, fides ei in ómnibus deferebátur. Quis Daniéli consílium refúgeret, de quo Deus ipſe dixit: Quis Daniéle ſapiéntior? Aut quómodò hómines de eórum dubitáre méntibus poſſent, quibus Deus tantam conferébat grátiam? Quàm purus Daniélis ánimus, ut mulcéret bárbaros mores, mitigáret leónes! quæ in illo temperántia! quanta ánimi & córporis continéntia! Nec immérito mirábilis factus ómnibus, quando (quod vehementer admirántur hómines) regálibus fultus amicítiis, aurum non quærébat, nec delátum ſibi honórem plúris faciébat quàm fidem. Quin étiam periclitári malébat pro lege Dómini, quàm pro grátia hóminis inflecti.

℟. Loquens rex, ait Daniéli: * Verè Deus veſter Deus deórum eſt, & Dóminus regum, & revélans myſtéria; quóniam tu potuíſti aperíre ſacraméntum. ℣. Animális homo non pércipit ea quæ ſunt Spíritus Dei; ſtultítia enim eſt illi; & non poteſt intellígere: * Verè Deus veſter. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

Lib. 3. *de Spiritu Sancto Cap.* 6.

Lectio v.

PEr Spíritum datur ſermo ſapiéntiæ. Dániel, niſi accepíſſet Dei Spíritum, nunquam potuiſſet deprehéndere adultérium libídinis, mendácium fraudis. Nam cùm Suſánna presbyterórum conjuratiónibus appetíta, inflexam pópuli mentem vidéret contemplatióne ſeniórum; & ómnibus deſtitúta ſubsídiis, ſola inter hómines pudicítiæ ſuæ conſcia Deum árbitrum pre-

carétur : Exaudívit, inquit, Dóminus vocem ejus, cùm ducerétur ut períret; & excitávit Dóminus Spíritum Sanctũ púeri adoleſcéntis, cui nomen Dániel. Itaque ſecúndùm accépti Spíritûs Sancti grátiam, vacillántia perfidórum teſtimónia deprehéndit: neque enim ália niſi divínæ fuit operátio poteſtátis, ut eos vox ſua próderet, quórum latébat affécʈus. Ac ne quis fortè exíſtimet, quia, dicénte Scriptúrâ, excitávit Deus Spíritum Sanctũ púeri adoleſcéntis, ſpíritum in eo putet fuiſſe hóminis, non Spíritum Sanctum; legat in poſterióribus, & inveniet quia Spíritum Sanctum accépit Dániel, & ídeò prophetávit. Dénique & rex eum prætúlit, quia habébat grátiam ſpiritálem. Sic enim dicit: Tu autem, Dániel, potes; quia Spíritus Sanctus Dei in te eſt. Et infrà Scriptúra dicit: Et fuit Dániel præpóſitus illis, quóniam Spíritus erat súperans in eo.

℟. Exclamávit Suſánna, & dixit: Deus ætérne, qui abſconditórum es cógnitor, tu ſcis quóniam falſum teſtimónium tulérunt contra me; & ecce mórior. * Exaudívit autem Dóminus vocem ejus. ℣. Deus qui juſtíficat, quis eſt qui condémnet? * Exaudívit autem Dóminus. *Dan.* 13. *Rom.* 8.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Epiſt. Joan. Tract. 8. *Cap.* 4 *num.* 7.

Lectio vj.

INténdite quid dicam. Homo, agnóſce eum qui ſupra te eſt, ut agnóſcant te quæ infra te ſunt. Ideò cùm Dániel agnovíſſet ſupra ſe Deum, agnovérunt illum ſupra ſe leónes. Si autem non agnóſcis illum qui ſupra te eſt, ſuperiórem contémnis, súbderis inferióri. Proptéreà ſupérbia Ægyptiórum unde dómita eſt? De ranis & muſcis. Póterat Deus & leónes míttere; ſed áliquis magnus leóne terréndus eſt. Quantò illi erant ſuperbióres, tantò de rebus contemptibílibus & abjéctis fracta eſt eórum cervix mala. Sed Daniélem agnovérunt leónes, quia ille súbditus Deo erat. Quid! Mártyres qui ad béſtias pugnavérunt, & ferárum mórſibus lacerati ſunt, non erant ſub Deo?

Aut erant ſervi Dei tres viri, & non erant ſervi Dei Machabæi? Agnóvit ignis ſervos Dei tres viros, quos non uſſit, quorum nec veſtiménta corrúpit: & non agnóvit Machabæos? agnóvit Machabæos: ſed opus erat quódam flagéllo, permitténte Dómino, qui dixit in Scriptúra: Flagéllat omnem fílium quem récipit. Viſibíliter quoſdam viſus eſt deſeruíſſe, quoſdam viſus eſt eripuíſſe. Ideò quoſdam eripuit, ne putes illum non potuíſſe erípere. Teſtimónium dedit, quia poteſt; ut ubi non facit, ſecretiórem intélligas voluntátem, non ſuſpicéris difficultátem.

℟. Benedíctus Deus, qui miſit Angelum ſuum, & éruit ſervos ſuos qui credidérunt in eum: * Et † Tradidérunt córpora ſua, ne adorárent omnem deum, excépto Deo ſuo. ℣. Per fidem obturavérunt ora leónum, extinxérunt ímpetum ignis. * Et. Glória. † Tradidérunt. *Dan.* 3. *Hebr.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 7.

IN illo témpore; Ibat Jeſus in civitátem quæ vocátur Naïm; & ibant cum eo diſcípuli ejus, & turba copióſa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris ſuæ. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epiſcopi.

Serm. 98. *de verbis Evang. Luc.* 7. *Cap.* 4.

VIdeámus quid Chriſtus nos diſcere vóluit in tribus mórtuis quos ſuſcitávit. Reſuſcitávit fíliam mórtuam Archiſynagógi, ad quam ægrotántem petebátur ut eam de ægritúdine liberáret. Excitávit & hunc júvenem víduæ fílium, de quo nunc admóniti ſumus; ut hinc iſta quæ ipſe largíri dignátur, cum veſtra caritáte loquerétur. Modò audíſtis quómodò excitátus eſt. Appropinquábat Dóminus civitáti: & ecce efferebátur mórtuus jam extra portam. Miſericórdiâ commótus quòd flebat mater vídua, & deſtitúta único fílio, fecit quod audíſtis, dicens: Adoléſcens, tibi dico, Surge. Surréxit ille mórtuus, cœpit loqui, &

Chaldæi regi Syríacè: Rex, in ſempitérnum vive; dic sómnium ſervis tuis, & interpretatiónem ejus indicábimus. Et réſpondens rex, ait Chaldæis: Sermo recéſſit à me; niſi indicavéritis mihi sómnium, & conjectúram ejus, peribitis vos, & domus veſtræ publicabúntur: ſi autem sómnium & conjectúram ejus narravéritis, præmia, & dona, & honórem multum accipiétis à me.

℟. Sit nomen *p.* 441.

Lectio ij.

Reſpondéntes ergo Chaldæi coram rege, dixérunt: Non eſt homo ſuper terram qui ſermónem tuum, rex, poſſit implére; ſed neque regum quiſquam magnus & potens verbum hujuſcémodi ſciſcitátur ab omni ariolo, & mago, & Chaldæo: ſermo enim quem tu quæris, rex, gravis eſt; nec reperiétur quiſquam qui índicet illum in conſpéctu regis, excéptis diis quorum non eſt cum homínibus conversátio. Quo audíto, rex in furóre & in ira magna præcépit ut perírent omnes ſapiéntes Babylónis. Et egréſsâ ſenténtiâ, ſapiéntes interficiebántur, quærebanturque Dániel & sócii ejus, ut perírent. Tunc Dániel requiſívit de lege atque ſenténtia ab Arioch príncipe milítiæ regis.

℟. Fuerunt *pag.* 442.

Lectio iij.

Cum ergo rem indicáſſet Arioch Daniéli, Dániel ingréſſus rogávit regem, ut tempus daret ſibi ad ſolutiónem indicándam regi. Et ingréſſus eſt domum ſuam: Ananiæque, & Miſaéli, & Azáriæ sóciis ſuis indicávit negótium, ut quærerent miſericórdiam à fácie Dei cœli ſuper ſacraménto iſto, & non perírent Dániel & sócii ejus, cum cæteris ſapiéntibus Babylónis. Tunc Daniéli myſtérium per viſiónem noctę revelátum eſt: & benedíxit Dániel Deum cœli. Et locútus, ait: Sit nomen Dómini benedíctum à ſæculo & uſque in ſæculum, quia ſapiéntia & fortitúdo ejus ſunt, & ipſe mutat témpora & ætátes, transfert regna atque conſtítuit; dat ſapiéntiam ſapiéntibus, & ſciéntiam intelligéntibus diſciplínam. Ipſe revélat profúnda & abſcóndita, & novit in tenebris conſtitú-

ta; & lux cum eo eſt. Tibi, Deus patrum noſtrórum, confíteor, teque laudo, quia ſapiéntiam & fortitúdinem dedíſti mihi: & nunc oſtendíſti mihi quæ rogávimus te, quia ſermónem regis aperuíſti nobis.

℟. Apparuérunt *p.* 442.

CANON.

Ex Concílio Bituricénſi. *Anno* 1584. *Tit. de Benef. Can.* 1.

Cum beneficium eccleſiáſticum non otióſis, ſed officium ſuum exequéntibus ſit conſtitútum, & propter officium detur beneficium; denúntiat hæc Synódus ómnibus cujuscúmque gradûs & conditiónis, qui beneficia eccleſiáſtica ſolíus temporális provéntûs grátiâ ſuſcípiunt, eos non fácere fructus ſuos, ſed ad reſtitutiónem tenéri.

FERIA TERTIA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 2.

Daniel ingréſſus ad Arioch quē conſtitúerat rex ut pérderet ſapiéntes Babylónis, ſic ei locútus eſt: Sapiéntes Babylónis ne perdas; intróduc me in conſpéctu regis, & ſolutiónem regi narrábo. Tunc Arioch feſtínus introdúxit Daniélem ad regem, & dixit ei: Invéni hóminem de fíliis tranſmigratiónis Juda, qui ſolutiónem regi annúntiet. Reſpóndit rex, & dixit Daniéli cujus nomen erat Baltáſſar: Putáſne verè potes mihi indicáre sómnium quod vidi, & interpretatiónem ejus? Et reſpóndens Dániel coram rege, ait: Myſtérium quod rex intérrogat, ſapiéntes, magi, arióli & arúſpices néqueunt indicáre regi; ſed eſt Deus in cœlo revélans myſtéria, qui indicávit tibi, rex Nabuchodónoſor, quæ ventúra ſunt in noviſſimis tempóribus.

℟. Loquens *pag.* 443.

Lectio ij.

Tu, rex, vidébas, & ecce quaſi ſtátua una grandis, ſtátua illa magna; & ſtatúrâ ſublímis ſtabat contra te, & intúitus ejus erat terríbilis. Hujus ſtátuæ caput ex auro óptimo erat, pectus autem & bráchia de argénto: porrò venter & fémora ex ære; tíbiæ autem férreæ; pedum quædam pars erat

férrea, quædam autem fíctilis. Vidébas ita, donec abſcíſſus eſt lapis de monte ſine mánibus, & percúſſit ſtátuam in pédibus ejus férreis & fíctílibus, & comminuit eos. Tunc contríta ſunt páriter ferrum, teſta, æs, argéntum, & aurum, & redácta quaſi in favíllam æſtívæ áreæ, quæ rapta ſunt vento; nullúſque locus invéntus eſt eis: lapis autem qui percúſſerat ſtátuam, factus eſt mons magnus, & implévit univérſam terram. Hoc eſt ſómnium.

℟. Exclamávit *p.* 444.

Lectio iij.

INterpretatiónem quoque ejus dicémus coram te, rex. Tu rex regum es; & Deus cœli regnum, & fortitúdinem, & impérium, & glóriam dedit tibi: & ómnia in quibus hábitant filii hóminum, & béſtiæ agri; vólucres quoque cœli dedit in manu tua, & ſub ditióne tua univérſa conſtítuit: tu es ergo caput áureum. Et poſt te conſúrget regnum áliud minus te, argénteum. Et regnum tértium áliud, æreum, quod imperábit univérſæ terræ. Et regnũ quartum erit velut fe[rrum] quómodò ferrum co[mmi]nuit & domat ómni[a] comminuet & co[nteret] ómnia hæc. Porrò vidíſti pedum & dig[itorum] partem teſtæ figuli [et] partem férream; re[gnum] divíſum erit, quod t[amen] de plantário ferri ori[etur] ſecúndùm quòd vidíſ[ti fer]rum miſtum teſtæ ex [luto]. Et dígitos pedum ex [parte] férreos, & ex parte [fictí]les, ex parte regnu[m erit] sólidum, & ex parte [con]trítum. Quòd autem [vi]díſti ferrum miſtum ex luto, commiſceb[untur] quidem humáno ſém[ine], ſed non adhærébunt [sibi], sícuti ferrum miſcéri [non] poteſt teſtæ. In diébu[s au]tem regnórum illórum [sus]citábit Deus cœli reg[num] quod in ætérnum no[n dis]ſipábitur, & regnum [ejus] álteri pópulo non [tra]détur: comminuet a[utem] & consúmet univérſ[a reg]na hæc; & ipſum [stabit] in ætérnum.

℟. Benedíctus *p.* [...]

C A N O N.

Ex Concílio Nanne[tensi]

Anno 895. *Can.* [...]

INſtruéndi ſunt Pr[esby]teri, paritérque a[dmo]néndi quátenùs nóv[...]

décimas & oblatiónes, quas à fidélibus accípiunt, páuperum & hóſpitum & peregrinórum eſſe ſtipéndia, & non quaſi ſuis, ſed quaſi commendátis uti: de quibus ómnibus ſciant ſe ratiónem poſitúros in conſpéctu Dei.

FERIA QUARTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 3.

NAbuchodónoſor rex fecit ſtátuam áuream, altitúdine cubitórum ſexagínta, latitúdine cubitórum ſex, & ſtátuit eam in campo Dura provínciæ Babylónis. Itaque Nabuchodonoſor rex miſit ad congregándos sátrapas, magiſtrátus & júdices, duces & tyránnos, & præféctos, omnéſque príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem ſtátuæ quam eréxerat Nabuchodónoſor rex. Tunc congregáti ſunt sátrapæ, magiſtrátus & júdices, duces & tyránni, & optimátes qui erant in poteſtátibus conſtitúti, & univérſi príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem ſtátuæ quam eréxerat Nabuchodónoſor rex. Stabant autem in conſpéctu ſtátuæ quam poſúerat Nabuchodónoſor rex; & præco clamábat valénter: Vobis dícitur pópulis, tríbubus & linguis: In hora qua audiéritis sónitum tubæ, & fiſtulæ, & cítharæ, ſambúcæ, & pſaltérii, & ſymphóniæ, & univérſi géneris muſicórum, cadéntes adoráte ſtátuam áuream quam conſtítuit Nabuchodónoſor rex. Si quis autem non proſtrátus adoráverit, eádem horâ mittétur in fornácem ignis ardéntis.

℟. Sit nomen p. 441.

Lectio ij.

STatímque in ipſo témpore accedéntes viri Chaldæi accuſavérunt Judæos, dixerúntque Nabuchodónoſor regi: Rex, in ætérnum vive; tu, rex, poſuiſti decrétum, ut omnis homo qui audíerit sónitum tubæ, fiſtulæ, & cítharæ, ſambúcæ, & pſaltérii, & ſymphóniæ, & univérſi géneris muſicórum, proſtérnat ſe, & adóret ſtátuam áuream; ſi quis autem non prócidens adoráverit, mittátur in fornácem ignis ardéntis. Sunt ergo viri Judæi quos conſtituiſti ſuper ópera re-

giónis Babylónis, Sidrach, Miſach, & Abdénago: viri iſti contémpſerunt, rex, decrétum tuum; deos tuos non colunt; & ſtátuam áuream quam erexíſti, non adórant. Tunc Nabuchodónoſor in furóre & in ira præcépit ut adduceréntur Sidrach, Miſach & Abdénago; qui conféſtim addúcti ſunt in conſpéctu regis. Pronuntiánſque Nabuchodónoſor rex, ait eis: Verè ne, Sidrach, Miſach & Abdénago, deos meos non cólitis, & ſtátuam áuream quam conſtítui, non adorátis?

℟. Fuérunt *pag.* 442.

Lectio iij.

RESpondéntes Sidrach, Miſach & Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónoſor: Non opórtet nos de hac re reſpondére tibi; ecce enim Deus noſter quem cólimus, poteſt erípere nos de camíno ignis ardéntis, & de mánibus tuis, ô rex, liberáre. Quòd ſi nolúerit, notum ſit tibi rex, quia deos tuos non cólimus, & ſtátuam áuream quam eréxiſti, non adorámus. Tunc Nabuchodónoſor replétus eſt furóre; & aſpéctus faciéi illius immutátus eſt ſuper Sidrach, Miſach & Abdénago: & præcépit ut ſuccenderétur fornax ſéptuplùm quàm ſuccéndi conſuéverat. Et viris fortíſſimis de exércitu ſuo juſſit ut, ligátis pédibus Sidrach, Miſach & Abdénago, mítterent eos in fornácem ignis ardéntis. Et conféſtim viri illi vincti cum braccis ſuis, & tiáris, & calceaméntis, & véſtibus, miſſi ſunt in médium fornácis ignis ardéntis; nam júſſio regis urgébat: fornax autem ſuccénſa erat nimis. Porrò viros illos qui míſerant Sidrach, Miſach & Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id eſt, Sidrach, Miſach & Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardéntis, colligáti. Et ambulábant in médio flammæ, laudántes Deum, & benedicéntes Dómino.

℟. Apparuérunt *p.* 442.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénſi primo.

Anno 1565. *part.* 2. *tit.* 62.

CAvéndum eſt ne cupiditáte prolápſi, quæ radix eſt ómnium malórum, dùm vel própriis

vel propinquórum & familiárium divítiis & honóribus ſtudémus, quæ Deo dicáta ſunt bona & Eccléſiæ detriménto, & páuperum gémitu, & bonórum offenſióne ad aliórum uſum convertámus.

FERIA QUINTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. *Cap. 3.*

NAbuchodónoſor rex obſtúpuit, & ſurréxit próperè, & ait optimátibus ſuis: Nonne tres viros míſimus in médium ignis compedítos? Qui reſpondéntes regi, dixérunt: Verè, rex. Reſpóndit, & ait: Ecce ego vídeo quátuor viros ſolútos, & ambulántes in médio ignis, & nihil corruptiónis in eis eſt, & ſpécies quarti ſímilis Fílio Dei. Tunc accéſſit Nabuchodónoſor ad óſtium fornácis ignis ardéntis, & ait: Sidrach, Miſach & Abdénago, ſervi Dei excélſi, egredímini, & veníte. Statímque egréſſi ſunt Sidrach, Miſach & Abdénago de médio ignis. Et congregáti sátrapæ, & magiſtrátus, & júdices, & poténtes regis, contemplabántur viros illos, quóniam nihil poteſtátis habuíſſet ignis in corpóribus eórum, & capíllus cápitis eórum non eſſet adúſtus, & ſarábala eórum non fuíſſent immutáta, & odor ignis non tranſíſſet per eos.

℟. Loquens *p.* 443.

Lectio ij.

ET erúmpens Nabuchodónoſor, ait: Benedíctus Deus eórum, Sidrach, vidélicet, Miſach & Abdénago, qui miſit ángelum ſuum, & éruit ſervos ſuos qui crediderunt in eum, & verbum regis immutavérunt, & tradidérunt córpora ſua, ne ſervírent, & ne adorárent omnem deum, excépto Deo ſuo. A me ergo póſitum eſt hoc decrétum, ut omnis pópulus, tribus, & lingua, quæcúmque locúta fúerit blaſphémiam contra Deũ Sidrach, Miſach & Abdénago, diſpéreat, & domus ejus vaſtétur; neque enim eſt álius Deus qui poſſit ita ſalváre.

℟. Exclamávit *p.* 444.

Lectio iij.

TUnc rex promóvit Sidrach, Miſach & Abdénago in provínciis

Babylónis. NABUCHODONOSOR rex, ómnibus pópulis, géntibus & linguis, qui hábitant in univérſa terra, pax vobis multiplicétur. Signa & mirabília fecit apud me Deus excélſus. Plácuit ergo mihi prædicáre ſigna ejus, quia magna ſunt, & mirabília ejus, quia fórtia; & regnum ejus regnum ſempitérnum, & potéſtas ejus in generatiónem & generatiónem.

℟. Benedíctus *p.* 445.

CANON.

Ex Concílio Reménſi.

Anno 1583. *tit. de Simon. num.* 7.

SI quis beneficiũ propter obſéquium, vel impénſæ ſervitútis mercédem cónferat, vel de retinénda penſióne ſibi vel álteri paciſcátur, aut partem frúctuum vel áliud beneficium in compenſatiónem collatiónis étiam álteri conferéndum éxigat, vel áliam quámlibet pactiónem à ſede Romána non approbátam fécerit, ſimoniácus eſſe cenſeátur.

FERIA SEXTA

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 4.

DAniel cujus nomẽ Baltáſſar, cœpit intrà ſemetípſum tácitus cogitáre quaſi unâ horâ, & cogitatiónes ejus conturbabant eum. Reſpóndens autem rex, ait: Baltáſſar, ſómnium & interpretátio ejus non contúrbent te. Reſpóndit Baltáſſar, & dixit: Dómine mi, ſómnium his qui te odérunt, & interpretátio ejus hóſtibus tuis ſit. Arborem quam vidíſti ſublímem atque robúſtam, cujus altitúdo pertíngit ad cœlum, & aſpéctus illíus in omnem terram, & rami ejus pulchérrimi, & fructus ejus nímius, & eſca ómnium in ea, ſubter eã habitántes beſtiæ ágri, & in ramis ejus commorántes aves cœli: tu es rex qui magnificátus es, & invaluíſti; & magnitúdo tua crevit & pervénit uſque ad cœlum, & potéſtas tua in términos univérſæ terræ.

℟. Sit nomen Dómini benedíctum *pag.* 441.

Lectio ij.

QUòd autem vidit rex vígilem & ſanctum deſcéndere de cœlo, & dícere: Succídite árborem, & diſſipáte illam; áttamen germen radícum ejus in terra dimíttite. Et vinciátur ferro & ære in herbis foris, & rore cœli conſpergátur, & cum feris ſit pábulum ejus, donec ſeptem témpora muténtur ſuper eum: hæc eſt interpretátio ſenténtiæ Altíſſimi, quæ pervénit ſuper dóminum meum regem. Ejícient te ab homínibus, & cum béſtiis ferísque erit habitátio tua, & fœnum ut bos cómedes, & rore cœli infundéris: ſeptem quoque témpora mutabúntur ſuper te, donec ſcias quòd dominétur Excélſus ſuper regnum hóminum, & cuicúmque volúerit, det illud.

℟. Fuérunt *pag.* 442.

Lectio iij.

QUòd autem præcépit ut relinquerétur germen radícum ejus, id eſt, árboris: regnum tuum tibi manébit, poſtquàm cognóveris poteſtátem eſſe cœléſtem. Quam ob rem, rex, consílium meum pláceat tibi, & peccáta tua eleemóſynis rédime, & iniquitátes tuas miſericórdiis páuperum, fórſitan ignóſcet delíctis tuis. Omnia hæc venérunt ſuper Nabuchodónoſor regem.

℟. Apparuérunt *p.* 442.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 24. *de Refor. cap.* 17.

QUóniam multi ímprobæ cupiditátis affectu ſeipsos, non Deum decipiéntes, ea quæ benè conſtitúta ſunt variis ártibus elúdere, & plura ſimul beneficia obtínere non erubéſcunt: ſancta Synodus débitam regéndis Eccléſiis diſciplinam reſtitúere cúpiens, præſénti decréto ſtátuit, ut in póſterum unum tantùm beneficium Eccleſiáſticum síngulis conferátur. Quod quidem ſi ad vitam ejus, cui confértur, honéſtè ſuſtentándam non ſufficiat; líceat nihilóminùs áliud ſimplex ſufficiens, dúmmodò utrúmque perſonálem reſidéntiam non requírat, eídem conférri.

SABBATO.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 5.

BAltáſſar rex fecit grande convívium optimátibus ſuis mille; & unuſquíſque ſecúndùm ſuam bibébat ætátem. Præcépit ergo jam temuléntus, ut afferéntur vaſa áurea & argéntea, quæ aſportáverat Nabuchodónoſor pater ejus de templo quod fuit in Jeruſalem, ut bíberent in eis rex & optimátes ejus, uxoréſque ejus & concubínæ. Tunc alláta ſunt vaſa áurea & argéntea, quæ aſportáverat de templo quod fúerat in Jerúſalem; & bibérunt in eis rex, & optimátes ejus, uxóres & concubínæ illíus. Bibébant vinum, & laudábant deos ſuos áureos & argénteos, æreos, férreos, ligneóſque & lapídeos. In eádem hora apparuérunt dígiti, quaſi manus hóminis ſcribéntis contra candelábrum in ſuperfície paríetis aulæ régiæ: & rex aſpiciébat artículos manus ſcribéntis. Tunc fácies regis commutáta eſt, & cogitatiónes ejus conturbábant eum, & compáges renum ejus ſolvebántur; & génua ejus ad ſe ínvicem collidebántur.

Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. ſumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.

Lectio ij.

IGitur introdúctus eſt Dániel coram rege. Ad quem præfátus rex ait: Tu es Dániel de filiis captivitátis Judæ, quem addúxit pater meus rex de Judæa? Audívi de te quóniam ſpíritum deórum hábeas; & ſciéntia, intelligentiáque, ac ſapiéntia amplióres invéntæ ſunt in te. Et nunc introgréſſi ſunt in conſpéctu meo ſapiéntes magi, ut ſcriptúram hanc légerent, & interpretatiónem ejus indicárent mihi; & nequivérunt ſenſum hujus ſermónis edícere. Porrò ego audívi de te, quòd poſſis obſcúra interpretári, & ligáta diſſólvere: ſi ergo vales ſcriptúram légere, & interpretatiónem ejus indicáre mihi, púrpurâ veſtiéris, & torquem áuream circa collum tuum habébis, & tértius in regno meo princeps eris. Ad quæ reſpóndens Dániel, ait coram rege: Múnera

tua

tua ſint tibi, & dona domûs tuæ álteri da: ſcriptúram autem legam tibi, rex, & interpretatiónem ejus oſténdam tibi.

Lectio iij.

HÆc eſt autem ſcriptúra quæ digéſta eſt: MANE, THECEL, PHARES. Et hæc eſt interpretátio ſermónis. MANE: Numerávit Deus regnum tuũ, & complévit illud. THECEL: Appénſus es in ſtatéra, & invéntus es minùs habens. PHARES: Divíſum eſt regnum tuum, & datum eſt Medis & Perſis. Tunc, jubénte rege, indútus eſt Dániel púrpurâ, & circúmdata eſt torques áurea collo ejus; & prædicátum eſt de eo quòd habéret poteſtátem tértius in regno ſuo. Eâdem nocte interféctus eſt Baltáſſar rex Chaldæus: & Dárius Médus ſuccéſſit in regnum annos natus ſexagínta duos.

CANON.

Ex Concílio Nanneténſi.

Anno 1274. *cap.* 1.

NUllus Prælátus Eccleſiáſticus vel patrónus ſe per lítteras óbliget ad collatiónem ſeu præſentatiónem beneficii non vacántis: & ſi contra ſécerit, decérnimus ipſum ex obligatióne hujúſmodi non tenéri: Et promíttens per ſuperiórem pœnâ canónicâ puniátur.

DOMINICA XVI.

poſt Pentecoſten.

IN VESPERIS SABBATI

Ad Magníficat

Ant. 5. Omnes habitatóres terræ apud Altíſſimum in níhilum reputáti ſunt; juxta voluntátem enim ſuam facit, & non eſt qui reſíſtat mánui ejus, & dicat ei: Quare fecíſti? *Dan.* 4.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 6.

PLácuit Dário, & conſtítuit ſuper regnum sátrapas centum vigínti, ut eſſent in toto regno ſuo; & ſuper eos príncipes tres, ex quibus Dániel unus erat, ut sátrapæ illis rédderent ratiónem, & rex non ſuſtinéret moléſtiam. Igitur Dániel ſuperábat omnes príncipes & sátrapas, quia Spíritus Dei ámplior erat in illo. Porrò rex co-

gitábat conſtitúere eum ſuper omne regnum; unde príncipes & sátrapæ quærébant occaſiónem ut invenírent Daniéli ex látere regis: nullámque cauſam & ſuſpicióne reperíre potuérunt, eò quòd fidélis eſſet, & omnis culpa & ſuſpício non inveniréturin eo. Dixérunt ergo viri illi: non inveniémus Daniéli huic áliquam occaſiónem, niſi fortè in lege Dei ſui.

℟. Sit nomen *pag.* 441.

Lectio ij.

TUnc príncipes & sátrapæ ſurripuérunt regi, & ſic locúti ſunt ei: Dari rex, in ætérnum vive: consílium iniérunt omnes príncipes regni tui, magiſtrátus & sátrapæ, ſenatóres & júdices, ut decrétum imperatórium éxeat & edíctum; ut omnis qui petíerit áliquam petitiónem à quocúmque deo & hómine, uſque ad trigínta dies, niſi à te, rex, mittátur in lacum leónum. Nunc ítaque, rex, confírma ſenténtiam, & ſcribe decrétum, ut non immutétur quod ſtatútum eſt à Medis & Perſis, nec prævaricári cuíquam líceat. Porrò rex Dárius propóſuit edíctum, & ſtátuit. Quod cùm Dániel comperíſſet, id eſt, conſtitútam legem, ingréſſus eſt domum ſuam; & fenéſtris apértis in cœnáculo ſuo contra Jerúſalem, tribus tempóribus in die flectébat génua ſua, & adorábat, confitebatúrque coram Deo ſuo, ſicut & ante fácere conſuéverat.

℟. Fuérunt *pag.* 442.

Lectio iij.

VIri ergo illi curióſiùs inquiréntes, invenérunt Daniélem orántem & obſecrántem Deum ſuum. Et accedéntes locúti ſunt regi ſuper edícto: Rex, numquid non conſtituíſti, ut omnis homo qui rogáret quemquam de diis & homínibus uſque ad dies trigínta, niſi te, rex, mitterétur in lacum leónum? Ad quos reſpóndens rex, ait: Verus eſt ſermo juxta decrétum Medórum atque Persárum, quod prævaricári non licet. Tunc reſpondéntes, dixérunt coram rege: Dániel de filiis captivitátis Juda non curávit de lege tua & de edícto quod conſtituíſti; ſed tribus tempóribus per diem orat obſecratióne ſuâ. Quod

verbum cùm audiſſet rex, ſatis contriſtátus eſt: & pro Daniéli póſuit cor ut liberáret eum, & uſque ad occáſum ſolis laborábat ut erúeret illum.

℟. Apparuérunt p. 442.

IN II. NOCTURNO.

De Expoſitióne S. Hierónymi Presbyteri in Daniélem Prophétam.

Lectio iv. *Cap. 9.*

Africánus in quinto Témporum volúmine, de ſeptuagínta hebdomádibus hæc locútus ad verbum eſt: Capítulum quod in Daniéle de ſeptuagínta hebdomádibus légimus, multa & mirabília cóntinet, quæ nunc longum eſt dícere: ergo, quod ad præſens opus pértinet, de tempóribus diſſeréndum eſt, nullíque dúbium quin de advéntu Chriſti prædicátio ſit, qui poſt ſeptuagínta hebdómadas mundo appáruit, poſt quem conſummáta ſunt delícta, & finem accépit peccátum, & deléta eſt iníquitas, & annuntiáta juſtítia ſempitérna quæ legis juſtítiam vinceret; & impléta eſt viſio & prophétia, quia lex & prophétæ uſque ad Baptíſtam Joánnem; & unctus eſt Sanctus ſanctórum: quæ ómnia priúſquàm Chriſtus humánum corpus aſſúmeret, ſperabántur magis quàm tenebántur.

℟. Loquens pag. 443.

Lectio v.

Dicit autem ipſe Angelus: ſeptuagínta annórum hebdómadas, id eſt, annos quadringéntos nonagínta, ab éxitu ſermónis, ut reſpondeátur, & ut ædificétur Jerúſalem; vicéſimum Artaxérxis regis Perſárum annum habére princípium. Nehémias quippe, hujus pincérna, ſicut in Eſdræ libro légimus, rogávit regem, accepítque reſpónſum ut ædificarétur Jerúſalem. Et iſte egréſſus eſt ſermo qui extruéndæ urbis & circumdándæ muris daret licéntiam; quæ uſque ad illud tempus vicinárum géntium patébat incúrſibus; ſiquidem ad Cyri regis impérium, qui voléntibus revérti Jeroſólymam déderat poteſtátem, Jeſus póntifex, & Zoróbabel, & pósteà Eſdras ſacérdos, & cæteri qui cum eis proficíſci volúerant, templum & urbem & muros ejus ædificáre conáti ſunt, pro-

hibéntibus in circúitu natiónibus, ne impplerétur opus, quaſi hoc rex non juſsíſſet.

℟. Exclamávit *p.* 444.

Lectio vj.

MAnſit ítaque imperféctum opus uſque ad Nehémiam, & vicéſimum annum regis Artaxérxis: quo témpore, regni Persárum centum & quíndecim anni fúerant evolúti; captivitátis autem Jerúſalem centéſimus octogéſimus & quintus annus erat: & tunc primùm Artaxérces juſſit muros éxtrui Jerúſalem, cui óperi præfuit Nehémias; & ædificáta eſt plátea, & muri circúmdati; & ex illo témpore, ſi numeráre velis, ſeptuagínta annórum hebdómadas uſque ad Chriſtum póteris inveníre.

℟. Benedíctus *p.* 445.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 14.

IN illo témpore; Cùm intráret Jeſus in domum cujúſdam príncipis Phariſæórũ ſábbato manducáre panem, & ipſi obſervábant eum: & ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Homília Sancti Gregórii Papæ.

Lib. 16. *Moral. in Job, Cap.* 23. *&* 24.

QUantálibet ſit juſtítia óperis, apud intérnum Júdicem nulla eſt, ſi hanc élevat tumor méntis. Qui enim humiliátus fúerit, erit in glória; & qui inclináverit óculos ſuos, ipſe ſalvábitur. Quæ nimírum ſenténtia à Veritátis ore non diſcrépat, dicéntis: Omnis qui ſe exáltat, humiliábitur; & qui ſe humíliat, exaltábitur. Unde & per Salomónem dícitur: Antequàm conterátur, exaltátur cor hóminis; & ántequàm gloriétur, humiliátur. Rectè autem dícitur: Qui inclináverit óculos ſuos, ipſe ſalvábitur, quia quantùm per membrórum miniſtérium deprehéndi poteſt, prima ſupérbiæ oſténſio eſſe in óculis ſolet. Oculos ergo inclináre, eſt nullum reſpiciéndo deſpícere, ſed ſe minórem atque impárem cunctis quos áſpicit, æſtimáre. Salvábitur qui óculos inclínat, quia qui falſum ſupérbiæ vérticem déſerit, veritátis

altitúdinem aſcéndit.

℞. Cùm invitátus fúeris ad núptias, * Non diſcúmbas in primo loco, ne fortè honorátior te ſit invitátus, & qui te vocávit, dicat tibi: Da huic locum. ℣. Ubi fúerit supérbia, ibi erit & contumélia; ubi autem eſt humílitas, ibi & ſapiéntia. * Non. *Luc.* 14. *Prov.* 11.

Hom. 7. *in Evang. num.* 4.

Lectio viij.

REſtat ergo ut in omne quod ſcit, ſeſe mens déprimat, ne quod virtus ſciéntiæ cóngregat, ventus elatiónis tollat. Cùm bona, fratres, ágitis, ſemper ad memóriam malè acta revocáte, ut dum cautè culpa conſpícitur, nunquam de bono ópere incáutè ánimus lætétur. Superióres ínvicem, eos máximè qui vobis commíſſi non ſunt, próximos veſtros atténdite, quia & quos ágere áliqua prava conſpícitis, quæ in eis láteant bona neſcítis. Magnus ergo unuſquíſque eſſe ſtúdeat, ſed tamen áliquo modo eſſe ſe néſciat, ne dum ſibi magnitúdinem arrogánter tríbuit, amittat. Hinc étenim per Prophétam dícitur: Væ qui ſapiéntes eſtis in óculis veſtris, & coram vobiſmetípſis prudéntes. Hinc Paulus ait: Nolíte prudéntes eſſe apud voſmetípſos. Hinc contra ſuperbiéntem Saül dícitur: Cùm eſſes párvulus in óculis tuis, caput in tríbubus Iſraël factus es. Ac ſi apértè dicerétur: Cùm tu te párvulum conſpíceres, ego te præ cæteris magnum feci. Quia verò tu te magnum cónſpicis, à me parvus æſtimáris.

℞. Recúmbe in noviſſimo loco, ut qui te invitávit, dicat tibi: Amíce, aſcénde ſupériùs. * Tunc erit tibi glória coram ſimul diſcumbéntibus.

℣. Mélius eſt ut dicátur tibi, Aſcénde, quàm ut humiliéris. * Tunc. *Luc.* 14. *Prov.* 25.

Lectio ix.

SI ergo ſancti viri étiam cùm agunt fórtia, de ſemetípſis vília ſéntiunt; quid in ſua excuſatióne dictúri ſunt, qui ſine ópere virtútis intuméſcunt? Sed etſi quælibet bona adſint ópera, nulla ſunt, niſi ex humilitáte condiántur. Miránda quippe áctio cum elatióne non

élevat, ſed gravat. Qui enim ſine humilitáte virtútes cóngregat, in ventum púlverem portat; & unde áliquid ferre cérnitur, inde detériùs cæcátur. In cunctis ergo quæ ágitis, fratres mei, radícem boni óperis humilitátem tenéte; nec quibus jam superióres, ſed quibus adhuc inferióres, eſtis aſpícite, ut dum melióorum vobis exémpla propónitis, ad majóra ſemper aſcéndere ex humilitáte valeátis.

℟. Supérbum ſéquitur humílitas; * Et † Húmilem ſpíritu ſuſcípiet glória. ℣. Qui potens eſt, diſpérſit ſupérbos, & exaltávit húmiles. * Et húmilem. Glória. † Húmilem. *Prov.* 29. *Luc.* 1.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Jeſus dixit ad Legiſperítos & Phariſæos: Si licet ſábbato curáre? At illi tacuérunt. Ipſe verò apprehénſum ſanávit hydrópicum, ac dímiſit. *Luc.* 14.

Oratio.

TUa nos, quæſumus, Dómine, grátia ſemper & prævéniat & ſequátur, ac bonis opéribus júgiter præſtet eſſe inténtos. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Trecénſi. *An.* 1459. *lib.* 3. *fol.* 93.

INhíbeant ſacerdótes ſuis parochiánis, ne diébus Domínicis negótia ſeculária exérceant, ſive nundinas, ſive mercáta frequéntent, propter quod à ſervítio Divíno impediántur; ſed ad eccléſiam véniant, præcépta eccleſiáſtica auditúri, ut ſciant quáliter in Hebdómada opórteat eos vívere, ſicut feſta cólere & jejúnia celebráre.

Ad Magníficat

Ant. 7. Reſpóndens Jeſus ad Legiſperítos, dixit: Cujus veſtrûm áſinus aut bos in púteum cadet, & non continuò éxtrahet illum die ſábbati? Et non póterant ad hæc reſpondére illi. *Luc.* 14.

Oratio ut ſupra ad Laud.

FERIA SECUNDA

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 6.

VIri illi intelligéntes regem, dixérunt ei: Scito, rex, quia lex Medórum atque Perſárum eſt, ut omne decrétum quod conſtitúerit rex, non líceat immu-

tári. Tunc rex præcépit: Et adduxérunt Daniélem, & miſérunt eum in lacum leónum. Dixítque rex Daniéli: Deus tuus quem colis ſemper, ipſe liberábit te. Allatúſque eſt lapis unus, & póſitus eſt ſuper os laci, quem obſignávit rex ánnulo ſuo & ánnulo optimátum ſuórum, ne quid fieret contra Daniélem. Et ábiit rex in domum ſuam, & dormívit incœnátus, cibíque non ſunt alláti coram eo; inſuper & ſomnus recéſſit ab eo.

℟. Sit nomen *pag.* 441.

Lectio ij.

TUnc rex primo dilúculo conſúrgens, feſtínus ad lacum leónum perréxit: appropinquánſque lácui, Daniélem voce lacrymábili inclamávit, & affátus eſt eum: Dániel, ſerve Dei vivéntis, Deus tuus cui tu ſervis ſemper, putáſne váluit te liberáre à leónibus? Et Dániel regi reſpóndens, ait: Rex, in ætérnum vive: Deus meus miſit Angelum ſuum, & conclúſit ora leónum, & non nocuérunt mihi, quia coram eo juſtítia invénta eſt in me: ſed & coram te, rex, delíctum non feci. Tunc veheménter gavíſus eſt ſuper eo, & Daniélem præcépit edúci de lacu: eductúſque eſt Dániel de lacu, & nulla læſio invénta eſt in eo, quia crédidit Deo ſuo. Jubénte autem rege, addúcti ſunt viri illi qui accuſáverant Daniélem, & in lacum leónum miſſi ſunt ipſi, & filii, & uxóres eórum, & non pervenérunt uſque ad paviméntum laci, donec arríperent eos leónes; & ómnia oſſa eórum comminuérunt.

℟. Fuérunt *pag.* 442.

Lectio iij.

TUnc Dárius rex ſcripſit univérſis pópulis, tríbubus, & linguis habitántibus in univérſa terra: Pax vobis multiplicétur. A me conſtitútum eſt decrétum, ut in univérſo império & regno meo tremíſcant & páveant Deum Daniélis: ipſe eſt enim Deus vivens, & ætérnus in ſæcula; & regnum ejus non diſſipábitur, & potéſtas ejus uſque in ætérnum: ipſe liberátor atque ſalvátor, fáciens ſigna & mirabília in cœlo & in terra: qui liberávit Daniélem de la-

cu leónum. Porrò Dániel perſeverávit uſque ad regnum Dárii, regnúmque Cyri Perſæ.

℟. Apparuérunt *p.* 442.

CANON.

Ex Concílio Reménſi.

An. 1583. *Tit. de Libris. N.* 2. *& Burdigalenſi eodem Anno. Tit.* 3.

QUiſquis beneficium áliquod eccleſiáſticum adéptus eſt, ſive cum cura, ſive ſine cura, & quiſquis ſacris ordínibus eſt initiátus, ſciat ſe ad preces quotidiánas, quæ Breviário continéntur, recitándas obligári; quas ſi omíſerit, legítimo ceſſánte impediménto, fructus beneficii pro rata parte omiſſiónis ámittat: & ſi eos recéperit, reſtitutióni ſe ſciat obnóxium.... Qui autem penſiónem ex iis frúctibus aut res eccleſiáſticas ut Cléricus pércipit, is pari modo ſe ad officium beátæ Maríæ Virginis obligátum eſſe ſciat.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS ÆSTIVA.

FESTA MAII.

¶ *In Solemnibus, niſi aliter notetur, Pſalmi de Dominica in toto Officio etiam in I. Veſperis & I. Completorio, excepto quòd in utriſque Veſperis ultimus Pſalmus erit Pſ. 116.* Laudate, Dóminum, omnes Gentes *pag.* 171.

In Duplicibus & infra Pſalmi de Feria in toto Officio.

AD MATUTINUM.

Ad I. Nocturnum in Solemnibus Lectiones, Scriptura de Communi Lectionum convenienti, quod habetur poſt Commune Sanctorum: In Duplicibus autem, Scriptura occurrens.

Ad Nocturnum in Semiduplicibus I. Lectio Scriptura occurrens ex qua fit una: In Simplicibus autem duæ primæ Lectiones de Scriptura occurrente, ſecundâ & tertiâ in unam coactis.

Te Deum *dicitur in omnibus Sanctorum Feſtis.*

AD HORAS.

Canon de Feria, niſi aliud aſſignetur. Reſponſoria brevia dicuntur in Solemnibus de primo modo: In Duplicibus & intra Octavas Solemnes de ſecundo modo: In Simplicibus & intra Octavas non Solemnes de tertio modo.

Die xix.

In Feſto

S. PETRI CŒLESTINI PAPÆ.

Simplex.

Omnia de Communi Ss. Pontificum pag. *xix.*

Oratio Deus, qui pópulis *pag.* xxiv.

Pridiè Ad Vesperas *fit commemoratio S. Yvonis Presbyteri per Ant.* De Sacerdótibus *pag.* xxxj. *Oratio* Dómine, Deus *pag.* xxxiv. *De Communi Ss. Presbyterorum.*

De S. Cæleſtino ex ejus vita, auctore Petro de Alliaco Anton. & aliis.

Lectio ij.

Cœleſtínus quintus, Petrus de Muróne ante Pontificátum dictus, piis paréntibus ex Apúlia oriúndus, à téneris annis deſérta pétiit. Tanta fuit ejus vitæ aſpéritas, ut dies ferè noctéſque ánimum oratiónibus & legéndo Pſaltério inténderet, jejuniiſque, labóre mánuum, ac cilício, adhíbitâ étiam caténâ férreâ corpus domáret. Cùmque multi ad eum tantæ ſanctitátis famâ permóti conflúerent, Congregatiónem Cœleſtinórum ſub régula ſancti Benedícti, ſtatútis étiam arctióribus ádditis, inſtítuit. Poſt mortem Nicolái quarti, cùm Sedes Apoſtólica biénnio & ámpliùs vacáſſet, ad Pontificátum ínſcius & invítus evéctus eſt; cui ſe dignitáti ímparem exíſtimans, poſt ſex círciter menſes eam abdicávit, ut rerum divinárum contemplatióni libériùs vacáret. Cùmque deſérta repéteret, deténtus & in cuſtódiam miſſus, poſt multas ærúmnas, patiéntiæ corónâ felíci morte proméruit; quem miráculis conſpícuum Clemens quintus in Sanctórum númerum rétulit.

De S. Yvone ex probationibus ad ejus Canonizationem factis 27. annis ab ejus morte.

Lectio iij.

Yvo in Diœcéſi Trecorénſi natus, Júdicis Eccleſiáſtici munus multis annis íntegrè & laudabíliter implévit. Deínde curâ animárum hábuit in prima Paróchia per annos octo, in ſecúnda per decem. Ubíque viſus eſt páuperum, viduárum, orphanórum, omniúmque qui fúerint ope deſtitúti modò pater

amantiſſimus, modò acérrimus defénſor. Quin & omnes facultátes ſuas páuperum eſſe exíſtimans, paſtorálem domum egenórum fécerat commúne hoſpítium. Interim ipſe ſibi durus, vino ábſtinens, cibi parcíſſimus, auſtéro indútus cilício, oratióni aſsíduus, conciónes quas bis terque in die habébat, multis præparábat effúſis in conſpéctu Dómini précibus & lácrymis. Unde audítus eſt tantâ virtúte evangelízans, ut ipſe Dei Spíritus per ipſum loqui viderétur. Tandem multis in ſua & parochianórum ſalúte curánda labóribus perfúnctus, poſt ſe & ómnia ſua ad commíſſum ſibi miniſtérium impénſa, móritur anno milléſimo trecentéſimo tértio, párochis poſt ſe relínquens ſanctitátis & paſtorális curæ exémplum mirábile. A Cleménte Sexto, inſtánte Philíppo Valéſio, inter ſanctos relátus eſt.

Poſt LAUDES *commem. ſancti Yvonis per Ant.* Ubi ſum *pag.* xxxiv. *Oratio* Dómine, Deus *ibidem.*

DIE XXV.

In Feſto SANCTI URBANI Papæ & Martyris.

Simplex.

Omnia de Communi unius Martyris pag. *vij.*

Oratio Omnipotens *pag.* xj.

Lectio iij. Ex Tillem.

URbánus poſt Calíxtum Románus Epíſcopus eléctus eſt ſub finem anni ducentéſimi vigéſimi tértii, imperánte Alexándro Sevéro, qui Chriſtiánis favébat. Vixit in pontificátu annos ſeptem, & ſucceſſórem hábuit Pontiánum. Sepúltus eſt in cœmetério Prætextáti. Extat ejus nomen in antiquíſſimis Calendáriis & Martyrológiis, & in codícibus áliquot vetéribus ſacramentárii Gregoriáni. Erécta eſt Romæ jamprídem ſub ejus invocatióne Baſílica, quæ cùm vetuſtáte collaberétur, excitáta fuit ab Urbáno Papa octávo. Priſco ritu Románæ Eccléſiæ cólitur ut martyr.

FESTA JUNII.

Die II.

In Feſto

SS. MARTYRUM Lugdunenſium POTHINI EPISCOPI, BLANDINÆ VIRGINIS ET SOCIORUM.

Semiduplex - minus.

Omnia de Communi plurium Martyrum p. *xiij.*

Oratio.

MArtyrum tuórũ Pothíni Pontíficis, Blandinæ vírginis, & Sociórũ ſolémnia recenſéntes; súpplices te, Dómine, deprecámur, ut in caritáte radicáti & fundáti, paſſiónes hujus témporis, amóre illíus glóriæ quæ revelánda eſt in nobis, invícto ánimo ſuſtinére valeámus. Per Dóminum.

Fit commemoratio Ss. Martyr. Marcellini Presbyteri, & Petri Exorciſtæ per Ant. Beáti *pag.* xvij.

Oratio.

DA nobis, omnípotens Deus, inter hujus vitæ diſcrimina, contínuum grátiæ tuæ præsídium; qui ſanctis Martyribus Marcellíno & Petro fidei tuæ conſtántiam, ut hoſtem antíquum víncerent, contuliſti. Per Dóminum.

Ex Epiſtola Eccleſiarum Viennenſis & Lugdunenſis ad Eccleſias Aſiæ & Phrygiæ, apud Euſeb. hiſt. lib. 5. *cap.* 1.

Lectio ij.

BEatíſſimus Pothínus, qui Epiſcopátũ Lugdunénſis Eccléſiæ adminiſtrábat nonagenário major, & córpore ádmodùm infirmo, ob præséntem quidem córporis imbecillitátem ægrè ſpíritum trahens, cæterùm præ cupiditáte imminéntis martyrii mirábili alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal ferebátur. Perlátus ígitur à mílitibus ad tribúnal proſequéntibus ipſum Magiſtrátibus civitátis, & univérsâ plebe váriis eum acclamatiónibus impeténte, tanquàm ipſe Chriſtus eſſet, egrégium édidit teſtimónium. Interrogátus verò à Præſide, quiſnam eſſet Chriſtianórum Deus, reſpóndit: Si

dignus fueris, cognóſces. Poſt hæc abſque ullo humanitátis reſpéctu raptátus, atque innúmeris plagis afféctus eſt: cum ii quidem qui própiùs aſtábant cálcibus & pugnis illum contumeliósè appéterent; qui verò lóngiùs diſtábant, quidquid ad manum erat, in ipſum conjícerent. Exínde vix adhuc ſpirans in cárcerem projéctus eſt, tandémque poſt bíduum ánimum exhalávit.

Lectio. iij.

MAtúrus Neophytus, & Sanctus Diáconus Viennénſis, cùm Blandína ancílla pluribúſque áliis ducti ſunt ad béſtias in amphiteátrum, ad públicum ſpectáculū. Et Matúrus quidem ac Sanctus ómnia tormentórum génera in amphiteátro ſubiérunt. Hi ergo máximo certámine perfúncti, cum vitálem ſpíritum diu protraxíſſent, tandem juguláti ſunt. Blandína verò ad palum ſuſpénſa, béſtiis objécta eſt. Cùmque nulla tunc béſtia corpus illíus attigíſſet, depóſita ex ſtípite, rursùs in cárcerem conjícitur, in áliud certámen reſerváta. Ineúnte ſolémni apud nos mercátu, Præſes beatíſſimos Mártyres ad tribúnal addúci juſſit tanquàm in theatráli pompa eos pópulo oſténtans. Cùmque illos dénuò interrogáſſet, quicúmque cives Románi repérti ſunt, cápite truncáti, réliqui tráditi ſunt béſtiis. Poſt hos omnes último tandem ſpectaculórum die beáta Blandína ómnium poſtréma, poſt flagra, poſt ferárum vellicatiónes, poſt ſartáginē, retículo inclúſa, tauro objécta eſt; à quo diu in altum jactáta, tandem & ipſa víctimæ inſtar juguláta eſt. * Item hâc ipsâ die, Diocletiáno & Maximiáno in Chriſtiános ſæviéntibus, pro Chriſti fide, cápite truncáti ſunt Marcellínus Eccléſiæ Románæ Présbyter, & Petrus Exorciſta, quorum laudes célebrat in cármine à ſe ſcripto ſanctus Dámaſus Papa, & quotídie nomen in altáris ſacrifício commemorátur.

Poſt LAUDES *Commemoratio Ss. Martyrum per Ant.* Cum vos óderint *de Communi plurium Martyrum* pag. *xxiv.*

Oratio Mártyrum tuórum Pothíni *ut ſupra.*

Die III.

In Feſto

S. CLOTHILDIS REGINÆ FRANCORUM VIDUÆ.

Semiduplex - minus.

IN I. VESPERIS

Omnia de Communi Ss. Mulierum pag. *lij. exceptis quæ ſequuntur.*

Ad Magnificat

Ant. 7. Sanctificátus eſt vir infidélis per mulíerem fidélem. 1. *Cor.* 7.

Oratio ut infrà ad Laud.

Fit commemoratio Ss. Martyrum Lugdunenſium per Ant. Datæ ſunt illis *de Communi plurium Martyrum* pag. *xviij.*

Oratio Mártyrum tuórum Pothíni *ut ſupra.*

AD MATUTINUM.

IN NOCTURNO.

Ex Gregor. Turon. & aliis ſcriptor. apud Ducheſne.

Lectio ij.

CLothíldis Chilpérici Burgundiórum regis filia, paréntibus à pátruo Gundobáldo necátis; cùm ad núptias Clodovæi Francórum regis peterétur, poſt multos injéctos óbices à Gundobáldo, tandem ipsíus Clodovæi legátis trádita eſt, per quos Sueſſiónem dedúcta, convocátis ab eo regni procéribus, juxta régiam conſuetúdinem, ejus matrimónio ſociáta eſt. Quæ cùm intra annum primogénitum ſuſcepíſſet, eū, toleránte magis quàm approbánte Clodovæo, baptizári juſſit. Cùm autem infántis cui nomen impóſitum fúerat Ingoméres, in albis defúncti mortem ægrè ferret Clodovæus, ac baptíſmo imputáret, gráviter Clothíldem objurgávit, áſſerens Deos pátrios ob contémptum núminis ſui irátos, ſibi fílium eripuíſſe. At illa: Deo, inquit, omnipoténti, creatóri ómnium, grátias ago, qui me non uſquequáque judicávit indígnam, ut de útero meo génitum regno ſuo dignarétur aſcíre. Alterum fílium Regína cùm genuíſſet, hunc quoque baptizári vóluit; & appellátus eſt Clodoméres. Qui cum ægrotáre cæpíſſet, affirmánte rege fore ut idem ei quod fratri contíngeret, matris précibus conváluit. Clothíldis quæ matrimónio conſénſerat, eâ lege, ut, abjéctâ idololátriâ, verum Deum cóle-

ret Clodovæus, non ceſſábat hortári príncipem, ut ſtáret promíſſis, ejúſque converſiónem ad fidem cum lácrymis & gemítibus enixè poſtulábat à Deo.

Lectio iij.

AT rex Francórum ſuperſtitiónibus nímiùm addíctus rem protráxit, donec in expeditióne Alamánnica inclinátam cernens ſuórum áciem, monitorúmque cónjugis memor, imploráto Chriſti auxílio, ſeſe voto aſtrínxit ad ſuſcipiéndam veri Dei Religiónem, ſi victóriam de hóſtibus reportáret; & de illis triumphávit. Regína de rebus geſtis cértior facta, Regi læta occúrrit apud Remos, & advocávit ſanctum Remígium, à quo princeps fidem edóctus, baptizátus eſt, & Chríſmate ſacro (cælitùs miſſo) inúnctus. Poſt Clodovæi mortem Turónes pétiit Clotíldis, ibíque ad ſancti Martíni ſepúlcrum pernox in vigíliis & oratiónibus, cæteríſque piis opéribus inténta réliquum vitæ tempus exégit. Clodoméris in bello Burgúndico occíſi fílios nepótes ſuos, Theobáldum, Guntárium & Clodoáldum educávit; ac tandem plena diérum Turónis migrávit ad Dóminum, & Paríſios inter pſallèntium choros tranſláta, ſepúlta eſt à filiis Childebérto & Clotário régibus ad latus Clodovæi in ſacrário baſílicæ ſancti Petri, nunc ſanctæ Genovéfæ.

℟. Si qua múlier fidélis habet virum infidélem, & hic conséntit habitáre cum illa, non dimíttat virum. * Sanctificátus eſt enim vir infidélis per mulíerem fidélem.

℣. Qui invénit mulíerem bonam, invénit bonum, & háuriet jucunditátem à Dómino. * Sanctificátus. Glória. * Sanctificátus. 1. *Cor.* 7. *Prov.* 18.

Ad Benedíctus

Ant. 6. Cùm invocáſſet ómnium rectórem & Salvatórem Deum, convértit Deus ſpíritum regis. *Eſther.* 15.

Oratio.

RESpice, quæſumus, Dómine, ad Francórum, benígnus, impérium: & quibus per devótam ſanctæ Clothíldis inſtántiã donum fidei contuliſti, iiſdem nunc per ejus interceſſiónem tribue ſincé-

rum chriſtiánæ pietátis afféctum. Per Dóminum.

Ad Magnificat

Ant. 8. Tu honorificéntia pópuli noſtri, quia fecíſti viríliter, & confortátum eſt cor tuum. *Judith.* 15.

Die V.

In Feſto

SANCTI BONIFACII Epiſcopi & Martyris.

Simplex.

Omnia de Communi unius Martyris. pag. vij.

Oratio Deus, cujus grátia *pag.* xij.

Ex Mabill. ſæc. 2. Bened.

Lectio iij.

BOnifácius in majóri Británnia nóbili génere natus, à patre ſepténnis in Monaſtérium ductus, pietáte & rerum divinárum ſciéntiâ excélluit. Présbyter ordinátus, creſcénte in dies illíus famâ, eò quòd ſingulárem in tractándis negótiis Eccleſiáſticis exhibéret perítiam, ipſe ſibi fugâ conſuléndum ratus, obténtâ Abbátis licéntiâ, Fríſiam áppulit, Evangélium infidélibus annuntiatúrus. Sed meſſe nondum matúrâ, in pátriam redíre cógitur. Abbas eléctus, ut onus refúgiat, Romam profíciſcitur: ubi à Gregório ſecúndo benígnè excéptus, in Germániam míttitur, qui Evangélium prædicáret. Ob insígnem Evangélii fructum, Romam poſt annum revocátus, conſecrátur Epíſcopus, & Apoſtólici Legáti dignitáte auctus, remíttitur in Germániam. Vix credíbile eſt quantis labóribus opus Evangélicũ provéxerit. Sedem Moguntínam ſuſcípere coáctus, cùm illam Eccléſiam annos áliquot ſanctíſſimè adminiſtráſſet, ſuffécto in locum ſuum ſancto Lúllio Epíſcopo, ipſe ad prædicándum Fríſiis Evangélium íterum progréditur. Ibi cùm innúmeros propè ad Chriſti fidem convertíſſet, martyrio coronátur, anno Chriſti ſeptingentéſimo quinquagéſimo quinto.

Die VI.

In Feſto

SANCTI NORBERTI Episcopi.

Semiduplex-minus.

Omnia de Communi Ss. Pontificum pag. *xix.*

Oratio.

DEus, qui beátũ Norbértum Pontíficẽ verbi tui præcónem eximium

effeciſti; & per eum Eccléſiam tuam novâ prole fœcundáſti; præſta, quæſumus, ut ejúſdem ſuffragántibus méritis, quod ore ſimul & ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum.

Pridiè AD VESPERAS

Fit commemoratio Sancti Claudii Epiſcopi per Ant. Ego ſum óſtium. *Oratio* Deus, qui pópulis tuis *de Comm. Pontificum* p. *xxiv.*

De ſancto Norberto.

Lectio ij. Ex Bolland.

NOrbértus Sanctis, Clíviæ óppido, in Diœcéſi Coloniénſi, nóbili prosápiâ ortus, cùm à prima ætáte Clero nomen dedíſſet, ſtatim atque idóneos annos áttigit, Subdiáconus média in aula, necdum formátis ad gravitátem Eccleſiáſticam móribus, ordinátus eſt. Sed in tempeſtáte deprehénſus & ictu fúlminis ex equo dejéctus, toto ánimo ad Deum convérſus eſt. Tum relíctâ Imperatóris aulâ, & majóribus quos háctenus ſuſcípere diſtúlerat Ordínibus initiátus, verbi Dei prædicatiónem fervénti zelo ággredi cœpit. De quo tamen póſteà véritus, ne quid illegítimè à ſe præsúmptum eſſet quòd uno die ſacros diaconátûs & presbytérii Ordines contra Cánones accepíſſet, à Geláſio Papa ſecúndo, ignorántiam conféſſus, véniam pétiit, & regulárem demum Evangélici múneris confirmatiónem obtínuit. Abdicátis beneficiis Eccleſiáſticis quibus abundábat, & património paupéribus erogáto, auſterиórem vitam ampléxus eſt. Innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, diſſidéntes ad concórdiam revocávit. Cùm eſſet Laudúni, à Bartholomæo Epiſcopo rogatus ne ab ipsíus Diœcéſi diſcéderet, desértum in ea locum qui Præmonſtrátus dicebátur, ſibi delégit; ex quo totus Ordo, quem ibi ſub régula ſancti Auguſtíni inſtítuit, nomen accépit. Sacramentáriam & Adamíticā Thanchelíni hæreſim Antuérpiæ graſſántem, eò vocátus, profligávit: & qui multò antè oblátum ſibi Cameracénſem Epiſcopátum recusáverat, ad Magdeburgénſem Archiepiſcopátum póſteà raptus, Eccleſiáſticam diſciplínā, præſertímque ſacrórum

miniſtrórum cœlibátum conſtánter propugnávit. Remis in Concílio Innocéntium ſecúndùm egrégiè adjúvit ; & Romam cum áliis Epíſcopis proféctus, ſchiſma Petri Leónis compréſſit, Innocéntio ſuæ Sedi rédditо. Exactis in Pontificátu annis ferè octo, ábiit ad Dóminum anno milléſimo centéſimo trigéſimo quarto, huncque Gregórius décimus-tértius anno milléſimo quingentéſimo octogéſimo ſecúndo in Sanctórum órdinem rétulit.

De ſancto Claudio.

Lectio iij. Ex Bolland.

CLáudius, Veſuntionénſis Epíſcopus ſubſcrípſit Concílio Epaonénſi, anno Chriſti quingentéſimo décimo ſéptimo, & Concílio Lugdunénſi, anno ſequénti : in quibus multa circa diſciplínam eccleſiáſticam egrégiè ſancíta ſunt. Cum ſedem per annos ſeptem ſumma cum laude tenuíſſet, abdicáto Epiſcopátu, ad Jurénſe monaſtérium ſe contúlit, ubi monáſtici inſtitúti régulam ampléxus eſt. Injurióſo illíus cœnóbii ſanctíſſimo Abbáte vitâ functo, ómnium votis expetítus, in ejus locum ſuffectus eſt. Cui monaſtério per annos quinquagínta deínceps præfuíſſe tráditur. Deníque longa vitæ ſpátia eménſus, & méritis plenus ábiit ad Dóminum, anno Chriſti quingentéſimo octogéſimo primo. Corpus ejus in Jurénſi monaſtério ſepúltum eſt, & uſque nunc incorrúptũ & intégrum ſervátur in eódẽ monaſtério quod ob ejus ſanctitátis celebritátẽ à ſæculis áliquot ſancti Cláudii nomen óbtinet, quodque anno milléſimo ſeptengentéſimo quadragéſimo primo in Eccléſiam Cathedrálem verſum eſt.

Poſt Laudes *commem. ſancti Claudii per Antiph.* Elégit ipſum Dóminus *p.* xxj. *Oratio* Deus, qui pópulis *pag.* xxiv.

Die viii.

In Feſto

SANCTI MEDARDI EPISCOPI.

Simplex.

Omnia de Communi Ss. Pontificum pag. *xix.*

Oratio.

EXultémus, quæſumus, Dómine Deus noſter, in ſolemnitáte Pontíficis tui Medárdi, ut ejus ſacra natalítia celebrántes, ad

impetrándam miſericórdiam tuam, ejus ſemper patrocíniis adjuvémur. Per.

Fit commemoratio ſancti Gildardi Epiſcopi per Ant. Ego ſum óſtium *p.* xxiv. *de Communi Pontificum.*

Oratio.

Exáudi, Dómine, preces noſtras, & intercedénte beáto Gildárdo indulgéntiam nobis tríbue placátus & pacem. Per.

Ex Fortunat. & tom. 8. *Spicilegii.* *Lectio iij.*

Medárdus apud Salentíacum in pago Viromanduénſi natus, à paréntibus piè inſtitútus, oblátus eſt Viromanduénſi Epíſcopo, ut in Clericórum númerum adſcriberétur. Creſcéntibus cum ætáte méritis & doctrínâ, ad altióres gradus aſcéndit. Presbyter conſecrátus, Viromanduórum Epiſcopátum, multórum aſsíduis précibus victus, regéndum ſuſcépit; ac ſedem Novióml in óppido munito collocávit. Interim ſanctus Eleuthérius, Tornacénſis Epíſcopus, móritur. Poſt cujus exéquias, cùm Clerus & pópulus Tornacénſis Medárdum ſibi dari Epíſcópum poſtuláſſent, ſancto Remígio cæteríſque províncie Epíſcopis annuéntibus rege & procéribus ſuâ auctoritáte rem promovéntibus, utriúſque Eccléſiæ curam ſuſcépit, Epiſcopalis ſedis honóre utríque ſerváto, quamvìs Tornacénſes ab eo témpore uſque ad Simónem, per annos círciter ſexcéntos, non álios quàm Novioménſes Epíſcopos habúerint. Flandros, gentem tunc férocem, convértit ad Chriſtum. Obiit anno ſalútis quingentéſimo quinquagéſimo ſexto: eúmque Clotárius ſummo cum honóre apud Sueſſiónas ſepelíri juſſit, & Basílicam ad ejus túmulum cœpit ædificáre, quam Sigebértus fílius ejus abſólvit & ornávit. * In eúmdem diem íncidit memória ſancti Gildárdi Rotomagénſis Epíſcopi qui Concílio Aurelianénſi primo, anno quingentéſimo undécimo, ſubſcrípſit, & annis quíndecim in Epiſcopátu transáctis, óbiit & ſepúltus eſt in ſanctæ Maríæ Basílica, quæ deinde ob frequéntia ejus mirácula ad ſanctum Gildárdum dicta eſt.

Poſt Laud. *Commem. S.*

Gildardi per Ant. Státuit ei Dóminus *pag.* xxv.

Oratio Exáudi *ut ſupra.*

DIE XI.

In Feſto

S. BARNABÆ GENTIUM APOSTOLI.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apoſtolorum p. *iij. exceptis quæ ſequuntur.*

IN I. VESPERIS

HYMNUS.

CŒLO datur quiéſcere,
Terris relictis, Bárnaba:
Solémnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

QUEM propter, agro véndito,
Opes cadúcas déferis,
Magno repéndens fœnore
En fundus ipſe fit tuus.

TU ſacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubénte Sancto Spíritu,
Chriſti creáris núntius.

QUAS non adis mundi plagas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambo Spíritus;
Vos una junxit cáritas.

QUAM veſtra gens Chriſti fidem
Luci rebéllis réppulit,
Nil hæſitántes bárbaris
Portáſtis illam géntibus.

FAC, Chriſte, noſtris ſe tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis ſuæ
Cœleſte donum réſpuant.

QUI Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

Ad Magnificat

Ant. 7. Bárnabas, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & póſuit ante pedes Apoſtolórum. *Act.* 4.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM.

IN II. NOCTURNO.

Ex Act. Apoſt. & Uſuardo.

Lectio iv.

BArnabas, (quod eſt interpretátum Fílius conſolatiónis) qui & Joſeph Levítes, Cyprius génere, agro véndito quem poſſidébat, prétium áttulit ad pedes Apoſtolórum: ad quos & póſteà Paulum addúxit recens convérſum. Jeroſólymis Antiochíam miſſus ab Eccléſia, quæ audíerat

quoſdā ibi diſcípulos Dóminum Jeſum Græcis annuntiáſſe, cùm vidíſſet grátiam Dei, gavíſus eſt, & hortabátur omnes in propóſito cordis permanére in Dómino. Proféctus eſt inde Tharſum, ut quæreret Paulum, quē cùm inveníſſet, perdúxit Antiochíam: & annum totum converſáti ſunt ibi in Eccléſia, & docuérunt turbam multam; ita ut cognominaréntur primùm Antiochíæ diſcípuli, Chriſtiáni.

Lectio v.

ORtâ fame ab Agabo prædíctâ, collectas eleemóſynas ad fratres in Judæa habitántes, cum Paulo détulit. Quo expléto miniſtério revérſi ſunt, aſſúmpto Joánne, cui cognomen erat Marcus. Cùm autem Antiochíæ in Eccléſia cum cæteris Prophétis & doctóribus miniſtrárent Dómino, & jejunárent, dixit Spíritus Sanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod aſſúmpſi eos. Tunc jejunántes & orántes, imponentéſque eis manus, dimiſérunt illos. Itaque Seléuciam venérunt, inde Cyprum; ac multas prætéreà urbes, regionéſque peragrárunt, prædicántes Evangélium, & conſtituéntes per ſíngulas Eccléſias Presbyteros.

Lectio vj.

CUm autem Lyſtris propter claudum à Paulo ſanátum pro diis haberéntur, vocaréntque turbæ Bárnabam, Jovem: Paulum verò, Mercúrium, vix deterruérunt turbas ne ſibi immolárent. Revérſi Antiochíam, ortâ ibi ſeditióne propter Judæos, qui volébant gentes ad Deum convérſas circumcídi, rem ad Apóſtolos retulérunt, qui in Concílio Jeroſolymitáno ſuper ea re decrétum ſtatuérunt, remiſerúntque eos ad Eccléſiam Antiochíæ adjúnctis Judâ & Silâ, ſcribéntes per manus eórum. Poſtrémò Bárnabas digréſſus à Paulo, unà cum Marco navigávit Cyprum; multis demùm perfúnctus pro Chriſto labóribus, glorióſo fine quiévit. Refert Alexánder Cyprius corpus ejus in ínſula Cypro, Zenóne imperánte, repértum eſſe, ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, ipſíus Bárnabæ manu conſcriptum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore ; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis : Ecce ego mitto vos ſicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilia ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

In Matth. Hom. 34. *n.* 1.

POſtquàm Dóminus omnem curam à diſcipulórum ánimis ejécerat, ac ſignórum ſpectáculo muníerat & quaſi férreos adamantinóſque reddíderat, ſæculáribus ómnibus ſuperióres, & ab omni temporánea ſollicitúdine liberátos ; demum illa prædícit mala quæ ipſos invaſúra erant, non ſolùm ea quæ paulò poſt futúra, ſed étiam ea quæ poſt multum témporis erant eventúra, diu ante illos ad bellum præparans contra diábolũ ſuſcipiéndum. Multa enim hinc bona emergébant. Primò, quòd ipſíus præſciéntiæ vim agnóſcerent ; ſecúndò, quòd nemo ſuſpicári poſſet hæc mala ob doctóris imbecillitátem evenire ; tértiò, ne ii qui hæc paſſúri erant, percelleréntur, ſi hæc inexpectáta & præter ſpem accidiſſent ; quartò, ne hæc crucis témpore audiéntes turbaréntur.

Lectio viij.

JAm verò ut intélligant novam eſſe hanc bellándi legem, & inaudítum aciéi modum, cùm nudos mittat, unâ indútos túnicâ, ſine cálceis, ſine virga, ſine cíngulo vel pera, quos ali jubet ab excipiéntibus ; non hìc dicéndi finem facit, ſed ſuam oſténdens ineffábilem poténtiam, dicit : Sic abeúntes óvium manſuetúdinem exhibéte, etiámſi contra lupos itúri, nec modò contra lupos, ſed étiam in médio lupórum. Neque tantùm óvium manſuetúdinem jubet habére, ſed étiam ſimplicitátem colúmbæ. Sic præſértim meam oſténdam fortitúdinem, cum oves lupos vícerint, etiámſi in médio lupórum ſint, & innúmeris mórſibus lacerentur, nec modò non deleántur, ſed étiam lupos convértant.

Lectio ix.

MAjus certè atque mirabílius eſt voluntátem adverſariórum mutá-

re, animúmque transformáre, quam illos occídere: & hæc cum illi duódecim eſſent tantùm, & totus orbis lupis eſſet plenus. Erubeſcámus ígitur qui contra faciéntes, quaſi lupi inimícos invádimus. Quámdiu enim oves ſumus, víncimus, atque etſi innúmeris circúmdati lupis, ſuperámus. Si verò lupi efficiámur, víncimur: Paſtóris quippe auxílio deſtituímur. Non enim ille lupos, ſed oves paſcit; tunc autem te relínquit, ac diſcédit, quia non ſinis illum virtútem ſuam oſtendére.

℟. Repléti zelo Judæi contradicébant his quæ dicebántur, blaſphemántes. * Tunc conſtánter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei; ſed quóniam repéllitis illud, & indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes.

℣. Dedérunt húmerum recedéntem, & cervícem ſuam induravérunt, nec audiérunt. * Tunc. Glória. * Tunc. *Act.* 13. 2. *Eſdr.* 9.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Bárnabas hortabátur omnes in propóſito cordis permanére in Dómino; quia erat vir bonus & plenus Spíritu Sancto, & fide. *Act.* 11.

Oratio.

Deus, qui beátum Bárnabam, plenum fide & Spíritu Sancto, ad opus converſiónis Géntium aſſúmere dignátus es: concéde propítius, ut mémores labóris & caritátis ejus, dignè Evangélio Chriſti, quod prædicávit, converſári mereámur. Per eúmdem Dóminum .... in unitáte ejúſdem.

AD II. VESPERAS.

Hymnus Cœlo datur quiéſcere *ut ſupra in primis Veſperis.*

Ad Magníficat

Ant. 5. Bárnabas & Paulus tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Act.* 15.

Oratio ut ſuprà ad Laud.

Die XIII.
In Feſto
S. BASILII MAGNI, EPISCOPI & Eccleſiæ Doctoris.

Semiduplex-majus.

Omnia de Communi Ss. Doctorum pag. *xxv.*

Oratio Excita, Dómine *pag.* xxix.

AD MATUTINUM.

Ex Sancti Baſilii vita, & ſcriptis & aliis autoribus.

Lectio ij.

BAsílius Cæſaréæ in Cappadócia natus, propter doctrínæ & morum excelléntiam cognoménto magnus, cùm Cæſaréæ & Byzántii lítteris óperam dediſſet, Athénas venit, ubi cum Gregório Theólogo ſanctæ amicítiæ fœdus iniit. Revérſus in pátriam, in erémum ponti ſecéſſit, ubi cóndito Monaſtério & collocátis juxta Anachorétas Cœnóbiis, Monáſticas Régulas conſtítuit. Tum ab Euſébio Cæſaréæ in Cappadócia Epíſcopo, Présbyter, licèt invítus, conſecrátur: Ob cujus póſteà malévolum in ſe ánimum íterum in ponti ſolitúdinem ſe recépit; unde Cæſaréam revocátus eſt aliquántò poſt, ut Euſébium in perſecutióne Valéntis Imperatóris Ariáni laborántem, in Eccléſiæ adminiſtratióne adjuváret, & eídem defúncto ſubrogátus eſt Epíſcopus Cæſariénſis. Eccléſiæ Orientális ab Ariánis vexátæ, & Antiochéno diſsídio ſciſſæ calamitátibus permótus, conciliándæ pacis ſtúdio, Ariános ad Eccléſiam redeúntes admíſit, dúmmodò fidem Nicænam profiteréntur. Quos inter, cùm Euſtáthium Sebaſténum, súbdolum hæréticum, recepiſſet, multis proptéreà ab ejus communióne recedéntibus, ſactum ſuum ex Sancti Athanáſii lítteris comprobávit. Nihil verò propter labóres contínuos de vitæ aſperitáte remíſit. Stratus erat humi léctulus: Aſsíduæ vigíliæ: Panis & ſal pro obsónio, & aqua pro potu. Ex qua vivéndi ratióne graves morbos contráxit, quibus conféctus móritur has inter voces: In manus tuas, Dómine, comméndo ſpíritum meum.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 14.

IN illo témpore, Dixit Jeſus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem ſuum, & matrem, & uxórem, & filios, & fratres, & ſoróres, adhuc autem & ánimam ſuam, non poteſt meus eſſe diſcípulus.

cípulus. Et réliqua.

Homília Sancti Basílii Epíſcopi.

Regularum fuſiùs Tractatarum Cap. ſeu Interrog. 8.

NOs præcéptum hoc ad plura arbitrámur pertinére, quorum neceſſária alienátio ſit. Nam & diábolo in primis renuntiámus, deínde affectiónibus carnis, conſanguinitátibus, ac familiaritátibus hóminum, & vitæ conſuetúdini, quæ Evangélicæ ſalútis perfectióni adversátur. Atque, quod his ómnibus magis neceſſárium eſt, ſibi ipſi ille renúntiat, qui éxuit véterem hóminem cum áctibus ſuis, qui corrúmpitur ſecúndùm deſidéria erróris. Qui hujúſmodi eſt, paréntes eos exiſtimábit à quibus in Chriſto Jeſu per Evangélium génitus eſt; fratres verò, qui eúmdem cum ipſo adoptiónis Spíritum accepérunt; facultátes verò, quaſi aliénas, ut revéra ſunt, reputábit. Nihil ígitur áliud eſt renuntiátio, quâm vinculórum terrénæ hujus ac temporális vitæ ſolútio, quæ líberos nos à mundi ſollicitudínibus efficiens, promptióres reddit ad capeſſéndam viam quæ ad Deum ducit, & ad acquiréndam rerum pretioſiſſimárum, quæ ſuper aurum ac lápidem pretióſum ſunt, poſſeſſiónem. Renuntiátio deníque, ut bréviter dicam, eſt cordis ab humána ad cœléſtem vitam tranſlátio; ita ut poſſímus dícere: (Noſtra conversátio in cœlis eſt:) Atque, quod máximum ómnium eſt, inítium eſt noſtræ ſimilitúdinis cum Chriſto, qui cùm dives eſſet, egénus propter nos factus eſt. Eam autem niſi fuérimus aſſecúti, impoſſíbile eſt nos illi vivéndi inſtitúto, quod Chriſtus in Evangélio dócuit, conformári.

Veſperæ de ſequenti.

Die xiv.

In Feſto

TRANSLATIONIS S. RIGOBERTI

Archiepiſcopi Remenſis.

Semiduplex - majus.

Omnia de Communi Ss. Pontificum pag. *xix.*

Oratio Deus fidélium *pag.* xxiv.

In I. Vesperis *com-*

memoratio ſancti Baſilii per Ant. Qui docti *pag.* xxx. *Oratio* Excita, Dómine *pag.* xxix. *de Commune Ss. Doctorum.*

Ex Flodoardo, Bolland. & aliis.

Lectio ij.

SAnctus Rigobértus ſede Reménſi, quam divína vocánte grátiâ, occupáverat, à Cárolo Martéllo injúſtè pulſus, in Gerniaca-cúrte témpore non pauco habitávit, ubi conſummátâ viríliter præséntis vitæ milítiâ, plenus diérum & óperum migrávit ad pátriam ætérnæ hæreditátis prídiè nonas Januárii, anno Dómini círciter ſeptingentéſimo ſeptuagéſimo tértio, atque in Eccléſia ſancti Petri Apóſtoli, quam ipſe fundáverat, ſecùs altáre ſepúltus eſt. Cùm autem multis ibidem refulgéret miráculis, piæ recordatiónis Póntifex Híncmarus quintus ab eo Reménſis Archiepíſcopus ſacro-ſanctum ejus corpus Octávo décimo Caléndas Júlii tránſtulit ad Monaſtérium beáti Theodórici. Ubi cùm novem annis requievíſſet, & plúribus enituíſſet miráculis, rurſus in prædícto menſe, eiſdémque redeúntibus Caléndis à prædícto Præſule Híncmaro ad ſubúrbia Remórum Tranſlátum eſt, & in Baſílica ſancti Dionyſii, quam ipſe conſecráverat, & ubi tunc fratrum Reménſium ſepultúra habebátur, póſitum. Híncmaro Spárnaci, quò cum ſancti Remígii córpore, metu Normannórum confúgerat, mórtuo, venerábilis Fulco illíus ſuccéſſor, beáti Rigobérti membra veneránda urbi íntulit, & in Eccléſia Beátæ Genitrícis Dei Maríæ collocávit, ut quem locum ſanctíſſimus præſul, dum víveret, ſuis oratiónibus idóneum præ ómnibus, optavíſſe videbátur, eúmdem poſt mortem, juvándis fidélibus & edéndis, Deo volénte, miráculis accommodátum, conſequerétur. Sacrárum beáti Rigobérti reliquiárum pars in ciméliis Eccléſiæ Pariſiénſis aſſervátur.

Tertia Lectio Evangelium cum prima ejus Homiliæ parte de Communi Lectionum pag. *lxxj.*

AD II. VESPERAS *commemoratio Ss. Rufini & Valerii Martyrum per Ant.* Cùm vos óderint *de Communi plurium Martyrum* pag. *xiv.*

Oratio.

DEus, qui nos ſanctórum Mártyrum tuórum Rufini & Valérii confeſſióne glorióſâ circúmdas & prótegis, præſta nobis eórum imitatióne proficere, & oratióne fulcíri. Per Dóminum.

DIE XV.

In Feſto

SANCTORUM RUFINI ET VALERII MARTYR.

Simplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum pag. *xiij.*

Oratio ut ſupra.

Lectio iij.

RUfínus & Valérius, insígnes província Reménſis Mártyres Quintíno Viromanduénſi & Collégis ejus, imprimíſque Criſpíno & Criſpiniáno conjúncti fuiſſe tradúntur. Hos, cùm urbe Reménſi propter Chriſti teſtimónium pelleréntur, ad Sueſſiónes, apud quos ſpes propagándi facíliùs Evangélii illúxérat, ultro proficiſcéntes ſecúti ſunt, & cum ipſis domicílium ſexto ab urbe lápide collocárunt. Illic parcè vivéntes, quod ſibi quotidiánis demébant jejúniis, in páuperes liberáliter effundébant. Hâc vivéndi ratióne multos è rúſticis ad Chriſtum convertérunt, quibus deínceps ad públicas preces congregándis conſtrúcta eſt ædícula. Cùm autem in Gállias Maximiánus Imperátor adveníſſet, ortâ súbitò perſecutióne, Rictius Varus, præféctus prætório per Gállias, invéntos in ſpelúnca in qua finem perſecutiónis opperíri conſtitúerant, caténis vincíri, & váriis dehinc ſupplíciis afféctos, tandem cápite plecti juſſit. Horum nómine Remis extat Eccléſia, jam à séptimo ſæculo Sonnátii Præſulis teſtaménto célebris, qui eam munéribus auxit.

DIE XIX.

In Feſto

SS. GERVASI ET PROTASI MARTYRUM.

Semiduplex - minus.

Omnia de Communi plurium Martyrum pag. *xiii.*

Oratio.

MArtyrum tuórum, Dómine, Gerváſii & Protáſii palmas ánnuâ celebratióne venerántes, súpplices te rogámus, ut quos cœléſti glóriâ ſublimáſti, tales ac tantos tríbuas habére defensóres. Per Dóminum.

Ex Epíſtola S. Ambróſii Epiſcopi ad Marcellínam ſorórem.

Lectio ij. *Epiſt.* 22.

PRíncipes pópuli quos álios, niſi ſanctos Mártyres æſtimáre debémus, quorum jam in númerum diu ante ignoráti Protáſius Gervaſiúſque proferúntur, qui ſtérilem Martyribus Eccléſiam Mediolanénſem, jam plurimórum matrem filiórum lætári paſſiónis própriæ fecérunt & títulis, & exémplis? Grátias tibi, Dómine Jeſu, quòd hoc témpore tales nobis ſanctórum Mártyrum ſpíritus excitáſti, quo Eccléſia tua præsídia majóra desíderat. Cognóſcant omnes quales ego propugnatóres requíram qui propugnáre poſſint, impugnáre non ſóleant. Hos ego acquisívi tibi, plebs ſancta, qui proſint ómnibus, némini nóceant. Tales ego ámbio defensóres, tales mílites hábeo, hoc eſt non ſæculi mílites, ſed mílites Chriſti. Sanctórum Mártyrum cognitiónem quam illi amisérunt, nos adépti ſumus. Eruúntur nóbiles relíquiæ è ſepúlcro ignóbili; oſtendúntur cœlo trophæa; sánguine túmulus madet; appárent cruóris triumphális notæ; inviolátæ relíquiæ loco ſuo & órdine repértæ; avúlſum húmeris caput. Nunc ſenes répetunt audíſſe ſe aliquándo horum Mártyrum nómina titulúmque legíſſe. Perdíderat cívitas ſuos Mártyres, quæ rápuit aliénos. Et ſi hoc Dei munus eſt, tamen grátiam quam tempóribus ſacerdótii mei Dóminus Jeſus tríbuit, negáre non poſſum: Et quia ipſe Martyr eſſe non méreor, hos vobis Mártyres acquisívi. Succédant víctimæ triumpháles in loco ubi Chriſtus hóſtia eſt: Sed ille ſuper altáre, qui pro ómnibus paſſus eſt; iſti ſub altári, qui illíus redémpti ſunt paſſióne.

Ex Libro Confeſſiónum ſancti Auguſtíni Epíſcopi.
Lib. 9. Cap. 7.
Lectio iij.

CUm Juſtína Valentiniáni regis púeri mater, Dómine, hóminem tuum Ambróſium perſequerétur hæreſis ſuæ cauſâ, quâ fúerat ſedúcta ab Arianis, antíſtiti tuo per viſum aperuíſti quo loco latérent Mártyrum córpora Protáſii & Gerváſii: Quæ per tot annos incorrúpta in theſáuro ſecréti tui recondíderas, undè opportúnè prómeres ad coërcéndam rábiem fœmíneam, ſed régiam. Cùm enim propaláta & effóſſa digno cum honóre transferréntur ad Ambroſiánam Baſílicam, non ſolùm quos immúndi vexábant ſpíritus conféſſis eíſdem dæmónibus, ſanabántur; verùm étiam quidam plures annos cœcus civis, civitatíque notíſſimus, cùm pópuli tumultuántis lætítiæ cauſam quæſiíſſet, atque audíſſet, exilívit: Eóque ſe ut dúceret, ſuum ducem rogavit. Quò perdúctus impetrávit admítti, ut ſudário tángeret ferétrum pretióſæ in conſpéctu tuo mortis ſanctórum tuórum. Quod ubi fecit, atque admóvit óculis, conféſtim apérti ſunt. Indè fama diſcúrrens, indè laudes tuæ fervénter lucéntes, indè illíus inimícæ (Juſtínæ) animus, & ſi ad credéndi ſanitatem non applícitus, à perſequéndi tamen furóre compréſſus eſt.

Die xxii.
In Feſto
SANCTI PAULINI EPISCOPI.
Simplex.

Omnia de Communi Ss. Pontificum pag. *xix.*
Oratio.

DEus, qui ómnia pro te relinquéntibus, in hoc ſæculo céntuplum, & in futúro vitam ætérnam promiſíſti: Concéde propítius, ut ſancti Pontíficis Paulíni veſtígiis inhæréntes, peritúra contemnámus, & ad ſola mansúra aſpirémus. Per Dóminum.

Ex S. Paulini operibus ac vitâ. Hieron. Auguſtino & Uriano.
Lectio iij.

PAulínus, conſulari & patrício génere natus haud procul à Burdégala, Rhetóricis

& Poëticis ártibus ab Auſónio inſtitútus eſt. Património perámplo potítus, ac in ipſo juventútis flore conſulátum conſecútus, Theráſiam uxórem duxit. Circa annum vitæ ſuæ trigéſimum octávum, à Delphíno Burdigalénſi Epíſcopo baptizátus, erogátis in páuperes facultátibus, in Hiſpániam ſecéſſit, Theráſiâ à viri propóſito non diſſentiénte. Barcínonæ, facto in eum multitúdinis ímpetu, Presbyterum ſe ordinári paſſus eſt, eâ tamen lege ut Eccléſiæ Barcinonénſi non alligarétur. Inde in Itáliam proféctus eſt, ut Nolæ ad túmulum Sancti Felícis réliquum vitæ Deo ſervíret. Romæ multórum de Clero invídiâ laborávit. Nolæ denique Mónachi vitam agens, ejúſdem civitátis Epiſcopátum ſuſcípere coáctus eſt. Vaſtántibus póſteà Nolam Gothis, Paulínus ex opulentíſſimo dívite, ut ſanctus Auguſtínus ſcribit, voluntáte paupérrimus, & copioſíſſimè Sanctus, cùm ab eis tenerétur, ſic in corde ſuo precabátur: Dómine, non excrúcier propter aurum & argéntum; ubi enim ſunt ómnia mea, tu ſcis. Tandem cùm láterum dolóre corréptus eſſet, cubículum in quo jacébat terræ motu contrémuit, ac paulò poſt ánimam Deo réddidit anno ſalútis quadringentéſimo trigéſimo primo. Multa elegánter ſcripſit vérſibus & ſolútâ oratióne. Suæ virtútis præcónes hábuit Martínum, Ambróſium, Auguſtínum, Hierónymum, & quotquot fúere ſuæ ætátis ſummi viri.

Die xxiii.

IN VIGILIA
Nativitatis
SANCTI JOANNIS
BAPTISTÆ.

Simplex.

Omnia de Feria occurrente, exceptis quæ ſequuntur.

IN NOCTURNO.

Duæ primæ Lectiones de Scriptura occurrente, ſecundâ & tertiâ in unam coactis.

Duo prima ℟℟. de tempore ſecundùm Feriam.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 1.

FUit in diébus Heródis regis Judææ, Sacérdos

quidam, nómine Zacharías, de vice Abía, & uxor illíus de filiábus Aáron, & nomen ejus Elízabeth. Erant autem juſti ambo ante Deum. Et réliqua.

Homília Sancti Ambróſii Epíſcopi.

Comment. in Luc. Lib. I. §. 15. & 16.

DOcet nos Scriptúra divína non ſolùm mores in iis qui prædicábiles ſunt, ſed étiam paréntes oportére laudári, ut velúti tranſmíſſa immaculátæ puritátis hæréditas in iis quos vólumus laudáre, præcéllat. Quæ enim ália inténtio hoc loco ſancti Evangelíſtæ, niſi ut ſanctus Joánnes Baptíſta nobilitétur paréntibus, miráculis, móribus, múnere, paſſióne? Sic étiam ſancti Sámuël mater Anna laudátur: Sic Iſaac à paréntibus nobilitátem pietátis accépit, quam póſteris derelíquit. Sacérdos ítaque Zacharías, nec ſolùm ſacérdos, ſed étiam de vice Abía, id eſt nóbilis inter ſuperióres famílias. Et uxor, inquit, ejus de filiábus Aáron. Non ſolùm ígitur à paréntibus, ſed étiam à majóribus ſancti Joánnis nobílitas propagátur; non ſeculári poteſtáte ſublímis, ſed religiónis ſucceſſióne venerábilis. Tales enim majóres habére débuit præcúntius Chriſti, ut non repéntè concéptam, ſed à majóribus accéptam, & ipſo infúſam jure natúræ prædicáre fidem Domínici viderétur advéntûs.

℟. Ne tímeas, Zacharía, quóniam exaudíta eſt deprecátio tua: Et * Uxor tua Elízabeth páriet tibi fílium, & † Vocábis nomen ejus Joánnem. ℣. Dixit Deus: Benedícam uxóri tuæ, & ex illa dabo tibi fílium cui benedictúrus ſum. * Uxor. Glória. † Vocábis. *Luc.* I. *Geneſ.* 17.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam ſalútis incédat, & beáti Joánnis præcurſóris hortaménta ſectándo, ad eum quem prædíxit ſecúra pervéniat Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus.

DIE XXIV.

IN NATIVITATE
S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Solemne - minus.

IN I. VESPERIS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. Malach. 3.

ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam.

℟. Erit magnus coram Dómino: * Et ipſe † Præcédet ante Dóminum in ſpíritu & virtúte Elíæ, ut convértat corda patrum in fílios, & incrédulos ad prudéntiam juſtórum.

℣. Scriptus eſt Elías in judíciis témporum lenire iracúndiam Dómini, conciliáre cor patris ad fílium, & reſtitúere tribus Jacob. * Et ipſe. Glória. † Præcédet. *Luc.* 1. *Eccli.* 48.

HYMNUS.

VIx ſibi notus puer in recéſſu
Manſit obſcúro, cúpidus latére,
Ut ſono vocis, ſine labe fulgens
Vita præíret.

VESTIS, hirsúti pilis eſt caméli,
Lympha dat potum, coriúmque zonam,
Parcus & preſſo cibus eſt locúſta
Addita melli.

JAM fidem turmas docet affluéntes,
Ad Deum flectit fera corda gentis:
Quos aquâ tingit, monet expiándos
Fláminis igne.

SIT ne vel Chriſtus, novus aut Prophéta,
Turba dum certat vaga ſuſcitári,
Eſſe ſe vocis sónitum fugácem,
Sponte repónit.

SIC ſuæ ſortis mémorem Joánnem
Non movet flatus populáris auræ,
Déprimi gaudet, modò Chriſtus unus
Regnet in orbe.

SUMMA laus Patri, Genitóque ſumma:

Laus tibi compar, utriúſque nexus
Dante quo naſcens nova fert Joánnes
Gáudia mundo.
Amen.

℣. Suſcepiſti me, Dómine, de útero matris meæ: ℟. Confitébor tibi quia mirabília ópera tua. Allelúia, allel. allel. *Pſal.* 138.

Ad Magnificat

Ant. 6. Dixit Zacharías ad Angelum: Unde hoc ſciam? Et reſpóndens Angelus, dixit: Ecce non póteris loqui uſque in diem quo hæc fiant, pro eo quòd non credidíſti verbis meis. *Luc.* 1.

Oratio ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Agnum Dei à Joánne demonſtrátum, * Venite, adorémus. *Joan.* 1.

Pſalmus Venite *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. Zacharías & uxor illíus Elízabeth erant juſti ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis Dómini. *Luc.* 1.

Ant. 2. Non erat illis fílius, eò quòd eſſet Elízabeth ſtérilis, & ambo proceſsiſſent in diébus ſuis. *Luc.* 1.

Ant. 4. Et ecce Elízabeth concépit fílium in ſenectúte ſua, quia non erit impoſsíbile apud Deũ omne verbum. *Luc.* 1.

℣. Adhuc multiplicabúntur in ſenécta úberi, ℟. Et bene patiéntes erunt. Allel. allel. allel. *Pſal.* 91.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Concépit Elízabeth, & occultábat ſe ménſibus quinque, dicens: * Quia ſic fecit mihi Dóminus in diébus quibus reſpéxit auférre oppróbrium meum inter hómines. ℣. Exaltábitur ſenéctus mea in miſericórdia úberi. * Quia. Glória. * Quia. *Luc.* 1. *Pſ.* 91.

Poſt ij. Lect. ℟. Intrávit María in domum Zacharíæ, & ſalutávit Elízabeth; * Et factum eſt ut audívit ſalutatiónem Maríæ Elízabeth, exultávit infans in útero ejus.

℣. Prævenísti eum, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis. * Et. Glória. * Et. *Luc.* 1. *Pſal.* 20.

Poſt. iij. Lect. ℟. Repléta eſt Spíritu Sancto Elízabeth; & exclamávit

voce magnâ : Unde hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me ? * Ecce † Exultávit in gáudio infans in útero meo.

℣. Experiménto dídici quia benedíxerit mihi Deus propter te. * Ecce. Glória. † Exultávit. *Luc.* 1. *Geneſ.* 30.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. Elízabeth implétum eſt tempus pariéndi, & péperit filium. *Luc.* 1.

Ant. 1. Audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus miſericórdiam ſuam cum illa, & congratulabántur ei. *Luc.* 1.

Ant. 6. Venérunt circumcídere púerum, & mater ejus dixit: Vocábitur Joánnes. *Luc.* 1.

℣. O Dómine, quia ego ſervus tuus: ℟. Ego ſervus tuus, & filius ancíllæ tuæ. Allel. allel. all. *Pſal.* 115.

Sermo Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Ser. 292. *de Nat. S. J. B.*

Lectio iv.

NAtivitátis Joánnis dies hodiérnus tráditur, hódie celebrátur. Hoc majórum tradítióne ſuſcépimus; hoc ad póſteros, imitándâ devotióne tranſmíttimus. Quâ re póſitâ, occúrrit quæſtio non prætereúnda : Quare natálem quo eſt ortus ex útero Joánnes pótiùs celebrámus, quàm cujúſlibet Apóſtoli, vel Mártyris, vel Prophétæ, vel Patriárchæ. Si interrogémur, quid reſpondébimus ? Quantùm mihi vidétur, quantùm meárum vírium mediocritáti occúrrit, hæc cauſa eſt. Diſcípuli Dómini nati ſunt, & per ætátis accéſſum ad annos capacióres perdúcti, in diſcipulátum aſsúmpti ſunt: illórum póſteà fides Dómino adhæſit, ſed nullíus illórum natívitas Dómino militávit. Recordémur & Prophétas, recolámus Patriárchas : Nati ſunt hómines, ætátis accéſſu repléti Spíritu Sancto Chriſtum prophetavérunt. Nati ſunt ut póſteà prophetárent, Joánnis autem ipſa natívitas Dóminum Chriſtum prophetávit, quem concéptum ex útero ſalutávit.

℟. Innuébant patri ejus quem vellet vocári eum, & póſtulans pugillárem ſcripſit : * Joánnes eſt nomen ejus, & miráti ſunt

univérſi. ℣. Vocábitur nomen quod os Dómini nominábit. * Joánnes eſt. Glória. * Joánnes eſt. *Luc.* 1. *Iſ.* 62.

Lectio v.

HIc Joánnes non invenítur inter diſcípulos Dómini, ſed invenítur pótiùs diſcípulos habuíſſe cum Dómino. Quid eſt hoc? Quis eſt iſte Homo? Homo tantus? Quis Homo tantus? Tamen non ſequebátur inter diſcípulos Dñm, & ſequebántur eum diſcípuli, abſit ut dicam contra Dóminũ, ſed tamen quaſi extra Dóminum. Diſcípulos habébat Chriſtus, diſcípulos habébat Joánnes. Docébat Chriſtus, docébat Joánnes. Quid jam dicam? Baptizábat Joánnes, baptizábat Chriſtus. Plus hìc de baptíſmo dico: A Joánne baptizátus eſt Chriſtus. Magna jam eminére cauſa cœpit, quâ fúerat & Chriſtus à Patre mitténdus, & Joánnes à Patre præmitténdus. Prior miſſus eſt Joánnes: ſed ſicut ab obſequéntibus antecéditur judex. Poſtérior homo creátus eſt Chriſtus, ſed Joánné creávit Deus Chriſtus.

℟. Apértum eſt íllico os Zachariæ, & replétus eſt Spíritu Sancto; & prophetávit, dicens: Tu puer Prophéta Altíſſimi vocáberis; * Præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus. ℣. Noli dícere: Puer ſum, dixit Dóminus: quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis. * Præíbis. Glória. * Præíbis. *Luc.* 1. *Jerem.* 1.

Lectio vj.

ERat ígitur Joánnes homo perféctus quidem, & cujus tanta grátia commendáta eſt, ut ipſe de illo Dóminus díceret: In natis mulíerum nemo exurréxit major Joánne Baptíſtâ. Iſtę ergo tam magnus agnóſcit Dóminum in parvo magnũ, agnóſcit homo eum qui vénerat homo Deus. Si enim in natis mulíerum, hoc eſt in homínibus, nemo exurréxit major Joánne Baptíſtâ, quiſquis Joánne plus eſt, non tantùm homo, ſed & Deus eſt. Débuit ergo tantus iſte & diſcípulos próprios habére, & cum diſcípulis ſuis magíſtrum ómnium Chriſtum cognóſcere. Quod enim eſt majus teſtimónium veritátis, quàm ſe humiliándo eum agnóſce-

re, cui æmulándo potúerat invidére? Putári Chriſtus pótuit, & nóluit. Dixérunt hómines cùm falleréntur in eo: Num fortè hic eſt Chriſtus? Reſpóndit ille quod non erat, ut manéret quod erat. Inde quippe Adam lapſus pérdidit quod erat, quia quod non erat, uſurpávit.

℟. Puer creſcébat, & confortabátur ſpíritu: *Et † Erat in desértis uſque in diem oſtenſiónis ſuæ ad Iſraël. ℣. Crevit puer, & benedíxit ei Dóminus, cœpítque Spíritus Dómini eſſe cum eo. * Et. Glória. † Erat. *Luc.* 1. *Judic.* 13.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. Factum eſt verbum Dómini ſuper Joánnem in deſérto, & venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptíſmum pœniténtiæ. *Luc.* 3.

Ant. 8. Ipſe Joánnes habébat veſtiméntum de pilis camelórum, & zonam pellíceam circa lumbos ſuos; eſca autem ejus erat locúſtæ, & mel ſilvéſtre. *Matth.* 3.

Ant. 9. Vox clamántis in deſérto: Paráte viam Dómini, exálta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúſalem. *Iſa.* 40.

℣. Vox Dómini in virtúte: ℟. Vox Dómini in magnificéntia. Allelúia, allel. allel. *Pſal.* 28.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1.

Elízabeth implétum eſt tempus pariéndi, & péperit fílium. Et audiérunt vicíni, & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus miſericórdiam ſuam cum illa, & congratulabántur ei. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. Lib. 2. *num.* 30.

Habet ſanctórum edítio lætítiam plurimórum, quia commúne eſt bonum; juſtítia enim commúnis eſt virtus. Et ídeo in ortu juſti, futúræ vitæ insígne præmíttitur, & grátia ſecutúræ virtútis exultatióne vicinórum præfiguránte ſignátur. Pulcrè autem tempus, quo fuit in útero Prophéta, deſcríbitur, ne Maríæ præséntia taceátur; ſed tempus ſilétur infántiæ, eò quòd præséntiâ Dómini, matris in útero roborátur, qui infántiæ

impediménta neſcívit. Et ídeo in Evangélio nihil ſuper eo légimus, niſi ortum ejus, & oráculum, exultatiónem in útero, vocem in desérto. Neque enim ullam infántiæ ſenſit ætátem qui ſupra natúram, ſupra ætátem, in útero póſitus matris, à mensúra perféctæ cœpit ætátis plenitúdinis Chriſti.

℟. Fuit homo miſſus à Deo, cui nomen erat Joánnes: * Non erat ille lux, ſed ut teſtimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. ℣. Surréxit quaſi ignis, & verbum ipsíus quaſi fácula ardébat. * Non. Glória. * Non. *Joan.* 1. *Eccli.* 48.

Lectio viij. *Num.* 31.

MIrè ſanctus Evangeliſta præmitténdum putávit quòd plúrimi infántem patris nómine Zacharíæ appellándum putáverint: Ut advértas matri non nomen alicújus diſplicuíſſe degéneris, ſed id ei Sancto infúſum Spíritu, quod ab Angelo ante Zacharíæ fúerat prænuntiátum. Et quidem ille mutus intimáre vocábulum fílii nequívit uxóri; ſed per prophetíam Elízabeth dídicit quod non didícerat à maríto.

℟. Joánnes teſtimóniũ pérhibet de Verbo, & clamat, dicens: Qui poſt me ventúrus eſt, ante me factus eſt, quia prior me erat; * Et de plenitúdine ejus nos omnes accépimus. ℣. Ego noviſſimus, in benedictióne Dei & ipſe ſperávi. * Et. Glória. * Et. *Joan.* 1. *Eccli.* 33.

Lectio ix. *Num.* 32.

JOánnes eſt, inquit, nomen ejus; hoc eſt, non nos ei nomen impónimus, qui jam à Deo nomen accépit. Habet vocábulum ſuum quod agnóvimus, non quod elégimus. Habent hoc mérita Sanctórum, ut à Deo nomen accípiant. Sic Jacob Iſraël dícitur, quia Deum vidit. Sic Dóminus noſter Jeſus nominátus eſt ántequàm natus, cui non Angelus, ſed Pater nomen impóſuit. Nec miréris ſi nomen múlier, quod non audívit, aſséruit, quando Spíritus ei Sánctus, qui Angelo mandáverat, revelávit. Neque póterat Dómini ignoráre præanúntium, quæ prophetáverat Chriſtum.

℟. Qui miſit me, ille mihi dixit: * Super quem víderis Spíritum deſcendéntem, & manéntem ſuper eum, † Hic eſt qui baptízat in Spíritu Sancto. ℣. Dóminus formans me ex útero ſervum ſibi, ut redúcam Jacob ad eum, factus eſt fortitúdo mea; & dixit: * Super. Glória. † Hic eſt. *Joan.* 1. *Iſ.* 49.

AD LAUDES.

Ant. 6. CŒpit Jeſus dícere ad turbas de Joánne: Quid exiſtis vidére? Prophétam? Etiam dico vobis, & pluſquàm Prophétam? *Matth.* 11.

Ant. 5. Hic eſt de quo ſcriptum eſt: Ecce ego mitto ángelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. *Matth.* 11.

Ant. 7. Amen dico vobis: Non ſurréxit inter natos mulíerum major Joánne Baptíſtâ. *Matth.* 11.

Ant. 4. A ventre.

CANTICUM
Iſaiæ. 40.

VOx clamántis in desérto: * Paráte viam Dómini.

Rectas fácite in ſolitúdine * sémitas Dei noſtri.

Omnis vallis exaltábitur, * & omnis mons & collis humiliabitur;

Et erunt prava in dirécta, * & áſpera in vias planas;

Et revelábitur glória Dómini: * & vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum eſt.

Super montem excélſum aſcénde tu, * qui evangelízas Sion.

Exálta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúſalem: * exálta, noli timére.

Dic civitátibus Juda: * Ecce Deus veſter:

Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet; * & bráchium ejus dominábitur:

Ecce merces ejus cum eo: * & opus illíus coram illo.

Sicut paſtor gregem ſuum paſcet; * in bráchio ſuo congregábit agnos, & in ſinu ſuo levábit, fœtas ipſe portábit.

Ant. A ventre matris conſecrátus eſt Prophéta, evértere, & erúere, & pérdere, & íterum renováre. *Eccli.* 49.

Ant. 4. Ille erat lu-

cérna ardens & lucens, & teſtimónium perhíbuit veritáti. *Joan.* 5.

Capitulum. Act. 19.

JOánnes baptizávit baptíſmo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum qui ventúrus eſſet poſt ipſum, ut créderent, hoc eſt, in Jeſum.

℣. Docébo iníquos vias tuas, ℟. Et impii ad te converténtur. Allelúia, allel. allel. *Pſ.* 50.

Ad Benedictus

Ant. 3. A diébus Joánnis Baptíſtæ regnum cœlórum vim pátitur, & violénti rápiunt illud. *Matth.* 11.

Oratio.

DEus qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis Nativitáte fecíſti, da pópulis tuis ſpirituálium grátiam gaudiórum, & ómnium fidélium mentes dírige in viam ſalútis ætérnæ. Per Dóminum.

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus quartâ omiſſâ.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Veſperis.

℟. *brev.* Parávi lucérnam Chriſto meo. * Allelúia, allelúia.

℣. Super ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea. * Allelúia. Glória. Parávi. *Pſal.* 131.

℣. Prótegam eum quóniam cognóvit nomen meum; ℟. Et oſténdam illi ſalutáre meum. Allelúia, allel. allel. *Pſ.* 90.

AD SEXTAM.

Capitulum de Laudibus.

℟. *brev.* Annuntiávi juſtítiam tuam in Ecclésia magna. * Allelúia, allel.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo, Dómine. * Allelúia. Glória. Annuntiávi. *Pſal.* 39.

℣. Juſtítiam tuam, Deus, non abſcóndi in corde meo: ℟. Veritátem tuam, & ſalutáre tuum dixi. Allelúia, allel. allel. *Pſal.* 39.

AD NONAM.

Capitulum. Iſ. 49.

DOminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus eſt nóminis mei, & póſuit os meum quaſi gládium acútum, in umbra manûs ſuæ protéxit me, & póſuit me ſicut ſagíttam eléctam.

℟. *brev.* Dixi iníquis:

Nolíte iníquè ágere. * Allelúia, allelúia.

℣. Et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu. * Allelúia. Glória. Dixi iníquis. *Pſal.* 74.

℣. Loquébar de teſtimóniis tuis in conſpéctu regum: ℟. Et non confundébar. Allelúia, allel. allel. *Pſal.* 118.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus. Capitulum, Hymnus & Verſus ut in I. Veſperis.

Ad Magníficat

Ant. 1. Amícus ſponſi, qui ſtat, & audit eum, gáudio gaudet propter vocem ſponſi: Hoc ergo gáudium meum implétum eſt. *Joan.* 3.

Oratio ut ſupra ad Laud.

Fit commemor. S. Maximi Epiſcopi per Antiph. Elégit *pag.* xxj, *Oratio* Deus fidélium *pag.* xxiv. *Et S. Eligii per Antiph.* Ego ſum. *Oratio* Deus qui pópulis *pag.* xxiv. *de Communi Ss. Pontificum.*

DIE XXV.
In Feſto
S. MAXIMI EPISCOPI.

Semiduplex - minus.

Omnia de Communi Ss. Pontificum pag. *xix.*

Oratio Deus, qui pópulis *pag.* xxiv.

Ex Gennadio in Catalogo illuſtrium virorum, Baronio & aliis.

Lectio ij. De S. Maximo.

Maximus Taurinénſis Eccléſiæ Epíſcopus, inter Scriptóres Eccleſiáſticos nominatíſſimus, vir fuit in Scriptúris divínis ſatis inténtus, & ad docéndum ex témpore plebem ſufficiens. Plúrimas in laudem Apoſtolórum, Mártyrum & aliórum Sanctórum Homílias compóſuit; ſed & de Capitulis Evangeliórum & Actuum Apoſtolórum multa ſapiénter expóſuit, quæ in Eccléſia legi ſolent, & quibus abúndè conſtat quàm sédulo labóre veri paſtóris miniſtérium impléverit. Multis intérfuit concíliis quæ ſua ætáte celebráta ſunt, tum ad fidem advérsùs Heréticos vindicándam, tum ad morum emendatiónem. In Concílio Románo quod ſub Hilário Papa anno quadringentéſimo ſexagéſimo quinto hábitum eſt, poſt Románum Pontíficem Máximus Taurinén-

ſis ex prærogatíva ætátis, forſan & eruditiónis ac ſanctitátis primo loco pónitur inter Epíſcopos. Obiit anno quadringentéſimo ſexagéſimo ſexto.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis in Nativitáte S. Joánnis Baptíſtæ.

De Octava S. Joan. Bapt.

Lectio iij. Num. 5. & 6.

JOánnes erat lucérna ardens & lucens: Non ait Chriſtus, lucens & ardens, quia Joánnis ex fervóre ſplendor, non fervor pródiit ex ſplendóre. Sunt enim qui non eo lucent, quia fervent, ſed magis fervent ut lúceant. At iſti planè non fervent caritátis ſpíritu, ſed ſtúdio vanitátis; vultis noſſe quemádmodùm arſit Joánnes & luxit? Ego utrúmque in eo tríplicem poſſe árbitror inveníri, & ardórem ſcílicet & ſplendórem: Ardens enim erat in ſeípſo, veheménti auſteritáte converſatiónis; erga Chriſtum, íntimo quodam & pleno fervóre devotiónis: Erga peccántes próximos, conſtántiâ líberæ increpatiónis: Luxit nihilóminùs, ut paucis díxerim exémplo, dígito, verbo: Et ſeípſum oſténdens ad imitatiónem, & lumináre majus quod latébat ad peccatórum remiſſiónem; & ipſas quoque ténebras noſtras illúminans, útique ad correctiónem. Consídera ígitur hóminem angélico promíſſum oráculo, concéptum miráculo, ſanctificátum in útero, & novum in novo hómine pœniténtiæ miráre fervórem. * Hódie recólitur memória Tranſlatiónis Sancti Elígii cujus corpus in Eccléſia Cathedráli Noviomenſi quiéſcens, de prióre Theca in álteram ornatiórem tránſtulit Samſon Reménſis Archiepíſcopus, invitátus à Balduíno præſule, anno Dómini milléſimo centéſimo quinquagéſimo séptimo, die vigéſimâ quintâ Júnii.

Poſt Laudes *Commemoratio Octavæ S. Joannis & Tranſlationis S. Eligii per Ant.* Elégit ipſum *pag.* xxj. *Oratio* Deus, qui pópulis *pag.* xxiv. *de Communi Ss. Pontificum.*

Poſt Vesperas *Commemoratio Octavæ & Ss. Joannis & Pauli Martyrum per Ant.* Cùm vos

non poſſunt occidere. Timéte autem magis eum qui habet poteſtátem & corpus & ánimam míttere in gehénnam, & serváre eas quæ eſſent ad eum confeſſiónes. Etenim ipſe confeſsúrum ſe promittébat coram Patre ſuo, eos qui confiteréntur nomen ſuum coram homínibus; negatúrum autem eos qui negárent eum, & confuſúrum eos qui confunderéntur contra confeſſiónem ejus. Et cùm hæc ita ſe hábeant, ad tantam temeritátem progréſſi ſunt quidam, ut étiam Mártyres ſpernant, & vitúperent eos qui propter Dómini confeſſiónem occidúntur, & ſúſtinent ómnia à Dómino prædícta, & ſecúndùm hoc conántur veſtígia ſequi paſſiónis Dómini, paſsíbiles Mártyres facti, quod & concúpimus ipſis Martyribus. Cùm enim inquirétur ſanguis eórum, & glóriam conſequéntur, tunc à Chriſto confundéntur omnes qui inhonoravérunt eórum Martyrium.

Poſt LAUDES *commem. Octavæ S. Joannis Bapt.*

✠

DIE XXVIII.

IN VIGILIA Ss. Apoſtolorum PETRI ET PAULI

Simplex.

Omnia de Feria occurr. Commemoratio Octavæ S. Joannis Baptiſtæ.

AD MATUTINUM.

Duæ primæ Lect. de Scriptura occurrente ex qua fit una.

Duo prima ℟℟. de Tempore ſecundum Feriam.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

In Vig. Ss. Petri & Pauli. Lectio ij.

GAudium noſtrū in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane condíri debet. Si hæc in vigília cujúſque Sancti cogitáre debémus, quid faciémus in ſolemnitáte ſanctórum & ſummórum Apoſtolórum? Petrum & Paulum loquor. Sufficeret uníus feſtívitas ad infundéndam exultatiónem univérſæ terræ: ſed ambórum juncta eſt ad cúmulum gaudiórum, ut quómodò in vita ſua dilexérunt ſe, ita & in morte non ſint ſeparáti. Quid illis poténtius, dum fuérunt in terris? quorum

álteri tradúntur claves cœlórum, álteri magiſtérium géntium .... Et qui nobis reliquérunt majóra exémpla, quàm illi, qui in fame & ſiti, in frigore & nuditáte, & in ómnibus illis quæ Paulus enúmerat, júgiter ſunt afflícti, & demum felíci martyrio regna cœléſtia conſcendérunt? Verè nobis rubor confuſiónis ſunt, quos vix audeámus reſpícere, ne dicam imitári. Orémus ergo eos, ut ipſi propítium nobis reddant amícum ſuum júdicem noſtrum, qui eſt Deus benedíctus in ſæcula.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio iij. *Cap.* 14.

IN illo témpore; Compulit Jeſus diſcípulos aſcéndere in navículam, & præcédere eum trans fretum, donec dimítteret turbas. Et réliqua.

Homília Sancti Hierónymi Presbyteri.

In Matth. Lib. 2.

RESpóndens Petrus dixit: Dómine, ſi tu es, jube me veníre ad te ſuper aquas. In ómnibus locis ardentíſſimæ fídei invenítur Petrus. Interrogátis diſcípulis quem hómines dícerent Jeſum, Dei Fílium confitétur. Voléntem ad paſſiónem pérgere próhibet: & licèt erret in ſenſu, tamen non errat in afféctu, nolens eum mori, quem Fílium Dei fúerat paulò ante confeſſus. In montem cum Salvatóre inter primos primus aſcéndit, & in paſſióne ſolus ſéquitur. Peccátum negatiónis quod ex repentíno timóre deſcénderat, amáris ſtatim ábluit lácrymis. Poſt paſſiónem cùm eſſent in lacu Genézareth & piſcaréntur, & Dóminus ſtaret in líttore, ille non pátitur moras, ſed accínctus ependyte ſuo, ſtatim præcipitátur in fluctus. Eódem ígitur fídei ardóre quo ſemper, nunc quoque cæteris tacéntibus, credit ſe poſſe fácere per voluntátem Magíſtri, quod ille póterat per natúram. Et cùm cœpíſſet mergi, clamávit dicens: Dómine, ſalvum me fac. Ardébat enim fides, ſed humána fragílitas in profúndum trahébat. Páululùm ergo relínquitur tentatióni, ut augeátur fides, & intélligat ſe non facilitáte poſtulatiónis, ſed poténtiâ Dómini con-

ſervátum. Et contínuò Jeſus exténdens manum apprehéndit eum, & ait illi: Módicæ fidei, quare dubitáſti? Si Apóſtolo Petro, (de cujus fide & ardóre mentis ſuprà díximus, qui confidénter rogáverat Salvatórem dicens: Dómine, ſi tu es, jube me veníre ad te ſuper aquas) quia páululùm tímuit, dícitur: Módicæ fídei quare dubitáſti? quid nobis dicéndum eſt, qui hujus módicæ fidei ne mínimam quidem habémus portiúnculam?

℟. Parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum in óculis ómnium géntium; * Et vidébunt omnes fines terræ ſalutáre Dei noſtri. ℣. Sedéntibus in regióne umbræ mortis, lux orta eſt eis. * Et vidébunt. Glória. * Et vidébunt. *Iſ.* 52. *Matth.* 4.

Oratio.

DEus, qui beatórum Apoſtolórum Petri & Pauli natalítia præíre concédis, tríbue nos, quæſumus, ſemper & eórum benefíciis præveníri, & oratiónibus adjuvári. Per.

Commemoratio Octavæ S. Joannis Baptiſtæ.

DIE XXIX.

IN FESTO

SS. PETRI ET PAULI.

APOSTOLORUM.

Solemne-minus.

IN I. VESPERIS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. Act. 15.

VIri fratres, vos ſcitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit, per os meum audíre gentes verbum Evangélii, & crédere.

Reſponſorium. Vivit Dóminus qui edúxit fílios Iſraël: * Ecce piſcatóres piſcabúntur eos: † Dómine, fortitúdo mea, & robur meum, & refúgium meum, ad te gentes vé-

nient ab extrémis terræ : & ſcient quia nomen tibi Dóminus. ℣. Dixit eis Jeſus : Veníte poſt me, & fáciam vos fieri piſcatóres hóminum. * Ecce. Glória. † Dómine. *Jerem.* 16. *Marc.* 1.

HYMNUS.

QUOS fides, virtus, pietáſque junxit,
Príncipes cœli géminos canámus :
Par decus vitæ, váriæ nec impar
Glória mortis.

DUM latet ſummi Déitas Magíſtri,
Véritas Petro ſine nube fulget :
Primus ætérno génitum fatétur
NúmineChriſtum.

QUA patet tellus, pópulos Tonánti,
Géntium Doctor, domat ore Paulus :
Hinc triumpháto ſibi nomen addit
Victor ab orbe.

MILLE poſt gentes Dómino ſubáctas,
Hic cadit ferro ; cruce pendet alter :
Spléndidam fortes meruére fuſo
Sánguine laurum.

ROMA, ditáris moriénte Petro ;
Fis poteſtátis potióris hæres :
Majus & bello tibi Chriſtiána
Pax decus addit.

STABIT ætérnum tua, Petre, ſedes :
Hanc ſuper petram ſtruit, hanc fidélis
Fundat immótamDeus, ac perénni
Fœdere firmat.

LAUS Deo Patri, genitóque Verbo,
Laus tibi compar, utriúſque Flamen :
Noſque fac, tantis dúcibus, beátos
Tángere portus.
Amen.

℣. Súſcitans Dóminus à terra ínopem, ℟. Ut cóllocet eum cum princípibus. Allelúia, allel. all. *Pſ.* 112.

Ad Magníficat

Ant. 1. Exultáte in Jerúſalem, omnes qui diligitis eam : cognoſcétur manus Dómini ſervis ejus : annuntiábunt glóriam meã géntibus ; & addúcent omnes fratres veſtros donum Dómino ad montem ſanctum. *Iſ.* 66.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invitat. Chriſtum, qui

dedit Apoſtólos in ædificatiónem córporis ſui, * Veníte, adorémus. *Epheſ.* 4.

Pſalm. Venite. *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. Vocábo ſervum meum; & poteſtátem dabo in manu ejus. *Iſ.* 22.

Ant. 2. Oculus Dei reſpéxit illum in bono, & eréxit eum ab humilitáte ipsíus, & exaltávit caput ejus. *Eccli.* 11.

Ant. 8. Ipſum elégit ab omni vivénte, in lege ſua lucem dare Iſraël. *Eccli.* 45.

℣. Beátus quem elegíſti, & aſſumpsíſti:

℟. Inhabitábit in átriis tuis. Allelúia, allel. allel. *Pſ.* 64.

De Iſaïa Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 61.

VOcabúntur in Sion fortes juſtítiæ, plantátio Dómini ad glorificándum. Et ædificábunt desérta à ſæculo, & ruínas antíquas érigent, & inſtaurábunt civitátes desértas, diſſipátas in generatiónem & generatiónem. Et ſtabunt aliéni, & paſcent pécora veſtra: & filii peregrinórum, agrícolæ, & vinitóres veſtri erunt. Vos autem ſacerdótes Dómini vocabímini: miníſtri Dei noſtri, dicétur vobis: Fortitúdinem géntium comedétis, & in glória eárum ſuperbiétis.

℟. Benedícant nómini glóriæ tuæ excélſo in omni laude: * Tu, Dómine, elegíſti eum, & inveníſti cor ejus fidéle coram te. ℣. Dixit Jeſus Petro: Séquere me. * Tu, Dómine. Glória. * Tu, Dómine. 2. *Eſdr.* 9. *Joan.* 21.

Lectio ij.

EGo Dóminus díligens judícium, & ódio habens rapínam in holocáuſto: & dabo opus eórum in veritáte, & fœdus perpétuum fériam eis: & ſcient in géntibus ſemen eórum, & germen eórum in médio populórum: omnes qui víderint eos, cognóſcent illos, quia iſti ſunt ſemen cui benedíxit Dóminus. Gaudens gaudébo in Dómino, & exultábit ánima mea in Deo meo, quia índuit me veſtiméntis ſalútis; & induménto juſtítiæ circúmdedit me, quaſi ſponſum decorátum corónâ, & quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis. Sicut enim

terra

terra profert germen ſuũ, & ſicut hortus ſemen ſuum gérminat, ſic Dóminus Deus germinábit juſtítiam & laudem coram univérſis géntibus.

℟. Quam glóriam adéptus eſt! * Fuit magnus ſecúndùm nomen ſuum, máximus in ſalútem electórum Dei. ℣. Intúitus Petrum Jeſus, dixit: Tu es Simon filius Jona: tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus.* Fuit. Glória. * Fuit. *Eccli.* 46. *Joan.* 1.

Lectio iij. *Cap.* 66.

MIttam ex eis qui ſalváti fúerint, ad gentes in mare, in Africam & Lydiam tendéntes ſagíttam; in Italiam & Græciam, ad ínſulas longè, ad eos qui non audiérunt de me, & non vidérunt glóriam meam: & annuntiábunt glóriã meam géntibus. Et addúcent omnes fratres veſtros de cunctis géntibus donum Dómino in equis, & in quadrígis, & in lécticis, & in mulis, & in carrúcis, ad montem ſanctum meum in Jerúſalem, dicit Dóminus, quómodò ſi ínferant filii Iſraël munus in vaſe mundo in domum Dómini. Et aſſúmam ex eis in ſacerdótes & levítas, dicit Dóminus. Quia ſicut cœli novi, & terra nova quæ ego fácio ſtare coram me, dicit Dóminus: ſic ſtabit ſemen veſtrum & nomen veſtrum.

℟. Ponam in eis ſignum: & * Mittam ex eis qui ſalváti fúerint in Itáliam, ad ínſulas longè, ad eos qui non audiérunt dè me: & † Addúcent omnes fratres veſtros de cunctis géntibus donum Dómino. ℣. Aſcéndens Jeſus in navim quæ erat Simónis, dixit ad eum: Duc in altum, & laxáte rétia veſtra in captúram. * Mittam. Glória. † Addúcent. *Iſ.* 66. *Luc.* 5.

IN II. NOCTURNO

Ant. 8. Vos teſtes mei, dicit Dóminus, & ſervus meus quem elégi *Iſ.* 43.

Ant. 5. Dóminus exaltávit in ætérnum cornu ejus: & dedit illi ſedem glóriæ in Iſraël. *Eccli.* 47.

Ant. 1. Dóminus dixit ad te: Tu paſces pópulum meum Iſraël. 2. *Reg.* 5.

℣. Conſtítuit eum dóminum domûs ſuæ,

℟. Et príncipem omnis

poſſeſſiónis tuæ. Allelúia, allelúia, allelúia. *Pſ.* 104.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

In Feſto Apoſtolorum.

Lectio iv. *Num.* 1.

GLorióſa nobis ſolémnitas illúxit, quam præclári Mártyres, Mártyrum duces, Apoſtolórum príncipes morte clariſſimâ conſecrárunt. Iſti ſunt Petrus & Paulus, duo magna luminária, quos Deus in córpore Eccléſiæ ſuæ conſtítuit quaſi géminum lumen oculórum. Hi mihi tráditi ſunt in magíſtros, & in mediatóres, quibus ſecúrè me committere poſſim; quia & notas mihi fecérunt vias vitæ, & mediántibus illis ad illum Mediatórem aſcéndere pótero, qui venit pacificáre per ſánguinem ſuum, & qui in cœlis, & quæ in terris ſunt. Ille enim in utráque natúra puríſſimus eſt, qui peccátum non fecit, nec invéntus eſt dolus in ore ejus. Quómodò ergo ad illam accédere audébo, qui ſum ſupra modum peccans peccátor, qui peccávi ſupra númerum arénæ maris, cum ille púrior, ego impúrior eſſe non poſſim? Proptéreà dedit mihi Deus hómines iſtos, qui & hómines eſſent & peccatóres, & máximi peccatóres; qui in ſeipſis, & de ſeipſis díſcerent quáliter áliis miſeréri debérent. Magnórum enim críminum rei, magnis criminibus fácilè donábunt véniam: & in qua mensúra menſum eſt eis, remetiéntur nobis.

℞. Viſio quam locútus eſt vir cum quo eſt Deus, & qui Deo ſecum moránte, ait: * Quis aſcéndit in cœlum atque deſcéndit? Quod nomen eſt ejus, ſi noſti? ℣. Dicit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos quem me eſſe dícitis? Reſpóndens Petrus, dixit: Tu es Chriſtus Fílius Dei vivi. * Quis. Glória. * Quis. *Prov.* 30. *Matth.* 16.

Lectio v. *Num.* 1. & 2.

PEccávit peccátū grande Petrus Apóſtolus, & fortáſſis quo grándius nullum eſt: & tam velocíſſimè quàm facíllimè véniam conſecútus eſt; & ſic, ut nihil de ſingularitáte primátûs ſui amítteret. Sed & Paulus qui in ipſa víſcera naſcéntis Eccléſiæ tam ſinguláriter quā incomparabíliter graſſátus

eſt, per ipsíus Filii Dei vocem ad fidem addúcitur; & pro tantis malis, tantis bonis replétus eſt, ut vas electiónis fieret ad portándum nomen ejus coram géntibus, & régibus, & filiis Iſraël: vas dignum & cœléſtibus férculis replétum, de quo & ſanus eſcam, & infirmus accípiat medicínam. Tales decébat humáno géneri Paſtóres & Doctóres conſtítui, qui & dulces eſſent, & poténtes, & nihilóminùs ſapiéntes: dulces, ut me blandè miſericorditérque ſuſcíperent; poténtes, ut fórtiter protégerent; ſapiéntes, ut ad vitam, & per viam dúcerent quæ ducit ad civitátem.

℟. Sit nomen Dómini benedíctum à ſæculo: * Ipſe revélat profúnda & abſcóndita: tibi, Deus, confiteor, teque laudo, quia ſapiéntiam dedíſti mihi. ℣. Dixit Jeſus Petro: Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro & ſanguis non revelávit tibi, ſed Pater meus qui in cœlis eſt. * Ipſe. Glória. * Ipſe. *Dan.* 2. *Matth.* 16.

Lectio vj. Num. 2. & 3.

Quid Petro dúlcius, qui tam dúlciter omnes ad ſe cónvocat peccatóres, ſicut & Actus Apoſtólici, & Epiſtolárum ejus séries atteſtátur? Quid illo poténtius, cui & terra obedívit cùm mórtuos réddidit, & mare ſub ejus pédibus calcábile ſe præbuit? Qui Simónem magum ſpíritu oris ſui in áëre áttigit, qui claves regni cœlórum tam ſinguláriter accépit, ut præcédat ſenténtia Petri ſenténtiam cœli? Quid autem illo ſapiéntius, cui non caro & ſanguis, ſed Pater qui in cœlis eſt, ſapiéntiam illam quæ de cœlis eſt, multâ largitáte revelávit? Libentiſſimè Paulum ſequor, qui præ nímia dulcédine luget eos qui peccavérunt, & non egérunt pœniténtiam; qui fórtior eſt omni principátu & poteſtáte; qui ſapiéntiam & medúllam ſacrórum ſénſuum non à primo vel ſecúndo, ſed à tértio cœlo lárgiter aſportávit. Hi ſunt Magíſtri noſtri, qui à Magíſtro ómnium vias vitæ pléniùs didicérunt, & docent nos uſque in hodiérnum diem.

℟. Erit quaſi pater habitántibus Jerúſalem: & dabo clavem domûs Da-

vid ſuper húmerum ejus: * Apériet, & non erit qui claudat: claudet, & non erit qui apériat.

℣. Jeſus dixit Petro: Tibi dabo claves regni cœlórum: & quodcúmque ligáveris ſuper terram, erit ligátum & in cœlis: & quodcúmque sólveris ſuper terram, erit ſolútum & in cœlis. * Apériet. Glória. * Apériet. *Iſ.* 22. *Matth.* 16.

IN III. NOCTURNO

Ant. 1. Reſpóndit Jeſu Simon Petrus: Dómine, ad quem íbimus? Verba vitæ ætérnæ habes. *Joan.* 6.

Ant, 3. Dómine, tecum parátus ſum & in cárcerem & in mortem ire. *Luc.* 22.

Ant. 7. In omni ópere dedit confeſſiónem Excélſo: de omni corde ſuo diléxit Deum qui fecit illum. *Eccli.* 47.

℣. Dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, ℟. Qui díligunt ſalutáre tuum. Allelúia, allel. allel. *Pſ.* 69.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 21.

In illo témpore; Dixit Simóni Petro Jeſus: Simon Joánnis, díligis me plus his? dicit ei: Etiam, Dómine, tu ſcis quia amo te. Dicit ei: Paſce agnos meos, Et réliqua.

Homília Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 296. *num.* 3.

Resúrgit Dóminus, apparet diſcípulis. Videt jam Petrus vivéntem, cui moriénti timúerat. Videt non Dóminum occíſum, ſed mortem in Dómino occíſam. Jam ergo confirmátus exémplo carnis ipsíus Dómini, mortē non eſſe uſque ádeò metuéndam, docétur amáre: Modò opus eſt ut amet, jam viſo Dómino vivo poſt mortem: modò amet, modò ſecúrus amet, ſecúrus quia ſecutúrus. Dóminus ergo, Petre, amas me? Et ille, Amo, Dómine. Et íterum hoc, & tértiò hoc, ut ter confiterétur amor, quod ter negáverat timor. Vidéte, percípite, díſcite. Non áliud quàm, Amas? interrogátur; non áliud quàm Amo, reſpondétur. Reſpondénti dícitur, Paſce oves meas.

℟. Dixit Jeſus Petro: Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo

Eccléſiam meam: Et *Portæ inferi non prævalébunt advérsùs eam. ℣. Urbs fortitúdinis noſtræ Sion, ſalvátor ponétur in ea murus & antemurále. * Portæ. Glória.* Portæ. *Matth.* 16. *Iſ.* 26.

Lectio viij. Num. 3. & 4.

COmmendátis Petro óvibus ſuis, & commendáto ſibi Petro cum óvibus ſuis, jam prænúntiat paſſionem, & dicit: Cùm eſſes júnior, cingébas te, & ibas quò velles; cùm autem ſénior factus fúeris, alter te cinget, & feret quò tu non vis. Hoc autem dicébat, ait Evangéliſta, ſignificans quâ morte clarificatúrus eſſet Deum. Vidétis hoc pertinére ad paſcéndas oves Dómini, ut non recuſétur mors pro óvibus Dómini. Paſce oves meas. Comméndat oves idóneo, an minùs idóneo? Primò, quas oves comméndat? Pretióſas, emptas non auro, non argénto, ſed ſánguine. Si dóminus homo commendáret ſervo ſuo oves ſuas, procul dúbio cogitáret utrùm pecúlium ſervi illíus idóneũ eſſet prétium óvium ſuárum, & díceret: Si perdiderit, ſi diſſipáverit, ſi consúmpſerit, habet unde reddat. Commendáret ergo ſervo idóneo oves ſuas, & ſervi facultátes in pecúnia quæreret pro óvibus quas pecúniâ comparávit.

℟. Simon ego rogávi pro te, ut non deficiat fides tua. Et tu * Aliquándo convérſus confirma fratres tuos. ℣. Convértam te, & ante fáciem meam ſtabis; quaſi os meum eris, & dabo te pópulo in murum æreum fortem. * Aliquándo. Glória. * Aliquándo. *Luc.* 22. *Jerem.* 15.

Lectio ix. Num. 4. & 5.

NUnc verò Dóminus Jeſus Chriſtus, quia ſervo comméndat oves quas ſánguine comparávit, idoneitátem ſervi in paſſióne ſánguinis quærit. Tanquàm díceret: Paſce oves meas. Comméndo tibi oves meas. Quas oves? Quas emi ſánguine meo. Mórtuus ſum pro eis. Amas me? Mórere pro eis. Et quidem ſervus ille hóminis homo pecúniam rédderet pro consúmptis óvibus; Petrus réddidit ſánguinem pro óvibus conſervátis. Eia, fratres, áliquid pro témpore volo

dícere. Quod Petro commendátum eſt, quod Petro mandátum eſt, non Petrus ſolus, ſed étiam álii Apóſtoli audiérunt, tenuérunt, ſervavérunt, maximéque ipſe conſors ſánguinis & diéi Paulus Apóſtolus. Audiérunt iſta, & ad nos audiénda tranſmiſérunt. Páſcimus vos, páſcimur vobíſcum. Det nobis Deus vires ſic amándi vos, ut poſsímus étiam mori pro vobis, aut effèctu aut affèctu.

℟. Dixit Jeſus Petro, ſignificans quá morte clarificatúrus eſſet Deum: Cùm ſenúeris, * Exténdes manus tuas, & álius te cinget, & ducet quò tu non vis. ℣. Ecce data ſunt ſuper te víncula, & ligábunt te in eis; & non egrediéris de médio eórũ. * Exténdes. Glória. * Exténdes. *Joan.* 21. *Ezech.* 3.

AD LAUDES

Ant. 1. Quid ſunt duæ olívæ iſtæ ad déxteram candelábri, & ad ſiníſtram ejus? *Zach.* 4.

Ant. 8. Iſti ſunt duo fílii ólei, qui aſsíſtunt Dominatóri univérſæ terræ. *Zach.* 4.

Ant. 5. Hómines magni virtúte, imperántes pópulo ſanctíſſima verba. *Eccli.* 44.

Ant. 7. Invocábunt.

CANTICUM.

Iſai. 52.

Quàm pulchri ſuper montes pedes annuntiántis & prædicántis pacem, * annuntiántis bonum,

Prædicántis ſalútem, dicéntis Sion: * Regnábit Deus tuus!

Vox ſpeculatórum tuórum: * levavérunt vocem, ſimul laudábunt:

Quia óculo ad óculum vidébunt; * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte, & laudáte ſimul, desérta Jerúſalem; * quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, redémit Jerúſalem.

Parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum * in oculis ómnium géntium:

Et vidébunt omnes fines terræ * Salutáre Dei noſtri.

Et dicitur quoties fit de Octava.

Ant. 7. Invocábunt nomen meum ſuper fílios Iſraël; & ego benedícam eis. *Num.* 6.

Ant. 6. Conſtítui eos príncipes, qui docérent

vos ſíngula: audíte illos, quia Dei judícium eſt. *Deuter.* 1.

Capitulum 2. Petr. 1.

NOn doctas fábulas ſecúti, notam fécimus vobis Dómini noſtri Jeſu Chriſti virtútem & præſéntiam, ſed ſpeculatores facti illíus magnitúdinis.

℣. Nimis honoráti ſunt amíci tui, Deus: ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. Allelúia, allelúia, allelúia. *Pſ.* 138.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Dei ſumus adjutóres: Nemo gloriétur in homínibus: ómnia enim veſtra ſunt, ſive Paulus, ſive Cephas: Vos autem Chriſti, Chriſtus autem Dei. 1. *Cor.* 3.

Oratio.

DEus, qui hodiérnam diem Apoſtolórum tuórum Petri & Pauli martyrio conſecráſti, da Eccléſiæ tuæ eórum in ómnibus ſequi præcéptũ, per quos Religiónis ſumpſit exórdium. Per.

AD HORAS

Antiphonæ de Laudibus, quartâ omiſsâ. Oratio Ibid.

AD TERTIAM

Capitulum ut in primis Veſperis.

℟. *brev.* Deus excélſus ſubjécit pópulos nobis. * Allelúia, allelúia. ℣. Et gentes ſub pédibus noſtris. * Allelúia. Glória. Deus. *Pſal.* 46.

℣. Benedícite gentes Deum noſtrum; ℟. Et audítam fácite vocem laudis ejus. Allelúia, allel. allelúia. *Pſ.* 64.

AD SEXTAM

Capitulum de Laudibus.

℟. *brev.* Annuntiavérunt ópera Dei. * Allelúia, allelúia. ℣. Et facta ejus intellexérunt. * Allelúia. Glória. Annuntiavérunt. *Pſ.* 63.

℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum. Allelúia, allelúia, allelúia. *Pſ.* 18.

AD NONAM

Capitulum. Hebr. 2.

CUm inítium accepíſſet enarrári (ſalus) per Dóminum, ab eis qui audiérunt, in nos confirmáta eſt, conteſtánte Deo ſignis, & porténtis, & váriis virtútibus.

℟. *brev.* Póſuit in eis verba ſignórum ſuórum: * Allelúia, allelúia. ℣. Et prodigiórum in terra.* Allelúia. Glória. Póſuit. *Pſ.* 104.

℣. Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos :

℟. Et tímuit omnis homo. Allelúia, allel. allel. *Pſ.* 63.

AD II. VESPERAS

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum, Hymnus & Verſus ut in primis Veſper.

Ad Magnificat

Ant. 6. Inclyti Iſraël interfécti ſunt : cecidérunt fortes : amábiles, & décori in vita ſua, in morte quoque non ſunt divíſi. 2. *Reg.* 1. *Oratio ut ad Laud.*

DIE XXX.

IN COMMEMORATIONE SANCTI PAULI *APOSTOLI.*

Duplex-minus.

Omnia de Communi Apoſtolorum p. *iij. exceptis quæ ſequuntur.*

IN I. VESPERIS

Hoc Feſtum primas non habet Veſperas, niſi transferatur, aut celebretur ritu Solemni in Eccleſia privata.

HYMNUS.

DIVINUM mémori péctore Príncipem,
Paulum pro méritis tóllite láudibus :
Orbis concélebret jam dócilis Deo
Orbi præpóſitum ducem.

QUAM lucem ſúperis fóntibus háuſerat,
Oblítus véterum, raptus in æthera,
Commíſſis pópulis, débitor ómnibus,
Pleno dívidit álveo.

ILLI paupéries ſpléndida cópia ;
Ingens mœror erat lætítiæ ſeges ;
Carcer, naufrágium, crébraque vérbera
Altæ ſémina glóriæ.

TANDEM Roma virum vidit, inánium
Cultrix Roma deûm : Cæſaris in domum
Infert ille fidem : ſæva nec álligant
Verbum víncula líberum.

MUNDO conſpícuum ceu jubar émicat,
Spargens perpétuũ quà gráditur diem,
Humánis óculis qui ſemel óccidit
Ætérno rútilat die.

VIVO nos génuit ſémine grátiæ ;
Miris mille modis, mille perículis,
Tanti patris amor non ſine ſánguine
Lucrátus ſóbolem Deo.

LAUS ſit ſumma Patri,

ſúmmaque Fílio :
Par ſit, Sancte, tibi laus
quoque, Spíritus,
Da Paulum per iter,
quod docet árduum,
Nobis quà líceat, ſequi.
Amen.

Ad Magnificat

Ant. 2. Ego ſum mínimus Apoſtolórum, qui non ſum dignus vocári Apóſtolus, quóniam perſecútus ſum Eccléſiã Dei; grátiâ autem Dei ſum id quod ſum. 1. *Cor.* 15.

Oratio ut infrà ad Laud.

Commemor. S. Petri per

Ant. 1. Simon Joánnis, amas me? Dómine tu ómnia noſti, tu ſcis quia amo te; Paſce oves meas. *Joan.* 21.

Oratio.

Deus qui beáto Petro Apóſtolo tuo, collátis clávibus regni cœléſtis ligándi atque ſolvéndi Pontifícium tradidíſti, concéde ut interceſſiónis ejus auxílio à peccatórum noſtrórum néxibus liberémur. Qui vivis.

IN II. NOCTURNO

Sermo Sancti Joánnis Chryſóſtomi.

Adverſ. vitup. vitæ monaſt.

Lectio iv.

Cum beátus Paulus péllicẽ quam Nero deperíbat, fídei ſacraménta ſuſcípere induxíſſet, ſimul perſuáſerat impúrũ illum congréſſum declináre, ille corruptórem & impoſtórem Paulum vócitans, primùm quidem eum conjécit in víncula : cùm verò illi perſuadére non poſſet ut puéllæ hæc mónita dare desíneret, necávit tandem. Quid ígitur ex hoc cóntigit, vel detriménti ei qui mortem paſſus eſt, vel emoluménti ei qui íntulit? Imò, quid non emoluménti fuit tunc necáto Paulo? quid non detriménti necánti Neróni?

In 2. Epiſt. ad Tim. Cap. 2. Homil. 4. *Lectio v.*

Paulus Cilix erat, péllium ſutor, inops, imperítus extérnæ ſapiéntiæ : homo ſæpè cum fame luctátus, & cui veſtítus neceſsárius ſæpè déerat. Neque hoc ſolùm, ſed in vínculis quoque cum latrónibus & homicídis, Nerónc jubénte, cædebátur tanquàm maléficus. Quis ígitur illúſtrior, quis glorióſior, qui caténam circumferébat, vinctúſque trahebátur ex cárcere, an qui ſuperabátur in púrpura? qui contemnebátur ímperans, an qui

juſſus nihil curábat jubéntis impérium? qui, ſolus cùm eſſet, vicit, an qui innúmero vallátus exércitu victus eſt? Cujus, inquam, ſortem quíſpiam cúpiat magis, Nerónis an Pauli? Illíus nempe neque ſepúlcrum cuíquam notum: at contrà, hic régibus ómnibus ſplendídior, régia in urbe in qua vicit, cónditus eſt: hic per ora ómnium ubíque celebrátur, coronatúſque prædicátur; ille contrà, maledíctis lacéſſitur innúmeris.

Lectio vj.

QUis mihi dabit circumfúndi córpori Pauli, affígi ſepúlcro, vidére púlverem córporis illíus, quæ adhuc in Chriſto déerant, adimpléntis, ſtígmata illíus geſtántis, prædicatiónem Evangélii ubíque ſeminántis? Púlverem, inquam, oris illíus per quod magnália & ineffabília Chriſtus locútus eſt, & admiránda illa orácula orbi prótulit Spíritus Sanctus? Quid enim os illud ſanctum non effécit? Dæmones éxpulit; peccáta abſólvit; tyránnos compéſcuit; philoſophórum linguas obſerávit; orbem Deo ádduxit; bárbaros philoſophári perſuáſit; ómnia coaptávit quæ in terra, & quæ in cœlis, ad quem vóluit modum diſpóſuit. Non ſolùm autem oris, ſed & cordis illíus púlverem vidére vellem. Cor iſtud ádeò fuit latum, ut in ſe ſuſcéperit, & íntegras urbes, & pópulos, & gentes: cor cœlis ſublímius, orbe látius, rádiis ſoláribus ſplendídius, igne fervéntius, adamánte ſolídius. Cor Pauli, cor erat Chriſti, & tábula Spíritus Sancti atque grátiæ volúmen. Quid opus eſt síngula recenſére? Vellem vidére ſepúlcrum quo recóndita ſunt arma illa juſtítiæ, arma lucis, membra in quibus vidébat Chriſtus; quæ templum fúerunt Spíritûs Sancti. Hoc corpus Romam munit, & cum iſto corpus étiam Petri.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 10.*

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oves in médio lupórum; eſtóte ergo prudéntes ſicut ſerpéntes, & ſimpli-

ces ſicut colúmbæ. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chrysóſtomi.

Homil. n. 2. 33. in Matth.

SIc dícere vidétur: Nolíte turbári, ſi cùm vos inter lupos mitto tanquàm oves & colúmbas eſſe júbeo: nam etſi poſſum contrárium quoque præſtáre, & non permíttere ut grave áliquid patiámini, nec lupis tanquàm oves ſubjécti ſitis, ſed efficere ut leónibus terribilióres evadátis; tamen ſic expédit fieri: hoc & vos quoque illuſtrióres fáciet, & meam declarábit virtútem. Sic enim póſteà dixit Paulo: Súfficit tibi grátia mea; nam virtus mea in infirmitáte perfícitur. Ipſe ígitur vos manſuetúdine oves effèci. Cùm enim ait: Ego mitto vos ſicut oves, illud occúltè innuit: Ne ígitur ánimo dejiciámini; certè enim ſcio, hâc potiſſimùm manſuetúdine ubique invíctos vos eſſe futúros.

Lectio viij.

NOn enim vos eſtis qui loquímini, ſed Spíritus Patris veſtri qui lóquitur in vobis. Habébant reges in médio ſui duódecim hómines idiótas, quos vínculis, flagéllis, carcéribus, ut ſilérent, comminabántur: ſed ſicut rádii ſoláres vincíri néqueunt, ſic lingua eórum ligári non póterat. Quod ita fiébat, quia non ipſi erant qui loquebántur, ſed virtus Spíritûs Sancti. Quâ virtúte Paulus Agríppæ miníſtros, ipſúmque Nerónem ómnium hóminum flagitioſíſſimum fácilè ſuperávit. Dóminus enim mihi áſtitit, ait, & confortávit me, & éruit me de ore leónis.

Lectio ix.

RES útique magna, virum circa ſtagna verſári ſólitum, circa pelles, & telónii menſam, ſedéntibus tyránnis & ſátrapis, aſtántibus ſatellítibus ſtrictis gládiis, cùm omnes dénique pro tyránnis ſtarent, ſolum ingréſſum, ligátum, prono cápite, potuiſſe vel os aperíre. Etenim nec loquéndi, nec dógmata defendéndi locum illis dabant, ſed tanquàm commúnes orbis peſtes ſupplíciis deputábant. Hi omnes, aiébant: Contra decréta Cæſaris fáciunt, regem álium di-

pervénit ad grátiam per labórem, ſed ad labóres ipsíus grátiæ dignatióne deſcéndit. Ipſe præcédet ante illum: ante quem? ante Chriſtum, qui eſt Deus noſter, Deus ómnium. Deus abſque quo álius non eſt. In ſpíritu & virtúte Elíæ: Hîc ſpíritum dicit illum, quem per divínam grátiam méruit, non quem carnis eſt conſecútus ad vitam: & virtútem dicit illam, quàm de ſupérnis hábuit, non illam quam propter córporis adéptus eſt firmitátem. Joannes ergo Elíæ venit in ſpíritu, & in ejus virtúte gráditur, qui totum victu, veſtítu, honóre, caſtitáte, abſtinéntiâ, & ómnibus Elíam virtútibus repræséntat & Chriſtum.

Poſt Laudes *commem. Octavæ Ss. Petri & Pauli per Ant. de Feſto, & ſic quoties fit de Octava.*

DIE II.

IN FESTO VISITATIONIS
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Duplex-majus. *In Metropol.* Solemne-minus.

IN I. VESPERIS

Pſalmi de Officio Parvo ſub Antiphonis de Laudibus.

Capitulum. Gen. 22.

Benedícam tibi, & benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, eò quòd obedíſti voci meæ.

℟. Lauda, fília Sion, lætáre, & exúlta in omni corde, fília Jerúſalem; * Rex Iſraël, Dóminus in médio tuî. ℣. Beáta quæ credidíſti, quóniam quæ dicta ſunt tibi perficiéntur à Dómino. * Rex Iſraël. Glória. * Rex Iſraël. *Soph.* 3. *Luc.* 1.

HYMNUS.

Montes, ſupérbum vérticem,
Quà Virgo tranſit, ſúbdite,
Cui ſe libénter ſtérnerent
Vel ipſa cœli ſydera.

Occulta quæ latet domi,
Audet foràs ſe pródere:

Semper ſibi timens pudor
Se caritáte prótegit.

It illa, non nectit moras:
Fugit vidéri, nec minùs
Fugit vidére, ne ſuo
Quidquam pudóri détrahat.

Beata quam preſſit pede,
Tellus! beáta sémita!
Colles beáti, qui ſimul
Cum matre ſensíſtis Deũ!

Beatiores hóſpites,
Vos, o quibus cœléſtia,
Loquénte matre Vírgine,
Audíre verba cóntigit!

¶ Mundo redémptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriúſque Spíritus. Amen.

℣. Véniat Dómine Salutáre tuum: ℟. Secúndùm elóquium tuum. *Pſ.* 118.

Ad Magnificat

Ant. 3. Tantùm in te eſt Deus, & non eſt abſque te Deus. Verè tu es Deus abſcónditus, Deus Iſraël ſalvátor. *Iſ.* 45.

Oratio ut infra ad Laud.

Commemoratio Octavæ S. Joan. Bapt. Deindè Ss. Apoſt. Petri & Pauli.

AD MATUTINUM

Invitat. Concéptum in útero Mariæ Jeſum, * Veníte, adorémus. *Luc.* 1.

Pſalm. Venite. *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO

Pſſ. de Officio Parvo.

Ant. 1. En diléctus meus lóquitur: Surge, própera, amíca mea. *Cant.* 2.

Ant. 2. Quàm pulchri ſuper montes pedes annuntiántis bonum! *Iſ.* 52.

Ant. 3. Viæ ſapiéntiæ viæ pulchræ, & omnes sémitæ illíus pacíficæ. *Prov.* 3.

℣. Víſita nos, Dómine, in ſalutári tuo, ℟. Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum. *Pſ.* 105.

Lect. de Script. occurr.

In Metropol. ſequentes

De Cantícis Canticórum.

Lectio j. *Cap.* 2.

Ego flos campi, & lílium convállium. Sicut lílium inter ſpinas, ſic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna ſylvárum, ſic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus quem deſideráveram, ſedi: & fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, ſtipáte me malis:

quia amóre lángueo. Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, filiæ Jerúſalem, per cápreas, cervóſque campórum, ne ſuſcitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, quadúſque ipſa velit.

℞. Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine: * Multiplicabúntur in ſenécta úberi; & bene patiéntes erunt, ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noſter.

℣. Angelus Dixit Maríæ: Ecce Elízabeth cognáta tua concépit fílium in ſenectúte ſua; & hic menſis ſextus eſt illi, quæ vocátur ſtérilis. * Multiplicabúntur. *Pſ.* 91. *Luc.* 1.

Lectio ij.

VOx diléchi mei: ecce iſte venit ſáliens in móntibus, transíliens colles: símilis eſt diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum. En ipſe ſtat poſt paríetem noſtrum, reſpíciens per fenéſtras, proſpíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formóſa mea, & veni. Jam enim hiems tránſiit, imber ábiit & recéſſit. Flores apparuérunt in terra noſtra, tempus putatiónis advénit: vox túrturis audíta eſt in terra noſtra: ficus prótulit groſſos ſuos, víneæ floréntes dedérunt odórem ſuum.

℞. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * Propè timéntes eum ſalutáre ipsíus; ut inhábitet glória in terra noſtra.

℣. Exúrgens María ábiit in montána cum feſtinatióne, in civitáté Juda. * Propè. *Pſ.* 84. *Luc.* 1.

Lectio iij.

SUrge amíca mea, ſpecióſa mea, & veni: colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, oſténde mihi fáciem tuam; ſonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, & fácies tua decóra. Cápite nobis vulpes párvulas, quæ demoliúntur víneas: nam vínea noſtra flóruit. Diléctus meus mihi, & ego illi, qui páſcitur inter lília, donec aſpíret dies, & inclinéntur umbræ. Revértere: símilis eſto, dilécte mi, cápreæ hinnulóque cervórum ſuper montes Bethel.

℞. Próſperum iter fáciet Deus ſalutárium noſ-

trórum : * Vidérunt ingréſſus tuos, Deus, ingréſſus Dei mei, regis mei qui eſt in ſancto. ℣. Intrávit María in domum Zacharíæ, & ſalutávit Elízabeth. * Vidérunt. Glória. * Vidérunt. *Pſ.* 67. *Luc.* 1.

IN II. NOCTURNO

Ant. 6. Ponam viſitatiónem tuam, pacem, dicit Dóminus, & occupábit ſalus muros tuos. *Iſ.* 60.

Ant. 8. Effúndam Spíritum meum ſuper ſemen tuum, & benedictiónem meam ſuper ſtirpem tuam. *Iſ.* 44.

Ant. 1. Hódie ſalus dómui huic facta eſt; venit enim Fílius hóminis quærere, & ſalvum fácere quod períerat. *Luc.* 19.

℣. Viſitáſti terram, Deus ſalutáris noſter :

℟. Multiplicáſti locupletáre eam. *Pſ.* 64.

Homília Sancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. Lib. 2. *Lectio iv.*

MOrále eſt ómnibus ut qui fidem éxigunt, fidem áſtruant. Et ídeò ángelus, cùm abſcóndita nuntiáret, ut fides aſtruerétur exémplo, ſenióris fœminæ ſterilíſque concéptum vírgini Maríæ nuntiávit, ut poſsíbile Deo omne quod ei placúerit, aſséreret. Ubi audívit hoc María, non quaſi incrédula de oráculo, nec quaſi incérta de núntio, nec quaſi dúbitans de exémplo, ſed quaſi læta pro voto, religióſa pro officio, feſtína præ gáudio, in montána perréxit. Quò enim, jam Deo plena, niſi ad ſuperióra, cum feſtinatióne conténderet? Neſcit tarda molímina ſancti Spíritûs grátia.

℟. Ut notum fieret nomen tuum, * Occurríſti, Dómine, lætánti & faciénti juſtítiam : in viis tuis recordabúntur tui.

℣. Factum eſt, ut audívit ſalutatiónem Maríæ Elízabeth, exultávit infans in útero ejus. * Occurríſti. *Iſ.* 64. *Luc.* 1.

Lectio v.

IN montána Virgo cum feſtinatióne, Virgo officii memor, injúriæ ímmemor, afféctu urgénte, non ſexu, relíctâ perréxit domo. Díſcite, vírgines, non circumcursáre per aliénas domos, non demorári in pláteis, non áliquos in público miſcére

ſermónes. María in domo ſera, feſtínat in público. Didiciſtis, vírgines, pudórem Maríæ; diſcite humilitátem. Venit propínqua ad próximam, júnior ad ſeniórem; nec ſolùm venit, ſed étiam prior ſalutávit: decet enim ut quantò cáſtior virgo, tantò humílior ſit. Sit magiſtra humilitátis, in qua eſt proféſſio caſtitátis. Eſt & cauſa pietátis, eſt étiam norma doctrínæ. Contuéndum eſt enim quia ſupérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur: María ad Elízabeth, Chriſtus ad Joánnem.

℞. In médiis séniitis * Sapiéntia lóquitur, dicens: Mecum ſunt divítiæ & glória: ámbulo ut ditem diligéntes me: & theſáuros eórum répleam.

℣. Repléta eſt Spíritu ſancto Elízabeth. * Sapiéntia. *Prov.* 8. *Luc.* 1.

Lectio vj.

CItò quòque advéntûs Maríæ, & præséntiæ Domínicæ benefícia declarántur. Simul enim ut audívit ſalutatiónem Maríæ Elízabeth, exultávit infans in útero ejus, & repléta eſt Spíritu ſancto. Vide diſtinctiónem, ſingulorúmque proprietátem verbórũ. Vocẽ prior Elízabeth audívit, ſed Joánnes prior grátiam ſenſit. Illa natúræ órdine audívit, iſte exultávit ratióne myſtérii. Illa Maríæ, iſte Dómini ſenſit advéntum. Iſtæ grátiam loquúntur, illi intùs operántur, pietatíſque myſtérium matérnis adoriúntur proféctibus, duplicíque miráculo prophétant matres ſpíritu parvulórum. Exultávit infans, repléta eſt mater. Non priùs mater repléta, quàm fílius; ſed cùm fílius eſſet replétus Spíritu ſancto, replévit & matrem.

℞. Inextinguíbile eſt lumen ſapiéntiæ: venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa, & innumerábilis honéſtas per manus illíus: * Infinítus enim theſáurus eſt homínibus.

℣. Deus Iſraël viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ: & eréxit cornu ſalútis nobis. * Infinítus. Glória. * Infinítus. *Sap.* 7. *Luc.* 1.

IN III. NOCTURNO

Ant. 5. Venit mihi gáudium à Sancto ſuper mi-

ſericórdia, quæ véniet ab Ætérno Salutári noſtro. *Baruch.* 4.

Ant. 4. Ecce Deus Salvátor meus, & factus eſt mihi in ſalútem. *Iſ.* 12.

Ant. 3. Dóminus factus eſt fortitúdo mea. *Iſ.* 49.

℣. De ventre matris meæ ℟. Tu es protéctor meus. *Pſ.* 70.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1.

EXúrgens María in diébus illis, ábiit in montána cum feſtinatióne in civitátem Juda; & intrávit in domum Zacharíæ, & ſalutávit Elízabeth. Et réliqua.

Homília Sancti Bernardi Abbátis.

De 12. Prærog. B. M. V. num. 10.

IN omni textu quátuor Evangeliórum, ſi bene meminimus, non niſi quater María loquens audítur. Primò quidem ad Angelum, ſed cùm jam ſemel atque íterum allocútus eam fuiſſet: ſecúndò ad Elízabeth, quando vox ſalutatiónis ejus Joánnem exultáre fecit in útero, & eâ magnificánte Maríam, ipſa magis Dóminum magnificáre curávit: tértiò ad Filium, cùm jam eſſet annórum duódecim, quòd ipſa & pater ejus doléntes quæſiſſent eum: quartò in nuptiis ad Fílium, & miniſtros. Si Maríam dilígitis, ſi conténditis ei placére, æmulámini modéſtiam ejus. Nec in ſola tamen Maríæ taciturnitáte commendátur humílitas, ſed evidéntiùs réſonat in ſermóne. Audíerat, Quod ex te naſcétur, Sanctum, vocábitur Fílius Dei; & nihil áliud, quàm ancíllam ejus ſe eſſe reſpóndit. Inde ventum eſt ad Elízabeth, & continuò Vírginis glória ſinguláris eídem per Spíritum revelátur. Dénique & mirabátur perſónam veniéntis, dicens: Unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me?

℟. Exclamávit Elízabeth voce magnâ & dixit: * Et unde hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? ℣. Quid eſt homo, Dómine, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum? * Et unde. *Luc.* 1. *Pſ.* 8.

Lectio viij.

COmmendábat & vocem ſalutántis, adjí-

quia amóre lángueo. Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, filiæ Jerúſalem, per cápreas, cervóſque campórum, ne ſuſcitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, quadúſque ipſa velit.

℟. Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine: * Multiplicabúntur in ſenécta úberi; & bene patiéntes erunt, ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noſter.

℣. Angelus Dixit Maríæ: Ecce Elízabeth cognáta tua concépit filium in ſenectúte ſua; & hic menſis ſextus eſt illi, quæ vocátur ſtérilis. * Multiplicabúntur. *Pſ.* 91. *Luc.* 1.

Lectio ij.

VOx dilécti mei: ecce iſte venit sáliens in móntibus, transíliens colles: símilis eſt diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum. En ipſe ſtat poſt paríetem noſtrum, reſpíciens per fenéſtras, proſpíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formóſa mea, & veni. Jam enim hiems tránſiit, imber ábiit & recéſſit. Flores apparuérunt in terra noſtra, tempus putatiónis advénit: vox túrturis audíta eſt in terra noſtra: ficus prótulit groſſos ſuos, víneæ floréntes dedérunt odórem ſuum.

℟. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * Propè timéntes eum ſalutáre ipsíus; ut inhábitet glória in terra noſtra.

℣. Exúrgens María ábiit in montána cum feſtinatióne, in civitáté Juda. * Propè. *Pſ.* 84. *Luc.* 1.

Lectio iij.

SUrge amíca mea, ſpecióſa mea, & veni: colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, oſténde mihi fáciem tuam; ſonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, & fácies tua decóra. Cápite nobis vulpes párvulas, quæ demoliúntur víneas: nam vínea noſtra flóruit. Diléctus meus mihi, & ego illi, qui páſcitur inter lília, donec aſpíret dies, & inclinéntur umbræ. Revértere: símilis eſto, dilécte mi, cápreæ hinnulóque cervórum ſuper montes Bethel.

℟. Próſperum iter fáciet Deus ſalutárium noſ-

trórum: * Vidérunt ingréſſus tuos, Deus, ingréſſus Dei mei, regis mei qui eſt in ſancto. ℣. Intrávit María in domum Zacharíæ, & ſalutávit Elízabeth. * Vidérunt. Glória. * Vidérunt. *Pſ.* 67. *Luc.* 1.

IN II. NOCTURNO

Ant. 6. Ponam viſitatiónem tuam, pacem, dicit Dóminus, & occupábit ſalus muros tuos. *Iſ.* 60.

Ant. 8. Effúndam Spíritum meum ſuper ſemen tuum, & benedictiónem meam ſuper ſtirpem tuam. *Iſ.* 44.

Ant. 1. Hódie ſalus dómui huic facta eſt; venit enim Fílius hóminis quærere, & ſalvum fácere quod períerat. *Luc.* 19.

℣. Viſitáſti terram, Deus ſalutáris noſter:

℟. Multiplicáſti locupletáre eam. *Pſ.* 64.

Homília Sancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. Lib. 2. *Lectio iv.*

Morále eſt ómnibus ut qui fidem éxigunt, fidem áſtruant. Et ídeò ángelus, cùm abſcóndita nuntiáret, ut fides aſtruerétur exémplo, ſenióris fœminæ ſterilíſque concéptum vírgini Maríæ nuntiávit, ut poſsíbile Deo omne quod ei placúerit, aſséreret. Ubi audívit hoc Maria, non quaſi incrédula de oráculo, nec quaſi incérta de núntio, nec quaſi dúbitans de exémplo, ſed quaſi læta pro voto, religióſa pro offício, feſtína præ gáudio, in montána perréxit. Quò enim, jam Deo plena, niſi ad ſuperióra, cum feſtinatióne conténderet? Neſcit tarda molímina ſancti Spíritûs grátia.

℟. Ut notum fíeret nomen tuum, * Occurríſti, Dómine, lætánti & faciénti juſtítiam: in víis tuis recordabúntur tuî. ℣. Factum eſt, ut audívit ſalutatiónem Maríæ Elízabeth, exultávit infans in útero ejus. * Occurríſti. *Iſ.* 64. *Luc.* 1.

Lectio v.

In montána Virgo cum feſtinatióne, Virgo offícii memor, injúriæ ímmemor, afféctu urgénte, non ſexu, relíctâ perréxit domo. Díſcite, vírgines, non circumcursáre per aliénas domos, non demorári in pláteis, non áliquos in público miſcére

quia amóre lángueo. Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, filiæ Jerúſalem, per cápreas, cervóſque campórum, ne ſuſcitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, quadúſque ipſa velit.

℟. Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine: * Multiplicabúntur in ſenécta úberi; & bene patiéntes erunt, ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noſter.

℣. Angelus Dixit Maríæ: Ecce Elízabeth cognáta tua concépit filium in ſenectúte ſua; & hic menſis ſextus eſt illi, quæ vocátur ſtérilis. * Multiplicabúntur. *Pſ.* 91. *Luc.* 1.

Lectio ij.

VOx diléćti mei: ecce iſte venit sáliens in móntibus, transíliens colles: símilis eſt diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum. En ipſe ſtat poſt paríetem noſtrum, reſpíciens per fenéſtras, proſpíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formóſa mea, & veni. Jam enim hiems tránſiit, imber ábiit & recéſſit. Flores apparuérunt in terra noſtra, tempus putatiónis advénit: vox túrturis audíta eſt in terra noſtra: ficus prótulit groſſos ſuos, víneæ floréntes dedérunt odórem ſuum.

℟. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * Propè timéntes eum ſalutáre ipsíus; ut inhábitet glória in terra noſtra.

℣. Exúrgens María ábiit in montána cum feſtinatióne, in civitáte Juda. * Propè. *Pſ.* 84. *Luc.* 1.

Lectio iij.

SUrge amíca mea, ſpecióſa mea, & veni: colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, oſténde mihi fáciem tuam; ſonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, & fácies tua decóra. Cápite nobis vulpes párvulas, quæ demoliúntur víneas: nam vínea noſtra flóruit. Diléctus meus mihi, & ego illi, qui páſcitur inter lília, donec aſpíret dies, & inclinéntur umbræ. Revértere: símilis eſto, diléćte mi, cápreæ hinnulóque cervórum ſuper montes Bethel.

℟. Próſperum iter fáciet Deus ſalutárium noſ-

trórum: * Vidérunt ingréſſus tuos, Deus, ingréſſus Dei mei, regis mei qui eſt in ſancto. ℣. Intrávit María in domum Zacharíæ, & ſalutávit Elízabeth. * Vidérunt. Glória. * Vidérunt. *Pſ.* 67. *Luc.* 1.

IN II. NOCTURNO

Ant. 6. Ponam viſitatiónem tuam, pacem, dicit Dóminus, & occupábit ſalus muros tuos. *Iſ.* 60.

Ant. 8. Effúndam Spíritum meum ſuper ſemen tuum, & benedictiónem meam ſuper ſtirpem tuam. *Iſ.* 44.

Ant. 1. Hódie ſalus dómui huic facta eſt; venit enim Fílius hóminis quærere, & ſalvum fácere quod períerat. *Luc.* 19.

℣. Viſitáſti terram, Deus ſalutáris noſter:

℞. Multiplicáſti locupletáre eam. *Pſ.* 64.

Homília Sancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. Lib. 2. *Lectio iv.*

MOrále eſt ómnibus ut qui fidem éxigunt, fidem áſtruant. Et ídeò ángelus, cùm abſcóndita nuntiáret, ut fides aſtruerétur exémplo, ſenióris fœminæ ſterilíſque concéptum vírgini Maríæ nuntiávit, ut poſsíbile Deo omne quod ei placúerit, aſséreret. Ubi audívit hoc Maria, non quaſi incrédula de oráculo, nec quaſi incérta de núntio, nec quaſi dúbitans de exémplo, ſed quaſi læta pro voto, religióſa pro offício, feſtína præ gáudio, in montána perréxit. Quò enim, jam Deo plena, niſi ad ſuperióra, cum feſtinatióne conténderet? Neſcit tarda molímina ſancti Spíritûs grátia.

℞. Ut notum fieret nomen tuum, * Occurríſti, Dómine, lætánti & faciénti juſtítiam: in viis tuis recordabúntur tuî.

℣. Factum eſt, ut audívit ſalutatiónem Maríæ Elízabeth, exultávit infans in útero ejus. * Occurríſti. *Iſ.* 64. *Luc.* 1.

Lectio v.

IN montána Virgo cum feſtinatióne, Virgo officii memor, injúriæ ímmemor, affécttu urgénte, non ſexu, relíctâ perréxit domo. Díſcite, vírgines, non circumcursáre per aliénas domos, non demorári in pláteis, non áliquos in público miſcére

quia amóre lángueo. Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, filiæ Jerúſalem, per cápreas, cervóſque campórum, ne ſuſcitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, quadúſque ipſa velit.

℟. Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine: * Multiplicabúntur in ſenécta úberi; & bene patiéntes erunt, ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noſter.

℣. Angelus Dixit Maríæ: Ecce Elízabeth cognáta tua concépit filium in ſenectúte ſua; & hic menſis ſextus eſt illi, quæ vocátur ſtérilis. * Multiplicabúntur. *Pſ.* 91. *Luc.* 1.

Lectio ij.

VOx dilécti mei: ecce iſte venit sáliens in móntibus, transíliens colles: símilis eſt diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum. En ipſe ſtat poſt paríetem noſtrum, reſpíciens per fenéſtras, proſpíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formóſa mea, & veni. Jam enim hiems tránſiit, imber ábiit & recéſſit. Flores apparuérunt in terra noſtra, tempus putatiónis advénit: vox túrturis audíta eſt in terra noſtra: ficus prótulit groſſos ſuos, víneæ floréntes dedérunt odórem ſuum.

℟. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * Propè timéntes eum ſalutáre ipsíus; ut inhábitet glória in terra noſtra.

℣. Exúrgens María ábiit in montána cum feſtinatióne, in civitáté Judá. * Propè. *Pſ.* 84. *Luc.* 1.

Lectio iij.

SUrge amíca mea, ſpecióſa mea, & veni: colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, oſténde mihi fáciem tuam; ſonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, & fácies tua decóra. Cápite nobis vulpes párvulas, quæ demoliúntur víneas: nam vínea noſtra flóruit. Diléctus meus mihi, & ego illi, qui páſcitur inter lília, donec aſpíret dies, & inclinéntur umbræ. Revértere: símilis eſto, dilécte mi, cápreæ hinnulóque cervórum ſuper montes Bethel.

℟. Próſperum iter fáciet Deus ſalutárium noſ-

trórum : * Vidérunt ingréſſus tuos, Deus, ingréſſus Dei mei, regis mei qui eſt in ſancto. ℣. Intrávit María in domum Zacharíæ, & ſalutávit Elízabeth. * Vidérunt. Glória. * Vidérunt. *Pſ.* 67. *Luc.* 1.

IN II. NOCTURNO

Ant. 6. Ponam viſitatiónem tuam, pacem, dicit Dóminus, & occupábit ſalus muros tuos. *Iſ.* 60.

Ant. 8. Effúndam Spíritum meum ſuper ſemen tuum, & benedictiónem meam ſuper ſtirpem tuam. *Iſ.* 44.

Ant. 1. Hódie ſalus dómui huic facta eſt; venit enim Fílius hóminis quærere, & ſalvum fácere quod períerat. *Luc.* 19.

℣. Viſitáſti terram, Deus ſalutáris noſter:

℟. Multiplicáſti locupletáre eam. *Pſ.* 64.

Homília Sancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. Lib. 2. *Lectio iv.*

MOrále eſt ómnibus ut qui fidem éxigunt, fidem áſtruant. Et ídeò ángelus, cùm abſcóndita nuntiáret, ut fides aſtruerétur exémplo, ſenióris fœminæ ſterilíſque concéptum vírgini Maríæ nuntiávit, ut poſsíbile Deo omne quod ei placúerit, aſséreret. Ubi audívit hoc Maria, non quaſi incrédula de oráculo, nec quaſi incérta de núntio, nec quaſi dúbitans de exémplo, ſed quaſi læta pro voto, religióſa pro offício, feſtína præ gáudio, in montána perréxit. Quò enim, jam Deo plena, niſi ad ſuperióra, cum feſtinatióne conténderet? Neſcit tarda molímina ſancti Spíritûs grátia.

℟. Ut notum fieret nomen tuum, * Occurríſti, Dómine, lætánti & faciénti juſtítiam: in viis tuis recordabúntur tui.

℣. Factum eſt, ut audívit ſalutatiónem Maríæ Elízabeth, exultávit infans in útero ejus. * Occurríſti. *Iſ.* 64. *Luc.* 1.

Lectio v.

IN montána Virgo cum feſtinatióne, Virgo offícii memor, injúriæ ímmemor, afféctu urgénte, non ſexu, relíctâ perréxit domo. Díſcite, vírgines, non circumcursáre per aliénas domos, non demorári in pláteis, non áliquos in público miſcére

DIE X.

In Feſto

SS. SEPT. FRATRUM

&

S. FELICITATIS

EORUM MATRIS.

Simplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum pag. *xiij.*

Oratio.

DA nobis, miséricors Deus, unánimes in fide & dilectióne tua perſeveráre, qui ſanctos Mártyres tuos eſſe tribuíſti ſincérâ caritáte in vita concórdes, & glorióſâ confeſſióne in morte conjúnctos. Per Dóminum.

Ex Actis apud Ruinard.

Lectio iij.

SEptem Fratres filii ſanctæ Felicitátis, Romæ in perſecutióne Marci Antoníni, à Públio Præfécto primùm blandítiis, deínde terróribus tentáti ſunt, ut, ejurátâ Chriſti fide, idólis ſacra fácerent. Adhortánte matre, tantam hausêre conſtántiam, ut à religiónis ſanctæ propóſito, nec ſpe, nec metu deterréri potúerint. Itaque in fidei confeſſióne perſeverántes, vária tormentórum & mortis génera perpéſſi ſunt. Januárius plumbátis cæſus eſt: Felix & Philíppus fúſtibus contúſi: Silvánus ex altíſſimo loco præceps dejéctus: Alexándro, Vitáli & Martiáli caput amputátum. Mater eórum quinto poſt menſe, abſcíſſo cápite, eámdem martyrii glóriam conſecúta eſt.

Veſperæ de ſequenti.

DIE XI.

In Feſto

SANCTI BENEDICTI

ABBATIS.

Semiduplex-minus.

Omnia de Communi Ss. Abbatum pag. *xxxv.*

Oratio.

DEus, qui beátum Abbátem Benedíctū ſæculi turbis ſubdúctum ac vítiis, tuæ firmiter legi adhærére fecíſti, quæſumus, ut ejus imitatióne in tua diſciplína perſeverántes, ſupérnæ vocatiónis bravíum áſſequi mereámur. Per.

Ex S. Greg. Lib. I. Dia. Cap. I. & 2. & aliis.

Lectio ij.

BEnedíctus Núrſiæ in Sabínis claro génere ortus, relíctis quibus Romæ inſtituebátur liberálibus diſciplínis, ut

totum ſe Chriſto daret, in altíſſima ſpelúnca eo loco qui Sublácus dícitur, per triénnium delituit. Sed jam erumpénte ex illis látebris famá ejus ſanctitátis, quidam mónachi ſe illi inſtituéndos tradidérunt: qui póſtea cùm regulárem ejus diſciplínam ferre non poſſent, venénum ipſi miſcére in potu conſtítuunt. Ille póculum oblátum crucis ſigno confrégit, ac relícto monaſtério, in ſolitúdinem ſe recépit. Sed cùm multi ad eum quotídie diſcípuli conflúerent, duódecim monaſtéria ædificávit. Póſteà migrávit ad Caſsínum, anno quingentéſimo vigéſimo nono, ubi ſimulácrũ Apóllinis comminuit, & aram evértit: ibíque ſancti Joánnis Baptíſtæ, & ſancti Martíni ſacélla conſtrúxit. Incolas autem chriſtiánis præcéptis ímbuit. Scripſit Monachórum régulam, quam ſanctus Gregórius diſcretióne præcípuam, ſermóne luculéntam appéllat.

Lectio iij.

MUlta prophético Spíritu ventúra prædíxit. Aliquot ante ménſibus quàm è vita migráret, præmónuit diſcípulos quo die eſſet moritúrus: ac ſepúlcrum in quo ſuum corpus condi vellet, ſex ante diébus quàm eò inferrétur juſſit aperíri. Sexto autem die deférri vóluit in oratórium, ubi Domínici córporis & ſánguinis perceptióne munítus, ſublátis in cœlum mánibus orans, inter manus diſcipulórum ánimam efflávit vigéſimo primo die Mártii, anno ſalútis quingentéſimo quadragéſimo tértio. Sancti viri oſſa unà cum relíquiis ſanctæ Scholáſticæ ſoróris ejus è Caſſinénſi monaſtério à ſancto Aigúlfo mártyre in Gállias advécta, atque in cœnóbium Floriacénſe, nunc ſancti Benedícti ad Ligerim, in Provincia Eccleſiáſtica Pariſiénſi, circa annum ſexcentéſimũ quinquagéſimum tértium tranſláta ſunt, undécimâ die Julii.

Ad Vesperas *commemoratio S. Thomæ per Ant.* Nemo patiátur *pag.* viij. *de Communi unius Martyris.*

Oratio ut infra.

Die xii.

In Feſto

SANCTI THOMÆ Cantuarienſis EPISCOPI & MARTYR.

Simplex.

Omnia de Communi unius Martyris. pag. *vij.*

Oratio.

OMnipotens ſempitérne Deus, qui beáto Thomæ Pontífici & mártyri tuo uſque ad mortem pro juſtítia certáre tribuíſti, fac nos ejus méritis vitæ frágilis amórem abjícere, & ad te qui ſalus & vera víta es, perveníre. Qui vivis.

Ex Joanne Sarisberienſi Epiſc. Carnot.

Lectio iij.

THomas, Londíni Gilbérto & Mathílde paréntibus ortus, litterárum ſtúdia Paríſiis felíciter absólvit. Repetíta deíndè Angliâ, públicis munéribus cum laude geſtis, Archidiáconus Cantuariénſis, ac regis Cancellárius creátus eſt. Mox Henríco ejus filio inſtituéndo admótus, tùm Theobáldo Cantuarienſi Epíſcopo ſuccéſſor deſtinátus, repudiáto Cancellárii múnere, ad ſeveriórem diſciplínam vitam cœpit exígere. Magnátum in ſe véhemens ódium concitávit, quòd opes Eccléſiæ, quas inváſerant, reſtitúere coegíſſet. Henríco, qui Epíſcopos ad ſervándas regni conſuetúdines júribus Eccléſiæ contrárias, ſacramento præſtito, volébat adígere, fórtiter réſtitit. Ob eam rem ſede dejéctus, Sénonas ad Alexándrum Papam ſe cóntulit, à quo cùm in in ejus manus depóſito ánnulo, Epiſcopátu cédere vellet, in ſuo gradu conſíſtere juſſus eſt. Remis ab Henríco Archiepíſcopo perhumániter excéptus, intérfuit Concílio quod anno milléſimo ſuprà centéſimum ſexagéſimum tértium ibidem celebrátum eſt. Cantuáriam póſteà revérſus, ab Epíſcopis quos, ob violáta eccléſiæ jura à censúris sólvere recusábat, novis calúmniis appétitur. His Henrícus plùs æquo tribuens, cùm per unum ſacerdótem ſtare dixíſſet quóminùs pace fruerétur, áulici quátuor gratum ſe regi factúros rati, trajécto mari, Thomam in Eccléſia aggrediúntur, qui, flexis génibus, ſe Deo ac beátæ

Mariæ commendans, caput impiis mánibus præcidéndum óbtulit, anno Dómini milléſimo centéſimo ſeptuagéſimo. Henrícus tam atróci facínore percúlſus, triduò ab omni penè cibo abſtínuit, auſterámque pro eo egit pœniténtiam. Thomam póſteà miráculis insígnem Alexánder tértius ſanctis adſcrípſit, ad cujus túmulum Ludovícus séptimus cùm oráret, Philíppi fílii graviſſimo morbo laborántis ſanitátem impetrávit.

Veſperæ de ſequenti.

DIE XIII.

In Feſto

SANCTI SYLÆ GENTIUM APOSTOLI.

Simplex.

Omnia de Communi Apoſtolorum pag. *iij.*

Oratio.

Deus, qui per beátum Sylam virum primũ in frátribus, géntibus viam salútis annuntiári voluíſti, da ut quem, plagis pro tuo nómine excéptis, verum Chriſti diſcípulum eſſe probáſti, noſtrum páriter apud te patrónum eſſe largiáris. Per eúmdem Dóminum noſtrum.

Ex Actis Apoſtolórum. *Ep. Petri & Pauli & Uſuar.*

Lectio iij.

Sylas ſeu Sylvánus ab Apóſtolis eléctus eſt, qui cum Juda Epíſtolam perférret Antiochíam, & reférret de geſtis à Synodo Jeroſolymitána; quam Epíſtolam cùm legíſſent fratres, gavíſi ſunt ſuper conſolatióne: Judas autem & Sylas, & ipſi cùm eſſent Prophétæ, conſoláti ſunt eos & confirmavérũt. Indè Sylas cum Paulo Apóſtolo proféctus, perambulávit Syriam & Cilíciam. Philíppis comprehénſi, virgis cæſi, multíſque plagis affécti, miſſi ſunt in cárcerem, ſtrictis ligno pédibus: quibus orántibus Deum, apérta ſunt óſtia cárceris, & captivórum ómnium víncula ſolúta. Quo ſtupéndo miráculo factum eſt, ut cuſtos cárceris cum omni domo ſua baptizarétur: Cùm autem perambuláſſent Amphípolim, Apollóniam, Beræam ubíque prædicántes Evangélium Dei, Paulus Athénas proféctus eſt, Syla & Timótheo remanéntibus; hos Paulus celériter ad ſe veníre præcépit.

Cùmque ad eum de Macedónia Corínthum veníſſent, inſtábat verbo Paulus, ipſis adjuvántibus. Scripsérunt étiam unà cum Paulo Sylas & Timótheus utrámque ad Theſſalonicénſes epíſtolam. Sylas dénique conſummáto Evangélicæ prædicatiónis múnere, in paſſióne ſua Chriſtum gloríficans, requiévit. *Veſp. de ſeq.*

Die xiv.

In Feſto

S. BONAVENTURÆ EPISCOPI & DOCTORIS.

Simplex.

Omnia de Communi Ss. Doctorum pag. *xxv.*

Oratio.

Deus, qui in Eccléſia tua beátum Bonaventúram Pontíficem ac Doctórem lucére & ardére fecíſti, da nobis cœléſtis ejus doctrínæ ſenſu ſic intùs áffici, ut dilectiónis illíus valeámus ſuavitáte repléri. Per.

Ex ejus vita apud Surin.

Lectio iij.

Bonaventúra Balneorégii in Etrúria natus, anno ætátis vigéſimo ſecúndo in Ordinem Fratrum Minórum aſcríbi vóluit: ubi Alexándro Alénſi magíſtro uſus, tantos progréſſus fecit, ut ſéptimo poſt anno libros Sententiárum Paríſiis publícè interpretátus ſit, & láuream doctorálem adéptus. Miníſter generális ſéptimus poſt ſanctum Franciſcum eléctus, ſingulárem in Ordinis adminiſtratióne prudéntiam ac ſollicitúdinem adhíbuit. Archiepiſcopátum Eboracénſem in Anglia ſibi à Cleménte quarto oblátum recusávit; ſed à Gregório décimo Cleméntis ſucceſſóre, honóres licèt fúgiens, in Cardinálium collégium cooptátus, & Albanénſis Eccléſiæ Epíſcopus conſecrátus eſt. Ampliſſimæ illíus dignitátis prærogatívas in Eccléſiæ utilitátem totus impéndit. Cathólicam fidem propugnávit; res difficíllimas in Concilio Lugdunénſi ſecúndo ita tractávit, ut ejus prudéntiâ, doctrínâ & oratiónibus, ſubláto ſchiſmatis diſsídio, Míchaël Palæólogus, Græcórum imperátor, Orientaléſque natiónes ad Apoſtólicæ ſedis communiónem redíerint. Migrávit è vita in eódem Concílio, quinquagínta tres annos natus, anno Chriſ-

ti milléſimo ducentéſimo ſeptuagéſimo quarto, décimâ-quartâ Júlii. Poſt óbitum cláruit miraculis, & à Sixto quarto, in Sanctórum númerum relátus eſt.

Die xv.

In Feſto

DIVISIONIS
seu Dispersionis
APOSTOLORUM.

Semiduplex-majus.

Omnia de Communi Apoſtolorum pag. *iij.*

Oratio.

LÆtétur Eccléſia tua, Deus, Apoſtolórum tuórum illumináta doctrinis: atque eórum inníxa ſuffrágiis, & devóta permáneat, & ſecúra conſiſtat. Per Dóminum.

Commemoratio S. Henrici per Ant. Qui ſéquitur me *p.* xlij. *de Comm. Juſt.*

Oratio.

DEus qui beátum Henrícum de terréno império ad regnum ætérnum tranſtuliſti, te ſupplíces exorámus, ut ſicut illum grátiæ tuæ ſuavitáte, illécebras ſæculi ſuperáre feciſti, ita nos fácias mundi blandiménta vitáre, & ad te puris méntibus pervenire. Per Dóminum.

Sermo Sancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 32. in Matth. num. 3. & 4. *Lectio ij.*

DUódecim miſit Jeſus: quoſnam qualéſve? Piſcatóres, Publicános. Et quid illis ait?... Eúntes prædicáte, quóniam appropinquávit regnum cœlórum. Vidéſne miniſtérii magnitúdinem? Vides Apoſtolórum dignitátem? Nihil ſenſíbile jubéntur dícere; nec ſicut Móyſes & Prophétæ prióres; ſed nova quædam & inexpectáta. Neque enim tália ipſi prædicábant, ſed terram & terréna bona: hi autem regnum cœlórum & quæ ibi ſunt ómnia. * Neque inde ſolùm hi majóres ſunt, ſed étiam ex obediéntia. Neque enim recúſant, neque cunctántur, ſicut véteres illi, ſed etiámſi perícula, bella, & intolerabília mala áudiant, cum obſequentia multa imperáta ſuſcípiunt, útpotè qui regni ſint præcónes. Et quid mirum, inquies, ſi nihil durum & áſperum prædicatúri, ſúbitò paruérunt? Quid dicis? Nihil durum prædi-

cáre juſſi ſunt? Non audis cárceres, abdụctiónes ad mortem, bella civília, univerſórum ódium? quæ ómnia ipſis paulò poſt eventúra eſſe dicébat.* Illos namque mittit præcónes, ut áliis innúmera bona concílient: illos verò intolerabília mala paſsúros eſſe dicit & prænúntiat. Deínde ut illos fide dignos reddat, ait: Infírmos curáte, lepróſos mundáte, dæmónia ejícite: gratìs accepíſtis, gratìs date. Vide quómodò morum curam hábeat, períndc atque ſignórum, oſténdens ſigna ſine móribus nihil eſſe: nam ne altum ſápiant, ipſos réprimit, dicens: Gratìs accepíſtis, gratìs date, & ut ab amóre pecúniæ abſtíneant, próvidet.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum.

Lectio iij. *Cap.* 16.

IN illo témpore; Dixit Jeſus Diſcípulis ſuis: Eúntes in mundum univérſum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homília Sancti Hilárii Epíſcopi.

In Cap. 10. *Matth. n.* 4.

TOta in Apóſtolos poteſtas virtútis Domínicæ transfértur: & qui in Adam in imáginem & ſimilitúdinem Dei erant figuráti, nunc perféctam Chriſti imáginem & ſimilitúdinem ſortiúntur, nihil à Dómini ſui virtúte differéntes; & qui terréſtres ánteà erant, cœléſtes modò fiunt. Prædícent regnum cœlórum modò propinquáre, imáginem ſcílicet & ſimilitúdinem Dei nunc in consórtium veritátis aſsúmi; ut ſancti omnes Dómino conrégnent. * Infirmos curent, mórtuos súſcitent, lepróſos emúndent, dæmones ejíciant; quidquid malórum Adæ córporis sátanæ inſtínctus intúlerat, hoc rurſum ipſi de communióne Domínicæ poteſtátis emúndent. Miſerári licet noſtræ ætátis labórem, & præséntium témporum ſtultas opiniónes congemíſcere, quibus patrocinári Deo humána credúntur, & ad tuéndam Chriſti Eccléſiam ambitióne ſæculári laborátur. * Oro vos, qui hoc eſſe vos créditis, quibúſnam ſuffrágiis ad prædicándum Evangélium Apóſtoli uſi ſunt? quibus adjúti poteſtátibus Chriſtum prædicavérunt, gen-

téſque ferè omnes ex idólis ad Deum tranſtulérunt? Anne áliquam ſibi aſſumébant è palátio dignitátem, hymnum Deo in cárcere inter caténas & poſt flagélla cantántes? * Henrícus è duce Baváriæ Romanórum Imperátor, cognoménto Pius, nihil ſine précibus ággredi sólitus, raro exémplo virginitátem matrimónio junxit. Benedíctum octávum prófugum excépit, & ſuæ Sedi reſtituit. Ad tuéndam Eccléſiam bellum advérsùs Græcos ſuſcépit. Bambergénſem Epiſcopátum hæreditáriis ópibus fundátum beáto Petro fecit vectigálem. Illúſtribus deníque in Gállia, Itália, & Germánia régiæ prorſus & religióſæ ſuæ munificéntiæ monuméntis paſſim relíctis, migrávit in cœlum, ſanctitáte & miráculis, quàm ſceptro & império, clárior.

Commem. S. Henrici per Ant. Propter Chriſtum *pag.* xliv. *de Comm. Juſtor.*

Oratio Deus, qui beátum Henrícum *ut ſupra.*

Ad II. Vesperas

Commemor. S. Bertaldi Cœnobitæ per Ant. Sedébit *pag.* xxxvj. *Oratio* Omnipotens *pag.* xl. *de Communi Cœnobitarum.*

Die xvi.

In Feſto

SANCTI BERTHALDI Cœnobitæ.

Simplex.

Omnia de Communi Cœnobitarum pag. *xxv.*

Oratio Omnipotens *pag.* xl.

Ex variis ſcriptoribus.

Lectio iij.

Bertáldus quem Theóldi Hibérniæ regis filium áſſerunt nonnúlli, arridéntes ſibi delícias, mundánæ glóriæ ápicem fugacéſque roſas, præ ſpinis Chriſti, paupertáte & ſecéſſu, pro níhilo habére ſtátuit: quod ut facíliùs exequerétur, relíctâ pátriâ, Oceánum trajécit cum Amándo peregrinatiónum ſuárum sócio; Remóſque, eménſis áliquot Galliárum regiónibus, pervénit. A Sancto Remígio perhumánè accéptus, ab eo Caſtricénſem pagum ad incoléndum obtínuit, & apud Calvum-montem conſtánter hæſit, quem ſpinis & séntibus laborióſè purgátum, eréctâ in faſtígio céllulâ, árduâ pœniténtiâ ſanctificávit. Ab eódem ſancto

Præſule Presbyter ordinátus, facultátem obtínuit extruéndi juxta céllulam oratórium quod Calvo montáno Cœnóbio Præmonſtraténſis Ordinis dedit inítium. Bertáldus poſt áliquot annos in aſcética vita impénſos, ex tiróne fit ſacræ philosophiæ magiſter, diſcipulóſque habére cœpit, qui eo monénte, arctam vivéndi ratiónem arripúerint. Tandem poſt quinquaginta annos ábditæ quidem & laténtis, ſed Deo cógnitæ peniténtiæ transáctos, vitæ misérias cum cœléſtis glóriæ delíciis felíciter commutávit décimâ ſextâ Július anni círciter quingentéſimi quinti.

Die xviii.

In Feſto

S. THOMÆ AQUIN. ECCLESIÆ DOCTORIS.

Semiduplex-majus.

Omnia de Communi Ss. Doctorum pag. *xxv.*

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ doctóris mirâ eruditióne clarificas, & ſanctâ operatióne fœcúndas, da nobis, quæſumus, & quæ dócuit intelléctu conſpícere, & quæ egit imitatióne complére. Per Dóminum.

Ex Guillel. de Tocco apud Bolland & aliis.

Lectio ij.

Thomas, Landúlpho Cómite Aquináte, ac Theódora Cómitis Theatíni fília natus, annum agens décimum octávum, ſancti Domínici inſtitútum ſuſcépit. A paréntibus id indígnè feréntibus per vim raptus eſt, & in caſtrum patérnæ ditiónis dedúctus. Váriè exagitátus, addúci non pótuit quò ſanctum mutáret propóſitum. Imò ſorori ſuæ perſuáſit, ut ſpretis ſæculi pompis, in monaſtério beátæ Claræ, ſacris ſe virgínibus adjúngeret, & mulíerem impudícam quæ ad labefactándam ejus caſtitátem introdúcta fúerat, titióne fugávit. È caſtro per fenéſtram poſt biénnium emíſſus, Lutétiam pétiit, ibíque poſt præléctas Petri Lombárdi ſenténtias, magiſtérii gradum obtínuit. Stúdio oratiónem ſemper præmíttens, exímia relíquit ſcripta Ecclésiæ perutília, unde doctóris an-

gélici cognómen méritò adéptus, cæteris qui Theológiam deínceps certâ ratióne ac méthodo docuérunt, dux prælúxit. Oblátum ſibi à Cleménte quarto Archiepiſcopátum Neapolitánum humíliter recusávit. Miſſus à Gregório décimo ad Concílium Lugdunénſe ſecúndum, in itínere morbo corréptus, divértit in monaſtérium Foſſanovénſe ordinis Ciſterciénſis, & in ipſo ingréſſu mortem præséntiens, ait: Hæc réquies mea in ſæculum ſæculi: hîc habitábo, quóniam elégi eam. Tum rogátus à frátribus, expóſuit cántica canticórum. Deficiéntibus víribus, exhibéri ſibi pétiit Eccléſiæ ſacraménta. Priúſquàm autem Viáticum ſuſcíperet, profúſius in lácrymas ad præséntiam Domínici córporis, & aſſuétâ amóris dulcédine liquefáctus, hæc verba protuliſſe refértur: Ego de ſanctíſſimo córpore Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & áliis Sacraméntis dócui, multa ſcripſi in fide Jeſu Chriſti & ſanctæ Románæ Eccleſiæ, cujus correctióni cuncta ſubjício. Recépto deinde Viático, álterâ die unctus eſt óleo infirmórum; ſequénti, obdormívit in Dómino, anno ætátis quinquagéſimo. Clarus miráculis à Joánne [vi]géſimo ſecúndo Sanctis adſcriptus eſt.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio iij. *Cap. 5.*

In illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quod ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Ad níhilum valet ultra, niſi ut mittátur foràs, & conculcétur ab homínibus. Vos eſtis lux mundi. Et réliqua.

Homília Sancti Thomæ Aquinátis.

Opuſc. 65. de Offic. Sacer.

Circa inſtructiónem pópuli duo ſunt neceſsária, ſcilicet, doctrína & vita pura, ut dóceat ſacérdos pópulum verbo & ópere, ædíficet exémplo. Debet enim frequénter expónere verba ſacræ Scriptúræ, id eſt, ſanctórum Patrum exémpla, prout juxtà congruitátem témporis & moris víderit expedíre ad cognitiónem veritátis, & per exémpla ſuæ converſatiónis & vitæ ædificáre auditóres, & approbáre quod dicit in

córdibus auditórum ad amórem & affectiónem veritátis. . . . . Quia contra ſe iram júdicis cœléſtis érigit, niſi vita ſacerdótis ſimul cum linguæ sónitu unifórmiter clámitet, modúmque téneat in prædicándo, ut juxta capacitátem audiéntium prædícet utília, non alta, quæ non poſſunt intélligi, neque ſupérflua, quæ faſtídium génerant. Non ígitur súfficit vita bona ſine doctrína, nec íterum súfficit doctrína ſine vita: ſi enim ſacérdos malæ vitæ ſit, perdit fructum doctrínæ: quia cùm ipſe ſit criminóſus, non habet frontem corripiéndi criminóſum. Laïci enim de fácili corrumpúntur per exémpla malæ vitæ ſacerdótis, & hinc contémnunt verbum Dei & ſacrifícium; & ex pravis exémplis ſacerdótis pejóres fiunt: cujus enim vita deſpícitur, reſtat ut ejus prædicátio contemnátur. Tot enim ſacerdótes digni ſunt mórtibus, quot ad súbditos perditiónis exémpla tranſmíttunt. Sic ergo patet quòd ſacérdos débeat utrúmque habére, ſcílicet puritátem vitæ & doctrínam. Ante ómnia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, qui eſt fons bonórum ómnium, tales fáciat ſacerdótes noſtris tempóribus, quales deſcrípti ſunt.

Poſt Vesperas *commemoratio S. Arnulphi Martyris per Ant.* Nemo patiátur *pag.* viij. *de Communi unius Martyris.*

Oratio ut infra.

Deindè S. Arſenii Anachoreti per Ant. Sedébit *pag.* xxxvj. *Oratio* Quæréntium *pag.* xl. *de Communi Anachoretarum.*

Die xix.

SANCTI ARNULPHI MARTYRIS.

Simplex.

Omnia de Communi unius Martyris pag. *vij.*

Oratio.

Adéſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, ut qui beati Mártyris tui Arnúlphi natalítiis gloriámur, nec minis injúſtè perſequéntium, nec ullis perturbémur advérſis. Per

Lect. j. Script. occurrens.

Ex Bollandiſtis.

Lectio ij.

Arnúlphum paréntes à ſancto Remígio cum rege Clodovæo baptizáti, ejúſdem précibus à Deo im-

petrárunt : quem idem ſanctus Remígius de fonte ſuſcépit, bonis móribus informavit, Clodovæo commendávit. Regis neptem Scaribérgam duxit, quâ intáctâ relíctâ, ad ſanctórum loca peregrinátus eſt. Qua in peregrinatióne, Ravénnæ unum, in Gálliis álterum mórtuū ſuſcitáſſe fertur. Per Turónes Pontífice deſtitútos tránſiens, Epíſcopus eligitur. Deindè Remos venit, ſancti Remígii, quem obiíſſe audíverat, ſepúlcrum veneratúrus. Ibidémque ſponſam velo virginitátis índuit: quod ægrè ferens ejúſdem família, Arnúlphum ex ſancti Remígii oratório exeúntem, trucídat. Illíus corpus, dum Turónum defértur ſepeliéndum, in médio itínere immótum ſtat, atque in loco, qui hódiè ſanctus Arnúlphus dícitur, cum ſponſa Scaribérga, quæ ibídem ſanſtimoniálem vitam egit, inhumátum eſt.

Ex Ruf. Pelag. Dia. & aliis
Lectio iij.

Arsénius Románæ Eccléſiæ Diáconus, à Damáſo ad Theodóſium Magnum miſſus eſt, ut Arcádii ſtúdiis præficerétur. In Imperatóris palátio ad annum ætátis quadragéſimum magno in prétio fuit. Sed dum de ſalúte ánxius, viam quâ ſalvarétur, ſibi péteret oſténdi, hæc audíre verba ſibi viſus eſt : Arséni, fuge hómines. Fugit ígitur in Scetim Ægypti ſolitúdinem; ibíque orans, íterum áudiit: Fuge, tace, quiéſce. Hæc illi deinceps fuit vivéndi rátio per annos quinquagínta quinque. Ab homínibus remótus, non ſecum, ſed cum Deo & cum ángelis verſabátur, & prióris vitæ delícias jejúniis contínuis, & júgibus expiábat lácrymis; hiſce verbis perpétuò ſe interpéllans : Arséni, ad quid veníſti? Locútum me fuiſſe, inquiébat, ſæpè pœnítuit, tacuíſſe numquàm. Sceti à Mázicis vaſtáta, primò Canópum mox Thoben contra Memphim ſe recépit, ubi annum agens nonagéſimum quintum, lugéndi ſe ſimul ac vivéndi finem fecit. Cùm enim eum jam in extrémis flentem animadvertíſſent duo, quos habébat, diſcípuli; An tu, aiunt, Pater, mortem times? Et ille: Verè, in-

quit, & valdè formído, neque unquam, ex quo Mónachum índui, hic à me abſcéſſit timor.

Commem. S. Arſenii per Ant. Perféctio *p.* xxxix. *Oratio* Quæréntium *p.* xl. *de Comm. Anachoretarum.*

Veſperæ de ſequenti. Commemoratio S. Margaritæ Virginis per Ant. Córpora veſtra *pag.* xlvij. *Oratio* Deus, qui inter *pag.* l. *de Communi Virginum.*

D I E X X.

In Feſto

SANCTI VINCENTII A PAULO, PRESBYTERI.

Semiduplex - minus

Omnia de Communi Ss. Presbyterorum pag. *xxx.*

Oratio.

DEus qui ad ſalútem páuperum, & Cleri diſciplínam, novam in Eccléſia tua per beátum Vincéntium famíliam congregáſti, da, quæſumus, ut eódem nos quoque ſpíritu fervéntes, & amémus quod amávit, & quod dócuit operémur. Per Dóminum.

Ex ejus vita per Abelly Ruthen. Epiſc. & Inſtrumentis ad Canonizationem productis.

Lectio ij.

VIncéntius à Paulo Pódii, non procul ab aquis Tarbéllis in Aquitánia natus, jam tum à púero, exímiam in páuperes caritátem prætulit. Sacerdótio initiátus, cùm Maſsíliâ Tolóſam [illegible]rus navigáret, in Turcas íncidit, qui captívum in Africam abduxérunt. Sed in captivitáte póſitus, herum ipſum Chriſto lucrifécit. Cum eo igitur ad Apoſtólica límina iter inſtítuit; inde in Gálliam revérſus, ſuadénte Cardináli Berúllo, Clipiáci primùm, mox Caſtelliónis Parœcias ſanctíſſimè rexit. Renuntiátus à Rege Primárius ſacrórum miniſter, in Gálliæ trirémibus, mirum quo zelo & ducum & rémigum ſalúti óperam impénderit. Moniálibus Viſitatiónis à ſancto Francíſco Saléſio præpóſitus, tantâ prudéntiâ per annos círciter quadragínta eam curam ſuſtínuit, ut máximè comprobáverit judícium ſanctíſſimi Præſulis, qui ſacerdótem Vincéntio digniórem nullum ſe noſſe fatebátur. Evangelizándis paupéribus, præſértim ruricolis,

ad decrepítam uſque ætátem indeféſſus incúbuit; eíque Apoſtólico óperi tum ſe, tum alúmnos Congregatiónis, quam ſub nómine præsbyterórum ſæculárium miſſiónis inſtítuit, ſpeciátim obſtrínxit. Quantùm autem augéndæ Cleri diſciplínæ allaboráverit, teſtántur eréũa majórum Clericórum Seminária, Collatiónum de divínis inter ſacerdótes frequéntia, & ſacræ ordinatióni præmitténda exercítia; ad quæ ſicut & ad pios Laicórum ſecéſſus inſtitúti ſui domicília ultrò patére vóluit. Inſuper ad amplificándam fidem & pietátem, Evangélicos miſit operários non in ſolas Gálliæ províncias, ſed & in Itáliam, Polóniam, Scótiam, Hibérniam atque ad Bárbaros & Indos. Ipſe verò, vitâ functo Ludovíco décimo tértio, cui moriénti hortátor adſtíterat, à Regína Anna Auſtríaca, matre Ludovíci décimi quarti in sánctius consílium accítus, ſtudioſíſſimè egit ut non niſi digniores Eccléſiis ac Monaſtériis præficeréntur, civíles diſcórdiæ, ſingulária certámina, errores ſerpéntes, quos ſimul ſenſit & exhórruit, amputaréntur, debitáque judício Apoſtólicis obediéntia præſtarétur ab ómnibus.

Lectio. iij.

NUllum fuit calamitátis genus, cui patérnè non occúrrerit. Fidéles ſub Turcárum jugo geméntes, infántes expóſitos, júvenes dyſcolos, vírgines periclitántes, moniáles diſpérſas, mulíeres lapſas, ad triremes damnátos, peregrínos infirmos, artífices inválidos, ipsóſque mente captos & innúmeros mendícos ſubsídiis & hoſpítiis etiámnum ſuperſtítibus excépit, ac piè fovit. Lotharingiam, Picárdiam, Campániam, aliáſque regiónes peſte, fame, bellóque vaſtátas, toto ferè decénnio prolíxè refécit, & cùm ipſa Pariſiórum cívitas ingénti annónæ penúriâ graviſſimè vexarétur, domi ſuæ ad duo míllia páuperum ſuſtentávit. Diœcéſim Reménſem tot proſecútus eſt caritátis operibus ut in memoris & grati ánimi teſtimónium, poſt illíus óbitũ, preces pro illo fundi ſolémnes júſſerit Eccléſiæ Metropolitánæ Capitulũ.

Plúrima ad perquiréndos & ſublevándos míſeros ſodalítia fundávit, inter quæ célebris eſt Matronárum cœtus & latè diffúſa ſub nómine caritátis Puellárum ſocíetas. Puéllas quoque tum de Cruce, tum de Providéntia, ac ſanctæ Genovéfæ ad puelláris ætátis educatiónem conſtituéndas curávit. Hæc inter & ália graviſſima negótia Deo júgiter inténtus, cunctis affábilis ac ſibi ſemper conſtans, ſimplex, rectus, húmilis, ab honóribus, divítiis ac delíciis ſemper abhórruit. Córporis demùm afflictatióne, labóribus, ſenióque attrítus, ætátis ſuæ octogéſimo quinto, Paríſiis, in domo ſancti Lázari plácidè obdormívit. Hunc virtútibus, méritis & miráculis clarum Clemens duodécimus inter ſanctos rétulit. *Margaríta non una públicis Eccléſiæ faſtis adſcripta eſt; quarum antíquior, & quæ certióribus monuméntis innotéſcit, ſæviénte Diocletiáni perſecutióne, propter colléctas & Scriptúras Domínicas, Abitínæ quæ eſt Africæ proconſuláris cívitas, Dóminumgenerósè conféſſa eſt, & tandem mar[…] Carthágine conſum[…]

Poſt Laudes *c*[…] *S. Margaritæ Virg.* *Antiph.* Exultábit. Deus qui inter *pa*[…] *Communi Ss. Virg*[…]

Poſt Vesperas […] *moratio S. Victoris* […]*tyris per Ant.* Nem[…] viij. *Oratio* Adéſt[…] xj. *de Comm. unius* […]

Die xxi[…]

In Feſto

SANCTI VICT[…]

Martyri[…]

Simplex.

Omnia de Commun[…] *Martyris* pag. *vij*

Oratio Adéſto *p*[…]

Ex Actis apud Ru[…]

Lectio iij.

Victor miles, i[…] ſecutióne D[…]tiáni & Max[…] cùm idólis ſacrificá[…]let, Præfectórum tr[…]libus apud Maſsíliã […] eſt; ibíque Chriſtum conféſſus, quia vir […] erat, Maximiáni i[…]tóris audiéntiæ reſ[…] eſt. Hic fruſtra tan[…] dítiis quàm terrórib[…] hibitis, ut eum ad […]cia perurgéret, l[…]gátum, retórtis br[…] & pedes fune c[…]tum, per médiam

té trahi præcépit. Tum ad tribunália Præfectórum redúctus, dum alter álterum crudelitáte víncere nítitur, recedénte Eutychio qui primus aggréſſus Mártyrem fúerat, Aſtérii juſſu, cujus tandem eſt poteſtáti tráditus, fúſtibus crudeliſſimè cæſus, deínde ſuſpénſus, & táureis cruciátus eſt. Dénique cùm exhíbitam ſibi aram in qua ſacrificáret, calce excuſſíſſet, pedem ei Præſes abcíndi juſſit. Cùm autem in confeſſióne conſtans permanéret, ſubjéctus molæ piſtrináriæ, atque ita contrítus, Martyrium conſummávit.

Die XXII.

In Feſto

SANCTÆ MARIÆ MAGDALENÆ.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS,

Antiphonæ de Laudibus,

Capitulum. Sap. 6.

SApiéntia dignos ſeipſâ círcuit quærens, & in viis oſténdit ſe hiláriter & in omni providéntia occúrrit illis.

℟. Collaudábo te Deum Salvatórem meum: *Confitébor nómini tuo: † Quóniam liberáſti me à rugientibus præparátis ad eſcam. ℣. In hoc appáruit Fílius Dei, ut diſſólvat ópera diáboli. *Confitébor. Glória. † Quóniam. *Eccli.* 51. *Joan.* 3.

HYMNUS.

PRocul malígni cédite ſpíritus,
Nunc imperánti cédite Número;
Feſſámque duris Magdalénam
Párcite nunc agitáre pœnis.

Christi jubéntis Númine térriti
Fugêre ſeptem: mox ſibi réddita
Te, Chriſte, conſectátur unum,
Et mémori tibi mente ſervit.

Quin & cruénta de trabe péndulo
Chriſto litábat mille dolóribus:
Quàm vellet inſóntis Magiſtri
Sola graves toleráre pœnas!

Miſcére fletus ſánguinis æmulos
Non ceſſat aſtans víctima víctimæ:
Chriſtus ſiléndo, nil rependit;

Quàm méliùs probat hinc amántem!

Laus ſumma Patri, ſummáque [illegible]io:
Sit ſumma puro laus quoque Flámini:
Afflánte quo ſemper caléſcunt
Æthéreis pia corda flammis.
Amen.

℣. Bénedic ánima mea Dómino:

℟. Qui ſanat omnes infirmitátes tuas. *Pſ.* 102.

Ad Magnificat

Ant. 6. Benedíco te, Dómine Deus Iſraël, quia tu caſtigáſti me, & tu ſalváſti me. *Tob.* 11.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM

IN I. NOCTURNO

Invitatorium. Dóminum qui maniféſtat ſe diligéntibus eum, *Veníte, adorémus. *Joan.* 14.

Ant. 7. Dómine Deus noſter, poſſedérunt nos Dómini abſque te: exaltétur manus tua, & confundántur. *Iſ.* 26.

Ant. 4. Pars mea, Dóminus, dixit ánima mea: proptéreà expectábo eum. *Thr.* 3.

Ant. 8. Bonus eſt Dóminus ánimæ quærénti illum. *Thr.* 3.

℣. Quia fuíſti adjútor meus,

℟. Adhæſit ánima mea poſt te. *Pſalm.* 62.

℟. Surgam & circuíbo civitátem: * Per vicos & pláteas quæram quem díligit ánima mea.

℣. Cáritas enim Chriſti urget. * Per vicos *Cant.* 3. 2. *Cor.* 5.

℟. Tibi dixit cor meum: * Exquiſívit te fácies mea: fáciem tuam, Dómine, requíram.

℣. Magíſter, ſequar te, quocúmque íeris. * Exquiſivit. *Pſalm.* 26. *Matth.* 8.

℟. Sub umbra illíus, quem deſideráveram, ſedi: & * Fructus ejus dulcis gútturi meo.

℣. Quóniam dulcis eſt Dóminus. * Fructus. Glória. * Fructus. *Cant.* 2. 1. *Petr.* 2.

IN II. NOCTURNO

Ant. 3. Duxérunt Jeſum ut crucifigerent: erant autem ibi mulíeres multæ, inter quas erat María Magdaléne. *Matth.* 27.

Ant. 4. Crucifixérunt eum: ſtabat autem juxta crucem Jeſu María Magdaléne. *Joan.* 19.

Ant. 8. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ

ejus in maxíllis ejus. *Thr.* 1.

℣. Quia tu es, Deus, Salvátor meus,

℟. Te ſuſtínui totâ die. *Pſalm.* 24.

Sermo Sancti Gregórii Papæ.

Homil. 25. *In Evang.*

Lectio iv.

MAría Magdaléne, poſtquàm venit ad monuméntum, ibíque corpus Domínicum non invénit, ſublátum crédidit, atque diſcipulis nuntiávit. Qui veniéntes, vidérunt; atque ita eſſe ut múlier díxerat, crediderunt, Et de eis prótinùs ſcriptum eſt: Abiérunt ergo diſcípuli ad ſemetípſos. Ac deinde ſubjúngitur, María autem ſtabat ad monuméntum foris plorans. Quâ in re penſándum eſt hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ à monuménto Dómini, étiam diſcípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat: flebat inquiréndo, & amóris ſui igne ſuccénsâ, ejus quem ſublátum crédidit, ardébat deſidério. Unde cóntigit ut eum tunc ſola vidéret, quæ remánſerat ut quæreret: quia nimírum virtus boni óperis, perſeverántia eſt: & voce Veritátis dícitur: Qui perſeveráverit uſque in finem, hic ſalvus erit.

℟. Exclamátio ejus ſuper deducéntem lácrymas, * Donec propínquet non conſolábitur; & non diſcédet donec Altíſſimus aſpíciat. ℣. Erat María Magdaléne contra ſepúlcrum. * Donec. *Eccli.* 35. *Matth.* 27.

Lectio v.

SEd María cùm fleret, inclinávit ſe, & proſpéxit in monuméntum. Certè jam monuméntum vácuũ víderat, jam ſublátum Dóminum nuntiáverat: quid eſt quòd ſe íterum inclinat, íterum vidére desíderat? Sed amánti ſemel aſpexíſſe non ſúfficit, quia vis amóris intentiónem multíplicat inquiſitiónis. Quæsívit ergo priùs, & mínimè invénit: perſeverávit ut quæreret, unde & cóntigit ut inveníret: actúmque eſt ut deſidéria diláta créſcerent, & creſcéntia cáperent quod inveníſſent. Sancta enim deſidéria dilatióne creſcunt; ſi autem dilatióne deficiunt, deſidé-

ria non fuérunt. Hoc amóre arſit quiſquis ad veritátem pertíngere pótuit. Hinc Eccléſia in cánticis canticórum dicit: Vulneráta caritáte ego ſum. Hinc rurſus ait: Anima mea liquefácta eſt, ut diléctus locútus eſt.

℟. Quid mihi eſt in cœlo? & à te quid vólui ſuper terram? * Defécit caro mea & cor meum, Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnũ. ℣. Neque mors, neque vita póterit ſeparáre à caritáte Dei, quæ eſt in Chriſto Jeſu. * Defécit. *Pſ.* 72. *Rom.* 8.

Lectio vj.

Mens namque hóminis, Conditóris ſui ſpéciem non quæréntis, malè dura eſt; quia in ſemetípſa rémanet frígida. At ſi ardére jam ex deſidério cœperit ad ſequéndum quem díligit, liquefácta per ignem amóris currit. Fit deſidério ánxia: viléſcunt in ſæculo cuncta quæ placébant: nihil eſt quod extra Conditórem líbeat: & quæ priùs delectábant ánimum, fiunt póſtmodùm veheménter oneróſa. Nihil ejus mœſtítiam conſolátur, quouſque adhuc qui deſiderátur, non aſpícitur. Mœret mens, lux ipſa faſtídio eſt. Iſta ítaque quæ ſic amat, ſe ad monuméntum quod perſpéxerat, íterum inclínat.

℟. Fortis eſt ut mors diléctio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum: * Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. ℣. Cáritas ómnia ſuffert, ómnia ſperat, ómnia ſúſtinet. * Aquæ. Glória. Aquæ. *Cant.* 8. *Cor.* 13.

IN III. NOCTURNO

Ant. 7. Quæſívi quem díligit ánima mea, & non invéni: num quem díligit ánima mea vidíſtis? *Cant.* 3.

Ant. 1. Adjúro vos, fíliæ Jerúſalem, ſi invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei quia amóre lángueo. *Cant.* 5.

Ant. 3. Quò declinávit diléctus tuus? & quærámus eum tecum. *Cant.* 5.

℣. Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte. ℟. Dum dícitur mihi quotídie: Ubi eſt Deus tuus? *Pſalm.* 41.

Léctio

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 20.

IN illo témpore ; María ſtabat ad monuméntum foris , plorans. Et réliqua.

Homília Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. in Joan. 121. *num.* 1.

SUblátum eſſe Dóminum de monuménto , diſcípulis ejus nuntiáverat María Magdaléne : quò illi veniéntes , invenérunt ſola linteámina quibus corpus fúerat involútum. Abiérunt ergo ad ſemetípſos diſcípuli, id eſt,ubi habitábant , & unde ad monuméntum cucúrrerant. María autem ſtabat ad monuméntum foris , plorans : viris enim recedéntibus , infirmiórem ſexum in eódem loco fórtior figébat afféctus ; & óculi qui Dóminum quæsíerant, & non invénerant , lácrymis jam vacábant, ámpliùs doléntes quòd fúerat de monuménto ablátus, quàm quòd fúerat in ligno occíſus; quóniam magiſtri tanti , cujus eis vita ſubtrácta fúerat, nec memória remanébat. Tenébat ítaque ad monuméntum jam dolor iſte mulíerem.

℟. Unà Sábbati , María Magdaléne * Venit manè , cùm adhuc ténebræ eſſent , ad monuméntum ; & vidit lápidem ſublátum à monuménto. ℣. Præ ſollicitúdine quiéſcere non pótuit * Venit. *Joan.* 20. *Jerem.* 49.

Lectio viij. *Num.* 3.

DIcit ei Jeſus : Noli me tángere. Aut ſic dictum eſt , Noli me tángere , nondum enim aſcéndi ad Patrem meum ; ut in illa fœmina figurarétur Ecclésia de géntibus , quæ in Chriſtum non crédidit , niſi cùm aſcendíſſet ad Patrem : aut ſic in ſe credi vóluit Jeſus , hoc eſt, ſic ſe ſpirituáliter tangi , quò ipſe & Pater unum ſint. Ejus quippe íntimis ſénſibus quodámmodò aſcéndit ad Patrem, qui ſic in eo profécerit , ut Patri agnóſcat æquálem. Aliter non rectè tángitur , id eſt , áliter non rectè in eum créditur.

℟. Cucúrrit María Magdaléne , & venit ad Simónem Petrum , & ad álium diſcípulum quem amábat Jeſus ; & dicit illis : *Tulérunt Dóminum , & neſcímus ubi poſuérunt eum. ℣. Idcircò ego plorans,

& óculus meus dedúcens aquas. * Tulérunt. *Joan.* 20. *Thr.* 1.

Lectio ix.

POterat autem ſic crédere María, ut eũ putáret impárem Patri: quod utíque prohibétur, cùm ei dícitur, Noli me tángere, id eſt, Noli in me ſic crédere, quemádmodùm adhuc ſapis... Quómodò enim non carnáliter adhuc in eum credébat, quem ſicut hóminem flebat? nondum enim aſcéndi, inquit, ad Patrem meum. Ibi me tanges, quando me credíderis Patri non ímparem Deum.

℟. In ſimplicitáte cordis quærite Dóminum; * Quóniam invenítur ab his qui non tentant illum: † Appáret autem eis qui fidem habent in illum.

℣. Convérſa eſt María retrórsùm, & vidit Jeſum ſtantem. * Quóniam. Glória. † Appáret. *Sap.* 1. *Joan.* 10.

AD LAUDES

Ant. 1. MUlíeres inter quas erat María Magdaléne, cùm eſſet Jeſus in Galilæa, ſequebántur eum. *Marc.* 15.

Ant. 2. Surgens Jeſus appáruit primò Maríæ Magdaléne, de qua ejécerat ſeptem dæmónia. *Marc.* 16.

Ant. 5. Audiérunt Apóſtoli, quia víveret Dóminus, & viſus eſſet à María. *Marc.* 16.

Ant. 6. Venit María Magdaléne, annúntians diſcípulis: Quia vidi Dóminum. *Joan.* 20.

Ant. 7. Collaudábo te Deum Salvatórem meum, & confitébor nómini tuo. *Eccli.* 51.

Capitulum. Prov. 8.

EGo diligéntes me díligo: & qui manè vígilant ad me, invénient me.

℣. Anima mea exultábit in Dómino: ℟. Et delectábitur ſuper Salutári ſuo. *Pſ.* 34.

Ad Benedictus

Ant. 1. Invéni quem díligit ánima mea: Ego dilécto meo, & ad me convérſio ejus. *Cant.* 3.

Oratio.

DEus cujus Unigénitus poſt reſurrectiónem ſuam, primò Maríæ Magdalénæ appáruit, præſta, quæſumus, ut ejus interceſſióne eúmdem in déxtera tua ſedéntem vidére mereámur Dómi-

num noſtrũ Jeſum Chriſtum Fílium tuum, Qui.

AD TERTIAM

Capitulum ut in primis Veſperis.

℟. *brev.* Exquisívi Dóminum & exaudívit me. Allelúia, allel. Exquisívi.

℣. Et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me. Allelúia, allel. Exquisívi. Glória. Exquisívi. *Pſ.* 33.

℣. Benedíctus Deus qui non amóvit oratiónem meam, ℟. Et miſericórdiam ſuam à me. *Pſ.* 65.

AD SEXTAM

Capitulum de Laudibus.

℟. *brev.* Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo. Allelúia, allel. Deus.

℣. Sitívit in te ánima mea. Allelúia, allelúia. Deus. Glória. Deus. *Pſ.* 62.

℣. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: ℟ Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Pſ.* 26.

AD NONAM

Capitulum Tob. 12.

SAcraméntum regis abſcóndere bonum eſt: ópera autem Dei reveláre & confitéri honoríficum eſt.

℟. *brev.* Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo. Allelúia, allel. Confitébor. ℣. Narrábo ómnia mirabília tua. Allel. allel. Confitébor. Glória. Confitébor. *Pſ.* 9.

℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis:

℟. In médio Eccléſiæ laudábo te. *Pſ.* 9.

AD II. VESPERAS

Antiphonæ de Laudibus. Capitulum, Hymnus, & Verſus ut in primis Veſp.

Ad Magnificat

Ant. 1. Oculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcéndit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum. 1. *Cor.* 2.

Oratio ut ſuprà ad Laud.

Extra Metropol. comm. Ss. Nicaſii & Sociorum per Ant. Cum vos óderint *pag.* xiv. *de Communi plurium Martyrum.*

Oratio ut infra.

In Metropol. Veſperæ de ſequenti. Commem. S. Mariæ Magdalenæ per Ant. Oculus. *Oratio.* Deus, cujus unigénitus *ut ſupra.*

Die xxiii.

In Feſto

TRANSLATIONIS
Corporum
SS. NICASII
Archiepiscopi
REMENSIS
et Sociorum.

In Metrop. Duplex-minus.

Extrà Semidupl. minus.

Omnia de Communi plurium Martyrum pag. *xiij.*

Oratio.

DEus qui hunc diem honorábilem nobis in beáti Pontíficis Nicáſii, & Sociórum tranſlatióne tribuíſti, da, quæſumus, Eccléſiæ tuæ in hac celebritáte lætítiam, ut quórum relíquias pio amóre venerámur in terris, eórum interceſſiónibus ſublevémur in cœlis. Per.

AD MATUTINUM

¶ *Extrà Metropol. fit Officium eo modo*

Prima Lectio, Scriptura occurrens, è tribus fit una; ſecunda Lectio prima II. Nocturni; tertia Lectio, ſecunda ejuſdem Nocturni.

IN II. NOCTURNO.

Ex variis Hiſt. Remenſis Monumentis.

Lectio iv.

CUm in expugnatióne civitátis Remórum, ejúſdem Póntifex Nicáſius vir magnæ caritátis, magnæque conſtántiæ, Vandalórum crudelitáte interféctus eſſet, unáque illíus ſoror Eutrópia virgo caſtíſſima cum clericórum & cívium ingénti multitúdine interémpta; qui hóſtium manus effúgerant réliqui clérici & cives, de interfectórum corpóribus ſepeliéndis ſériò cogitántes, illa cóngruis circà urbem locis, pro témporis conſuetúdine ſepeliérunt. Beáti verò Nicáſii atque ſorória Eutrópiæ ſacratíſſima membra in baſílica ſancti Agrícolæ, quæ à Jovíno milítiæ Románæ Præfécto chriſtianíſſimo longè ante fundáta erat & magníficè decoráta, ſolémniter collocárunt. Quâ peráctâ ſepultúrâ, cœpit íllico illa Eccléſia innúmeris claréſcere miráculis. Unde Nicáſii nomen, prióri relícto, índuit. In ea ſanctus Remígius morándi conſuetúdinem habuíſ-

ſe tráditur, quátenùs ſanctórum mártyrum méritis, ut erat ſpíritu ſemper, ita próximus redderétur & córpore.

Lectio v.

NEc intrà Reménſis agri fines continéri pótuit ſancti Nicáſii virtútum & miraculórum fama, ſed ad urbes longè díſſitas pervéniens, univérſos propè illárum cives ad implorándum Dei auxílium précibus & méritis ſancti pontíficis Nicáſii excitávit. Unde Epíſcopus quidam Novioménſis, cùm áliquam ſacrórum pígnorum partem obtinuíſſet, Tórnacum tránſtulit, ubi claris illuſtráta miráculis effecêre, ut per totam Flándriam inclaruérint Nicáſii nomen & cultus. Cùm autem ſedénte venerábili Fulcóne Reménſi Archiepíſcopo, ómnia bellórum metu perhorréſcerent, piiſſimus præſul corpus beáti mártyris intrà Reménſis urbis tranſvéxit mœnia ſimul cum córpore ſoróris ejus Eutrópiæ, & in Eccléſia Metropolitána decénter collocávit. Verùm cùm ſacra Nicáſii oſſa lígneâ duntáxàt arcâ inclúſa ſervaréntur, Albéricus Reménſis Archipræſul áliam longè præſtantiórem fieri juſſit, in eámque ſacrum corpus séricis pannis involútum tránſtulit, ac recóndidit anno milléſimo ducentéſimo décimo tértio ad décimum caléndas Augúſti, cujus tranſlatiónis diem quotánnis conſuévimus ágere ſolémnem.

Sermo Sancti Auguſtíni.

Lib. 20. Cont. Fauſt. c. 21.

Lectio vj.

POpulus Chriſtiánus memórias mártyrum religióſâ ſolemnitáte concélebrat & ad excitándam imitatiónem & ut méritis eórum conſociétur, atque oratiónibus adjuvétur: ita tamen ut nulli mártyrum, ſed ipſi Deo mártyrum, quamvis in memórias mártyrum, conſtituámus altária. Quis enim Antíſtitum in locis ſanctórum córporum aſſíſtens altári, aliquándo dixit? Offérimus tibi, Petre, aut Paule, aut Cypriáne; ſed quod offértur, offértur Deo, qui mártyres coronávit, ut ex ipsórum locórum admonitióne major afféctus exúrgat ad acuéndam caritátem, & in illos quos imi-

tári póſſumus, & in illum quo juvánte, póſſumus. Cólimus ergo mártyres eo cultu dilectiónis & ſocietátis, quo & in hac vita colúntur ſancti hómines Dei, quórum cor ad talem pro Evangélica veritáte paſſiónem parátum eſſe ſentímus.

IN III. NOCTURNO

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 20.

IN illo témpore; Acceſſérunt quidam Sadducæórum, qui negárent eſſe reſurrectiónem. Et réliqua.

Homilía Sancti Joánnis Chrysóſtomi.

26. in 2. ad Corinth.

QUid de ipſo Chriſto loquor, cùm ſuis quoque diſcípulis largítus ſit, ut poſt mortem célebres eſſent & clari? Ubi eſt, quæſo, Alexándri ſepúlcrum? Servórum autem Chriſti ſepúlcra ſpléndida ſunt, & dies quibus mórtui ſunt, máximi feſti habéntur, atque ab ómnibus religióſè celebrántur. Quin ſepúlcra ſervórum crucifixi régiis aulis ſunt ſplendidióra, non amplitúdine ſolùm & ſplendóre ædificiórum, (nam étiam in hoc ſuperant) ſed quod majus eſt, accedéntium ſtúdio. Nam & is qui púrpurâ indútus eſt, ad illa ſepúlcra ſe confert, ut ea amplectátur, abjectóque faſtu, ſupplex ſanctos deprecátur, ut ipſi apud Deum ſibi præsídio ſint. Atque id non Romæ ſolùm fieri quiſpiam víderit, ſed étiam Conſtantinópoli. Nam & hìc quoque Conſtantínum magnum filius ipsíus ingénti honóre ſe affectúrum exiſtimávit, ſi eum in piſcatóris veſtíbulo depóneret: ádeò ut quod in régiis Janitóres ſunt imperatóribus, hoc in túmulo, piſcatóribus ſint ipſi imperatóres. Per hæc infidélibus planum faciéntes, majórem in reſurrectióne futúram piſcatórum excelléntiam.

Lectio viij.

QUòd ſi cùm regum ſepúlcris hæc ſanctórum ſepúlcra conférre velis, illic ſolitúdo, hìc celébritas multa. Quid quòd & ipſis imperatórum aulis longè præcéllunt. Illic multi ſunt qui turbam ſubmóveant, hìc contra multi qui invítent: illic terror, hìc ineffábilis volúptas. Dulce ſpectáculum eſt im-

perátórem auro amíctum, & corónâ redimítum vidére, aſtantéſque exercítuum duces, Præfectos, Tribúnos, Prætóres: verùm hæc præ illis longè auguſtióra ſunt. Simul enim atque limen tranſilíeris, locus ipſe mentem ad cœlum, ad ſupérnum regem, ad exércitum angelórum, ad ſublímem thronum, ad inaccéſſam glóriam tranſmíttit.

Lectio ix.

Est quidem penès príncipem potéſtas ut ſubditórum quoſdam ſolvat, álios in víncula conjíciat: at ſanctórum oſſa non miſeram hanc poteſtátem habent, ſed longè præſtantiórem. Dæmones enim ipſos ſiſtunt, & excrúciant, eorúmque acerbíſſimis vínculis conſtríctos ſolvunt. Quid hoc tribunáli terribílius? Nemo cérnitur, nemo dæmonis latéribus incúmbit; & tamen voces & dilacerationes, vérbera, linguæ conflagrántes audiúntur; dæmone admirábilem illam poténtiam non feréntе. Qui córpora geſtárunt, ſúperant ipſas incorpóreas poteſtátes: pulvis, oſſa, cíneres, invisíbiles illas afflígunt natúras. Vides quæ ſit vis ſanctórum étiam defunctórum. Vidíſti peccatórum imbecillitátem étiam vivéntium. Si tália ſunt præséntia, cógita quália erunt futúra. Quare ut ſanctórum mercédem obtíneas, fuge vítia; & omni ſtúdio ſectáre virtútem.

Oratio ut ſupra.

Die xxv.

In Feſto

SANCTI JACOBI (*Zebedæi*) APOSTOLI.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apoſtolorum pag. *iij. exceptis quæ ſequuntur.*

Pridie In I. Vesperis

Ad Magnificat

Ant. 1. Procédens Jeſus, vidit Jacóbum & Joánnem fratrem ejus in navi cum Zebedæo patre eórum, reficiéntes rétia ſua; & vocávit eos. Illi autem, relíctis rétibus & patre, ſecúti ſunt eum. *Matth.* 4.

Oratio ut infrà ad Laud.

Commemoratio S. Chriſtophori per Ant. Nemo *pag.* viij. *Oratio* Adéſto *pag.* xj. *de Communi unius Martyris.*

AD MATUTINUM
IN II. NOCTURNO

[illegible]

[illegible]

Lectio iv.

Jacobus Zebedæi filius, Joannis Apostoli frater, natione Galilæus, vocatus a Christo cum fratre, relicto patre cum retibus [illegible], secutus est Dominum: qui ambobus imposuit nomen Boanerges, quod est, Filii tonitrui. Is unus fuit ex tribus Apostolis quos Salvator maxime dilexit, voluitque interesse miraculo, cum filiam Archisynagogi [illegible] a mortuis excitavit. Eumdem cum Petro & Joanne assumpsit Christus testem suæ transfigurationis. A[illegible] petitionis occasione, quâ fratres ambo Dominum rogabant, ut alter ad dexteram ejus, alter ad ſiniſtram in gloria ſederet, ſuam Chriſtus eorumque paſſiónem prædixit his verbis: Cálicem quem ego bibo, bibétis, & baptiſmo quo ego baptizor, baptizábimini.

Lectio v.

Jacóbum quoque cum Petro & Joánne aſſumpſit Chriſtus, cum oraret in monte Oliveti, [illegible] vigilantes [illegible] a Judæis comprehenderetur. & poſt [illegible] [illegible] apparuit eidem cum Petro, & aliquot aliis diſcipulis ad mare Tiberiadis. Quamvis autem hos tres, Petrum, Jacobum & Joannem, Dominus per ſe ipſa [illegible] præcelliſſe, non tamen, inquit Clemens Alexandrinus, poſt Salvatoris aſcenſionem de primo honoris gradu inter ſe contenderunt, ſed Jacobum, cognomine Juſtum, Hieroſolymorum Epiſcopum elegerunt. Unde [illegible] vero [illegible] quæ erant in [illegible]. Jacobus Zebedæi prædicator [illegible] ſe [illegible] dicitur. Sed [illegible] ab Hieroſolymis diſcederet, Heródes, ut Judæis ſe gratum exhiberet, Jacóbum in civitate Evangélium Chriſti prædicantem, in ipſo azymórum die, capitis condemnavit. Hunc in virginitate uſque ad mortem permanſiſſe refert Epiphanius. Ejus corpus Compoſtellam in Hiſpániam tranſlatum magnâ veneratióne cólitur, con-

veniéntibus eò religióſnis & voti causâ, ex toto terrárum orbe peregrínis. Cæterùm memória ipsíus natális hodiérno die, qui Tranſlatiónis dies eſt, ab Ecclésia celebrátur; cùm ipſe, circa Feſtum Paſchæ, primus Apoſtolórum, Hieroſólymis profúſo sánguine teſtimónium Jeſu Chriſto déderit.

Ex Libro séptimo Hypotypóſeon S. Cleméntis Presbyteri Alexandríni.

Apud Euſ. h. Ecc. l. 2. c. 9.

Lectio vj.

IS qui Jacóbum judício obtúlerat, cùm illum vidíſſet Chriſti fidem líberè confiténtem, commótus viri conſtántiâ, ſe quoque Chriſtiánum eſſe affirmávit. Ambo ígitur ſimul ad ſupplícium ducti ſunt. Cùmque inter eúndum rogáſſet Jacóbum comes, ut ſibi véniam daret, paulíſper morátus Jacóbus: Pax tibi, inquit; ſtatímque illum oſculátus eſt. Ita ſimul ambo cápite truncáti, interiêre.

IN III. NOCTURNO

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 20.

IN illo témpore; Accéſſit ad Jeſum mater filiórum Zebedæi cum fíliis ſuis, adórans & petens áliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic ut ſédeant hi duo filii mei, unus ad déxteram tuam, & unus ad ſiníſtram in regno tuo. Et réliqua.

Homília Sancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 65. in Matth. aliàs Homil. 66.

CHriſtum urgent filii Zebedæi, his verbis: dic ut ſédeat unus à dextris tuis, & unus à ſiníſtris. Quid ígitur ille? ut oſténdat, illos nec ſpiritále quídpiam pétere, neque ſi ſcirent quid hoc eſſet, unquàm pétere auſúros fuíſſe, ait: neſcítis quid petátis: quàm magnum nempè ſit, quàm mirábile, quàm ſúperet ipſas ſupérnas poteſtátes. Deindè ſubjúngit: potéſtis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus ſum, & baptíſmo quo ego baptízor, baptizári? Vides quómodò ſtatim ab hac opinióne illos abdúcat, à contráriis ipſos álloquens? Vos quidem, inquit, de honóre deque corónis mecum loquímini: ego verò de cer-

taminibus & de ſudóribus loquor. Non eſt enim hoc præmiórum tempus, neque nunc glória illa mea apparébit, ſed præſens vita eſt cædium, belli ac periculórum.

Lectio viij.

Vide quo pacto ex modo interrogándi & hortétur & trahat. Neque enim dixit: potéſtis éadem ferre? potéſtis sánguinem veſtrum fúndere? Sed quómodò potéſtis bíbere cálicem? deíndè allíciens eos, ait: quem ego bibitúrus ſum, ut ex consórtio ſuo promptióres fierent. Baptíſma autem vocat illud, oſténdens magnam indè purgatiónem toti orbi fore: póſteà dicunt illi: póſſumus. Ex ánimi fervóre ſtatim promíttunt, neſciéntes quid dícerent, ſed expectántes, ſe, quod petébant, impetratúros eſſe. *Quid ígitur ille? Cálicem quidem meum bibétis, & baptíſmate, quo ego baptízor, baptizabímini. Magna illis prophetávit bona; hoc eſt: martyrio dignabímini; & hæc patiémini quæ ego pátiar; violéntâ morte vitam terminábitis, in híſque mihi consórtes éritis.... Tunc indignáti ſunt decem de duóbus frátribus. Vides quàm imperfécti omnes eſſent, tum hi qui decem illos præcédere tentábant, tum decem illi qui duóbus invidébant? Sed poſt hæc oſténde illos mihi, & vidébis ómnibus hiſce affectibus vácuos.

De S. Chriſtophoro Mart. apud Bolland.

Lectio ix.

Chriſtóphori Mártyris quàm célebris & antíqua venerátio per univérſam Eccléſiam fúerit, teſtántur cùm cætera Græcórum & latinórum martyrológia, tùm pervetúſtum illud & primárium quod ſancti Hyerónimi circumfértur, & jam à séptimo ſæculo deſcribi cœptum eſt in eccléſiis. Ædes verò ſacræ & baſílicæ ſub ejus invocatióne Deo dicátæ, étiam ævo anterióre, per divérſas Gálliæ & Itáliæ partes reperiúntur. Etenim corpus ſancti Remígii, qui ſæculo quinto flóruit, & Francórum gentem ad Chriſti fidem amplecténdam perdúxit, Remis in ædícula ſancti Chriſtóphori ſepúltum fuiſſe tráditur: ſæculo verò ſequénti, Gregórius

magnus in Epiſtola ad Secundínum Tauromínitánum Epiſcopum méminit Monaſtérii ſancti Chriſtóphori nómine inſignis in Sicília. Simíliter in Hiſpánia ſanctus Eulógius présbyter, qui in perſecutióne Arábica de certamínibus Mártyrum memoriále ſcripſit, mentiónem bis facit Monaſtérii juxtà Cordúbam, quod ſancti Chriſtóphori patrocínio gloriabátur. Sanctum hunc mártyrem ígitur extitiſſe, atque à priſcis tempóribus inter ſanctos relátum némini dúbium eſſe debet, quamvis ſíngula quæque ad ejus vitam & martyrium attinéntia minimè compérta ſint.

Ad Benedictus

Ant. 8. Cálicem quem ego bibo, bibétis, & baptiſmo quo ego baptízor, baptizabímini. *Marc.* 10.

Oratio.

Omnípotens, ſempitérne Deus, qui Apoſtolórum tuórum primítias beáti Jacóbi ſánguine dedicáſti, da, quæſumus, Eccléſiæ tuæ, ejus ſemper & confeſſióne firmári, & patrocíniis confovéri. Per.

Commemoratio S. Chriſtophori per Ant. Bonum *Oratio* Adeſto *pag.* xj. *de Communi unius Martyris.*

Ad Magnificat

Ant. 4. Miſit Heródes rex manus, ut affligeret quoſdam de Eccléſia; occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. *Act.* 12.

Oratio ut ſupra ad Laud.

Commemoratio Ss. Joachim & Annæ per Antiph. Germináre *ut infra in primis Veſp. ad* Magnificat.

Oratio ut infra ad Laud.

DIE XXVI.

In Feſto

SS. JOACHIM ET ANNÆ

Parentum B. Mariæ V.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS

¶ *Si transferatur & habeat primas Veſperas*

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum Iſ. 11.

Egrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcéndet: & requiéſcet ſuper eum Spíritus Dómini.

℟. Tu Dominátor virtútis, * Dómine, † Bonæ

ſpei feciſti filios tuos, quorum paréntibus juraménta & conventiónes dediſti bonárum promiſſiónum. ℣. Scriptum eſt: Quia dabo vobis ſancta David fidélia. * Dómine. Glória. † Bonæ. *Sap.* 12. *Act.* 13.

HYMNUS

PROMISSA mundo gáudia
Jam ſperat humánum genus;
Adſunt beáti cónjuges,
Orbíque Chriſtum præparant.

HUNC Anna votis ádvocans,
Summi paréntem Núminis,
Thori fidélis præmium,
Favénte cœlo cóncipit.

FŒCUNDA radix púllulans
Florem tenéllum próferet,
Qui lætus optáto dabit
Fructum ſalútis gérmine.

QUI natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

℣. Jurávi in ſancto meo, ſi David méntiar: ℟. Semen ejus in ætérnum manébit. *Pſ.* 88.

Ad Magníficat

Ant. 1. Germináre fáciam David germen juſtítiæ: multiplicábo ſemen David ſervi mei. *Jer.* 33.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM

Invit. Chriſtum factum ex sémine David secúndùm carnem, * Veníte, adorémus. *Rom.* 1.

Pſalmus. Venite *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO

Ant. 1. Dóminus teſtificátus eſt inter te & uxórem: & hæc párticeps tua, & uxor fœderis tui. *Malach.* 2.

Ant. 3. Fáciat Dóminus hanc muliérem quæ ingréditur domum tuam, ſicut Rachel & Liam, quæ ædificavérunt domũ Iſraël. *Ruth.* 4.

Ant. 4. Fiat domus tua ſicut domus Phares, ex sémine quod tibi déderit Dóminus ex hac púella. *Ruth.* 4.

℣. Benedícti vos à Dómino, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 113.

℟. *j.* Tu, Dómine Deus, elegíſti Abraham, & inveníſti cor ejus fidéle

coram te, & percuſsiſti cum eo fœdus, & impléſti verba tua; * Quóniam juſtus eſt. ℣. Ex fide ſunt filii Abrahæ, benedicéntur cum fidéli Abraham. * Quóniam. 2. *Eſdr.* 9. *Galat.* 3.

℟. ij. Quærite Dóminum & confirmámini; quærite fáciem ejus ſemper: * Mementóte mirabílium ejus, ſemen Abraham ſervi ejus. ℣. Filii Dei eſtis per fidem, ſemen Abraham eſtis, ſecúndùm promiſſiónem hærédes. * Mementóte. *Pſ.* 104. *Galat.* 5.

℟. iij. Deus memínerit teſtaménti ſui quod locútus eſt ad Abraham, & Iſaac, & Jacob, ſervórum ſuórum fidélium; * Et † Exáudiat oratiónes veſtras.

℣. Vos Dóminus multíplicet, & abundáre fáciat caritátem veſtram in ínvicem. * Et. Glória. † Exáudiat. 2. *Mach.* 1. 1. *Theſſ.* 3.

IN II. NOCTURNO

Ant. 5. Erant ambo incedéntes in ómnibus mandátis & juſtificatiónibus Dómini ſine queréla. *Luc.* 1

Ant. 8. Exaudítæ ſunt preces ambórum in conſpéctu glóriæ ſummi Dei. *Tob.* 3.

Ant. 1. Dóminus amávit eos, elegítque ſemen eórum poſt eos. *Deut.* 10.

℣. Oculi Dómini ſuper juſtos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Pſ.* 33.

Sermo Sancti Joánnis Damaſcéni.

Orat. 1. de Nat. V. Mariæ.

Lectio iv.

Quóniam futúrum erat ut Dei génitrix Virgo ex Anna naſcerétur, natúra grátiæ germen antevértere non auſa eſt, ſed manſit fructûs expers, donec grátia fructum éderet. Naſci ſiquidem primogénitam oportébat, ex qua naſcitúrus eſſet omnis creatúræ primogénitus, in quo ómnia conſtant. O par beátum Jóachim & Anna! vobis omnis creatúra obſtricta eſt. Per vos enim donum ómnium donórum præſtantíſſimum Creatóri óbtulit, nempe caſtam matrem quæ ſola Creatóre digna erat.

℟. Ex toto corde ſuo * Orábant Deum ut viſitáret pópulum ſuum Iſraël. ℣. Expectábant redemp-

tiónem Iſraël. * Orábant. *Judith.* 4. *Luc.* 2.

Lectio v.

Exúlta Jóachim, quóniam ex filia tua Puer natus eſt nobis, & Fílius datus eſt nobis, & vocábitur nomen ejus, magni consílii, hoc eſt, ſalútis univérſi mundi, Angelus, Deus, Fortis. Neſtóriús erubéſcat, & ori manum impónat. Puer iſte Deus eſt: qui ergo puérperam Dei genitrícem negas? Si quis ſanctam Vírginem Dei genitrícem non confitétur, aliénus eſt à Deitáte. Non meum hoc dictum eſt, etſi meus eſt ſermo: hanc enim diviníſſimam hæreditátem à theólogo patre Gregório accépi. O beátum par Jóachim & Anna, immaculatíſſimum prorſus! Ex fructu ventris veſtri cognoſcímini, velut alícubi Dóminus ait: Ex frúctibus eórũ cognoſcétis eos. Uti Deo gratum erat, atque eâ dignum quæ ex vobis orta eſt, vitæ veſtræ ratiónes inſtituíſtis. Caſtâ enim & ſanctâ converſatióne veſtrâ virginitátis moníle protuliſtis.

℟. Tulit uxórem: & dedit illi Dóminus ut concíperet & páreret. Dixerúntque mulíeres: Benedíctus Dóminus, qui * Non eſt paſſus ut deficeret famíliæ tuæ nomen in Iſraël. ℣. Deus Iſraël ad faciéndam misericórdiam cum pátribus noſtris, & memorári teſtaménti ſui ſancti. * Non. *Ruth.* 4. *Luc.* 1.

Lectio vj.

O Caſtíſſimum rationálium túrturum par Jóachim & Anna! vos caſtitátem, quam natúræ lex præſcribit conſervántes, ea quæ natúram ſúperant, divínitùs eſtis conſecúti: mundo quippe Dei matrem viri néſciam peperiſtis. Vos piè & ſanctè in humána natúra vitam agéntes, fíliam ángelis ſuperiórem, nuncque angelórum dóminam edidíſtis. O ſpecioſíſſima dulciſſimáque puélla! O lílium inter ſpinas, ex generoſíſſima, & máximè nobiliſſima, ac máximè radíce Davídicâ progénitum! O roſa quæ ex ſpinis, Judæis ſcilicet, orta es, divinóque odóre cuncta perfudíſti! O fília Adámi, & Dei mater! Beátæ ulnæ quæ te geſtavérunt; lábia item quibus caſtis

óſculis tuis frui concéſſum eſt !

℟. Cùm eſſent juſti, * Erudiérunt fíliam ſuam ſecúndùm legem Móyſi. ℣. Coæquálem nobíſcum ſortíti fidem in juſtítia Dei noſtri & Salvatóris. * Erudiérunt. Glória. * Erudiérunt. *Dan.* 13. 2. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO

Ant. 3. In ſémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te; nomen tuum & memoriále tuum in deſidério ánimæ. *Iſ.* 26.

Ant. 7. Nunc, Dómine Deus Iſraël, firméntur verba tua quæ locútus es ſervo tuo David. 3. *Reg.* 8.

Ant. 6. Dabis veritátem Jacob, miſericórdiam Abraham, quæ juráſti pátribus noſtris à diébus antíquis. *Mich.* 7.

℣. Fiat miſericordia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 3.

IN illo témpore: Jeſus erat incípiens quaſi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joſeph, qui fuit Heli. Et réliqua.

Homília Sancti Irenæi Epíſcopi & Mártyris.

Lib. 3. *adverſ. Hæreſ. c.* 33.

LUcas genealógiã quæ eſt à generatióne Dómini noſtri uſque ad Adam, ſeptuagínta duas generatiónes habére oſténdit: finem conjúngens inítio, & ſignificans quóniam ipſe eſt qui omnes gentes exinde ab Adam diſpérſas, & univérſas linguas, & generatiónes hóminum cum ipſo Adam in ſemetípſo recapitulátus eſt. Unde & à Paulo typus futúri dictus eſt ipſe Adam.

℟. Qui ſanctíficat, & qui ſanctificántur, ex uno omnes; propter quam cauſam non confúnditur fratres eos vocáre, * Nuſquàm enim ángelos, ſed ſemen Abrahæ apprehéndit. ℣. Quid eſt homo, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum? Minuíſti eum paulò minus ab ángelis. * Nuſquàm. *Hebr.* 2. *Pſ.* 8.

Lectio viij.

PRophéta dicit: Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii. Primogénitus enim mortuórũ natus Dó-

minus in ſinum ſuum recípiens príſtinos patres, regenerávit eos in vitam Dei, ipſe inítium vivéntium factus, quóniam Adam inítium moriéntium factus eſt. Propter hoc & Lucas inítium generatiónis à Dómino inchoans in Adam rétulit, ſignificans quóniam non illi hunc, ſed hic illos in Evangélium vitæ regenerávit. Sic autem & Evæ inobediéntiæ nodus ſolutiónem accépit per obediéntiam Maríæ: quod enim alligávit virgo Eva per incredulitátem, hoc Virgo María ſolvit per fidem.

℟. Miſericórdia Dómini ab ætérno & uſque in ætérnum ſuper timéntes eum; * Et juſtítia illíus in fílios filiórum, his qui ſervant teſtaméntum ejus. ℣. Miſericórdia Dómini à progénie in progénies timéntibus eum. * Et juſtítia. *Pſ.* 102. *Luc.* 1.

Lectio ix.

NEcéſſe ergo fuit Dóminum ad pérditam ovem veniéntem, & tantæ diſpoſitiónis recapitulatiónem faciéntem, & ſuum plaſma requiréntem, illum ipſum hóminem ſalváre qui factus fúerat ſecúndùm imáginem aut ſimilitúdinem ejus, id eſt, Adam, adimpléntem témpora ejus condemnatiónis, quæ facta fúerat propter inobediéntiam quæ Pater póſuit in ſua poteſtáte; quóniam & omnis diſpoſítio ſalútis quæ circa hóminem fuit, ſecúndùm plácitum fiébat Patris, uti non vincerétur Deus, neque infirmarétur ars ejus. Si enim qui factus fúerat à Deo homo, ut víveret, hic amíttens vitam, læſus à ſerpénte qui depraváverat eum, jam non reverterétur ad vitam, ſed in totum projéctus eſſet morti, victus eſſet Deus, & ſuperáſſet ſerpéntis nequítia voluntátem Dei: ſed quóniam Deus invíctus & magnánimus eſt, magnánimum quidem ſe exhíbuit ad correctiónem hóminis, & probatiónem ómnium.

℟. Deus Iſraël jusjurándum jurávit ad Abraham patrem noſtrum, datúrum ſe nobis, ut ſine timóre ſerviámus illi * In ſanctitáte & juſtítia coram ipſo, † Omnibus diébus noſtris. ℣. Fílii ſanctórum ſumus; & vitam illam expectá-

nus, quam Deus datúrus eſt his qui fidem ſuam nunquàm mutant ab eo. ℣. In ſanctitáte; Glória. Omnibus. Luc. 1. Tob. 1.

AD LAUDES

Ant. 1. BEnedíctus vir qui confídit in Dómino: & erit fólium ejus víride, nec aliquándo déſinet fácere fructum. *Jerem.* 17.

Ant. 2. Benedícta inter muliéres uxor ejus, & benedicátur in tabernáculo ſuo. *Judith.* 5.

Ant. 4. Quæ ad patres repromíſſio facta eſt, hanc Deus adimplévit fíliis. *Act.* 13.

Ant. 8. Státuit teſtaméntum David regi fílio Jeſſe de tribu Juda: hæréditas ipſi & sémini ejus. *Eccl.* 45.

Ant. 6. Hujus Deus ex sémine ſecúndùm promiſſiónem edúxit Iſraël Salvatorem Jeſum. *Act.* 13.

Capitulum Act. 3.

VOs eſtis fílii Prophetárum, & teſtaménti quod diſpóſuit Deus ad patres noſtros, dicens ad Abraham: Et in sémine tuo benedicéntur omnes famíliæ terræ.

℣. Memor fuit verbi ſancti ſui, ℟. Quod hábuit ad Abraham púerum ſuum. *Pſ.* 104.

Ad Benedictus

Ant. 1. Benedíctus Dóminus Deus Iſraël, quia eréxit cornu ſalútis nobis in domo David púeri ſui. *Luc.* 1. *Oratio.*

DEus, qui beátis Joachim & Annæ tantam grátiam conférre dignátus es, ut ex eis unigéniti Fílii tui mater naſcerétur, concéde propítius, ut quorum feſtivitátem celebrámus, eórum précibus promíſſam in Chriſto ſalútem conſequámur. Per eúmdem.

AD HORAS

Antiphonæ de Laudibus, quartâ omiſſâ. Oratio ibid.

AD TERTIAM

Capitulum de I. Veſperis.

℟. *brev.* Uxor tua ſicut vitis abúndans. Allelúia, allelúia. Uxor. ℣. In latéribus domûs tuæ. Allel. all. Uxor. Glória. Uxor.

℣. Ecce ſic benedicétur homo. ℟. Qui timet Dóminum. *Pſ.* 127.

AD SEXTAM

Capitulum de Laudibus.

℟. *br.* Beáta gens cujus eſt Dóminus Deus ejus. Allelúia, allelúia. Beáta. ℣. Pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi. Alle-

lúia, allel. Beáta. Glória. Beáta. *Pſ.* 32.

℣. Firmaméntum eſt Dóminus timéntibus eum.

℟. Et teſtaméntum ipſius ut manifeſtétur illis. *Pſ.* 24.

AD NONAM

Capitulum Gal. 3.

PRóvidens Scriptúra, quia ex fide juſtíficat gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ, Quia benedicéntur in te omnes gentes.

℟. *brev.* Hæc eſt generátio quæréntium dóminum. Allelúia, allel. Hæc eſt. ℣. Quæréntium fáciem Dei Jacob. Allel. allelúia. Hæc eſt. Glória. Hæc eſt. *Pſ.* 23.

℣. In nómine tuo exultábunt tota die;

℟. Quóniam glória virtútis eórum tu es. *Pſ.* 88.

AD II. VESPERAS

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum, Hymnus & Verſus de I. Veſperis.

Ad Magnificat

Ant. 7. Suſcépit (Deus) Iſraël púerum ſuum, recordátus miſericórdiæ ſuæ, ſicut locútus eſt ad patres noſtros, Abraham & sémini ejus in ſæcula. *Luc.* 1.

Oratio ut ſupra ad Laud.

DIE XX

In Feſto

SANCTOR. LA

MARTHÆ & M

Chriſti hoſpi

Semiduplex – r

IN I. VESP

Antiphonæ de La

Capitulum He

CAritas frat máneat in & hoſpit nolíte oblivíſci; p enim latuérunt q ángelis hoſpítio

HYMNU

INTRANTE Chr thánicas dom

Spectándus urb rus it comes;

Simon ſupérba ſtupéndis

Hoſpitibus par cœnam.

HIC dum miniſtr tha celer gra

Fratérque læta ad dapes;

María, Chriſto gránti

Vaſa reples nardo.

PEDES inúngens, crínibus

Gaudes; liquór dis & in capi

Et vaſe fracto, mox
inúndans,
Tecta novo récreas o-
dóre.

Sed cúr iníquo dente la-
céſſeris,
Dum glorióſis obséquiis
vacas?
Unguénta fundens, an-
tevértis
Exéquias moriéntis Ag-
ni.

Quantum per orbem
Chriſtíadum fides
Diffúſa vaſtas ſubjíciet
plagas,
Tantùm Maríæ grande
factum
Per pópulos reſonábit
omnes.

Laus ſumma Patri, súm-
maque Fílio:
Sanctóque compar gló-
ria Flámini,
Quo dante jam nunc
ſponſa Chriſti
Perpétuâ frúitur quiéte.
Amen.

℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum, ℟. Ambulans in viâ immaculáta hic mihi miniſtrábat. *Pſ.* 100.

Ad Magníficat

Ant. 2. Beáti ſunt qui te vidérunt, & in amicítia tua decoráti ſunt. *Eccli.* 48.

Oratio ut infra ad Laudes.

AD MATUTINUM

Invit. Deum cum homínibus conversátum, * Veníte, adorémus. *Baruch.* 3.

Pſalm. Venite. *pag.* 6.

IN NOCTURNO

Ant. 1. Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de caſtéllo Maríæ & Márthæ ſorṓris ejus. *Joan.* 11.

Ant. 2. Diligébat Jeſus Martham, & ſorórem ejus Maríam, & Lázarum. *Joan.* 11.

Ant. 3. Miſérunt ſoróres ejus ad Jeſum dicéntes: Dómine, ecce quem amas, infirmátur. *Joan.* 11.

℣. Oculi Dómini ſuper juſtos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Pſ.* 33.

℟. Marthæ erat ſoror, nómine María, quæ * Sedens ſecus pedes Dómini, audiébat verbum illíus.

℣. Videns ſapiéntiam, non habébat ultra ſpíritū, dixítque: Beáti qui ſtant coram te ſemper, & áudiunt ſapiéntiam tuam. * Sedens. *Luc.* 10. 3. *Reg.* 10.

Sermo Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 103. *alias* 26. *de verb. Domini.*

Lectio ij.

MArtha & María duæ ſoróres erant: ambæ non ſolùm carne, ſed étiam religióne germánæ: ambæ Dómino cohæsérunt, ambæ Dómino in carne præsénti concórditer ſerviérunt. Suſcépit eum Martha, ſicut ſolent ſúſcipi peregríni: ſed tamen ſuſcépit fámula Dóminum, ægra Salvatórem, creatúra Creatórem. Suſcépit autem Spíritu paſcénda, in carne paſcéndum.

℟. Martha ſatagébat circa frequens miniſtériũ, * Quæ ſtetit, & ait: Dómine, non eſt tibi curæ, quòd ſoror mea relíquit me ſolam miniſtráre? Dic ergo illi, ut me ádjuvet. ℣. Erat ibi múlier magna quæ ténuit eum, ut coméderet panem; cùmque frequénter inde transíret, divertébat ad eam. * Quæ ſtetit *Luc.* 10. 4. *Reg.* 4.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 11.

IN illo témpore; Erat quidam languens Lázarus à Betḥánia, de caſtéllo Maríæ, & Marthæ ſorṓris ejus. Et réliqua.

Homília Sancti Ambróſii Epíſcopi.

De fide Reſur. Lib. 2. n. 77.

OSténdit tibi Dóminus in Evangélio, quemádmodùm resúrgas, non enim unum Lázarum, ſed fidem ómnium ſuſcitávit. Quod tu ſi credas, cùm legis, mens quoque tua quæ mórtua fúerat, in illo Lázaro reviviſcit. Quid enim ſibi vult, quòd cùm Dóminus ad monuméntũ accéſſit, magnâ voce clamávit: Lázare exi foràs, niſi ut futúræ reſurrectiónis ſpécimen præſtáret, exémplum éderet? Cur voce clamávit: quaſi Spíritu non ſóleat operári, quaſi tácitus non ſóleat imperáre? Sed ut illud oſténderet quod ſcriptum eſt, quóniam in moménto, in ictu óculi, in noviſſima tuba mórtui resúrgent incorrúpti; tubárum enim crépitus vocis metítur elátio: & clamávit: Lázare, exi foràs. Cur étiam nomen ádditur; niſi fortè ne álius reſuſcitátus pro álio viderétur, aut fortúita magis reſurréctio quàm imperáta?

℟. Dixit Jeſus maniféſtè; * Lázarus mórtuus eſt & gáudeo, ut credá-

tis, quóniam non eram ibi: ſed † Eámus ad eum. ℣. Diléctus, vivens inter peccatóres, tranſlátus eſt. * Lázarus. Glória. † Eámus. *Joan.* 11. *Sap.* 4.

AD LAUDES

Ant. 4. JEſus venit Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem ſuſcitávit. *Joan.* 12.

Ant. 8. Cognóvit turba multa ex Judæis quia illic eſt; & venérunt, non propter Jeſum tantùm, ſed ut Lázarum vidérent, quem ſuſcitávit à mórtuis. *Joan.* 12.

Ant. 7. Fecérunt ei cœnam ibi, & Martha miniſtrábat; Lázarus verò unus erat ex diſcumbéntibus cum eo. *Joan.* 12.

Ant. 6. María accépit librum unguénti nardi píſtici, pretióſi, & unxit pedes Jeſu, & extérſit capíllis ſuis; & domus impléta eſt ex odóre unguénti. *Joan.* 12.

Ant. 1. Ubicúmque prædicátum fúerit Evangélium iſtud in univérſo mundo, & quod fecit hæc, narrábitur in memóriam ejus. *Marc.* 14.

Capitulum Eccli. 2.

SUſtine, & in humilitáte tua patiéntiam habe, quóniam in igne probátur aurum & argéntum; hómines verò receptíbiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, & recuperábit te.

℣. Eripuíſti ánimam meam de morte:

℟. Ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium. *Pſ.* 55.

Ad Benedictus

Ant. 2. Multi ex Judæis qui vénerant ad Maríam & Martham, & víderant quæ fecit Jeſus, credidérunt in eum. *Joan.* 11.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, Dómine, ut cum Lázaro in novitáte vitæ ambulántes, te in tuis cum Martha páſcere, & à te cum María verbi tui meditatióne paſci mereámur. Qui vivis.

AD TERTIAM

Capitulum de I. Veſperis.

℟. *brev.* Si quis díligit me, ſermónem meum ſervábit. Si quis. ℣. Et Pater meus díliget eum. Si quis. Glória. Si quis. *Joan.* 14.

℣. Ad eum veniémus.

℟. Et manſiónem apud eum faciémus. *Joan.* 14.

AD SEXTAM

Capitulum de Laudibus.

℟. *brev.* Spera in Dómino, & ipſe fáciet. Spera. ℣. Et dabit tibi petitiónes cordis tui. Spera. Glória. Spera. *Pſ.* 36.

℣. Dóminus amat judícium, ℟. Et non derelinquet ſanctos ſuos. *Pſ.* 36.

AD NONAM

Capitulum Jonæ 2.

AD extréma móntium deſcéndi : terræ vectes concluſérunt me in ætérnum : & ſublevábis de corruptióne vitam meam, Dómine Deus meus.

℟. *brev.* Poſuerunt me in loco inferióri. Poſuérunt. ℣. In tenebróſis, & in umbra mortis. Poſuérunt. Glória. Poſuérunt. *Pſ.* 87.

℣. Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum.

℟. Factus ſum ſicut homo ſine adjutório. *Pſ.* 87.

AD II. VESPERAS

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum, Hymnus & Verſus de I. Veſperis.

Ad Magnificat

Ant. 6. Veníte, benedícti Patris mei, poſſidéte parátum vobis regnum : eſurívi enim, & dedíſtis mihi manducáre : ſitívi & dedíſtis mihi bíbere : hoſpes eram, & collegíſtis me. *Matth.* 25.

Oratio ut ſupra ad Laud.

Commem. Sancti Ignatii Presbyteri per Ant. De Sacerdótibus *pag.* xxxj. *de Communi Presbyterorum.*

Oratio Deus, qui ad majórem *ut infra.*

Deindè commemor. Ss. Abdon & Sennen Martyr. per Ant. Cum vos óderint *pag.* xiv. *de Communi plurium Martyrum.*

Oratio.

DEus, qui ſanctis tuis Abdon & Sennen ad hanc glóriam veniéndi copióſum munus grátiæ contuliſti, da famulis tuis ſuórum véniam peccatórum, ut ſanctórum tuórum intercedéntibus méritis, ab ómnibus mereántur adverſitátibus liberári. Per.

DIE XXX.

In Feſto

S. IGNATII LOYOLÆ

PRESBYTERI.

Simplex.

Omnia de Communi Ss. Presbyterorum pag. *xxx.*

Oratio.

DEus qui ad majórem tui nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium ſubſídio militántem Eccléſiam roboráſti, concéde, ut ejus auxílio & imitatióne certántes in terris, coronári

cum ipſo mereámur in cœlis. Qui vivis.

Ex ejus vita à Maffeio, & aliis. *Lectio iij.*

IGnátius in Diœcéſi Pompelonénſi nobílibus paréntibus natus eſt. Adoléſcens à milítia ſæculári ex lectióne piórum librórum ad Deum convérſus, factâ in monte Serráto ómnium delictórum exomologéſi, apud Manréſam inter egénos quibus viliſſima étiam obſéquia exhibébat, vitam áſperam egit. Hinc Romam, dein Jeroſólymam ſe cóntulit; perluſtratíſque ſacris locis, in Hiſpániam revérſus, tricéſimum jam agens annum, grammáticis, philoſóphicis, atque theológicis óperam dedit. Paríſios ádiens, ſtúdia illa repétiit, eleemóſynis ínterim victitans, non intermíſſis caritátis & pœniténtiæ opéribus. Ibi sócios ſibi adjúnxit Pariſiénſis Académiæ grádibus insignes, qui in inferióri Eccléſia Montis-Mártyrum ſeſe omnes in próximi auxílium devovérunt: & hæc fuêre Societátis Jéſu incunábula, quam póſteà, áddito ad tria religiónis vota de Miſſiónibus quarto, Ignátius inſtítuit; & à Paulo tértio confirmátam, in Præpóſitum generálem eléctus, ſumma cum prudéntia rexit. Præcípua illi cura erat, ut rudes & púeri doctrínam chriſtiánam perdíſcerent, carcéribus inclúſi levaréntur, Sacramentórum uſus & frequéntior eſſet & ſánctior. Non eum ab opéribus caritátis difficultátes, non contumélíæ aut irriſiónes deterrébant. Ad Deum ómnia referébat his verbis AD MAJOREM DEI GLORIAM velut ſymbolo uti ſólitus. Romæ obdormívit in Dómino, cúmque Gregórius décimus-quintus Sanctis adſcripſit.

Ex Adon. habuſt. Mabill. Bolland.

De Ss. Abdon & Sennen.

Lectio iij.

ABdon & Sennen Romæ paſſi ſunt ſub Décio. Cùm de Pérſide veniſſent; ibi divérſis pœnis maceráti, ad últimum interfécti ſunt tértio caléndas Augúſti, & ſepúlti in Pontiáni cœmetério ad urſum Pileátum, ubi eórum cernúntur imágines, æri incíſæ. Antiquíſſimum horum Mártyrum cultum índicant tum calendárium

Románæ Eccléſiæ circa médium ſæculi quarti exarátum, tum ómnia Eccléſiæ Occidentális martyrológia. Romæ ad eórum honórem cónditam fuiſſe antiquitùs basílicam conſtat ex Anaſtaſio bibliothecário, quæ ab Adriáno Papa ſæculo octávo reſtauráta eſt. Jam à plúribus ſæculis eórum in Gállias cultus pervénit, ubi ad conſervándos contra grándinem terræ fructus, invocántur.

Poſt LAUDES *commem. Ss. Martyrum Abdon & Sennen per Ant.* Beáti *pag.* xvij. *de Communi plurium Martyrum.*

Oratio ut ſupra.

DIE XXXI.

In Feſto

SANCTI GERMANI EPISCOPI.

Semiduplex - minus.

Omnia de Communi Ss. Pontificum pag. *xix.*

Oratio.

DA nobis, Dómine, in hac ſancti Germáni feſtivitáte, cœléſtis grátiæ, quam ille verbis, opéribus & miráculis aſséruit, præſens adéſſe præsídium, ut dum tanti Præſulis exémpla mirámur & cólimus, ejus étiam fidem & actiónes imitémur. Per Dóminum,

Ex vita S. Germ. auctore Conſtantio Presbytero ex Proſp. Greg. Turon. & aliis.

Lectio ij.

GErmánus nóbili génere Autiſſiodóri natus, poſt auditória Gallicána, Romæ juris perítiam adéptus, cauſas egit, ibíque uxórem duxit. Províncīæ ſuæ viſitátor conſtitútus in Gálliam rédiit: ubi venatióni nímiùm déditus, ab Amatóre Autiſſiodorénſi Epíſcopo reprehénſus eſt, quòd ferárum quas venándo céperat, trunca cápita, ex ritu Gentílium, de árbore quæ in médio civitátis erat, non ſine fidélium offenſióne, ſuſpénderet. Sed ubi Germánum ſibi ſucceſſórem futúrum divinitùs cómperit Amátor, Auguſtodúnum ſe cóntulit, ut Germáni in Clerum aſciſcéndi poteſtátem à Júlio Præfécto impetráret. Quòd ut obtinuit, Germánum, reſciſſo capillítio, clericáli veſte índuit. Creátus Epíſcopus, súbitò mutátur in virum álterum;

exinde

exínde namque cœpit ſæculi pompam aſpernári, uxórem habére pro ſoróre, vitam áſperam dúcere, cilício carnem domáre, vilem indúere hábitum, ſua paupéribus erogáre, ómnibus ſine perſonárum acceptióne hoſpítium præbére, oratiónem vix unquàm intermíttere.

Lectio iij.

CUm autem Pelagiána hæreſis in Británnia majóre graſſarétur, ad eã extirpándam Gálliæ Epíſcopi, rogántibus Británnis, misérunt Germánum cum Lupo Trecénſi; qui ínſulam purgárunt ab erróre. Cláruit ibi Germánus miráculis; & Británnis, quos Saxónum Pictonúmque juncti premébant exércitus, præ cæteris insígnem procurávit victóriam, non armórum vi, ſed Clericórum & mílitum précibus, & clamóre quò divínitùs hoſtes extérriti in fugam acti ſunt. In Gálliam redux, cùm accepíſſet civitátem ſuam tribútis aliíſque calamitátibus ádmodùm premi, Arelátem ſe cóntulit ad auxiliárem Gálliæ Præféctum, qui Germáni précibus pro plebe vexáta ultrò ánnuit. Ravénnam proféctus, ut à Valentiniáno imperatóre Aremóricis rebéllibus véniam péteret, & ab ipſo, ejúſque matre Placidiâ honorificè excéptus, ibi paucis poſt diébus ex hac vita decéſſit, anno quadringentéſimo quadragéſimo octávo. Corpus ejus póſteà honorífico comitátu Autiſſiodórum delátum eſt.

FESTA AUGUSTI.

DIE I.

In Feſto

S. PETRI ad VINCULA.

Semiduplex-minus.

¶ *Si in Eccleſia privata fiat ritu majori, Evang. cum Homil. de Feſto Ss. Petri & Pauli* pag. 508.

Omnia de Communi Apoſtolorum pag. *iij. exceptis quæ ſequuntur.*

HYMNUS

PETRUM, tyránne,
quid caténis óbruis,
Jubéſque condi cárceris
nigro ſpecu?
Quid trux ſatélles ante

limen éxcubat?
Carcer, ſatélles, vincla non Petrum tenent.

Fulgens ab alto venit Ales æthere:
Recédit horror, & fugat noctem dies:
Jubénte Chriſto, rupta vincla cóncidunt,
Pandúntur ultrò clauſa ferro limina.

Cœléstis ille ductor oſténdit viam:
It Petrus; atque sómnium quod ſit, putat:
Verùm recéptâ mente, victrícem Dei
Suæ ſalútis certus agnóſcit manum.

Lux noſtra, Chriſte, noſtra libértas, vides
Quibus caténis vínciant nos crímina,
Et quanta noſtris íncubet nox méntibus:
Cæcis diem fer, rumpe vinctis víncula.

Patri ſuprémo ſit ſupréma glória;
Tibíque laudes totus orbis cóncinat,
Ætérne Fili, ſplendor ætérni Patris:
Compar ſit almo laus decúſque Flámini.
Amen.

Ad Magnificat
Ant. 8. Ego tecum ſum ut ſalvem te & éruam te, dicit Dóminus: & liberábo te de manu peſſimórum, & rédimam te de manu fórtium. *Jerem.* 15.
Oratio ut infrà ad Laud.

Commemoratio S. Germani per Ant. Státuit *pag.* xxv. *Oratio ut ſupra.*

Deindè commemor. Ss. Machabæorum per
Ant. Paráti ſumus mori magis quàm pátrias Dei leges prævaricári 2. *Mach.* 7. *Oratio.*

FRatérna nos, Dómine, Mártyrum coróna lætíficet, quæ & fidei noſtræ præbeat increménta virtútum, & multíplici nos ſuffrágio conſolétur. Per.

AD MATUTINUM
IN NOCTURNO

℟. Cùm apprehendíſſet Petrum Heródes, * Miſit in cárcerem, tradens quátuor quaterniónibus mílitum cuſtodiéndum, volens poſt Paſcha prodúcere eũ pópulo. ℣. Immítis ánimus illíus non parcet de malítia, & de vínculis. * Miſit. *Act.* 12. *Eccli.* 13.
Ex Actis Apoſt. & hiſt. Eccl. Monum. Lectio ij.

PEtrus Apóſtolus propter nomen Dómini Jeſu víncula & cárceres, non unâ vice, nec

uno in loco expértus eſt. Nam primo quidem ſtatim à Pentecóſte, claudo ad portam templi ſanáto, dum pópulum cum Joánne allóquitur, invídiâ ſacerdótum in cuſtódiam detrúſus eſt; unde prodúctus in cráſtinum, tantam oſténdit conſtántiam, ut ipſi príncipes ſatis admirári non poſſent intérritam hóminis illiteráti libertátem; & númerus credéntium, auctâ ex ipſis Apóſtoli vínculis fidúciâ, ad quinque míllia accréſceret. * Non ità multò poſt, cùm ſolâ Petri prætereúntis umbrâ omnis cujúſque morbi ſpécies ſanarétur, rurſus per Pontíficem & Sadducæos ipſe cum cæteris Apóſtolis in cárcerem públicum addúctus eſt, & pòſteà flagéllis cæſus, quòd ob hóminum interdícta, juſſa Dei à ſe contémni non poſſe reſpondíſſet. Tértiâ vice, occíſo Jacóbo, cùm Heródes hanc cædem Judæis non ingrátam eſſe perſpíceret, Petrum ítidem in cárcerem trudi, & caténis duábus vinctum per quátuor mílitum quaterniónes aſſervári præcépit; unde nihilóminùs per ángelum mirabíliter edúctus eſt. * Ultimò, Romæ cùm martyrium pértulit, in cuſtódia Mamertíni aſſervátus, & Nerónis juſſu caténis conſtríctus fuiſſe tráditur, quæ in Románа Eccléſia ſpeciáli honóre à primis ſæculis hábitæ ſunt. Scribit autem Arátor, ejúſdem Eccléſiæ ſexto ſæculo Subdiáconus, étiam ex Jeroſólymis Petri caténas, aut certè unam ex iis quibus illic vinctus fúerat, jam Romæ ſuâ ætáte ſervátas fuiſſe: unde non mediócriter aucta eſt illárum venerátio, ſtructâ præſértim, ut ex áliis Eccléſiæ Románæ monuméntis perſpícitur, per juniórem Eudóxiam Valentiniáni tértii uxórem in monte Eſquilíno baſílicâ, nómine ſancti Petri ad víncula. Quæ cùm caléndis Augúſti dedicáta eſſet, ejus memóriæ dies feſtus inſtitútus eſt.

℟. Erat Petrus dórmiens inter duos mílites, vinctus caténis duábus: & cuſtódes ante óſtium cuſtodiébant cárcerem; & ecce ángelus áſtitit, percuſſóque látere Petri, excitávit eum, dicens: * Surge velóciter.

℣. Ecce ſolvi te hódie

de caténis quæ ſunt in mánibus tuis. * Surge. *Act.* 12. *Jerem.* 40.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóſtomi.

Hom. 8. in Epiſt. ad Eph.

Lectio iij.

Nihil eſt æquè præclárum atque víncula propter Chriſtum, atque caténæ ſanctis mánibus impóſitæ. Vinctum eſſe propter Chriſtum, eſt præclárius quàm eſſe Apóſtolũ, quàm eſſe Doctórẽ, quàm eſſe Evangeliſtam. Si quis amat Chriſtum, ſi quis ejus amóre úritur, novit quàm pretióſa ſint víncula: malúerit eſſe vinctus propter Chriſtum, quàm habitáre cœlos. * Quovis auro Petrus ſplendidióres oſtendébat manus, & quovis regáli diadémate: non enim tam ſpléndidum facit caput vitta ex gemmis compóſita, quàm caténa ferrea propter Chriſtum. Tunc erat régiis ædibus, cárcere præclárior. Quid dico, régiis ædibus? ipſo quoque cœlo: habébat enim vinctum Chriſti. Vellem nunc eſſe in iis locis, in quibus dicúntur manére illa víncula: Vellem vidére caténas, quas pertiméſcunt & horrent dæmones, reveréntur autem ángeli. Nihil eſt enim mélius quàm mala pati propter Chriſtum. * O beáta víncula! ô beátas manus quas ornávit illa caténa! Ego ſi fuíſſem illis tempóribus, tunc máximè eas eſſem ampléxus. Certáſſem illas deoſculári manus, quæ dignæ ſunt habítæ pro Dómino meo vincíri. *Hódie recólitur memória ſanctórum ſeptem fratrum Machabæórum, qui ante Chriſti témpora pro pátriis légibus ab Antíocho Epiphane váriis ſuppliciórum genéribus tentáti, fórtiter ſánguinem fudérunt. Horum diem natálem jam à quarto ſæculo célebrem in Eccléſia fuíſſe teſtes ſunt Gregórius Nazianzénus, aliíque ſancti Patres qui eo die ſermónes ad pópulum habuérunt, in quibus eórum triúmphos eo potíſſimùm nómine magnificéntiùs éfferunt, quòd qui nondum propóſito Chriſti exémplo, tantam conſtántiam oſtendérunt, multò fortióres fuíſſent, ſi poſt paſſiónem Chriſti in certámen deſcendíſſent.

℟. Diſſolúta ſunt víncula brachiórum & mánuum illíus per manus po-

téntis Jacob: * Inde paſtor egréſſus eſt lapis Iſraël.

℣. Dixit ángelus ad Petrum: Præcíngere, & cálcea te cáligas tuas: Et fecit ſic. * Inde. Glória. * Inde. *Gen.* 49. *Act.* 12.

Ad Benedictus

Ant. 5. Petrus ad ſe reverſus, dixit: Nunc ſcio verè quia miſit Dóminus ángelum ſuum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum. *Act.* 12.

Oratio.

Deus qui beátum Petrum Apóſtolum, à vínculis abſolútum, illæſum abíre feciſti, noſtrórum, quæſumus, diſſólve víncula peccatórum, ut ab eórum néxibus expedíti, viam mandatórum tuórum líberâ mente currámus. Per Dóminum.

Poſt Laudes *commem. Ss. Machabæorum per*

Ant. Rex mundi defúnctos nos pro ſuis légibus in ætérnæ vitæ reſurrectióne ſuſcitábit. 2. *Mach.* 7. *Oratio ut ſupra.*

AD II. VESPERAS

Ad Magníficat

Ant. 4. Narrávit Petrus quómodò Dóminus eduxíſſet eum de cárcere, dixítque: Nuntiáte Jacóbo & frátribus hæc; & egréſſus ábiit in álium locum. *Act.* 12.

Oratio ut ſupra ad Laud.

Commemor. S. Stephani Papæ & Martyris per Ant. Nemo *pag.* viij. *Oratio* Deus, cujus grátia *pag.* xij. *de Comm. unius Mart.*

Die II.

In Feſto

SANCTI STEPHANI PAPÆ & MARTYRIS.

Simplex.

Omnia de Communi unius Martyris pag. viij.

Oratio Deus, cujus grátia *pag.* xij.

Ex S. Cypriano, Uſuardi & Adon. Lectio iij.

Stéphanus poſt Lúcium ſucceſſórem Cornélii, Románam rexit Eccléſiam. Graſſabátur ejus tempóribus Novatianórum hæreſis quæ pœniténtibus lenitátis patérnæ ſolátia claudébat ſine ſpe pacis, & communicatiónis. His cùm ſe Marciánus Arelaténſis adjunxíſſet, Stéphanus ea de re primùm à Fauſtino Lugdunénſi, ſubíndè à ſancto Cypriáno mónitus eſt in hunc modum: Dirigántur in Provínciam, & ad plebem Areláte conſiſténtem à te líttera, quibus ab-

ſténto Marciáno, álius in locum ejus ſubſtituátur; & grex Chriſti, qui in hodiérnum ab illo diſſipátus & vulnerátus contémnitur, colligátur. Eccléſiæ tamen diſciſſæ ad unitátem revérſæ ſunt, & rédditam inſperátò pacem Dionyſius Alexandrínus ipſi Stéphano per litteras gratulátus eſt. Alia quoque gravis exórta eſt controvérſia, Utrùm baptizáti ab hæréticis ad Eccléſiam redeúntes, dénuò eſſent baptizándi. De qua quid ſentíret Stéphanus ad Cypriánum ſcripſit his verbis: Nihil innovétur, niſi quod tráditum eſt. Demum poſt adminiſtrátam per áliquot annos Eccléſiam, in perſecutióne Valeriáni Martyr occúbuit, anno Chriſti ducentéſimo quinquagéſimo séptimo.

Die III.

In Feſto

REVELATIONIS SEU INVENTIONIS Corporis S. STEPHANI DIAC. ET PROTO-MARTYRIS.

Semiduplex-minus.

Omnia de Communi unius Martyris pag. *vij*.

Oratio.

Omnípotens, ſempitérne Deus, qui primítias mártyrum in beáti levítæ Stéphani sánguine dedicáſti, tríbue, quæſumus, ut pro nobis intercéſſor exíſtat, qui pro ſuis étiam perſecutóribus exorávit Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum Filium tuum, qui.

Sermo Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 318. de Mart. Steph.

Lectio ij.

Audíſtis, cùm paſſiónis Stéphani léctio legerétur de libro canónico Actuum Apoſtolórum, quemádmodùm lapidátus ſit à Judæis, quemádmodùm commendáverit Dómino ſpíritum ſuum, quemádmodùm étiam in extrémo, génibus fixis, oráverit pro lapidatóribus ſuis. Hujus corpus ex illo uſque ad iſta témpora látuit. Nuper autem appáruit, ſicut ſolent appárére ſanctórum mártyrum córpora, revelatióne Dei, quando plácuit Creatóri. Præcedéntibus enim ſignis locus demonſtrátus eſt; & quómodò fúerat revelátum, ſic & invéntum eſt. Multi inde relíquias acce-

pérunt, quia Deus vóluit; & huc venérunt. Commendámur ergo caritáti veſtræ & locus & dies; utrúmque celebrándum in honórem Dei, quem conféſſus eſt Stéphanus. Nos enim in iſto loco non aram fécimus Stéphano, ſed de relíquiis Stéphani aram Deo.

Ex Libro ejúſdem de Civitáte Dei.

Lectio iij. Lib. 22. C. 8.

AD aquas Tibilitánas Epíſcópo afferénte Projécto relíquias Mártyris glorioſíſſimi Stéphani, ad ejus memóriam veniébat magnæ multitúdinis concúrſus. Ibi cæca múlier, ut ad Epíſcopum portántem pígnora ſacra ducerétur, orávit: flores quos ferébat dedit, recépit, óculis admóvit, prótinùs vidit. Stupéntibus qui áderant, præíbat exúltans, viam carpens, & viæ ducem ultériùs non requírens. Memoráti memóriam Mártyris, quæ póſita eſt in caſtéllo Synicénſi, quod Hipponénſi colóniæ vicínum eſt, ejúſdem loci Lucíllus Epíſcopus, pópulo præcedénte atque ſequénte, portábat: fiſtula, cujus moléſtiâ jam diu laboráverat, & familiaríſſimi ſui médici, qui eam ſecáret, opperiebátur manus, illíus piæ ſárcinæ vectatióne, ubi ſanctas attigíſſet reliquias, repéntè ſanáta eſt.

Post VESPERAS *commemoratio S. Dominici Presbyteri per Ant.* De Sacerdótibus *pag.* xxxj. *de Communi Ss. Presbyterorum.*

Oratio ut infra.

DIE IV.

In Feſto

SANCTI DOMINICI PRESBYTERI.

Simplex.

Omnia de Communi Ss. Presbyterorum pag. xxx.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam beáti Domínici illumináre dignátus es méritis & doctrínis, concéde ut ejus interceſſióne, temporálibus non deſtituátur auxíliis, & ſpirituálibus ſemper profíciat increméntis. Per Dóminum.

Ex ejus vita à Theod. de Apold. ſcripta.

Lectio iij.

DOmínicus Calárogæ in Hiſpánia, ex nóbili Guſmannórum família natus, Paléntiæ liberálibus diſciplí-

nis & theológiæ óperam dedit. Adoléſcens tam inſígnia pietátis, modéſtiæ, ſobrietátis, abſtinéntiæ & caritátis erga páuperes dedit exémpla: ut inter Canónicos reguláres Uxaménſis Eccléſiæ ſit coòptátus. Sacris Ordínibus initiátus, pro eo quo dudum flagrábat fídei propugnándæ ac propagándæ ſtúdio divérſis in Hiſpániæ provínciis Mahumetanórum ímpios erróres expugnávit. Deínde in Gállias unà cum Uxaménſi Epíſcopo proféctus, Albigénſes hæréticos qui Tolóſæ potiſſimùm graſſabántur, non ſine crebro vitæ diſcrímine per plures annos debellávit. Cùm autem huic tam pio óperi promovéndo plures ei ſe adjunxíſſent, fratrum Prædicatórum Ordinem inſtítuit. Cujus confirmatióne ab Honório tertio impetrátâ, plúrima váriis in locis fundávit monaſtéria. Tandem anno Chriſti ducentéſimo vigéſimo primo, ſupra milléſimum, ætátis quinquagéſimo primo, Bonóniæ febre corréptus, caritátem, humilitátem & paupertátem frátribus teſtaménto relinquens, obdormívit in Dómino ſextâ die Auguſti. Eum póſteà quàm plúrimis clarum miráculis Gregórius nonus Sanctórum catálogo juſſit inſcríbi.

Die V.

In Feſto

SANCTI MEMMII EPISCOPI.

Semiduplex – minus.

Omnia de Communi Ss. Pontificum pag. *xix.*

Oratio.

Majeſtátem tuam, Dómine, súpplices deprecámur, ut ſicut agnitiónem Unigéniti tui per beáti Pontíficis tui Mémmii prædicatiónem, populórum córdibus infudíſti, ita & nos ipsíus opitulántibus méritis, fídei ſtabilitáte firmémur. Per eúmdem Dóminum.

Ex Gregor. Turon. de gloriâ Confeſſ. *Lectio ij.*

Memmius qui à Gregório Turonénſi urbis Catalaunicæ patrónus próprius appellátur, primus illíus Eccléſiæ Epíſcopus fuit & Apóſtolus. Hic dum Evangélico múnere fúngitur, mórtuum dícitur ſuſcitáſſe: quod ex públíca traditióne rétulit idem

auctor, additque ſe ad ſancti Antíſtitis ſepúlcrum ſæpiùs confráctas miſerórum caténas atque cómpedes vidíſſe, ejúſque virtútem expértum ſe eſſe in uno è ſuis febricitánte, cui Sancti précibus ſanitátem impetrávit. Séptimo ſæculo corpus ſancti Pontíficis in Eccléſia ipsíus nómine inſigníta propè muros, anno ſecúndo Dagobérti junióris repértum eſt, & Cároli Calvi tempóribus elevátum; atque hácteniùs totíus Diœcéſis concúrſu religióſè cólitur.

Sermo Sancti Gregórii Papæ.

Homil. 17. in Evang.

Lectio iij.

MIſſis prædicatóribus, quid Dóminus dicat audiámus. Meſſis quidem multa, operarii autem pauci. Ad meſſem multam operárii pauci ſunt. Quod ſine gravi mœróre loqui non póſſumus, quia etſi ſunt qui bona áudiant, deſunt tamen qui dicant: Ecce mundus ſacerdótibus plenus eſt, ſed tamen in meſſe Dei rarus valdè invenitur operátor: quia officium quidem ſacerdotále ſuſcípimus, ſed opus officii non implémus. Sed penſáte, fratres cariſſimi, penſáte quod dícitur: Rogáte Dóminum meſſis ut mittat operários in meſſem ſuam: Vos pro nobis pétite, ut digna in vobis operári valeámus, ne ab exhortatióne lingua tórpeat, ne poſtquàm prædicatiónis locum ſuſcépimus, apud juſtum júdicem noſtra nos tacitúrnitas addícat. Sæpe enim pro ſua nequítia prædicántium lingua reſtríngitur. Sæpè verò ex ſubjectórum culpa ágitur, ut eis qui præſunt, prædicatiónis ſermo ſubtrahátur. Ex cujus ergo vítio prædicatóri ſermo ſubtrahátur, non fácilè cognóſcitur. Quia verò paſtóris tacitúrnitas aliquándo ſibi, ſemper autem ſubjéctis nóceat, certíſſimè ſcitur.

Die VI.

In Feſto

TRANSFIGURATIONIS

DOMINI.

Duplex - majus.

IN I. VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum Coloſſ. 1.

MYſtérium quod abſcónditũ fuit à ſæculis & generatiónibus, nunc mani-

feſtátum eſt Sanctis Dei, quibus vóluit notas fácere divítias glóriæ ſacraménti hujus, quod eſt Chriſtus in vobis ſpes glóriæ.

℟. Véniant confines Sion: * Vidébunt & in celeritáte ſalútem à Deo quæ ſupervéniet cum honóre magno & ſplendóre ætérno. ℣. Si miniſtrátio mortis fuit in glória, ita ut non poſſent inténdere filii Iſraël in fáciem Móyſi, quómodò non magis miniſtrátio Spíritûs erit in glória? * Vidébunt. Glória. * Vidébunt. *Bar.* 4. 2. *Cor.* 3.

HYMNUS.

HOC, juſſa quondam rúmpimus,
Feſto die, ſiléntia:
Celáta dudum jam decet
Vulgáre nos myſtéria.
MONTIS ſub alto vértice,
Tribus vocátis téſtibus,
O Chriſte, viſus háctenùs
Terris homo, pates Deus.
TUÆ latens lucis jubar
Sacros in artus éffluit:
Veſtis tuo te Númine,
Tibíque totus rédderis.
CŒLO tonánte, prótinùs
Audíta ſummi vox Patris;
Te, nube ruptâ, Fílium,
Quo gloriátur, aſſerit.
HIC eſt magíſter ómnium,
Quem pronus orbis áudiat:
Siléte, mortáles; Deus,
Qui nos docet, fatur Deus.
¶ QUI nube ruptâ, te palam
Natum vocávit, laus Patri;
Tibíque Nato, nec minor
Laus utriúſque Flámini.
Amen.

℣. Apud te, Dómine, eſt fons vitæ;
℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. *Pſ.* 35.

Ad Magnificat

Ant. 1. Quis vidébit eum & enarrábit? Quis magnificábit eum ſicut eſt ab inítio? *Eccli.* 43.

Oratio ut infra ad Laud.

Commemor. S. Memmii per Ant Státuit *pag.* xxv. *de Communi Ss. Pontific.*

Oratio ut ſupra.

Deindè commemoratio S. Xiſti Papæ & Martyris per Ant. Nemo patiátur *pag.* viij. *de Communi unius Martyris.*

Oratio.

QUæſumus, omnípotens Deus, ut nos virtúte Sancti Spíritûs & ad credéndum dóciles, & ad confiténdum fortes effícias; qui beáto Xiſto Pontífici, propter verbum tuum & teſtimónium Jeſu, ánimam ſuam pónere tribuiſti. Per eúmdem Dóminum, ... in unitáte ejúſdem Spíritûs.

AD MATUTINUM

Invitatorium. Splendórem glóriæ Dei Chriſtum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 1.

Pſalm. Veníte. *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO

Ant. 1. Aſsúmpſit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem, & aſcéndit in montem ut oráret. *Luc.* 9.

Ant. 2. Ducit illos in montem excélſum ſeórſum ſolos, & transfigurátus eſt coram ipſis. *Marc.* 9.

Ant. 3. Facta eſt, dum oráret, ſpécies vultûs ejus áltera, & reſplénduit fácies ejus ſicut ſol. *Luc.* 6. *Matth.* 17.

℣. Specióſus formâ præ fíliis hóminum: ℟. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. *Pſ.* 44.

℟. j. Date Dómino glóriam nómini ejus: * Veníte in conſpéctu ejus, & adoráte Dóminum in decóre ſancto.

℣. Deus Patrum noſtrórum glorificávit Fílium ſuum Jeſum. * Veníte. 1. *Paral.* 16. *Act.* 3.

℟. ij. Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter: * Confeſſiónem & decórem induíſti, amíctus lúmine ſicut veſtiménto.

℣. Veſtiménta facta ſunt ſplendéntia & cándida nimis. * Confeſſiónem. *Pſ.* 103. *Marc.* 9.

℟. iij. Deus qui glorificátur in conſílio ſanctórum, * Magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.

℣. Notam fécimus vobis Dómini noſtri Jeſu Chriſti virtútem & præséntiã, ſpeculatóres facti illíus magnitúdinis. * Magnus. Glória. * Magnus. *Pſal.* 88. 2. *Petr.* 1.

IN II. NOCTURNO

Ant. 7. Erat ſpécies glóriæ Dómini quaſi ignis ardens, ſuper vérticem montis. *Exod.* 24.

Ant. 8. Petrus, & qui cum illo erant, graváti erant ſomno; & evigilántes, vidérunt majeſtátem ejus. *Luc.* 9.

Ant. 4. Ecce apparuérunt illis Móyſes & Elías cum eo loquéntes. *Matth.* 17.

℣. In conſílio juſtórum & congregatióne

℟. Magna ópera Dómini. *Pſ.* 110.

Sermo Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tom. V. Serm. 78.

Lectio iv.

INſpiciénda nobis & tractánda eſt, cariſſimi, víſio iſta quam Dóminus demonſtrávit in monte. Ipſa eſt enim de qua díxerat: Amen, dico vobis, quia ſunt hic quidam de circumſtántibus, qui non guſtábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno ſuo. Poſt dies ſex aſſúmſit tres diſcípulos, Petrum, Joánnem & Jacóbum, & aſcéndit in montem. Ipſi tres erant quidem de quibus díxerat: Sunt hîc qui non guſtábunt mortem, donec videant Fílium hóminis in regno ſuo. Regnum ſuum dicit, quod multis locis appéllat regnum cœlórum. Regnum autem cœlórum eſt regnum ſanctórum. Hoc ut oſtenderétur, vidéte quid factum eſt. Dóminus ipſe Jeſus reſplénduit ſicut ſol; veſtiménta ejus facta ſunt cándida ſicut nix; & loquebántur cum eo Móyſes & Elías. Ipſe Jeſus quidem, ipſe ſpléndüit ſicut ſol, ſe lumen eſſe ſigníficans, quod illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Quod eſt iſte ſol óculis carnis, hoc ille óculis cordis; & quod iſte cárnibus, hoc ille córdibus.

℟. Ecce duo viri loquebántur cum Jeſu. * Erant autem Móyſes & Elías viſi in majeſtáte, & dicébant excéſſum ejus quem completúrus erat in Jerúſalem. ℣. Dóminus ortus eſt, appáruit de monte; ſancti in manu illíus ſunt. * Erant. *Luc.* 9. *Deut.* 33.

Lectio v. *Serm.* 79.

VEſtiménta ejus facta ſunt cándida ſicut nix. Hoc ſignificat Eccléſiæ mundatiónem, cui dictum eſt per Prophétam: Etſi fúerint peccáta veſtra ſi-

cut phœnícium, tanquàm nivem dealbábo. Elías & Móyſes colloquebántur ei, quia Evangélii grátia teſtimónium habet à Lege & Prophétis. In Móyſe Lex, in Elía Prophétæ. Plácuit Petro tria fieri tabernácula, Móyſi unum, Elíæ unum, & Chriſto unum. Delectábat eum montis ſolitúdo: tædium patiebátur à tumúltu rerum humanárum. Sed tria tabernácula quare quærébat, níſi quia unitátem Legis, Prophetíæ, & Evangélii nondum ſciébat? Dénique nube emendátus eſt. Hæc eo loquénte, inquit, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. Ecce unum tabernáculum nubes fecit: tu tria quare quærébas?

℟. Factum eſt, cum diſcéderent Móyſes & Elías ab illo, ait Petrus ad Ieſum: * Præcéptor, bonum eſt nos hîc eſſe.

℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abſcondíſti timéntibus te! * Præcéptor. *Luc.* 9. *Pſ.* 30.

Serm. 78. unde ſupra.

Lectio vj.

Verbum Dei Chriſtus, verbum Dei in Lege, verbum in Prophétis. Quid, Petre, quæris dividere? magis opórtet adjúngere. Tria quæris, intellige & unum. Nube ergo obumbránte omnes, ſonuit & vox de nube, dicens: Hic eſt Fílius meus diléctus. Ibi erat Móyſes, ibi Elías; non eſt dictum: Hi ſunt filii mei dilécti. Aliud eſt enim únicus, áliud adoptati. Ille commendabátur, unde Lex & Prophétæ gloriabántur. Hoc audíto, illi cecidérunt in terram. Jam demonſtrátur nobis in Eccléſia regnum Dei. Hìc Dóminus, hìc Lex & Prophétæ: ſed Dóminus tanquàm Dóminus; Lex in Móyſe; Prophetía in Elía: ſed ipſi tanquàm ſervi, tanquàm miníſtri. Ipſi tanquàm vaſa, ipſe tanquàm fons. Móyſes & Prophétæ dicébant & ſcribébant: ſed de illo implebántur, quando fundébant. Dóminus autem porréxit manum, & excitávit jacéntes. Deínde néminem vidérunt, niſi ſolum Jeſum. Quando eos Dóminus eréxit, reſurrectiónem ſignificávit. Poſt reſurrectiónem ut quid tibi Lex? ut quid tibi Pro-

phetía? Ideò non appáret Elías, non apparet Móyſes. Rémanet tibi, ut ſit Deus ómnia in ómnibus. Deſcénde, Petre: requiéſcere cupiébas in monte; deſcénde laboráre: habe caritátem, prædica veritátem; tunc pervénies ad æternitátem, ubi invénies ſecuritátem.

℟. Erant timóre extérriti, & ait Petrus: * Si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móyſi unum, & Elíæ unum. ℣. Mélior eſt dies una in átriis tuis ſuper míllia. * Si vis. Glória. * Si vis. *Marc.* 9. *Matth.* 17. *Pſ.* 89.

IN III. NOCTURNO

Ant. 6. Adhuc Petro loquénte, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. *Matth.* 17.

Ant. 5. Opéruit nubes montem, & habitávit glória Dómini tegens illum nube. *Ex.* 24.

Ant. 1. Petrus, & qui cum illo erant, timuérunt, intrántibus illis in nubem: & vox facta eſt de nube. *Luc.* 9.

℣. Intónuit de cœlo Dóminus,

℟. Et Altíſſimus dedit vocem ſuam. *Pſ.* 17.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 17.

In illo témpore; Aſſúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum & Joánnem fratrem ejus, & ducit illos in montem excélſum ſeórſum, & transfigurátus eſt ante eos. Et réliqua.

Homília Sancti Leónis Papæ.

Serm. 94. *de Transfig.*

Præſens quidem erat in Fílio Pater, & in illa Dómini claritáte quam ad diſcipulórum temperárat aſpéctum, non ſeparabátur ab Unigénito Genitóris eſſéntia; ſed ad commendándam proprietátem utriúſque persónæ, ſicut víſui ſignificávit Fílium ſplendor ex córpore, ſic audítui Patrem vox nuntiávit ex nube. Quâ voce accéptâ, diſcípuli quòd in fáciem cecidérunt, & timuérunt valdè, non de Patris tantùm, ſed & de Fílii majeſtáte tremuérunt; altióri enim ſenſu unam utriúſque intellexérunt deitátem; & quia in fide non erat hæſitátio, non fuit in timóre diſcrétio. Latum ergo illud, & múltiplex teſtimónium fuit, & plùs in verbórum virtúte quàm

in ſono vocis audítum eſt. Dicénte enim Patre : Hic eſt Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui, ipſum audíte ; nonne evidénter audítum eſt : Hic eſt Fílius meus, cui ex me & mecum eſſe, ſine témpore eſt ? quia nec Génitor Génitó prior, nec Génitus eſt Genitóre poſtérior. Hic eſt Fílius meus, quem à me non ſéparat déitas, non dívidit poteſtas, non diſcérnit ætérnitas : qui eam quam mecum habet æqualitátem, non rapínâ appétiit, nec uſurpatióne præſúmpſit ; ſed manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparándum genus humánum exequerétur commúne consílium, uſque ad formam ſervílem inclinávit incommutábilem deitátem.

℟. Ecce vox de nube dicens : Hic eſt Fílius meus diléctus, in quo mihi bene compláeui ; * Ipſum audíte. ℣. Ecce teſtem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. * Ipſum. *Matth.* 17. *Iſ.* 55.

Lectio viij.

HUnc ergo, in quo mihi bene per ómnia pláceo, & cujus prædicatióne manifeſtor, cujus humilitáte clarificor, incunctánter audíte : quia ipſe eſt véritas, & vita, ipſe virtus mea, atque ſapiéntia. Ipſum audíte, quem legis myſtéria prænuntiavérunt, quem Prophetárum ora cecinérunt. Ipſum audíte, qui ſánguine ſuo mundum rédimit, qui diábolum ligat, & vaſa ejus rapit, qui peccáti chirógraphum & prævaricatiónis pacta dirúmpit. Ipſum audíte, qui viam áperit ad cœlum, & per crucis ſupplícium gradus vobis aſcenſiónis parat ad regnum. Quid trepidátis rédimi ? Quid pavétis ſaucii liberári ? Fiat quod me volénte vult Chriſtus. Abjícite carnálem formídinem, & fidéli vos armáte conſtántiâ : indígnum eſt enim ut in Salvatóris paſſióne timeátis, quod ipſíus múnere nec in veſtro fine metuétis.

℟. Dum fíeret vox, invéntus eſt Jeſus ſolus : * Et audiéntes diſcípuli, cecidérunt in fáciem ſuam, & timuérunt valde : dixítque eis Jeſus : Súrgite, & nolíte timére. ℣. Deus majeſtátis intónuit : vox Dómini in virtúte : vox Dómini in magnificéntia. * Et

Luc. 9. *Math.* 17. *Pſ.* 28.

Lectio ix. De S. Xiſto.

XYſtus ſecúndus Stéphano ſucéſſit in Sede Romána. Ad eum Dionyſius Alexandrínus ſcripſit epíſtolam de baptíſmate: quâ étiam eum commonefécit de exórta apud Ptolemáidem Pentapóleos urbem Sabellianórum hæreſi. Sed & in ália epíſtola ſenténtiam ejus expétiit de ímpio quodam hæreticórum baptíſmo, quem ſe dudum ſuſcepíſſe quidam fidélis aſſerébat. Cùm autem acrióri advérsùs Chriſtiános perſecutióne decrétâ, Valeriánus, inter ália, reſcrípto ad Senátum dato, edixíſſet ut Epíſcopi, Presbyteri & Diácones in continénti animadverteréntur: Xyſtus ſimul cum Quarto, ſextâ die Augúſti in cœmetério animadvérſus eſt. Quem cùm ſanctus Lauréntius ad martyrium duci cérneret, in has voces flens erúpit: Quò progréderis ſine fílio, pater? quò, ſacérdos ſancte, ſine miníſtro próperas? Cui Xyſtus: Non ego te déſero, fili: majóra te manent certámina; poſt tríduum me ſequéris. Gloriósam Xyſti morté ſanctus Cypriánus Epíſcopis Africæ per Succéſſum illórum collégam ſignificári vóluit; quo ſuos quiſque corroboráret, ut gaudérent magis quàm timérent in hac confeſſióne, in qua ſcirent Chriſti mílites non périmi, ſed coronári.

℟. Deus qui dixit de ténebris lucem ſplendéſcere, * Ipſe † Illúxit in córdibus noſtris, ad illuminatiónem ſciéntiæ claritátis Dei in fácie Chriſti Jeſu. ℣. Ecce oſténdit nobis Dóminus Deus noſter majeſtátem & magnitúdinem ſuam: vocem ejus audívimus, * Ipſe illúxit. Glória. † Illúxit. 2. *Cor.* 4. *Deut.* 5.

Te Deum.

AD LAUDES

Ant. 1. FIlii Sion, exultáte & lætámini in Dómino Deo veſtro, quia dedit vobis doctórem juſtítiæ. *Joel.* 2.

Ant. 8. Vocem nos audívimus de cœlo allátam, cùm eſsémus cum ipſo in monte ſancto. 2. *Petr.* 1.

Ant. 5. Venit vox de nube dicens: Hic eſt Fílius meus caríſſimus, audite illum. *Marc.* 9.

Ant. 7. Ipſum audíctis juxta ómnia quæcúmque locútus fúerit. *Act.* 3.

. 3. Omnis ánima
on audíerit Prophé-
um, exterminábitur
be. *Act.* 3.
ılum . 1. Iſ. 42.
çe ſervus meus ſuſ-
piam eum; eléctus
complácuit ſibi in
ima mea: dedi Spí-
meum ſuper eum,
m géntibus próſe-

Glória & honóre
ſti eum, Dómine,
Et conſtituíſti eum
pera mánuum tuá-
Pſ. 8.
Benedíctus
. 1. Amplióris gló-
ſus præ Móyſe dig-
ſt hábitus, quanto
rem honórem ha-
mûs, qui fabricávit
Hebr. 3.
Oratio.
us, qui hodiérnâ die
nigénitum tuum mi-
r transformátum,
utriúſque teſtamén-
ibus reveláſti, da
quæſumus tibi plá-
libus, ad ejus ſem-
ntemplándam per-
: glóriam, in quo
Paternitáti óptimè
cuiſſe teſtátus es.
mdem Dóminum.
mem. S. Xiſti per
Bonum *pag.* xj. *de*

Communi unius Martyris.
Oratio Quæſumus *ut ſupra.*

AD HORAS

In fine Hymnorum, Doxologia Qui nube rupta *ut ſupra* pag. 586.
Antiphonæ de Laudibus, quartâ omiſsâ. Oratio Ibid.

AD TERTIAM

Capitulum ut in primis Veſperis.

℟. *brev.* Filii hóminum úſquequò gravi corde. All. all. Filii. ℣. Scitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum. Allel. all. Filii. Glória. Filii. *Pſ.* 4.

℣. Accédite ad eum, & illuminámini.

℟. Et fácies veſtræ non confundéntur. *Pſ.* 33.

AD SEXTAM

Capitulum de Laudibus.

℟. *brev.* Ipſe invocábit me: Pater meus es tu. Allel. allel. Ipſe.

℣. Deus meus, & ſuſcéptor ſalútis meæ. All. all. Ipſe. Glória. Ipſe. *Pſ.* 88.

℣. Hódie ſi vocem ejus audiéritis,

℟. Nolíte obduráre corda veſtra *Pſ.* 94.

AD NONAM

Capitulum 1. Joan. 5.

Si teſtimónium hóminum accípimus, teſti-

mónium Dei majus eſt; quóniam hoc eſt teſtimónium Dei, quod majus eſt, quóniam teſtificátus eſt de Fílio ſuo.

℟. *brev.* Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus. Allel. allel. Audiam. ℣. Quóniam loquétur pacem in plebem ſuam. Allel. all. Audiam. Glória. Audiam. *Pſ.* 84.

℣. Notas mihi feciſti vias vitæ,

℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo, Dómine. *Pſ.* 15.

AD II. VESPERAS

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum, Hymnus & Verſus ut in I. Veſperis.

Ad. Magníficat

Ant. 8. Noſtra conversátio in cœlis eſt, unde Salvatórem expectámus Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui reformábit corpus humilitátis noſtræ configurátum córpori claritátis ſuæ. *Philipp.* 3.

Oratio ut ſuprà ad Laud.

DIE X.

In Feſto

SANCTI LAURENTII MARTYRIS.

Duplex-minus.

Omnia de Communi unius Martyris pag. *vij. exceptis quæ ſequuntur.*

IN I. VESPERIS

℟. Beátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem. * In die mala liberábit eum Dóminus. † Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus.

℣. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet. * In die. Glória. † Dóminus. *Pſ.* 40. 2. *Cor.* 9.

HYMNUS

Fruſtra parántur cómpedes,
Armáta plumbo vérbera,
Et rubra crates ígnibus,
Ardens cubíle ſternitur.

Lætus mori Lauréntius
Pœniſque magnis débitus,
Hanc irretórto lúmine
Pompam dolórum réſpicit.

Nudos in artus ſæviunt,
Sciſſæ flagris carnes volant;

is ad faſtídium
s jacens relinqui-
r.
NDUM ſatis dig-
m Deo
probáſti mílitem;
ie, cruda ſint tui
hæc prælúdia.
ÓSTA membra
ítibus
e prunâ férvidis
tat exúltans, ſuo
plaudit fúneri.
ID inter ardéntes
gos
dolóris ábſtulit?
mpe potus ébrium
Dei jam fécerat.
ra, quæ Deo pla-
s,
obáta víctima!
ſacris urat Deus,
flagrábas, ígnibus.
ÉRNE cunctórum
ter,
Fili par Patri,
trique Spíritus,
o ſit glória.
men.
obáſti cor meum,
ſti nocte:
ne me examináſti,
eſt invénta in me
Pſ. 16.
Magnificat
1. Ignem ardén-
tínguit aqua, &
yna reſíſtit peccá-
eus proſpéctor eſt

ejus qui reddit grátiam, & in témpore casûs ſui invéniet firmaméntum. *Eccli.* 3.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM

IN II. NOCTURNO

Ex Libro primo Officiórum Sancti Ambróſii Epíſcopi.

Cap. 41. n. 214. 215. & 216.

Lectio iv.

NOn prætereámus ſanctum Lauréntium, qui cùm vidéret Xyſtum Epíſcocopum ſuum ad martyrium duci, flere cœpit, non paſſiónem illíus, ſed ſuam remanſiónem. Itaque his verbis appelláre cœpit: quò progréderis ſine Fílio, Pater? Quò Sacérdos ſancte, ſine Diácono próperas? Nunquã ſacrifícium ſine miníſtro offérre conſuéveras. Quid ergo in me diſplícuit, Pater? numquid degénerem probáſti? Experíre utrùm idóneum miníſtrum elégeris, cui commiſíſti Domínici ſánguinis diſpenſatiónem: cui conſummandórum consórtium ſacramentórum, huic consórtium tui ſánguinis negas? Vide ne periclitétur judícium

tuum, dum fortitúdo laudátur. Abjéctio diſcípuli detriméntum eſt magíſtri. Quid? Quòd illúſtres & præſtántes viri diſcipulórum certamínibus magis quàm ſuis vincunt? . . . Et tu, Pater, oſténde in fílio virtútem tuam, offer quem erudíſti, ut ſecúrus judícii tui, comitátu nóbili pervénias ad corónam. Tunc Xyſtus: Non ego te, fili, relínquo ac déſero; ſed majóra tibi debéntur certámina. Nos quaſi ſenes levióris pugnæ curſum recípimus: te quaſi júvenem manet glorióſior de Tyránno triúmphus. Mox vénies, flere desíſte, poſt tríduum me ſequéris. Non erat tuum ſub magíſtro víncere, quaſi adjutórem quæreres. . . . Quid præséntiam meam requíris? Infirmi diſcípuli magíſtrum præcédant: fortes ſequántur, ut vincant ſine magíſtro, qui jam non índigent magiſtério. Talis erat conténtio, digna ſanè de qua certárent ſacérdos & miníſter, quis prior paterétur pro Chriſti nómine. . . Ipſe poſt tríduum ſecùm, illúſo Tyránno, impóſitus ſuper cratículam exurerétur: Aſſum eſt, inquit, verſa, & mandúca. Ita ánimi virtúte vincébat ignis natúram.

Sermo Sancti Leónis Papæ.

Serm. 83. in Feſt. S. Laur.

Lectio v. *Cap. 2.*

Cum furor gentílium poteſtátum in electíſſima quæque Chriſti membra ſæviret, ac præcípuè eos, qui Ordinis erant ſacerdotális, impéteret: in levítam Lauréntium, qui non ſolùm in miniſtério ſacramentórum, ſed étiam diſpenſatióne Eccleſiáſticæ ſubſtántiæ præeminébat, ímpius perſecútor efférbuit, dúplicem ſibi prædam de unius viri comprehenſióne promíttens; quem ſi feciſſet ſacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exórtem. Armátur ítaque géminâ face homo pecúniæ cúpidus, & veritátis inimícus; avarítiâ, ut rápiat aurum; impietáte, ut áuferat Chriſtum. Póſtulat ſibi ab immaculáto ſacrárii Præſule opes Eccleſiáſticas, quibus avidíſſimus inhiábat, inférri. Cui Levíta caſtíſſimus ubi eas repóſitas habéret, oſténdens numeroſíſſimos ſanctórum páuperum óbtulit greges,

in quorum victu atque veſtitu inamiſsíbiles condíderat facultátes; quæ tantò intégriùs erant ſalvæ, quantò ſánctiùs probabántur expénſæ.

Lectio vj. Cap. 3. & 4.

Fremit ítaque prædo fruſtrátus; & in ódiū religiónis quæ talem divitiárum uſum inſtituiſſet, ardéſcens, direptiónem theſáuri potióris aggréditur, apud quem nullam denariórum ſubſtántiam reperíſſet: ut illud depóſitum quo ſacrátiùs erat dives, auférret. Renuntiáre Chriſto Lauréntium jubet, & ſolidíſſimam illam Levítici ánimi fortitúdinem diris parat urgére ſupplíciis: quorum ubi prima nihil óbtinent, vehementióra ſuccédunt. Láceros artus, & multa vérberum ſectióne conſciſſos, ſubjécto præcipit igne torréri: ut per cratem férream, quæ jam de ſervóre contínuo vim in ſe habéret uréndi, conversórum altérnâ mutatióne membrórum fieret cruciátus veheméntior & pœna prodúctior. Nihil óbtines, nihil próficis, ſæva crudélitas. Subtráhitur invéntis tuis matéria mortális, & Lauréntio in cœlos abeúnte, tu déficis. Flammis tuis ſuperári caritátis Chriſti flamma non pótuit; & ſégnior fuit ignis, qui foris uſſit, quàm qui intùs accéndit. Sævíſti, perſecútor, in mártyrem, ſævíſti, & auxíſti palmam, dum ággeras pœnam. Gaudeámus igitur, dilectíſſimi, & de feliciſſimo ínclyti viri fine gloriémur in Dómino, qui eſt mirábilis in Sanctis ſuis, in quibus nobis & præſidium conſtítuit & exémplum: atque ita per univérſum mundum clarificávit glóriam ſuam, ut à ſolis ortu uſque ad occáſum, leviticórum lúminum coruſcánte ſplendóre, quàm clarificáta eſt Jeroſólyma Stéphano, tam illúſtris fieret Roma Lauréntio.

IN III. NOCTURNO

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis: Niſi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipſum ſolum manet; ſi autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíſcopi.

Serm. 305. in Solemnit. S. Laurent. alias 26. num. 1. & 2.

AGnóſcit fides veſtra granum quod in terram cécidit, & mórtuum multiplicátum eſt. Agnóſcit, inquam, hoc granum fides veſtra, quia ipſum hábitat in mente veſtra. Hoc enim quod de ſeipſo díxerit Chriſtus, nullus ámbigit Chriſtiánus. Sed planè illo mórtuo grano & multiplicáto, multa grana ſunt ſparſa in terram; ex quibus eſt & beátus Lauréntius, cujus ſeminatiónem hódie celebrámus. De illis autem granis ſparſis toto orbe terrárum quanta pullulávei it ſeges, vidémus, gaudémus, ſumus: ſi tamen & nos per illíus grátiam ad hórreum pertinémus.... Audite me, grana ſancta, quæ hìc eſſe non dúbito; imò audíte primum granum per me: Qui amat in hoc ſæculo ánimam ſuam, perdet eam. Granum lóquitur, granum quod in terram cécidit, & mortificátum eſt ut multiplicarétur. Quod admónuit, ipſe fecit: inſtrúxit præcépto, præcéſſit exémplo.

Serm. 303. in Natal. S. Laurent. num. 1. & 2.

Lectio viij.

CUm perſecútio Romæ, ſicut in cæteris locis vehementer ardéret, & tanquàm ab Archidiácono poſtulátæ eſſent res Eccléſiæ, Lauréntius implévit vehícula paupéribus, & revérſus cum eis, reſpóndit: Hæ ſunt divítiæ Eccléſiæ. Illúſus perſecútor flammas popóſcit; ſed non erat ille frígidus, ut flammas timéret: ardébat pœnæ furóre, ſed plus ánima caritáte. Quid plúribus? Cratícula admóta eſt, & toſtus eſt. Et cùm ex uno látere arſiſſet, dícitur tantâ tranquillitáte illa torménta toleráſſe, ut impleretur in eo quod in Evangélio audívimus: In patiéntia veſtra poſſidébitis ánimas veſtras. Dénique flammâ uſtus, ſed patiéntiâ tranquíllus, jam, inquit, coctum eſt; quod ſúpereſt, versáte me, & manducáte. Tale duxit martyrium: iſte eſt de quo dixit Chriſtus: Qui perdíderit ánimam ſuam propter me, ſalvábit eam.

ſequámur ejus veſtígia; non ſolùm martyribus præmia promittúntur cœléſtia, ſed étiam integrâ fide & perféctâ caritáte Chriſtum ſequéntibus.
Serm. 304. in Solemnit. S. Laurent. num. 4.

Lectio ix.

Quando beátus Lauréntius appóſitos exſecùs ignes non timéret, niſi intùs flammâ caritátis ardéret? Ideò, fratres mei, glorióſus Martyr atróces incendiórum flammas non pertimeſcébat in córpore; quia ardentíſſimo cœléſtium gaudiórum deſidério flagrábat in mente. In comparatióne fervóris quo pectus ejus ardébat, extérior perſecutórum flamma frigébat. Quando enim ferret tantórum acúleos dolórum, niſi ætérnórum diligeret gáudia præmiórum? Poſtrémò quando contémneret iſtam vitam, niſi amándo meliórem vitam? Et quis nocére vobis poteſt, ait Apóſtolus Petrus, ſi boni amatóres fuéritis. Fáciat in te licèt perſecútor malum: tu ne deficias amándo bonum. . . . . Quid enim beáto Lauréntio illa, quæ à perſecutóribus illáta ſunt, torménta nocuérunt? Niſi quòd eum clarióremipſis ſupplíciis reddidérunt, & hunc nobis feſtiviſſimum diem de pretióſa ejus morte fecérunt.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Probávit me (Dóminus) quaſi aurum quod per ignem tranſit. Veſtígia ejus ſecútus eſt pes meus; viam ejus cuſtodívi, & non declinávi ex ea. *Job.* 3.

Oratio.

Da nobis, quæſumus, omnípotens Deus, vitiórum noſtrórum flammas extínguere, qui beáto Lauréntio tribuíſti tormentórum ſuórum incéndia ſuperáre. Per.

AD II. VESPERAS

Hymnus & Verſus ut in primis Veſperis.

Ad Magnificat

Ant. 8. Confitébor tibi, Dómine, quóniam liberáſti me, ſecúndùm multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui, à preſſúra flammæ quæ circúmdedit me. *Eccli.* 51.

Oratio ut ſupra ad Laud.

Commemoratio Tranſlationis S. Calixti Papæ & Martyris per Ant. Nemo

pag. viij. *de Communi unius Martyr. Oratio ut infra.*

DIE XI.

In Feſto

TRANSLATIONIS S. CALIXTI PAPÆ & MARTYRIS.

Semiduplex-minus.

Omnia de Communi unius Martyris pag. *vij.*

Oratio.

LÆtétur Eccléſia tua, Deus, beáti Calíxti mártyris tui atque pontíficis confiſa ſuffrágiis, atque ejus précibus gloriólis & devóta permáneat, & ſecúra conſiſtat. Per Dóminum.

Ex monumentis Eccleſiæ Remenſis. Lectio ij.

CUm ſanctus Evrárdus, propter toleratos fórtiter labóres contrà Chriſtiáni nóminis hoſtes, egregiámque pietátem, corpus ſancti Calíxti Papæ & Mártyris à ſancta ſede Apoſtólica obtinuíſſet, illud religióſè & ſolémniter deférri curávit, primò quidem ad óppidũ beáti Quintíni in Verománduis, ubi váriis miraculórum ſignis virtus ejus emícuit; ac paulò poſt Cysónium, prædium ſui inter Tórnacum & Inſulas, in quo, cóndito in ſancti Mártyris honórem monaſtério & elegánti túmulo, ſacra pígnora depóni vóluit. Illo autem defúncto, Rodúlphus ejus filius priúſquàm è vivis abíret, prædium Cysoniénſe unà cum Ecclésia & ſancti Calíxti córpore, Reménſi Dei genitrícis ecclésiæ legávit, vehementer adversánte Hugbóldo cómite, qui Rodúlphi ſorórem ſibi conjúnxerat, & ea ſibi vindicáre totis contendébat víribus. Hac de re ad Formóſum Papam, ſcripſit Fulco Reménſis Archiepíſcopus, enixè rogans, ut quæ Rodúlphus ſponte legáverat, ſuo diplómate confirmáret: quo à ſummo Pontífice fácilè obténto, ad corpus ſancti Calíxti Remos deportándum sólitâ pietáte incúbuit venerándus præſul.

Lectio iij.

IGitur, ut magnâ pompâ deferréntur ſancti Calíxti relíquiæ, viros Eccleſiáſticos miſit Fulco, qui ferétro ſubírent, datis ad Cameracénſem & Tornacénſem Epiſcopos lítteris, quibus utrúmque præſulem

præſulem hortabátur, ut tándiù ſacra pignora commutaréntur, donec ipſe Remos deductúrus occúrreret. Poſt moras à Dodilóne Cameracénſi Epíſcopo injéctas, Remos tandem pervénit ſancti Mártyris corpus, & poſt altáre beátæ genitrícis Dei Maríæ decénter collocátum eſt à Fulcóne; juxtà quod idem piíſſimus Præſul pignora ſancti Nicáſii & ſorôris ejus Eutrópiæ, ab Eccléſia tituli ſancti Agrícolæ deláta honorífice conſtítuit.

Poſt VESPERAS *commemoratio S. Claræ Virginis per Ant.* Córpora *p.* xlvij. *Oratio* Fidéles *pag.* l. *de Communi Ss. Virginum.*

DIE XII.

In Feſto

SANCTÆ CLARÆ VIRGINIS.

Simplex.

Omnia de Communi Ss. Virginum pag. *xlvj.*

Oratio Fidéles *pag.* l.

Ex ejus vita Alexandri Papæ IV. juſſu Script. apud Surium.

Lectio iij.

Clara nóbili génere Aſsíſii in Umbria nata, facultátibus in páuperes erogátis, ſæculo renuntiávit, & permóta præſértim ſancti Franciſci adhortatiónibus, arctíſſimam vitæ ratiónem ampléxa eſt. Plures ejúſdem inſtitúti ſócias, & præ cæteris Hortulánam matrem & ſorores ſibi adjúnxit. Paupertátis ádeò amans fuit, ut, ne monaſtérium poſſeſſiónes habéret, ipſi étiam Gregório nono ſufficiéntes réditus aſſignáre voléntì reſtíterit. Saracénis, juſſu Frederici imperatóris, Aſſíſium obſidéntibus, & cœnóbium cui illa præerat jamjam invaſúris, infirma ad portam duci vóluit atque hóſtibus óbjici, ſimul & præférri cápſulam argénteam, in qua ſanctíſſima Euchariſtia aſſervabátur. Cùmque coram Chriſto proſtráta oráret, ut ſoróres tutarétur, Saracéni divínitùs térriti, per ipſos quos conſcénderant muros, fugérunt præcípites. Tandem cùm annis fere quadragínta duóbus Monaſtérium rexíſſet, jejúniis, oratiónibus, vigíliis & durióribus quibuſcúmque exercítiis debilitáta, ac penè conſécta, longióris inſuper infirmitátis dolóribus invíctè probáta,

óbiit in Dómino, mirácụlis non minùs quàm ſanctitáte clara. Eam Alexánder quartus inter ſanctas Vírgines rétulit.

Die XIII.

In Feſto

SS. HYPPOLITI ET SOCIORUM MARTYRUM.

Simplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum pag. *xiij.*

Oratio Omnipotens *pag.* xvij. *ibidem.*

Lectio iij.

Hippólytus, teſte Gregório Turonénſi, pro Chriſti nómine martyr occúbuit eódem témpore quo Sixtus Románæ Eccléſiæ Epíſcopus, & Lauréntius Archidiáconus. Idem in Patrum quibúſdam ſermónibus, ut Lauréntii hæres & diſcípulus commendátur, quòd créditus ſit unus ex illis fuiſſe quos, Prudéntio teſte, mira viri libértas, ad ampleċténdam Chriſti fidem, & ſtatim ſuſcipiéndam baptíſmi grátiam, permóverat. Prætéreà dícitur in vulgátis Lauréntii actis, funus ejus curáſſe cum Juſtíno Presbytero, & ab eódem ſacrifícii Domínici, quod tunc ſuper mártyris túmulum óbtulit, párticeps factus: ex quo partem Euchariſtiæ ſecum détulit, quam credéntibus de domo ſua diſtríbuit. Hoc ubi perfécit, ſummíſſis à perſecutóre milítibus comprehénſus, magnâ fidúciâ Chriſti fidem coram Præſídibus conféſſus eſt, deínde torméntis addíctus. Cùm nihilóminùs in Chriſti teſtimónio perſtáret, indómitis equis alligátus, per loca ſpinis & cárduis cónſita raptátus eſt; & ſic, lacerato córpore, vitâ ceſſit. Quicúmque verò Chriſtiáni ex ejus famíliâ comprehénſi fuérunt, omnes extra portam Tiburtínam occíſi ſunt, cæsâ priùs plumbátis Hippólyti nútrice, quæ álios ſuis adhortatiónibus in fide confirmáverat. Poſt annos quingéntos Fulrádus, Abbas ſancti Dionyſii, Hippólyti mártyris corpus áttulit in Gállias, quod Hilduíni ætáte in ipſo ſancti Dionyſii monaſtério collocátum eſt.

XIV.
Vigilia
PTIONIS
VIRGINIS.
at Dominica
ex-minus.
le Dominica in
. Ad Matuti-
torium de Vigi-
. In I. & II.
Antiph. Verſi-
ones & ℟℟℟.
a. In III. Noc-
phonæ de eadem
Verſiculus verò
e Vigilia. VII.
ect. Evangelium
igiliæ cum ejus
factâ diviſione
um. Ultima Lec-
lium Dominicæ
cum prima ejus
erte. Te Deum.
udes & cæteras
Vigilia. Poſt
mmemor. Domi-
entis.
rat in Feriis
Feria occurren-
quæ ſequuntur.
ATUTINUM
mplex.
eſum de María
Venite, adoré-
h. 1.
Venite pag. 6.

AD NOCTURNUM

℣. Quantas oſtendíſti mihi tribulatiónes multas & malas? ℟. Et convérſus, conſolátus es me. Pſ. 70.

℟. j. Stabant juxta crucem Jeſu * Mater ejus, & ſoror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. ℣. Luctum & plorátum vidérunt vicinæ Sion; ſic vidébunt & in celeritáte ſalútem à Deo quæ ſupervéniet. * Mater. Joan. 19. Baruch, 4.

℟. ij. Cùm vidiſſet Jeſus Matrem & diſcípulum ſtantem quem diligébat, dicit matri ſuæ: Múlier, ecce filius tuus; deinde dicit diſcípulo: * Ecce Mater tua. ℣. Cùm accéperit Deus ánimam meam, honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus. * Ecce. Joan. 19. Tob. 4.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio iij. Cap. 19.

IN illo témpore; Stabant juxta crucem Jeſu Mater ejus, & ſoror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Hom. 85. al. 84. in Joan.

IPſe crucifixus matrem ſuam diſcípulo comméndat, ut nos dóceat ad extrémum uſque hálitum, paréntum curam præcípuã eſſe geréndam. Quando ígitur Mater intempeſtívè accéſſit, dicit: Quid mihi & tibi eſt, múlier? & : Quæ eſt mater mea? Hic verò magnum éxhibet amórem, & diſcípulo quem diligébat ipſam comméndat. Matrem verò comméndans dicit: Ecce filius tuus. O quantum honórem diſcípulo collátum! Cùm enim ipſe jam abíret, ipſam diſcípulo curándam tradit. Quia enim credíbile erat ipſam, útpote matrem, dolére & patrocínium quærere, jure illam diſcípulo tradit, dicens: Ecce mater tua. Hæc porrò dicébat, ipſos mútuo conjúngens amóre; quod cùm intellígeret diſcípulus, ipſam in ſua accépit. * Cur autem nullam áliam memorávit mulíerem, licèt ália quoque aſtáret? Ut nos docéret plus tribuéndum mátribus eſſe. Ut enim paréntes, cùm ſpirituália impédiunt, ne cognoſcéndi quidem ſunt, ſic cùm non ea cóhibent, omne débitum eſt ipſis præſtándum, & áliis ſunt anteponéndi, quia nos genuérunt, educárunt, milléque mala ſubiérunt. Sic Marciónis impudéntiam réprimit. Si enim ſecúndùm carnem natus non eſſet, nec matrem habéret, cur tantam de illa ſola gerit curam?

℞. Ex illa hora * Accépit eam diſcípulus in ſua. ℣. Amíco fidéli nulla eſt comparátio, & non eſt digna ponderátio auri contra bonitátem fidei illíus. * Accépit. Glória. * Accépit. *Joan.* 19. *Eccli.* 6.

AD LAUDES

Semiduplex.

Ant. 2. LAus mea tu es, Dómine: diem hóminis non deſiderávi; tu ſcis. *Jerem.* 17.

Ant. 3. Nomen tuum & memoriále tuum in deſidério ánimæ: ánima mea deſiderávit te. *Iſ.* 26.

Ant. 8. Attenuáti ſunt óculi mei ſuſcipiéntes in excélſum, Dómine. *Iſ.* 38.

Ant. 5. Cunctis diébus quibus nunc milito, ex-

péctο donec véniat immutátio mea. *Job.* 14.

Ant. 4. Quis mihi det te, ut invéniam te foris, & jam me nemo deſpíciat? *Cant.* 8.

Capitulum Cant. 2.

SUrge, amíca mea ſpecióſa mea, & veni: colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, oſténde mihi fáciem tuam.

℣. Surge, Dómine, in réquiem tuam, ℟. Tu & arca ſanctificatiónis tuæ. *Pſ.* 131.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Veni, diléċte mi: In portis noſtris, ómnia nova & vètera ſervávi tibi. *Cant.* 7.

Oratio.

DEus, qui virginálem úterum beátæ Maríæ in quo requiéſceres elígere dignátus es, da nobis Aſſumptiónis ejus ſolémnia præveniéntibus, dignum in córdibus noſtris habitáculum tuæ præparáre Majeſtáti. Qui vivis.

AD HORAS

Duplex-minus.

In fine Hymn. Doxolog.

QUI natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

Antiphonæ de Laudibus, quartâ omiſsâ.

Oratio ibidem.

AD TERTIAM

Capitulum Prov. 13.

SPes quæ differtur, afflígit ánimam: lignum vitæ deſidérium véniens.

℟. *brev.* Heu mihi, Dómine, quia incolátus meus prolongátus eſt. Heu mihi. ℣. Multùm íncola fuit ánima mea. Heu mihi. Glória. Heu mihi. *Pſ.* 119.

℣. Sitívit in te ánima mea,

℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea. *Pſ.* 41.

AD SEXTAM

Capitulum Thren. 3.

OCulus meus afflíctus eſt, nec tácuit, eò quòd non eſſet réquies, donec reſpíceret & vidéret Dóminus de cœlis.

℟. *brev.* In Salutáre tuum defécit ánima mea. In Salutáre. ℣. Et in verbum tuum ſuperſperávi. In Salutáre. Glória. In Salutáre. *Pſ.* 118.

grátiam apud Deum. * Ipſe. Glória. * Ipſe. *Pſ.* 44. *Luc.* 1.

HYMNUS

PARATA cùm te póſcerent,
O Virgo, cœli præmia,
Purum ſacrátis ártubus
Amor resólvit ſpíritum.

SED victa partu mors tuo,
Te labis expértem nequit,
Suis nec audet ſtríngere
Vitæ-paréntem néxibus.

O qualis inter óbvios
Regína ſcandit cœlites!
Quàm pulcra, celſæ próxima
Sedi Tonántis áſſidet!

AMICTA ſole fœmina,
Lunámque ſubjéctam premens,
Biſséna cui cingunt caput
Fulgóre miro sydera.

O tu, cliéntum cui preces,
Cui vota cordi, júdicem
Præbére nobis, quod potes,
Patróna, placátum velis.

¶ QUI natus es de Vírgine
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

Quæ Doxologia dicitur poſt Hymnos ejuſdem metri hodie & per totam Octavam, niſi aliter notetur.

℣. Quis dabit mihi pennas ſicut colúmbæ?

℟. Et volábo, & requiéſcam. Allelúia, allel. allelúia. *Pſ.* 54.

Ad Magníficat

Ant. 6. Tibi dixit cor meum: Exquiſívit te fácies mea: Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Pſ.* 26.

Oratio ut infra ad Laud.

Ad COMPLETORIUM *omnia de Dominica.*

Hymnus Virgo Dei génitrix *pag.* 42.

AD MATUTINUM

Invitatorium. Regem ſurgéntem in occúrſum matris, * Veníte, adorémus. 3. *Reg.* 2.

Pſalm. Venite. *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO

Pſalmi de Officio Parvo.

Ant. 1. Fortis eſt ut mors diléctio: aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem. *Cant.* 8.

Ant. 4. Adjúro vos filiæ Jeruſalem, ut nuntiétis diléćto meo quia amóre lángueo. *Cant.* 5.

Ant. 8. Ego dórmio, & cor meum vígilat: vox diléćti mei pulsántis: ſurréxi ut aperírem diléćto meo. *Cant.* 5.

℣. Unam pétii à Dómino, hanc requíram,
℣. Ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ. Allelúia, allel. allel. *Pſ.* 26.

Incípiunt Cántica Canticórum.

Lectio j. *Cap.* I.

O Sculétur me óſculo oris ſui; quia melióra ſunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúſum nomen tuum; ídeò adoleſcéntulæ dilexérunt te. Trahe me: poſt te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me rex in cellária ſua: exultábimus & lætábimur in te, mémores úberum tuórum ſuper vinum: Recti díligunt te. Nigra ſum, ſed formóſa, fíliæ Jeruſalem, ſicut tabernácula Cedar, ſicut pelles Salomónis. Nolíte me conſideráre quòd fuſca ſim, quia decoloràvit me ſol.

℟. Quid mihi eſt in cœlo, & * A te quid vólui ſuper terram? † Deſécit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea in ætérnum. ℣. Mihi vívere Chriſtus eſt, & mori lucrum. * A te. Glória. † Deſécit. *Pſ.* 72. *Philipp.* I.

Lectio ij.

E Quitátui meo in cúrribus Pharaónis aſſimilávi te, amíca mea. Pulcræ ſunt genæ tuæ ſicut túrturis, collum tuum ſicut monília. Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum eſſet rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuum. Faſcículus myrrhæ diléctus meus mei, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri, diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulcra es, amíca mea, ecce tu pulcra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, diléćte mi, & decórus. Léctulus noſter flóridus; tigna domórum noſtrárum cédrina, laqueária noſtra cypréſſina.

℟. Concupíſcit & déficit ánima mea in átria Dómini: * Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. † Vidébitur Deus deórum in Sion. ℣. Scio quia ſecúndùm expectatiónem & ſpem meam in nullo confúndar. * Cor meum. Glória. † Vidébitur. *Pſ.* 83. *Philipp.* I.

Lectio iij. *Cap. 2.*

EGo flos campi, & lílium convállium. Sicut lílium inter ſpinas, ſic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna ſilvárum, ſic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus quem deſideráveram ſedi, & fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, ſtipáte me malis, quia amóre lángueo. Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, fíliæ Jerúſalem, per cápreas cervóſque campórum, ne ſuſcitétis neque evigiláre faciatis diléctam, quoadúſque ipſa velit. Vox dilécti mei: ecce iſte venit ſáliens in móntibus, transíliens colles: símilis eſt diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum. En ipſe ſtat poſt paríetem noſtrum, reſpíciens per feneſtras, proſpíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formóſa mea, & veni. Jam enim hiems tránſiit, imber ábiit & recéſſit; flores apparuérunt in terra noſtra; tempus putatiónis advénit; vox túrturis audíta eſt in terra noſtra; ficus prótulit groſſos ſuos; víneæ floréntes dedérunt odórẽ ſuum.

℟. Desíderat ánima mea ad te, Deus: * Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum. † Quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei? ℣. Quæ retrò ſunt oblivíſcens, ad deſtinátum perſéquor, ad bravíum ſupérnæ vocatiónis Dei in Chriſto Jeſu. * Sitívit. Glória. † Quando. *Pſ.* 41. *Philipp.* 3.

IN II. NOCTURNO

Ant. 7. Veni in hortum meum, ſoror mea, ſponſa: méſſui myrram meã cum aromátibus meis. *Cant.* 5.

Ant. 6. Jam hyems tránſiit: ſurge, amíca mea, ſpecióſa mea, & veni: oſténde mihi fáciem tuam: fácies enim tua decóra. *Cant.* 2.

Ant. 3. Favus diſtíllans lábia tua, ſponſa; mel & lac ſub lingua tua. *Cant.* 4.

℣. Glória fíliæ Regis ab intus: ℟. In fímbriis áureis circumamícta varietátibus. Allelúia, allelúia, allelúia. *Pſ.* 44.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

In Aſſumpt. B.M.V.Ser.1.

Lectio iv.

Virgo hódie glorióſa cœlos aſcéndens, ſupernórum gáudia cívium copióſis ſine dúbio cumulávit augméntis. Hæc eſt enim, cujus ſalutatiónis vox, & ipſos exultáre facit in gáudio, quos matérna adhuc víſcera claudunt. Quid ſi párvuli necdum nati ánima liquefácta eſt, ut María locúta eſt; quid putámus quænam illa fúerit cœléſtium exultátio, cùm & vocem audíre, & vidére fáciem, & beátâ ejus frui præséntiâ meruérunt? Nobis verò, caríſſimi, quæ in ejus Aſſumptióne ſolemnitátis occáſio, quæ cauſa lætítiæ, quæ matéria gaudiórum! Maríæ præséntiâ totus illuſtrátur orbis, ádeò ut & ipſa jam cœléſtis pátria clárius rútilet virgíneæ lámpadis irradiáta fulgóre. Méritò proínde réſonat in excélſis gratiárum áctio, & vox laudis.

℟. Veni de Líbano, ſponſa mea, * Veni, coronáberis. † Odor unguentórum tuórum ſuper ómnia arómata. ℣. Corónam juſtítiæ reddet juſtus judex. * Veni. Glória. † Odor. *Cant.* 4. 2. *Tim.* 4.

Lectio v.

Sed plangéndum nobis quàm plaudéndum magis eſſe vidétur: quantùm enim de ejus præséntia cœlum exúltat, numquid non cónſequens eſt, ut tantùm lúgeat hic noſter inférior mundus ejus abſéntiam? Ceſſet tamen queréla noſtra, quia nec nobis hic eſt manens cívitas, ſed eam inquírimus, ad quam hódie María benedícta pervénit. In qua ſi conſcrípti cives ſumus, dignum proféctò eſt étiam in exílio, étiam ſuper flúmina Babylónis ejus nos recordári, nos ejus communicáre gáudiis, ejus participáre lætítiã, maximéque eam quæ tam copióſo ímpetu lætíficat hódie civitátem Dei, ut ſentiámus & ipſi ſtillántia ſupra terram. Præcéſſit nos Regína noſtra; præcéſſit, & tam glorióſè ſuſcépta eſt, ut fiduciáliter ſequántur Dóminam sérvuli clamántes: Trahe nos, poſt te in odórem unguentórum tuórum currémus.

℟. Tota pulcra es, amíca mea, & * Mácula

non eſt in te, veni de Libano: † Odor veſtimentórum tuórũ ſicut odor thuris. ℣. Qui non inquinavérunt veſtiménta ſua, ambulábunt mecum in albis, quia digni ſunt. Mácula. Glória. † Odor. *Cant.* 4. *Apoc.* 3.

Lectio vj.

ADvocátam præmíſit peregrinátio noſtra, quæ tanquàm Júdicis mater, & mater miſericórdiæ, ſupplíciter & efficáciter ſalútis noſtræ negótia pertractábit. Pretióſum hódie munus terra noſtra diréxit in cœlum, ut dando & accipiéndo felíci amicitiárum fœdere copuléntur humána divínis, terréna cœléſtibus, ima ſummis. Illò enim aſcéndit fructus terræ ſublímis, unde data óptima, & dona perfécta deſcéndunt. Aſcéndens ergo in altum Virgo beáta, dabit ipſa quoque dona homínibus. Quidni daret? Síquidem nec facúltas ei deéſſe póterit, nec volúntas. Regína cœlórum eſt, miſéricors eſt; dénique mater eſt unigéniti Fílii Dei. Nihil enim ſic poteſt poteſtátis ejus ſeu pietátis magnitúdinem commendáre; niſi fortè aut non créditur Dei Fílius honoráre matrem, aut dubitáre quis poteſt omníno in afféctum caritátis transiſſe Maríæ víſcera, in quibus ipſa quæ ex Deo eſt cáritas, novem ménſibus corporáliter requiévit?

℟. Anteíbit fáciẽ tuam juſtítia tua, * Et glória Dómini cólliget te; & † Dóminus implébit ſplendóribus ánimam tuam.

℣. Abundánter miniſtrábitur intróitus in ætérnum regnum. * Et. Glória. † Dóminus. *Iſ.* 53. 2. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO

Ant. 5. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formóſa mea & veni. *Cant.* 2.

Ant. 2. Anima mea liquefácta eſt, ut locútus eſt diléctus meus. *Cant.* 5.

Ant. 1. Totus deſiderábilis, talis eſt diléctus meus, & ipſe eſt amícus meus. *Cant.* 5.

℣. In juſtítia apparébo conſpéctui tuo: ℟. Satiábor cùm apparúerit glória tua. Allelúia, allelúia, allelúia. *Pſ.* 16.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore; Intrávit Jeſus in quoddam caſtéllum: & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum ſuam. Et réliqua.

Hom. S. Bernárdi Abbátis. *In Aſſumpt. B. M. V. Ser.* 1.

QUem in caſtéllum mundi hujus intrántem priùs María ſuſcéperat, ab eo ſuſcipitur hódie ſanctam ingrédiens civitátem. Sed cum quanto putas honóre, cum quanta putas exultatióne, cum quanta glória? Nec in terris locus dígnior úteri virginális templo in quo Fílium Dei María ſuſcépit; nec in cœlis regáli sólio, in quo Maríam hódie Maríæ Fílius ſublimávit. Felix nimírum útraque ſuſcéptio; ineffábilis útraque, quia útraque inexcogitábilis eſt. Ut quid enim ea hódie in Eccléſiis Chriſti evangélica léctio recitátur, in qua múlier benedícta in muliéribus excepíſſe intellígitur Salvatórem? Credo, ut hæc quam celebrámus, ex illa ſuſceptióne aliquátenùs æſtimétur; imò ut juxtà illíus inæſtimábilem glóriam, inæſtimábilis cognoſcátur & iſta.

℟. Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, * Et † Dixit mihi: Inter eléctos meos hæreditáre, & ſic in Sion firmáta ſum. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens eſt. * Et. Glória. † Dixit. *Eccli.* 24. *Luc.* 10.

Lectio viij.

QUis enim, etiámſi linguis hóminū, angelorúmque loquátur, explicáre queat, quemádmodùm ſuperveniénte Spíritu, obumbránte virtúte Altíſſimi, caro factum ſit Verbum Dei, per quod facta ſunt ómnia; & Dóminus majeſtátis, quem non capit univérſitas creatúræ, intrà virgínea ſeſe clauſerit víſcera factus homo? Sed & illud quis vel cogitáre ſufficiat, quàm glorióſa hódie mundi Regína proceſſerit, & quanto devotiónis afféctu tota in ejus occúrſum cœléſtium legiónum prodíerit multitúdo: quibus ad tronum glóriæ cánticis ſit dedúcta; quàm plácido vultu, quàm ſeréna fácie, quàm lætis ampléxibus ſuſcépta à filio, & ſuper omnem exaltáta creatú-

ram, cum eo honóre, quo tanta mater digna fuit, cum ea glória, quæ tantùm décuit Fílium?

℟. Fulcíte me flóribus, ſtipáte me malis, quia amóre lángueo. Vox diléɛti mei * Ecce iſte venit. ℣. Spíritus & ſponſa dicunt: Veni. * Ecce. Glória. * Ecce. *Cant.* 2. *Apoc.* 22.

Lectio ix.

FElícia prorſus óſcula lábiis impréſſa lacténtis, cui virgíneo mater applaudébat in grémio. Verùm numquid non felicióra censébimus, quæ ab ore ſedéntis in déxtera Patris, hódie in beáta ſalutatióne ſuſcépit, cùm aſcénderet ad tronum glóriæ, epithalámium canens, & dicens: Oſculétur me óſculo oris ſui? Chriſti generatiónem, & Maríæ Aſſumptiónem quis enarrábit? Quantùm enim grátiæ in terris adépta eſt præ cæteris, tantùm & in cœlis óbtinet glóriæ ſinguláris. Quòd ſi óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcéndit, quæ præparávit Deus diligéntibus ſe: quod præparávit gignénti ſe, & (quod ómnibus eſt certum) diligénti præ ómnibus, quis loquátur? Felix planè María, & multiplíciter felix, ſive cùm éxcipit Salvatórem, ſive cùm à Salvatóre ſuſcipitur. Utrobíque miránda dígnitas Vírginis matris; utrobíque ampleɛténda dignátio majeſtátis.

℟. Apértum eſt templum Dei in cœlo, * Et ſignum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & † In cápite ejus coróna ſtellárum duódecim. ℣. Aſtitit regína à dextris tuis, Deus, in veſtítu deauráto circúmdata varietáte. * Et. Glória. † In *Apoc.* 11 & 12. *Pſ.* 44.

AD LAUDES

Pſalmi de Dominica & ſic ad Horas Parvas.

Ant. 1. QUæ eſt iſta quæ aſcéndit de deſérto, delíciis áffluens, innixa ſuper diléɛtū ſuum? *Cant.* 8.

Ant. 5. Aſcéndit ſicut vírgula fumi ex aromátibus mirrhæ, & thuris, & univérſi púlveris pigmentárii. *Cant.* 3.

Ant. 7. Dóminus cón-

tulit ei ſplendórem, ut incomparábili decóre ómnium óculis apparéret. *Judith.* 10.

Ant. 6. Vidérunt.

Canticum *Judith* 13.

Benedíxit te Dóminus in virtúte ſua, * quia per te ad níhilum redégit inimícos noſtros.

Benedícta es tu, filia, à Dómino Deo excélſo * præ ómnibus muliéribus ſuper terram.

Benedíctus Dóminus, * qui creávit cœlum & terram:

Qui te diréxit * in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum;

Quia hódie nomen tuum ita magnificávit, * ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Et dicitur quoties fit de Octava.

Ant. Vidérunt eam filiæ, & beatíſſimam prædicavérunt, & laudavérunt eam. *Cant.* 6.

Ant. 3. Benedíctus Dóminus, qui exaltávit eam; Amen. Allelúia. *Tob.* 13.

Capitulum Cant. 6.

Quæ eſt iſta, quæ progréditur quaſi auróra conſúrgens, pulcra ut luna, elécta ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta?

℣. Tu, Dómine, ſuſcéptor meus es, ℟. Glória mea, & exáltans caput meum. Allelúia, allelúia, allelúia. *Pſ.* 3.

Ad Benedíctus

Ant. 1. In plenitúdine ſanctórum deténtio mea: quaſi cedrus exaltáta ſum, & quaſi cypréſſus in monte Sion. *Eccli.* 24.

Oratio.

Veneránda nobis, Dómine, hujus diéi feſtívitas opem cónferat ſalutárem, in qua ſancta Dei Génitrix mortem súbiit temporálem, nec tamen mortis néxibus déprimi pótuit quæ Fílium tuum Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum de ſe génuit incarnátum. Qui tecum.

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus, quartâ omiſsâ. Oratio ibid.

CANON.

Ex Concílio Anhaménſi.

Anno circiter 1009. cap. 15.

Feſtivitátem diéi Domínicæ fervéntiùs quiſque obſervato. A mercatúris & convéntibus pópuli, puta ſæculáribus & forénſibus, à venatióne étiam & mundánis opéribus in ſancta illa die ſédulus abſtinéto. Sanctæ Maríæ

ſummum feſtum omnes cáutiùs honoránto primùm jejúnio & deínceps celebritáte.

AD TERTIAM.

Capitulum Eccli. 24.

SIcut cinnamómum, & bálſamum aromatízans odórem dedi: quaſi myrra elécta, dedi ſuavitátem odóris.

℟. *brev.* In voluntáte tua deduxíſti me, Dómine. * Allelúia, allelúia. ℣. Et cum glória ſuſcepíſti me. * Allelúia. Glória. In. *Pſ.* 72.

℣. Propter innocéntiam ſuſcepíſti me, Deus, ℟. Et confirmáſti me in conſpéctu tuo in ætérnum. Allelúia, allelúia, allelúia. *Pſ.* 40.

AD SEXTAM

Capitulum Iſ. 61.

INduménto juſtítiæ circumdédit me Deus meus, quaſi ſponſum decorátum coróná, & quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis.

℟. *brev.* Convertíſti planctum meum in gáudium mihi. * Allelúia, allelúia.

℣. Conſcidíſti ſaccum meum, & circumdedíſti me lætítiâ. * Allelúia. Glória. Convertíſti. *Pſ.* 29.

℣. Dómine, in voluntáte tua ℟. Præſtitíſti decóri meo virtútem. Allel. allel. allel. *Pſ.* 29.

AD NONAM

Capitulum Eccli. 24.

IN civitáte ſanctificáta requiévi, & in Jeruſalem potéſtas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine ſanctórum deténtio mea.

℟. *brev.* Hæc réquies mea in ſæculum ſæculi. * Allelúia, allelúia. ℣. Hic habitábo, quóniam elégi eam. * Allelúia. Glória. Hæc. *Pſ.* 131.

℣. Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, ℟. Quanta fecit ánimæ meæ. Allelúia, allel. allel. *Pſ.* 65.

AD II. VESPERAS

Pſalmi de Officio Parvo.

Ant. 1. PRæcépit Rex iis qui in conſpéctu ejus miniſtrábant, ut introdúcerent regínam coram ſe, pósito ſuper caput ejus diadémate. *Eſther.* 1.

Ant. 2. Surréxit rex in occúrſum ejus; poſitúſque eſt tronus matri regis, quæ ſedit ad déxteram ejus. 3. *Reg.* 2.

Ant. 3. Hábuit grátiam & miſericórdiam coram rege ſuper omnes mulíeres, fecítque eam regnáre. *Eſther.* 2.

Ant. 4. Rex dedit regínæ ómnia quæ vóluit & petívit ab eo. 3. *Reg.* 10.

Ant. 5. Benedixérunt eam omnes unâ voce, dicéntes: Tu glória Jerúſalem, tu honorificéntia pópuli noſtri. *Judith.* 15.

Capitulum Judith 13.

BEnedíctus Dóminus, quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

HYMNUS

O Vos æthérei, pláudite, cives:
Hæc eſt illa dies clara triúmpho,
Quâ matrem plácidâ morte ſolútam
Natus ſydéreâ súſcipit aulâ.

QUÆ non, Virgo, tibi dona repéndit!
Cœli divítias éxplicat omnes:
Verbum veſtíeras carne, vicíſſim
Te Verbum próprio lúmine veſtit.

QUI velo látuit carnis, apérti
Pleno te sátiat Núminis hauſtu:
Et quem virgíneo lacte cibáſti,
In jugem tibi dat ſe Deus eſcam.

O concéſſa tibi quanta poteſtas!
Per te quanta venit grátia terris!
Cunctis cœlítibus célſior una,
Solo facta minor, Virgo, Tonánte.

QUÆ Regína ſedes próxima Chriſto,
Alto de ſólio vota tuórum
Audi; namque potes fléctere Natum,
Virgo mater: amas nos quoque natos.

DIVINÆ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato;
Quo fœcúnda, tibi glória, Flamen.
Amen.

℣. Poſuíſti, Dómine, in cápite ejus corónam
℟. De lápide pretióſo. Allelúia, allel. all. *Pſ.* 20.

Ad Magnificat

Ant. 7. Reſpéxit Deus

humilitátem ancíllæ ſuæ: ecce ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens eſt. *Luc.* 1.

Oratio ut ſupra ad Laud.

Ad COMPLETORIUM *omnia ut in Dominica.*

Hymnus Virgo Dei génitrix *pag.* 42.

DIEBUS *INTRA OCTAVAM* ASSUMPTIONIS.

Semiduplex-majus.

Omnia ut in die exceptis quæ ſequuntur. Pſalmi de Feria occurrente in toto Officio per totam Octavam.

AD MATUTINUM novem Pſalmi ſub ſola prima Antiphona è I. Noct. Feſti. ℣. & ℟ ℟ ℟. *ex Nocturno ſecundum Feriam.* Glória *poſt iij.* ℟. *tantùm. Prima Lectio, Scriptura occurrens ex qua fit una. II. verò & III. ut infra de die intra Octav. occurr.*

AD LAUDES Pſalmi de Feria cum Cantico de Feſto ſub ſola I. Ant. Feſti.

AD HORAS ℟ ℟ ℟. *brevia de ſecundo modo: Canon de Feria occurrente.*

AD VESPERAS Pſalmi ſub ſola prima Antiphona è II. Veſperis Feſti. Capitulum, Hymnus & Verſus ibidem.

AD COMPLETORIUM omnia ut in Feriis. Hymnus Virgo Dei génitrix *p.* 42.

DOMINICA *INTRA OCTAVAM* ASSUMPTIONIS.

Duplex-majus.

IN VESPERIS SABBATI Pſalmi de Sabbato ſub ſola prima Ant. è primis Veſperis Feſti. Reliqua ibidem, omiſſo Reſponſorio. Commemoratio Dominicæ occurrentis in utriſque Veſperis & poſt Laud.

COMPLETOR. ut in Pſalterio. Hymnus Virgo Dei génitrix *pag.* 42.

Die Dominica omnia ut in Feſto exceptis quæ ſequuntur. Pſalmi de Dominica in toto Officio.

AD MATUTINUM

IN I. NOCTURNO

Sola prima Antiphona è I. Nocturno Feſti.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In Noct. Glória *poſt tertium* ℟. *tantùm.*

IN II. NOCTURNO

Sola prima Antiphona è II. Nocturno Feſti.

Sermo Sancti Cyrílli Alexandríni.

Homil. contra Neſt. hab. Epheſ. in Baſil. majori.

Lectio iv.

SAnctórum cœtum qui à ſancta Deípara ſemper Vírgine María invitàti prompto ánimo huc confluxérunt, lætum erectúmque conſpício. Quare licèt multâ prémerer triſtítiâ, áttamen hic ſanctórum patrum cœtus lætítiam mihi præbuit. Nunc dulce illud hymnógraphi David verbum apud nos implétum eſt: Ecce jam quid bonum aut quid jucúndum, niſi habitáre fratres in unum? Salve ítaque à nobis, ſancta myſtica Trínitas, quæ nos omnes convocáſti in hanc Eccléſiam Deíparæ Maríæ.

Lectio v.

SAlve à nobis María Deípara, venerábile cimélium totíus orbis terrárum, lampas inextinguíbilis, ſceptrum rectæ doctrínæ, templum indiſſolúbile, locus ejus qui loco capi non poteſt, mater & virgo; per quam nominátur in ſanctis Evangéliis: Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Lectio vj.

SAlve quæ imménſum incomprehenſúmque in ſancto virgíneo útero comprehendíſti; per quam cœlum exúltat, per quam ángeli & archángeli lætántur; per quam dæmones fugántur; per quam prolápſus homo cœlum recúperat, per quam omnis creatúra idolórum veſániâ deténta ad agnitiónem veritátis pervénit; per quam ſanctum baptíſma óbtingit credéntibus; per quam óleum exultatiónis; per quam toto orbe terrárum fundátæ ſunt Eccléſiæ; per quam gentes adducúntur ad pœniténtiam: & quid plura dicam? per quam unigénitus Dei Fílius iis qui in ténebris & umbra mortis ſedébant, lux effúlſit.

IN III. NOCTURNO

Sola prima Antiphona è III. Nocturno Feſti.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore; Intrávit Jeſus in quoddã caſtéllum; & múlier quædam Martha nómine, excépit illum in domum ſuam. Et réliqua.

táte, cùm in pátriam re-verterétur, inter bellórum tumúltus pro exploratóre comprehénſus, ipsique pátruo mínimè ágnitus, in cárcerem, eo jubénte, conjícitur. Ibi per quinquénniū acerbíſſima quæque perpéſſus, óbiit, eâ ſanctitátis opinióne, ut ſtatim pópulo perſuáſum fúerit, quoſcúmque peſte laborántes, Rochi patrocínio ſalútem eſſe conſecutúros. Quod cùm ſæpè áliàs, tum máximè Concílii œcuménici Conſtantiénſis témpore comprobátum dícitur. Nam cùm eâ in urbe peſtis ánteà crudéliter ſæviret, delátâ patrum decréto per vicos & cómpita civitátis in ſolémni ſupplicatióne Rochi imágine, ſtatim quiévit. Hinc ubíque locórum ejus imágines expóſitæ, & ſacélla, templáque ſub ejus nómine Deo dicáta fuérunt.

Poſt LAUDES *commem. S. Rochi per Ant.* Stans inter mórtuos & vivéntes, pro pópulo deprecátus eſt, & plaga ceſsávit. *Num.* 16. *Oratio.*

POpulum tuum, quæſumus, Dómine, ad te confugiéntem patérnâ récipe pietáte, ut qui tuæ iracúndiæ flagélla formídant, intercedénte beáto Rocho, tuâ mereántur misericórdiâ liberári. Per Dóminum.

DIE XVII.

DE OCTAVA

Aſſumptionis.

Ex Libro Sancti Ambróſii Epíſcopi de Virgínibus.

Lib. 2. cap. 2.

Lectio ij.

SIt vobis tanquā in imágine deſcripta virgínitas vitáque beátæ Maríæ, de qua velut ſpéculo refúlgeat ſpécies caſtitátis & forma virtútis. Hinc ſumátis licet exémpla vivéndi, ubi tanquàm in exemplári magiſtéria expréſſa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis oſténdunt. Primus diſcéndi ardor nobílitas eſt magíſtri. Quid nobílius Dei matre? quid ſplendídius eâ quam ſplendor elégit? quid caſtius eâ quæ corpus ſine córporis contagióne generávit? Talis fuit María, ut ejus uníus vita ómnium ſit diſciplína.

Lectio iij.

I igitur auctor non diſplicet, opus probémus; quicúmque ſibi ejus extat præmium, imitétur émplum. Quanta in una rgine ſpécies virtútum icant? Secrétum verendiæ, vexíllum fídei, votiónis obſéquium; rgo intrà domum, co-s ad miniſtérium, ma- ad témplum. O quanilla virginibus occúrret? antas compléxa ad Dónum trahet, dicens: ec thorum filii mei, c thálamos nuptiáles maculáto ſervávit pure! Quemádmodùm eas e Dóminus commenbit Patri, nimírum illud etens ſuum: Pater ſanc-, iſtæ ſunt quas cuſtori tibi; peto ut ubi ego n, & ipſæ ſint mecum. ınc étiam María tymnum ſumens, choros ginales excitábit canıtes Dómino, quòd per ıre ſæculi ſine ſeculáris flúctibus tranſiérunt.

DIE XVIII.
E OCTAVA *Aſſumptionis.*

ermo Sancti Andréæ Creténſis.

Homil. in F. Annuntiat. in Bibliot. Patrum.

Lectio ij.

BEnedícta tu inter mulíeres. Verè quidem benedícta: nam benedíxit te Deus ſuum tabernáculum, quando patérnâ glóriâ exímiè plenum hóminem Chriſtum Jeſum, eumdémque Deum, ex quibus ac in quibus perféctus conſtat natúris, incomprehénſâ [illegible]ióne útero geſtáſti. Benedícta tu inter mulíeres, quæ cœléſtem theſáurum, in quo ſunt omnes theſáuri ſapiéntiæ & ſciéntiæ abſcónditi, in virginitátis tuæ invioláto thálamo, nihil anguſtátum compléxa es. Benedícta tu in muliéribus, quæ ſola benedictiónem hæreditáte conſecúta es, quam Deus per Abraham géntibus promíſerat. Benedícta tu in muliéribus, quam generatiónes beátam dicunt, quam reges gloríficant; quam príncipes venerántur, cujus vultum dívites plebis deprecántur, ac poſt quam vírgines quà ſequéntes, quà præeúntes in templum Regis unà conténdunt.

Lectio iij.

BEnedícta tu in muliéribus, quam Iſaías prophéticis óculis videns, Prophetíſſam & Vírginem appellávit. Verè benedícta tu, quam Ezéchiel Oriéntem prænuntiávit, & portam clauſam, per quam Deus ſolus tránſeat, & quæ íterum clauſa máneat. Sola tu verè benedícta, quam montem magnum vir deſideriórum Dániel vidit, Habacúcque ille admirábilis, montem umbróſum; quam prætéreà avus tuus David, montem Dei, montem pinguem, montem coagulátum, montem dénique in quo ſit beneplácitum Deo habitáre in eo, prophéticè decantávit. Benedícta tu in muliéribus, quam Zacharías, in divínis perſpicacíſſimus, vidit áureum candelábrum, lucérnis ſeptem, & ſeptem infusóriis ſpléndidum, nempe ſeptem divíni Spíritûs cariſmátibus úndique colluſtrátum.

Die xix.

DE OCTAVA *Aſſumptionis.*

Sermo Sancti Joánnis Damaſcéni.

Serm. 2. in Dormitionem B. Mariæ Virginis.

Lectio ij.

HOdiè ſacra & animáta arca Dei vivéntis, quæ ſuum in útero concépit Creatórem, requiéſcit in templo Dómini, quod nullis eſt extrúctum mánibus, & David exúltat ejus parens, & cum eo choros ducunt Angeli, célebrant Archángeli, Virtútes gloríficant, Principátus exúltant, Poteſtátes collætántur, gaudent Dominatiónes, Throni feſtum diem agunt, laudant Chérubim, glóriam ejus prædicant Séraphim. Hódie Eden, novi Adam paradíſum súſcipit animátum, in quo ſolúta eſt condemnátio, in quo plantátum eſt lignum vitæ, in quo opérta fuit noſtra núditas. Hódie Virgo immaculáta, quæ nullis terrénis inquináta eſt afféctibus, ſed cœléſtibus educáta cogitatiónibus, non in terram revérſa eſt, ſed cùm eſſet

eſſet animátum cœlum, in cœléſtibus tabernáculis collocátur. Ex qua enim ómnibus vera vita manávit, quómodò illa mortem guſtáret? Sed cedit legi latæ ab eo quem génuit: & ut fília véteris Adam, véterem ſenténtiam ſúbiit: (nam & ejus filius, qui eſt vita ipſa, eam non recuſávit) ut autem Dei vivéntis Mater, ad illum ipſum dignè aſſúmitur.

Lectio iij.

EVa, quæ ſerpéntis ſuggeſtióni aſſénſum præbuit, partûs dolóre, & mortis ſenténtiâ damnátur, & in inferórum collocátur penetrálibus. Hanc autem verè beátam, quæ Dei verbo aures præſtitit, & Spíritûs Sancti operatióne repléta eſt, atque ad Archángeli ſpiritálem ſalutatiónem Dei fílium concépit, & ſine dolóre áliquo péperit, ac totam ſe Deo conſecrávit, quonam modo mors devoráret? quómodò ínferi ſuſcíperent? quómodò corrúptio inváderet corpus illud, in quo vita ſuſcépta eſt? huic recta, plana, & fácilis ad cœlum paráta eſt via. Si enim, (Ubi ego ſum, illic & miníſter meus erit,) inquit Vita & Véritas Chriſtus, quómodo non pótiùs Mater cum ipſo erit?

DIE XX.

DE OCTAVA *Aſſumptionis.*

Sermo Sancti Joánnis Damaſcéni.

Orat. 2. de Aſſumption. ſub medium.

Lectio ij.

OPortébat, ut quæ Deum Verbum, ventris ſui hoſpitio excéperat, in divínis filii ſui tabernáculis collocarétur; & quemádmodùm Dóminus, ſe in his quæ Patris ſui eſſent, versári debére díxerat, ſic quoque matrem in filii régia commorári conveniébat, id eſt, in domo Dómini, & in átriis domûs Dei noſtri. Nam ſi in ea lætántium ómnium habitátio eſt, úbinam fuíſſet cauſa lætítiæ? oportébat ut ejus, quæ in partu virginitátem ſine labe ſerváverat, incólume étiam poſt mortem corpus ſervarétur. Oportébat, eam, quæ Creatórem velut infántem ſinu geſtáverat, in divínis tabernáculis dégere. O-

portébat ut quæ filium ſuũ in cruce conſpéxerat, & gládium quem pariéndo effugiſſet, péctore tunc excéperat, ipſum Patri confidéntem ſpectáret. Oportébat dénique Dei matrem, ea quæ filii eſſent, poſſidére.

Ex eodem S. Damaſceno ibid. hiſt. Lib.3. cap. 40.

Lectio iij.

SAcro-ſanctum quod Deum ſuſcépit, corpus conquirébant imperatóres, accitóque Juvenáli Jeroſolymórum Archiepíſcopo, & Paleſtínæ Pontificibus, qui tum ob Concílium Chalcédone coáctum in urbe régia versabántur, his eos verbis alloquúntur: Jerosólymis primáriam & egrégiam Dei genitrícis ac perpétuæ Vírginis Maríæ Eccléſiam eſſe audívimus in eo loco, qui Gethsémane vocátur, ubi corpus ejus quod Vitam tulit, in lóculo cónditum eſt. Vólumus ergo has relíquias iſtuc afférri, ut imperatríci huícce civitáti præsídio ſint. Ad hæc Juvenális ita reſpóndit: etſi, quæ in ſanctæ Dei genitrícis morte contigérunt, ſanctæ ac divinitùs inſpirátæ ſcriptúræ páginis mínimè pródita ſint, tamen ex antíqua & veriſſima traditióne accépimus, quod cui plácuit ex María Vírgine in persóna própria carnem súmere, & hóminem ex eâ fieri & naſci Deus verbum & Dóminus glóriæ, quique poſt partum incorrúptam ejus ſervávit virginitátem, eídem plácuit, & ipſius, poſtquàm migrávit, immaculátum corpus incorruptióne & tranſlatióne, antè commúnem & univerſálem reſurrectiónem, honoráre.

Die xxi.

DE OCTAVA
Aſſumptionis

Sermo Sancti Ildefónſi Epíſcopi Toletáni.

2. de Aſſumptione.

Lectio ij.

FEſtívitas iſta nobis quidem, dilectíſſimi, hodiérna eſt & ánnua: ſed ángelis in cœlo, & ſupérnis cívibus eſt contínua & perpétua. Sed quia impræſentiárum nobis contínua eſſe non poteſt, debet tantò celébrior fieri præ ómnibus ſanctórum feſtis, quantò ineffábili útitur privilégio Mater

Dómini Salvatóris, & donum póſſidet perpétuæ virginitátis. Quia etſi impártit præmia juſtus judex Chriſtus Dóminus, ſecúndùm Apóſtolum, unicuíque juxtà ópera ſua, huic tamen ſacratíſſimæ Vírgini genitríci ſuæ, ſicut incomparábile eſt quod geſſit, & ineffábile donum quod percépit, ita & inæſtimábile atque incomprehensíbile præmium, & glória, non dico inter cæteras ſacras vírgines, verùm étiam ultrà omnes ſanctos, quam proméruit.

Ex S. Gregório Turonénſi.
De gloria Martyrum Lib. 1. cap. 4. & 9.

Lectio iij.

MAría glorióſa génitrix Chriſti, ut antè partum, ità virgo créditur & poſt partum: quæ impléto hujus vitæ curſu, angélicis choris canéntibus in paradíſum, Dómino præcedénte, tranſláta eſt. Suſcéptũ corpus ſanctum in nube, Dóminus deférri juſſit in paradíſum; ubi nunc, resúmptâ ánimâ, cum eléctis ejus exúltans æternitátis bonis, nullo occasúris fine pérfrúitur.

Die XXII.

OCTAVA ASSUMPTIONIS
& Commemoratio voti
LUDOVICI XIII.
Gallorum Regis
Christianissimi.

Duplex-majus.

Omnia ut in die exceptis quæ ſequuntur.

Pſalmi de Feria in toto Officio.

Si Dominicâ occurrat, de Dom. occurr. commem. in utriſque Veſp. & Laudibus. IX. Lectio Evang. Dominicæ occurrentis cum prima parte ejus Homil. omittitur Lectio de S. Symphoriano.

IN I. VESPERIS

Pſalmi ſub ſola Ant. Ecce *& reliqua è I. Veſperis Feſti, omiſſo* ℟.

Ad Magnificat

Ant. 5. Magna eris, & nomen tuum nominábitur in univérſa terra. Allelúia. *Judith.* 11.

Oratio ut infra ad Laud.

Commemoratio S. Symphoriani Martyris per

Ant. Ego tenéllus, & unigénitus coram matre mea; docébat me atque dicébat: ſuſcípiat verba

mea cor tuum, póſſide ſapiéntiam. *Prov.* 4.

Oratio.

DEus mirábilis in ſanctis tuis, qui beáto Symphoriáno certámen forte dedíſti, ut mundum & blandiéntem reſpúeret, & ſæviéntem ſuperáret, da, ut quam in júvene mirámur fídei firmitátem, eámdē toto vitæ decúrſu móribus imitári valeámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

IN I. NOCTURNO

Sola prima Antiphona è I. Nocturno Feſti.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In Nocturnis Glória *poſt tertium* ℟. *tantùm.*

IN II. NOCTURNO

Sola prima Antiphona è II. Nocturno Feſti.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

In Aſſumpt. B. Mariæ V. Serm. 4. num. 1.

Lectio iv.

TEmpus loquéndi eſt omni carni, cùm aſſúmitur incarnáti Verbi mater in cœlum; nec ceſsáre debet à láudibus humána mortálitas, cùm hóminis ſola natúra ſupra immortáles ſpíritus exaltátur in Vírgine. Sed de ejus glória nec ſilére devótio pátitur, nec dignum áliquid ſtérilis concípere cogitátio, aut inerudíta poteſt locútio parturíre. Hinc eſt quòd & ipſi cœléſtis cúriæ príncipes in conſideratióne tantæ novitátis clamant non ſine admiratióne: Quæ eſt iſta, quæ aſcéndit de deſérto delíciis áffluens? Ac ſi manifeſtiùs dicant: Quanta eſt hæc, aut unde ei aſcendénti útique de desérto affluéntia tanta deliciárum? Nec enim pares inveniúntur delíciæ vel in nobis quos in civitáte Dómini lætíficat flúminis ímpetus, qui à vultu glóriæ voluptátis torrénte potámur.

Lectio v.

QUæ eſt iſta, quæ de ſub ſole, ubi nihil eſt niſi labor & dolor, & afflíctio ſpíritûs, aſcéndit delíciis ſpirituálibus áffluens? Quidni delícias díxerim virginitátis decus cum múnere fœcunditátis, humilitátis insígne, diſtillántem caritátis favum, miſericórdiæ víſcera, plenitúdinem grátiæ, prærogátivam glóriæ ſinguláris? Aſcéndens ígitur

de deſérto Regína mundi, étiam ángelis ſanctis, ut canit Eccléſia, Speciósa facta eſt, & ſuávis in delíciis ſuis. Déſinant tamen desérti hujus mirári delícias, quia Dóminus dedit benignitátem, & terra noſtra dedit fructum ſuum. Quid miràntur de terra desérta Mariam aſcéndere delíciis affluéntem? Miréntur pótiùs páuperem Chriſtum de cœléſtis regni plenitúdine deſcendéntem. Longè enim amplióri miráculo dignum vidétur, Dei Fílium paulóminùs ab ángelis minorári, quàm Dei matrem ſuper ángelos exaltári.

Lectio vj. *N. 8. & 9.*

NOs quidem sérvuli tui, Virgo beáta, cæteris in virtútibus congaudémus tibi, ſed in miſericórdia tua pótiùs nobis ipſis. Laudámus virginitátem, humilitátem mirámur, ſed miſericórdia míſeris ſapit dúlciùs, miſericórdiã ampléctimur cáriùs, recordámur ſæpiùs, crébriùs invocámus. Hæc eſt enim quæ totíus mundi reparatiónem obtínuit, ſalútem ómnium impetrávit.... Ad hunc ígitur fontem ſitibúnda próperet ánima noſtra: ad hunc miſericórdiæ cúmulum totâ ſollicitúdine miséria noſtra recúrrat. Ecce jam quibus potúimus votis aſcendéntem te ad Fílium, dedúximus, & proſecúti ſumus ſaltem à longè, Virgo benedícta. Sit deínceps pietátis tuæ ipſam, quam apud Deum grátiam inveníſti, notam fácere mundo.... In hac die ſolemnitátis & lætítiæ dulcíſſimum Maríæ nomen cum laude invocántibus sérvulis, per te, Regína clemens, grátiæ ſuæ múnera lárgiátur Jeſus Chriſtus Fílius tuus.

IN III. NOCTURNO.

Sola prima Antiphona è III. Nocturno Feſti.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 11.

IN illo témpore; Loquénte Jeſu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Luc. Cap. 11. Lib. 4.

MAgnæ devotiónis & fídei hæc múlier oſténditur, quæ Scribis &

Phariſæis Dóminum tentántibus, ſimul & blaſphemántibus, tantâ ejus incarnatiónem præ ómnibus ſinceritáte cognóſcit, tantâ fidúciâ confitétur, ut & præséntium prócerum calúmniam, & futurórum confúndat hæreticórum perfidiam. Nam ſicut tunc Judæi, ſancti Spíritûs ópera blaſphemándo, verum conſubſtantialémque Patri Dei Fílium negábant, ſic hærétici, póſteà negándo Maríam ſemper Vírginem, ſancti Spíritûs operánte virtúte, naſcitúro ex humánis membris Unigénito Dei carnis ſuæ matériam miniſtráſſe, verum conſubſtantialémque matri fílium hóminis fatéri non debére dixérunt. Sed ſi caro Verbi Dei ſecúndùm carnem naſcéntis à carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, ſine cauſa venter qui eum portáſſet, & úbera quæ lactáſſent, beatificaréntur. Nos ígitur, his contra Eutychen dictis extollámus vocem cum Ecclésia Cathólica, cujus hæc múlier typum geſſit: extollámus & mentem de médio turbárum, dicamúſque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxíſti! Verè enim beáta parens, quæ, ſicut quidam ait, Enixa eſt Puérpera Regem, qui cœlum terrámque tenet per ſæcula, cujus Numen & ætérno compléctens ómnia gyro, impérium ſine fine manet; quæ ventre beáto gáudia matris habens cum virginitátis honóre, nec primam ſimilem viſa eſt, nec habére ſequéntem.

De commemoratione Voti Ludovici XIII.

Lectio viij.

Quod cum ómnibus Gálliæ ecclésiis persólvimus, libentíſſimè commemorámus hódie Votum illud ſolémne Ludovíci décimi tértii Francórum regis, quo ſe ſuúmque regnum tutélæ beátæ Maríæ Vírginis commendávit, edícto in hæc verba propóſito: Beatíſſimam & glorioſíſſimam Vírginem in ſpeciálem regni noſtri patrónam aſſuméntes, eídem nos, noſtrúmque ſceptrum, noſtram corónam, noſtróſque omnes súbditos ſpeciáli modo dicámus & conſecrámus, cujus noſtri mancipátûs ne memória apud póſteros

excidat, mandámus fieri poſt véſperas diéi feſti Aſſumptiónis, proceſſióné ritu & apparátu quàm máximè ſolémni in ſingulis dominatiónis noſtræ eccléſiis tam cathedrálibus quàm parochiálibus, & conventuálibus cujuſcúmque civitátis & pagi: præcipiéntes ínſuper ut ſuperióres Cúriæ ac locórum optimátes dictæ proceſſióni intérſint. Móneant étiam Epíſcopi pópulos omnes noſtros, ut peculiárem adhíbeant pietátem ad beatíſſimam Vírginem, ipſiúſque patrocínium die illâ ſolémni implórent, ut fretum ádeò poténtis patrónæ ſubsídio regnum noſtrum ab ómnibus hóſtium tutum ſit insídiis, diutúrnâ gáudeat pace, Deúſque Optimus, Máximus tantâ in eo colátur reveréntiâ, ut nos, ſubditíque omnes ad beátum finem, cui ſumus omnes cónditi, téndere ac felíciter perveníre valeámus.

Ex Euſeb. Gregor. Turon. Flodoardo, & actis apud Ruinart.

De Sancto Symphoriano.

Lectio ix.

SYmphoriánus, Auguſtodúni, patre Fauſto nóbili & Chriſtiáno oriúndus, cùm ſimuláchrum Berecynthiæ, plaudénte populo, per urbem Carpénto veherétur, ad tantum ſcelus exhórruit, & idólum ſe adoratúrum negávit. Quare ad Heráclĩũ virum conſulárem tanquã ſeditióſus ſtatim addúcitur; qui loris cæſum in cárcerem conjécit: unde edúctus póſteà, & coram eódem júdice Chriſtum prædicans, cápite damnátus eſt. Cùm autem ad ſupplícium ducerétur, matrem ſic clamántem audívit: Nate, nate Symphoriáne, meménto Dei vivi; ſurſum, fili, erécto corde, áſpice regnántem in cœlis: hódie tibi vita non tóllitur, ſed mutátur in mélius. Igitur extra muros edúctus, à carnífice occíſus eſt. Non procul à loco martyrii ſanctus Euphrónius Presbyter, ac póſteà Æduénſis Epíſcopus in memóriam ejus baſílicam extrúxit. Celébris in Gállia fuit memória ſancti Symphoriáni, variíſque cláruit miráculis, quorum plúrima refert Gregórius Turonénſis. In antiquióribus martyrológiis feſtívitas ejus commendátur.

Vigílias célebres pro ejus natáli Turónibus inſtítuit Perpétuus. Tantâ devotióne erga hunc beatíſſimum mártyrem ferebátur ſanctus Germánus, ut síngulas ferè noctes propè ejus ſepúlcrum transígeret, & ejus invocáto nómine, vária operarétur mirácula. A tértio & quarto ſæculo jam eccléſiæ plures ſub ejus nómine reperiúntur conſtrúctæ, inter quas, Remis extat antiquíſſima Epiſcopórum Reménſium prima ſedes, hujus mártyris decoráta relíquiis.

AD LAUDES

Sola prima Antiphona de Laudibus Feſti.

Ad Benedictus

Ant. 5. Magnificáte Dóminum mecum & exaltémus nomen ejus in idípſum. *Pſ.* 33.

Oratio.

Deus qui ſanctíſſimam Vírginem Maríam Genitrícem tuam ſuper omnes angelórum órdines Paradíſi ſédibus collocáſti, ejuſdem nos ſuffrágiis poſt eménſum ſanctæ vitæ ſtádium, ad ætérna júbeas regna perdúci. Qui vivis.

Commemor. S. Symphoriani Martyris per

Ant. Vita decéſſit, non ſolùm juvénibus, ſed & univérſæ genti memóriam mortis ſuæ ad exémplum virtútis & fortitúdinis derelínquens. 2. *Mach.* 6.

Oratio ut ſupra.

AD II. VESPERAS

Ad Magnificat

Ant. 6. In plenitúdine ſancta admirábitur, & in multitúdine electórum habébit laudem, & inter benedíctos benedicétur. *Eccli.* 24.

Oratio ut ſupra ad Laud.

Commemoratio Ss. Timothei, Mauri, Apollinaris & Sociorum Martyrum Remenſium per Ant. Cum vos óderint *p.* xiv. *de Communi plur. Martyr.*

Oratio ut infra.

Die xxiii.

In Feſto

SS. TIMOTHEI, MAURI, APOLLINARIS ET SOCIORUM Martyrum Remenſium.

Duplex-majus.

Omnia de Communi plurium Martyrum pag. *xiij. exceptis quæ ſequuntur.*

Oratio.

LArgiénte te, Dómine, beatórum Timóthei, Mauri, Apollináris & ſociórum Mártyrum natalítium nobis effúlſit: concéde, quæſumus, ut hodiérna glória paſſiónis, ſicut illis magnificéntiam tríbuit ſempitérnam, ita nobis munímen operétur perpétuum. Per.

AD MATUTINUM

IN II. NOCTURNO

Ex Flodoard. & al. ſcript.

Lectio iv.

TImótheus, Flodoárdo teſte, ab Oriéntis pártibus cum Mauro presbytero Remos véniens, hortári Reménſes ut in Jeſum créderent, cœpit. Quamóbrem à Lampádio urbis Præfécto reprehénſus, atque diis ſacrificáre juſſus eſt. Quod cùm fácere recusáret, fúſtibus cæditur primùm, tùm plagæ illíus & vúlnera calce vivâ & acéto perfundúntur. Quorum ſuppliciórũ vim dum impávidus ſúſtinet, ángelos habet conſolatóres, à quibus óculos in cœlum leváre juſſus, dicitur vidiſſe Jeſum ſibi corónam pollicéntem. Hæc dum fiunt Apollináris quidam è tortóribus unus, viri conſtántiâ velut miráculo attónitus, ſe ad pedes ejus venerabúndus projécit, & Chriſtiánum ſe eſſe inclamávit. Quam vocem furóre incénſus præſes nec fervénte plumbo intercludere pótuit; quod ſimul atque in os mártyris illápſum eſt, ſtatim extínctum ac refrigerátum eſſe ipſe teſtabátur. Miſſus eſt póſteà utérque in cárcerem.

Lectio v.

AD ebulliéntis plumbi in gláciem convérſi insígne miráculum, commótâ mirum in modum multitúdine, quæ circumfúſa erat, quinquagínta ex ea viri in Chriſtum credidérunt. Tum Præſes cauſæ cognitióne dilátâ, in cárcerem univérſos conjécit; quò Maurus Présbyter noctu advéniens, baptíſmũ poſcéntibus miniſtrávit. Hi quidem, cùm dies illuxiſſet, cápite damnáti: Alterâ autem die, Timótheus & Apollináris ad júdicis tribúnal íterum revocáti, extrà urbem in locum qui Búxitus dicebátur, viâ Cæſáreâ ducti, gládio percúſſi ſunt; non antè tamen quàm Præſidis

horréndum ſupplícium in fóribus eſſe audivérunt: qui ſtatim ígneo telo è cœlo, multis vidéntibus, cadénte, in húmero percúſſus, míſerè expirávit.

Lectio vj.

BEatíſſimis Martyribus pro Chriſti fide necátis, eórum venerénda córpora piè ſepeliérunt Chriſtiáni décimo caléndas Septémbris. Eusébius quidam, vir planè ſpectábilis, qui per Timótheū ad fidem erat addúctus, ad ſanctórum mártyrum túmulos basílicam ædificávit, in qua mirácula multa & curatiónes morbórū contigíſſe fertur. Quamóbrem ſanctus Remígius ſepelíri ſe in eádem basílica mandáverat. Imperánte autem Cárolo Magno, ſanctórum Mártyrum relíquiæ ex eórum túmulis elátæ, in capſa auro argentóque ornáta collocátæ fuérunt à Tílpino Archiepíſcopo. Refert quoque Flodoárdus, ſuâ ætáte, beáti Timóthei oſſa ab Othone Rege in Saxóniam fuiſſe tranſláta, concedénte Artáldo Pontífice; Apollináris quædam pígnora in Orbacénſi Diœceſis Sueſſionénſis monaſtério conſervári. Anno milléſimo décimo tértio, ſanctus Gerárdus Cameracénſis Epíſcopus, qui Remenſis Eccléſiæ fúerat olim Canónicus, ſancti Mauri reliquiárum partem notábibem ab Arnúlpho Archipíſcopo obtínuit, quibus Florinénſem ditávit eccléſiam. Ad ſanctórum Mártyrum cíneres quâvis urgénte calamitáte recurréndi pia perſeverávit in urbe Reménſi conſuetúdo, & quotannis à Canónicis ſanctórum pígnorum cuſtódibus fieri ſolet ſupplicátio cum magno pópuli concúrſu, ad locum ubi ínclyti mártyres Timótheus & Apollináris, juſſu Lampádii Præſidis, último ſupplício affécti ſunt. Quam devotiónem concéſſis indulgéntiis comprobárunt Archiepíſcopi quàm plures, imprímis verò Gerváſius & Joánnes de Viénnâ. Eum verò injúriâ témporum quaſi collápſam, inítio ſui pontificátûs Franciſcus Mállius Archipræſul, Sanctæ Románæ Eccléſiæ póſteà Cardinális, inſtaurávit, & priſtino fervóri reſtítuit.

IN III. NOCTURNO

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum.

Lectio vij. *Cap.* 13.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Ante præſides & reges ſtábitis propter me in teſtimónium illis, & in omnes gentes primùm opórtet prædicári Evangélium. Et réliqua.

Homília Sancti Máximi Epíſcopi.

De Ss. Oct. adv. & ſolut.

CUm ómnium Sanctórum mártyrum, fratres, devotíſſimè natálem celebráre debeámus, tùm præcípuè eórum ſolémnitas tota nobis veneratióne curánda eſt, qui in noſtris domicíliis próprium ſánguinem profudérunt. Nam licet univérſi ſancti ubíque ſint, & ómnibus proſint, ſpeciáliter illi tamen pro nobis intervéniunt qui & ſupplícia pertúlere pro nobis. Martyr enim cùm pátitur, non ſibi tantùm pátitur, ſed & cívibus. Sibi enim pátitur ad præmium, cívibus ad exémplum. Sibi pátitur ad réquiem, cívibus ad ſalutem. Exémplo eórum didícimus contuméliis vitam ætérnã quærere, mortem didícimus non timére.

℟. Digni habiti ſunt pro nómine Jeſu contuméliam pati. * Omni autem die non ceſsábant circa domos docéntes & evangelizántes JeſumChriſtum. ℣. Invicem ſe hortabántur mori fórtiter, dicéntes: Deus aſpíciet veritátem & conſolábitur in nobis.* Omni. *Act.* 5. 2. *Mach.* 7.

Lectio viij.

BEáti ígitur mártyres, nec ſibi vixérunt, nec ſibi ſunt mórtui: exémplum enim nobis reliquérunt, benè vivéndo, converſatiónis; tolerándo fórtiter, paſſiónis. Nam ideò Dóminus per totum mundum divérſis in locis pati mártyres vóluit, ut tanquàm idónei teſtes, nos præſénti quodam fidei exémplo ſuæ confeſſiónis urgérent, ut humána fragílitas quæ prædicatiónis Domínicæ áditu longióre vix credit, vel præſénti oculórum teſtimónio, martyrio créderet beatórum.

℟. Sit memória illórum in benedictióne, & * Oſſa eórum púllulent de loco ſuo, & nomen eórum

permáneat in ætérnum.

℣. Beáti qui lavant ſtolas ſuas in sánguine Agni. * Oſſa. *Eccli.* 46. *Apoc.* 22.

Lectio ix.

CUncti ígitur mártyres devotíſſimè recoléndi ſunt, ſed ſpeciáliter ii venerándi ſunt à nobis, quorum relíquias poſſidémus. Illi enim nos oratiónibus ádjuvant; iſti étiam ádjuvant paſſióne. Cum his autem nobis familiáritas eſt; ſemper enim nobíſcum ſunt, nobíſcum morántur, hoc eſt & in córpore nos vivéntes cuſtódiunt, & de córpore recedéntes excípiunt. Hîc, ne peccatórum nos labes aſsúmat; ibi, ne inférni horror invádat. Nam ídeò hoc á majóribus províſum eſt, ut ſanctórum óſſibus noſtra córpora ſociémus, ut dum illos Chriſtus illúminat, à nobis tenebrárum calígo diffúgiat. Cum ſanctis ergo martyribus quieſcéntes, evádimus ínferi ténebras eórum própriis méritis, áttamen consócii ſanctitáte. Et ídeò fratres, venerémur eos in ſæculo, quos defensóres habére póſſumus in futúro. Et ſicut eis, óſſibus paréntum noſtróum júngimur, ita & eis, fidei imitatióne jungámur. In nullo enim ab ipſis ſeparári potérimus, ſi ſociémur illis tam religióne quàm córpore.

℟. Glória eórum non derelinquétur: Córpora ipsórum in pace ſepúlta ſunt; * Et nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem. ℣. Ipſi cum eſſent Prophétæ, verbo plúrimo fratres confirmavérunt, docéntes & evangelizántes. * Et nomen. Glória. Et nomen. *Eccli.* 44. *Act.* 15.

Poſt VESPERAS *commemoratio ſancti Bartholomæi Apoſtoli per Ant.* Dóminus *pag.* iij. *de Communi Apoſtolorum.*

Oratio ut infra.

DIE XXIV.

In Feſto

S. BARTHOLOMÆI APOSTOLI.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apoſtolorum pag. *iij. exceptis quæ ſequuntur.*

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui hujus diéi venerándam ſanctámque lætítiam in beáti A-

póſtoli tui Bartholomæi feſtivitáte tribuíſti, da Ecclésiæ tuæ, quæſumus, & amáre quod crédidit, & prædicáre quòd dócuit. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

IN II. NOCTURNO

Ex Euſeb. S. Hieronym.

Lectio iv.

Bartholomæus, unus ex Duódecim quos elégit Jeſus, & Apóſtolos nominávit, poſt ejus aſcenſiónem, accépto Spíritu Sancto, in Indiam proféctus, Chriſti fidem, ut ſcribit Eusébius in hiſtória Eccleſiáſtica, fertur illis géntibus prædicáſſe, & Evangélium Matthæi Hebráicis conſcríptum lítteris reliquíſſe, quod quidem ad Pantæni témpora ſervátum eſſe memorátur. Idem refert in libro de Scriptóribus Eccleſiáſticis Hierónymus. Poſtquàm enim Pantænum in Indiam à Demétrio Alexandríæ Epíſcopo, rogántibus illíus gentis legátis, miſſum rétulit, ſubdit eúmdem inter gentes illas comperíſſe, olim advéntum Dómini Jeſu juxta Matthæi Evangélium à Bartholomæo, qui inter duódecim Apóſtolos numerátur, illic fuiſſe prædicátum. In cujus rei fidem ipſum Matthæi exémplar Hebráïcis lítteris ſcriptum ſecum Alexandríam revértens detúlerat. Fide gentílibus prædicátâ, Bartholomæus vitã martyrio conſummávit.

De Sermóne S. Joánnis Chryſóſtomi.

Hom. 33. in cap. 9. Matth.

Lectio v.

Viden miniſtérii magnitúdinem? Viden Apoſtolórum dignitátem? Nihil ſenſíbile jubéntur dícere; nec ſicut Móyſes & Prophétæ prióres, ſed nova quædam & inexpectáta. Neque enim tália ipſi prædicábant, ſed terram, & terréna bona: hi autem regnum cælórum, & quæ ibi ſunt ómnia. Neque inde ſolùm hi majóres ſunt, ſed étiam ex obediéntia. Neque enim recúſant, neque cunctántur ſicut véteres illi, ſed etiámſi perícula, bella & intolerabília mala áudiant, cum obſequéntia multa imperáta ſuſcípiunt, ut pote qui regni ſint præcónes. Et quid mirum, ínquies, ſi nihil durum & áſperum præ-

dicatúri, súbitò paruérunt? Quid dicis? Nihil durum prædicáre juſſi ſunt? Non audis cárceres, abductiónes ad mortem bella, civília, universórum ódium? Quæ ómnia ipſis paulò poſt eventúra eſſe dicébat.

Lectio vj.

Diábolo cum orbe toto & turbâ dæmonum innúmerâ contra duódecim illos irruénte, non brevi témpore, ſed per totum vitæ ſpátium vicérunt illi & ſuperárunt. Quodque mirum eſt, non cæſis hóſtibus, ſed mutátis & convérſis. Illud enim máximè ubique obſervandum eſt, ipſos nec occidiſſe, nec deleviſſe inſidiatóres ſuos, ſed, cùm illos dæmónibus pares cœpiſſent, ángelis æquáles feciſſe, humanam natúram hâc ímprobâ tyránnide liberántes: illos áutem ſceléſtos dæmones, qui ómnia conturbábant, à médio foro & à dómibus, imò étiam à deſerto expulérunt. Quodque mirabilius eſt, non inſtrúctâ ácie hoc faciébant, ſed malè hábiti, implébant ómnia. Habébant enim in médio pόſitos illos ínfimæ conditiónis viros, quos ligábant, verberábant, circumagébant, nec póterant eórum ora cláudere; ſed ſicut rádium ſolis vincíre nemo poteſt, ſic non póterant ipsórum linguam alligáre. Cujus rei cauſa erat, non illi quidem qui loquebántur, ſed Spíritûs virtus.

IN III. NOCTURNO

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 6.

In diébus illis; Exiit Jeſus in montem oráre: & erat pernóctans in oratióne Dei. Et cùm dies factus eſſet, vocávit diſcípulos ſuos; & elégit duódecim ex ipſis, quos & Apóſtolos nóminávit. Et reliqua.

Homília Sancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. Lib. 5. num. 43.

Spécies tibi, Chriſtiáne, datur, forma præſcríbitur quam débeas æmulári. Quid enim te pro ſalúte tua fácere opórtet, quando pro te Chriſtus in oratióne pernóctat? Quid te fácere cónvenit, cùm vis áliquod pietátis officiũ adoriri: quando Chriſ-

tus miſſúrus Apóſtolos, orávit priùs, & ſolus orávit? Nec uſquam álibi, ſi non fallor, oráſſe cum Apóſtolis repcrítur: ubíque ſolus óbſecrat. Dei enim consílium humána vota non cápiunt, nec quiſquam interiórum poteſt eſſe párticeps Chriſto.

Lectio viij.

Vis ſcire quóniam mihi, non ſibi oráverit? Vocávit, inquit, diſcípulos ſuos, & elégit duódecim ex ipſis, quos ad propagándum auxílium ſalútis humánæ per terrárum orbem ſatóres fídei deſtináret. Simul advérte cœleſte consílium: non ſapiéntes áliquos: non dívites, non nóbiles, ſed piſcatóres & publicános, quos dirígeret, elégit; ne tradúxiſſe prudéntiâ, ne redémiſſe divítiis, ne poténtiæ nobilitatiſque auctoritáte traxíſſe áliquos ad ſuam grátiam viderétur; ut veritátis rátio, non diſputatiónis grátia prævaléret.

Lectio ix.

Ligitur Judas, non per imprudéntiam, ſed per providéntiam. Quanta eſt véritas, quam nec adversárius miníſter infirmat! quanta morálitas Dómini, qui periclitári magis apud nos judícium ſuum, quam affécum máluit! ſuſcéperat enim hóminis fragilitátem; & ídeò nec hàc partes recusávit infirmitátis humánæ. Vóluit déſeri, vóluit prodi, vóluit ab Apóſtolo ſuo tradi, ut tu à ſócio desértus, à ſócio próditus, moderatè feras tuum erráſſe judícium, periiſſe beneficium.

Poſt Vesperas *commemoratio S. Ludovici per Ant.* Quæsívit Dóminus ſibi virum juxta cor ſuũ, & præcépit ei ut eſſet dux ſuper pópulum ſuum. 1. *Reg.* 13.

Oratio ut infra ad Laudes.

Die xxv.

In Feſto

SANCTI LUDOVICI REGIS GALLIÆ.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Juſtorum pag. *xlj. exceptis quæ ſequuntur.*

AD MATUTINUM

Invitatorium. Deum per quem reges regnant, *Venite, adorémus. *Prov.* 8.

Pſalm. Venite. *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO

℟. *j.* Locútus es ſanctis tuis, & dixíſti, Dómine: * Exaltávi eléctum de plebe mea: manus enim mea auxiliábitur ei, & bráchium meum confortábit eum. ℣. Deus elégit patres noſtros, & ſuſcitávit illis regem, cui teſtimónium perhibens, dixit: * Exaltávi. *Pſalm.* 88. *Act.* 13.

℟. *ij.* Ecce dedit vobis Dóminus regem: * Si timuéritis Dóminum, & ſerviéritis ei, éritis & vos & rex qui ímperat vobis, ſequéntes Dóminum Deũ veſtrum.

℣. Deum timéte, regem honorificáte, quia ſic eſt volúntas Dei. * Si timuéritis. 1. *Reg.* 12. 1. *Petr.* 2.

℟. *iij.* Diſſipat ímpios rex ſápiens: miſericórdia & véritas cuſtódiunt regem, * Et † Roborábitur clementiâ tronus ejus.

℣. Qui cuſtodíerit uſque in finem ópera mea, dabo illi poteſtátem ſuper gentes, & reget eas. * Et. Glória. † Roborábitur. *Prov.* 20. *Apoc.* 2.

IN II. NOCTURNO

Ex S. Ludov. vita à Join.

Lectio iv.

Ludovícus nonus, Francórum rex, anno ætátis duodécimo, patri Ludovíco ſuccéſſit, regnúmque ſub tutéla Blanchæ ſapientíſſimæ matris adminiſtráre cœpit. Hæc fílium à púero ſanctis documéntis inſtitúerat, dícere ſólita: mallem, fili, te vitâ & regno privátum, quàm lethális peccáti reum agnóſcere. In ipſo regni exórdio, viros ſpectátæ virtútis & prudéntiæ cùm è cléricis tum è láicis in consílium adhíbuit; & Albigénſes perduélles, patérnis jam armis impetítos, ſubégit. Rebus cum finitímis princípibus compóſitis, totum ſe divíno cúltui promovéndo dedit. Duéllo & blaſphémiis pénitùs extirpándis incúbuit, hiſtriónes & joculatóres regno éxpulit. Benefícia eccleſiáſtica nonníſi probátis, ac præcípuè [illegible] Ecclésiæ Pariſiénſis [illegible]ncellárium, perſónis, neque jam áliud habéntibus, niſi illo abdicáto, conferébat. Adeò juſtítiæ ſtudióſus fuit, ut

quacúmque tranſíret, illáta ſi qua forent à comitátu damna per Archidiáconum Pariſiénſem alióſve notæ æquitátis viros inquíri jubéret ac reſarcíri : & contra Saracénos profectúrus, mónitos per præcónem súbditos volúerit, ut qui læſi fortè eſſent, ipſum audírent, ómnibus factúrum ſatis.

℟. Sancta in manu extraneórum facta ſunt, vaſa glóriæ noſtræ captíva abdúcta ſunt : * Quæ erat líbera facta eſt ancílla ; quò ergo nobis adhuc vívere ? Omnis qui zelum habet legis ſtátuens teſtaméntum, éxeat poſt me.

℣. Aſcendérunt gentes ſuper latitúdinem terræ, circuiérunt caſtra ſanctórum, & civitátem diléctam. * Quæ. 1. *Mach.* 2. *Apoc.* 2.

Lectio v.

TRicéſimo ætátis anno gravi morbo afféctus, accéptâ cruce ab Epíſcopo Pariſiénſi, ſacrum bellum vovit. Et poſt áliquot annos, contráctis ingéntibus cópiis, matri commíſsâ regni curâ, mare trajécit. Atque ubi primùm Saracénos in líttore aſtántes conſpéxit, è navi in mare enſe diſtrícto congreſsúrus inſíliit, fugatíſque hóſtibus Damiátam victor intrávit. Sed debilitáto póſtmodùm ex lue exércitu, victus ipſe captúſque eſt; neque per totum captivitátis tempus, horárum canonicárum, quas ubíque ad uſum Eccléſiæ Pariſiénſis quotídie perſolvébat, recitatiónem intermíſit. Cum de pace actum eſt, ipſe conditiónes Saracénis dedit, mirántibus quod victus victóribus leges impóneret. Pacto fœdere Rex cum exércitu liber dimíttitur : cùmque in pecúnia numeránda, Saracénis non adverténtibus, errátum eſſet, íntegrum pecúniæ pondus ſolvi vóluit, violáti pacti alióquin reis. Annos deínde círciter quátuor, quò Saracénos ad ſervándas induciárum conditiónes adígeret, in Syria commorátus, chriſtiános multos è vínculis erípuit, gentíles fídei præcéptis ímbuit, ac Chriſtianórum urbes áliquot & caſtra ſuis súmptibus inſtaurávit. Interim mater ejus migrat è vita : cujus ut mortem accépit, in génua prócidens, obórtis lácrymis, hæc verba

prótulit : Grátias tibi ago, Dómine, qui matrem únice diléctam quam ad tempus commodáveras, recepiſti, ita ſit ut plácitum eſt coram te : ſit nomen Dómini benedíctum.

℟. Cuſtodívit illum Dóminus ab inimícis, & * In vínculis non derelíquit illum, & dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus. * In vínculis. *Sap.* 10. *Act.* 7.

Lectio vj.

In Gálliam rédiens, navi prope Cyprum ad ſyrtes alliſâ, coram ſacra Euchariſtia, cujus in navi aſſervándæ facultátem à Legáto Apoſtólico obtinúerat, ſupplíciter orans, ab imminénte naufrágii perículo liberátus eſt. Cùmque navis ad réliquum itíneris minùs tuta à nautis renuntiarétur, Rex pius, rejéctâ prócerum ſenténtiâ, in áliam transíre nóluit, ne ſexcénti ferè hómines, qui metu perículi ex eádem navi deſcendiſſent, in ínſula remanérent, inde nunquàm aut vix reversúri ; malle ſe, dicens, cum líberis & uxóre, Deo áuſpice, perículum adíre, quàm tibi ſuíque cum tanto totque hóminum damno conſúlere. Poſt réditum, piis opéribus impénſiùs ſtuduit. Plúrima Lutétiæ aliíſque in locis ædificávit aut perfécit monaſtéria, & páuperum hoſpitia. Frequens viſébat ægrótos, quibus non ſúmptibus modò, ſed & mánibus própriis miniſtrábat. In páuperes munificentíſſimè próvidus, virgínibus dotem, provínciis annónæ inópiâ laborántibus aliménta, univérſis egéntibus neceſſária ſuppeditábat. Veſte vulgári utebátur : cilicio & jejúnio ſæpè corpus affligébat : ſtatis jejuniórum & feſtórum diébus, cónjuge abſtinens. Cùm in Africam trajeciſſet bellum dénuò Saracénis illatúrus ; jamque, captâ Carthágine, caſtra prope Tunétum in eórum conſpéctu poſuiſſet, mortem imminére séntiens, documénta rege digna chriſtianiſſimo, ſuâ manu conſcripta, Philíppo fílio & ſucceſſóri trádidit : illúdque Davídicum próferens : Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum ſanctum tuum & confitébor nómini tuo,

Dómine. Animam Deo réddidit apud Cartháginem, anno ætátis quinquagéſimo quinto, Chriſti verò milléſimo ducentéſimo ſeptuagéſimo. Eum miráculis illúſtrem Bonifácius octávus ſanctórum albo inſéruit. Oſſa ejus apud ſanctum Dionyſium religióſè aſſervántur in capſa argénteâ; caput Paríſiis ad ſanctam Capéllam: pars verò carnis apud montem regálem prope Panórmam in Sicília.

℟. Ipſe eſt diréctus divinitùs in pœniténtiam gentis, & * Tulit abominatiónes impietátis; & gubernávit ad Dóminum cor ipſíus, & † In diébus peccatórum corroborávit pietátem. ℣. Dei miníſter in bonum, vindex in iram ei qui malum agit, * Tulit. Glória. † In. *Eccli.* 49. *Rom.* 13.

IN III. NOCTURNO

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regionem longínquam accípere ſibi regnum, & revérti. Et réliqua.

Homília Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

De Civitate Dei Lib. 5. *cap.* 24.

CHriſtiános imperatóres non ídeò felíces dícimus, quia vel diútiùs imperárunt, vel imperántes fílios morte plácidâ reliquérunt, vel hoſtes reipúblicæ domuérunt, vel inimícos cives advérsùs ſe inſurgéntes & cavére & opprímere potuérunt. Hæc enim & ália vitæ hujus ærumnóſæ, vel múnera, vel ſolátia quidam étiam cultóres dæmonum accípere meruérunt, qui non pértinent ad regnum Dei, quò pértinent iſti: & hoc ipſíus miſéricórdiâ factum eſt ne ab illo iſta, qui in eum créderent, velut ſumma bona deſiderárent.

℟. Auris áudiens beatificábat me, eò quòd liberáſſem páuperem vociferántem, & pupíllum cui non eſſet adjútor: * Cùm ſedérem rex, circumſtánte exércitu: eram tamen mœréntium conſolátor.

℟. Sic decet nos implére omnem juſtítiam. * Cùm. *Job.* 29. *Matth.* 3.

Lectio viij.

SEd felices eos dícimus, ſi juſtè ímperant; ſi inter linguas ſublímiter honorántium & obséquia nimis humíliter ſalutántium non extollúntur, ſed ſe hómines eſſe meminérunt; ſi ſuam poteſtátem ad Dei cultum máximè dilatándum, majeſtáti ejus fámulam fáciunt; ſi Deum timent, díligunt, colunt; ſi plùs amant illud regnum ubi non timent habére consórtes; ſi tárdiùs víndicant, fácilè ignóſcunt: ſi eámdem vindíctam pro neceſſitáte regéndæ tuendæque reipúblicæ, non pro ſaturándis inimicitiárum ódiis éxerunt: ſi eámdem véniam non ad impunitátem iniquitátis, ſed ad ſpem correctiónis indúlgent; ſi quod áſperè cogúntur plerúmque decérnere, miſericórdiæ lenitáte & beneficiórum largitáte compénſant: ſi luxúria tantò eis eſt caſtigátior, quantò poſſet eſſe libérior; ſi malunt cupiditátibus pravis, quàm quibúſlibet géntibus imperáre.

℟. Juſtítia indútus ſum; & veſtívi me, ſicut veſtiménto & diadémate, judício meo: * Pater eram páuperum, & cauſam quam neſciébam diligentíſſimè inveſtigábam.

℣. Judícium ſine miſericórdia illi qui non fecit miſericórdiam; ſuperexáltat autem miſericórdia judícium. * Pater. *Job.* 29. *Jac.* 2.

Lectio. ix.

ET ſi hæc ómnia fáciunt, non propter ardórem inánis glóriæ, ſed propter caritátem felicitátis ætérnæ; ſi pro ſuis peccátis, humilitátis & miſeratiónis & oratiónis ſacrifícium Deo ſuo vero immoláre non négligunt: tales Chriſtiános imperatóres dícimus eſſe felíces ínterim ſpe, póſteà reipsâ futúros, cùm id quod expectámus, advénerit.

℟. Regna terræ, cantáte Deo, psállite Dómino, * Quóniam Rex omnis terræ Deus. ℣. Lucérna civitátis ſanctæ Jeruſalem eſt agnus, & reges terræ áfferent glóriam ſuam, & honórem in illam. * Quóniam. Glória. * Quóniam. *Pſ.* 46. *&* 67. *Apoc* 21.

Ad Benedictus

Ant. 1. In tentatióne invéntus eſt fidélis: ideò de-

dit illi (Dóminus) glóriam in gente ſua, créſcere illum quaſi terræ cúmulum, & ut ſtellas exaltáre ſemen ejus. *Eccli.* 44.

Oratio.

DEus, qui beátum regem Ludovícum, de terréno regno ad cœléſtis regni glóriam traſtuliſti, ejus, quæſumus, méritis & interceſſióne, Regis regum Jeſu Chriſti Filii tui fácias nos eſſe consórtes. Qui tecum.

IN VESPERIS

HYMNUS

TEMPLA nunc fument, reſonéntque cantu:
En triumpháto Lodóicus hoſte
Quærit ætérnas, tibi militándo,
Chriſte, corónas.

HIC tuos ardet reparáre cultus:
Hic gregem tuto fugitívum ovíli
Reddit: Hic armis tua Chriſtiánis
Sacra tuétur.

BÉLLICÆ vixdum memor ille laudis
Cuncta qui ſubdit; tibi ſervit uni,
Imperes unus; ſatis imperábit,
Te duce, princeps.

STAT tuâ fidens ope, fortiórque
Sumit ex ipſis ánimos ruínis:
Jura dat victus, ſedet, inter ipſos
Arbiter hoſtes.

SUMMA laus ſummo ſuper aſtra Patri:
Fílio compar hómini Deóque,
Nec tibi diſpar, utriúſque ſacri
Nexus amóris. Amen.

Ad Magnificat

Ant. 6. Dómine Deus, verbum quod locútus es ſuper ſervum tuum, & ſuper domum ejus, ſúſcita in ſempitérnum, ut magnificétur nomen tuum. 2. *Reg.* 7.

Oratio ut ſupra ad Laud.

Commemoratio S. Bernardi Abbatis & Eccleſiæ Doctoris per Ant. Beátus *pag.* xxvj. *de Communi Ss. Doctorum.*

Oratio ut infra.

DIE XXVI.

In Feſto

SANCTI BERNARDI ABBATIS & Eccleſiæ Doctoris.

Semiduplex-majus.

Omnia de Communi Ss. Doctorum pag. *xxv.*

ſervéntes, coram te ſemper ut filios lucis ambuláre. Per Dúminum.

Ex vita S. Bernardi auctore Guillel. Abbate, S. Theodorici Remenſis; & ex ipſius S. Bernardi operibus.

Lectio ij.

BErnárdus, Fontánis in Burgúndia nobílibus & piis paréntibus natus, anno ætátis vigéſimo ſecúndo in Ciſterciénſi monaſtério religióſam vitam compléxus eſt cum trigínta sóciis, inter quos fuêre pleríque ejus ejus fratrum, qui ipſum à propóſito deterrére áliàs conáti fúerant. Vigilándo, jejunándo & laborándo eos in pietáte fecit progréſſus, ut à Stéphano Ab-

aſſerénda Ec
thólicæ doctri
ac pace, labó
infinítos ſuſtin
que vocátus int
cíliis. Innocént
dum Románu
cem, in e
ſchíſmate Petr
cùm apud vári
pes, tum in Con
pénſi & in C
sáno egrégiè a
peratórem Lot
inveſtiturárum
cántem sólitâ l
bertáte repreh
à ſuſcéptis cons
vit. Victóri, qu
to & ipſe Pſeu
fex ſubrogátus f
ſuáſit ut Innocé
querétur. Juſſu E
tii, qui & diſcíp

hinc impetítus eſt calúmniis, quas patientíſſimè tulit. Reménſem pópulum Archiepíſcopo reconciliávit. Samsónem Archiepíſcopum, cum quo amicítiâ conjunctíſſimus fuit, apud Innocéntium ſummum Pontíficem egrégiè juvit & commendávit, ac tot preſſus negotiórum mole, frequens apud Cartuſiános de monte-Dei diversátus eſt. Oblátos quinque Epiſcopátus conſtantíſſimè recusávit: à plúribus de Clero in Archiepíſcopum Reménſem poſtulátus, eórum ſuffrágia, sólidâ humilitáte rejécit. Multa ſcripſit, quæ ſingulárem ubíque pietátis ſuavitátem ſpirant. Ipſum ſæpè conſuluérunt Epíſcopi, ad quos zelo & libertáte incredíbili lítteras dedit. Tandem ſexagínta tres annos natus, miráculis plúribus éditis, in monaſtério Claravalléntſi obdormívit in Dómino, anno Chriſti milléſimo centéſimo quinquagéſimo tértio.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio iij. *Cap.* 19.

IN illo témpore; Dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília Sancti Bernárdi Abbátis.

Declam. de his Ev. verbis.

HÆc ſunt verba, quæ contémptum mundi in univérſo mundo, & voluntáriam homínibus perſuasére paupertátem. Hæc ſunt, quæ mónachis clauſtra replent, desérta anachorétis. Hæc, inquam, ſunt verba quæ Ægyptum ſpóliant, & óptima quæque ejus vaſa dirípiunt. Hic ſermo vivus & éfficax convértens ánimas felíci æmulatióne ſanctitátis & veritátis promiſſióne fidéli. Nam & mundus tranſit & concupiſcéntia ejus; & relínquere hæc magis éxpedit quàm relínqui. Omnia ſanè díxerim, non tantùm poſſeſſiónes, ſed étiam cupiditátes. Plùs enim concupiſcéntia mundi quàm ſubſtántia nocet. Age ergo, qui relínquere univérſa diſpónis, te quoque inter relinquénda numeráre meménto. Imò verò máximè & principáliter ábnega teípſum, ſi delíberas ſequi eum qui exinanívit propter te ſemetípſum. Alióqui ſequi

ſponſum & venire ad núptias ſpirituáles, oppréſſus córporis ſenſualitáte non póteris.

Poſt VESPERAS *commemoratio S. Cæſarii Epiſcopi per Ant.* Beátus *pag.* xxvj. *de Comm. Ss. Doct.* *Oratio ut infra.*

DIE XXVII.

In Feſto

SANCTI CÆSARII Epiſcopi & Doctoris.

Semiduplex - minus.

Omnia de Communi Ss. Doctorum pag. *xxv.*

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ ſalútis beátũ Cæſárium miniſtrum tribuíſti, præſta, ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, interceſſórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Ex ejus vita apud Mabil. Tom. 1. Annal.

Lectio ij.

CÆſárius Cabilóne claro génere ortus, in inſula Lirinénſi ſub Porcário Abbáte mónachus, & pòſteà cellerárius fuit. Quo múnere poſt breve tempus abſolútus, ita per jejúnia, vigilias & orándi ſtúdium córpo-

ris vires attrívit
relátem valetúdi
perándæ causâ n
rit. Illic cum Æó
laténſi Antíſtite
ſacræ doctrínæ d
junxit conſuetúd
Cæſárium, perſp
rum ejus innocén
conum, & tand
petráto Porcárii
consénſu, Pres
ordinávit, & A
eccléſiæ aſcrípſit
nihilóminùs curſu
nicum inſtitutióni
ticæ, máximè ve
litátem, caritáter
quium, & patiéni
naſtérii ſemper
Cùm verò Æón
ſibi ſucceſſórem
Cæſárius, ne id fi
réptâ fugâ, in
aliquándiù delituit
Deo ſic volénte,
& invéntus, Por
quidem onus, cog
ritátis neceſſitáte,
ſed ſublevánte qu
dimíſit contem
ſuavitáte, léniùs t
Tértiæ, Sextæ & N
ficia in majóre
ſancti Stéphani i
Laïcóſque hortabá
laudes in Eccléſia
ut eos à fábulis av
Quod ſecútus in

P

Pariſiénſi poſt annos áliquot ſanctus Germánus ſimíliter clerum, pópulū & infántes ipſos, Fortunáto teſte, psállere inſtítuit. Ter apud reges Gothos proditiónis accusátus, ac tóties in exílium & in cárcerem detrúſus, ter innocéntiâ ejus maniféſtis arguméntis comprobátâ, abſolútus eſt, & ad eccléſiā ſuam remíſſus. In hac síngulis ferè diébus prædicábat; áliis verò eccléſiis homílias pópulo recitándas ſuppeditábat.

Lectio iij.

Inter bella quibus tunc ferè contínuis Arelaténſis província deflagrábat, captívis rediméndis ſacrā ſuppelléctilem diſtráhere non dubitávit. Puelláre cœnóbium ante hæc bella in civitáte conſtrúere cœperat, ut vírginum choris, Arelaténſium eccléſia & cívitas muniretur. Extat háctenùs inter régulas Patrum, inſtitutiónis norma quam illis præſcrípſit; cujus prima lex erat, ut nulli unquàm licéret exíre è monaſtério. Plúribus intérfuit præfuítque Concíliis; imprímis Arauſicáno ſecúndo, in quo de grátia, & líbero arbítrio vigínti quinque cánones promulgáti ſunt; in quibus inter cætera definítum eſt cánone quinto, quòd, ſi quis, ſicut augméntum, ita étiam inítium fidei, ipsúmque credulitátis afféctum naturáliter nobis inéſſe dicat, apoſtólicis dogmátibus adversári comprobétur. Hoc erróre damnáto, ſana de Chriſti grátia doctrína ex ipſis Auguſtíni ſenténtiis ſancíta eſt, juxta capítula quæ à Felíce Románo Pontífice auctoritáte Sedis Apoſtólicæ muníta Cæsárius ſuſcéperat. Scripſit Cæsárius ſpeciálem librum de grátia Dei, & líbero arbítrio, advérsùs ſenténtiam Fauſti Rhegiénſis Epíſcopi, & in Scriptúram enarratiónes, & homílias cum epíſtolis ſuper vária rerum divinárum arguménta, viris religióſis, ut in appendíce Gennádii légitur, omníno neceſsárias; unde poſt Irénæum & Hilárium præcípuus eccléſiæ Gallicánæ Doctor agnóſcitur. Demum exáctis in pontificátu annis quadragínta, prídie feſtum ſancti Auguſtíni, uti ſe, & optáre, & ſperáre díxerat, è vivis

excéſſit anno ætátis ſeptuagéſimo tértio, Chriſti quingentéſimo quadragéſimo ſecúndo, & in baſílica ſanctæ Maríæ ſepúltus eſt.

DIE XXVIII.

In Feſto

SANCTI AUGUSTINI EPISCOPI & Eccleſiæ Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Ss. Doctorum pag. xxv. exceptis quæ ſequuntur.

IN I. VESPERIS

Ad Magnificat

Ant. 4. Grátiâ Dei ſum id quod ſum, & grátia ejus in me vácua non fuit. 1. *Cor.* 15.

Oratio ut infra ad Laud.

Commemoratio S. Cæſarii per Ant. Státuit *pag.* xxv. *de Comm. Ss. Pontif.*

Oratio ut ſupra.

Deinde commem. S. Juliani Martyris per Ant. Nemo patiátur *pag.* viij. *de Communi unius Martyr.*

Oratio.

DEus qui beátum Mártyrem tuum Juliánum virtúte conſtántiæ in paſſióne roboráſti; ex ejus nobis imitatióne tríbue, pro amóre tuo próſpera mundi deſpícere, & nulla ejus advérſa formidáre. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

IN II. NOCTURNO

Ex Poſſid. & S. Aug. oper.

Lectio iv.

AUguſtínus, Tagáſte in Africa natus, adoleſcens in amóres illícitos & Manichæórum hæreſim impégit. Carthágine primùm rhetóricam dócuit, deinde Romæ ac Medioláni; ubi cùm Ambróſii frequens eſſet audítor, paulátim in Cathólicos propénſior factus, ſacros códices, à quorum lectióne priùs abhorrébat, evólvere ſtudióſiùs cœpit, & novæ vitæ inſtitútum meditári. Verùm cùm diu multùmque ſecum ipſe luctátus, converſiónem procraſtinâſſet; tandem inſólitâ voce admónitus ut légeret, ex verbis Apóſtoli in quæ íncidit, derepéntè mutátus eſt, & ab Ambróſio aliquántò poſt, annum agens tricéſimum tértium, in Páſchate baptizátus. Cum pátriam repéteret, matri ad Oſtia Tiberína defúnctæ ſuprema chriſtiánæ pietátis offi-

cia persólvit. Revérſus in Africam, rus ſe recépit, ut uni Deo vacáret.

Lectio v.

Hippónem-régium evocátus, ut virum ipsíus audiéndi cúpidum Deo lucrárétur; raptus à pópulo, invítus atque ubértim flens, Presbyter civitátis ordinátus eſt à Valério Epíſcopo: qui cum génere Græcus eſſet, nec ſatis latínè ſciret, poteſtátem ei fecit in eccléſia coram ſe Evangélium prædicándi; idque ex more Orientálium, ſed præter Africánæ Eccléſiæ conſuetúdinem. Tum Auguſtínus monaſtérium intra eccléſiam inſtítuit, & cum Dei ſervis vívere cœpit ſecúndùm régulam ſub ſanctis Apóſtolis conſtitútam. Véritus autem Valérius jam ſénior, ne ſibi Auguſtínus ab áliis Eccléſiis præriperétur, obtínuit à Primáte Carthaginénſi, ut ſibi adhuc vivénti darétur Coepíſcopus. In Epiſcopátu commúnem vitæ ratiónem, quam Présbyter inſtitúerat, cum Cléricis ténuit. Veſtis ejus ac ſuppéllex nec nítida nímium, nec abjécta. Ita frugáli & parcâ menſâ utebátur, ut non niſi propter hóſpites & infírmos carnes ac legúmina & ólera adhibéret; eámque lectióne aut diſputatióne, exclúsâ pénitùs obtrectatióne, ſemper condiébat. Cauſis diriméndis vacábat per totam diem, ſæpè jejúnus. Ut páuperes áleret, cùm non eſſet ália facúlta, ſacra vaſa frangi jubébat. Pupíllos duntáxat invisébat & víduas: fœminárum autem monaſtéria non adíbat, niſi urgénte neceſſitáte: cùmque ab ægrotántibus peterétur ut ipſis manus impóneret, ad eos ſine mora pergébat. Quin & áliquot, éditis miráculis, ſublevávit; ægrum enim ad ſe addúctum æger ipſe manûs impoſitióne ſanávit: energúmenos étiam fuſis in oratióne lácrymis, Presbyter & Epíſcopus liberávit.

Lectio vj.

Acérrimus contra omnes hæreſes cathólicæ veritátis propugnátor, Manichæos, quos ſtatim à baptíſmo aggréſſus fúerat, tum ſcriptis, tum públicis di..ıtatiónibus confutávit. Arianórum hæreſim ſinguiári veritátis illuſtratióne profligávit. Eo-

cléſiæ unitátis ſtúdio, quam advérsùs Donatíſtas validíſſimè tutátus eſt, Epíſcopos penè trecéntos indúxit, ut ſchiſmáticis ad eccléſiam redeúntibus non honórem modò sédium ſervárent, ſed &, ſi opus eſſet, Epiſcopátum céderent. Grátiam Chriſti ſuo témpore à Pelagiánis impugnátam, invictíſſimè aſséruit; eorúmque in Semipelagiánis relíquias, morti jam próximus repréſſit. Advérsùs Paganórum calúmnias & erróres, religiónem Chriſtiánam, eruditíſſimo præsértim ópere de civitáte Dei, vindicávit. In confeſſiónum ac retractatiónum libris, à ſe geſta ſcriptaque magnâ cum humilitáte ſevérus judex recénſuit. De Scriptúra váriis tractátibus ſapientíſſimè diſséruit. Difficíllimas quæſtiónes undequáque ſibi propóſitas ſuis epíſtolis enodávit. Eum Theodóſius júnior nominátim invitávit ad Synodum Ephesínam in cauſa Neſtórii, cujus erróres jam ipſe ſcriptis præfocáverat: ſed morte prævéntus Concílio interéſſe non pótuit. Vándalis enim tértium jam menſem Hippónem obſidéntibus, in extrémum morbum íncidit: atque ubi lecto decúbuit, pſalmos de pœniténtia paríeti juſſit affígi, quos profúſis lácrymis júgiter meditátus, & per decem últimos dies ſoli inténtus oratióni, obdormívit in Dómino, anno ætátis ſeptuagéſimo ſexto, Chriſti quadringentéſimo trigéſimo. Pro commendánda córporis ejus depoſitióne, ſacrificiū Deo oblátum eſt. Teſtaméntum nullum fecit, quia unde fáceret, ait Poſsídius, Chriſti pauper non hábuit. Corpus ejus primùm in Sardíniam tranſlátum eſt; póſteà Papíam, ad baſílicam ſancti Petri in Cœlo áureo, nunc ſancti Auguſtini dictam: ubi tunc mónachi ſub régula ſancti Benedícti Deo militábant.

IN III. NOCTURNO

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 5.

IN illo témpore; Dixit Jeſus Diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homília Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 339. in die Ordinat. ſuæ. num. 1.

QUantò anni accédunt, imò decédunt, noſque propinquióres fáciunt diéi último, útique quandóque ventúro, tantò mihi eſt ácrior cogitátio, & ſtímulus plénior, qualem Dómino Deo noſtro ratiónem poſſim réddere pro vobis. Hoc enim intereſt inter unumquémque veſtrûm & nos: quòd vos penè de vobis ſolis redditúri eſtis ratiónem: nos autem & de nobis, & de ómnibus vobis. . . . . Períсulum autem meum eſt, ſi atténdam quómodò laudátis, & diſſímulem quómodò vivátis. Ille enim novit, ſub cujus óculis loquor, imò ſub cujus óculis cógito, non me tam delectári láudibus populáribus, quàm ſtimulári & angi quómodò vivant qui me laudant. Laudári autem à malè vivéntibus nolo, abhórreo, detéſtor: dolóri mihi eſt, non voluptáti. Laudári autem à bene vivéntibus, nec plenè volo, nec plenè nolo. Non plenè volo, ne in laude humána perícliter: non plene nolo, ne ingráti ſint, quibus prædico.

In 3. ℣. Pſal. 49.

Lectio viij.

EGo fácio quod audívi. Si non diſcréveris, inquit, juſtum; ſi non díxeris peccatóri, Morte moriéris, & oſténderis illi ut recédat ab iniquitátibus ſuis; ipſe quidem in peccátis ſuis moriétur, ſánguinem autem ejus de manu tua requíram. Si autem díxeris, & ille contémpſerit, & non obedíerit, ille in ſceléribus ſuis moriétur; tu autem ánimam tuam liberábis. Dico vobis: Líbero ánimam meam. In magno enim ſum, non período, ſed exítio conſtitutus, ſi tacúero. Sed cùm ego díxero, & implévero offícium meum, vos jam atténdite períсulum veſtrũ. * Quid autem volo? Quid desídero? Quare loquor? Quare hîc sédeo? Quare vivo, niſi hac intentióne, ut cum Chriſto ſimul vivámus? Cupíditas mea iſta eſt, honor meus iſte eſt, glória mea iſta eſt, gáudium meum hoc eſt, poſséſſio mea iſta eſt. Sed ſi me non audiéritis, & tamen ego non tacúero, ánimam meã liberábo. Sed nolo ſalvus eſſe ſine vobis. Placent vobis verba, ego

quæro facta. Nolíte me contriſtári pravis móribus veſtris : quia delectátio mea non eſt in hac vita, niſi veſtra bona vita.

De Sancto Juliano.

Ex Libro Sancti Gregórii Turonénſis de miráculis.

Lectio ix. Lib. 2.

JUliánus Viennénſi ortus urbe, cùm eſſet apud beátum Ferréolum, cujus in milítia comes erat, jam tunc martyrii ardóre flagrábat. Relíctis divítiis ac propínquis, ob ſolíus amórem martyrii, cóntulit ſe in Arvérnum territórium, ut facíliùs perveníret ad palmam; metuébat enim ne ei paréntes eſſent óbvii; ſi inter eos hoc certámen iniiſſet, & pérderet miles Chriſti corónam glóriæ, ſi legítimè non certáſſet. Igitur inſtánte perſecutióne, ad Brivaténſem vicum, in quo fanátici erróris næniæ colebántur, advénit : & cùm ínsequi adversários nutu Dei ſensíſſet : Nolo ait, diútiùs commorári in hoc ſæculo, quia ſitio totâ ánimi aviditáte jam Chriſtum. At illi, edúctam vibránti déxterâ frámeam, decíſo cápite, in tres, ut ita dicam, partes glorióſus dividitur Martyr. Nam caput Viénnam defértur, artus Briváte reconduntur, felix ánima à Chriſto Conditóre ſuſcípitur.

Ad Benedíctus

Ant. 7. Miniſtérium verbi accépi à Dómino Jeſu, teſtificári Evangélium grátiæ Dei. *Act.* 20.

Oratio.

OMnípotens & miséricors Deus, qui beátum Auguſtínum Evangélii grátiæ tuæ teſtem & propugnatórem in Eccléſia ſuſcitáſti; ejúſdem grátiæ, quæſumus, in nobis oſténde virtúté, ut & voluntátem tuam, te docénte, cognóſcere, & eam corde magno valeámus, te operánte, perfícere. Per Dóminum.

Commemoratio S. Juliani Martyris per Ant. Bonum certámen *pag.* xj. *de Communi unius Martyris.*

Oratio ut ſupra.

AD II. VESPERAS

Ad Magnificat

Ant. 8. Máximus in ſalútem electórum Dei: expugnáre inſurgéntes hoſtes : quis ante illum réſtitit? nam hoſtes ipſe Dóminus perdúxit. *Eccli.* 46.

Oratio ut ſuprà ad Laud.

Commemoratio Decoll.

tionis S. Joan. Bapt. per

Ant. 3. Ego replétus ſum fortitúdine Spíritûs Dómini, judício & virtúte, ut annúntiem Jacob ſcelus ſuum, & Iſraël peccátum ſuum. *Mich.* 3

Oratio ut infrà ad Laud.

Die xxix.

In Feſto

DECOLLATIONIS S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Semiduplex-majus.

Omnia de Communi unius Martyris pag. *vij. exceptis quæ ſequuntur.*

AD MATUTINUM

Invitatorium. Dóminum qui dat voci ſuæ vocem virtútis, * Veníte, adorémus. *Pſal.* 67.

Pſalm. Venite. *pag.* 6.

IN NOCTURNO.

Ex Libro S. Ambróſii Epíſcopi de Virgínibus. *Lib.* 3. *Cap.* 6.

Lectio ij.

Quóniam Joánnis prænúntii Chriſti non ſtrictim prætereúnda eſt recordátio, íntereſt ut quis, & à quibus, & quam ob cauſam, quo modo, & quo témpore ſit occíſus, advértere debeámus. Ab adúlteris juſtus occíditur, & à reis in júdicem capitális ſcéleris pœna convértitur. Deínde præmium ſaltatrícis, mors eſt Prophétæ. Poſtremò (quod étiam omnes bárbari horrére conſuevérunt) inter épulas atque convívia conſummándæ crudelitátis profértur edíctum; & à convívio ad cárcerem, de cárcere ad convívium, ferális flagítii circumfértur obséquium. Quanta in uno facínore ſunt crímina! Rápitur ad pœnam Prophéta convivális témpore, convivàli præcépto, quo non cúperet vel absólvi: perímitur gládio, caput ejus affértur in diſco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo inſatiáta épulis féritas veſcerétur. Intuére, rex acerbíſſime, tuo ſpectácula digna convívio. Pórrige déxteram, ne quid ſævítiæ tuæ deſit, ut inter dígitos tuos rivi défluant ſancti cruóris. Et quóniam non exſaturári épulis fames, non reſtíngui póculis pótuit inaudítæ ſævítiæ ſitis, bibe ſánguinem ſcaturiéntibus adhuc venis exſécti cápitis

profluéntem. Cerne óculos in ipſa morte ſcéleris tui teſtes, aversántes conſpéctum deliciárum. Claudúntur lúmina, non tam mortis neceſſitáte, quàm horróre luxúriæ. Os áureum illud éxangue, cujus ſenténtiam ferre non póteras, conticéſcit & adhuc timétur.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum.

Lectio iij. *Cap.* 6.

IN illo témpore; Heródes miſit ac ténuit Joánnem, & vinxit eum in cárcere, propter Herodíadem uxórem Philíppi fratris ſui. Et réliqua.

Homília Sancti Joánnis Chrysóſtomi.

Hom. 48. al. 49. in Matt.

CUm natalítia Heródis ageréntur, ſaltávit fília Herodíadis in médio, & plácuit Heródi. O iníquam ſaltatiónem, ac mercédem ſaltatiónis iniquiórem! Cædes enim ómnium ſceleſtíſſima peragebátur: & qui coronári & celebrári merebátur, in médio jugulátus eſt. Dæmonum trophœum in menſa eréctum fuit. Victóriæ modus cæteris geſtis dignus fuit. Nam ſaltávit, inquit, fília Herodíadis in médio, & plácuit Heródi. Duplex crimen, & quòd ſaltáverit, & quòd placúerit: atque ita placúerit, ut cædes illi pro mercéde eſſet. Viden quàm crudélis, quàm inſenſátus, quàm vesánus ſit. Juraménto ſe obnóxium reddit: illi verè dat poteſtátem peténdi quæ velit. Cùm autem vidit quid mali hinc evénerit, contriſtátus eſt. Cur ergo contriſtátur? Hujúſmodi eſt virtus: étiam apud ímprobos admiratióni & laudi eſt. Ipſe autem tímuit propter jusjurándum, inquit, & ſimul recumbéntes. Et cur, quod grávius erat, non timuíſti? Nam ſi, quòd teſtes perjúrii habéres, formidábas, multò magis cædem formidáre oportébat ita iníquam: cùm tot teſtes ejus habéres. Audíte viri qui ſumptuóſa convívia, ebrietáte plena ſectámini: & metúite Diáboli barátrum. . . . . Audiámus quotquot ab iníquis homínibus grávia pátimur, dum rectè vívimus.

AD LAUDES

Ant. 1. BEátus vir qui diſpónit ſer-

es ſuos in judício : in
num non commové-
. *Pſal.* 111.
nt. 3. Dómine in ju-
m poſuíſti eum ; &
m , ut corríperes ,
áſti eum. *Habac.* 1.
nt. 7. Fortitúdo ſim-
, via Dómini , &
r his qui operántur
m. *Prov.* 10.
nt. 8. Dóminus te-
, virórum fortíſſime.
. 6.
nt. 2. Nequáquàm
ori ſolent ignávi , ſed
ſolent cádere coram
iniquitátis , ſic cor-
. 2. *Reg.* 3.
Quæſiérunt ánimam
n , Deus ;
Et non propoſué-
te in conſpéctu ſuo.
85.
d Benedictus
nt. 2. Miſit Heródes ,
collávit Joánnem in
re ; & allátum eſt
ejus in diſco , & da-
ſt puéllæ , & puélla
matri ſuæ. *Matth.*
Marc. 6.

Oratio.

Eus , qui beátum Joannem Baptíſtam, ſcéntis & moriéntis ui Præcursórem eſſe ſti , concéde , ut ſicut eritátis & juſtítiæ martyr occúbuit , ita nos pro veritáte & juſtítia ad mortem uſque certémus. Per eúmdem Dóminum.

AD HORAS

Antiphonæ de Laudibus, quartâ omiſsâ. Oratio ibid.

AD VESPERAS

Antiphonæ de Laudibus.

HYMNUS.

ECce ſaltántis prétium puéllæ ,
Fertur in diſco caput amputátum :
Hæc cruentátis nova proferúntur
Fércula menſis.

OMNIBUS manat cruor ecce venis :
Hinc ſitim longam ſátia , tyránne ,
Et cibos inter pateráſque puro
Sánguine liba.

UT caput vidit dápibus ſub ipſis
Triſte fumánti fluitáre tabo ,
Hæſit , impáſtis fremuítque menſis
Fúneris auctor.

PALLUIT cœlum , trepidávit aula ;
Ipſa ſeſe horret féritas tyránni ,
Sola ſaltátrix ovat execrándi

Cónſcia facti.

Non tamen frontis grávitas veréndæ
Ceſſit immíti violáta ferro:
Dura mitéſcit plácido ſub ore
Mortis imágo.

Qui ſuo naſcens Dómino præíbat,
Morte crudéli prior immolátus
Ille, mox diro notat immolándum
Fúnere Chriſtum.

Nostra te ſummum célebrent Paréntem,
Ora, te ſummo Génitum Parénte;
Par ſit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Pretióſa in conſpéctu Dómini
℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſal.* 115.

Ad Magnificat

Ant. 5. Juſtus perit; & non eſt qui recógitet in corde ſuo: & viri miſericórdiæ colligúntur, quia non eſt qui intélligat; à fácie enim malítiæ collectus eſt juſtus. *Iſ.* 57.

Oratio ut ſuprà ad Laud.

Commemoratio S. Fiacrii per Ant. Sedébit *pag.* xxvj. *de Comm. Anachor.*

Oratio ut infra.

Die xxx.

In Feſto

SANCTI FIACRII SOLITARII.

Simplex.

Omnia de Communi SS. Anachoretarum p. xxxv.

Oratio.

Miſericórdiam tuam, Dómine, nobis, quæſumus, interveniénte beáto Fiácrio, cleménter impénde, & nobis peccatóribus ipſius propitiáre ſuffrágiis. Per Dóminum.

Apud Mabill. ſæc. 2. Ben.

Lectio iij.

Fiácrius, qui & Fefrus in Hibérnia quam véteres Scótiam appellábant, nóbili natus génere, Meldos ad ſanctum Farónem, ſolitáriæ vitæ deſidério, cum áliquot ſóciis venit: cujus votis ánnuens beátus Póntifex, locum procul á tumúltu, & ſylvis circumtéctum, è património ſuo, nómine Brógilum, illi concéſſit. Ibi Fiácrius, evúlſis arbóribus, monaſtérium in honórem ſanctíſſimæ Vírginis conſtrúxit, in quo peregrínos & hóſpites excipiébat, exíguâ ſibi ſeórſim ædificátâ domo. Cùm autem

virtútum ejus fama longè diffunderétur, undequáque ad eum adducebántur infírmi, quos ſolâ manûs impoſitióne ſanitáti reſtituébat. Fuit ei ſánguine conjúnctus beátus Chillénus, à ſancto Faróne póſteà miſſus ad Attrébates; quem ex Romána peregrinatióne reverténtem ſuſcépit Fiácrius, & apud ſe retínuit aliquándiu, cum ipſo divínis collóquiis vacatúrus. Miráculis illúſtris, labénte ſæculo séptimo, vitâ functus eſt. Corpus ejus multis indè ſæculis ad ecclésiam cathedrálem Meldénſem tranſlátum eſt, ne in illud Calviniáni pro more ſuo ímpiè deſævírent; locus tamen ſancti Anachorétæ veſtígiis & converſatióne conſecrátus, magno populórum concúrſu frequentári non déſiit.

Veſperæ de ſequenti,

Die xxxi.

In Feſto

SANCTI PAULINI EPISCOPI.

& Fidei Confeſſoris.

Simplex.

Hymn. ℣. *Ant. ad* Magnificat *Invitat. & Ant. ad* Benedictus *de Comm. Confeſſoris Chriſti* pag. *xviij.*

Cætera de Comm. Ss. Pont.

Oratio.

Deus, pro cujus nómine beátus Paulínus Conféſſor tuus & Póntifex paſſiónes invíctâ fide ſuſtínuit, da nobis ejus exémplo magis elígere afflígi in hoc ſæculo, quàm temporális peccáti habére jucunditátem. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Ex Ss. Athanaſ. Hilar. Sulp. Sever. & aliis,

Lectio iij.

Paulínus Aquitánus, vir, teſte ſancto Athanáſio, verè Apoſtólicus, accerrimúſque fidei orthódoxæ advérsùs Ariánam impietátem defénſor, poſt ſanctum Maximínum Trevirénſis Epíſcopus ordinátus eſt. Romam proféctus, ad Athanáſium miſit Urſátii & Valéntis libéllum, quo illatárum ſancto Præſuli injuriárum pœniténtiâ profitebántur. Ad Arelaténſem póſteà Synodum ab Imperatóre Conſtántio Ariáno congregátam vocátus, numquàm addúci pótuit ut ſanctum Athanáſium condemnáret, & à veritáte Cathólica deviáret. Quare ipſe à Conſ-

tántio in Phrygiam inter Montaníſtas relegátus eſt, & váriis ſubínde uſque ad mortem mutátis fatigátus exíliis. Is primus ex Occidentálibus in hac cauſa vexíllum confeſſiónis éxtulit. Cùm annos quinque in exílio exegiſſet, ibidem anno trecentéſimo quinquagéſimo octávo defúnctus eſt vir beátæ paſſiónis, ut ſcribit Hierónymus in chrónico.

COMMUNE

COMMUNE SANCTORUM.

PARS ÆSTIVA.

IN QUOLIBET COMMUNI

Psalmi de Feriâ in toto Officio, niſi ſit Solemne-minus & ſuprà : tunc enim, ſi alii Pſalmi non aſſignantur in proprio Sanctorum, ſumuntur de Dominica etiam in I. Veſperis & I. Completor. excepto quod in utriſque Veſperis ultimus Psalmus erit Pſal. 116. Laudáte Dóminum, omnes Gentes. *pag.* 158.

AD UTRASQUE VESPERAS

Antiphonæ de Laudibus. In Semiduplicibus & ſuprà quinque dicuntur Antiphonæ : In Simplicibus autem & intrà Octav. etiam Solemnes una tantùm dicitur, prima ſcilicet de Laudibus. Responsorium in I. Veſperis non dicitur niſi in Duplicibus & ſuprà.

AD UTRUMQUE COMPLETORIUM

Omnia ut in Pſalterio.

In Solemnibus Singulis Verſibus additur Allelúia, allelúia, allelúia.

AD OFFICIUM MATUTINUM

In Duplicibus & ſuprà ad unumquodque Nocturnum tres Antiphonæ, una nempe ſuper unumquemque Pſalmum. IN *Semiduplicibus ad Nocturnum novem Pſalmi ſub tribus Antiphonis, una nempe ſuper tres Pſalmos cum* Glória Patri *in fine cujuſque Pſalmi; & iſtæ tres* ANTIPHONÆ, VERSICULUS *&* RESPONSORIA *ſumuntur ſecundùm Feriam; id eſt, Feriis Secundâ & Quintâ è I. Nocturno de Communi convenienti. Feriis Tertiâ & Sextâ è II. Nocturno: Feriâ Quartâ & Sabbato è III. Nocturno.* IN *Simplicibus ad Nocturnum novem Pſalmi ſub una tantùm* ANTIPHONA, *prima ſcilicet è I. Nocturno;* VERSICULUS *verò &* RESPONSORIA *ſecundùm Feriam ut ſuprà in Semiduplicibus.* IN *Solemnibus poſt unumquodque Reſponſorium dicitur* Glória Patri.

AD LAUDES

In Semiduplicibus & ſuprà quinque Antiphonæ: In Simplicibus autem & intrà Octavas etiam Solemnes, una dicitur tantùm, prima ſcilicet de Laudibus.

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus, quartâ omiſſâ. RESPONSORIA BREVIA *in Solemnibus dicuntur de primo modo; in Duplicibus & intrà Octavas Solemnes de ſecundo modo; in Semiduplicibus autem & infra de tertio modo.*

MUNE APOSTOLORUM.

'ESPERIS.

m. Epheſ. 4.

ſtus dedit quoſ-
ı quidem Apóſ-
s, quoſdam au-
étas, álios verò
as, [illegible]s autem
& Doctóres, ad
tiónem Sanctó-
pus miniſtérii,
iónem córporis

ōr. Dabo opus
veritáte, & fœ-
uum fériam eis,
nt in géntibus
um, & germen
médio populó-

tum eſt: Quàm
edes Evangeli-
acem, Evange-
bona! * Scient.
Scient. *Iſ.* 61.

MNUS.

ÉSTIS aulæ
ncipes,
s exércitûs,
undi lúmina,
ri Júdices,
IS gravi calí-
ies renáſcitur;

Quos vanus error luſerat,
Illúſtrat alma véritas.

Non vi, nec armis mílitum,
Fandı nec ullis ártibus,
Verbo ſed irríſæ Crucis
Chriſto rebélles ſúbditis.

Quibus gemebat ſúbditus,
Rumpúntur orbis víncula:
Jam gaudet, excúſſo jugo,
Liber Dei ſub légibus.

Vulgata terris ómnibus
Per vos Dei myſtéria:
Sic veſtra terris ómnibus
Præclára facta pérſonant.

¶ Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquéntur:

℟. Et mirabília tua narrábunt. *Pſ.* 144.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Dóminus locútus eſt: Aſcéndent ſalvatóres in montem Sion: & erit Dómino regnum. *Abdiæ.*

Oratio ut in Proprio.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Chriſtum Apoſtolórum Magíſtrum & Dóminum, * Venite, adorémus. *Joan.* 13.

Pſalmus Venite *pag. 6.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. Vocávit Jeſus diſcípulos ſuos, & elégit duódecim ex ipſis, quos & Apóſtolos nominávit. *Luc.* 6.

Ant. 8. Dedit illis virtútem & poteſtátem ſuper ómnia dæmónia, & miſit illos prædicáre regnum Dei. *Luc.* 9.

Ant. 2. Præcípiens, dicébat eis : Infirmos curáte, mórtuos ſuſcitáte, dæmones ejícite : gratis accepiſtis, gratis date. *Matth.* 10.

℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terrã :

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. *Pſ.* 44.

Pater noſter, *&c.*

℟. *j.* Non vos me elegiſtis : Sed ego elégi vos, & * Póſui vos ut eátis & fructum afferátis, & fructus veſter máneat.

℣. Quod ſalvátum fúerit de domo Juda, fáciet fructum : Zelus Dómini exercítuum fáciet iſtud. * Póſui. *Joan.* 15. *Iſ.* 37.

℟. *ij.* Ite ad oves quæ periérunt domûs Iſraël. Eúntes autem prædicáte, dicéntes : * Quia appropinquávit regnum cœlórum.

℣. Hæc dicit Dóminus : Revertátur unuſquiſque à via ſua mala & dirígite vias veſtras & ſtúdia veſtra. * Quia. *Matth.* 10. *Jerem.* 18.

℟. *iij.* Ecce dedi vobis poteſtátem ſuper omnem virtútem inimíci : * Verúmtamen in hoc nolíte gaudére : † Gaudéte quòd nómina veſtra ſcripta ſunt in cœlis.

℣. Dabo vos in nomen & in laudem ómnibus pópulis. * Verúmtamen. Glória. † Gaudéte. *Luc.* 10. *Soph.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. In quamcúmque domum intravéritis, dícite : Pax huic dómui; & ſi ibi fúerit fílius pacis, requiéſcet ſuper illum pax veſtra. *Luc.* 10.

Ant. 5. Qui vos audit, me audit : Et qui vos ſpernit, me ſpernit. Qui autem me ſpernit, ſpernit

eum qui miſit me. *Luc.* 10.

Ant. 6. Dabo vobis os & ſapiéntiam, cui non póterunt resíſtere & contradícere omnes adversárii veſtri. *Luc.* 21.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini,

℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Pſ.* 95.

Pater noſter, *&c.*

℟. *iv.* Ecce ego mitto vos ſicut oves in médio lupórum. * Eſtóte ergo prudéntes ſicut ſerpéntes, & símplices ſicut colúmbæ.

℣. Ex ore Dómini prudéntia : & próteget gradiéntes ſimplíciter. * Eſtóte. *Matth.* 10. *Prov.* 2.

℟. *v.* Jam non dicam vos ſervos : Vos autem dixi amícos : * Quia ómnia quæcúmque audívi à Patre meo, nota feci vobis.

℣. Antíqua ne intueámini. Ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur : útique cognoſcétis ea. * Quia. *Joan.* 15. *Iſ.* 43.

℟. *vj.* Nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Non enim vos eſtis qui loquímini, ſed Spíritus Patris veſtri qui lóquitur in vobis.

℣. Spíritus meus erit in médio veſtrûm, nolíte timére. * Non. Glória. * Non. *Matth.* 10. *Agg.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. Non eſt diſcípulus ſuper Magíſtrum : Si Patremfamílias Beélzebub vocavérunt, quantò magis doméſticos ejus? *Matth.* 10.

Ant. 8. Tradent vos in Concíliis, & in Synagógis ſuis flagellábunt vos. *Matth.* 10.

Ant. 9. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum : qui autem perſeveráverit uſque in finem, hic ſalvus erit. *Matth.* 10.

℣. Multæ tribulatiónes Juſtórum :

℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Pſal.* 33.

Pater noſter, *&c.*

℟. *vij.* Mementóte ſermónis mei quem ego dixi vobis : * Non eſt ſervus major Dómino ſuo. Si me perſecúti ſunt, & vos perſequéntur.

℣. Locúti ſunt advérsùm me linguâ dolósâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me. * Non eſt. *Joan.* 15. *Pſ.* 108.

℟. *viij.* Tradémini à paréntibus, & cognátis,

& amícis, & morte affícient ex vobis, & capíllus de cápite veſtro non períbit: * In patiéntia veſtra poſſidébitis ánimas veſtras.

℣. Nolíte timére oppróbrium hóminum, & blaſphémias eórum ne metuátis; ego, ego ipſe conſolábor vos: * In patiéntia. *Luc.* 21. *Iſ.* 51.

℟. *ix.* Vos eſtis qui permanſiſtis mecum in tentatiónibus meis: * Et ego diſpóno vobis ſicut diſpóſuit mihi Pater meus regnum.

℣. Diſpóſui teſtaméntum eléctis meis. * Et ego. Glória. * Et ego. *Luc.* 22. *Pſal.* 88.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 8. JEſus locútus eſt úndecim diſcípulis dicens: Data eſt mihi omnis poteſtas in cœlo & in terra. Eúntes ergo, docéte omnes gentes. *Matth.* 28.

Ant. 3. Docéte eos ſerváre ómnia quæcúmque mandávi vobis. Et ecce ego vobíſcum ſum ómnibus diébus uſque ad conſummatiónem ſæculi. *Matth.* 28.

Ant. 1. Loquebántur verbum Dei cum fidúcia, & virtúte magna reddébant teſtimónium reſurrectiónis Jeſu Chriſti. *Act.* 4.

Ant. 2. Erat manus Dómini cum eis; multúsque númerus credéntium convérſus eſt ad Dóminum. *Act.* 11.

Ant. 3. Tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Act.* 15.

Capitulum. 2. Cor. 5.

POſuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Chriſto ergo legatióne fúngimur, tanquam Deo exhortánte per nos. Obſecrámus pro Chriſto, reconciliámini Deo.

℣. Glóriam regni tui dicent:

℟. Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam. *Pſ.* 144.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte, & ſermónem confirmánte, ſequéntibus ſignis. *Marc.* 16.

Oratio ut in Proprio.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Veſperis.

℟. *brev.* In omnem terram exívit ſonus eórum. In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. In omnem. Glória. In omnem.

℣. Non ſunt loquélæ neque ſermónes,

℟. Quorum non audiántur voces eórum. *Pſ.* 18.

AD SEXTAM.

Capitulum de Laudibus.

℟. *brev.* Confitébimur tibi, Deus: Invocábimus nomen tuum. Confitébimur.

℣. Narrábimus mirabília tua. Confitébimur. Glória. Confitébimur. *Pſ.* 74.

℣. In generatiónem & generatiónem

℟. Annuntiábimus laudem tuam. *Pſ.* 78.

AD NONAM.

Capitulum. Act. 5.

PEr manus Apoſtolórum fiébant ſigna & prodígia multa in plebe.

℟. *brev.* Dóminus excélſus ſubjécit pópulos nobis. Dóminus.

℣. Elégit nobis hæreditátem ſuam. Dóminus. Glória. Dóminus. *Pſ.* 46.

℣. Nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus:

℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138.

AD II. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus & Verſus ut in primis Veſperis.

Ad Magnificat

Ant. 1. Vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratióne cùm séderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, ſedébitis & vos judicántes duódecim tribus Iſraël. *Matth.* 19.

Oratio ut in Proprio.

COMMUNE UNIUS *MARTYRIS.*

IN I. VESPERIS.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir qui ſuffert tentatiónem: quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromíſit Deus diligéntibus ſe.

Reſponſor. Benedíctus vir, qui confídit in Dómino; * Erit Dóminus fidúcia ejus. † Non timébit, cùm vénerit æſtus.

℣. Hæc eſt grátia ſi

propter Dei conſciéntiam ſúſtinet quis triſtítias pátiens injúſtè. * Erit. Glória. † Non. *Jerem.* 17. 1. *Petr.* 2.

HYMNUS.

FELIX morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam,
Et ſignáre cruóre
Quam Chriſto déderas fidem!

PŒNIS victa quibus deficeret fides,
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non ſúfficit una,
Ambis innúmeras neces.

TE pro lege ſua magnánimum mori,
Te Chriſtus púgilem ſpectat ab æthere:
Ne ſuccúmbere poſſis,
Tecum prælia ſúſtinet.

ET nos delícias, vana per ótia,
Gens infida Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inértes
Sanguis Mártyris éxcitat.

PATRI máxima laus, máxima Fílio;
Sit par, Sancte, tibi glória, Spíritus;
Quo donánte, corónam
Invíctus púgil óbtinet.
Amen.

℣. Juſtus, cùm cecíderit, non collidétur:
℟. Quia Dóminus ſuppónit manum ſuam. *Pſ.* 36.

Ad Magnificat

Ant. 5. Nemo patiátur ut homicída, aut fur, aut alienórum appetítor. Si autem ut Chriſtiánus, non erubéſcat; glorificet Deum in iſto nómine. 1. *Petr.* 4.

Oratio ut infrà ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitator. Deum patiéntiæ & ſolátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Pſalm. Venite. *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. Fili, ſta in juſtítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. *Eccli.* 2.

Ant. 8. Confortáre, & eſto robúſtus: Dóminus ipſe erit tecum: non dimíttet, nec derelínquet te. *Deut.* 31.

Ant. 3. Qui vícerit, veſtiétur veſtiméntis albis;

& non delébo nomen ejus de libro vitæ; & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus: *Apoc.* 3.

℣. In die tribulatiónis éruam te,

℟. Et honorificábis me. *Pſal.* 49.

℟. *j.* Qui volúerit ánimam ſuam ſalvam fácere, perdet eam: * Qui autem perdíderit ánimam ſuam propter me & Evangélium, ſalvam fáciet eam.

℣. Erit tibi ánima tua in ſalútem, quia in me habuíſti fidúciam, ait Dóminus. * Qui. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. *ij.* Eſto fidélis uſque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ. * Qui vícerit, non lædétur à morte ſecúnda.

℣. Uſque ad mortem certa pro juſtítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos: * Qui. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. *iij.* Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo Dei mei, * Et foràs non egrediétur ámpliùs: & † Scribam ſuper eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúſalem.

℣. Plantábo eum, & non turbabitur ámpliùs; nec addent fílii iniquitátis, ut afflígant eum ſicut priùs; * Et foràs. Glória. † Scribam. *Apoc.* 3. 2. *Reg.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. Non mihi contíngat párcere ánimæ meæ in omni témpore tribulatiónis. 1. *Mach.* 13.

Ant. 7. Prompto ánimo pro graviſſimis ac ſanctiſſimis légibus honéſtâ morte perfúngar. 2. *Mach.* 6.

Ant. 8. È cœlo membra iſta poſsídeo, ſed propter Dei leges hæc ipſa deſpício, quóniam ab ipſo me ea receptúrum ſpero. 2. *Mach.* 7.

℣. Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam,

℟. Quia Deus ſuſcéptor meus es. *Pſ.* 58.

℟. *iv.* Ego non ſolum alligári, ſed * Et mori parátus ſum propter nomen Dómini Jeſu.

℣. Ego ánimam meam & corpus meum trado pro pátriis légibus. * Et. *Act.* 21. 2. *Mach.* 7.

℟. *v.* Etſi in præsénti témpore ſuppliciis hóminum erípiar, manum

Omnipoténtis nec vivus, nec defúnctus effúgiam. * Quamóbrem fórtiter vitâ excedéndo, exémplum forte relinquam.

℣. Exíſtimo quòd non ſunt condígnæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam: * Quamóbrem. 2. *Mach.* 6. *Rom.* 8.

℟. *vj.* Dómine, qui habes ſanctam ſciéntiam, maniféſtè tu ſcis, quia cùm à morte poſſem liberári, * Duros córporis ſuſtíneo dolóres: Secúndùm ánimam verò, propter timórem tuum libénter hæc pátior.

℣. Gáudeo in paſſiónibus, & adímpleo ea quæ deſunt paſſiónum Chriſti in carne mea: * Duros. Glória. * Duros. 2. *Mach.* 6. *Coloſſ.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. Pro certo habet omnis qui te colit, Dómine, quod vita ejus, ſi in probatióne fúerit, coronábitur. *Tob.* 3.

Ant. 5. Iſte pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum, & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum. *Pſal.* 33.

Ant. 6. In fraude circumveniéntium illum áffuit illi; cuſtodívit illum ab inimícis, & à ſeductóribus tutávit illum. *Sap.* 10.

℣. Tu, Dómine, adjuviſti me, ℟. Et conſolátus es me. *Pſal.* 85.

℟. *vij.* Certámen forte dedit illi Dóminus, * Ut vínceret, & ſciret quóniam ómnium poténtior eſt ſapiéntia.

℣. Confortátus eſt fide, dans glóriam Deo. * Ut. *Sap.* 10. *Rom.* 4.

℟. *viij.* A peccatóribus liberávit eum Dóminus: * Deſcéndit cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit illum.

℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus: * Deſcéndit. *Sap.* 10. *Act.* 7.

℟. *ix.* Hanc tentatiónem ídeo permíſit Dóminus evenire illi, ut póſteris darétur exémplum patiéntiæ: nam * Non eſt contriſtátus contra Deum quòd plaga ei accíderit, ſed † Immóbilis in Dei timóre permánſit.

℣. Magis éligens affligi cum pópulo Dei, quàm temporális peccáti habére

jucunditátem. * Non eſt. Glória. † Immóbilis. *Tob.* 2. *Hebr.* 11.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 1. JUſtus quaſi leo confidens, abſque terróre erit. *Prov.* 28.

Ant. 3. Dóminus mecum eſt, quaſi bellátor fortis: idcírcò qui perſequúntur me, cadent, & infirmi erunt. *Jerem.* 20.

Ant. 6. Magnificábitur Chriſtus in corpóre meo ſive per vitam, ſive per mortem. *Philip.* 1.

Ant. 5. Glorioſíſſimam mortem magìs quàm odíbilem vitam compléctens, voluntárìè præíbat ad ſupplícium. 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. Hoc modo vitâ decéſſit, univérſæ genti memóriam mortis ſuæ ad exémplum virtútis & fortitúdinis derelínquens. 2. *Mach.* 6.

Capitulum. 2. Tim. 1.

PAtior, ſed non confúndor, ſcio enim cui crédidi; & certus ſum quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem.

℣. Adjútor meus, tibi pſallam.

℟. Quia Deus ſuſcéptor meus es. *Pſ.* 58.

Ad Benedictus *Ant.* 1. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi. In réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ. 2. *Tim.* 4.

Oratio.

ADéſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injuſtè perſequéntium, nec ullis perturbémur advérſis. Per.

Alia Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, intercedénte beáto *N.* Mártyre tuo, in tua fide & ſinceritáte conſtántiam; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur. Per.

Si ſit Pontifex.

Oratio.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis in feſtivitáte beáti *N.* cum gratiárum actióne lætári, qui Fílii tui Martyr & Póntifex, quod miniſtério geſſit, teſtimónio comprobávit; & quod prædicávit ore, confirmávit exémplo. Per eúmdem.

Alia Oratio.

DEus, cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in Sacerdótium elégit, doctrína ad prædicandum erudiit, poténtia ad perſeverándum confirmávit: da nobis ex ejus imitatióne pópulum chriſtiánum & inſtrúere vivéndi exémplo, & confirmáre patiéndo. Per.

Si ſit Sacerdos tantùm.

Oratio.

DEus, à quo conſtántiam fides, & virtútem ſumit infírmitas: quæſumus, ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui exémplo & précibus, quidquid in perſecutiónibus ſævum eſt, quidquid in morte terríbile, fácias nos tui nóminis confeſſióne ſuperáre. Per.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Veſperis.

℟. *brev.* In Deo ſalutáre meum, & glória mea. In Deo.

℣. Deus auxílii mei, & ſpes mea in Deo eſt. In Deo. Glória. In Deo. *Pſ.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & ſperábo in eum.

℟. Protéctor meus, & cornu ſalútis meæ. *Pſ.* 17.

AD SEXTAM.

Capitulum de Laudibus.

℟. *brev.* Si conſíſtant advérſùm me caſtra, non timébit cor meum. Si conſíſtant.

℣. Si exúrgat advérſùm me prælium, in hoc ego ſperábo. Si conſíſtant. Glória. Si conſíſtant. *Pſ.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor:

℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Pſ.* 117.

AD NONAM.

Capitulum. Tob. 3.

POſt tempeſtátem tranquíllum facis, Dómine; & poſt lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infúndis. Sit nomen tuum, Deus Iſraël, benedíctum in ſæcula.

℟. *brev.* Factus es, Dómine, ſuſcéptor meus. Factus.

℣. Et refúgium meum in die tribulatiónis. Factus. Glória. Factus. *Pſ.* 58.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te.

℟. Quia exaudíſti me. *Pſ.* 85.

AD II. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus &

Verſus ut ſuprà in primis Veſperis.

Ad Magnificat

Ant. 4. Juſtum non derelíquit Deus, donec afférret illi poténtiam advérsùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem ætérnam. *Sap.* 10.

Oratio ut ſuprà ad Laud.

COMMUNE PLUR. *MARTYRUM.*

IN I. VESPERIS.

Capitulum. Sap. 3.

JUſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos torméntum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntiū mori, & æſtimáta eſt afflíctio éxitus illórum; & quod à nobis eſt iter, extermínium: illi autem ſunt in pace.

℟. Nunc séquimur te, Dómine, in toto corde, & timémus te; ne confúndas nos: & * Erue nos in mirabílibus tuis; & da glóriam nómini tuo: & confundántur omnes qui oſténdunt ſervis tuis mala.

℣. Datum eſt béſtiæ bellum fácere cum ſanctis. * Erue. Glória. * Erue. *Dan.* 3. *Apoc.* 13.

HYMNUS.

CHristi Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere ſæculum.

Cœléstis Pátriæ mens inhians bonis
Mundi ſpernit opes fluxáque gáudia:
Vitæ quin étiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.

Non vultus métuunt carníficum truces:
Fœtas ſupplíciis deſpíciunt manus:
Enſes, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.

O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extórquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.

Ergo nunc própior, Chriſte, tibi ſedet
Palmis turba nitens uſque viréntibus,
Victorúmque gerens præmia, nóbiles
Multo ſánguine láureas.

computáti ſunt inter filios Dei, & inter Sanctos ſors illórum eſt! *Sap.* 5.

℣. Salus juſtórum à Dómino.

℟. Et protéctor eórum in témpore tribulatiónis. *Pſ.* 36.

℟. *vij.* Ludíbria & vérbera expérti, ínſuper & víncula & cárceres, * Lapidáti ſunt, ſecti ſunt, tentáti ſunt, in occiſióne gládii mórtui ſunt.

℣. Tradidérunt córpora ſua, ne ſervírent, & ne adorárent omnem Deum, excépto Deo ſuo. * Lapidáti ſunt. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.

℟. *viij.* Vicérunt propter ſánguinem Agni, & propter verbum teſtimónii ſui, & non dilexérunt ánimas ſuas uſque ad mortem: *Proptérea lætámini, cœli, & qui habitátis in eis.

℣. Módico dolóre ſuſtentáto, ſub teſtaménto ætérnæ vitæ effécti ſunt: * Proptérea. *Apoc.* 12. 2. *Mach.* 7.

℟. *ix.* Antíquus diérum judícium dedit ſanctis Excélſi; * Et † Regnum obtinuérunt ſancti.

℣. Per fidem operáti ſunt juſtítiam, adépti ſunt repromiſſiónes; * Et. Glória. † Regnum. *Dan.* 7. *Hebr.* 11.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 8. VObis donátum eſt pro Chriſto, non ſolùm ut in eum credátis, ſed ut étiam pro illo patiámini. *Philipp.* 1.

Ant. 1. Magnum certámen ſuſtinuíſtis paſſiónum, oppróbriis & tribulatiónibus ſpectáculum facti. *Hebr.* 10.

Ant. 7. Tanquam aurum in fornáce probávit illos, & quaſi holocáuſti hóſtiam accépit illos, & in témpore erit reſpéctus illórum. *Sap.* 3.

Ant. 1. Si coram homínibus torménta paſſi ſunt, ſpes illórum immortalitáte plena eſt. *Sap.* 3.

Ant. 7. Lætabúntur coram te, Dómine, ſicut qui lætántur in meſſe, ſicut exúltant victóres, captâ prædâ. *Iſ.* 9.

Capitulum. 2. Cor. 4.

QUod in præſénti eſt momentáneum & leve tribulatiónis noſtræ, ſupra modum in ſublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis,

non contemplántibus nobis quæ vidéntur, ſed quæ non vidéntur. Quæ enim vidéntur, temporália ſunt: quæ autem non vidéntur, ætérna ſunt.

℣. In te, Dómine, ſperavérunt;

℟. Et liberáſti eos. *Pſ.* 21.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Beáti qui perſecutiónē patiúntur propter juſtítiam: quóniam ipsórum eſt regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus, invisíbilis fortitúdo certántium, adéſto, quæſumus, nobis ſupplicántibus, ut qui hodiérnâ die ſanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* glorióſum triúmphum recólimus, eórum méritis & précibus contra ſpirituália nequítiæ muniámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui in ſanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accéndis: da méntibus noſtris eámdem fidei caritatíſque virtútem; ut Mártyris tui *N.* & ſociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exémplis. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capitulum ut ſuprà in primis Veſperis.

℟. *br.* Cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum. Cuſtódit.

℣. De manu peccatóris liberábit. Cuſtódit. Glória. Cuſtódit. *Pſ.* 96.

℣. Dóminus loquétur pacem in plebem ſuam;

℟. Et ſuper ſanctos ſuos. *Pſ.* 84.

AD SEXTAM.

Capitulum ut ſuprà in Laudibus.

℟. *br.* Probáſti nos, Deus, & eduxíſti nos in refrigérium. Probáſti.

℣. Igne nos examináſti ſicut examinátur argéntum. Probáſti. Glória. Probáſti.

℣. Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliáſti,

℟. Annis quibus vídimus mala. *Pſ.* 89.

AD NONAM.

Capitulum. Apoc. 22.

BEáti qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni: ut ſit potéſtas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem.

℟. *brev.* Qui séminant

in lácrymis, in exultatióne metent. Qui.

℣. Eúntes ibant & flebant, mitténtes ſémina ſua. Qui. Glória. Qui.

℣. Veniéntes vénient cum exultatióne,

℟. Portántes manípulos ſuos. *Pſ.* 125.

AD II. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus & Verſus ut ſuprà in primis Veſperis.

Ad Magníficat

Ant. 8. Datæ ſunt illis ſingulæ ſtolæ albæ: & dictum eſt illis ut requiéſcerent, donec compleántur consérvi eórum, qui interficiéndi ſunt ſicut & illi. *Apoc.* 6.

Oratio ut ſuprà ad Laud.

COMMUNE

CONFESS. CHRISTI.

[*Qui ſcilicet coram tyrannis paſſus, in pace tamen obiit.*]

Omnia de Communi ſecundùm dignitatem Sancti, exceptis quæ ſequuntur:

IN I. VESPERIS.

HYMNUS.

ECQUIS magnánimus ſe pugil éxhibet?
Fit verbum gládius, ſit
clypeus fides,
Athletámque Dei præparat árdua
Ad certámina véritas.

REGES ante feros impávidus volat,
Teſtatúrque fidem ni
métuens mori;
Vires, verba, ſuæ próvidus hóſtiæ,
Præſens ſuppéditat Deus.

QUID vos, bárbara gens, víncula, péctines
Intentáre juvat? quid gládios? virum
Nil torménta movent; fronte ſerénior
Ridet carníficum minas.

OSTÉNTAT lácero córpore vúlnera,
Pulchræ parta recèns ſtémmata glóriæ:
Aptatúrque piis digna labóribus
Merces láurea víctori.

PATRI máxima laus, máxima Fílio:
Sit par, Sancte, tibi laus quoque, Spíritus,
Fac mentes répleat lúmine véritas,
Urat péctora chàritas.
Amen.

℣. Dóminus mihi adjútor;

℟. Et ego deſpíciam

inimicos meos. *Pſal.* 117.

Ad Magnificat

Ant. 8. Qui confitébitur me coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo qui in cœlis eſt. *Matth.* 10.

Oratio ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invitator. Chriſtum, qui dat vincénti manna abſcónditum, * Venite, adorémus. *Apoc.* 2.

Pſalmus Veníte *pag.* 6.

AD LAUDES.

℣. Præcinxíſti me virtúte ad bellum:

℟. Et ſupplantáſti inſurgéntes in me ſubtùs me. *Pſ.* 17.

Ad Benedictus

Ant. 1. Confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam protéctor factus es mihi, & liberáſti corpus meum à perditióne, & in conſpéctu aſtántium factus es mihi adjútor. *Eccli.* 51.

Oratio.

DEus, pro cujus nómine beátus *N.* Conféſſor tuus (& Póntifex) paſſiónes invíctâ fide ſuſtínuit; da nobis ejus exémplo magis elígere affligi in hoc ſæculo, quàm temporális peccáti habere jucunditátem. Per.

AD II. VESPERAS.

Hymnus & Verſus ut in primis Veſperis.

Ad Magnificat

Ant. 5. Apprehénde vitam ætérnam in qua vocátus es, conféſſus bonam confeſſiónem coram multis téſtibus. 1. *Tim.* 6.

Oratio ut ſuprà ad Laud.

COMMUNE SANCT. *PONTIFICUM.*

IN I. VESPERIS.

Capitulum. Hebr. 5.

OMnis Póntifex ex homínibus aſſúmptus, pro homínibus conſtitúitur in iis quæ ſunt ad Deum, ut ófferat dona & ſacrifícia pro peccátis. Nec quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo tanquam Aáron.

℟. Locútus es ſanctis tuis, Dómine, & dixíſti: Invéni ſervum meum, * Oleo ſancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei.

℣. Huic Deus teſtimó-

nium pérhibens, dixit: Invéni virum ſecúndùm cor meum: * Oleo. Glória. † Manus. *Pſ.* 88. *Act.* 13.

HYMNUS.

Pro uno Pontifice.

CHRISTE Paſtórum caput atque princeps,
Præſulis feſtam veneráta lucem
Débitis ſupplex tua templa votis
Turba frequéntat.

ILLE non vano ténuit treméndam
Spíritu ſedem, próprio nec auſu:
Sed ſacrum juſſus, Dómino vocánte,
Sumpſit honórem.

STRÉNUUM bello púgilem ſupérni
Chríſmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, poſuítque ſanctam
Páſcere gentem.

FIT gregis paſtor, pater atque forma:
Lætus impéndit ſua, ſeque; ſervus
Omnium, curis gravis, omnibúſque
Omnia factus.

PRO reis orat, réficit geméntes,
Erígit lapſos, tenebráſque pellit,
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hoſtem.

FAC ut illíus précibus juvémur,
Chriſte; fac Patrem, paritérque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum.
Amen.

HYMNUS.

Pro pluribus Pontificibus.

O Qui pro grégibus das ánimam tuis,
Alto consílio quàm benè próvidos
Charo ponis ovíli
Quos tu, Chriſte, vocas duces!

HI juſto pópulos judício regunt;
Hi de fonte bibunt quem ſitiunt Deum,
Et de númine pleni
Implent nos quoque númine.

HI dum corda ſacris légibus imbuunt,
Diſcúſſis ténebris, ſtat fidei decus;
Seſe pandit apérta
Toto lúmine véritas.

FACTI forma gregis quem páriunt Deo;
Quæ ſermóne docent, móribus éxprimunt;
Cum mandant, amor urget;

Cum damnant, amor
árguit.
Nusquam lenta tenent
ótia déſides:
Noctes atque dies invígilant
agro,
Subrépens inimícus
Ne zizánia séminet.
Quas erráre vident à
grege dévias,
Cautè ſollíciti per juga
móntium,
Per desérta requírunt,
Et portant húmeris
oves.
Laus, qui Pontífices
conſtítuit, Patri:
Paſtórum cápiti laus quoque
Fílio:
Qui pinguédine mentes
Ungis, laus tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Beátus quem elegíſti & aſſumpsíſti.
℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

Ad Magníficat

Ant. 4. Elégit ipſum Dóminus ab omni vivénte offérre ſacrifícium Deo, incénſum & bonum odórem pro pópulo ſuo. *Eccl.* 45.

Oratio ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invit. Chriſtum Paſtórum príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5.

Pſalmus Venite *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Vocávit eum Dóminus, & ait: Vidi afflictiónem pópuli mei: veni, & mittam te, ut edúcas pópulum meum. *Exod.* 3.

Ant. 1. Dixit ad Deum: Quis ſum ego, ut vadam & edúcam fílios Iſraël? Qui dixit ei: Ego ero tecum. *Exod.* 3.

Ant. 8. Perge ígitur & ego ero in ore tuo: tu autem eris in his quæ ad Deũ pértinent. *Exod.* 4.

℣. Póſui adjutórium in poténte.
℟. Et exaltávi eléctum de plebe mea. *Pſ.* 88.

℟. *j.* Rectórem te poſuérunt? noli extólli: * Eſto in illis quaſi unus ex ipſis; curam illórum habe.
℣. Si quis vult primus eſſe, erit ómnium novíſſimus, & ómnium miníſter: * Eſto. *Eccli.* 32. *Marc.* 9.

℟. *ij.* Speculatórem dedi te dómui Iſraël: * Audiens ergo ex ore meo ſermónem, annuntiábis eis ex me.

neque turpis lucri grátiâ, ſed voluntáriè; neque ut dominántes in Cleris, ſed forma facti gregis ex ánimo.

℣. Elégit Dóminus ſervum ſuum *

℟. Páſcere hæreditátem ſuam. *Pſ.* 77.

Ad Benedictus

Ant. 1. Ego ſum óſtium: per me ſi quis introíerit, ſalvábitur, & ingrediétur, & egrediétur, & páſcua invéniet. *Joan.* 10.

Pro uno Pontifice.

Oratio.

Deus, qui pópulis tuis indulgéntiâ cónſulis, & amóre domináris, quique illis regéndis vicários caritátis tuæ præficis miníſtros: da, quæſumus, intercedénte beáto *N.* Pontífice, Spíritum ſapiéntiæ, quibus præéſſe dedíſti Eccléſiæ tuæ, ut de proféctu ſanctárum óvium fiant gáudia ætérna Paſtórum. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, fidélium lumen & Paſtor animárum, qui beátum *N.* Epíſcopum in Eccléſia poſuíſti, ut oves tuas verbo páſceret & informáret exémplo: da nobis ejus intercessióne & fidem serváre quam dócuit, & viam ſequi quam exémplo monſtrávit. Per Dóminum.

Pro pluribus Pontificibus.

Oratio.

Miſericórdiam tuam nobis quæſumus, Dómine, Sanctórum *NN.* Pontíficum, interceſſio beáta concíliet, ut qui inceſſábili culpâ offéndimus, eórum aſſíduis précibus ab omni reátu liberémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus qui nos concédis Sanctórum Præſulum mérita venerári; da nobis in ætérna lætitia de eórum ſocietáte gaudére. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capitulum ut ſuprà in primis Veſperis.

℟. *brev.* Deus protéctor meus; in ipſo ſperávi. Deus.

℣. Qui ſubdit pópulum meum ſub me. Deus. Glória. Deus. *Pſ.* 143.

℣. Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem:

℟. Fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam. *Pſ.* 126.

AD SEXTAM.

Capitulum ut in Laudibus.

℟.

℟. *brev.* Dedúxit eos In viam rectam. Dedúxit.

℣. Ut irent in civitátem habitatiónis. Dedúxit. Glória. Dedúxit. *Pſ.* 106.

℣. Abſtulit ſicut oves pópulum ſuum,

℟. Et dedúxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

AD NONAM.

Capitulum. Act. 20.

ATténdite vobis & univérſo gregi in quo vos Spíritus Sanctus póſuit Epíſcopos régere Eccléſiam Dei, quam acquisívit ſánguine ſuo.

℟. *brev.* Pavit eos in innocéntia cordis ſui. Pavit.

℣. Et in intelléctibus mánuum ſuárum dedúxit eos. Pavit. Glória. Pavit. *Pſ.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páſcuæ tuæ.

℟. Confitébimur tibi in ſæculum. *Pſ.* 78.

AD II. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus & Verſus ut ſuprà in primis Veſperis.

Ad Magnificat

Ant. 5. Státuit ei Dóminus teſtaméntum ætérnum; dedit illi ſacerdótium gentis, & beatificávit illum in glória. *Eccli.* 45.

Oratio ut ſuprà ad Laud.

Pars Æſtiva.

‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡

COMMUNE
SS. DOCTORUM.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. Eccli. 37.

VIr ſápiens plebem ſuam érudit, & fructus ſensûs illíus fidéles ſunt. Vir ſápiens implébitur benedictiónibus, & vidéntes illum laudábunt. Sápiens in pópulo hæreditábit honórem, & nomen illíus erit vivens in ætérnum.

℟. Dóminus dat ſapiéntiam ſapiéntibus, & ſciéntiam intelligéntibus diſciplínam: * Ipſe revélat profúnda & abſcóndita, & † Lux cum eo eſt.

℣. Spíritus ómnia ſcrutátur étiam profúnda Dei: * Ipſe. Glória. † Lux *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

HYMNUS.

O QUI perpétuus nos mónitor doces,
Vox ætérna Patris, Chriſte, Vicários
Doctóres, Pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm bene súppetis!

HI ſemper vigilant, ne quid adúlterum,

Corrúmpat fidei virgíneum decus :
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His cuſtódibus íntegra.

Infames ábolent rellíquias deûm :
Erróres ábigunt : crímina dédocent :
Chriſto reſtítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúſerat hæreſis.

Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides :
Quæ ſunt priſca, docent : quæ nova, súbruunt :
Servant depóſitum Dei.

Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine,
℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93.

Ad Magnificat
Ant. 7. Beátus qui excógitat vias ſapiéntiæ in corde ſuo, vadens poſt illam quaſi inveſtigátor : protegétur ſub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requiéſcet. *Eccli.* 14.

Oratio ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invitat. Fontem ſapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Pſalmus Venite *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. Sapiéntia non eſt multis maniféſta ; quibus autem cógnita eſt, pérmanet uſque ad conſpéctum Dei. *Eccli.* 6.

Ant. 4. Os prudéntis quæritur in Eccléſia, & verba illíus cogitábunt in córdibus ſuis. *Eccli.* 21.

Ant. 5. Sciéntia ſapiéntis tanquam inundátio abundábit, & consílium illíus ſicut fons vitæ pérmanet. *Eccli.* 21.

℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam,
℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Pſ.* 36.

℟. *j.* In médio Eccléſiæ apériet Dóminus os ejus, * Et adimplébit illum Spíritu ſapiéntiæ & intelléctûs.
℣. Si quis índiget ſapiéntiâ, póſtulet à Deo qui dat ómnibus affluénter & non impróperat. * Et adimplébit. *Eccli.* 15. *Jac.* 1.

℟. *ij.* Ipſe tanquam imbres mittet elóquia ſapién-

tiæ ſuæ : * Ipſe palam fáciet diſciplínam doctrínæ ſuæ, & in lege teſtaménti Dómini gloriábitur.

℣. Multos filiórum Iſraël convértet ad Dóminum Deum ipsórũ. * Ipſe *Eccli.* 39. *Luc.* 1.

℟. *iij.* Omnis ſcriba doctus in regno cælórum * Símilis eſt hómini patrifamílias qui † Profert de theſáuro ſuo nova & vétera.

℣. In corde prudéntis requiéſcit ſapiéntia, & indóctos quoſque erúdiet. * Símilis. Glória. † Profert. *Matth.* 13. *Prov.* 14.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce conſtítui te ut evéllas & déſtruas, & diſpérdas & ædífices, & plantes. *Jerem.* 1.

Ant. 8. Ne retíneas verbum in témpore ſalútis : in lingua enim ſapiéntia dignóſcitur ; & ſenſus, & ſciéntia, & doctrína in verbo ſensáti. *Eccli.* 4.

Ant. 2. Depóſitum cuſtódi, devítans profánas vocum novitátes & oppoſitiónes falſi nóminis ſciéntiæ. 1. *Tim.* 6.

℣. Deus, docuíſti me à juventúte mea :

℟. Pronuntiábò mirabília tua. *Pſalm.* 70.

℟. *iv.* Qui habet ſermónem meum, loquátur ſermónem meum verè. * Numquid non verba mea ſunt quaſi ignis, & quaſi malleus cónterens petram ?

℣. Si quis volúerit voluntátem fácere ejus qui miſit me, cognóſcet de doctrína, utrùm ex Deo ſit. * Numquid. *Jerem.* 23. *Joan.* 7.

℟. *v.* Confortáre in grátia quæ eſt in Chriſto Jeſu, & * Quæ audíſti, hæc comménda fidélibus homínibus qui idónei erunt & álios docére.

℣. Erudítus es in juventúte tua, & implétus es quaſi flumen ſapiéntiâ. * Quæ audíſti. 2. *Tim.* 2. *Eccli.* 47.

℟. *vj.* Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum, fortem : * Et bellábunt advérsùm te, & † Non prævalébunt, quia ego tecum ſum.

℣. Exúrgent viri loquéntes pervérſa, ut abdúcant diſcípulos poſt ſe : * Et bellábunt. Glória Patri. † Non. *Jerem.* 15. *Act.* 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. Propóſui ſapiéntiam addúcere mihi ad convivéndum, ſciens quóniam mecum communicábit de bonis. *Sap.* 8.

Ant. 7. Quæsívi ſapiéntiam palam in oratióne mea, & efflóruit tanquam præcox uva. *Eccli.* 51.

Ant. 1. Invénti ſunt ſermónes tui, Dómine, & comédi eos: & factum eſt mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine,

℟. Et cuſtódiam illam in toto corde meo. *Pſ.* 118.

℟. *vij.* Super ſalútem & ſpéciem diléxi ſapiéntiam: * Et propóſui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa.

℣. Quæ desúrſum eſt ſapiéntia, pudíca eſt, pacífica, plena miſericórdiâ & frúctibus bonis. * Et propóſui. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *viij.* Optávi, & datus eſt mihi ſenſus: & invocávi, & venit in me Spíritus ſapiéntiæ: & præpóſui illam regnis & sédibus, * Et divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus.

℣. Exíſtimo ómnia detriméntum eſſe propter eminéntem ſciéntiam Jeſu Chriſti Dómini mei. * Et divítias. *Sap.* 7. *Philip.* 3.

℟. *ix.* Sapiéntia bonórum ómnium mater eſt, quam ſine fictióne dídici, & ſine invídia commúnico: infinítus enim thesáurus eſt, * Quo qui uſi ſunt, † Partícipes facti ſunt amicítiæ Dei.

℣. Bonus homo de bono thesáuro cordis ſui profert bonum. * Quo qui uſi ſunt. Glória. † Partícipes. *Sap.* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 1. Fuit gratus Deo, & erudítus omni ſapiéntiâ, & erat potens in verbis & in opéribus ſuis. *Act.* 7.

Ant. 5. Juxta manum Dei ſui bonam ſuper ſe parávit cor ſuum, ut inveſtigáret legem Dómini, & fáceret & docéret. 1. *Eſdr.* 7.

Ant. 8. Poſtquàm ſe ampliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & Prophetárum, vóluit & ipſe

ſcribere quæ ad doctrínam & ſapiéntiam pertinent. *Prolog. Eccli.* 10.

Ant. 3. Cúm eſſet ſapientíſſimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, & conſcrípſit ſermónes rectíſſimos ac veritáte plenos. *Eccleſ.* 12.

Ant. 7. Collaudábunt multi ſapiéntiam ejus, & uſque in ſæculum non delébitur. *Eccli.* 39.

Capitulum. Sap. 7.

MIhi dedit Deus dícere ex ſenténtia & præsúmere digna horum quæ mihi dantur: quóniam ipſe ſapiéntiæ dux eſt & ſapiéntium emendátor: in manu enim illíus, & nos & ſermónes noſtri, & omnis ſapiéntia, & óperum ſciéntia & diſciplína.

℣. Annuntiávi juſtítiam tuam in Eccléſia magna;

℟. Ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu ſciſti. *Pſalm.* 39.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Sapiéntia & fortitúdo Dómini ſunt: tibi, Deus, confiteor, teque laudo: quia ſapiéntiam & fortitúdinem dediſti mihi. *Dan.* 2.

Oratio.

OMnipotens ætérne Deus, qui Eccléſiæ tuæ filios, ſicut non ceſſas erudíre, ita non déſinis adjuváre: da fidélibus tuis interceſſióne beáti *N.* qué eis ætérnæ ſalútis miniſtrum tribuíſti, ut, te miseránte, ſciéntiam recta faciéndi, & virtútem cápiant exequéndi. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXcita, Dómine, in Eccléſia tua Spíritum quo Beátus *N.* ſervívit, ut eódem nos replénte, ſtudeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit. Per.... in unitáte ejúſdem.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Veſperis.

℟. *brev.* Da mihi intelléctum, & ſcrutábor legem tuam. Da mihi.

℣. Státue ſervo tuo elóquium tuum, Dómine. Da mihi. Glória. Da mihi. *Pſalm.* 118.

℣. Os meum loquétur ſapiéntiam;

℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Pſ.* 48.

AD SEXTAM.

Capitul. ut in Laudibus.

℟. *brev.* Viam veritátis elégi, judícia tua non ſum oblítus. Viam.

℣. Adhæſi teſtimóniis tuis, Dómine. Viam. Glória. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi;

℟. Quia tu legem poſuíſti mihi. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Capitulum. Prov. 3.

BEátus homo qui invénit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior eſt acquisítio ejus negociatióne argénti, & auri primi & puríſſimi fructûs ejus: pretióſior eſt cunctis ópibus; & ómnia quæ deſiderántur, huic non valent comparári.

℟. *brev.* Veritátem tuã & ſalutáre tuum dixi. Veritátem.

℣. Non abſcóndi miſericórdiam tuam, & veritátem tuam. Veritátem. Glória. Veritátem. *Pſalm.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui:

℟. In via teſtimonióſrum tuórum delectátus ſum. *Pſalm.* 118.

AD II. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus & Verſus ut ſuprà in primis Veſperis.

Ad Magnificat

✠ *Ant.* 6. Qui docti fúerint, fulgébunt quaſi ſplendor firmaménti: & qui ad juſtítiam erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12.

Oratio ut ſuprà ad Laud.

COMMUNE

SANCTORUM

PRESBYTERORUM.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. 2. Paral. 31.

OPerátus eſt bonum & rectum & verũ coram Dómino Deo ſuo in univérſa cultúra domûs Dómini juxta legem & cæremónias, voléns requírere Deum ſuum in toto corde ſuo: fecítque & proſperátus eſt.

℟. Dedit illi Dóminus Sacerdótium, *Complévit manũs ejus, & unxit illum óleo ſancto. † Factum eſt illi in teſtaméntum, fungi Sacerdótio, & habére laudem, & glorificáre pópulum ſuum in nómine ejus.

℣. Ex homínibus aſſúmptus pro homínibus conſti-

tuitur in iis quæ ſunt ad Deum, ut ófferat dona & ſacrifícia. * Complévit. Glória. † Factum. *Eccli.* 45. *Hebr.* 5.

HYMNUS.

JAM ſatis fluxit cruor hoſtiárum.
Priſtinæ ceſſent holocáuſta legis.
Chriſte, quos formas, melióra libant
Sacra miniſtri.

PINGUE libámen novus & Sacérdos,
Orbe jam toto Deus immolátur:
Se lubens aris litat incruénto
Fúnere Chriſtus.

TALE nil priſcis Pátribus tribútum:
Angelis nuſquam data par potéſtas.
Per Sacerdótes Deus ipſe jugem
Se dat in eſcam.

FAC, Sacerdótes tua ſacra tractent
Péctore íntegro manibúſque puris,
Chriſte, fac ardor ſacer ut miniſtros
Applicet aris.

LUMINIS ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inúngis.
Amen.

℣. Sacerdótes tui induántur juſtítiam,
℟. Et Sancti tui exúltent. *Pſalm.* 131.

Ad Magnificat

Ant. 6. De Sacerdótibus non interíbit vir à fácie mea, qui ófferat holocautómata, & incéndat ſacrifícium. *Jerem.* 33.

Oratio ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invitat. Sacerdótem in ætérnum Jeſum Chriſtum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 5.

Pſalmus Venite *pag.*6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. Deſignávit Dóminus ſeptuagínta duos, & miſit illos ante fáciem ſuam in omnem civitátem & locum quò erat ipſe ventúrus. *Luc.* 10.

Ant. 2. Accépit Jeſus panem, & grátias agens fregit & dixit: Accípite & manducáte: Hoc eſt corpus meum. Simíliter & cálicem, dicens: Hic calix novum teſtaméntum eſt in ſánguine meo: Hoc fácite in meam commemoratiónem. 1. *Cor.* 11.

Ant. 8. Inſufflávit & dixit eis : Accípite Spíritum Sanctum : quorum remiſéritis peccáta, remittúntur eis ; & quorum retinuéritis, reténta ſunt. *Joan.* 20.

℣. Benedícite, Sacerdótes Dómini, Dómino.

℟. Laudáte, & ſuperexaltáte eum in ſæcula. *Dan.* 3.

℟. *j.* Vos genus eléctum, regále ſacerdótium, gens ſancta, pópulus acquiſitiónis : * Ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum.

℣. Si cuſtodiéritis pactum meum, ait Dóminus, éritis mihi in pecúlium, & in regnum ſacerdotále, & gens ſancta. * Ut virtútes. 1. *Petr.* 2. *Exod.* 19.

℟. *ij.* Impléſtis manus veſtras Dómino : * Accédite, & offérte víctimas & laudes in domo Dómini.

℣. Superædificámini domus ſpirituális, ſacerdótium ſanctum, offérre ſpirituáles hóſtias, acceptábiles Deo per Jeſum Chriſtum. * Accédite. 2. *Paral.* 29. 1. *Petr.* 2.

℟. *iij.* Vidéte quid faciátis : * Non enim hóminis exercétis judícium; ſed Dómini : & quodcúmque judicavéritis, in vos redundábit.

℣. Nolíte judicáre ſecúndùm fáciem, ſed juſtum judícium judicáte. * Non enim. Glória.* Non enim. 2. *Par.* 19. *Joan.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. Sanctificámini & eſtóte ſancti : cuſtodíte præcépta mea, & fácite ea. : Ego Dóminus qui ſanctífico vos. *Levit.* 20.

Ant. 1. Ambulétis dignè Deo per ómnia placéntes, in omni ópere bono fructificántes in ſciéntia Dei. *Coloſſ.* 1.

Ant. 3. Erit hoc vobis legítimum ſempitérnum, ut orétis pro fíliis Iſraël & pro cunctis peccátis eórum. *Levit.* 16.

℣. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo ?

℟. Qui ingréditur ſine mácula, *Pſ.* 14.

℟. *iv.* Secúndùm eum qui vocávit vos, ſanctum * Et ipſi in omni converſatióne ſancti ſitis : quóniam ſcriptum eſt : Sancti éritis, quia ego ſanctus ſum.

℣. Ego ſum Dóminus Deus veſter : ſancti eſtó-

te, quia ego ſanctus ſum. * Et ipſi. 1. *Petr.* 1. *Levit.* 11.

℟. v. Vos eſtis lux mundi. * Sic lúceat lux veſtra coram homínibus, ut vídeant ópera veſtra bona, & gloríficent Patrem veſtrum qui in cœlis eſt.

℣. Juſtórum sémita quaſi lux ſplendens, procédit & creſcit uſque ad perféctum diem. * Sic lúceat. *Matth.* 5. *Prov.* 4.

℟. vj. Miniſtráte in ſanctuário, & * Sanctificáti immoláte: Fratres étiam veſtros, ut poſſint juxta verba quæ locútus eſt Dóminus fácere, præparáte.

℣. Dignè Evangélio Chriſti conversámini, collaborántes fídei Evangélii. * Sanctificáti. Glória. * Sanctificáti. 2. *Par.* 35. *Philip.* 18.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. Qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo ſuo, nec accédet ad miniſtérium. *Levit.* 21.

Ant. 2. Sanctificábor in iis qui appropínquant mihi, & in conſpéctu omnis pópuli glorificábor. *Levit.* 10.

Ant. 8. Ingrédere tu: te enim vidi juſtum coram me in generatióne hac. *Geneſ.* 7.

℣. Qui ſtatis in domo Dómini,

℟. Extóllite manus veſtras in ſancta & benedícite Dóminum. *Pſal.* 133.

℟ vij. Ubicúmque quæſtio eſt de lege, de mandáto, de cæremóniis, de juſtificátiónibus, * Oſténdite frátribus veſtris, ut non peccent in Dóminū, & ne véniat ira ſuper vos, & ſuper fratres veſtros: Sic agéntes non peccábitis.

℣. Unuſquíſque ſicut accépit grátiam, in altertrum illam adminiſtrántes, ſicut boni diſpenſatóres multifórmis grátiæ Chriſti. *Oſténdite. 2. *Par.* 19. 1. *Petr.* 4.

℟. viij. Quóniam vos eſtis Presbyteri in pópulo Dei, & ex vobis pendet ánima illórum, * Ad elóquium veſtrùm corda eórum erígite.

℣. Corrípite inquiétos, conſolámini puſillánimes, ſuſcípite infírmos, patiéntes eſtóte ad omnes. * Ad elóquium. *Judith.* 8. 1. *Theſſ.* 5.

℟. *ix.* Beáti ſervi illi quos, cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilántes: * Præcínget ſe, & fáciet illos diſcúmbere, & tránſiens miniſtrábit illis.

℣. Accípient regnum decóris & diadéma ſpeciéi de manu Dómini. * Præcínget ſe. Glória. * Præcínget ſe. *Luc* 12. *Sap.* 5.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 3. SUſcitábo mihi ſacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet. 1. *Reg.* 2.

Ant. 1. Ipſum elégit Dóminus offérre ſacrifícium Deo, in memóriam plácáre pro pópulo ſuo. *Eccli.* 45.

Ant. 7. Obtulit holocáuſta & pacífica, & invocávit Dóminum, & exaudívit eum de cœlo. 1. *Par.* 21.

Ant. 5. De omni corde ſuo laudávit Dóminum, & diléxit Deum qui fecit illum, & dedit in celebratiónibus decus. *Eccli.* 47.

Ant. 4. Fuit Dóminus cum eo, & gubernábat créditam ſibi domum, & univérſa quæ ei trádita fúerant. *Gen.* 39.

Capitulum. 1. Tim. 1.

GRátias ago ei qui me confortávit, Chriſto Jeſu Dómino noſtro, quia fidélem me exiſtimávit, ponens in miniſtério.

℣. Exáudiet de cœlo ſancto ſuo:

℟. In poténtátibus ſalus déxteræ ejus. *Pſalm.* 19.

Ad Benedictus

Ant. 1. Ubi ſum ego & miníſter meus erit. Si quis mihi miniſtráverit, honorificábit eum Pater meus. *Joan.* 12.

Oratio.

DOmine, Deus omnipotens, qui fámulum tuum *N.* ut ſacerdótio tibi fungerétur, à pópulo ſegregáſti, ejus nos interceſſióne à peccatóribus ſégrega, ut ſecúndùm vocatiónem noſtram gens ſancta & regále ſacerdótium efficiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui in Eccléſiæ tuæ decus & ſubsídium, beátum *N.* veréndo ſacerdótii miniſtério decoraſti; præſta ut per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Domini-

ci Córporis ſacraméntum ſuſcépit, ejus patrocínio dignos utriúſque fructus percipiat. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Veſperis.

℟. *brev.* Dómine, diléxi decórem domûs tuæ. Dómine.

℣. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. Dómine. Glória. Dómine. *Pſ.* 25.

℣. Ego in innocéntia mea ingréſſus ſum.

℟. Rédime me & miſerére mei. *Pſalm.* 25.

AD SEXTAM.

Capitulum ut ſuprà in Laudibus.

℟. *brev.* Quid retríbuam Dómino: pro ómnibus quæ retribuit mihi? Quid.

℣. Cálicem ſalutáris accípiam & nomen Dómini invocábo. Quid. Glória. Quid. *Pſal* 115.

℣. Vota mea Dómino reddam

℟. Coràm omni pópulo ejus. *Pſalm.* 115.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Tim. 5.

QUi bene præſunt Presbyteri, dúplici honóre digni habeántur, màximè qui labórant in verbo & doctrina.

℟. *brev.* Hic accipiet benedictiónem à Dómino. Hic.

℣. Et miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo. Hic. Glória. Hic. *Pſam.* 23.

℣. Exáltent eum in Eccléſia plebis;

℟. Et in cáthedra ſeniórum láudent eum. *Pſ.* 106.

AD II. VESPERAS.

Capitulùm, Hymnus & Verſus ut ſuprà in primis Veſperis.

Ad Magnificat

Ant. 5. Induit eum Deus ſtólam glóriæ & coronávit eum in vaſis virtútis. *Eccli.* 45.

Oratio ut ſuprà ad Laud.

COMMUNE

SS. ABBATUM,

MONACHORUM,

CŒNOBITARUM

&

ANACHORETARUM.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. Ezech. 34.

QUi hábitant in desérto, secúri dórmient in ſáltibus

bus, & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem.

℟. Fúgite de médio Babylónis, & ſalvet unuſquíſque ánimam ſuam; * Quóniam tempus ultiónis eſt à Dómino.

℣. Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes ſitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis. * Quóniam. Glória. * Quóniam. *Jerem.* 51. *Apoc.* 18.

HYMNUS.

Felices némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio ſæcli
Mores læderet íntegros.

Ut te poſsídeant quem sítiunt Deum,
Urbes, regna, ſuos, ſe quoque déſerunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléſtia cógitant.

Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus
Ad luctam púgiles ócius ádvolant:
Ut vaſtum mare tranent,
Prudéntes onus éxuunt.

Ætérnas ut opes, certáque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confíſi melióribus.

Illis ſumma fuit glória déſpici;
Illis divítiæ paupériem pati;
Illis ſumma volúptas,
Longo ſupplício mori.

Fac nos, ſumme Deus, quæ pátimur mala,
In pænam ſcélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relíctâ,
Immortália quærere.

Ætérnus ſit honos ingénito Patri:
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Abſcóndes eos in abſcóndito faciéi tuæ,
℟. A conturbatióne hóminum. *Pſ.* 30.

Ad Magníficat

Ant. 8. Sedébit pópulus meus in pulchritúdine pacis, & in tabernáculis fidúciæ, & in réquie opulénta. *Iſ.* 32

Oratio ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invit. Remuneratórem inquiréntibus ſe, Deum, * Veníte, adorémus. *Heb.*

11. *Pſal.* Venite *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. Qui non renúntiat ómnibus quæ póſſidet, non poteſt meus eſſe diſcípulus. *Luc.* 14.

Ant. 1. Si quis venit ad me, & non odit patrem ſuum & matrem, adhuc autem & nimam ſuam, non poteſt meus eſſe diſcípulus. *Luc.* 14.

Ant. 2. Quid prodeſt hómini, ſi mundum univérſum lucrétur, ánimæ verò ſuæ detriméntum patiátur? *Matth.* 16.

℣. Beáta gens cujus Dóminus Deus ejus,

℟. Pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi. *Pſ.* 32.

℟. *j.* Si vis perféctus eſſe, * Vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis theſáurum in cœlo, & veni, ſéquere me.

℣. Bona eſt orátio cum jejúnio, & eleemóſyna magis quàm theſáuros auri recóndere. * Vade. *Matth.* 19. *Tob.* 12.

℟. *ij.* Egrédere de cognatióne tua, & de domo Patris tui; * Et veni in terram quam monſtrábo tibi: & benedícam tibi.

℣. Séquere me, & dimítte mórtuos ſepelíre mórtuos ſuos. * Et veni. *Gen.* 12. *Matth.* 8.

℟. *iij.* Surge ne péreas in ſcélere civitátis, ſalva ánimam tuam; * Noli reſpícere poſt tergum; ſed in monte † Salvum te fac, ne péreas.

℣. Nemo mittens manum ſuam ad arátrum, & reſpíciens retrò, aptus eſt regno Dei. * Noli reſpícere. Glória. † Salvum. *Gen.* 19. *Luc.* 9.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. Mihi mundus crucifíxus eſt, & ego mundo. *Galat.* 6.

Ant. 4. Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus ſum propter Chriſtum detriménta. *Philipp.* 3.

Ant. 3. Exui me ſtolâ pacis, índui autem me ſacco obſecratiónis; & veni mihi gáudium à Sancto. *Baruch.* 4.

℣. Propter verba labiórum tuórum,

℟. Ego cuſtodívi vias duras. *Pſ.* 16.

℟. *iv.* Ecce elongávi fúgiens, & * Manſi in ſolitúdine, quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

℣. Omne quod eſt in mundo concupiſcéntia carnis eſt, & concupiſcéntia oculórum, & ſupérbia vitæ. * Manſi in ſolitúdine. *Pſ.* 54. 1. *Joan.* 2.

℟. v. Propter Chriſtum * Omnia detriméntum feci & árbitror ut ſtércora ut Chriſtum lucrifáciam, & invéniar in illo; ad cognoſcéndum illum, & ſocietátem paſſiónum illíus configurátus morti ejus.

℣. Elégi abjéctus eſſe in domo Dei mei magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum. * Omnia *Philip.* 3. *Pſ.* 83.

℟. vj. Omnis qui in agóne conténdit, ab ómnibus ſe ábſtinet: * Ego ígitur ſic curro, non quaſi in incértum: ſic pugno, non quaſi äërē vérberans: ſed caſtigo corpus meum, & in ſervitútem rédigo.

℣. A juventúte mea inveſtigábā ſapiéntiam: colluctáta eſt ánima mea in illa, & in faciéndo eam confirmátus ſum. * Ego. Glória. * Ego. 1. *Cor.* 9. *Eccli.* 51.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Sapiéntia dedúxit illos in via mirábili, & fuit illis in velaménto diéi, & in luce ſtellárum per noctem. *Sap.* 10.

Ant. 4. Omnes erant perſeverántes unanímiter in oratióne. *Act.* 1.

Ant. 5. Poſſeſſiónes & ſubſtántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuíque opus erat. *Act.* 2.

℣. Perdúxit eos Deus tanquam gregem in desérto,

℟. Et indúxit eos in montem ſanctificatiónis ſuæ. *Pſal.* 77.

℟. vij. Sapiéntia diréxit ópera eórum: * Iter fecérunt per desérta quæ non habitabántur; & in locis desértis fixérunt caſas.

℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egéntes, anguſtiáti, afflícti; quibus dignus non erat mundus: in ſolitudínibus errántes, & in cavérnis terræ. * Iter. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.

℟. viij. A mínimo uſque ad máximum eórum * Plorábant & jejunábant, & orábant in conſpéctu Dómini.

℣. Confiténtes quia peregríni & hóſpites ſunt ſuper terram. * Plorábant. *Baruch* 1. *Hebr.* 11.

℟. ix. Multitúdinis erat cor unum, & ánima una:

nec quiſquam áliquid ſuum eſſe dicébat; ſed * Erant illis ómnia commúnia.

℣. Ecce quàm bonum & quàm jucúndum habitáre fratres in unum! * Erant. Glória. * Erant *Act.* 4. *Pſ.* 132. Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 8. DEus dixit ad illum: Exi de terra tua, & de cognatióne tua, & tunc éxiit. *Act.* 7.

Ant. 6. Flétibus & lúctui apta induménta ſuſcépit, cínere implévit caput, & corpus ſuum humiliávit jejúniis. *Eſth.* 14.

Ant. 5. Nocte & ante lucem egrediebátur ad oratiónem, & deprecabátur Dóminum. *Judith.* 12.

Ant. 2. In loco ſolitúdinis Dóminus dócuit eum, & cuſtodívit quaſi pupíllam óculi ſui. *Deut.* 32.

Ant. 1. Immóbilis in Dei timóre permánſit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ ſuæ. *Tob.* 2.

Capitulum. Iſaïæ 26.

NOmen tuum & memoriále tuum, Dómine, in deſidério ánimæ. Anima mea deſiderávit te in nocte; ſed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

℣. Clamávi ad te, Dómine; dixi: tu es ſpes mea;

℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Pſ.* 141.

Ad Benedictus

Ant. 7. Perféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro ſancto tuo qui dixit patri ſuo & matri ſuæ: Neſcio vos; & frátribus ſuis: Ignóro vos. *Deut.* 33.

Si ſit Abbas.

Oratio.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas Chriſtū páuperem ſequi; & húmilem corde uſque in finem perſeverávit imitári, da cunctis ſémitam mandatórum tuórum ingréſſis, ut nec retrò aſpíciant, nec in via hæreant, ſed ad te ſine offenſióne curréntes vitam ætérnam apprehéndant. Per eúmdem.

Alia Oratio.

DA nobis, quæſumus, Deus noſter, beáti Abbátis N. interceſſiónibus ſublevári, ut per quem ſervis tuis perfectiónis Evangélicæ documénta donáſti, per eum nobis ſubsídia perpétuæ ſalútis impéndas. Per Dóminum

Si non ſit Abbas.

Oratio.

OMnipotens ſempitérne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis, da nobis exémplo & interceſſióne beáti *N.* cujus hódie tránſitum celebrámus, temporália ómnia deſpicere, & ad ætérna totâ mentis intentióne feſtináre. Per.

Alia Oratio.

QUæréntium te, Dómine, Salvátor & cuſtos, qui beáto *N.* ne párticeps eſſet coinquinatiónis, renuntiáre ſæculo & ſub alas tuas confúgere tribuíſti: ejus interceſſióne da pópulo tuo diabólica vitáre contágia & te ſolum Dóminũ purâ mente ſectári. Qui vivis.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Veſperis.

℟. *brev.* Extráneus factus ſum frátribus meis. Extráneus.

℣. Et peregrínus fíliis matris meæ. Extráneus. Glória. Extráneus. *Pſ.* 98.

℣. Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis,

℟. Factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto. *Pſ.* 101.

AD SEXTAM.

Capitulum ut ſuprà in Laudibus.

℟. *brev.* Séptties in die laudem dixi tibi. Sépties.

℣. Super judícia juſtítiæ tuæ. Sépties. Glória. Sépties.

℣. Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ.

℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Capitulum. Hebr. 12.

OMnis diſciplína in præsénti quidem vidétur non eſſe gáudii ſed mœróris; póſteà autem fructum pacatíſſimum exercitátis per eam reddet juſtítiæ.

℟. *brev.* Cùm mihi moléſti eſſent, induébar cilício. Cùm mihi.

℣. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. Cùm mihi. Glória. Cùm mihi. *Pſ.* 34.

℣. Cogitávi dies antíquos,

℟. Et annos ætérnos in mente hábui. *Pſ.* 76.

AD II. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus & Verſus ut ſuprà in primis Veſperis.

Ad Magnificat *Ant.* 3. Scimus quóniam ſi terréſtris domus noſtra diſſolvátur, ædificatiónem ex Déo habémus ætérnam in cœlis. 2. *Cor.* 4.

Oratio ut ſuprà ad Laud.

COMMUNE *JUSTORUM.*

IN I. VESPERIS.

Capitulum. Eccli. 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces veſtra. Qui timétis Dóminum, ſperáte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis miſericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabúntur corda veſtra.

℟. Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus; & *Qui díligunt illum, conſervábunt viam illíus.

℣. Plenitúdo legis eſt diléctio. * Qui. Glória. * Qui. *Eccli.* 2. *Rom.* 13.

HYMNUS.

NON parta ſolo ſánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruénta quæ ſuos
Habent triúmphos, prælia.

NON iſte flammas, non cruces,
Non ſenſit uncos péctines:
Crudélis & durus ſibi
Se morte lentâ cónficit.

SI lictor illi défuit,
Si vincla, fuſtes, úngulæ,
Paráta pro Chriſto mori
Hoc ſupplet omne cáritas.

CORPUS ſubégit cáſtitas,
Et líberam mentem fides:
Amor ſupérnis ígnibus
Totam litávit hóſtiam.

VENIS apértis ómnibus
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fuſus in fletum cruor.

DA, Chriſte, ſic nos vívere,
Diſcámus ut ſemper mori:
Da, poſt brevis vitæ dies,
Vitæ perénnis gáudia.

¶ ÆTERNE tu verbi Pater,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. Beátus vir, cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus:

℟. Et non reſpéxit in vanitátes & inſánias falſas. *Pſ.* 39.

Ad Magnificat

Ant. 3. Qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris, ſed habébit lumen vitæ. *Joan.* 8.

Oratio ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invit. Diligéntem juſtos Dóminum, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 145.

Pſalmus Venite *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 6. Voſmetípſos in dilectióne Dei ſerváte, expectántes miſericórdiam Dómini noſtri Jeſu Chriſti in vitam ætérnam. *Jud.*

Ant. 2. Vigiláte & eſtóte paráti, quia quâ neſcítis horâ, Fílius hóminis ventúrus eſt. *Matth.* 24.

Ant. 8. Stábiles eſtóte & immóbiles, abundántes in ópere Dómini ſemper ſciéntes, quòd labor veſter non eſt inánis in Dómino. 1. *Cor.* 15.

℣. Dilígite Dóminum omnes Sancti ejus:

℟. Quóniam veritátem requíret Dóminus. *Pſ.* 30.

℟. *j.* Tóllite jugum meum ſuper vos, & diſcite à me quia mitis ſum & húmilis corde: * Et inveniétis réquiem animábus veſtris: jugum enim meum ſuáve eſt, & onus meum leve.

℣. Interrogáte quæ ſit via bona, & ambuláte in ea: * Et. *Matth.* 11 *Jerem.* 6.

℟. *ij.* Sint lumbi veſtri præcíncti, & lúcernæ ardéntes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, ut cùm vénerit, conféſtim apériant ei.

℣. Qui vigiláverint ad illum, juſtítias quaſi lumen accéndent. * Et vos. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.

℟. *iij.* Omnis qui venit ad me, & audit ſermónes meos & facit eos: oſténdam vobis cui símilis ſit: * Símilis eſt hómini ædificánti domum, qui † Fodit in altum, & poſuit fundaméntum ſuper petram.

℣. Beátus homo, cui donátum eſt habére timórem Dei: qui tenet illum, cui aſſimilábitur? * Símilis eſt. Glória. † Fodit. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. Turris fortíſſima nomen Dómini: ad ipſum currit juſtus, & exaltábitur. *Prov.* 18.

Ant. 6. Deridétur juſti ſimplícitas: lampas contémpta apud cogitatiónes dívitum; paráta ad tempus ſtatútum. *Job.* 12.

Ant. 5. Benedíctio Dei in mercédem juſti feſtínat; & in hora velóci procéſſus illíus fructíficat. *Eccli.* 11.

℣. Gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum,

℞. Quóniam tu benedíces juſto. *Pſ.* 5.

℞. *iv.* Quàm magnus qui invénit ſapiéntiam & ſciéntiam! ſed * Non eſt ſuper timéntem Dóminum.

℣. Mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & ſpíritûs, perficiéntes ſanctificatiónem in timóre Dei: * Non eſt. *Eccli.* 25. 2. *Cor.* 7.

℞. *v.* Qui ámbulat in juſtítiis & lóquitur veritátem, & claudit óculos ſuos ne vídeat malum, * Iſte in excélſis habitábit, regem in decóre ſuo vidébunt óculi ejus.

℣. Si quis emundáverit ſe, erit vas in honórem ſanctificátũ Dómino. * Iſte in. *Iſ.* 33. 2. *Tim.* 2.

℞. *vj.* Beátus qui invéntus eſt ſine mácula, & * Qui poſt aurum non ábiit, nec ſperávit in pecúnia & theſáuris. Quis eſt hic, & laudábimus eum? † Erit illi glória ætérna.

℣. Quàm difficilè, qui pecúnias habent, in regnum Dei intrábunt. * Qui. Glória. † Erit illi. *Eccli.* 31. *Luc.* 18.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. In géntibus multis non erat símilis illi, & diléctus Deo ſuo erat. 2. *Eſdr.* 13.

Ant. 7. Nunquam contaminátus eſt: pergébat ad omnes, & mónita ſalútis dabat eis. *Tob.* 1.

Ant. 4. Conſolabátur eos, dividebátque unicuíque prout póterat de facultátibus ſuis. *ibid.*

℣. Beátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem.

℞. In die mala liberábit eum Dóminus. *Pſ.* 40.

℞. *vij.* Non eſt invéntus símilis illi in glória: * Conſervávit legem Excélſi, & in tentatióne invéntus eſt fidélis: ideò jurejurándo dedit illi glóriam in gente ſua.

℣. Qui ſervat verbum

Chriſti, verè in hoc cáritas Dei perféʃta eſt. * Conſervávit. *Eccli.* 44. 1. *Joan.* 2.

℟. *viij.* Sapiéntia juſtum dedúxit per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei, & * Dedit illi ſciéntiam ſanctórum: Honeſtávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus.

℣. Regnum Dei juſtítia eſt, & pax in Spíritu Sancto: qui in hoc ſervit Chriſto, placet Deo. * Dedit. *Sap.* 10. *Rom.* 14.

℟. *ix.* Probátus & perféctus eſt; pótuit tránſgredi & non eſt tránſgreſſus, fácere mala & non fecit: * Ideò ſtabilíta ſunt bona illíus in Dómino, & † Eleemóſinas illíus enarrábit omnis Eccléſia ſanctórum.

℣. Erat vir religióſus ac timens Deum, fáciens eleemóſynas multas plebi, & déprecans Deum ſemper. * Ideò. Glória. † Eleemóſynas. *Eccli.* 31. *Act.* 10. Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 4. ERat vir ille ſimplex & rectus, ac timens Deum & recédens à malo. *Job.* 1.

Ant. 1. Cuſtodívit ánimam ſuam, & memor fuit Dómini in toto corde ſuo. *Tob.* 1.

Ant. 3. Non prætériit de univérſis mandátis, nec unum quidem verbum quod júſſerat Dóminus. *Joſ.* 11.

Ant. 4. Timénti Dóminum benè erit, & in diébus conſummatiónis illíus benedicétur. *Eccli.* 1.

Ant. 7. Diléctus Deo & homínibus, cujus memória in benedictióne eſt; símilem illum fecit Dóminus in glória ſanctórum. *Eccli.* 45.

Capitulum. 3. Reg. 3.

AMbulávit ſervus tuus in conſpéctu tuo in veritáte & juſtítia, & recto corde tecum: cuſtodíſti ei, Dómine, miſericórdiam tuam grandem.

℣. In juſtítia apparébo conſpéctui tuo:

℟. Satiábor, cùm apparúerit glória tua. *Pſ.* 16.

Ad Benedictus

Ant. 4. Propter Chriſtum ómnia detriméntum feci ad cognoſcéndum illum, ſi quo modo occúrram ad reſurrectiónem quæ eſt ex mórtuis. *Philip.* 3.

Oratio.

FAc, quæſumus, Dómine Deus noſter,

intercedénte beáto *N.* pópulum tuum in tua dilectióne ambuláre, quia perpétua eſt & plena felícitas, ſi bonórum ómnium ſerviámus auctóri. Per.

Alia Oratio.

DEus, qui nobis feſtivitátem beáti *N.* concédis cum gáudio celebráre; præſta, quæſumus, ſic ipsíus nos ſequi veſtígia ſanctitátis, ut per viam virtútum ad te qui verum es virtútis præmium, veniámus. Per.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Veſperis.

℟. *brev.* Beátus vir qui timet Dóminum. Beátus. ℣. In mandátis ejus volet nimis. Beátus. Glória. Beátus. *Pſ.* 111.

℣. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timéntes eum: ℟. Et in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus. *Pſ.* 146.

AD SEXTAM.

Capitulum de Laudibus.

℟. *brev.* Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. Lucérna. ℣. Et lumen sémitis meis. Lucérna. Glória. Lucérna.

℣. Servávi mandáta tua & teſtimónia tua: ℟. Quia omnes viæ meæ in conſpéctu tuo. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 15.

JUſtítia longè abeſt à ſupérbia & dolo: Viri mendáces non erunt illíus mémores; & viri veráces inveniéntur in illa, & ſuccéſſum habébunt uſque ad inſpectiónem Dei.

℟. *brev.* Juſtítia tua, Dómine, juſtítia in ætérnum. Juſtítia. ℣. Et lex tua véritas. Juſtítia. Glória. Juſtítia.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque; ℟. Quia in judíciis tuis ſuperſperávi. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus & Verſus ut ſupra in primis Veſperis.

Ad Magnificat

Ant. 7. Tu feciſti, Dómine, cum ſervo tuo miſericórdiam magnam, ſicut ambulávit in conſpéctu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum. 3. *Reg.* 3.

Oratio ut ſupra ad Laudes.

℟. *j.* Pone me ut ſignáculum ſuper cor tuum, ut ſignáculum ſuper bráchiū tuum; * Quia fortis eſt ut mors diléctio.

℣. Neque inſtántia, neque fortitúdo, neque creatúra ália póterit ſeparáre à caritáte Dei. * Quia. *Cant.* 8. *Rom.* 8.

℟. *ij.* Sponsábo te mihi in ſempitérnum: * Et ſponsábo te in juſtítia & judício, & in miſericórdia, & in miſeratiónibus.

℣. Sectáre juſtítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, manſuetúdinem. * Et ſponsábo te. *Oſ.* 2. 1 *Tim.* 6.

℟. *iij.* Scient quia ego diléxi te: * Tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam.

℣. Dedi corónam decóris in cápite tuo: & profecíſti in regnum; quia perfécta eras in decóre meo. * Tene. Glória. * Tene. *Apoc.* 3. *Ezech.* 16.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. Tu ſcis, Dómine, quia nunquam concupívi virum, & mundam ſervávi ánimam meam ab omni concupiſcéntia. *Tob.* 3.

Ant. 5. In velaménto alárum tuárum exultábo; adhæſit ánima mea poſt te; me ſuſcépit déxtera tua. *Pſ.* 62.

Ant. 1. Quia complácui Dómino, ſecúndùm mundítiam mánuum meárū reddet mihi. 2. *Reg.* 22.

℣. Deus meus impollúta via ejus,

℟. Protéctor eſt ómnium ſperántium in ſe. *Pſ.* 17.

℟. *iv.* Súſcipe me, Dómine, ſecúndùm elóquium tuum, & vivam: * Non confúndas me ab expectatióne mea.

℣. In fide vivo Fílii Dei qui diléxit me. * Non. *Pſ.* 118. *Galat.* 2.

℟. *v.* Deus, in voluntáte tua deduxíſti me, & cum glória ſuſcepíſti me. * Mihi adhærére Deo bonum eſt, pónere in Dómino Deo ſpem meā.

℣. Qui adhæret Dómino, unus ſpíritus eſt. * Mihi. *Pſ.* 72. 1. *Cor.* 6.

℟. *vj.* Lex tua, Dómine, meditátio mea eſt: * Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, ut non confúndar.

℣. Secúndùm expectatiónem & ſpem meam magnificábitur Chriſtus in córpore meo. * Fiat. Glória

Glória. * Fiat. *Pſal.* 118. *Philip.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. Omnis ponderátio non eſt digna continéntis ánimæ. *Eccli.* 26.

Ant. 3. Incorrúptio facit eſſe próximum Deo. *Sap.* 6.

Ant. 8. Qui díligit cordis mundítiam, propter grátiam labiórum ſuórum habébit amícum regem. *Proverb.* 22.

℣. Beáti immaculáti in via,

℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Pſal.* 118.

℟. *vij.* O quàm pulcra eſt caſta generátio cum claritáte! * Immortális eſt enim memória illíus: quóniam & apud Deum nota eſt & apud hómines.

℣. Relígio munda apud Deum & Patrem hæc eſt: Immaculátum ſe cuſtodíre ab hoc ſæculo. * Immortális. *Sap.* 4. *Jac.* 1.

℟. *viij.* Felix eſt ſtérilis; * Et incoinquináta habébit fructum in reſpectióne animárum ſanctárum.

℣. Deus reddet iis qui ſecúndùm patiéntiam boni óperis incorruptióne quærunt, vitam ætérnam. * Et. *Sap.* 3. *Rom.* 2.

℟. *ix.* Dábitur illi ſors in templo Dei acceptiſſima; * Bonórum enim labórum glorióſus eſt fructus, & quæ non cóncidat radix ſapiéntiæ.

℣. Beáti mundo corde, quóniam ipſi Deum vidébunt. * Bonórum. Glória Patri. * Bonórum. *Sap.* 3. *Matth.* 5.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 4. Vírgines accipiéntes lámpades ſuas exiérunt óbviã ſponſo & ſponſæ. *Mat.* 25.

Ant. 3. Prudéntes accepérunt óleum in vaſis ſuis cum lampádibus & ornavérunt lámpades ſuas. *Matth.* 25.

Ant. 7. Médiâ nocte clamor factus eſt: Ecce ſponſus venit, exíte óbviam ei. *Matth.* 25.

Ant. 2. Venit ſponſus; & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. *Matth.* 25.

Ant. 1. Vírgines ſequúntur Agnum quocúmque íerit: Sine mácula enim ſunt ante tronum Dei. *Apocal.* 14.

Capitulum. Apoc. 19.

Regnávit Dóminus Deus noſter omni-

potens : gaudeámus & exultémus & demus glóriam ei, quia venérunt núptiæ Agni & uxor ejus præparávit ſe.

℣. Sitívit in te ánima mea : ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea ! *Pſ.* 62.

Ad Benedictus

Ant. 7. Exultábit ánima mea in Deo meo, quia índuit me veſtiméntis ſalútis quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis. *Iſ.* 61.

Si ſit Martyr.

Oratio.

DEus, qui inter cætera poténtiæ tuæ mirácula étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti : concéde propítius ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, ſempitérne Deus, cujus múnere beáta *N.* Virginitátis & Martyrii palmam adépta eſt : da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis ſerváre puritátem, ut nec blandítiis carnis nec malórum acerbitáte vincámur. Per.

Si non ſit Martyr.

Oratio.

DEus, qui habitáculũ tuum in corde pudíco conſtituíſti, concéde, ut qui fidélis ſponſæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obséquio, piæ converſatiónis ſequámur exémplo. Per.

Alia Oratio.

FIdéles tuos, quæſumus, Dómine, intercedénte beátâ *N.* Vírgine tuâ, córpore & mente puríſica, ut tuâ inſpiratióne compúncti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant, atque ut eárum non capti illécebris tuâ ſemper ſuavitáte paſcántur. Per.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Veſperis.

℟. *brev.* Lætétur mons Sion, exúltent fíliæ Judæ. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, Dómine. Lætétur. Glória. Lætétur. *Pſ.* 47.

℣. Audívit & lætáta eſt Sion : ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Pſ.* 96.

AD SEXTAM.

Capitulum de Laudibus.

℟. *brev.* Quid mihi eſt in cœlo ? & à te quid vólui ſuper terram ? Quid

mihi. ℣. Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum. Quid mihi. Glória. Quid mihi. *Pſ.* 72.

℣. Concupíſcit & déficit ánima mea in átria Dómini: ℟. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

AD NONAM.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Æmulor vos Dei æmulatióne: deſpóndi enim vos uni viro Vírginem caſtam exhibére Chriſto.

℟. *brev.* Afferéntur regi Vírgines in lætítia & exultatióne. Afferéntur. ℣. Adducéntur in templum regis. Afferéntur. Glória. Afferéntur.

℣. Delectavérunt te fíliæ Regum. ℟. In honóre tuo. *Pſ.* 44.

AD II. VESPERAS

Antiphonæ de Laudibus, Capitulum, Hymnus & Verſus ut ſuprà in primis Veſperis.

Ad Magnificat

Ant. 5. Caſta generátio in perpétuum coronáta triúmphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4.

Oratio ut ſuprà ad Laud.

COMMUNE SS. *MULIERUM.*

IN I. VESPERIS

Capitulum. Eccli. 26.

Fundaménta ætérna ſupra petram ſólidam, mandáta Dei in corde mulieris ſanctæ.

℟. Mulíerem fortem quis invéniet? Procul & de últimis fínibus prétium ejus. * Confídit in ea cor viri ſui: reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diébus vitæ ſuæ. ℣. Vir imágo & glória Dei eſt: múlier autem glória viri eſt. * Confídit in ea. Glória. * Confídit in ea. *Prov.* 31. 1. *Cor.* 11.

HYMNUS.

Adeste, ſanctæ Cónjuges;
En illa fortis Fœmina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triúmphat Cœlites.

Blandos ut hoſtes vínceret,
Hanc fortitúdo véſtiit,
Ut proſit intuéntibus,
Cœléſtis ornávit decor.

Non vana pompa ſæculi
Senſus fefellit, nec malis
Gliſcens volúptas ártibus
Virile pectus mólliit.

Non illa luxu véſtium,
Non crine torto ſplénduit:
Cultu nitens ſed símplice,
Puris placébat móribus.

Se ſub ſerénis vúltibus
Auſtéra virtus ócculit:
Timet vidéri, ne ſuum,
Dum prodit, amíttat decus.

Per quos gradus cœlum petit,
Hàc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos ſolútæ cónjuges.

¶ Ætérne tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória. Amen.

℣. Anima ejus in bonis demorábitur, ℟. Et ſemen ejus hereditábit terram. *Pſ.* 24.

Ad Magníficat

Ant. 6. Domus & divítiæ dantur à paréntibus; à Dómino autem próprié uxor prudens. *Prov.* 19.

Oratio ut infrà ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Deum in quo ſperant Sanctæ Mulíeres, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 3.

Pſalm. Venite. pag. 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. Mulíeres ſubdítæ eſtóte viris, ſicut opórtet, in Dómino. *Coloſſ.* 3.

Ant. 8. Opórtet mulíeres eſſe pudícas, non detrahéntes, sóbrias, fidéles in ómnibus. 1. *Timoth.* 3.

Ant. 1. Prudéntiam dóceant adoleſcéntulas, viros ſuos ament, filios ſuos díligant. *Tit.* 2.

℣. Deus habitáre facit in domo

℟. Matrem filiórum lætántem. *Pſ.* 112.

℟. j. Mulíeres viris ſuis súbditæ ſint ſicut Dómino: * Quóniam vir caput eſt mulíeris, ſicut Chriſtus caput eſt Eccléſiæ, ipſe ſalvátor córporis ejus.

℣. Múlier ſi primátum hábeat, contrária eſt viro ſuo. * Quóniam. *Epheſ.* 5. *Eccli.* 25.

℟. ij. Fílii ſanctórum ſumus, & * Non póſſumus ita conjúngi ſicut gentes quæ ignórant Deū.

℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, ſed in ſanctificatiónem. * Non póſſumus. *Tob.* 8. 1. *Theſſ.* 4.

℟. iij. Grátia mulíeris ſédulæ delectábit virum

: * Diſciplína illíus
ı Dei eſt.
Quæ filios aut ne-
habet, diſcat do-
ſuam régere; hoc
accéptum eſt coram
* Diſciplína. Glória.
:iplína. *Eccli.* 26. 1.
;.

. NOCTURNO.

. 4. Deprecabátur
ıum, dicens: Dó-
mi qui rex noſter
s, ádjuva me, cu-
eter te nullus eſt
:or álius. *Eſther.* 14.
. 5. Dómine, qui
ómnium ſciéntiam,
uia óderim glóriam
um. *Ibid.*
6. Tu ſcis quòd
m lætáta ſit ancílla
in te, Dómine
'*bid.*
ıd ómnia mandáta
gébar.
Omnem viam iní-
lio hábui. *Pſ.* 118.
. In oratióne per-
:um lácrymis de-
tur Deum: * Ad
ıine, fáciem meam
), ad te óculos
'igo.
mne datum ópti-
omne donum per-
esúrſum eſt, deſ-
à Patre lúminum.

* Ad te. *Tob.* 3. *Jac.* 1.

℟. v. Diléxi, Dómine, mandáta tua ſuper aurum & topázion; * Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: omnem viam iníquam ódio hábui.

℣. Quæ participátio juſtítiæ cum iniquitáte? * Proptérea. *Pſ.* 118. 2. *Cor.* 6.

℟. vj. Tu ſcis, Dómine, * Quia † Nunquàm cum ludéntibus míſcui me, neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui: virum autem cum timóre tuo, non cum libídine mea conſénſi ſuſcípere.

℣. Grátias ago Deo cui sérvio in conſciéntia pura. * Quia. Glória. † Nunquàm. *Tob.* 3. 2. *Tim.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. Manum ſuam miſit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fuſum. *Proverb.* 31.

Ant. 7. Quæsívit lanam & linum, & operáta eſt consílio mánuum ſuárum. *Ibid.*

Ant. 8. Facta eſt quaſi navis inſtitóris de longè portans panem ſuum. *Ibid.*

℣. Diſpérſit dedit paupéribus;

℟. Juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi. *Pſ.* 111.

℟. *vij.* Roborávit bráchium ſuum, * Non timébit dómui ſuæ à frigóribus nivis: omnes enim doméſtici ejus veſtíti ſunt duplícibus.

℣. Túnicas & veſtes faciébat illis. * Non timébit. *Prov.* 31. *Act.* 9.

℟. *viij.* Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus: * Conſiderávit sémitas domûs ſuæ, & panem otióſa non comédit.

℣. Quod decet mulíeres promitténtes pietátem per ópera bona. * Conſiderávit. *Prov.* 31. 1. *Tim.* 2.

℟. *ix.* Non extinguétur lucérna ejus; * Manum ſuam apéruit inopi, & palmas ſuas exténdit ad páuperem.

℣. Hæc erat plena opéribus bonis & eleemóſynis quas faciébat. * Manum. Glória. * Manum. *Prov.* 31. *Act.* 9.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 4. Erat hæc in ómnibus famoſíſſima, quóniam timébat Dóminum valde; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith.* 8.

Ant. 1. Magna facta eſt, erat étiam virtúti caſtitas adjúncta. *Judith.* 16.

Ant. 3. Induens ſe cilício póſuit cínerem ſuper caput ſuum; & proſtérnens ſe Dómino clamábat ad Dóminum. *Judith.* 9.

Ant. 6. Confitebátur Dómino, & loquebátur de illo ómnibus qui exſpectábant redemptiónem Iſraël. *Luc.* 2.

Ant. 5. Benedixérunt eam omnes unâ voce dicéntes: Tu glória Jeruſalem, tu lætítia Iſraël, tu honorificéntia pópuli noſtri. *Judith.* 15.

Capitulum. 1. Thim. 2.

Volo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & ſobrietáte ornántes ſe, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veſte pretióſâ.

℣. Adhæſit ánima mea poſt te, Deus meus:

℟. Me ſuſcépit déxtera tua. *Pſ.* 62.

Ad Benedictus

Ant. 5. Fortitúdo & decor induméntum ejus: Date ei de fructu mánuum

ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus. *Prov.* 31.

Si ſit Martyr.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur, largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ paſſiónem recoléntibus; ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincéndi grátiam nobis obtíneat. Per.

Si non ſit Martyr.

Oratio.

TUórum corda fidélium, miſerátor illúſtra, & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna deſpícere & amáre cœléſtia. Per.

Si ſit Vidua.

Oratio.

DEus, in quem ſperat omnis ánima quæ longè à te éxulans in terris ſe verè víduam ſentit ac deſolátam, tríbue nobis, quæſumus, ut exémplo beátæ *N.* nocte ac die obſecratiónibus & oratiónibus inſtántes, cœléſtium conſolatiónum mereámur eſſe partícipes. Per.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Veſperis.

℟. *brev.* Perambulábam in innocéntia cordis mei. Perambulábam.

℣. In médio domûs meæ. Perambulábam. Glória. Perambulábam. *Pſ.* 100.

℣. Iniquitátem odio hábui;

℟. Legem autem tuam diléxi *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Capitulum ut ſuprà in Laudibus.

℟. *brev.* Expectávi Dóminum & inténdit mihi. Expectávi.

℣. Et exaudívit preces meas. Expectávi. Glória. Expectávi. *Pſ.* 39.

℣. Veníte & vidéte ópera Dei,

℟. Qui póſuit ánimam meam ad vitam. *Pſ.* 65.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Petr. 3.

MUlíeres súbditæ ſint viris ſuis; ut & ſi qui non credunt verbo, per mulíerum converſatiónem ſine verbo lucrifiant, conſiderántes in timóre caſtam converſatiónem veſtram.

℟. *brev.* Párticeps ego ſum ómnium timéntium te. Párticeps.

℣. Cuſtodiéntium mandáta tua. Párticeps. Glória. Párticeps. *Pſ.* 118.

℟. Oculi mei ad fidéles terræ, ut ſédeant mecum:

℟. Ambulans in via immaculáta hic mihi miniſtrábat. *Pſ.* 100.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum, Hy

Verſus ut ſuprà in Veſperis.

Ad Magníficat

Ant. 3. Exue t luctûs, & índue te & honóre ejus, Deo tibi eſt, ſem glóriæ. *Baruch.* 5

Oratio ut ſupra des.

:OMMUNE LECTIONUM.

PARS ÆSTIVA.

'I in Eccleſia privata ſit celebrandum Feſtum alicujus Sancti ſive Patroni ſive non Patroni, de) nihil habeatur in Proprio Sanctorum, vel ſiquid eo habeatur, hoc non ſufficiat, quia ritus ſolemr eſſe debet quàm in Breviario notetur, tunc ritè ɿitur quidquid adeſt in Proprio Sanctorum, ſiquid :o habeatur; quæ autem deerunt, ſumentur tam de mmuni Sanctorum ut ſupra, quàm de Communi Lecɿum ut ſequitur, ſecundùm titulum & dignitatem ɿcti, ſcilicet Apoſtoli, Martyris, &c.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

ʃN ſolemnibus Lectiones ſumuntur è I. Nocturno ɿmunis convenientis. In duplicibus autem de ſcrip-ɿ occurrente.

IN II. NOCTURNO.

SI de Feſto nulla habeatur Lectio in Proprio Sanc-ɿm, tunc ſumentur tres Lectiones è II. Nocturno ɿmunis: Si una habeatur in Proprio Sanctorum, tunc ɿnda & tertia erunt eæ quæ prima & ſecunda po-ɿtur in II. Nocturno Communis: Si verò duæ habea-r in Proprio Sanctorum, tunc tertia Lectio erit ea e prima ponitur in II. Nocturno ejuſdem Communis.

℣. Cuſtodiéntium mandáta tua. Párticeps. Glória. Párticeps. *Pſ.* 118.

℟. Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum:

℟. Ambulans in via immaculáta hic mihi miniſtrábat. *Pſ.* 100.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum, Hym
Verſus ut ſuprà in pri
Veſperis.

Ad Magníficat

Ant. 3. Exue te ſt
luctûs, & índue te dec
& honóre ejus, qua
Deo tibi eſt, ſempitér
glóriæ. *Baruch.* 5.

Oratio ut ſupra ad L
des.

COMMUNE LECTIONUM.

PARS ÆSTIVA.

SI in Eccleſia privata ſit celebrandum Feſtum alicujus Sancti ſive Patroni ſive non Patroni, de quo nihil habeatur in Proprio Sanctorum, vel ſiquid de eo habeatur, hoc non ſufficiat, quia ritus ſolemnior eſſe debet quàm in Breviario notetur, tunc ritè ſumitur quidquid adeſt in Proprio Sanctorum, ſiquid in eo habeatur; quæ autem deerunt, ſumentur tam de Communi Sanctorum ut ſupra, quàm de Communi Lectionum ut ſequitur, ſecundùm titulum & dignitatem Sancti, ſcilicet Apoſtoli, Martyris, &c.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

IN ſolemnibus Lectiones ſumuntur è I. Nocturno Communis convenientis. In duplicibus autem de ſcriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

SI de Feſto nulla habeatur Lectio in Proprio Sanctorum, tunc ſumentur tres Lectiones è II. Nocturno Communis: Si una habeatur in Proprio Sanctorum, tunc ſecunda & tertia erunt eæ quæ prima & ſecunda ponuntur in II. Nocturno Communis: Si verò duæ habeantur in Proprio Sanctorum, tunc tertia Lectio erit ea quæ prima ponitur in II. Nocturno ejuſdem Communis.

IN III. NOCTURNO.

Si in Proprio Sanctorum non habeatur Evangelium, legitur Evangelium Communis cum tribus ejus Homiliæ partibus.

Festa Patronorum celebrantur ritu tantùm ſolemnis majoris cum Octava ſolemni.

Infra aſſignantur Lectiones Communes pro ſingulis diebus intra Octavam, ſive Octava ſit ſolemnis, ſive non ſolemnis, & cujuſcumque tituli & dignitatis ſit Sanctus de quo ſit Octava. Cæterùm ſervabuntur quæ in Rubricis generalibus præſcribuntur circa Octavas ſolemnes & non ſolemnes.

IN OCTAVA SOLEMNI.

Dominica intra Octavam & die Octavâ Officium erit Duplex-minus. *Diebus autem intra Octavam* Semiduplex-majus.

Dominica intra Octavam occurrente (niſi privilegiata ſit) fiet Officium de Octava cum commemoratione Dominicæ occurrentis in utriſque Veſperis & Laudibus. In I. Nocturno Lectiones de ſcriptura occurrente. In II. Nocturno duæ primæ Lectiones de die intra Octavam occurrente, tertia verò Lectio Dicis in libello tuo *quæ habetur in II. Nocturno Dominicæ intra Octavam* pag. *xciv. In III. Nocturno duæ primæ Lectiones, Evangelium Dominicæ intra Octavam cum duabus ejus Homiliæ partibus* pag. *xcv. ultima verò Lectio, Evangelium Dominicæ occurrentis cum prima tantùm ejus Homiliæ parte.*

Diebus intra Octavam in Nocturno Lectio I. ſcriptura occurrens ex qua ſit una : II. verò & III. Lectio, de die intra Octavam occurrente.

Die Octava in I. Nocturno Lectiones de ſcriptura occurrente. In II. & III. Nocturno Lectiones quæ pro die Octava aſſignantur pag. *xcix.*

Si dies Octava incidat in diem Dominicam, de Dominica occurrente fiet commemoratio in utriſque Veſperis & Laudibus, & tunc in III. Nocturno Lectio

I. erit Evangelium de die Octava cum prima ejus Homiliæ parte: II. Lectio, ſecunda & tertia pars ejuſdem Homiliæ in unam coactæ: Ultima verò Lectio Evangelium Dominicæ occurrentis cum prima tantùm ejus Homiliæ parte.

IN OCTAVA NON SOLEMNI.

DIEBUS intra Octavam non ſolemnem Officium Simplex. *In Nocturno duæ primæ Lectiones ſcriptura occurrens, de ſecunda & tertia fit una. Tertia Lectiò ea erit quæ prima aſſignantur pro diebus intra Octavam.*

DOMINICA intra Octavam occurrente, fit tantùm commemoratio de Octava in utriſque Veſperis & Laud.

DIE OCTAVA Officium Semiduplex-minus. *In Nocturno I. Lectio ſcriptura occurrens ex qua fit una. II. verò & III. eæ erant quæ prima & ſecunda ponuntur in II. Nocturno pro die Octava.*

DIE FESTO
PRO APOSTOLIS.

IN I. NOCTURNO.

De Epiſtola I. beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 4.

SIc nos exíſtimet homo ut miníſtros Chriſti, & diſpenſatóres myſteriórum Dei. Hîc jam quæritur inter diſpenſatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo eſt ut à vobis júdicer, aut ab humáno die: ſed neque meípſum júdico. Nihil enim mihi cónſcius ſum; ſed non in hoc juſtificátus ſum: qui autem júdicat me, Dóminus eſt. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúſque véniat Dóminus, qui & illuminábit abſcóndita tenebrárum, & maniſeſtábit consília córdium: & tunc laus erit unicuíque à Deo.

Lectio ij.

HÆc autem, Fratres, transfigurávi in me & Apóllo, propter vos, ut in nobis diſcátis, ne ſupra

quàm ſcriptum eſt, unus advérsùs álterum inflétur pro álio. Quis enim te diſcérnit? Quid autem habes quod non accepíſti? Si autem accepíſti, quid gloriáris quaſi non accéperis? Jam ſaturáti eſtis, jam dívites facti eſtis: ſine nobis regnátis; & útinam regnétis, ut & nos vobíſcum regnémus! Puto enim quòd Deus nos Apóſtolos noviſſimos oſténdit tanquàm morti deſtinátos, quia ſpectáculum facti ſumus mundo, & Angelis & homínibus.

Lectio iij.

NOs ſtulti propter Chriſtum, vos autem prudéntes in Chriſto: nos infirmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Uſque in hanc horam & eſurímus, & ſitímus, & nudi ſumus, & cólaphis cædimur, & inſtábiles ſumus, & laborámus operántes mánibus noſtris. Maledícimur, & benedícimus: perſecutiónem pátimur, & ſuſtinémus: blaſphemámur, & obſecrámus: tanquàm purgaménta hujus mundi facti ſumus, ómnium peripséma uſque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc ſcribo, ſed ut filios meos cariſſimos móneo. Nam ſi decem millia pedagogórum habeátis in Chriſto, ſed non multos patres: nam in Chriſto Jeſu per Evangélium ego vos génui.

In II. & III. Nocturno Lectiones ut in Proprio Sanctorum.

DIE FESTO

PRO UNO MARTYRE.

IN I. NOCTURNO.

De Epiſtola II. beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 4.

DEus qui dixit de ténebris lucem ſplendéſcere, ipſe illúxit in córdibus noſtris, ad illuminatiónem ſciéntiæ claritátis Dei, in fácie Chriſti Jeſu. Habémus autem theſáurum iſtum in vaſis fictílibus, ut ſublímitas ſit virtútis Dei, & non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, ſed non anguſtiámur: aporiámur, ſed non deſtituí-

mur : perſecutiónem pátimur, ſed non derelínquimur : dejicimur, ſed non perímus : ſemper mortificatiónem Jeſu in córpore noſtro circumferéntes, ut & vita Jeſu manifeſtétur in corpóribus noſtris.

Lectio ij.

SEmper enim nos qui vívimus, in mortem trádimur propter Jeſum, ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis. Habéntes autem eúmdem ſpíritum fidei, ſicut ſcriptum eſt : Crédidi, propter quod locútus ſum : & nos crédimus propter quod & lóquimur: ſciéntes quóniam qui ſuſcitávit Jeſum, & nos cum Jeſu ſuſcitábit, & conſtítuet vobíſcum. Omnia enim propter vos, ut grátia abúndans, per multos in gratiárum actióne abúndet in glóriam Dei. Propter quod non defícimus : ſed licèt is qui foris eſt, noſter homo corrumpátur, tamen is qui intùs eſt, renovátur de die in diem.

Lectio iij.

ID enim quod in præſénti eſt momentáneum & leve tribulatiónis noſtræ, ſupra modum in ſublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ vidéntur, ſed quæ non vidéntur. Quæ enim vidéntur, temporália ſunt : quæ autem non vidéntur, ætérna ſunt. Scimus ènim quóniam ſi terréſtris domus noſtra hujus habitatiónis diſſolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnã in cœlis. Nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram quæ de cœlo eſt, ſuperíndui cupiéntes : ſi tamen veſtíti, non nudi inveniámur. Nam & qui ſumus in hoc tabernáculo, ingemíſcimus graváti, eò quòd nólumus expoliári, ſed ſuperveſtíri, ut abſorbeátur quod mortále eſt, à vita.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Serm. 311. *in nat. ſanct Cypriani Martyris.*

Lectio iv.

IStum nobis feſtum diẽ páſſio beatíſſimi Mártyris fecit, cujus nos victóriæ celébritas in iſtum locum devotíſſimos con-

gregávit. Sed celebrátio ſolemnitátis Mártyrũ imitátio debet eſſe virtútum. Fácile eſt honórem Mártyris celebráre; magnum eſt fidem atque patiéntiam Mártyris imitári. Hoc ſic agámus, ut illud optémus: hoc ſic celebrémus, ut illud pótiùs diligámus. Quid laudámus in fide Mártyris? Quia uſque ad mortem pro veritáte certávit, & ídeò vicit. Blandiéntẽ mundum contémpſit, ſæviénti non ceſſit: ídeò victor ad Deum acceſſit.

Lectio v.

ABúndant in iſto ſæculo erróres & terróres: beatíſſimus Martyr erróres ſapiéntiâ, terróres patiéntiâ ſuperávit. Magnum eſt quod fecit: ſecútus Agnum leónem vicit. Quando perſecútor ſæviébat, leo fremébat; ſed quia Agnus ſursùm attendebátur, leo deórsùm calcabátur. Cogitáte, fratres, quale fuit mitti hómines per orbem terrárum prædicáre hóminem mórtuum reſurrexíſſe, in cœlum aſcendíſſe, & pro iſta prædicatióne pérpeti ómnia quæ insániens mundus inférret damna, exília, víncula, torménta, flammas, béſtias, cruces, mortes.

Lectio vj.

ALius moriebátur, ut álius honorarétur, álius occidebátur ut álius colerétur. Numquid hoc fácerent, niſi flagrántia caritátis de conſciéntia veritátis? Prædicavérunt mórtuum quem ſciébant vivum. Sciébant pro qua vita contémnerent vitam: ſciébant pro qua felicitáte ferrent tranſitóriam infelicitátem, pro quibus præmiis iſta damna contémnerent. Fides eórum cum toto mundo non appenderétur. Audíerant: Quid prodeſt hómini, ſi totum mundum lucrétur, ánimæ autem ſuæ detriméntum patiátur.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Non eſt diſcípulus ſuper magíſtrum, nec ſervus ſuper dóminum ſuum. Et réliqua.

Homilia ſancti Cypriáni Epiſcopi & Mártyris.

Epiſt. 56. quæ eſt de exhortatione ad martyrium ad Thibaritanos.

GAudére nos in perſecutiónibus vóluit Dóminus, quia tunc dantur corónæ fídei, tunc probántur mílites Dei, tunc Martyribus patent cœli. Neque enim ſic nomen milítiæ dédimus, ut pacem tantúmmodò cogitáre & recusáre milítiam debeámus, quando in ipſa milítia primus ambulavérit Dóminus, humilitátis & toleràntiæ & paſſiónis magíſter, ut quod fieri docuit, prior fáceret; & quod pati hortátur, prior pro nobis ipſe paterétur. Sit ante óculos, Fratres dilectíſſimi, quòd qui omne judícium à Patre ſolus accépit, & qui ventúrus eſt & judicatúrus, jam judícii ſui & cognitiónis futúræ ſenténtiam protúlerit, prænúntians & contéſtans confeſsúrum ſe coram Patre ſuo confiténtes, & negatúrum negántes.

Longè poſt præcedent.

Lectio viij.

NEque áliquis perſecutiónis metu ſic terreátur, ut non evangélicis exhortatiónibus & præcéptis, ac mónitis cœléſtibus, ad ómnia inveniátur armátus. Iráſcitur adverſárius & minátur, ſed eſt qui poſſit de ejus mánibus liberáre. Ille metuéndus eſt cujus iram nemo poteſt evádere, ipſo præmonénte & dicénte: Ne timuéritis eos qui occídunt corpus, ánimam autem non poſſunt occídere: magis autem metúite eum qui poteſt & corpus & ánimam occídere in gehénnam. Et íterum: Qui amat ánimam ſuam, perdet illam; & qui odit ánimam ſuam in iſto ſæculo, in vitam ætérnam conſervábit illam. Ecce Agon ſublímis & magnus & corónæ cœléſtis præmio glorióſus. Præliántes nos ſpectat Deus, ſpectant Angeli ejus, ſpectat & Chriſtus. Quanta eſt glóriæ dígnitas, quanta felícitas præsénte Deo cóngredi, & Chriſto júdice coronári!

Lectio ix.

ARmémur víribus totis, & parémur ad agónem mente incorrúptâ, fide íntegrâ, virtúte devótâ. Armat nos Apóſtolus, dicens: Indúite arma Dei, ut poſsítis reſiſtere in die nequiſſimo.

Induámus lóricam juſtítiæ, ut contra inimíci jácula munítum ſit pectus & tutum. Calceáti ſint evangélico magiſtério, & armáti pedes ut cum ſerpens calcári à nobis cœperit, mordére & ſupplantáre non poſſit. Portémus ſcutum fídei, quo protegénte, quidquid jaculátur inimícus poſſit extíngui. Accipiámus ad teguméntum cápitis gáleã ſalutárem, ut muniántur aures, ne áudiant edícta ferália. Muniántur óculi, ne vídeant deteſtánda ſimulácra: muniátur frons, ut ſignum Dei incólume ſervétur: muniátur os ut Dóminum ſuum Chriſtum victrix lingua fateátur. Armémus & déxteram gládio ſpiritáli, ut ſacrifícia funéſta fórtiter réſpuat, & Euchariſtiæ memor, quæ Dómini corpus accépit, ipſum compleċtátur, póſteà à Dómino ſumptúra præmium cœléſtium coronárum.

DIE FESTO
PRO PLURIBUS MARTYR.

IN I. NOCTURNO.

De Epiſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 8.

FRatres, Debitóres ſumus non carni, ut ſecúndùm carnem vivámus. Si enim ſecúndùm carnem vixéritis, moriémini: ſi autem ſpíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim Spíritu Dei agúntur, ii ſunt fílii Dei. Non enim accepíſtis ſpíritum ſervitútis íterum in timóre, ſed accepíſtis Spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba, Pater. Ipſe enim Spíritus teſtimónium reddit ſpirítui noſtro, quòd ſumus fílii Dei. Si autem fílii, & hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Chriſti; ſi tamen compátimur, ut & conglorificémur. Exíſtimo enim quòd non ſunt condígnæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ reve-

ıem filiórum Dei ex-
t.

Lectio ij.

mus autem quóniam
igéntibus Deum óm-
ooperántur in bonũ,
ıi ſecúndúm propó-
vocáti ſunt ſancti.
quos præſcívit, &
eſtinávit confórmes
imáginis filii ſui, ut
ſe primogénitus in
s frátribus. Quos au-
prædeſtinávit, hos
ocávit: Et quos vo-
, hos & juſtificávit:
autem juſtificávit,
& glorificávit. Quid
dicémus ad hæc? Si
pro nobis, quis
a nos? Qui étiam
io Fílio ſuo non pe-
:, ſed pro nobis
ous trádidit illum:
nodò non étiam cum
mnia nobis donávit?
accuſábit advérsùs
s Dei? Deus qui
cat; quis eſt qui con-
et? Chriſtus Jeſus,
órtuus eſt, imò qui
urréxit, qui eſt ad
ram Dei, qui étiam
éllat pro nobis.

Lectio iij.

Jis ergo nos ſepa-
ábit à caritáte Chriſ-
ribulátio, an angúſ-
ı fames, an núditas, an perículum, an perſecútio, an gládius? Sicut ſcriptum eſt: Quia propter te mortificamur totâ die, æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis. Sed in his ómnibus ſuperámus propter eum qui diléxit nos. Certus ſum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principátus, neque virtútes, neque inſtántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos ſeparáre à caritáte Dei, quæ eſt in Chriſto Jeſu Dómino noſtro.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 335. *in nativ. Mart.*

Lectio iv.

QUóniam dies ſanctórum Mártyrum eſt, unde pótiùs áliquid deléctet nos dícere, niſi de glória ipsórum? Adjuvet nos Dóminus Mártyrum. Audívimus paulò antè beátum Paulum Apóſtolum prædicántem: Quis nos ſeparábit à caritáte Chriſti? Iſta vox eſt Mártyrum. Tribulátio, an an-

Lectio ix.

ISti ígitur qui in delíciis, qui in luxúria, rapínis, quæſtibus, honóribus ſtúdia poſuérunt ſua, ſpectatóres magis ſunt quàm præliatóres. Habent lucrum labóris, fructum virtútis non habent. Fovent ótium, aſtútiâ & improbitáte ággerant divitiárum acérvos; ſed exólvent, ſeram licèt, iniquítiæ ſuæ pœnam. Perfectórum eſt coróna. Expécta ut véniat quod perfectum eſt, quando non per ſpéciem in ænígmate, ſed fácie ad fáciem formam ipſam redopértæ veritátis poſſis agnóſcere.

DIE FESTO
PRO SS. PONTIFICIBUS.

IN I. NOCTURNO.

De Epiſtola I. beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

Lectio j. *Cap.* 3.

FIdélis ſermo: Si quis Epiſcopátum deſíderat, bonum opus deſiderat. Opórtet ergo Epíſcopum irreprehensíbilem eſſe, unius uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hoſpitálem, doctórem, non vinoléntum, non percuſsórem, ſed modéſtum, non litigióſum, non cúpidum, ſed ſuæ dómui bene præpóſitum, filios habéntem súbditos cum omni caſtitáte. Si quis autem dómui ſuæ præéſſe neſcit, quómodò Eccléſiæ Dei diligéntiam habébit? Non néophytum, ne in ſupérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum & teſtimónium habére bonum ab iis qui foris ſunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

De Epíſtola ad Titum.

Lectio ij. *Cap.* 1.

OPortet enim Epíſcopum ſine crímine eſſe, ſicut Dei diſpenſatórem: non ſupérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percuſsórem, non turpis lucri cúpidum, ſed hoſpitálem, benignum, sóbrium, juſtum, ſanctum, continéntem, amplecténtem eum qui ſecúndùm doctrinam eſt, fidélem ſermónem, ut potens ſit

exhortári in doctrína ſana, & eos qui contradícunt argúere. Sunt enim multi étiam inobèdiéntes, vaníloqui, & ſeductóres, máximè qui de circumciſióne ſunt, quos opórtet redárgui: qui univérſas domos ſubvértunt, docéntes quæ non opórtet turpis lucri grátiâ.

Lectio iij. *Cap.* 2.

TU autem lóquere quæ decent ſanam doctrínam. Senes, ut sóbrii ſint, pudíci, prudéntes, ſani in fide, in dilectióne, in patiéntia. Anus ſimíliter, in hábitu ſancto, non criminatríces, non multo vino ſerviéntes, bene docéntes, ut prudéntiam dóceant adoleſcéntulas, ut viros ſuos ament, filios ſuos díligant; prudéntes, caſtas, sóbrias, domûs curam habéntes, benígnas, súbditas viris ſuis, ut non blaſphemétur verbum Dei. Júvenes ſimíliter hortáre ut sóbrii ſint. In ómnibus teipſum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum ſanum, irreprehensíbile, ut is qui ex advérſo eſt, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Joánnis Chrysóſtomi.

Hom. 20. *in Epiſt.* 1. *ad Timoth.*

Lectio iv.

SI quis Epiſcopátum áppetit non principátûs ac dominatiónis faſtu, ſed pro cura regíminis & caritátis afféctu, non ímprobo; bonum quippe deſíderat opus. Quippe & Móyſes eámdem rem appetivíſſe cognóſcitur. Verùm ille hujúſmodi poténtiam ambitúmque dominándi nequáquàm quæſivit; ſed eam rem ita cupívit, ut nec contuméliam audíre refúgeret, cùm illi dicerétur: Quis te conſtítuit príncipem & júdicem ſuper nos? Si quis ígitur ita desíderat, desíderat bene. Epiſcopátus enim ex eo dícitur, quòd omnes inſpíciat cunctáque ſpeculétur. Opórtet ígitur Epíſcopum irreprehensíbilem eſſe. Hoc único verbo genus omne virtútum expréſſit. Itaque qui ſibi vel levis culpæ cónſcius eſt, malè profécto facit eam rem áppetens, quâ indígnum ſe per ópera facit. Non enim decet hujúſmodi régere, ſed pó-

tiùs regi. Eum quippe qui regéndos álios ſúſcipit, tantâ decet glóriâ virtútis excéllere, ut inſtar ſolis, cæteros véluti ſtellárum ignículos in ſuo fulgóre obſcúret. Debet hujúſmodi vitam habére immaculátam atque compóſitam, ut omnes in illum & in ejus vitam, véluti in exémplum áliquod excéllens, intueántur.

Lectio v.

OPórtet Epíſcopum vigilántem eſſe, hoc eſt, clariſſimâ mentis ácie prǽditum, innumeróſque habéntem omni ex parte óculos, quibus acutíſſimè cuncta proſpíciat. Sunt quippe plura quæ incídant & mentis hebetent áciem, putà concupiſcéntiæ deſidéria, curæ quotidiánæ, rerúmque perturbátio; & plúrima id genus úndique ímminent. Vigilántem ígitur eſſe necéſſe eſt eum, qui non tantùm ſuî curam habet, verùm étiam reliquórum. Decet eſſe pervígilem eum qui ejúſmodi eſt, ac ſpiritu vívere, & afféctûs ſui flammam opéribus ipſis oſténdere, ſollicitúdine atque indúſtriâ præcéllere, ut die noctúque exércitum & caſtra perluſtret, labóret, & ſui officii munus diligentíſſimè ímpleat, atque ómnium curam & ſollicitúdinem gerat. Pudícum, addit, ornátum, & hoſpitalitátis amatórem. Iſta & in ſubditis plerúmque videas. Verùm quóniam opórtet eum & ea quæ ſunt rectóris habére, idcircò ſubjúnxit: Aptum ad docéndum. Hoc quippe à ſubditis nequáquam exígitur: cæterùm illi ante ómnia adéſſe debet, qui hujúſmodi ſuſcépit officium.

Lectio vj.

IDcircò nos elégit Deus, ut ſimus quaſi luminária, ut velúti ferméntum evadámus, ut magiſtri cæterórum efficiámur, ut velúti Angeli cum homínibus versémur in terris, ut tanquam viri cum infántibus & púeris, quaſi ſpirituáles cum animálibus, ut ex contubérnio noſtro ingéntia lucra conquírant, ut sémina ſimus, ut fructum lætiſſimum afferámus. Nihil opus eſſet verbis, ſi hunc in modum vita noſtra ſanctitátis luce fulgéret. Nihil magiſtris opus eſſet, ſi virtútis probos actus præferrémus. Nemo proféctò Gentílis eſſet, ſi

pórtet Chriſtiáni
arémus, ſi Dei
ıc ſcitis obtempe-
, ſi injúrias per-
em non referré-
ıaledíctis laceſsíti
rémus, ſi pro
›na redderémus.
ſſet ita fera bel-
ıon ſtatim ad cul-
e religiónis accúr-
. vidéret hæc ab
fieri. Atque ut
eſſe, unus Paulus
ſuit, tot pópulos
ıd Dei notítiam.
s eſsémus hujùſ-
uot terrárum or-
›ſi attráhere poſ-

NOCTURNO.
ſancti Evangélii
ùm Matthæum.
ıij. Cap. 24.
› témpore; Dixit
diſcípulis ſuis:
, quia neſcítis quâ
minus veſter ven-
. Et réliqua.
ı ſancti Fulgéntii
Epiſcopi.
nínicus ſermo quē
›émus omnes, non
tudiósè, verùm
ıpiénter audíre,
opórtet humíliter
tabíliter obedíre,
iónis ſuæ tenens
empériem, ut nec

óvibus deſint pábula, nec paſtóribus aliménta; quædam ſpeciáliter ſolis præcipit nobis, quædam verò generáliter & nobis & vobis. Nobis namque (id eſt, ſervis, quos Pater ille famílias, rerum ómnium Dóminus, ad hoc in ſua magna domo conſtítuit, ut pópulo ejus verbum grátiæ miniſtrémus) ſpeciáliter adjúngitur ſanctæ prædicatiónis offícium: generáliter verò & nobis & vobis ſalutáris indícitur obſervántia mandatórum.

Lectio viij.

SErvórum ígitur, quos pópulo ſuo præpóſuit Dóminus, ſpeciáliter volens offícium demonſtráre, ait: Quis putas eſt fidélis diſpensátor & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuā, ut det illis in témporē tritici menſúram? Beátus ille ſervus, quem cùm vénerit Dóminus, invénerit ita faciéntem. Quis eſt iſte Dóminus, Fratres? Chriſtus ſine dúbio, qui ſuis diſcípulis ait: Vos vocátis me, Magíſter & Dómine; & benedícitis: ſum étenim. Quæ eſt étiam hujus Dómini família? Nimírùm illa eſt, quam ipſe Dómi-

nus de manu inimíci redémit, & ſuo domínio mancipávit. Hæc autem família ſancta eſt Eccléſia cathólica quæ per orbem terræ copióſâ fertilitáte diffúnditur, & redémptam ſe pretióſo ſui Dómini sánguine gloriátur.

Lectio ix.

DIſpensátor verò quis ſit, quem opórtet eſſe fidélem páriter ac prudéntem, Paulus nobis oſténdit Apóſtolus, qui de ſe ſuíſque sóciis loquens, ait: Sic nos exiſtimet homo ut miníſtros Chriſti, & diſpenſatóres myſteriórum Dei. Hic jam quæritur inter diſpenſatóres, ut fidélis quis inveniátur. Ne quis autem noſtrûm ſolos Apóſtolos diſpenſatóres factos exiſtimet; neglectóque milítiæ ſpirituális officio, ſervus piger infidéliter imprudentérque dormítet, ipſe beátus Apóſtolus Epíſcopos eſſe diſpenſatóres oſténdens, ait: Opórtet ergo Epíſcopum ſine crímine eſſe, ſicut Dei diſpenſatórem. Servi Patrisfamílias ſumus, diſpenſatóres Dómini ſumus, mensúram trítici quam vobis erogémus, accépimus. Quæ vera ſit iſta mensúra trítici ſi quærámus, ipſam quoque vobis beátus Paulus Apóſtolus oſténdet, dicens: Unicuíque ſicut Deus divíſit mensúram fídei. Hujus trítici mensúram vobis in nómine Dómini damus, quóties illumináti dono grátiæ ſpirituális, secúndùm régulam veræ fídei diſputámus; & eámdem trítici mensúram per Domínicos diſpenſatóres accípitis, cùm quotídie per Dei fámulos verbum veritátis audítis.

DIE FESTO
PRO SS. DOCTORIBUS.

IN I. NOCTURNO.
De Libro Eccleſiáſtici.
Lectio j. *Cap.* 39.

SApiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, & in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conſervábit, & in versútias parabolárum ſimul introíbit. Occúlta provérbiórum exquíret, & in

abſcónditis

cónditis parabolárum
ıverſábitur. In médio
gnatórum miniſtrábit,
in conſpéctu præſidis
›arébit. In terram alie-
enárum géntium per-
nſiet: bona enim &
la in homínibus tentá-
.

Lectio ij.

˒ Or ſuum tradet ad
⸝ vigilándum dilúculo
Dóminum qui fecit il-
n, & in conſpéctu Altíſ-
ıi deprecábitur. Apé-
t os ſuum in oratióne,
pro delíctis ſuis depre-
›itur. Si enim Dóminus
ıgnus volúerit, ſpíritu
elligéntiæ replébit il-
n, & ipſe tanquàm im-
:s mittet elóquia ſapién-
: ſuæ: & in oratióne
nfitébitur Dómino: &
e díriget consílium ejus
diſciplínam, & in abſ-
nditis ſuis conſiliábitur.

Lectio iij.

Pſe palàm fáciet diſci-
plínam doctrínæ ſuæ,
in lege teſtaménti Dó-
ni gloriábitur. Collaudá-
ıt multi ſapiéntiā ejus,
uſque in ſæculum non
lébitur. Non recédet
:mória ejus, & nomen
ıs requirétur à genera-
›ne in generatiónem. Sa-
:ntiam ejus enarrábunt
gentes, & laudem ejus
enuntiábit Eccléſia.

IN II. NOCTURNO.

Ex Libro S. Auguſtíni Epíſcopi contra Juliánum.

Lectio iv. lib. 2. cap. 10.

SAnctos & in ſancta Eccléſia illúſtres Antíſtites Dei, non Platónicis, & Ariſtotélicis, & Zenónicis, aliíſque hujuſcémodi, vel Græcis, vel Latínis, quanquàm ex iſtis áliquos eórum, verùm omnes ſacris lítteris erudítos, nominátim, ſicut oportébat, expréſſi; eorúmque ſenténtias, quantùm ſufficere videbátur, ſine ulla éditas ambiguitáte digéſſi, ut in eis tímeas non ipſos, ſed illum qui ſibi eos utília vaſa formávit, & ſancta templa conſtrúxit: qui tunc de iſta cauſa judicavérunt, quando eos nemo poteſt dícere pérperàm cuíquam vel adversári, vel favére potuiſſe. Nullas nobíſcum vel vobíſcum amicítias attendérunt, vel inimicítias exercuérunt: neque nobis, neque vobis iráti ſunt, neque nos, neque vos miſeráti ſunt. Quod invenérunt in Eccléſia, tenuérunt: quod di-

dicérunt, docuérunt: quod à Pátribus accepérunt, hoc filiis tradidérunt.

Longè poſt præcedentia.

Lectio v.

Isti Epíſcopi ſunt docti, graves, ſancti, veritátis acérrimi defensóres advérsùs gárrulas vanitátes: in quorum ratióne, eruditióne, libertáte, quæ tria bona júdici tribuíſti, non potes inveníre quod ſpernas. Si Epiſcopális Synodus ex toto orbe congregarétur, mirum ſi tales poſſent illic fácilè tot ſedére, quia nec iſti uno témpore fuérunt: ſed fidéles, & multis excellentióres paucos diſpenſatóres ſuos Deus per divérſas ætátes témporum locorúmque diſtántias, ſicut ei placet atque expedíre júdicat, ipſe diſpénſat. Hos ítaque de áliis atque áliis tempóribus atque regiónibus ab Oriénte & Occidénte congregátos vides, non in locum quo navigáre cogántur hómines, ſed in librum qui navigáre poſſit ad hómines.

Lectio vj.

Quantò tibi eſſent iſti júdices optabilióres, ſi teneres cathólicam fidem, tantò tibi ſunt terribilióres, quia oppúgnas cathólicam fidem, quam in lacte ſuxérunt, quam in cibo ſumpsérunt, cujus lac & cibum parvis magníſque miniſtravérunt, quam contra inimícos, étiam vos tunc nondum natos, unde nunc revelámini, apertíſſimè ac fortíſſimè defendérunt. Tálibus poſt Apóſtolos ſancta Eccléſia plantatóribus, rigatóribus, ædificatóribus, paſtóribus, nutritóribus crevit. Ideò profánas voces veſtræ novitátis expávit; & cauta ac sóbria, ex admonitióne Apoſtólica, ne ſicut ſerpens Evam ſedúxit aſtutiâ ſuâ, ſic & mens ejus corrumperétur à caſtitáte quæ eſt in Chriſto; cathólicæ fidei virginitáte, insídias veſtri dógmatis ſurrepéntis exhórruit, & tanquam caput cólubri calcávit, obtrívit, abjécit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 5.

In illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ: quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Hom. S. Auguſtini Epiſc. *Lib.* 1. *de Serm. Domini in Monte. cap.* 6.

OSténdit Dóminus fátuos eſſe judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam ſectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari poſſunt ab homínibus, nec auférri. Itaque ſi ſal infatuátum fúerit, in quo ſaliétur? Id eſt, ſi vos per quos condiéndi ſunt quodámmodò pópuli, metu perſecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum; qui erunt hómines per quos à vobis error auferátur, cùm vos elégerit Deus per quos errórem áuferat cæterórum?

Lectio viij.

ERgo ad nihilum valet ſal infatuátum, niſi ut mittátur foràs & calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur perſecutiónem, ſed qui perſecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non poteſt niſi inférior: ſed inférior non eſt, qui quamvis córpore multa in terra ſuſtíneat, corde tamen fixus in cœlo eſt.

Lectio ix.

VOs eſtis lumen mundi. Quómodò dixit ſupériùs Sal terræ, ſic nunc dicit Lumen mundi. Nam neque ſupériùs iſta terra accipiénda eſt, quam pédibus corpóreis calcámus; ſed hómines qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres quorum condiéndis & extinguéndis putóribus Apoſtólicum ſalem Dóminus miſit in mundum. Et hic mundum, non cœlum & terram, ſed hómines qui ſunt in mundo vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóſtoli miſſi ſunt.

DIE FESTO
PRO SS. PRESBYTERIS.

IN I. NOCTURNO.

De Epiſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio j. *Cap.* 7.

MElchíſedech, rex Salem, ſacérdos Dei ſummi, qui obviávit Abrahæ regréſſo à cæde regum, & benedíxit ei: cui & décimas ómnium divíſit Abraham: primùm quidem qui interpretátur rex juſtítiæ: deínde autem & Rex Salem, quod eſt, rex pacis, ſine patre, ſine matre, ſine genealógia, neque inítium diérum, neque finem vitæ habens, aſſimilátus autem Fílio Dei, manet ſacérdos in perpétuum.

Lectio ij.

INtuémini autem quantus ſit hic, cui & décimas dedit de præcípuis Abraham Patriárcha: & quidem de fíliis Levi ſacerdótium accipiéntes mandátum habent, décimas súmere à pópulo ſecúndùm Legem, id eſt, à frátribus ſuis: quanquàm & ipſi exíerint de lumbis Abrahæ. Cujus autē generátio non annumerátur in eis, décimas ſumpſit ab Abraham, & hunc qui habébat repromiſſiónes, benedíxit; ſine ulla autem contradictióne, quod minus eſt, à melióre benedícitur.

Lectio iij.

MAniféſtum eſt: ſi ſecúndùm ſimilitúdinē Melchíſedech exúrgat álius ſacérdos, qui non ſecúndùm legem mandáti carnális factus eſt, ſed ſecúndùm virtútem vitæ inſolúbilis. Conteſtátur enim: Quóniam tu es Sacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech. Reprobátio quidem fit præcedéntis mandáti, propter infirmitátem ejus & inutilitátem; nihil enim ad perféctum addúxit Lex: introdúctio verò melióris ſpei per quam proximámus ad Deum. Et quantū eſt non ſine jurejurándo (álii quidē ſine jurejurándo ſacerdótes facti ſunt, hic autem cum jurejurándo per eum qui dixit ad illum:

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es Sacérdos in ætérnum,) in tantum melióris teſtaménti ſponſor factus eſt Jeſus.

IN II. NOCTURNO.

Ex Libro S. Joánnis Chryſóſtomi de Sacerdótio.

Lectio iv. lib. 3. cap. 2.

SAcerdótium in terra quidem perágitur, ſed in rerum cœléſtium claſſem ordinémque referéndum eſt. Atque id per quàm méritò: quippe nòn mortális quiſquam, non ángelus, non archángelus, non ália quævis creáta poténtia, ſed ipſe Paraclétus órdinem hujúſmodi diſpóſuit: qui mortálibus homínibus etiámnùm in carne manéntibus auctor fuit, ut angelórum miniſtérium ánimo concíperent. Idcircò necéſſe eſt ſacerdótem ſic eſſe purũ, ut ſi in ipſis cœlis collocátus inter cœléſtes illas virtútes médius ſtaret. Nam dum cónſpicis Dóminum immolátum, & illic ſitum, ſacerdótem ſacrificio incumbéntem, ac preces fundéntem; tum verò turbam circumfúſam pretióſo illo ſánguine intíngi ac rubefíeri, etiámne te inter mortáles versári atque in terra consíſtere cenſes? An non pótiùs è veſtígio in cœlos transférri? An non cogitatiónem omnem carnis abjíciens, nudo ánimo, mente purâ, circúmſpicis quæ in cælo ſunt? O miráculum! ô Dei benignitátem! qui cum Patre ſursùm ſedet, in illo ipſo témporis artículo ómnium mánibus pertractátur, ac ſe ipſe tradit voléntibus ipſum excípere ac compléecti.

Lectio v.

NAm ſi quis consíderet quantum id ſit myſtérium, ut is ſcílicet qui homo ipſe ſit, carne ac ſánguine etiámnum conſtans, iiſque involútus, beátæ atque immortáli natúræ illi fíeri própior queat: tum probè intélliget quanto Sacerdótis honóre, quantâ dignitáte Spíritûs Sancti grátia dignáta fúerit: opéribus enim illis tum ſacra hæc quæ dico initiántur, perficiuntúrque, tum étiam ália his níhilò inferióra, quæ ipſa ad dignitátem, ſalutíſque noſtræ ratiónem ſpectant. Etenim qui terram íncolunt atque in ea versántur, iis commíſſum eſt, ut ea quæ in cœlis ſunt

diſpénſent : iis datum eſt ut poteſtátem hábeant quam Deus óptimus, neque ángelis, neque archángelis datam eſſe vóluit : neque enim ad illos dictum eſt : Quæcúmque alligavéritis in terra, erunt alligáta in cœlo ; & quæcúmque ſolvéritis in terra, erunt ſolúta & in cœlo.

Lectio vj.

HAbent quidem & terréſtres príncipes vínculi poteſtátem, verùm córporum ſolùm. Id autem quod dico, ſacerdótum vínculum, ipſam étiam ánimam contíngit, atque ad cœlos uſque pervádit : uſque ádeò ut quæcúmque infernè ſacerdótes conféceríint, illa éadem Deus ſupérnè rata hábeat, ac ſervórum ſenténtiam confírmet. Etenim quidnam hoc áliud eſſe dicas, niſi omnem rerum cœléſtium poteſtátem illis à Deo concéſſam ? Quorumcúmque enim, ait, peccáta remiséritis, remittúntur eis, & quorumcúmque retinuéritis, reténta ſunt. Quænam, óbſecro, potéſtas hâc unâ major eſſe queat ? Pater omne judícium Fílio dedit : cæterùm vídeo ipſum omne judícium à Deo Fílio illis tráditum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore, deſignávit Dóminus & álios ſeptuagínta duos : & miſit illos binos ante fáciem ſuam in omnem civitátem & locum, quò erat ipſe ventúrus. Et dicébat illis : Meſſis quidem multa, operárii autem pauci. Et réliqua.

Homilía ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 17. in Evang.

AD meſſem multam operárii pauci ſunt ; quod ſine gravi mœróre loqui non póſſumus, quia etſi ſunt qui bona áudiant, deſunt qui dicant : Ecce mundus ſacerdótibus plenus eſt, ſed tamen in meſſe Dei rarus valde invenítur operátor : quia offícium quidem ſacerdotále ſuſcépimus, ſed opus offícii non implémus. Sed pensáte, fratres mei, pensáte quod dícitur : Rogáte ergo Dóminum meſſis ut mittat operários in meſſem ſuam. Vos pro nobis pétite ut digna vobis operári valeámus, ne ab

exhortatióne lingua tórpeat, ne poſtquàm prædicatiónis locum ſuſcépimus, apud juſtum júdicem tacitúrnitas noſtra nos addícat.

Lectio viij.

SEd útinam, ſi ad prædicatiónem virtútis non ſufficimus, loci noſtri officium innocéntiâ vitæ teneámus. Nam súbditur: Ecce ego mitto vos ſicut agnos inter lupos. Multi enim cùm regíminis curam ſuſcípiunt ad lacerándos súbditos inardéſcunt, terrórem poteſtátis éxhibent & quibus prodéſſe debúerant, nocent. Et quia caritátis víſcera non habent, dómini vidéri áppetunt, patres ſe eſſe mínimè recognóſcunt. Humilitátis locum in elatiónem dominatiónis immútant: etſi quando extrínſecùs blandiúntur, intrínſecùs ſæviunt. De quibus áliàs Véritas dicit: Véniunt ad vos in veſtiméntis óvium, intrínſecùs autem ſunt lupi rapáces.

Lectio ix.

COntra quæ ómnia conſiderándum nobis eſt, quia ſicut agni inter lupos míttimur, ut ſenſum ſerVántes innocéntiæ morſum malítiæ non habeámus. Qui enim locum prædicatiónis súſcipit, mala inférre non debet, ſed toleráre, ut ex ipſa ſua manſuetúdine iram ſæviéntem mítiget, & peccatórum vúlnera in áliis ipſe afflictiónibus vulnerátus ſanet. Quod tunc bene rector éxhibet cum ſeipſum dilígere per amórem privátum neſcit: cùm nulla quæ mundi ſunt, áppetit: cùm terréndo cupiditátis onéribus nequáquam mentis colla ſuppónit.

DIE FESTO

PRO SS. ABBATIBUS,

MONACHIS, CŒNOBITIS & ANACHORETIS.

IN I. NOCTURNO.

De Epiſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Philippénſes.

Lectio j. *Cap.* 3.

FRatres, Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus ſum propter Chriſtum detriménta. Verúntamen exíſtimo ómnia detriméntũ eſſe propter eminéntem ſciéntiam Jeſu Chriſti Dómini mei, propter quem ómnia detriméntum feci, & árbitror ut ſtércora, ut Chriſtũ lucrifáciam, & invéniar in illo non habens meam juſtitiam quæ ex lege eſt, ſed illam quæ ex fide eſt Chriſti Jeſu: quæ ex Deo eſt juſtítia in fide ad cognoſcéndum illum, & virtútem reſurrectiónis ejus, & ſocietátem paſſiónum illíus; configurátus morti ejus, ſi quo modo occúrram ad reſurrectiónẽ quæ eſt ex mórtuis, non quòd jam accéperim, aut jam perféctus ſim: ſequor autem, ſi quo modo comprehéndam, in quo & comprehénſus ſum à Chriſto Jeſu.

Lectio ij.

FRatres, ego me non árbitror comprehendiſſe. Unum autem, quæ quidem retrò ſunt oblivíſcens, ad ea verò quæ ſunt prióra exténdens meipſum, ad deſtinátum perſequor, ad brávium ſupérnæ vocatiónis Dei in Chriſto Jeſu. Quicúmque ergo perfécti ſumus, hoc ſentiámus: & ſi quid áliter ſápitis, & hoc vobis Deus revelábit. Verúmtamen ad quod pervénimus, ut idem ſapiámus, & in eádem permaneámus régula.

Lectio iij.

IMitatóres mei eſtóte, fratres, & obſerváte eos qui ita ámbulant, ſicut habétis formam noſtram. Multi enim ámbulant, quos ſæpè dicébam vobis (nunc autem & flens dico) inimícos crucis Chriſti, quorum finis intéritus, quorum Deus venter eſt, & glória in confuſióne ip-

um, qui terréna sá-
nt. Noſtrā autem con-
sátio in cœlis eſt.

II. NOCTURNO.

ermo ſancti Paulíni
Epíſcopi.
iſt. 24. *ad Sulpit. Sever.*
aliàs 2. §. 5. 6.
Lectio iv.

Ona quæ nobíſcum non intulerámus in ıc mundum, nec po- ímus efférre, quaſi tuáta reddídimus; nec :utem à carne diſtráxi- s, ſed ut veſtem à cór- e deposúimus. Nunc ıs eſt, ut quæ verè tra ſunt, dependámus o, hoc eſt, cor & nam, & córpora noſ- exhibéntes in hóſtiam am, ut ſcriptum eſt, mino; noſque ipſos ficántes ei in templum :tum, in ipſo lápide ulári, qui nobis ſanc- atiónis noſtræ fórmu- in ſemetípſo dedit, ıit: Sancti eſtóte, quó- n ego ſanctus ſum. æ ígitur nobis grátia, ı aliéno tantùm fidéles :imus, niſi de próprio iámus, id eſt, de li- ɔ voluntátis arbítrio, ex › corde noſtro, ex to- ınimæ noſtræ, ut ſcrip- tum eſt, víribus diligéntes Deum?

Lectio v. §. 7. 8.

QUamóbrem temporálium quæ in hoc ſæculo habéntur bonórum relíctio, ſive diſtráctio, non decúrſus ſtádii, ſed ingréſſus, nec ut meta, ſed ut jánua eſt. Non enim athléta tum vincit, cùm exúitur; qui ídeò nudátur ut incípiat dimicáre, cùm legítimè certáverit coronándus. Et natátor amnem interpóſitum ſuperatúrus, exúitur; nec tamen hoc tanto apparátu quòd ſe deſpoliáverit, tranſnatábit, niſi totíus córporis niſu torréntis ímpetum ſcindat, & labórem natatiónis exháuriat. Vídeo & in Jacob hujus expeditiónis órdinem prolusíſſe, cùm illum lego, poſteàquàm torrénte tranſmíſſo, præmíſſis curárum ſuárum onéribus, id eſt, facultátum & neceſſitúdinum impediméntis, ſolus in tabernáculi loco remánſerat, Deo colluctátum.

Lectio vj.

ITaque ad corripiéndam vitæ viam capi[illegible]dúmque Dei verbum, & prævaléndum in regnum cœlórum quod à diébus Joán-

nis vim pátitur, & à diripiéntibus obtinétur, idónei eſſe non póſſumus, niſi ómnia quæ vel amóre vel curâ, ſi in itínere iſtíus ſæculi nobis adhæreant, impédiunt & retárdant, ante óbitûs noſtri véſperam præmittámus, & inde per totam hujus ſæculi noctem apprehéndere, & tenére Chriſtum ſollícitâ ſpiritálium óperum ac ſtudiórum contentióne luctémur: nec divellámur à caritáte Chriſti, ſicut Jacob ab ejus ampléxu, niſi extorqueámus benedictiónem. Atque útinam ad ſalutáris insígne luctáminis, nervum fémoris noſtri majeſtátis ſuæ timóre percútiat; quo obſtupeſcénte, infirmábitur virtus carnis & ſpiritális grátia convaléſcet!

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo témpore, Reſpóndens Petrus dixit Jeſu: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília ſancti Hyerónimi Presbyteri.

Comment. in Matth. C. 19.

GRandis fidúcia: Petrus piſcátor erat, dives non fúerat; cibos manu & arte quærébat, & tamen lóquitur confidénter: relíquimus ómnia. Et quia non ſúfficit tantùm relinquere, jungit: (quod perféctum eſt) & ſecúti ſumus te: fécimus quod juſsíſti; quid igitur nobis dabis præmii?

Lectio viij.

JEſus autem dixit illis: Amen dico vobis, quòd vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratióne, cùm séderit fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, ſedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, judicántes duódecim tribus Iſraël. Non dixit, qui reliquíſtis ómnia; hoc enim & Crates fecit Philóſophus, & multi álii divítias contempsérunt; ſed: qui ſecúti eſtis me (quod próprię Apoſtolórum eſt atque credéntium) in regeneratióne, cùm séderit filius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, quando & mórtui de corruptióne reſúrgent incorrúpti, ſedébitis & vos in ſóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Iſraël, quia, vobis credéntibus,

illi crédere noluérunt.

Lectio ix.

ET omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut ſoróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit. Locus iſte cum illa ſenténtia cóngruit, in qua ſalvátor lóquitur: non veni pacem míttere, ſed gládium; veni enim ſeparáre hóminem à patre ſuo, & matrem à filia, & nurum à ſocrû; & inímici hóminis doméſtici ejus. Qui ergò propter fidem Chriſti, & prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contémpſerint, atque divítias & ſæculi voluptátes; iſti centúplum recipient, & vitam ætérnam poſſidébunt.

DIE FESTO
PRO JUSTIS.

IN I. NOCTURNO.

De Libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 4.

JUſtus ſi morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis eſt, non diutúrna, neque annórum número computáta. Cani autem ſunt ſenſus hóminis, & ætas ſenectútis vita immaculáta. Placens Deo factus eſt diléctus, & vivens inter peccatóres tranſlátus eſt. Raptus eſt ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Faſcinátio enim nugacitátis obſcúrat bona, & inconſtántia concupiſcéntiæ tranſvértit ſenſum ſine malítia. Conſummátus in brevi, explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus; propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

Lectio ij.

POpuli autem vidéntes & non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália: quóniam grátia Dei & miſericórdia eſt in ſanctos ejus, & reſpéctus in eléctos illíus. Condémnat autem juſtus mórtuus vivos ímpios, & juvéntus celérius conſummáta lon-

gam vitam injúſti. Vidébunt enim finem ſapiéntis & non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, & quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt & contémnent eum: illos autem Dñus irridébit. Et erunt poſt hæc decidéntes ſine honóre & in contumélia, inter mórtuos in perpétuum: quóniam diſrúmpet illos inflátos ſine voce & commovébit illos à fundaméntis: & uſque ad ſuprémum deſolabúntur.

Lectio iij. Cap. 4. & 5.

ET erunt geméntes & memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum ſuórum tímidi, & tradúcent illos ex advérſo iniquitátes ipſórum. Tunc ſtabunt juſti in magna conſtántia advérsùs eos qui ſe anguſtiavérunt, & qui abſtulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, & mirabúntur in ſubitatióne inſperátæ ſalútis dicéntes intra ſè, pœniténtiam agéntes, & præ angúſtia ſpíritûs geméntes: Hi ſunt quos habúimus aliquándo in deríſum & in ſimilitúdinem impropérii. Nos inſensáti vitam illórum æſtimabámus insániam & finem illórum ſine honóre. Ecce quómodò computáti ſunt inter fílios Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt?

IN II. NOCTURNO.

Ex Libro Morálium ſancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. lib. 10. *c.* 16.

DEridétur juſti ſimplícitas. Hujus mundi ſapiéntia eſt cor machinatiónibus tégere, ſenſum verbis veláre: quæ falſa ſunt, vera oſténdere: quæ vera ſunt, falſa demonſtráre. Hæc nimírum prudéntia uſu à juvénibus ſcitur: hæc à púeris prétio díſcitur: hanc qui ſciunt, cæteros deſpiciéndo ſupérbiunt: hanc qui néſciunt, ſubjécti & tímidi in áliis mirántur, quia ab eis hæc éadem duplícitas iniquitátis nómine palliáta diligitur, dum mentis pervérſitas urbánitas vocátur. Hæc ſibi obſequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adéptâ temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multípliciùs réddere; cùm vires súppetunt, nullis reſiſténtibus cédere; cùm virtútis poſſibílitas déeſt, quidquid expléré

per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáté ſimuláre.

Lectio v.

AT contra, ſapiéntia juſtórum eſt nihil per oſtenſiónem fingere, ſenſum verbis aperíre, vera ut ſunt dilígere, falſa devitáre, bona gratìs exhibére, mala libéntiùs toleráre quàm fácere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc juſtórum ſimplícitas deridétur, quia ab hujus mundi ſapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio ſtultum putátur, & quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli ſapiéntiæ fátuum ſonat. Quid namque ſtúltius vidétur mundo, quàm mentem verbis oſténdere, nil cállidâ machinatióne ſimuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, poſséſſa relínquere, rapiénti non resíſtere, percutiénti maxíllam álteram præbére.

Poſt pauca. Lectio vj.

QUæ nímirum juſti ſimplícitas bréviter ſed ſufficiénter exprímitur, cùm prótinus ſubinféertur: Lampas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpè namque contíngit, ut eléctus quiſque qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, continuâ hìc adverſitáte deprimátur, non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem oſténdat, nulla ei obſequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véſtium pompa compónat. A cunctis verò deſpicábilis cérnitur, & hujus mundi glóriâ indígnus æſtimátur; ſed tamen ante occúlti Júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corrúſcat. Honorári métuit, déſpici non réfugit: corpus continéntiâ ámicit: ſolâ in ánimo dilectióne pinguéſcit: mentem ſemper ad patiéntiam præparat, & eréctus pro juſtítia de percéptis contuméliis exúltat: afflíctis ex corde compátitur: de bonórum proſperitátibus quaſi de própriis lætátur: ſacri verbi pábula in mente ſollícitus rúminat; & inquisítus quódlibet éloqui dupplíciter, ignórat.

Lectio ij.

VOlo autem vos ſine ſollicitúdine eſſe. Qui ſine uxóre eſt, ſollícitus eſt quæ Dómini ſunt, quómodò pláceat Deo. Qui autem cum uxóre eſt, ſollícitus eſt quæ ſunt mundi, quómodò pláceat uxóri, & divíſus eſt. Et múlier innúpta & virgo cógitat quæ Dómini ſunt, ut ſit ſancta córpore & ſpíritu. Quæ autem nupta eſt, cógitat quæ ſunt mundi, quómodò pláceat viro. Porrò hoc ad utilitatem veſtram dico, non ut láqueum vobis injíciam, ſed ad id quod honéſtum eſt, & quod facultátem præbeat ſine impediménto Dóminum obſecrándi.

Lectio iij.

SI quis autem turpem ſe vidéri exíſtimat ſuper vírgine ſua, quòd ſit ſuper adulta, & ita opórtet fieri: quod vult fáciat; non peccat, ſi nubat. Nam qui ſtátuit in corde ſuo firmus, non habens neceſſitátem, poteſtátem autem habens ſuæ voluntátis, & hoc judicávit in corde ſuo ſerváre vírginem ſuam, bene facit. Igitur & qui matrimónio jungit vírginem ſuam, bene facit; & qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta eſt legi quanto témpore vir ejus vivit. Quòd ſi dormíerit vir ejus, liberáta eſt: cui vult nubat, tantùm in Dómino. Beátior autem erit ſi ſic permánſerit, ſecundùm meum consílium. Puto autem quòd & ego Spíritum Dei hábeam.

IN II. NOCTURNO.

Ex Libro Sancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris de diſciplína & hábitu Vírginum. *Paulò poſt initium.*

Lectio iv.

NUnc nobis ad Vírgines ſermo eſt, quarum quò ſublímior glória eſt, major & cura eſt. Flos eſt ille Eccleſiáſtici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ ſpiritális, læta índoles, laudis & honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo reſpóndens ad ſanctimóniam Dómini, illúſtrior pórtio gregis Chriſti. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Eccléſiæ matris glorióſa fœcúnditas: quantòque plùs copióſa virgínitas número ſuo addit, tantò plùs gáudium matris augéſcit.

Lectio v.

ıas lóquimur, has
ıortámur affectió-
ıs quàm poteſtáte:
ɔd extrémi & mí-
. humilitátis noſtræ
ım cónſcii, áliquid
úram licéntiæ vin-
; ſed quòd ad ſol-
ıem magis cauti,
diáboli infeſtatió-
ímus. Neque inánis
ıtió eſt, & vana
, quæ ad ſalútis
ɔnſulit, quæ Do-
& vitália præcép-
ódit; ut quæ ſe
dicáverint, & à
concupiſcéntia re-
s, tam carne quàm
ſe Deo vóverint,
ment opus ſuum
præmio deſtiná-
ſec ornári jam aut
cuiquam, niſi Dó-
ıo, ſtúdeant; à
mercédem virgi-
xpéctant, dicénte
on omnes cápiunt
, ſed illi quibus
eſt.

Lectio vj.

ıuò quoque per
nc Angeli vocem
ntiæ munus oſtén-
virgínitas prædi-
Hi ſunt, inquit,
ı muliéribus ſe non
ıavérunt; vírgi-
nes enim permansérunt: Hi ſunt qui ſequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantùm máſculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, & fœminas prætérit, ſed quóniam fœmina viri pórtio eſt, & ex eo ſumpta atque formáta eſt, in Scriptúris ferè ómnibus ad protopláſtum Deus lóquitur, quia ſunt duo in carne una, & in máſculo ſimul ſignificátur & fœmina. Quod ſi Chriſtum continéntia ſéquitur, & regno Dei virgínitas deſtinátur; quid eſt illis cum terréno cultu & cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géſtiunt, Deum offéndunt?

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 25.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Simile erit regnum cœlórum decem Virgínibus, quæ accipiéntes lámpades ſuas exiérunt óbviam ſponſo & ſponſæ. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. Homil. 12.

OMnes lámpades habent, ſed omnes óleū non habent, quia plerúmque bona in ſe ópera cum eléctis & réprobi oſténdunt: ſed ſoli ad ſponſum cum óleo véniunt, quia de his quæ foris égerint, intùs glóriam requírunt. Unde per pſalmíſtam quoque de ſancta electórum Ecclésia dícitur: Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs. Moram autem faciénte ſponſo, dormitavérunt omnes & dormiérunt; quia dum veníre Judex ad extrémum judícium differt, elécti & réprobi in mortis ſomno ſopiúntur.

Poſt pauca. Lectio viij.

DE advéntu ſponſi clamor in média nocte fit, quia ſic dies judícii ſurrépit, ut prævidéri non váleat quando venit. Unde ſcríptum eſt: Dies Dómini ſicut fur in nocte, ita véniet. Tunc omnes vírgines ſurgunt, quia & elécti & réprobi à ſomno ſuæ mortis excitántur. Lámpades ornant, quia ſua ſecum ópera númerant, pro quibus ætérnam recípere beatitúdinem expéctant. Sed lámpades fatuárum Vírginum extinguúntur, quia eárum ópera quæ clara homínibus foris apparuérunt, in advéntu Júdicis intùs obſcurántur; & à Deo retributiónem non invéniunt, quia pro eis recepérunt ab homínibus laudes quas amavérunt.

Lectio ix.

QUid eſt autem quòd tunc à prudéntibus óleum petunt, niſi quòd in advéntu Júdicis, cùm ſe intùs vácuas invénerint, teſtimónium foris quærunt? Sed prudéntes Vírgines reſpóndent, dicéntes: Ne fortè non ſufficiat nobis & vobis, ite pótiùs ad vendéntes, & émite vobis. Sed dum irent émere, venit ſponſus: Quæ autem parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias: & clauſa eſt jánua. O! ſi ſápere in cordis paláto poſſis, quid admiratiónis habet quod dícitur, Venit ſponſus? Quid dulcédinis! Intravérunt cum eo ad núptias? Quid amaritúdinis! Et clauſa eſt janua? Tunc regni janua lugéntibus claudétur, quæ modò quotídie pœniténtibus apéritur: Erit namque &

tunc pœniténtia, ſed fructuóſa jam non erit, quia nequáquàm tunc véniam ínvenit, qui modò aptum véniæ tempus perdit.

DIE FESTO
PRO SS. MULIERIBUS.

IN I. NOCTURNO.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 31.

MUlíerem fortem quis invéniet? Procul & de últimis finibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri ſui, & ſpóliis non indigébit. Reddet ei bonum, & non malum ómnibus diébus vitæ ſuæ. Quæſívit lanam & linum, & operáta eſt consílio mánuum ſuárum. Facta eſt quaſi navis inſtitóris, de longè portans panem ſuum. Et de nocte ſurréxit, dedítque prædam doméſticis ſuis, & cibária ancíllis ſuis. Conſiderávit agrum, & emit eum: de fructu mánuum ſuárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos ſuos, & roborávit bráchium ſuum.

Lectio ij.

GUſtavit & vidit quia bona eſt negotiatio ejus: Non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum ſuam miſit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fuſum. Manum ſuam apéruit ínopi, & palmas ſuas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui ſuæ à frigóribus nivis. Omnes enim doméſtici ejus veſtíti ſunt duplícibus. Stragulátam veſtem fecit ſibi: Byſſus & púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum ſenatóribus terræ. Síndonem fecit, & véndidit; & cíngulum trádidit Chananæo.

Lectio iij.

FOrtitúdo & decor induméntum ejus, & ridébit in die noviſſimo. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Conſiderávit sémitas domûs ſuæ, & panem otióſa non comédit. Surrexérunt filii ejus, & beatiſſimam prædicavérunt; vir ejus & laudávit eam. Multæ filiæ

congregavérunt divítias; tu ſupergréſſa es univérſas. Fallax gratia, & vana eſt pulchritúdo: Múlier timens Dóminum ipſa laudábitur. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus.

IN II. NOCTURNO.

De Epíſtola Sancti Auguſtini Epiſcopi ad probam Víduam.

Epiſt. 130. §. 3. *aliàs* 121.

Lectio iv.

DEbes præ amóre veræ vitæ deſolátam te putáre in hoc ſæculo, in quantálibet ejus felicitáte verséris. Nam ſicut eſt illa vera vita, in cujus comparatióne útique iſta, quæ multùm amátur, quantùm libet jucúnda atque prodúcta ſit, nec vita dicénda eſt: Sic eſt étiam ſolátium verum, ſine quo ſolátio quæcúmque ſunt terréna ſolátia, magis in eis deſolátio quàm conſolátio reperítur.

Lectio v.

DIvítiæ quippe atque faſtígia dignitátum, cæteráque hujúſmodi, quibus ſe felices eſſe putant mortáles, veræ illíus felicitátis expértes, quid áfferunt conſolatiónis? Cùm ſit eis indigére quàm eminére præſtántius; quæ plùs excrúciant adépta timóre amiſſiónis, quàm concupíta adeptiónis ardóre. Tálibus bonis non fiunt hómines boni; ſed aliúnde boni facti, bene uténdo faciunt ut iſta ſint bona. Non ſunt ergo in iis vera ſolatía, ſed ibi pótiùs ubi vera vita.

Lectio vj.

HÆc ómnia conſíderans, concérta in oratióne vincére hoc ſæculum; ora in ſpe, ora fidéliter & amánter; ora inſtánter atque patiénter; ora ut vídua Chriſti nondum habens ejus conſpéctum, cujus precáris auxílium: Et licet ſis divitíſſima, ſicut pauper ora. Nondum enim veras futúri ſæculi divítias habes, ubi nulla damna formídes. Si ea quæ ſurſum ſunt quæris & ſapis, ætérna & certa desíderas; quæ quámdiu nondum habes, étiam ſalvis ómnibus atque obſequéntibus tuis, tanquàm deſolátam reputáre te debes.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 13.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile eſt regnum cœlórum theſáuro abſcóndito in agro. Et réliqua.

Homília Sancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. de Viduis.

AGrum hunc Eccléſiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etſi divérſi, unius tamen agri fructus ſunt: nec tanta hortórum lília, quantæ aríſtæ ſégetum, méſſium ſpicæ, compluriúmque ſpátia campórum recipiéndis aptántur ſeminibus, quàm rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergò vidúitas, quæ tóties apoſtólico judício prædicátur: Hæc enim magíſtra fídei, magíſtra eſt caſtitátis. *Lectio viij.*

UNde & illi qui deórum ſuórum adultéria & probra venerántur, cœlibátûs & viduitátis ſtatuêre pœnas, ut æmuli críminum mulctárent ſtúdia virtútum; ſpécie quidem quâ fœcunditátem quærerent, ſed ſtúdio, quo propóſitum caſtitátis abolérent. Nam conféctis & miles ſtipéndiis arma depónit, & relícto officio quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut & ipſe exércitæ labóribus vitæ réquiem conſequátur, & álios ſpes futúræ quiétis ſubeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis ſtivam commíttit; & juveníli gravátus ópere, providéntiam curæ ſenílis explórat; vitem facíliùs tondére quàm prémere, ut juveneſcéntem luxúriam réprimat, & adoleſcéntem laſcíviam falce ſuccídat: Parcórum quamdam pártuum caſtitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

Lectio ix.

SImilis huic vídua; velut eméritis veterána ſtipéndiis, etſi conjúgii arma depónat, domûs tamen totíus pacem gubérnat. Etſi vehéndis onéribus otióſa, maritándis tamen junióribus próvida. Ubi

cultus utílior, ubi fructus ubérior ſit, quorum cópiam áptior ſeníli gravitáte diſpónit. Itaque ſi maturióribus pótiùs quàm junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam eſſe quàm víduã? Quòd ſi perſecutóres fidei, perſecutóres étiam fuérunt viduitátis, útique fidem perſequéntibus vidúitas, non pro ſupplício fugiénda eſt, ſed tenénda pro præmio.

LECTIONES COMMUNES
PRO DIEBUS INTRA OCTAVAM

Cujuſcumque dignitatis & tituli ſit Sanctus de quo ſit Octava, tam pro Octava ſolemni quàm non ſolemni.

DIE DOMINICA
INTRA OCTAVAM

Duplex-minus.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO

Duæ primæ Lectiones de die intra Octavam occurrente ut infra. Deinde ſequens dicitur.

Sermo Sancti Hierónymi Presbyteri.

Contra Vigilantium.

Lectio vj.

DIcis in Libéllo tuo, quòd dum vívimus, mútuò pro nobis oráre póſſumus: poſtquàm autem mórtui fuérimus, nullíus ſit pro ália exaudiénda orátio. Si Apóſtoli & Mártyres adhuc in córpore conſtitúti, poſſunt oráre pro cæteris, quando pro ſe adhuc debent eſſe ſollíciti; quantò magis poſt corónas, victórias & triúmphos? Unus homo Móyſes ſexcéntis míllibus armatórum impetrat à Deo véniam; & Stéphanus imitátor Dómini ſui, & primus Martyr in Chriſto, pro perſecutóribus véniam deprecátur: Et poſtquàm cum Chriſto eſſe cœpérunt, minùs valébunt?

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 11.

IN illo témpore : Dixit Jeſus Diſcípulis ſuis : Quis veſtrûm habébit amícum & ibit ad illum médiâ nocte & dicet illi: Amíce cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homília Sancti Basílii Epíſcopi.

Conſtit. Monaſt. Cap. 1.

HOc exémplum idcircò nobis à Dómino propónitur, ut dóceat nos in fide firmos eſſe & pertináces. Exémplum enim ſumit ab hómine ad hóminem, ut diſcas nunquàm deſperáre ; ut cùm petíeris nec accéperis, non desíſtas tamen quoad accípias, ſi modò, quod Deus vult, póſtules : Neque díxeris, peccátor ſum, & ídeò non exáudior. Verùm enim verò ne ſpem abjíceres, idcírcò ait : Et ſi non proptéreà quod amícus ejus ſit, dabit illi : Propter improbitátem tamen ejus dabit illi quotquot habet neceſsários. Flagrándum autem eſt non ſégniter, neque mente huc & illuc divagánte ; síquidem quiſquis eſt ejúſmodi, non ſolùm non conſecutúrus eſt quæ petet ; imò verò Dóminum magis exacerbábit.

Lectio viij.

SI enim cùm áliquis coram príncipe ſtat, ac lóquitur, ſtat cum multo timóre, atque tum extérnum tum intérnum ánimæ óculum nequáquàm vagum, ſed inténtum habet, quantò magis coram Deo cum timóre & tremóre ſtandum eſt mente totâ in illum ſolum, nuſquam verò áliò inténta. Nam ipſe non extérnum hóminem modò videt ut hómines, ſed intérnum étiam intuétur. Quod ſi à peccato debilitátus non potes citra mentis aberratiónem precári, quantùm potes vim tibi ínferas, ac conſtánter ſta coram Deo, mente in illum defixâ, eâque ad ſeípſam advocátâ ; ſicque ignóſcet Deus, quóniam non ex contémptu, ſed ex infirmitáte, ut cónvenit ſtare coram Deo non potes. Si ſic vi tibi illátâ, omne opus bonum perfícias, ne ſuperſéderis, quoad petíta conſequáre : Sed patiénter fores ejus pulſa cùm petis. Vis díſcere, ô di-

léćte, quómodò patiéntes fúerint ſancti, nec ſpem abjécerint? Imitáre fidem Abrahæ, áccipe exémpla.

Lectio ix. Homilia in Evangelium Dominicæ occurrentis cum prima tantùm ejus parte.

DIE SECUNDA.

Sermo S. Basílii Epíſcopi.

Oratio in 40. Martyr.

Lectio ij.

HI ſunt qui accéptam à Deo noſtram regiónem, quaſi turres quædam contra adverſariórum incúrſum muniéntes, refúgium éxhibent. Beneficium hoc, fratres dilectíſſimi, grátiam hanc minimè ceſſántem à Deo obtinémus. Parátum eſt hìc chriſtiánis auxílium. Qui áliquâ prémitur angúſtiâ, ad hos confúgit; qui rursùs lætátur, ad hos recúrrit: Hic ut à malis liberétur, ille ut duret in rebus lætis. Hæc múlier orans pro filiis audítur, peregrinánti viro réditum incólumem, ægrotánti verò ſalútem implórat & óbtinet.

Lectio iij.

O Sanctum chorum! ô ſacrum órdinem! ô cúneum inexpugnábilem! ô commúnes humáni géneris cuſtódes! óptimi curárum ſócii, precum ac votórum ínvicem ſuffragatóres! legáti apud Deū potentíſſimi! Aſtra mundi, flores eccleſiárum, vos non terra contéxit, ſed cœlum excépit. Apértæ ſunt vobis paradíſi portæ, dignum proféctò exercítibus angelórum, patriárchis, prophétis & juſtis ómnibus ſpectáculum.

DIE TERTIA.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 1. in C. 2. Ep. Joan.

Lectio ij.

JOánnes quid dixit: Si quis peccáverit, advocátum habémus ad Patrem Jeſum Chriſtum juſtum. Sed dicet áliquis: Ergo ſancti nos petunt pro nobis? Ergo & epíſcopi & præpóſiti non petunt pro pópulo? Sed atténdite Scriptúras, & vidéte quia & præpóſiti commendant ſe pópulo. Nam apóſtolus dicit plebi: Orántes ſimul &

& pro nobis. Orat Apóſtolus pro plebe, orat plebs pro Apóſtolo. Orámus pro vobis, fratres, ſed & vos, oráte pro nobis. Invicem pro ſe ómnia membra orent. Caput pro ómnibus interpéllet.

Lectio iij. Serm. 280.

BEnedíxit Dóminus pusíllos cum magnis. Non nobis parùm videátur quòd ejus córporis membra ſumus, cujus & illi quibus æquiparári non póſſumus. Quia ſi unum membrum pátitur, compatiúntur ómnia membra; ità, cùm glorificátur unum membrum, congáudent ómnia membra. Glória cápiti unde consúlitur, & ſuperióribus mánibus, & ínfimis pédibus? Sicut ille unus ánimam ſuam pro nobis póſuit, ita & imitáti ſunt Mártyres, & ánimas pro frátribus poſuérunt. Fructus labóris ergo illórum étiam nos ſumus. Mirámur eos, miſerántur nos. Gratulámur eis, precántur pro nobis.

DIE QUARTA.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

In Vig. Ss. Petri & Pauli.

Lectio ij.

TRia ſunt quæ in feſtivitátibus Sanctórũ vigilánter conſideráre debémus: auxílium Sancti, exémplum ejus, confuſiónem noſtram. Auxílium ejus, quia qui potens in terra fuit, poténtior eſt in cœlis ante fáciem Dómini Dei ſui. Si enim, dum hìc víveret, miſértus eſt peccatóribus, & orávit pro eis; nunc tantò ámpliùs, quantò vériùs agnóſcit miſérias noſtras, orat pro nobis Patrem: quia beáta illa pátria caritátem ejus non immutávit, ſed augmentávit: neque enim quia impaſsíbilis omníno, ídeò & incompaſsíbilis factus eſt.

Lectio iij.

DEbémus étiam atténdere exémplum ejus, quia quándiu in terris viſus eſt, & cum homínibus converſátus eſt, non declinávit neque ad déxteram, neque ad ſiníſtram, ſed viam régiam ténuit donec veníret ad illum qui

dicit: Ego ſum via, véritas & vita. Intuémini humilitátem óperum ejus, auctoritátē verbórum ejus, & tunc vidébitis quómodò tam verbo quàm exémplo lúxerit inter hómines: quália nobis veſtígia derelíquerit, ut ambulémus per ea, & non errémus in eis. Verè, juxta Prophétam, sémita juſti recta eſt: rectus callis juſti ad ambulándum.

DIE QUINTA.

De Sermóne S. Bernárdi Abbátis.

In Vig. Ss. Petri & Pauli.

Lectio ij.

DIligentióri intúitu, in feſtivitátibus Sanctórum, confuſiónem noſtram inſpiciámus, quia homo ille símilis nobis fuit paſsíbilis, ex eódem luto formátus ex quo & nos. Quid ergo eſt quòd non ſolùm difficile, ſed & impoſsíbile crédimus ut faciámus ópera quæ fecit: Confundámur, fratres, & contremiſcámus. Hómines iſti fuérunt qui præceſsérunt nos, qui tam mirabíliter præceſsérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuiſſe credámus. Sic ergo & gaudére, & confúndi debémus: gaudére, quia patrónos præmíſimus; confundi, quia eos imitári non póſſumus.

Lectio iij.

ITa ſemper gáudium noſtrum in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane condíri debet, ut ſemper non ſolùm extréma, ſed & prima gáudii luctus óccupet, quia etſi magna eſt gaudiórum matéria, ſed máxima eſt dolórum. Verè nobis rubor confuſiónis ſunt, quos vix audeámus reſpícere, ne dicam, imitári. Orémus ergo eos, ut ipſi propítium nobis reddant amícum ſuum, júdicem noſtrum, qui eſt Deus benedíctus in ſæcula. Amen.

DIE SEXTA.

Sermo Sancti Ambróſii Epíſcopi.

Epiſt. 22. ad Marcellinam ſororem.

Lectio ij.

GRátias tibi, Dómine Jeſu, quòd hoc témpore tales nobis Sanctórum ſpíritus excitáſti, quo Eccléſia tua ſancta majóra præſídia deſíderat. Agnóſcant omnes quales ego propugnató-

res requíram. Hos ego acquisívi tibi, plebs ſancta, qui proſint ómnibus, némini nóceant: tales ego ámbio defensóres: tales mílites hábeo; hoc eſt, non ſæculi mílites, ſed mílites Chriſti.

Lectio iij.

NUllam ego de tálibus invídiam tímeo, quorum quò majóra, eò tutióra patrocínia ſunt. Horum étiam illis ipſis qui mihi ínvident, opto præsídia. Véniant ergo, & vídeant ſtipatóres meos: tálibus me armis ambíri non nego. Nos etſi eos vidére non póſſumus, ſentímus tamen.

DIE SEPTIMA.

De Sermóne S. Cæsárii Epíſcopi.

Serm. 230. in App. apud Aug. Lectio ij.

QUando feſtivitátes cólimus, fratres caríſſimi, diligénter debémus atténdere, & totis víribus laboráre, ut quod viſibíliter cólitur, in nobis inviſibíliter compleátur. Qui nec caſtitátem cuſtódit in córpore, nec puritátem tenet in mente, quóties ſanctæ ſolemnitátes advéniunt, in córpore vidétur habére gáudium, in corde non célebrat niſi luctum. Quale enim gáudium poteſt habére, in cujus ánima multis vítiis occupáta magis diábolus probátur habitáre quàm Chriſtus? Nos verò, fratres caríſſimi, etiámſi nobis áliqua, ut ſolet fieri, peccáta ſubrépunt, quantùm póſſumus, cum Dei adjutório laborémus jejúniis, vigíliis, oratiónibus, eleemóſynis mundáre sórdida, ut véniens Dóminus in nobis, nihil invéniat quod óculos ſuæ majeſtátis offéndat.

Lectio iij. Serm. 265.

FIlios & omnes famílias veſtras admonéte, fratres, ſemper ut caſtè & juſtè ac ſalúbriter vivant: nec ſolùm eos verbis, ſed étiam exémplis ad bona ópera provocáte. Ante ómnia ubicúmque fuéritis ſive in domo, ſive in itínere, ſive in convívio, ſive in conceſſu, verba túrpia & luxurióſa nolíte ex ore veſtro proférre, ſed magis vicínos & próximos veſtros júgiter admonéte, ut ſemper quod bonum eſt

xcvj Lectione ... comm... pau...

lécte, quómo... ...
tes fúerint ...
ſpem abjécerint ...
fidem Abrahæ ...
exémpla.

Lectio ix.
Evangeliu...
currentis
tùm ej...

...non ...erè, jux-...
D ...in, sémita juſ-...
S ...eſt: rectus callis
...i ad ambulándum.

DIE QUINTA.

De Sermóne S. Bernárdi Abbátis.

In Vig. Ss. Petri & Pauli. Lectio ij.

Diligentióri intúitu, in feſtivitátibus Sanctórum, confuſiónem noſtram inſpiciámus, quia homo ille ſimilis nobis fuit paſsíbilis, ex eódem luto formátus ex quo & nos. Quid ergo eſt quòd non ſolùm difficile, ſed & impoſsíbile crédimus ut faciámus ópera quæ fecit: Confundámur, fratres, & contremiſcámus. Hómines iſti fuérunt qui præceſsérunt nos, qui tam mirabíliter præceſsérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuiſſe credámus. Sic ergo & gaudére, ...

...hus intra o... ...ſúndi debemus: ... quia patró... ...us; con... ...itári.

...arum in ... lacrymárum, lacrymaru... condiri debet, ut ſemper non ſolùm extréma, ſed & prima gáudii ... occupet, quia etſi luctus ... eſt gaudiórum magna, ſed máxima eſt doléria, ... Verè nobis rubor lórum. ... confuſiónis ſunt, quos vix audeámus reſpicere, ne dicam, imitári. Orémus ergo eos, ut ipſi propitium nobis reddant amicum ſuum, júdicem noſtrum, qui eſt Deus benedictus in ſæcula. Amen.

DIE SEXTA

Sermo Sancti Ambróſ... Epiſcopi.

Epiſt. 22. ad Marcel...nam ſororem. Lectio ij.

GRátias tibi, Do...ne Jeſu, quòd ... témpore tales ... bis Sanctórum ſpíritus ... citáſti, quo Eccléſia ... ſancta majóra præſídi... ſíderat. Agnóſcant om... quales ego propugn...

...zunes
...go ac
...ancta
..., né

...de tálibus
...meo, quo-
...ra, eò tu-
...a ſunt. Ho-
...llis ipſis qui
...t, opto præ-
...ant ergo, &
...atóres meos:
... armis ambíri
... Nos etſi eos
...n póſſumus, ſen-
...en.

SEPTIMA.

...rmóne S. Cæſárii Epíſcopi.
...230. *in App. apud*

Lectio ij.

QUando feſtivi-
tátes cólimus,
fratres cariſſimi,
...enter debémus attén-
..., & totis víribus labo-
..., ut quod viſibiliter
...tur, in nobis inviſibi-
...r compleátur. Qui nec
...titátem cuſtódit in cór-
...re, nec puritátem te-
...t in mente, quóties ſanc-

...panes ab amico ſuo
...lans, & in ipſa pe-
... intentióne perſiſ-
...n defraudátur o-
...ſunt iſti tres pa-
...myſtérii cœ-
...m. Quòd ſi
...m Deum
... tibi,
...póteris
... ma-
re quan...
... verò, fratres ... qui
etiámſi nobis áliqua ...
let fieri, peccáta ſub...
punt, quantùm póſſumus, cum Dei adjutório laborémus jejúniis, vigíliis, oratiónibus, eleemóſynis mundáre sórdida, ut véniens Dóminus in nobis, nihil invéniat quod óculos ſuæ majeſtátis oſféndat.

Lectio iij. *Serm. 265.*

FIlios & omnes famílias veſtras admonéte, fratres, ſemper ut caſtè & juſtè ac ſalúbriter vivant: nec ſolùm eos verbis, ſed étiam exémplis ad bona ópera provocáte. Ante ómnia ubicúmque fuéritis ſive in domo, ſive in itínere, ſive in convívio, ſive in concéſſu, verba túrpia & luxurióſa nolíte ex ore veſtro proférre, ſed magis vicínos & próximos veſtros júgiter admonéte, ut ſemper quod bonum eſt

& honéſtum, loqui ſtúdeant, ne fortè detrahéndo, mala loquéndo, & in ſanctis feſtivitátibus choros ducéndo, & cántica luxurióſa & túrpia proferéndo, de lingua ſua, unde debúerant Deum laudáre, inde ſibi vúlnera videántur infligere. Iſti enim infelíces & míſeri hómines, qui balatiónes & ſaltatiónes ante ipſas baſílicas Sanctórum exercére nec métuunt, nec erubéſcunt! Etſi Chriſtiáni ad Eccléſiam vénerint, Pagáni de Eccléſia revertúntur, quia iſta conſuetúdo balándi de paganórum obſervatióne remánſit.

DIE OCTAVA.

Duplex-minus

IN NOCTURNO

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis. *Lectio ij.*

ILlórum lauda virtútem quorum jam certa victória eſt: illos devótis extólle præcóniis quorum ſecúrè potes adgaudére corónis. Secúrè laudántur hómines qui non ſuâ jam vivunt vitâ, ſed Dei. Non enim eſt quò vánitas intret, ubi véritas jam totum occupávit. Sed quænam eſt, inquit, glória Sanctis? Ad quid ergo Sanctis laus noſtra? Ad quid glorificátio noſtra? Ad quid noſtra hæc ipſa ſolémnitas? Quò eis terrénos honóres quos juxta verácem Filii promiſſiónem honoríficat Pater cœléſtis? Quò eis præcónia noſtra? pleni ſunt. Prorſus ita eſt, dilectiſſimi; honórum noſtrórum Sancti non egent, nec quidquam eis noſtrâ devotióne præſtátur, plenè quòd eórum memóriam venerámur, noſtrâ intereſt, non ipsórum. Vultis ſcire quantùm intereſt noſtrâ? Ego in me, fáteor, ex hâc recordatióne séntio deſidérium véhemens inflammári. Quando & nos addémur ad patres noſtros? Quando eſſentiáliter præſentábimur eis? Hoc enim primum deſidérium, quod in nobis Sanctórum memória éxcitat, ut eórum tam optábili ſocietáte fruámur. Ut eam glóriam nobis ſperáre líceat, & ad tantam beatitúdinem adſpiráre, ſummópere nobis deſideránda ſunt ſuffrágia Sanctórum, ut quod poſ-

ſibilitas noſtra non obtinet, eórum nobis interceſſióne donétur. Miſerémini meî, miſerémini meî ſaltem vos amíci meí. Noſtis ipſi perículum noſtrum: noſtis figméntum noſtrum: noſtis ignorántiam noſtram, & dolos adverſariórum: noſtis eórum ímpetus & noſtram fragilitátem. Vobis enim loquor qui in eádem tentatióne fuíſtis, qui eóſdem ſuperáſtis conflíctus: qui eóſdem láqueos evasíſtis: qui didicíſtis ex his quæ paſſi eſtis, compaſſiónem.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 11.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Quis veſtrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homília Sancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 7. in Luc. num. 87.

ALius præcépti locus eſt, ut in ómnibus moméntis, non ſolùm diébus, ſed étiam nóctibus orátio deferátur. Vides enim quòd iſte qui médiâ nocte perréxit, tres panes ab amíco ſuo póſtulans, & in ipſa peténdi intentióne persíſtens, non defraudátur orátis. Qui ſunt iſti tres panes, niſi myſtérii cœléſtis aliméntum. Quòd ſi díligas Dóminum Deum tuum, non ſolùm tibi, ſed étiam áliis póteris emeréri. Quis autem amícior nobis, quàm qui pro nobis corpus ſuum trádidit? Ab hac média nocte panes David pétiit & accépit. Pétiit quando dicébat: Médiâ nocte ſurgébam ad confiténdum tibi. Neque enim tímuit ne excitáret dormiéntem quē ſcit ſemper vigilántem. Et ídeò ſcriptórum mémores nóctibus ac diébus oratióni inſtántes, peccátis noſtris véniam poſtulémus. Nam ſi ille tam ſanctus & qui regni erat neceſſitátibus occupátus, ſépties in die laudem Dómino dicébat matutínis & veſpertínis ſacrificiis ſemper inténtus, quid nos fácere opórtet, qui eò ámpliùs rogáre debémus quò frequéntiùs carnis fragilitáte delínquimus; ut de via laſſis & iſtíus ævi curſu, ac vitæ humánæ anfráctu gráviter fati-

gátis, panis refectiónis deéſſe non poſſit, qui hóminis corda confirmet? Nec ſolùm médiâ nocte Dóminus, ſed ómnibus prope docet vigilándum eſſe moméntis: venit enim & veſpertinâ, & ſecúndâ & tértiâ vigíliâ, & pulsáre conſuévit. Beáti itaque ſervi illi, quos cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilántes.

CANON PRO PATRONIS, UBI DEEST PROPRIUS.

Ex Concílio Mediolanénſi tértio ſub ſancto Cárolo. *Anno 1573. Tit. 1.*

QUò religióſiùs íncolæ uniuſcujúſque Paróchiæ feſtum diem colant illíus Sancti Sanctæve cujus patrocínio Parochiális Eccléſia dicáta eſt, cohortatiónibus agat Párochus, ut ánimo piè répetant religióſas ejus ſanctárum virtútum exercitatiónes; quarum méritis in cœlum ille vocátus, cùm ſempitérna glória perfruátur, pro caritáte quâ abúndat, eórum quorum ſalútis patrocínium ſuſcépit, preces Deo offert. Die Sancti qui Paróchiæ patrónus eſt & cuſtos, quò ad illíus imitatiónem magis fidéles inflammenéntur, id Párochus præſtet, cùm frequéntior in Eccléſia pópulus adeſt, ut ipſe aut álius in ſuggéſtu res ejus ſanctè admirabilitérque geſtas, morum diſciplínam, pietátis ſtúdia ac virtútes pronúntiet.

OFFICIUM B. MARIÆ
IN SABBATO

Incipit à Veſperis Feriæ ſextæ præcedentis & terminatur ad Nonam. Fit more ſemiduplicis - minoris. Singulis diebus Sabbati extra Vigilias, Octavas ſolemnes, aut niſi occurrat Feſtum ſemiduplex-minus & ſupra, fit Officium de Beata Maria Virgine, de ſimplici verò occurrente commemoratio. Si Feriâ ſextâ celebretur Feſtum duplex vel ſemiduplex, in Veſperis fit tantùm commemoratio de B. Maria V. Si Feſtum ſolemne aut ſupra celebretur, commemoratio nulla.

Ad Vesperas & cæteras Horas, etiam ad Laudes, ſi non continuo dicantur, præmittitur Salutatio Angelica ſequens altâ voce

Ave María grátiâ plena: Dóminus tecum:
℟. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

Pſalmi de Feria in toto Officio.

AD VESPERAS

Pater. Ave. Sancti Spirítûs. *Salutatio Angelica* Ave. Deus in adjutórium. Dómine ad adjuvándum. Glória. Sicut erat. Allelúia.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum Geneſ. 3.

AIt Dóminus Deus ad ſerpéntem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum & ſemen illíus: ipſa cónteret caput tuum.

HYMNUS

AVe, maris ſtella,
Dei mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Evæ.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.

Monstra te eſſe matrem:

Sumat per te préces,
Qui pro nobis nátus,
Tulit eſſe tuus.

VIRGO ſinguláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos,
Mites fac & caſtos.

VITAM præſta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jeſum,
Semper collætémur.

SIT laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino.

℟. Et delectábitur ſuper Salutári ſuo. *Pſ.* 34.

Ad Magníficat

Ant. 7. Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxíſti: quinímò beáti qui áudiunt verbum Dei, & cuſtódiunt illud. *Luc.* 11. *Oratio de Laud.*

Non fiunt Suffragia.

Ad COMPLETORIUM *Hymnus* Virgo Dei Génitrix *ut in Pſalterio* pag. 42. *Cætera ut in Feriis per Annum* pag. 196.

Preces dicuntur.

AD MATUTINUM

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Pſalmus Venite pag. 7.

IN NOCTURNO

Novem Pſalmi de Sabbato ſub tribus Antiphonis ſequentibus, una nempe ſuper tres Pſalmos cum Glória *poſt unumquemque Pſalmum.*

Ant. 1. Ave, grátiâ plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 8. Ecce concípies in útero, & páries filium: vocábis nomen ejus Jeſum. *Luc.* 1.

Ant. 2. Quod naſcétur ex te ſanctum, vocábitur filius Dei. *Luc.* 1.

℣. Confiteántur tibi pópuli Deus.

℟ Terra dedit fructum ſuum. *Pſ.* 66.

Secretò Pater. *Altâ voce* Et ne nos indúcas.

Benedictiones ante Pſalterium pag. 3.

Duæ primæ Lectiones de Scriptura occurrente, tertia verò de B. M. V. ut infra ſecundùm Menſium diverſitatem. Si in Sabbato occurrat commemor. facienda de aliquo ſimplici, tùnc prima Lectio erit Scriptura occurrens ex qua fit una; ſecunda de B. M. V. tertia verò de Feſto cujus fit commemoratio.

℟. *j.* Audite, domus David: dabit Dóminus ipſe vobis ſignum: * Ecce Virgo concípiet & páriet filiũ, & vocábitur nomen ejus Emmánuël.

℣. Chriſti generátio ſic erat: Mater ejus María invénta eſt in útero habens de Spíritu Sancto: hoc autem totum factum eſt, ut adimplerétur quod dictum eſt à Dómino: * Ecce. *Iſ.* 7. *Matt.* 1.

℟. *ij.* Quod in ea natum eſt, de Spíritu Sancto eſt: páriet autem filium: * Ipſe ſalvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórũ.

℣. Creávit Dóminus novum ſuper terram: fœmina circúmdabit virum. * Ipſe. *Matt.* 1. *Jerem.* 32.

℟ *iij.* Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: * Véritas de terra orta eſt, & juſtítia de cœlo proſpéxit.

℣. De María natus eſt Jeſus qui vocátur Chriſtus. * Véritas. Glória. * Véritas. *Pſ.* 84. *Matt.* 1.

Te Deum.

AD LAUDES

Ant. 4. BEnedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Ant. 3. Tota pulchra es, & mácula non eſt in te. *Cant.* 4.

Ant. 5. Multæ filiæ congregáverunt divítias: tu ſupergréſſa es univérſas. *Prov.* 31.

Ant 7. In omni gente.

CANTICUM *Judith* 13.

LAudáte Dóminum Deum noſtrum, * qui non deséruit ſperántes in ſe.

Et in me ancíllâ ſuâ adimplévit miſericórdiam ſuam * quam promiſit dómui Iſráël.

Et interfécit in manu mea * hoſtem pópuli ſui.

Benedícta es tu, fília, à Dómino Deo excélſo * præ ómnibus muliéribus ſuper terram.

Benedíctus Dóminus * qui creávit cœlum & terram:

Qui te diréxit * in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum.

Ant. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te, Deus Iſraël. *Judith.* 13.

Ant. 6. Venit lumen tuum, & glória Dómini ſuper te orta eſt. *Iſ.* 60.

Capitulum Galat. 14.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus

Filium ſuum, factum ex mulíere, factum ſub lege, ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. Benedixíſti, Dómine, terram tuam;

℟. Avertíſti captivitátem Jacob. *Pſ.* 84.

Ad Benedíctus

Ant. 6. Deus oſténdet ſplendórem ſuum in te omni qui ſub cœlo eſt. *Baruch.* 5.

Oratio

GRátiam tuam, quæſumus, Dómine, méntibus noſtris infúnde, ut qui, Angelo nuntiánte, Chriſti Filii tui incarnatiónem cognóvimus, per paſſiónem ejus & crucem ad reſurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Non fiunt Suffragia.

AD HORAS

In fine Hymnorum Doxologia

QUI natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

Antiphonæ de Laudibus, quartâ omiſſâ.

AD PRIMA

Canon de Feria occur *Preces dicuntur.* *A* *teras Horas Oratio* *pra ad Laudes.*

AD TERTIA

Capitulum ut in *Veſperis.*

℟. *brev.* Recordát Dóminus miſeric ſuæ. Recordátus. ℣. ritátis ſuæ dómui Recordátus. Glória cordátus. *Pſ.* 97.

℣. Deus operát ſalútem in médio t

℟. Tu confregíſ pita dracónis. *Pſ.*

AD SEXTA

Capitulum de Lau

℟. *brev.* Homo eſt in ea. Homo. ipſe fundávit eam mus. Homo. Glória mo. *Pſ.* 86.

℣. Elégit eam nus ℟. In habitati ſibi. *Pſ.* 131.

AD NONA

Capitulum Judith

NOmen tuum nus ita magnifi ut non recédat la de ore hóminum mémores fúerint

Dómini in ætérnum.

℟. *brev.* Vultum tuum deprecabúntur. Vultum. ℣. Omnes dívites plebis. Vultum. Glória. Vultum.

℣. Mémores erunt nóminis tui ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Pſ.* 44.

Lectiones de B. Maria V. in Sabbato pro ſingulis Menſibus.

MENSE MAIO.

Ex Libris Sancti Auguſtíni Epíſcopi de Trinitáte.

Lib. 13. Cap. 18.

Lectio iij.

POterat Deus hóminem ſuſcípere non de génere Adam: ſed méliùs judicávit & de ipſo quod victum fúerat génere aſsúmere hóminé per quem géneris humáni vínceret inimícum: & tamen, ex vírgine; cujus concéptum, ſpíritus non caro, fides non libído, prævénit. Naſcebátur homo, nullum habens, nullum habitúrus omníno peccátum; per quem renaſceréntur liberándi à peccáto qui naſci non poſſent ſine peccáto. Oportébat ítaque ut concupiſcéntia nulla ibi eſſet omníno, quando concipiebátur vírginis partus: in quo nihil dignum morte fúerat inventúrus (& eum tamen occisúrus) autor mortis, autóris vitæ morte vincéndus: victor primi Adam & tenens genus humánum, victus à ſecúndo Adam & amíttens genus christiánum; ut decéptor ille ab eo vincerétur génere, quod víceret críminé.

MENSE JUNIO.

Sermo Sancti Petri Chrysólogi.

Lectio iij. *Serm. 143.*

COncépit virgo, virgo péperit: non te concéptus turbet; partus te non confúndat auditus, quando virgínitas, quidquid eſt humáni pudóris, excúſat. Aut quæ ibi verecúndiæ læſio, ubi init Déitas cum amíca ſibi ſemper integritáte consórtium? Ubi eſt intérpres ángelus; fides, prónuba; deſponsátio, cáſtitas; donátio, virtus; judex, consciéntia; cauſa, Deus, concéptus, intégritas; virgínitas, partus, virgo, mater? Nemo ergo júdicet humáno modo quod divíno géritur ſacraménto: nemo myſtérium cœléſte diſcúrrat ratióne terrénâ.

MENSE JULIO.

Ex Libro Morálium Sancti Gregórii Papæ.

Lib. 18. Cap. 27. Art. 36.

Lectio iij.

MEdiátor Dei atque hóminum homo Chriſtus Jeſus, non, ſicut iſte hæréticus déſipit, alter in humanitáte, alter in Deitáte eſt: non purus homo concéptus atque éditus, poſt per méritum ut Deus eſſet, accépit, ſed nuntiánte ángelo, & adveniénte Spíritu, mox Verbum in útero, mox intra úterum Verbum caro, & manénte incommutábili eſſéntiâ quæ eſt ei cum Patre & cum Sancto Spíritu coætérna, aſſúmpſit intra virgínea víſcera, unde & impaſſíbilis pati, & immortális mori, & ætérnus ante ſæcula, temporális poſſet eſſe in fine ſæculórum; ut per ineffábile ſacraméntum, concéptu ſancto & partu inviolábili ſecúndùm veritátem utriúſque natúræ, éadem virgo & ancílla Dómini eſſet & mater. Sic quippe ei ab Eliſabeth dícitur: Unde hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? & ipſa Virgo concípiens dixit: Ecce ancílla Dómini; fiat mihi ſecúndùm verbum tuum.

MENSE AUGUSTO.

Sermo S. Procli Epíſcopi.

In S. Deip. Orat. 6.

Lectio iij.

QUibus encomiórum colóribus virginálem depíngam imáginem, quibus laudum præcóniis incontaminátum exornábo caſtimóniæ caractérem? Hæc, ſacrum impeccántiæ ádytum: hæc, ſanctificátum Dei templum: hæc, áureum altáre holocautómatum: hæc, divínum compoſitiónis thymiáma: hæc, ſacrum unctiónis óleum: hæc, pretióſum nardi píſtici alabáſtrum. Hæc, ſacerdotále ephod, Dei voluntátem índicans. Hæc, áureum candelábrum, ſeptem ellychniórum lucérnam portans. Hæc, arca intrínſecùs deauráta córpore ſcílicet & ſpíritu ſanctificáta.

OFFICIUM PARVUM
B. MARIÆ VIRGINIS.

Qui privatim recitant, ad illud non tenentur. In Choro dicitur ſecundùm locorum conſuetudinem. Omittitur tantùm in ſemiduplicibus & ſupra, ac cùm ſit de Beata Maria Virgine.

AD MATUTINUM

Altá voce

Ave, María grátiâ plena: Dóminus tecum:

℟. Benedícta tu in muliéribus & benedíctus fructus ventris tui. *Et dicitur ad cæteras Horas.*

Dómine lábia mea apéries. Deus in adjutórium. Dómine ad adjuvándum. Glória. Sicut erat. Allelúia.

Invitat. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

IN I. NOCTURNO

Feriâ II. & V.

Ant. ſola 1. Ave.

Pſalmus 8.

DOmine, Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecíſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuíſti eum paulóminùs ab ángelis, glóriâ & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas inſuper & pécora campi;

Vólucres cæli, & piſ-

ces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine, Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Pſalmus 18.

CŒli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum: * & ipſe tanquàm ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * à ſummo cælo egréſſio ejus.

Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * teſtimónium Domini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſæculum ſæculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetípſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multùm, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea; * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditatio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redémptor meus.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum, * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribéntis.

Speciósus formâ præ Filiis hóminum: diffúſa eſt

grátia in lábiis tuis ; * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum , * Potentíſſimè.

Spécie tuâ & pulcritúdine tuâ inténde , * próſperè procéde ,

Et regna propter veritátem & manſuetúdinem , & juſtítiam ; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ , pópuli ſub te cadent , * in corda inimicórum regis.

Sedes tua , Deus , in ſæculum ſæculi : * virga directiónis , virga regni tui.

Dilexíſti juſtítiam , & odíſti iniquitátem : * proptéreà unxit te Deus , Deus tuus , óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha & gutta & cáſia à veſtiméntis tuis , à dómibus ebúrneis ; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtitu deauráto , * circúmdata varietáte.

Audi , fília , & vide , & inclína aurem tuam ; * & oblivíſcere pópulum tuum , & domum Patris tui.

Et concupíſcet rex decórem tuum , * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus , & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs : * in fimbriis áureis , circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines poſt eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne , * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii : * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum , * & in ſæculum ſæculi.

Ant. Ave , grátiâ plena ; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

℣. Audi , fília , & vide , & inclína aurem tuam ;

℟. Et concupíſcet rex decórem tuum. *Pſal.* 44.

Pater noſter.

IN II. NOCTURNO

Feriâ III. & VI.

Ant. ſola 8. Ecce.

Pſalmus 45.

DEus noſter, refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur; * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * Suſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram: * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma: * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Pſalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis.

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum; * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcéndet ſicut plúvia in vellus: * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci

ejus terram lingent.

Reges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent ; * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ ; * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem à poténte , * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi , * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum ; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet , & dábitur ei de auro Arábiæ , & adorábunt de ipſo ſemper ; * totâ die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus ; * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in ſæcula ; * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipſo omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël , * qui facit mirabília ſolus.

Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum ; * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Pſalmus 84.

BEnedixíſti, Dómine , terram tuam , * avertíſti captivitátem Jacob.

Remisíſti iniquitátem plebis tuæ , * operuíſti ómnia peccáta eórum.

Mitigáſti omnem iram tuam ; * avertíſti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos , Deus ſalutáris noſter ; * & avérte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum iraſcéris nobis ? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem ?

Deus , tu convérſus vivificábis nos ; * & plebs tua lætábitur in te.

Oſténde nobis , Dómine , miſericórdiam tuam, * & Salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos , * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen propè timéntes eum ſalutáre ipsíus:*ut inhábitet glória in

terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi, * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit; * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Ecce concípies in útero, & páries fílium; & vocábis nomen ejus Jeſum. *Luc.* 1.

℣. Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur ſuper Salutári ſuo. *Pſ.* 34.

Pater noſter.

IN III. NOCTURNO

Feriâ IV. & Sabbato.

Ant. ſola 2. Quod naſcétur.

Pſalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthiópum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum; * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Pſalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra, * lætentur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus; * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, omnes ángeli ejus: * audívit, &

lætáta eſt Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimìs exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Pſalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus Salutáre ſuum; * in conſpéctu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſraël.

Vidérunt omnes términi terræ * Salutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce pſalmi; * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conſpéctu Regis Dómini: * moveátur mare & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpéctu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Deſcéndet ſicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majeſtáte ejus omnis terra. *Pſ.* 71.

Pater noſter.

Benedict. de B. M. V. ut ante Pſalterium pag. 3.

Lectio j. *Iſaïæ 7.*

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profúndum inférni, ſive in excélſum ſupra. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte

ergo, domus David: Numquid parum vobis eſt moléſtos eſſe homínibus, quia moléſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuël.

℟. Audíte, domus David: Dabit Dóminus ipſe vobis ſignum, * Ecce Virgo concípiet & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuël.

℣. Chriſti generátio ſic erat: Mater ejus María invénta eſt in útero habens de Spíritu Sancto: Hoc autem totum factum eſt, ut adimplerétur quod dictum eſt à Dómino. * Ecce. *Iſ.* 7. *Matth.* 1.

Lectio ij. *Galat.* 4.

QUanto témpore hæres párvulus eſt, nihil differt à ſervo, cùm ſit Dóminus ómnium; ſed ſub tutóribus & actóribus eſt, uſque ad præfinítum tempus à patre: ita & nos, cùm eſſémus párvuli, ſub eleméntis mundi erámus ſerviéntes. At ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex muliere, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret; ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. Quod in ea natum eſt, de Spíritu Sancto eſt: páriet autem filium * Ipſe ſalvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórum.

℣. Creávit Dóminus novum ſuper terram: fœmina circúmdabit virum. * Ipſe. *Matth.* 1. *Jer.* 31.

Sermo Sancti Ambróſii Epíſcopi de Virgínibus.

Lectio iij. *Cap.* 2.

SIt vobis tanquam in imágine deſcripta virgínitas, vítaque Beátæ Maríæ; de qua velut in ſpéculo refúlget ſpécies caſtitátis, & forma virtútis. Hinc ſumátis licet exémpla vivéndi, ubi tanquam in exemplári magiſtéria expréſſa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis, oſténdunt. Primus diſcéndi ardor, nobílitas eſt magíſtri. Quid nobílius Dei Matre? Quid ſplendídius eâ, quam ſplendor elégit? Quid cáſtius eâ, quæ corpus ſine córporis contagióne generávit?

℟. Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi, * Véritas de terra orta eſt,

& juſtítia de cœlo proſpéxit.

℣. De María natus eſt Jeſus qui vocátur Chriſtus. * Véritas. Glória. * Véritas. *Pſal.* 84. *Matth.* 1.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES

Deus in adjutórium. Dómine ad adjuvándum. Glória. Allelúia.

Ant. ſola 4. Benedícta tu.

Pſalmus 66. Deus miſereátur noſtri *pag.* 124.

Pſalmus 92. Dóminus regnávit *pag.* 17.

Pſalmus 99. Jubiláte Deo omnis terra *pag.* 17.

CANTICUM *Zachar.* 2.

LAuda & lætáre, filia Sion; * quia ecce ego vénio & habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabúntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuî.

Et ſcies quia Dóminus exercítuum * miſit me ad te.

Et poſſidébit Dóminus Judam patrem ſuum in terra ſanctificáta; * & éliget adhuc Jerúſalem.

Síleat omnis caro à fácie Dómini, * quia conſurréxit de habitáculo ſancto ſuo.

Pſalmus 150. Laudáte Dóminum in Sanctis ejus *pag.* 77.

Ant. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Capitulum Eccli. 24.

EGo Mater pulchræ dilectiónis & timóris, & agnitiónis & ſanctæ ſpei. ℟. Deo grátias.

℣. Deus in médio ejus

℟. Non commovébitur. *Pſ.* 45.

Ad Benedictus

Ant. 7. Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxiſti: quinímò beáti qui áudiunt verbum Dei, & cuſtódiunt illud. *Luc.* 11.

Oratio

DEus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, ángelo nuntiánte, carnem ſuſcípere voluiſti: præſta ſupplícibus tuis, ut qui verè eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur. Per eúmdem.

Commemoratio de omnibus Sanctis per Ant. Regnáſti, Dómine Deus om-

nípotens, & advénit tempus réddere mercédem ſervis tuis, & Sanctis. *Apoc.* 11.

In Jejun. ℣. Juſti confitebúntur nómini tuo, Dómine: ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Pſal.* 139.

Oratio

PRótege, Dómine, pópulum tuum, & Apoſtolórum tuórum Petri & Pauli, & aliórum Apoſtolórum patrocínio confidéntem perpétuâ defenſióne consérva.

OMnes Sancti tui, quæſumus, Dómine, nos ubíque lætíficent; ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia ſentiámus: & pacem tuam noſtris concéde tempóribus, & ab Eccléſia tua cunctam repélle nequítiam; iter, actus, & voluntátes noſtras, & ómnium famulórum tuórum, in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne; benefactóribus noſtris ſempitérna bona retríbue; & ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ave. Deus in adjutórium. Dómine ad adjuvándum. Glória. Allelúia.

HYMNUS

MEménto, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine,
Noſtrî miſértus, pérditi
Mundi redémptor véneris.

ET nos, Dei Virgo parens,
Vultu benígno réſpice:
Placábilem tuâ prece
Fac eſſe nobis Fílium.

SIT laus Patri, laus Filio
Qui natus eſt de Vírgine,
Quo Virgo ſit Puérpera,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 4. Benedícta tu.

Pſalmus 53. Deus, in nómine *pag.* 142.

Pſalmus 95. Cantáte Dómino . . . cantáte *p.* 58.

Pſalmus 116. Laudáte Dóminum omnes gentes *pag.* 171.

Ant. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Capitulum Cant. 6.

QUæ eſt iſta, quæ progréditur quaſi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies

ordináta? ℟. Deo grátias.

℟. *brev.* Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ. Spécie. ℣. Próſperè procéde & regna. Spécie. Glória. Spécie.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis; ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. *Pſalm.* 44.

Oratio

PRótege, Dómine, famulos tuos ſubsídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper Vírginis patrocíniis confidéntes, à cunctis hóſtibus & periculis redde ſecúros. Per.

AD TERTIAM

Ave. Deus in adjutórium. Dómine ad adjuvándum. Glória. Allelúia.

Hymnus Meménto *ut ad Primam.*

Ant. 3. Tota pulchra es.

Pſalmus 119. Ad Dóminum *pag.* 86.

Pſalmus 120. Levávi óculos meos *pag.* 64.

Pſalmus 47. Magnus Dóminus *pag.* 176.

Ant. Tota pulchra es & mácula non eſt in te. *Cant.* 4.

Capitulum Gal. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum factũ ex muliere, factum ſub lege, ut eos qui ſub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *brev.* Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ. Recordátus. ℣. Et veritátis ſuæ dómui Iſraël. Recordátus. Glória. Recordátus. *Pſ.* 97.

℣. Deus operátus eſt ſalútem ℟. In médio terræ. *Pſ.* 73.

Oratio

DEus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúndâ, humáno géneri præmia præſtitíſti, tríbue, quæſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrũ Jeſum Chriſtum Fílium tuum, Qui tecum.

AD SEXTAM

Ave. Deus in adjutórium. Dómine ad adjuvándum. Glória. Allelúia.

Hymnus Meménto *ut ad Primam.*

Ant. 7. In omni gente.

Pſalmus 122. Ad te levávi óculos *pag.* 110.

Pſalmus 123. Niſi quia Dóminus *pag.* 65.

Pſalmus 124. Qui confídunt *pag.* 110.

Ant. In omni gente quæ audíerit nomen tuū, magnificábitur ſuper te Deus Iſraël. *Judith.* 13.

Capitulum Eccli. 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi: in Jacob inhábita & in Iſraël hæreditáre, & in eléctis meis mitte radíces.

℟. *brev.* Homo natus eſt in ea. Homo.

℣. Et ipſe fundávit eam Altiſſimus. Homo. Glória. Homo. *Pſ.* 86.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

Oratio

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti noſtræ præſídium, ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio, à noſtris iniquitátibus reſurgámus. Per eúmdem.

AD NONAM

Ave. Deus in adjutórium. Dómine ad adjuvándum. Glória. Allelúia.

Hymnus Meménto *ut ad Primam.*

Ant. 6. Venit.

Pſalmus 84. Benedixíſti, Dómine *pag.* 74.

Pſalmus 125. In converténdo, Dóminus *p.* 65.

Pſalmus 127. Beáti omnes qui timent *pag.* 180.

Ant. Venit lumen tuū, & glória Dómini ſuper te orta eſt. *Iſ.* 60.

Capitulum Judith. 13.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

℟. *brev.* Vultum tuum deprecabúntur. Vultum.

℣. Omnes dívites plebis. Vultum. Glória. Vultum. *Pſ.* 41.

℣. Mémores erunt nóminis tui, ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Pſ.* 44.

Oratio

FAmulórum tuórum, quæſumus, Dómine, delíctis ignóſce, ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Filii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur. Per eúmdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

AD VESPERAS

Ave. Deus in adjutórium. Dómine ad adjuvándum. Glória. Allelúia.

Ant.

Ant. ſola 8. Multæ.

Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo ; * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * ſcabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion :* domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum, * tu es Sacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis : * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas ; * conquaſsábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptéreà exaltábit caput.

Pſalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc & uſque in ſæculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dómini.

Excélſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra.

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui.

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis Jerúſalem :

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini : * teſtimónium Iſraël, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem, * & abun-

dántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua,* & ábundántia in túrribús tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos,* loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri,* quæsívi bona tibi.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum,* in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem,* fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem súrgere:* súrgite poſtquàm ſedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit diléctis ſuis ſomnum.

Ecce hæréditas Dómini,* filii merces, fructus ventris.

Sicut ſagíttæ in manu poténtis,* ita filii excuſſórum.

Beatus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis;* non confundétur cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Pſalmus 147.

LAuda, Jerúſalem, Dóminum:* lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum;* benedíxit filiis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem;* & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium ſuum terræ,* velóciter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam,* nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtállum ſuam ſicut buccéllas;* ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit?

Emíttet verbum ſuũ & liquefáciet ea;* flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob,* juſtítias & judícia ſua Iſraël.

Non fecit táliter omni natióni:* & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. Multæ filiæ congregavérunt divítias: tu ſupergréſſa es univérſas. *Prov.* 31.

Capitulum Apoc. 12.

SIgnum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim.

HYMNUS

O Quam glorificâ luce corúſcas,

Stirpis Davídicæ régia proles,
Sublímis réſidens, Virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!

Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dediſti:
Humános Deus hinc índuit artus.

Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te précibus ſubveniénte,
Ætérni pétimus gáudia regni.

Divinæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcúnda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Aſtitit Regína à dextris tuis ℟. In veſtítu deauráto circúmdata varietáte. *Pſ.* 44.

Ad Magnificat

Ant. 3. Benedícta inter mulíeres & benedicátur in tabernáculo ſuo. *Judith*, 5.

Oratio.

Beátæ & glorióſæ ſemper Vírginis Maríæ, quæſumus, Dómine, intercéſſio glorióſa nos prótegat, & ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum.

Commemor. de omnibus Sanctis ut ſupra ad Laudes.

AD COMPLETOR.

Ave. Convérte nos. Deus in adjutórium. Glória. Allelúia. *A Septuag.* Laus tibi.

Ant. 5. Invéniam.

Pſalmus 130. Dómine, non eſt exaltátum *p.* 111.

Pſalmus 128. Sæpè expugnavérunt me *pag.* 155.

Pſalmus 129. De profúndis *pag.* 111.

Ant. Invéniam grátiam in conſpéctu tuo: experiménto dídici, quia benedíxit mihi propter te. *Geneſ.* 30.

HYMNUS

Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua ſe clauſit viſcera, factus homo.

Hinc méritò dicent te ſæcula cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te dominámque colunt.

Suscipe, quos pia plebs tibi péndere certat, honóres:
Annue, ſollícitâ quam prece poſcit, opem.
Gloria magna Patri: compar ſit glória Nato:
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus. Amen.

Capitulum Eccli. 24.

IN me grátia omnis viæ & veritátis: in me omnis ſpes vitæ & virtútis.

Ad Nunc dimittis

Ant. 3. Memoráre diérum humilitátis tuæ, & ínvoca Dominum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Eſther.* 15.

Oratio

GRátiam tuam, quæſumus, Dómine, méntibus noſtris infúnde, ut qui, Angelo nuntiánte, Chriſti Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per paſſiónem ejus & crucem ad reſurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum.

℟. Amen.

PROSA
De B. Maria Virgine
ad devotionem.

INviolata, íntegra & caſta es, María:
Quæ es efſécta fúlgida cœli porta.
O mater alma Chriſti cariſſima,
Suscipe pia laudum præcónia.
Nostra ut pura péctora ſint & córpora,
Te nunc flágitant devóta corda & ora.
Tua per precáta dulcíſona,
Nobis concédas véniam per ſæcula.
O benígna! O benígna! O benígna!
Quæ ſola invioláta permanſíſti.

℣. Sanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus:
℟. Deus in médio ejus non commovébitur. *Pſal.* 45.

Oratio

COrdibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde, & intercedénte ſanctíſſimâ Dei Genitrice Maríâ, córpora noſtra caſtitáte, & mentes noſtras humilitáte & caritáte ſanctífica. Per eúmdem.

ANTIPHONÆ

ad devotionem.

SUb tuum præſídium confúgimus, Sancta Dei Génitrix: noſtras deprecatiónes ne deſpícias in neceſſitátibus, ſed à perículis cunctis líbera nos ſemper, Virgo glorióſa & benedícta.

℣. Tu es refúgium meum ℟. A tribulatióne quæ circúmdedit me. *Pſalm.* 31.

Oratio

FAmulórum tuórum, quæſumus, Dómine, delíctis ignóſce, ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Per Annum

Ant. BEátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

℣. Benedíctus Dóminus ℟. Qui exaltávit eam. *Tob.* 13.

Oratio

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſalúte gaudére; & glorióſâ Beátæ Maríæ ſemper Vírginis interceſſióne, à præſénti liberári triſtítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Pro Pace

Ant. DEus noſter refúgium & virtus, fiat pax in virtúte tua, pax ſuper Iſraël. *Pſſ.* 45. 127 & 125.

℣. Oriétur in diébus ejus juſtítia, ℟. Et abundántia pacis. *Pſ.* 77.

Oratio

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta conſília, & juſta ſunt ópera, da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem, ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, &, hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquílla. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Pro Gratiarum Actione

Ant. IN toto corde meo confitébor nómini tuo, Dómine: audíſti verba oris mei: extendíſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua. *Pſ.* 137.

℣. Propè eſt Dóminus ómnibus invocántibus eũ,

℟. Omnibus invocántibus eum in veritáte. *Pſ.* 144.

Oratio

DEus, cujus miſericórdiæ non eſt númerus & bonitátis infinítus eſt thesáurus, piiſſimæ majeſtáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam ſemper cleméntiam exorántes, ut qui peténtibus poſtuláta concédis, eóſdem non déſerens ad præmia futúra diſpónas. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Pro Rege

Ant. DOmine, ſalvum fac Regem, & exáudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19.

℣. Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ,

℟. Et ſuper filium hóminis quem confirmáſti tibi. *Pſ.* 79.

Oratio

QUæſumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noſter *N.* qui tuâ miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decénter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre, & ad te, qui via, véritas, & vita es, gratióſus váleat perveníre. Qui vivis & regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum.

PSALMI PŒNITENTIALES.

Pſalmus 6. Dómine, ne in furóre..... miſerére *pag.* 63.

Pſalmus 31. Beáti quorum remíſſæ ſunt *pag.* 83.

Pſalmus 37. Dómine, ne in furóre... quóniam *cum ſua Diviſione* p. 145.

Pſalmus 50. Miſerére meî Deus,... ſecúndùm *pag.* 168.

Pſalmus 101. Dómine, exáudi oratiónem meam, & clamor *cum ſuis Diviſionibus* pag. 139.

Pſalmus 129. De profúndis clamávi *pag.* 103.

Pſalmus 142. Dómine, exáudi oratiónem meam, áuribus *cum ſua Diviſione* pag. 159.

Ant. Dómine, memor eſto meî, & ne vindíctam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delícta mea, vel paréntum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ

Kyrie, eléïſon.
Chriſte, eléïſon.
Kyrie, eléïſon.
Chriſte, audi nos.
Chriſte, exáudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miſerére nobis.
Fili Redémptor mundi, Deus, miſerére.
Spíritus Sancte, Deus, miſerére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miſerére.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora pro nobis.
Sancta Virgo Vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes Sancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes Sancti beatórum Spírituum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joánnes Baptíſta, ora pro nobis.
Sancte Joſeph, ora.
Omnes Sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, (*Zebed.*) ora pro nobis.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thadæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes Sancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte.
Omnes Sancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes Sancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Line, ora.
Sancte Clete, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Ignáti, ora.
Sancte Xyſte, ora.
Sancti Cornéli & Cypriáne, oráte.
Sancte Lauréti, ora.
Sancti Marcellíne & Petre, oráte.
Sancte Alexánder, ora.
Sancte Chrysógone, ora.
Sancti Joánnes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Coſma & Damiáne, oráte.
Sancte Nicáſi cum Sóciis tuis, ora.
Sancti Thimothæe & Apollináris, oráte.
Sancti Rufíne & Valéri, oráte pro nobis.
Sancte Maure cum Sóciis tuis, ora.
Sancte Arnúlphe, ora.
Sancte Orícule, ora.
Sancte Dionyſi cum Sóciis tuis, ora.
Sancte Quintíne, ora.
Sancti Criſpine & Criſpiniáne, oráte.
Sancte Firmíne, ora.
Sancte Symphoriáne, ora.
Sancte Calíxte, ora.
Sancte Sebaſtiáne, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancte Maurici cum Sóciis tuis, ora.
Sancti Vitális & Agrícola, oráte.
Omnes Sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Sixte, ora.
Sancte Remígi, ora.
Sancte Sínici, ora.
Sancte Nivárde, ora.
Sancte Rigobérte, ora.
Sancte Réole, ora.
Sancte Donatiáne, ora.
Sancte Vivénti, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambróſi, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Basíli, ora.
Sancte Joánnes Chrysóſtome, ora.
Sancte Athanáſi, ora.
Sancte Gregóri, (*Nazian.*) ora pro nobis.
Sancte Thoma, ora.

Bonaventúra, ora.
Germáne, ora.
Franciſce Saléſi, or.
Cárole, ora.
Marcélle, ora.
s Sancti Pontífices Confeſsóres, oráte.
s Sancti Doctóres, te pro nobis.
Antóni, ora.
Benedícte, ora.
Bernárde, ora.
Domínice, ora.
Franciſce, ora.
Bruno, ora.
Theodórice, ora.
Theodúlphe, ora.
Báſole, ora.
Sindúlphe, ora.
Celsíne, ora.
Vincénti à Paulo, pro nobis.
Roche, ora.
s Sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
s Sancti Mónachi & remítæ, oráte.
Ludovíce, ora.
Henríce, ora.
s Sancti Reges, te pro nobis.
María Magdaléna, pro nobis.
Agatha, ora.
Lúcia, ora.
Agnes, ora.
Cæcília, ora.
Eutrópia, ora.
Macra, ora.

Sancta Catharína, ora.
Sancta Theréſia, ora.
Sancta Bova, ora.
Sancta Doda, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Omnes Sanctæ Vírgines, oráte pro nobis.
Sancta Anna, ora.
Sancta Perpétua, ora.
Sancta Felícitas, ora.
Sancta Anaſtáſia, ora.
Sancta Balsámia, ora.
Sancta Bertha, ora.
Sancta Mónica, ora.
Omnes Sanctæ Mulíeres & Víduæ, oráte.
Sancta María Ægyptia, ora pro nobis.
Sancta Pelágia, ora.
Omnes Sanctæ Pœniténtes, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propitius eſto, parce nobis, Dómine.
Propítius eſto, exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A ſubitánea & improvíſa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A ſpíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.

A fúlgure & tempeſtáte,
libera nos, Dómine.
A morte perpétua, libera.
Per myſtérium ſanctæ Incarnatiónis tuæ, libera.
Per Advéntum tuum,
libera nos, Dómine.
Per Nativitátem tuam,
libera nos, Dómine.
Per Baptíſmum & ſanctũ Jejúnium tuum, libera.
Per Crucem & Paſſiónem tuam, libera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, libera.
Per ſanctam Reſurrectiónem tuam, libera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, libera.
Per advéntum Spíritûs Sancti Paracléti, líbera.
In die judícii, libera.
Peccatóres,
te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rog.
Ut nobis indúlgeas, te.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rog.
Ut remiſſiónem peccatórum noſtrórum nobis dones, te rog.
Ut compunctiónem cordis, fontémque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, ſpem & caritátem nobis dones, te.
Ut Eccléſiam tuam ſanctam régere & conſerváre dignéris, te rog.
Ut inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre dignéris, te rog.
Ut Summum Pontíficem noſtrum, & omnes gradus Eccléſiæ in ſancta Religióne conſerváre dignéris, te rog.
Ut Antíſtitem noſtrum, & omnes congregatiónes illi commiſſas, in tuo ſancto obséquio conſerváre dignéris, te rog.
Ut Regem noſtrum cuſtodíre dignéris, te rog.
Ut Régibus & Príncipibus Chriſtiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.
Ut cuncto pópulo Chriſtiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.
Ut noſmetípſos in tuo ſancto ſervítio confortáre & conſerváre dignéris, te rog.
Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidéria érigas, te rogámus audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempitérna bona retríbuas, te rog.
Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquórum, & benefactórum noſtrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rog.
Ut fructus terræ dare &

conſerváre dignéris, te.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus audi nos.
Fili Dei, te rog.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
exáudi nos, Dómine,
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
miſerére nobis.
Kyrie, eléïſon.
Chriſte, eléïſon.
Kyrie, eléïſon.
Secretò Pater noſter.
Altâ voce

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dòmine, non ſecúndùm peccáta noſtra fácias nobis; ℟. Neque ſecúndùm iniquitátes noſtras retríbuas nobis. *Pſ.* 102.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60.

℣. Orémus pro ſummo Pontífice noſtro *N.*
℟. Notam fáciat filiis hóminum glóriam magnificéntiæ regni tui. *Pſ.* 144.

℣. Pro Antíſtite noſtro *N.* ℟. Fac cum ſervo tuo, Dómine, ſecundùm miſericórdiam tuam. *Pſ.* 118.

℣. Pro Rege noſtro *N.* ℟. Dómine, ſalvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19.

℣. Pro benefactóribus noſtris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat increménta frugum juſtítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro cunctis fidélibus defúnctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant juſtítiam ejus. *Mich.* 7.

℣. Pro infirmis, afflíctis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24.

℣. Pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ, ℟. Quam poſſedíſti ad inítio. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Pſalmus, Deus, in adjutórium. *pag.* 131.

℣. Dómine, exaudi, *&c.*

℣. Dóminus vobíſcum ;
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper, & párcere, ſúſcipe deprecatiónem noſtram, ut nos, & omnes ſámulos tuos quos delictórum caténa conſtríngit, miſerátio tuæ pietátis cleménter abſólvat.

EXaudi, quæſumus, Dómine, ſúpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis, ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, miſericórdiam tuam cleménter oſténde, ut ſimul nos & à peccátis omnibus éxuas, & à pœnis quas pro iis merémur, erípias.

DEus, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placáris, preces pópuli tui ſupplicantis propítius réſpice, & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis noſtris merémur, avérte.

DEus, ómnium fidélium paſtor & rector, fámulum tuum *N.* quem Paſtórem Eccléſiæ tuæ præéſſe voluíſti, propítius réſpice ; da ei, quæſumus, verbo & exemplo, quibus præeſt proficere, ut ad vitam unà cum grege ſibi crédito, pervéniat ſempitérnam.

OMnípotens ſempitérne Deus, miſerére fámulo tuo Pontífici noſtro *N.* & dirige eum ſecúndùm tuam cleméntiam in viam ſalútis ætérne ; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUæſumus omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noſter *N.* qui tuâ miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta ; quibus decénter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre ; & ad te, qui via, véritas & vita es, gratióſus váleat perveníre.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consilia & juſta ſunt ópera : da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt pacem ; ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, &, hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla.

URe igne Sancti Spíritûs renes noſtros & cor noſtrum, Dómine, ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvándo proſéquere, ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remiſſiónem cunctórum tribue peccatórum, ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequántur.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui vivórum domináris ſimul & mortuórum, omniúmque miſeréris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe præ-nóſcis, te ſúpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quoſque vel præſens ſæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum ſuórum véniam conſequantur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMÆ, *IN AGONE SUI EXITUS POSITÆ.*

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum

KYrie, eléïſon.
Chriſte, eléïſon.
Kyrie, eléïſon.
Sancta María, ora pro * eo, [*vel* ea.]
Omnes Sancti Angeli & Archángeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Juſtórum, ora pro eo, [*vel* ea.]
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptíſta, ora pro eo, [*vel* ea.]
Omnes Sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.

Sancte Joánnes, ora.
Omnes Sancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte.
Omnes Sancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes Sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntì, ora.
Omnes Sancti Mártyres, oráte pro eo, [*vel* ea.]
Sancte Sylvéſter, ora.
Sancte Remígi, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Omnes Sancti Pontífices & Confeſsóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Omnes Sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora pro eo, [*vel* ea.]
Sancta Lúcia, ora.
Omnes Sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro eo, [*vel* ea.]
Propítius eſto,
Parce ei, Dómine.
Propítius eſto,
libera eum, [*vel* eam,] Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A poteſtáte diáboli, líb
Per Nativitátem tuam líbera eum, [*vel* ea Dómine.
Per Crucem & Paſſió tuam, líb
Per Mortem & Sepu ram tuam, líb
Per glórióſam Reſur tiónem tuam, líb
Per admirábilem Aſc ſiónem tuam, líb
Per grátiam Spíritûs Sa ti Paracléti, líb
In die judícii, líb
Peccatóres, te rogámus audi n
Ut ei parcas, te rogám
Kyrie, eléïſon.
Chriſte, eléïſon.
Kyrie, eléïſon.

Deinde cùm in agon exitûs anxiatur anima, citur

PRoficíſcere, án Chriſtiána, de mundo, In Nómine Patris omnipoténtis, te creávit: In nómine ſu Chriſti Fílii Dei v qui pro te paſſus eſt: nómine Spíritûs San qui in te effúſus eſt nómine Angelórum & changelórum: In nón Thronórũ & Domina num: In nómine Princi tuum & Poteſtátum: nómine Chérubim &

raphim : In nómine Patriarchárum & Prophetárum : In nómine ſanctórum Apoſtolórum & Evangeliſtárum : In nómine ſanctórum Mártyrum & Confeſſórum : In nómine ſanctórum Monachórum & Eremitárum : In nómine ſanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei. Hódie ſit in pace locus tuus, & habitátio tua in ſancta Sion. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Orémus.

DEus miséricors, Deus clemens, Deus qui ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas véniâ remiſſiónis evácuas : réſpice propítius ſuper * hunc fámulũ tuum *N.* [*vel* hanc fámulam tuam *N.*] & remiſſiónem ómnium peccatórum ſuórum totâ cordis confeſſióne poſcéntem, deprecátus exáudi. Rénova in * eo [*vel* ea] piiſſime Pater, quidquid terrénâ fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólicâ fraude violátum eſt : & unitáti córporis Eccléſiæ membrum redemptiónis annécte. Miſerére, Dómine, gemítuum, miſerére lacrymárum ejus ; & non habéntem fidúciam, niſi in tua miſericórdia, ad tuæ ſacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

COmméndo te omnipoténti Deo, * cariſſime frater [*vel* cariſſima ſoror ;] & ei cujus es creatúra commítto : ut cùm humanitátis débitum persólveris, ad eum qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore, ſpléndidus Angelórum cœtus occúrrat : judex Apoſtolórum tibi ſenátus advéniat : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet : liliáta rutilántium te Confeſſórum turma circúmdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat : beátæ quiétis in ſinu Patriarchárum te compléxus aſtríngat : mitis atque feſtívus Chriſti Jeſu tibi aſpéctus appáreat, qui te inter aſſiſténtes ſibi júgiter intereſſe decérnat. Ignóres omne quod horret in

tenebris, quod ſtridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum ſatellitibus ſuis: in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíſcat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus; & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei: & juſti epuléntur, & exúltent in conſpéctu Dei. Confundántur ígitur & erubéſcant omnes tartáreæ legiónes: & miniſtri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifíxus eſt. Líberet te ab ætérna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt. Conſtítuat te Chriſtus Filius Dei vivi intra paradíſi ſui ſemper amœna viréntia, & inter oves ſuas te verus ille Paſtor agnóſcat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te abſólvat, atque ad déxteram ſuam in electórum ſuórum te ſorte conſtituat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præſens ſemper a[d] tens, manifeſtiſſima [. . .] tis óculis aſpícias ve[ri]tem. * Conſtitútus [vel] conſtitúta] ígitur [. . .] ágmina Beatórum, [. . .]templatiónis divínæ [. . .]cédine potiáris in ſæ[cula] ſæculórum.

℟. Amen.

SUſcipe, Dómine, [. . .]vum tuum [*vel* ſ[. . .] lam tuam] in locum [. . .]rándæ ſibi ſalvatión[. . .] miſericórdia tua.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, [. . .]mam * ſervi tui [*ve[l]* [. . .]mulæ tuæ] ex ómn[ibus] perículis inférni, & [. . .] láqueis pœnárum, & [. . .] ómnibus tribulatióni[bus].

℟. Amen.

Líbera, Dómine, [. . .]mam * ſervi tui, [*v[el]* [. . .]mulæ tuæ] ſicut líb[. . .] Enoch & Elíam de [. . .] múni morte mundi.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, [. . .]mam * ſervi tui, [*v[el]* [. . .]mulæ tuæ] ſicut líb[. . .] Noë de dilúvio. ℟. A[men].

Líbera, Dómine, [. . .]mam * ſervi tui, [*ve[l]* [. . .]mulæ tuæ,] ſicut líbe[. . .] Abraham de Ur C[hal]dæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine,

mam * ſervi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] ſicut liberáſti Job de tentatiónibus ſuis.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * ſervi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] ſicut liberáſti Iſaac de hóſtia, & de manu patris ſui Abrahæ.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * ſervi tui, [*vel* fámulæ tuæ] ſicut liberáſti Lot de Sódomis, & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, animam * ſervi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] ſicut liberáſti Móyſen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * ſervi tui,] *vel* fámulæ tuæ,] ſicut liberáſti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * ſervi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] ſicut liberáſti tres púeros de camíno ignís ardéntis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * ſervi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] ſicut liberáſti Susánnam de falſo crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * ſervi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] ſicut liberáſti David de manu regis Saül, & de manu Góliæ.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * ſervi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] ſicut liberáſti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et ſicut beatíſſimam Theclam, vírginem & mártyrem tuam, de tribus atrocíſſimis torméntis liberáſti, ſic liberáre dignéris ánimam hujus * ſervi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] & tecum fácias in bonis cæléſtibus congaudére. ℟. Amen.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui, [*vel* fámulæ tuæ,] precamúrque te, Dómine Jeſu Chriſte, Salvátor mundi, ut eam propter quam ad terram deſcendíſti, Patriarchárum tuórum ſínibus inſinuáre non rénuas. Agnóſce, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero; quia non eſt álius Deus præter te, & non eſt ſecúndùm ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conſpéctu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum,

quas ſuſcitávit furor mali deſidérii. Licèt enim peccavérit, tamen Patrem, & Filium, & Spíritum Sanctum non negávit, ſed crédidit; & zelum Dei in ſe hábuit; & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit. ℟. Amen.

Orémus.

DElícta juventútis, & ignorántias ejus quæſumus, ne memíneris, Dómine: ſed ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam memor eſto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli: collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, * ſervum tuum, [*vel* fámulam tuam,] ſúſcipe. Suſcípiat * eum [*vel* eam,] ſanctus Míchaël ArchángelusDei, qui milítiæ cœleſtis méruit principátum. Véniant illi óbviam ſancti Angeli Dei, & perdúcant * eum [*vel* eam] in civitátem cœléſtem Jerúſalem. Suſcípiat * eum [*vel* eam] beátus Petrus Apóſtolus, cui à Deo claves regni cœléſtis tráditæ ſunt. Adjuvet * eum [*vel* eam] beátus Paulus Apóſtolus, qui dignus fuit eſſe vas electiónis. Intercédat pro * eo [*vel* ea] ſanctus Joánnes, eléctus Dei Apóſtolus; cui reveláta ſunt ſecréta cœléſtia. Orent pro * eo [*vel* ea] omnes ſancti Apóſtoli, quibus à Dómino data eſt potéſtas ligándi atque ſolvéndi. Intercédant pro * eo [*vel* ea] omnes Sancti & Elécti Dei, qui pro Chriſti nómine torménta in hoc ſæculo ſuſtinuérunt; ut vínculis carnis exútus, [*vel* exúta,] pervenire mereátur ad glóriam regni cœléſtis, præſtánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui cum Patre & Spíritu Sancto vivit & regnat in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc Anima, legi poterit ſuper ægrotum cum ſignis Crucis conſuetis ſequens Evangelium ſecundùm Joannem

Joan. 17.

SUblevátis óculis in cœlum Jeſus dixit: Pater, Venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te: ſicut dediſti ei poteſtátem omnis carnis, ut omne quod dediſti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc eſt autem vita æterna, ut cognóſcant te ſolum Deum verum, & quem miſiſti Jeſum Chriſtum. Ego te clarificávi

ſuper terram : opus conſummávi , quod dedíſti mihi ut fáciam : Et tunc clarífica me tu Pater apud temetípſum , claritáte, quam hábui priùs quàm mundus eſſet , apud te. Manifeſtávi nomen tuum homínibus, quos dedíſti mihi de mundo; Tui erant, & mihi eos dediſti : & ſermónem tuum ſervavérunt. Nunc cognovérunt, quia ómnia quæ dedíſti mihi, abs te ſunt. Quia verba, quæ dedíſti mihi, dedi eis : & ipſi accepérunt, & cognovérunt verè quia à te exívi, & credidérunt quia tu me miſíſti. Ego pro eis rogo: Non pro mundo rogo, ſed pro his quos dedíſti mihi: quia tui ſunt : Et mea ómnia tua ſunt, & tua mea ſunt: & clarificátus ſum in eis. Et jam non ſum in mundo , & hi in mundo ſunt : & ego ad te vénio. Pater Sancte, ſerva eos in nómine tuo, quos dedíſti mihi : ut ſint unum , ſicut & nos. Cùm eſſem cum eis, ego ſervábam eos in nómine tuo. Quos dedíſti mihi, cuſtodívi; & nemo ex eis périit, niſi filius perditiónis, ut Scriptúra impleátur. Nunc autem ad te vénio : & hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in ſemetípſis. Ego dedi eis ſermónem tuum, & mundus eos ódio hábuit, quia non ſunt de mundo, ſicut & ego non ſum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, ſed ut ſerves eos à malo. De mundo non ſunt, ſicut & ego non ſum de mundo. Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus, véritas eſt. Sicut tu me miſíſti in mundum, & ego miſi eos in mundum. Et pro eis ego ſanctífico meípſum : ut ſint & ipſi ſanctificáti in véritate. Non pro eis autem rogo tantùm, ſed & pro eis qui creditúri ſunt per verbum eórum in me. Ut omnes unum ſint, ſicut tu Pater in me, & ego in te, ut & ipſi in nobis unum ſint: ut credat mundus, quia tu me miſíſti. Et ego claritátem , quam dedíſti mihi, dedi eis : ut ſint unum, ſicut & nos unum ſumus. Ego in eis, & tu in me : ut ſint conſummáti in unum & cognóſcat mundus quia tu me miſíſti, & dilexíſti eos, ſicut & me dilexíſti. Pa-

ter, quos dedíſti mihi, volo ut ubi ſum ego, & illi ſint mecum: ut vídeant claritátem meam, quam dedíſti mihi: quia dilexíſti me ante conſtitutiónem mundi. Pater juſte, mundus te non cognóvit, ego autem te cognóvi: & hi cognovérunt, quia tu me misíſti. Et notum feci eis nomen tuum, & notum fáciam: ut diléctio, quâ dilexíſti me, in ipſis ſit, & ego in ipſis.

Poſteà legitur de Paſſione Domini noſtri Jeſu Chriſti.

[Ex Matth. Marc. Luc.]

ASſúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem ſecum; & cœpit pavére, & tædére, contriſtári, & mœſtus eſſe. Tunc ait illis: Triſtis eſt ánima mea uſque ad mortem; ſuſtinéte hìc, & vigiláte mecum. Et progréſſus puſíllùm, póſitis génibus, orábat dicens: Pater, ſi vis, transfer cálicem iſtum à me: verúmtamen non mea vóluntas, ſed tua fiat. Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confórtans eum. Et prócidit ſuper terram in fáciem ſuam, orans; & factus in agónia, prolíxiùs orábat, ut, ſi fieri poſſet, tranſíret ab eo hora. Et dixit: Abba, Pater, ſi poſsíbile eſt, tránſeat à me calix iſte: ómnia tibi poſſibília ſunt; transfer cálicem hunc à me: non quod ego volo, ſed quod tu. Et factus eſt ſudor ejus, ſicut guttæ sánguinis decurréntis in terram.

Lectâ Paſſione, dicitur

℣. Adorámus te, Chriſte, & benedícimus tibi;

℟. Quia per crucem tuã redemíſti mundum.

Orémus.

DEus, qui pro redemptióne mundi voluíſti naſci, circumcídi, à Judæis reprobári, à Juda proditóre óſculo tradi, vínculis alligári, ſicut agnus ínnocens ad víctimam duci, atque conſpéctibus Annæ, Caïphæ, Piláti, & Heródis indecénter offérri; à falſis téſtibus accusári, flagéllis & oppróbriis vexári ſputis cónſpui, ſpinis coronári, cólaphis cædi, arúndine percúti, fácie velári, & véſtibus éxui, cruci clavis affigi, in cruce levári, inter latrónes deputári, felle & acéto potári, & lánceâ vulnerári: Tu, Dómine, per has ſanctíſſimas

pœnas tuas, quas ego indígnus récolo, & per ſanctam crucem & mortem tuam líbera * fámulum tuum *N.* [*vel* fámulam tuam *N.*] à pœnis inférni, & perdúcere dignéris, quò perduxíſti latrónem tecum crucifixum; Qui cum Patre & Spíritu Sancto vivis & regnas in ſæcula ſæculórum.

℟. Amen.

Deinde dici poterunt Pſ. 117. Confitémini Dómino, quóniam .... dicat nunc *pag.* 21. *Deinde Pſ.* 118. Beati immaculati *p.* 22. *uſque ad primam Diviſionem.*

Tres ſequentes Orationes, ſingulæ cum Pater *&* Ave *à Sacerdote ſtante & aperto capite dicendæ ſunt, quando ægrotus in ultimis poſitus eſt.*

Kyrie, eléïſon.
Chriſte, eléïſon.
Kyrie, eléïſon.

Secretò Pater *&* Ave.

Orémus

DOmine Jeſu Chriſte, per tuam ſanctíſſimam Agóniam, & oratiónem quâ oraſti pro nobis in monte Olivéti, quando factus eſt ſudor tuus ſicut guttæ sánguinis decurréntis in terram; óbſecro te ut multitúdinem ſudóris tui ſanguinei quem præ timóris angúſtia copiosíſſimè pro nobis effudíſti, offérre & oſténdere dignéris Deo Patri omnipoténti contra multitúdinem ómnium peccatórum hujus * fámuli tui *N.* [*vel* fámulæ tuæ *N.*] & líbera * eum [*vel* eam] in hac hora mortis ab ómnibus pœnis & angúſtiis, quas pro peccátis ſuis ſe timet meruiſſe; Qui cum Patre & Spíritu Sancto vivis, & regnas Deus in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Rurſus dicet Sacerdos

Kyrie, eléïſon.
Chriſte, eléïſon.
Kyrie, eléïſon.

Secretò Pater *&* Ave.

Orémus.

DOmine Jeſu Chriſte, qui pro nobis mori dignátus es in cruce, óbſecro te, ut omnes amaritúdines paſſiónum & pœnárum tuarum, quas pro nobis míſeris peccatóribus ſuſtinuíſti in cruce, máximè in illa hora, quando ſanctíſſima Anima tua egréſſa eſt de ſanctíſſimo córpore tuo, offérre & oſténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus * fámuli tui N.

[*vel* fámulæ tuæ *N.*] & líbera * eum [*vel* eam] in hac hora mortis ab ómnibus pœnis & paſſiónibus quas pro peccátis ſuis ſe timet meruíſſe ; Qui cum Patre & Spíritu Sancto vivis, & regnas Deus in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Tertiò dicet Kyrie, eléïſon. Chriſte, eléïſon. Kyrie, eléïſon.

Secretò Pater *&* Ave.

Orémus.

DOmine Jeſu Chriſte, qui per os Prophétæ dixíſti : In caritáte perpétua diléxi te, ídeò attráxi te míſerans, óbſecro te, ut eámdem claritátem tuam, quæ te de cœlis in terram, ad tolerándas ómnium paſſiónum tuárum amaritúdines, attráxit, offérre & oſténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus * fámuli tui *N.* [*vel* fámulæ tuæ *N.*] & líbera * eum [*vel* eam] ab ómnibus paſſiónibus & pœnis, quas pro peccátis ſuis timet ſe meruíſſe ; & ſalva ánimam ejus in hac hora exitûs ſui. Aperi ei jánuam vitæ, & fac * eum [*vel* eam] congaudére cum Sanctis tuis in glória ætérna. Tu, piiſſime Dómine Jeſu Chriſte, qui redemíſti nos pretioſíſſimo ſánguine tuo* miſerére ánimæ hujus, fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] & eam introdúcere dignéris ad ſemper viréntia & amœna loca paradíſi, ut vivat tibi amóre indiviſíbili, qui à te & ab eléctis tuis nunquam ſeparári poteſt ; Qui cum Patre & Spíritu Sancto vivis & regnas Deus in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Curabit Sacerdos ut moribundus, ſi poſſit, ter ſanctiſſimum Jeſu *nomen pronuntiet, quod ſi moribundus nequeat, illud ejus loco ipſe pronuntiabit, & ſæpe hæc verba repetere ſataget.*

In manus tuas, Dómine, comméndo ſpíritum meum. *Pſ.* 30.

Dómine Jeſu, ſúſcipe ſpíritum meum. *Act.* 7.

Sancta Maria, ora pro me.

MARIA, Mater grátiæ,
Mater miſericórdiæ,
Tu nos ab hoſte prótege,
Et mortis horâ ſúſcipe.

Egreſsâ animâ, dicitur

℟. Subveníte, Sancti Dei, * Occúrrite, Angeli Dómini, ſuſcipiéntes ánimam ejus, offeréntes eam in conſpéctu Altíſſimi.

mi. ℣. Suſcípiat te Chriſtus, qui vocávit te, & in ſinum Abrahæ ángeli dedúcant te. * Occúrrite, ángeli Dómini, ſuſcipiéntes ánimam ejus, offeréntes eam in conſpéctu Altíſſimi.

Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, & lux perpétua lúceat ei. * Occúrrite, ángeli Dómini, ſuſcipiéntes ánimam ejus, offeréntes eam in conſpéctu Altíſſimi.

Kyrie, eléïſon.
Chriſte, eléïſon.
Kyrie, eléïſon.

Secretò Pater noſter.

Altâ voce ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi

℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. *Pſ.* 88.

℣. Requiéſcat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui, [*vel* fámulæ tuæ,] *N.* ut * defúnctus [*vel* defúncta] ſæculo, tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordiſſimæ pietátis abſtérge; Per Chriſtum Dóminum.

℟. Amen.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Fit ritu vel Dupl. maj. vel Dupl. min. vel Simpl.

Si ſiat ritu Duplicis-majoris, ad Vigilias dicitur Invitatorium & Pſalm. Venite. *Tres Nocturni. Ultimum* ℟. Líbera me, Dómine, ab iis. *Ad Laudes una tantùm Oratio.*

Si ſiat ritu Duplicis-minoris, ad Vigilias omittitur Invitatorium & Pſalm. Venite. *Tres Noct. Ultimum* ℟. Líbera me, Dómine, à perſequéntibus. *Ad Laudes tres Orationes.*

Si ſiat ritu Simplicis, ad Vigilias omittitur Invitatorium & Pſalm. Venite. *Unum tantùm Nocturnum ſecundùm Feriam. Ultimum* ℟. Líbera me, Dómine, à perſequéntibus. *Ad Laudes tres Orationes.*

Quocumque ritu ſiat, hora quælibet inchoatur abſolutè: in fine cujuſque Pſalmi & Cantici loco Glória *dicitur* Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, * Et lux perpétua lúceat eis. *Poſt Veſperas, ſi non continuò dicantur Vigiliæ, adduntur Preces & Orat. de Laudibus, infra pag.* cxlij. *cum Pſalm.* Miſerére. *Idem ſit poſt Nocturn. ſi non continuò dicantur Laudes.*

AD VESPERAS

Ant. 3. O Dómine.

Pſalmus 114.

Diléxi quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem ſuam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni ; * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam : miséricors Dóminus, & juſtus * & Deus noſter miserétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus ; * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus beneféoit tibi.

Quia eripuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. O Dómine, líbera ánimam meam, miséricors & juſtus Deus.

Ant. 2. Heu mihi.

Pſalmus 119.

AD Dóminum cùm tribulárer, clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam ?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi quia incolátus meus prolongátus eſt ! habitávi cum habitántibus Cedar : * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus ; * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Ant. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt !

Ant. 8. Auxílium.

Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum ; * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet * qui cuſtódit Iſraël.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo : * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat intróitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc &

uſque in ſæculum.

Ant. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 8. Si iniquitátes.

Pſalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine: * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine: Dómine, quis ſuſtinébit.

Ant. 2. Opera.

Pſalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audíſti verba oris mei.

In conſpéctu angelórum pſallam tibi: * adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo,

Super miſericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificáſti ſuper omne nomen ſanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me, * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna eſt glória Dómini:

Quóniam excélſus Dóminus, & humília réſpicit, * & alta à longè cognóſcit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & ſuper iram inimicórum meórum extendíſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, miſericórdia tua in ſæculum: ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

Ant. Opera mánuum

rárum, Dómine, ne deſpícias.

Continuò dicitur

Ant. 1. Omne.

CANT. B. M. VIRGINIS *Luc.* 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum :

Et exultávit ſpíritus meus * in Deo Salutári meo :

Quia reſpéxit humilitátem ancíllæ ſuæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes :

Quia fecit mihi magna qui potens eſt, * & ſanctum nomen ejus.

Et miſericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio ſuo ; * diſpérſit ſupérbos mente cordis ſui.

Depóſuit poténtes de ſede, * & exaltávit húmiles.

Eſuriéntes implévit bonis, * & dívites dimíſit inánes.

Suſcépit Iſraël púerum ſuum, * recordátus miſericórdiæ ſuæ.

Sicut locútus eſt ad patres noſtros, * Abraham & sémini ejus in ſæcula.

Ant. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet ; & eum qui venit ad me, non ejíciam foràs. *Joan.* 6.

AD VIGILIAS.

Invitat. Deum cui omnes vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20.

Pſalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo Salutári noſtro : præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus ſuper omnes Deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem ſuam : quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe cónſpicit.

Quóniam ipsíus eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus : veníte, adorémus, & procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter, nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veſtra, ſicut in exacerbatióne ſecúndùm diem tentatiónis in deſér-

to : ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi : ſemper hi errant corde ; ipſi verò non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, ſi introíbunt in réquiem meam.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : & lux perpétua lúceat eis.

IN I. NOCTURNO

Dominicâ, Feriâ IV. & Sabbato.

Ant. 7. Dómine.

Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine ; * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidébo ;* quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus, * neque permanébunt injúſti ante óculos tuos.

Odíſti omnes qui operántur iniquitátem ; * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolóſū abominábitur Dóminus ; * ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua : * propter inimícos meos dírige in conſpéctu tuo viam meam ;

Quóniam non eſt in ore eórum véritas ; * cor eórum vanum eſt.

Sepúlcrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolósè agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis ; ſecúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætántur omnes qui ſperant in te : * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronáſti nos.

Ant. Dómine, deduc

me in juſtítia tua: propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam.

Ant. 8. Salvum me fac.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valdè; * ſed tu Dómine, úſquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam;

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuî: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus, * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem, * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubéſcant & conturbéntur veheménter omnes inimícî mei: * convertántur & erubéſcant valde velóciter.

Ant. Salvum me fac propter miſericórdiam tuam; quóniam non eſt in morte, qui memor ſit tuî.

Ant. 3. Illúmina.

Pſalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivíſceris me in finem? * úſquequò avértis fáciem tuam à me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem.

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte, * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero; * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in Salutári tuo, cantábo Dómino qui bona tríbuit mi-

hi; * & pſallam nómini Dómini Altíſſimi.

Ant. Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte.

℣. Convértere, Dómine, úſquequò?

℟. Deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſal.* 89.

Secretò, Pater. *Altâ voce* Et ne nos indúcas in tentatiónem:

℟. Sed líbera nos à malo. *Et ſic ad cæteros Nocturnos.*

Lectiones leguntur ſine Titulo & ſine Benedictionibus.

Lectio j. Job. 7.

PArce mihi, nihil enim ſunt dies mei. Quid eſt homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Víſitas eum dilúculò, & súbitò probas illum. Uſquequò non parcis mihi, nec dimíttis me ut glútiam ſalívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ô cuſtos hóminum? Quare poſuiſti me contrárium tibi, & factus ſum mihimetipſi gravis? Cur non tollis peccátum meum? & quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam; & ſi manè me quæsíeris, non ſubsíſtam.

In fine Lectionum nihil additur.

℟. Defecérunt ſicut fumus dies mei, & oſſa mea ſicut crémium aruérunt: * Dies mei ſicut umbra declinavérunt.

℣. Quæ eſt vita noſtra? Vapor eſt ad módicum parens. * Dies. *Pſal.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ij. Job. 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ: dimíttam advérsùm me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre; índica mihi cur me ita júdices. Nunquid bonum tibi vidétur, ſi calumniéris me, & ópprimas me opus mánuum tuárũ, & consílium impiórum ádjuves? Nunquid óculi cárnei tibi ſunt? aut ſicut videt homo, & tu vidébis? Nunquid ſicut dies hóminis dies tui, & anni tui ſicut humána ſunt témpora; ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum ſcrutéris? & ſcias quia nihil ímpium fécerim, cùm ſit nemo qui de manu tua poſſit erúere. Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt

me totum in circúitu, & ſic repéntè præcípitas me? Meménto, quæſo, quòd ſicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonne ſicut lac mulsíſti me, & ſicut cáſeum me coaguláſti? Pelle & cárnibus veſtíſti me; óſſibus & nervis compegíſti me. Vitam & miſericórdiam tribuíſti mihi, & viſitátio tua cuſtodívit ſpíritum meum.

℟. Peccávi valde; ſed * Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem ſervi tui, quia ſtultè egi nimis? ℣. Deus, propítius eſto mihi peccatóri. *Precor. 2. *Reg.* 24. *Luc.* 18.

Lectio iij. Job. 10.

QUare de vulva eduxíſti me? qui útinam conſúmptus eſſem, ne óculus me vidéret. Fuiſſem quaſi non eſſem, de útero tranſlátus ad túmulum. Nunquid non páucitas diérum meórum finiétur brevì? Dimítte ergo me, ut plangam páululùm dolórem meum, ántequam vadam, & non revértar ad terram tenebróſam & opértam mortis calíginè, terram miſériæ & tenebrárum; ubi umbra mortis, & nullus ordo, ſed ſempitérnus horror inhábitat.

℟. Ad Dóminum aſpíciam, expectábo Deum Salvatórem meum; conſúrgam, cùm ſédero in ténebris: * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagéllat Dóminus omnem fílium quem récipit. * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

IN II. NOCTURNO

Feriis II. & V.

Ant. 4. In médio.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit; * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paráſti in conſpéctu meo menſam, * advérſus eos qui tribulant me.

Impinguáſti in óleo caput meum: * & calix

meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum.

Ant. In médio umbræ mortis non timébo mala, quóniam tu mecum es, Dómine.

Ant. 8. Delícta.

Pſalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéſcam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérſi qui ſúſtinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demónſtra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua & doce me; * quia tu es Deus Salvátor meus, & te ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum quæ à ſæculo ſunt.

Delícta juventútis meæ & ignorántias meas * ne memíneris.

Secúndùm miſericórdiam tuam meménto mei tu * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício; * docébit mites vias ſuas.

Univérſæ viæ Dómini miſericórdia & véritas; * requiréntibus teſtaméntum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine propitiáberis peccáto meo; * multum eſt enim.

Quis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum eſt Dóminus timéntibus eum, * & teſtaméntum ipſius, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum, * quóniam ipſe evéllet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére mei, * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis

mei multiplicátæ ſunt, * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meã, & labórem meum, * & dimitte univérſa delícta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam & érue me: * non erubéſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi, * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſraël, * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Ant. Delícta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. 7. Miſerére.

Pſalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & ſalus mea; * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum appropíant ſuper me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt & cecidérunt.

Si conſíſtant advérsùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus.

Quóniam abſcóndit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protéxit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miſerére meî, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelínquas me, * neque

deſpícias me, Deus Salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem aſsúmpſit me.

Legem pone mihi Dómine, in via tua; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age: * & confortétur cor tuum, & súſtine Dóminum.

Ant. Miſerére meî, & exáudi me, Dómine, ne avértas fáciem tuam à me.

℣. Unam pétii à Dómino, hanc requíram,

℟. Ut inhábitem in domo Dómini. *Pſ. 26.*

Lectio iv. Job 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, ſcélera mea & delícta oſténde mihi. Cur fáciem tuam abſcóndis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium quod vento rápitur, oſténdis poténtiam tuam, & ſtípulam ſiccam perſéqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adoleſcéntiæ meæ. Poſuíſti in nervo pedem meum, & obſerváſti omnes sémitas meas, & veſtígia pedum meórum conſiderâſti; qui quaſi putrédo conſuméndus ſum, & quaſi veſtiméntum quod coméditur à tínea.

℟. Ecce ánimam meam porto in mánibus meis: * Etiámſi occíderit me, in ipſo ſperábo, & ipſe erit Salvátor meus. ℣. Sive vívimus, ſive mórimur, Dómini ſumus. * Etiámſi. *Job.* 13. *Rom.* 14.

Lectio v. Job. 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis miſériis. Qui quaſi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem ſtatu pérmanet. Et dignum ducis ſuper hujuſcémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium. Quis poteſt fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui ſolus es? Breves dies hóminis ſunt, nú-

merus menſium ejus apud te eſt ; conſtituiſti términos ejus , qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo , ut quiéſcat , donec optáta véniat ſicut mercenárii dies ejus.

℟. Hi qui cum pietáte dormitiónem accepérunt, óptimam habent repóſitam grátiam. * Sancta ergo & ſalúbris eſt cogitátio pro defúnctis exoráre, ut à peccátis ſolvántur. ℣. Si quis ſuperædíficat ſuper fundaméntum , & opus ejus árſerit, detriméntum patiétur; ipſe autem ſalvus erit, ſic tamen quaſi per ignem. * Sancta ergo. 2. *Machab.* 12. 1. *Cor.* 3.

Lectio vj. Job. 14.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me , & abſcóndas me, donec pertránſeat furor tuus, & conſtítuas mihi tempus in quo recordéris meî ? Putáſne mórtuus homo rurſum vivat ? Cunctis diébus , quibus nunc mílito , expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me , & ego reſpondébo tibi : óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem greſſus meos dinumeráſti : ſed parce peccátis meis.

℟. Dómine omnípotens , Deus Iſraël , * Audi nunc oratiónem mórtuórum Iſraël : noli meminíſſe iniquitátum patrum noſtrórum , ſed meménto manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occíſus es, Dómine , & redemiſti nos Deo in ſánguine tuo. * Audi nunc. *Baruch.* 3. *Apoc.* 5.

IN III. NOCTURNO.

Feriis III. & VI.

Ant. 2. Amove.

Pſalmus 38.

DIxi : Cuſtódiam vias meas ,* ut non delínquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam , * cùm conſíſteret peccátor advérsùm me.

Obmútui & humiliátus ſum , & ſílui à bonis ; * & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intra me , * & in meditatióne mea exardéſcet ignis.

Locútus ſum in lingua mea : * Notum fac mihi , Dómine , finem meum.

Et númerum diérum meórum , quis eſt ; * ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurábiles poſuiſti dies meos ; * & ſubſtántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérſa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránſit homo, * ſed & fruſtrà conturbátur.

Theſaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ eſt expectátio mea? nonne Dóminus? * & ſubſtántia mea apud te eſt.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium inſipiénti dedíſti me.

Obmútui, & non apérui os meum, quóniam tu fecíſti: * ámove à me plagas tuas.

A fortitúdine manûs tuæ ego deféci in increpatiónibus, * propter iniquitátem corripuíſti hóminem;

Et tabéſcere fecíſti ſicut aráneam ánimam ejus: * verûmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meã, Dómine, & deprecatiónem meam, * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne ſíleas, quóniam ádvena ego ſum apud te, & peregrínus, * ſicut omnes patrẽs mei.

Remítte mihi ut refrígerer, priúſquàm ábeam; * & ámpliùs non ero.

Ant. Amove à me plagas tuas, Dómine: áuribus pércipe lácrymas meas.

Ant. 3. Nunquid qui dormit.

Pſalmus 40.

Beátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univérſum ſtratum ejus versáſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miſerére meî; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur út vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idípſum.

Advérsùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei: * advérsùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt advérsùm me: * nunquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére meî, & resúſcita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluíſti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepíſti, * & confirmáſti me in conſpéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël à ſæculo, & uſque in ſæculum: * fiat, fiat.

Ant. Nunquid qui dormit, non adjíciet ut reſurgat? Dómine, miſerére meî, & resúſcita me.

Ant. 8. Sitívit.

Pſalmus. 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei!

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei.

In voce exultatiónis & confeſſiónis, * ſonus epulántis.

Quare triſtis es ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * Salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ad meípſum ánima mea conturbáta eſt; * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suſcéptor meus es;

Quare oblítus es meî? * & quare contriſtátus in-

cédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei;

Dum dicunt mihi per ſíngulos dies: * Ubi eſt Deus tuus?

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: *Salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: quando véniam & apparébo ante fáciem Dei!

℣. Quare triſtis es, ánima mea, & quare contúrbas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Pſ.* 41.

Lectio vij. Job. 16 & 17.

BReves anni tránſeunt; & sémitam per quam non revértar, ámbulo. Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, & ſolum mihi ſúpereſt ſepúlcrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, & pone me juxta te; & cujúſvis manus pugnet contra me.

℟. Scio quòd Redémptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum, * Et in carne mea vidébo Deum meum. ℣. Opórtet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem. * Et in. *Job* 19. 1. *Cor.* 15.

Lectio viij. Job. 17.

DIes mei tranſiérunt; cogitatiónes meæ diſſipátæ ſunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursùm poſt ténebras ſpero lucem. Si ſuſtinúero, inférnus domus mea eſt; & in ténebris ſtravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea & ſoror mea, vérmibus. Ubi eſt ergo nunc præſtolátio mea, & patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt álii in vitam ætérnam, & álii in oppróbrium, ut vídeant ſemper.

℣. Omnes quidem reſurgémus, ſed non omnes immutábimur. * Evigilábunt. *Dan.* 12. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix. Job. 19.

PElli meæ, consúmptis cárnibus, adhæſit os meum, & derelícta ſunt

tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miſerémini meî, miſerémini meî, ſaltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare perſequímini me ſicut Deus, & cárnibus meis ſaturámini? Quis mihi tríbuat ut ſcribántur ſermónes mei? Quis mihi det ut exaréntur in libro ſtylo férreo & plumbi láminâ, vel celte ſculptántur in sílice? Scio enim quòd Redémptor meus vivit, & in novíſſimo die de terra ſurrectúrus ſum: & rurſum circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum; quem visúrus ſum ego ipſe, & óculi mei conſpectúri ſunt, & non álius. Repóſita eſt hæc ſpes mea in ſinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, à perſequéntibus me. * Educ de cuſtódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: me expéctant juſti donec retríbuas mihi. ℣. Miſerére meî, Dómine, Fili David, ádjuva me. * Educ. *Pſ.* 141. *Matth.* 15.

Si fiat Duplex-majus

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non abſórbeat me profúndum, neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum: * Exáudi me, quóniam † Benígna eſt miſericórdia tua: ¶ Inténde ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Dómine Deus, Rex ſæculórum, ſolus pius es. * Exáudi.

℣. Miſerére meî, Dómine Fili David, Dómine ádjuva me. † Benígna.

℣. Propóſuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remiſſiónem delictórum. ¶ Inténde.

℟. Líbera *uſque ad* ℣. Dómine. *Pſ.* 68. *Apoc.* 15. *Matth.* 15. *Rom.* 3.

AD LAUDES

Ant. 7. Secúndùm.

Pſalmus 50.

MIſerére meî, Deus, * ſecúndum magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárũ * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognóſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci; * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in miſericórdia tua diſpérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Collocávit me in obſcuris ſicut mórtuos ſæculi, & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus.

Ant. 4. Miſerére.

Canticum Baruch. 3.

DOmine omnípotens, Deus Iſraël, * ánima in angúſtiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te:

Audi, Dómine, & miſerére, quia Deus es miséricors;* & miſerére noſtrì, quia peccávimus ante te.

Quia tu ſedes in ſempitérnum, * & nos peribimus in ævum?

Dómine omnípotens, Deus Iſraël, * audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël,

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei ſui,* & agglutináta ſunt nobis mala.

Noli memíniſſe iniquitátum patrum noſtrórum, * ſed meménto manûs tuæ, & nóminis tui in témpore iſto:

Quia tu es Dóminus Deus noſter; * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miſerére, quia Deus es miséricors, miſerére noſtrì, quia peccávimus ante te.

Ant. 7. Omnis ſpíritus.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in Sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono túbæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cym-

balis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Omnis ſpíritus laudet Dominum.

Ant. 1. Ego ſum.

Canticum Zachariæ

Luc. 1.

BEnedíctus Dóminus Deus Iſraël; * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ.

Et eréxit cornu ſalútis nobis, * in domo David púeri ſui.

Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſæculo ſunt, Prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium, qui odérunt nos.

Ad faciéndam miſericórdiam cum pátribus noſtris, * & memorári teſtaménti ſui ſancti:

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis;

Ut ſine timóre de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi:

In ſanctitáte & juſtítia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.

Et tu, Puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus;

Ad dandam ſcientiam ſalútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum.

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos óriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis ſedent; * ad dirigéndos pedes noſtros in viam pacis.

Ant. 1. Ego ſum reſurréctio & vita: qui credit in me, etiámſi mórtuus fúerit, vivet: & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in ætérnum. *Joan.* 11.

PRECES.

KYrie, eleïſon, Chriſte, eleïſon, Kyrie, eleïſon.

Secretò Pater. *altâ voce* Et ne nos.

℣. Ego dixi, Dómine, miſerére meï,

℟. Sana ánimam meam quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Surge, Dómine, in réquiem tuam,

℟. Tu & arca ſanctificatiónis tuæ. *Pſ.* 131.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi,

℟. Et ánimas páuperum tuórum ne oblivíſcáris in finem. *Pſ.* 73.

℣. In memória ætérna erunt Juſti :

℟. Ab auditióne mala non timébunt. *Pſ.* 11.

℣. A porta ínferi

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. *Pſ.* 88.

℣. Credo vidére bona Dómini

℟. In terra vivéntium. *Pſ.* 26.

℣. Requiéſcant in pace.

℟. Amen.

Deinde dicitur Pſal. 129. De profúndis. *pag.* cxlviij.

Poſt Veſperas & Vigilias Pſ. 50. Miſerére *p.* clxj.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam,

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobíſcum

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Pro Pontifice

Oratio

DEus, qui inter Apoſtólicos Sacerdótes fámulum tuum *N.* Pontificáli fecíſti dignitáte vigére; præſta, quæſumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Pro Sacerdote

Oratio

PRæſta, quæſumus, Dómine, ut ánima fámuli tui *N.* Sacerdótis, quem in hoc ſæculo commorántem, ſacris munéribus decoráſti, in cœléſti ſede glorióſâ ſemper exúltet. Per Dóminum.

Pro Defuncto & pluribus Defunctis

Oratio

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces noſtras, quibus miſericórdiam tuam súpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui *N.* quam [*vel* ánimas famulórum tuórum quas] de hoc ſæculo migráre juſsíſti, in pacis ac lucis regióne conſtítuas, & Sanctórum tuórum júbeas eſſe consórtem [consórtes.] Per Dóminum.

Pro Diacono, poſt Litteram N. *additur* Diáconi. *Pro Subdiacono, additur* Subdiáconi.

Pro Defuncta Oratio

QUæſumus, Dómine, pro tua pietáte miſerére ánimæ fámulæ tuæ *N.* & à contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ ſalvatiónis partem reſtítue. Per Dóminum.

In Anniverſariis

Oratio

DEus indulgentiárum, Dómine, da ánimæ fámuli tui *N.* [Sacerdótis *vel* Pontíficis] *vel* fámulæ tuæ *N.* [cujus

[*vel* animábus famulórum tuórum *N.* & *N.* quorum] *vel* famulárum tuárum *N.* & *N.* quarum] anniversárium depoſitiónis diem commemorámus, refrigérii ſedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si fiat Duplex-minus aut Simplex, ſequentes Orationes dicuntur

DEus véniæ largítor, & humánæ ſalútis amátor, quæſumus cleméntiam tuam, ut noſtræ congregatiónis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc ſæculo tranſiérunt, beátâ Maríâ ſemper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtiū pervenire concédas.

FIdélium, Deus, ómnium Cónditor & Redémptor, animábus ómnium fidélium defunctórum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam, quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequántur. Qui vivis.

℣. Dóminus vobíſcum,
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Requiéſcant in pace.
℟. Amen.

Pro Patre & Matre.

Oratio

DEus qui nos patrem & matrem honoráre præcepíſti, miſerére cleménter animábus patris mei & matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque cum illis in ætérnæ claritátis gáudio fac vívere. Per Dóminum.

PSALMI GRADUALES.

Pſalmus 119. Ad Dóminum cum tribulárer clamávi *pag.* cxlvij.

Pſalmus 120. Levávi óculos meos in montes *ibidem.*

℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine,

℟. Et lux perpétua lúceat eis.

Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis Jerúſalem:

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini; * teſtimónium Iſraël, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæsívi bona tibi.

Pſalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórum * in mánibus dominórum ſuórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ ſuæ: * ità óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtrì.

Miſerére noſtrì, Dómine, miſerére noſtrì; * quia multùm repléti ſumus deſpectióne:

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra, * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſupérbis.

℟. Réquiem.

Pſamus 123.

NIſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſraël: * niſi quia Dóminus erat in nobis.

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutíſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos; * fórſitan aqua abſorbuíſſet nos.

Torréntem pertransívit ánima noſtra, * fórſitan pertransíſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noſtra ſicut paſſer erépta eſt * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus eſt, * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini * qui fecit cœlum & terram.

Pſalmus 124.

QUi confídunt in Dómino ſicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum qui hábitat in Jerúſalem:

Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli ſui, ex hoc nunc

nunc & uſque in ſæculum:

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum, * ut non exténdant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſraël.

℣. Réquiem.

Pſalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum, * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíſcum: * facti ſumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in auſtro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant & flebant, * mitténtes sémina ſua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes mánipulos ſuos.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtra vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem súrgere: * súrgite poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit diléctis ſuis ſomnum.

Ecce hæréditas Dómini, * filii merces, fructus ventris.

Sicut ſagíttæ in manu poténtis, * ita fílii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

℣. Réquiem. *Pſal.* 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abúndans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui ſicut novéllæ olivárum, * in circuitu

menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſraël.

Pſalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſraël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus * concídet cervíces peccatórũ.

Confundántur & convertántur retrórsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum, * quod priúſquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum ſuam, qui metit; * & ſinum ſuum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini ſuper vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini. ℣. Réquiem.

Pſalmus 129. De profúndis *pag.* cxlviij.

Pſalmus 130.

DOmine, non eſt exaltatum cor meum; * neque eláti ſunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam, * ſed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſraël in Dómino, * ex hoc nunc & uſque in ſæculum.

℣. Réquiem.

Pſalmus 131.

MEménto, Dómine, David, * & omnis manſuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob.

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei:

Si dédero ſomnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in

Ephráta: * invénimus eam in campis ſylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco ubi ſtetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu & arca ſanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur juſtítiam; * & ſancti tui exúltent.

Propter David ſervum tuum * non avértas fáciem Chriſti tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eum: * de fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Si cuſtodíerint filii tui teſtaméntum meum: * & teſtimónia mea hæc quæ docébo eos:

Et filii eórum uſque in ſæculum * ſedébunt ſuper ſedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem ſibi.

Hæc réquies mea in ſæculum ſæculi; * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus ſaturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam *Salutári;* * & ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David; * parávi lucérnam Chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne; * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.

Pſalmus 132.

ECce quàm bonum & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguéntum in cápite; * quod deſcéndit in barbam, barbam Aáron.

Quod deſcéndit in oram veſtiménti ejus; * ſicut ros Hermon, qui deſcéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam uſque in ſæculum.

℣. Réquiem.

Pſalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini.

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri:

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion: * qui fecit cœlum & terram.

℣. Réquiem.

Preces de Laudibus.

Defunctorum cum orationibus ſolitis, ſine Pſalmo De profúndis *aut* Miſeréré.

COMMENDATIO COMMUNIS
ANIMARUM FIDELIUM DEFUNCTORUM.

℟. DOmine, omnipotens, Deus Iſraël, * Audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël. Noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum, ſed meménto manûs tuæ & nóminis tui.

℣. Occíſus es, Dómine, & redemíſti nos Deo in ſánguine tuo. * Audi. *Baruch.* 3. *Apoc.* 5.

Kyrie, eléïſon, Chriſte, eléïſon, Kyrie, eléïſon.

Secretò Pater noſter. *altâ voce* Et ne nos.

Oratio

TIbi, Dómine, commendámus ánimas * famulórum tuórum, famularúmque tuárum ut defúncti ſæculo, tibi vivant: & quæ per fragilitátem mundánæ converſatiónis peccáta commiſérunt, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſtérge. Per Chriſtum.

℟. Amen

Orémus.

MIſericórdiam tuam, Dómine, ſancte Pater omnípotens, ætérne Deus, pietátis afféctu rogáre pro áliis cógimur, qui pro noſtris rogáre peccátis nequáquam ſufficimus, tamen de tua confiſi gratúita pietáte & inólita benignitáte, cleméntiam tuam depóſcimus, ut ánimas famulórum tuórum & famulárum tuárum, ad te reverténtes cum pietáte ſuſcípias: adſit eis Angelus teſtaménti tui Michaël, & per manus ſanctórum angelórum tuórum inter ſanctos & eléctos tuos in ſínibus Abrahæ, Iſaac & Jacob Patriarchárũ tuórũ èas collocáre dignéris: quátenus liberátæ de principibus tenebrárum, & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis ſeu fragilitátis confundántur erróribus, ſed agnoſcántur à ſanctis tuis, & beatitúdinis réquie perfruántur: atque cùm magni judícii dies advénerit, inter ſanctos & eléctos tuos reſuſci-

táti, glóriâ maniféſtæ contemplatiónis tuæ perpétuò ſatiéntur.

Ant. 7. Qui timent.

Pſalm. 113. In éxitu Iſraël *pag.* 35. Réquiem.

Ant. Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino; adjútor eórum & protéctor eórum eſt.

Orémus

OMnípotens ſempitérne Deus, qui humáno córpori ánimam ad ſimilitúdinem tuam inſpiráre dignátus es, dum te jubénte, pulvis in púlverem revértitur; tu imágines tuas cum ſanctis & eléctis tuis ætérnis sédibus præcípias ſociári, eáſque ad te reverténtes de Ægypti pártibus blandè leniterque ſuſcípias, & ángelos tuos ſanctos eis óbviam mittas: viâmque illis juſtítiæ demónſtra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repélle, quæſumus, Dómine, ab eis omnes príncipes tenebrárum, & agnóſce depóſitum fidéle quod tuum eſt. Súſcipe, Dómine, creatúras tuas, non à diis aliénis creátas, ſed à te ſolo Deo vivo & vero, quia non eſt álius Deus præter te, Dómine, & non eſt ſecúndùm ópera tua. Lætífica, clementíſſime Pater, ánimas ſervórum tuórum, & clarífica eas in multitúdine miſericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæſumus, iniquitátum eórum antiquárum quas ſuſcitávit furor mali deſidérii: licèt enim peccáverint tamen te non negavérunt, ſed ſigno fidei inſigníti, te qui, & ómnia, & eos inter ómnia fecíſti, fidéliter adoravérunt. Qui vivis & regnas.

Ant. 8. Circumdedérũt.

Pſal. 114 Diléxi *p.* 64.

Pſalmus 115. Crédidi *pag.* 131.

Pſalmus 116. Laudáte Dóminum, omnes gentes *pag.* 171.

Pſalmus 117. Confitémini *pag.* 21.

Pſalmus 118. Beáti immaculáti *pag.* 22. *cum diviſionibus : in fine pſalmorum* Réquiem.

Ant. Circumdedérunt me dolóres mortis, & perícula inférni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam. *Pſ.* 114.

Orémus

DIri vúlneris novitáte percúlſi, & quodam modo córdibus ſauciáti, miſericórdiam tuam, mundi Redémptor, flebílibus

vócibus implorámus; ut carórum noſtrórum ánimas ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, reverténtes, blandè lenitérque ſuſcípias, & quas ex carnáli commoratióne contraxérunt máculas, tu Deus, inólitâ bonitáte cleménter déleas, piè indúlgeas, oblivióni in perpétuum tradas, atque has laudes tibi cum cæteris redditúras, & ad córpora quandóque reversúras, ſanctórum tuórum cœtibus aggregári præcípias, Qui cum Deo Patre & Spíritu.

Secretò Pater. *altâ voce* Et ne nos.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine,

℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Animæ eórum in bonis demoréntur,

℟. Et ſemen eórum hæréditet terram. *Pſ.* 24.

℣. Non intres in judícium cum ſervis tuis, Dómine,

℟. Quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens. *Pſ.* 142.

℣. A porta ínferi

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. *Pſ.* 88.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam,

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobíſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

PArtem beátæ reſurrectiónis obtíneant; vitámque ætérnam habére mereántur in cœlis. Per te, Jeſu Chriſte, Salvátor mundi, qui vivis.

Orémus.

DEus cui ſoli cómpetit medicínam præſtáre poſt mortem, præſta, quæſumus, ut ánimæ famulórum tuórum, terrénis exútæ contágiis, in tuæ Redemptiónis parte numeréntur. Qui vivis.

Orémus. Fidélium *pag.* cxliij.

℣. Dóminus vobíſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Requiéſcant in pace.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ

ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus. Oculi ómnium in te ſperant, Dómine ; & tu das illis eſcam in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Pſ.* 144.

Glória. Kyrie, eléïſon: Chriſte, eléïſon: Kyrie, eléïſon.

Secretò Pater noſter. *altâ voce* Et ne nos.

Orémus

BEnedic, Dómine, nos & hæc dona tua quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri. Per Chriſtum Dóminum.

Si fiat Lectio, Lector dicit Jube, Dómine, benedícere.

Benedict. Menſæ cœléſtis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

In fine Lectionis dicitur Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO

POST PRANDIUM.

COnfiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, & ſancti tui benedícant tibi. Glória. *Pſ.* 144.

Qui benedixit menſam, dicit

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérſis beneficiis tuis. Qui vivis.

Deinde procedendo ad Eccleſiam, dicitur Pſalm. Miſerére.

Si verò non procedatur, dicitur Pſalmus Laudáte Dóminum, omnes gentes. Glória.

Kyrie. Pater noſter.

℣. Diſpérſit, dedit paupéribus:

℟. Juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi. *Pſ.* 111.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore:

℟. Semper laus ejus in ore meo. *Pſ.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea;

℟. Audiant manſuéti & læténtur. *Pſ.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum,

℟. Et exaltémus nomen ejus in idípſum. *Pſ.* 33.

℣. Sit nomen Dómini

benedíctum,

℟. Ex hoc nunc & uſque in ſæculum. *Pſ.* 112.

RЕtribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen ſanctum tuum, vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Mediocri voce ℣. Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ
ANTE CŒNAM.

BEnedícite. ℟. Dóminus. Edent páuperes & ſaturabúntur, & laudábunt Dóminum, qui requírunt eum, vivent corda eórum in ſæculum ſæculi. Glória. *Pſalm.* 21.

Kyrie. Pater noſter. *ut ſupra.*

Orémus. Bénedic, Dómine, *ut ſupra.*

Ad Benedictionem Lectoris

Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO
POST CŒNAM.

MEmóriam fecit mirabílium ſuórum, miséricors & miſerátor Dóminus: eſcám dedit timéntibus ſe. *Pſ.* 110.

Glória Patri.

Qui benedixit Menſam dicit

BEnedíctus Deus in donis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis: Qui vivit.

Pſalmi & reliqua ut poſt Prandium.

In Jejuniis, ad Refectionem fit Benedictio Menſæ & Gratiarum actio, ut notatum eſt pro Cœna.

ITINERARIUM.

Viator in ipſo itineris ingreſſu, ſi ſolus fuerit, dicat quæ ſequuntur in ſingulari: ſi cum ſociis in plurali, ut ſequitur.

In Cant. Bened. *p.* 19.

Ant. In viam pacis & proſperitátis dírigat nos omnípotens & miséricors Dóminus: & Angelus Ra-

phaël comitétur nobíſcum in via, ut cum pace, ſalúte & gáudio revertámur ad própria.

P R E C E S

KYrie, eléïſon, Chriſte, eléïſon, Kyrie, eléïſon.

Secretò Pater noſter. *altâ voce* Et ne nos.

℣. Salvos fac ſervos tuos,

℟. Deus meus, ſperántes in te. *Pſ.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de ſancto,

℟. Et de Sion tuére nos. *Pſ.* 19.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis,

℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis,

℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Pſ.* 88.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie:

℟. Próſperum iter fáciat nobis Deus ſalutárium noſtrórum. *Pſ.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demónſtra nobis,

℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Pſ.* 24.

℣. Utinam dirigántur viæ noſtræ

℟. Ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas! *Pſ.* 118.

℣. Erunt prava in dirécta,

℟. Et áſpera in vias planas. *Iſ.* 40.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te,

℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. *Pſ.* 90.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam,

℟. Et clamor meus ad te véniat. *pſ.* 101.

Orémus

DEus, qui filios Iſraël per maris médium ſicco veſtígio ire feciſti, quique Magis iter ad te, ſtellâ duce, pandiſti: tríbue nobis, quæſumus, iter próſperum tempúſque tranquillum, ut Angelo ſancto tuo cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ ſalútis portum perveníre feliciter valéamus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes ſuæ peregrinatiónis vias illæſum cuſtodiſti; quæſumus, ut nos fámulos tuos cuſtódire dignéris: eſto nobis, Dómine, in procínctu ſuffrágium, in via ſolátium,

in æſtu umbráculum, in plúvia & frigore teguméntum, in laſſitúdine vehículum, in adverſitáte præsídium, in lúbrico báculus; in naufrágio portus, ut, te duce, quò téndimus, próſperè perveniámus; & demum incólumes ad própria redeámus.

ADeſto quæſumus, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, & viam famulórum tuórum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne, ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo ſemper protegámur auxílio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut família tua per vitam ſalútis incédat; & beáti Joánnis præcusóris hortaménta ſectándo, ad eum quem prædíxit ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum. ℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini. ℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM,

Ad libitum Sacerdotis.

Pſalmus 83. Quàm diléſta *pag.* 127.

Pſalmus 84. Benedixíſti *pag.* 74.

Pſalmus 85. Inclina, Dómine *cum ſua diviſione* pag. 184.

Pſalmus 115. Crédidi pag. 131.

Pſ 129. De profúndis *p.* 111. *In fine Pſſ.* Glória.

Ant. Dómine, memor eſto meì; & ne vindíctam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delícta mea. *Tob.* 3.

PRECES

KYrie, eléïſon, Chriſte, eléïſon, Kyrie, eléïſon.

Secretò Pater noſter: *altâ voce* Et ne nos.

℣. Ego dixi, Dómine, miſerére meî:

℟. Sana ánimam meã. quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dómine, úſquequò?

℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos,

℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Sacerdótes tui induántur juſtítiam,

℟. Et Sancti tui exúltent. *Pſ.* 131.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine,

℟. Et ab aliénis parce ſervo tuo. *Pſ.* 18.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam,

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus

AUrés tuæ pietátis, mitiſſime Deus, inclína précibus noſtris, & grátiâ Sancti Spíritûs illúmina cor noſtrum, ut tuis myſtériis dignè miniſtráre teque ætérnâ caritáte dilígere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis volúntas lóquitur, & quem nullum latet ſecrétum, puríſica per infuſiónem Sancti Spíritûs cogitatiónes cordis noſtri, ut te perféctè dilígere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne Sancti Spíritûs renes noſtros & cor noſtrum, Dómine, ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeâmus.

MEntes noſtras, quæſumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Filius, veritátem.

ADſit nobis, quæſumus, Dómine, virtus Spíritûs Sancti, quæ & corda noſtra cleménter expúrget, & ab ómnibus tueátur advérſis.

DEus, qui corda fidélium Sancti Spíritûs illuſtratióne docuiſti, da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére.

COnſciéntias noſtras, quæſumus, Dómine, viſitándo purifica, ut véniens Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Fílius tuus, parátam ſibi in nobis invéniat manſiónem, Qui tecum vivit & regnat in unitáte ejúſdem Spíritûs Sancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum.

℟. Amen.

Orationes ſequentes pro opportunitate Sacerdotis ante celebrationem & communionem dicendæ.

Oratio S. Ambroſii Epiſc.

DIE DOMINICA.

SUmme Sacérdos & vere Póntifex Jeſu Chriſte, qui te obtuliſti Deo Patri in ara crucis hóſtiam puram & immaculátam pro nobis míſeris peccatóribus, & qui de-

díſti nobis carnem tuam ad manducándum, & Sánguinem tuum ad bibéndum, & poſuíſti myſtérium illud in virtúte Spíritûs Sancti, dicens: Hæc quotieſcúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis. Rogo per ſanguinem tuum pretióſum, magnum ſalútis noſtræ prétium. Rogo per hanc miram & ineffábilem caritátem tuam, quâ nos míſeros, & indígnos ſic amáre dignátus es: ut laváres nos à peccátis noſtris in Sánguine tuo: Doce me indígnum ſervum tuum, quem inter cætera dona tua ad officium ſacerdotále vocáre dignátus es, nullis meis méritis, ſed ſolâ dignatióne miſericórdiæ tuæ: Doce me, quæſo, per Spíritum Sanctum tuum, tantum tractáre myſtérium, eâ reveréntiâ & honóre, eâque devotióne & timóre, quibus opórtet, & decet. Fac me, Dómine Jeſu Chriſte, per grátiam tuam ſemper illud de tanto myſtério crédere & intellígere, ſentíre & fírmiter retinére, dícere & cogitáre, quod tibi placet, & éxpedit ánimæ meæ. Intret Spíritus tuus bonus in cor meum, qui ſonet ibi ſine ſono, & ſine ſtrépitu verbórum loquátur veritátem tantórum myſteriórum: Profúnda ſunt quippe nimis, & ſacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi hódie & ſemper Miſsárum ſolémnia pura corde & pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis, & nefándis, vanis & obnóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórũ piâ & fidâ tutélâ atque fortíſſimâ cuſtódiâ, ut hoſtes ómnium bonórum confúſi diſcédant per virtútem tanti myſtérii, & per manum ſancti Angeli tui. Repélle à me, Dómine, Jeſu Chriſte, à cunctis ſervis tuis duríſſimum ſpíritum ſupérbiæ, cenodóxiæ, invídiæ, iracúndiæ, fornicatiónis & immundítiæ, dubietátis & blaſphémiæ. Confundántur qui me perſequúntur: péreant illi qui pérdere cuncta feſtínant.

FERIA SECUNDA.

REx virtútum, caſtitátis & integritátis amátor Deus, cæléſti rore benedictiónis tuæ ex-

tingue in córpore meo totum fómitem ardéntem libídinis, ut máneat in me tenor totius caſtitátis ánimæ & córporis. Mortífica in me carnis ſtímulos, omnéſque libídinis commotiónes, & da mihi veram & perpétuam caſtitátem cum cæteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte, ut Sacrifícium laudis caſto córpore & mundo corde quotídie váleam tibi offérre. Quantâ enim, Dómine, Jeſu Chriſte, cordis contritióne & lacrymárum fonte, quantâ reveréntiâ & tremóre, quantâ córporis caſtitáte, & ánimæ puritáte iſtud divínum & cœléſte Sacrifícium eſt celebrándum: ubi Caro tua in veritáte súmitur: ubi Sanguis tuus in veritáte bíbitur: ubi ſummis ima conjungúntur: ubi adeſt ſanctórum præséntia Angelórum: ubi tu es Sacérdos, & Sacrifícium mirabíliter & ineffabíliter conſtitútus.

FERIA TERTIA.

QUis dignè hoc celebráre myſtérium poteſt, niſi tu Deus Omnípotens offeréntem féceris dignum? Scio, & verè ſcio, & ipſum pietáti tuæ confíteor, quia non ſum dignus accédere ad tantum myſtérium, propter nímia peccáta mea, & infinítas negligéntias meas. Sed ſcio veráciter, & credo ex toto corde meo, & ore confíteor, quia tu potes me fácere dignum, qui ſolus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, & de peccatóribus juſtos facis & ſanctos. Per hanc Omnipoténtiam tuam te rogo, ut concédas mihi peccatóri hoc cœléſte Sacrifícium celebráre cum timóre & tremóre, cum cordis puritáte, lacrymárum fonte, cum lætítia ſpirituáli, & cœléſti gáudio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíſſimæ præséntiæ tuæ, & excúbias ſanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

FERIA QUARTA.

EGo enim, Dómine, memor venerándæ Paſſiónis tuæ accédo ad Altáre tuum, licèt peccátor, ut ófferam tibi Sacrifícium, quod tu inſtituíſti, & offérri præcepíſti in commemoratiónem tuî pro ſalúte noſtra.

Súſcipe ergo iſtud, quæſo ſumme Deus, dulcíſſime Jeſu Chriſte, pro Eccléſia tua ſancta, & pro cuncto pópulo tuo, quem acquisíſti Sánguine tuo pretióſo. Et quóniam me peccatórē inter te & eúmdem pópulum, médium eſſe voluíſti, licet in me boni óperis teſtimónium non agnóſcas, officium ſaltem diſpenſatiónis créditæ non recúſes, nec per me indígnum fámulum tuum eórum ſalútis péreat prétium pro quibus víctima factus ſalutáris, dignátus es eſſe redémptio. Prófero ergo, Dómine (ſi dignáris propítius intuéri) tribulatiónes plébium, pericúla populórum, captivórum gémitus, miſériam orphanórum, neceſſitátes peregrinórum, inópiam debílium, deſperatiónes languéntium, deféctus ſenum, ſuſpíria júvenum, vota vírginum, lamenta viduárum.

FERIA QUINTA.

TU enim miſeréris ómnium, Dómine, & nihil odíſti eórum quæ fecíſti. Memoráre quæ ſit noſtra ſubſtántia, quia tu Pater noſter es, ne iraſcáris nobis, neque multitúdinem víſcerum tuórum ſuper nos contíneas. Non enim in juſtificatiónibus noſtris proſtérnimus preces noſtras ante fáciem tuā, ſed in miſeratiónibus tuis multis. Aufer à nobis, Dómine, iniquitátes noſtras: & ignem Sancti Spiritûs in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne noſtra, & da nobis cor cárneum, quod te tímeat, díligat, & honoríficet, te delectétur, te ſequátur, & te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut ſeréno vultu famíliam tuam ſacri tui Nóminis officia præſtolántem aſpícere dignéris: Et ut nullíus ſit írritum votum, nullíus vácua poſtulátio, tu nobis preces ſúggere, quas ipſe audíre propítius, & exaudíre delectéris. Rogámus étiam te, ſancte Pater, pro ſpirítibus fidélium defunctórum, ut ſit illis ſalus ætérna, ac perpétua ſánitas, gáudium & refrigérium ſempitérnum, hoc magnum pietátis Sacraméntum: Dómine, Deus meus, ſit illis hódie magnum & plenum gáudium de te pane

vivo & vero, qui de cælo deſcendiſti, & das vitam mundo, de Carne ſancta & benedicta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccátum mundi; & potári de fonte pietátis tuæ, qui per lánceam mílitis de látere emanávit crucifixi Dómini noſtri, ut conſoláti exúltent in laude & glória tua ſancta.

FERIA SEXTA.

PEto, Dómine cleméntiam tuam, ut deſcéndat ſuper hunc panem & cálicem iſtum plenitúdo tuæ divinitátis. Deſcéndat étiam, Dómine, illa Spíritûs Sancti tui invisíbilis forma, & incomprehensíbilis Majéſtas, ſicut quondam in Patrum hóſtias deſcendébat: qui & oblatiónes noſtras Corpus & Sánguinem tuum efficiat, & me indígnum Sacerdótem tuum dóceat, tantum tractáre myſtérium, ita ut plácidè & benígnè ſuſcípias Sacrifícium de mánibus meis, ad ſalútem ómnium tam vivórum, quàm defunctórum. Rogo te, Dómine, per ipſum Sacro-ſánctum myſtérium Córporis & Sánguinis tui, quo quotídie in Eccléſia tua páſcimur & potámus, ablúimur & ſanctificámur, atque unius tuæ ſummæ Divinitátis partícipes efficimur: quátenùs des mihi virtútes tuas ſanctas, quibus replétus, bonâ conſciéntiâ ad Altáre tuum accédam, ita ut hæc cœléſtia Sacraménta efficiántur mihi ſalus & vita. Tu enim dixíſti ore tuo ſancto & benedícto: Panis quem ego dabo, Caro mea eſt pro mundi vita: &, Qui mandúcat me, vivet propter me: ipſe manet in me, & ego in eo. Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

SABBATO.

PAnis dulcíſſime, ſana palátum cordis mei, ut séntiam ſuavitátem amóris tui. Sana ab omni langóre, ut nullam præter te séntiat dulcédinem; nullam præter te amet pulchritúdinem. Panis candidíſſime, habens in te omne delectaméntum, & omnis ſapóris ſuavitátem: qui nos ſemper réficis, cómedat te cor meum & dulcédine ſapóris tui reple-

ántur viſcera ánimæ meæ. Mandúcat te ángelus pleno ore in pátria: mandúcat te peregrínus homo pro módulo ſuo, ne defícere poſſit in via, tali recreátus Viático. Panis ſancte, panis vive, panis pulcher, panis munde, qui deſcendíſti de cœlo, & das vitam mundo, veni in cor meum, & munda me ab omní inquinaménto carnis & ſpíritûs. Intra in ánimam meam: ſana & ſanctífica me intériùs, & extériùs. Eſto tutámen & perpétua ſalus córporis & ánimæ meæ. Repélle à me inſidiántes mihi hoſtes: recédant procul à præséntia tua, ut forìs & intùs per te munítus recto trámite ad regnum tuum pervéniam; ubi non myſtériis ſicut in hoc témpore ágitur, ſed fácie ad faciem te vidébimus, cùm tradíderis regnum Deo Patri, & erit Deus ómnia in ómnibus. Tunc me de te ſatiábis ſatietáte mirífica, ut neque eſúriam, nec sítiam in ætérnum; Qui cum eódem Deo Patre & Spiritu Sancto vivis & regnas in ſæcula ſæculórum. Amen.

Aliæ Oratio ante Miſſam.

AD menſam dulciſſimi convívii tui, pie Dómine, Jeſu Chriſte, ego peccátor de própriis méritis nihil præsúmens, ſed de tua confidens miſericórdia & bonitáte, accédere véreor & contremíſco. Nam cor & corpus hábeo multis crimínibus maculátum; mentem & linguam non cautè cuſtóditam. Ergo ô pia Diétas, ô treménda Majéſtas, ego miſer inter angúſtias deprehénſus, ad te fontem miſericórdiæ recúrro, ad te feſtíno ſanándus, ſub tuam protectiónem fúgio: & quem júdicem ſuſtinére néqueo, Salvatórem habére ſuſpíro. Tibi, Dómine, plagas meas oſténdo: Tibi verecúndiam meam detego. Scio peccáta mea multa & magna, pro quibus tímeo. Spero in miſericórdias tuas, quarum non eſt númerus. Réſpice ergo in me óculis miſericórdiæ tuæ, Dómine, Jeſu Chriſte, Rex ætérne, Deus & homo, Crucifixus propter hóminem. Exáudi me ſperántem in te; miſerére mei pleni miſériis & peccátis, tu qui

fontem miſeratiónis nunquam manáre ceſsábis. Salve ſalutáris víctima, pro me & omni humáno génere in patíbulo Crucis obláta. Salve nóbilis & pretióſe Sanguis, de vulnéribus crucifixi Dómini mei Jeſu Chriſti prófluens, & peccáta totíus mundi abluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemíſti. Pœnitet me peccáſſe, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo à me, clementíſſime Pater, omnes iniquitátes & peccáta mea; ut purificátus mente & córpore, dignè deguſtáre mérear Sancta Sanctórum: & concéde, ut ſancta prælibátio Córporis & Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, ſit peccatórum meórum remíſſio, ſit delictórum perfécta purgátio, ſit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum ſénſuum regenerátio, operúmque tibi placéntium ſalúbris efficácia, ánimæ quoque & córporis contra inimicórum meórum insídias firmíſſima tuítio.

℟. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

OMnípotens ſempitérne Deus, ecce accédo ad Sacraméntum Unigéniti Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti, accédo tanquam infirmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem miſericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper & egénus ad Dóminum cœli & terræ. Rogo ergo imménſæ largitátis tuæ abundántiam, quátenùs meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, veſtíre nuditátem: ut panem angelórum, Regem regum, Dóminum dominántium tanta ſuſcípiam reveréntiâ & humilitáte, tantâ contritióne & devotióne, tantâ puritáte & fide, tali propóſito & intentióne, ſicut éxpedit ſalúti ánimæ meæ. Da mihi, quæſo, Domínici Córporis & Sánguinis non ſolùm ſuſcípere Sacraméntum, ſed étiam rem & virtútem Sacraménti. O mitíſſime Deus, da mihi Corpus Unigéniti Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quod

traxit de Vírgine María, sic suſcípere, ut Córpori suo mystico mérear incorporári, & inter ejus membra connumerári. O amantíſſime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suſcípere propóno, revelátâ tandem fácie perpétuò contemplári: Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus, Per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

GRATIARUM ACTIO

POST MISSAM.

Pſalmus 22. Dóminus regit me *pag.* 128.

Pſalmus 33. Benedícam Dóminum *cum ſua diviſione* pag. 128.

Pſalmus 102. Bénedic ánima mea, & ómnia *cum ſua diviſione pag.* 106. *In fine Pſal.* Glória.

Ant. O quàm suávis eſt, Dómine, Spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonſtráres, pane suavíſſimo de cœlo præſtito, esuriéntes reples bonis, faſtidióſos dívites dimíttens inánes. *Sap* 12. & 16. *Luc.* 1.

PRECES

KYrie, eléïſon, Chriſte, eléïſon, Kyrie, eléïſon.

Secretò Pater noſter. *alta voce* Et ne nos.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus:

℟. Eſcam dedit timéntibus se. *Pſ.* 110.

℣. Quid eſt homo, quòd memor es ejus?

℟. Aut fílius hóminis quóniam víſitas eum. *Pſ.* 8.

℣. Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea;

℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Pſ.* 62.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis,

℟. Sed nómini tuo da glóriam. *Pſ.* 113.

℣. Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secúndùm verbum tuum in pace:

℟. Quia vidérunt óculi mei Salutáre tuum. *Luc.* 2.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam,

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus

VIſita, quæſumus, Dómine, famíliam tuam,

& corda ſacris dicáta myſtériis pervígili tuére pietáte, ut remédia ſalútis ætérnæ, quæ te miſeránte percípiunt, te protegénte cuſtódiant.

QUæſumus, Dómine Deus noſter, ut quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non ſinas ſubjacére perículis.

COgnóſcimus, Dómine, tuæ circa nos cleméntiæ largitátem: & ideò fiduciáliùs implorámus, ut quos páſcere non déſinis imméritos, & dignè tibi ſervíre perfícias, & donis uberióribus perſequáris.

MAjeſtátem tuam, Dómine, ſupplíciter exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providíſti; ſed cum divíni frequentatióne myſtérii creſcat noſtræ ſalútis efféctus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirándo præveni, & adjuvándo proſéquere, ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

ADjuvet nos grátia tua, omnípotens Deus, ut qui officium ſacerdotále ſuſcépimus dignè ac devótè tibi in omni puritáte & conſciéntia bona famulári valeámus: & ſi non póſſumus in tanta innocéntia vitæ cónſervári ut debémus, concéde nobis tamen dignè flére mala quæ géſſimus, & in ſpíritu humilitátis, ac bonæ voluntátis propóſito tibi ferventiùs de cætero deſervíre. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Orationes poſt celebrationem, & communionem.

Oratio S. Thomæ de Aqui.

GRátias tibi ago, Dómine, ſancte Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum, nullis méritis, ſed ſolâ dignatióne miſericórdiæ tuæ, ſatiáre dignátus es pretióſo Córpore & Sánguine Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti. Et precor ut hæc ſancta commúnio non ſit mihi reátus ad pœnam, ſed intercéſſio ſalutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei, & ſcutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiſcéntiæ & li-

bídinis exterminátio, caritátis & patiéntiæ, humilitátis & obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio: contra insídias inimicórum ómnium, tam viſibílium quàm inviſibílium firma defénſio: mótuum meórum tam carnálium, quàm ſpirituálium, perfécta quietátio: in te uno ac vero Deo firma adhæſio, atque finis mei felix conſummátio. Et precor te ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris: ubi cum Fílio tuo & Spíritu Sancto, ſanctis tuis es lux vera, ſatiétas plena, gáudium ſempitérnum, jucúnditas conſummáta, & felícitas perfécta: Per eumdem.

Alia Oratio S. Bonaven.

TRansfige, dulciſſime Dómine Jeſu, medúllas & víſcera ánimæ meæ ſuavíſſimo ac ſaluberrimo amóris tui vúlnere, verâ, ſerenâque & apoſtólicâ ſanctiſſimâ caritáte, ut lángueat & liquéfiat ánima mea ſolo ſemper amóre & deſidério tuî; te concupíſcat, & deficiat in átria tua, cúpiat diſsólvi, & eſſe tecum. Da, ut ánima mea te eſúriat, panem angelórum, refectiónem animárum ſanctárum, panem noſtrum quotidiánum, ſuperſubſtantiálem, habéntem omnem dulcédinem & ſapórem, & omne delectaméntum ſuavitátis: Te, in quem deſíderant ángeli proſpícere, ſemper esúriat & cómedat cor meum, & dulcédine ſapóris tui, repleántur víſcera ánimæ meæ: Te ſemper ſítiat fontem vitæ, fontem ſapiéntiæ & ſciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domûs Dei: Te ſemper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, & ómnia operétur in laudem & glóriam nóminis tui, cum humilitáte & diſcretióne, cum dilectióne & delectatióne, cum facilitáte & afféctu, cum perſeveránt ia uſque in finem; & tu ſis ſolus ſemper ſpes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies & tranquíllitas mea, pax mea, ſuávitas mea, odor meus,

dulcedo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, ſapiéntia mea, pórtio mea, poſséſſio mea, thesáurus meus, in quo fixa & firma & immóbiliter ſemper ſit radicáta mens mea, & cor meum. Amen.

Rithmus S. Thomæ ad Sacram Euchariſtiam.

ADORO te devótè, latens Déitas,
Quæ ſub his figúris verè látitas.
Tibi ſe cor meum totum súbjicit,
Quia te contémplans, totum déficit.

VISUS, tactus, guſtus, in te fállitur;
Sed audítu ſolo tutò créditur:
Credo quidquid dixit Dei Fílius,
Nil hoc verbo veritátis vérius.

IN cruce latébat ſola Déitas,
At hîc latet ſimul & Humánitas.
Ambo tamen credens atque cónfitens,
Peto quod petivit latro pœnitens.

PLAGAS ſicut Thomas non intúeor:
Deum tamen meum te confíteor.
Fac me tibi ſemper magis crédere,
In te ſpem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præſtans hómini;
Præſta meæ menti de te vívere,
Et te illi ſemper dulce ſápere!

PIE Pellicáne, Jeſu Dómine,
Me immúndum munda tuo sánguine,
Cujus una ſtilla ſalvum fácere
Totum mundum quit ab omni ſcélere.

JESU quem velátum nunc aſpício,
Oro fiat illud, quod tam ſítio,
Ut te reveláta cernens fácie,
Viſu ſim beátus tuæ glóriæ.

Amen.

LITANIÆ DE NOMINE JESU.

Kyrie, eléïſon.
Chriſte, eléïſon.
Kyrie, eléïſon.
Chriſte, audi nos.
Chriſte, exáudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miſerére nobis.
Fili Redémptor mundi, Deus, miſerére.
Spíritus Sancte, Deus, miſerére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miſerére.
Jeſu Fili Dei vivi, miſerére nobis.
Jeſu, ſplendor Patris, miſerére nobis.
Jeſu Fili Maríæ, miſerére.
Jeſu rex glóriæ, miſerére.
Jeſu ſol Juſtítiæ, miſerére.
Jeſu lux vera, miſerére.
Jeſu Deus fortis, miſerére nobis.
Jeſu Deus pacis, miſerére nobis.
Jeſu Deus noſter, miſerére nobis.
Jeſu auctor vitæ, miſerére nobis.
Jeſu magni consilii Angele, miſerére.
Jeſu admirábilis, miſerére nobis.
Jeſu potentíſſime, miſerére nobis.
Jeſu patientíſſime, miſerére nobis.
Jeſu obedientíſſime, miſerére nobis.
Jeſu mitis & húmilis corde, miſerére.
Jeſu amátor caſtitátis, miſerére nobis.
Jeſu amátor noſter, miſerére nobis.
Jeſu refúgium noſtrum, miſerére nobis.
Jeſus theſáurus Fidélium, miſerére nobis.
Jeſu bone Paſtor, miſerére nobis.
Jeſu ſapiéntia ætérna, miſerére nobis.
Jeſu bónitas infiníta, miſerére nobis.
Jeſu exémplar virtútum, miſerére nobis.
Jeſu via, véritas, & vita

noſtra, miſerére.
Jeſu gáudium Angelórum, miſerére nobis.
Jeſu rex Patriarchárum, miſerére nobis.
Jeſu inſpirátor Prophetárum, miſerére.
Jeſu magíſter Apoſtolórum, miſerére.
Jeſu Doctor Evangeliſtárum, miſerére.
Jeſu fortitúdo Mártyrum, miſerére nobis.
Jeſu lumen Confeſsórum, miſerére nobis.
Jeſu ſponſe Vírginum, miſerére nobis.
Jeſu coróna Sanctórum ómnium, miſerére.
Propítius eſto, parce nobis, Jeſu.
Propítius eſto, exáudi nos, Jeſu,
Ab omni peccáto, líbera nos, Jeſu.
Ab ira tua, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A tranſgreſſióne mandatórum tuórum, líbera.
A peſte, fame & bello, líbera nos, Jeſu.
A morte perpétua, líbera.
Per Incarnatiónem tuam, líbera nos, Jeſu.
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Jeſu.
Per Circumciſiónem tuam líbera nos, Jeſu.
Per Infántiam tuam, líbera nos, Jeſu.
Per ſanctíſſimam vitam tuam, líbera nos, Jeſu.
Per labóres tuos, líbera.
Per flagélla tua, líbera.
Per mortem tuam, líbera.
Per Reſurrectiónem tuam, líbera nos, Jeſu.
Per Aſcenſiónem tuam, líbera nos, Jeſu.
Per gáudia tua, líbera.
Per glóriam tuam, líbera.
Per dulcíſſimam matrem tuam, líbera nos.
Per interceſſiónem ómniũ Sanctórum tuórum, líbera nos, Jeſu.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Parce nobis, Jeſu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Jeſu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miſerére nobis, Jeſu.
Kyrie, eléïſon,
Chriſte, eléïſon,
Kyrie, eléïſon.

Secreto Pater noſter, *altâ voce* Et ne nos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam:

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Oratio

Deus qui glorioſíſſimum nomen Jeſu Chriſti Filii tui Dómini

noſtri feciſti fidélibus tuis ſummo ſuavitátis affectu amábile, & malígnis ſpirítibus treméndum atque terríbile: concéde propítius, ut omnes, qui hoc nomen Jeſu devótè venerántur in terris, ſanctæ conſolatiónis dulcédinem in præsénti percípiant, & in futúro gáudium exultatiónis & interminábilis beatitúdinis obtíneant in cœlis. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

LITANIÆ DE SANCTISSIMO SACRAMENTO.

Kyrie, eléïſon.
Chriſte, eléïſon.
Kyrie, eléïſon.
Chriſte, audi nos.
Chriſte, exáudi nos.
Pater de cœlis, Deus, Miſerére nobis.
Fili Redémptor mundi, Deus, miſerére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miſerére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miſerére nobis.
Panis vive, qui de cœlo deſcendíſti, miſerére.
Deus abſcóndite, & Salvátor, miſerére nobis.
Fruméntum electórum, miſerére nobis.
Vinum gérminans vírgines, miſerére nobis.
Panis pinguis & delíciæ regum, miſerére nobis.
Juge ſacrifícium, miſerére nobis.
Oblátio munda, miſerére.
Agnus abſque mácula, miſerére nobis.
Menſa puríſſima, miſerére nobis.
Angelórum eſca, miſerére nobis.
Manna abſcónditum, miſerére nobis.
Memória mirabílium Dei, miſerére nobis.
Panis ſuperſubſtantiális, miſerére nobis.
Verbum caro factum, miſerére nobis.
Hábitans in nobis, miſerére nobis.
Hóſtia ſancta, miſerére.
Calix benedictiónis, miſerére nobis.
Myſtérium fídei, miſerére.

Præcélſum & venerábile Sacraméntum, miſer.
Sacrifícium ómnium ſanctíſſimum, miſerére.
Verè propitiatórium pro vivis & defúnctis, miſ.
Cœléſte Antídotum, quo à peccátis præſervámur, miſerére nobis.
Stupéndum ſupra ómnia Miráculum, miſerére.
Sanctíſſima Domínicæ Paſſiónis commemorátio, miſerére nobis.
Donum tranſcéndens omnem plenitúdinem, miſerére nobis.
Memoriále præcípuum Divíni amóris, miſerére nobis.
Divínæ affluéntia largitátis, miſerére nobis.
Sacroſánctum & auguſtíſſimum myſtérium, miſerére nobis.
Treméndum ac vivíficum Sacraméntum, miſerére nobis.
Panis omnipoténtiâ Verbi Caro factus, miſ.
Incruéntum ſacrifícium, miſerére nobis.
Cibus & convíva, miſerére nobis.
Dulcíſſimum convívium, cui aſsiſtunt Angeli miniſtrántes, miſerére.
Sacraméntum pietátis, miſerére nobis.
Vínculum caritátis, miſerére nobis.
Offerens & oblátio, miſerére nobis.
Spirituális dulcédo in próprio fonte deguſtáta, miſerére nobis.
Reféctio animárum ſanctárum, miſerére nobis
Viáticum in Dómino moriéntium, miſerére.
Pignus futúræ glóriæ, miſerére nobis.
Propítius eſto, parce nobis, Dómine.
Propítius eſto, Exáudi nos, Dómine.
Ab indígna Córporis & Sánguinis tui ſumptióne, líbera nos.
A concupiſcéntia carnis, líbera nos, Dómine.
A concupiſcéntia oculórum, líbera nos.
A ſupérbia vitæ, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccándi occaſióne, líbera nos.
Per deſidérium illud quo hoc paſcha cum diſcípulis manducáre deſideráſti, líbera.
Per ſummam humilitátem, quâ diſcipulórum pedes laváſti, líbera nos, Dómine.
Per ardentíſſimam caritátem, quâ hoc divínum Sacraméntum inſ-

tituíſti, líbera.

Per Sanguinem tuum pretióſum, quem nobis in Altári reliquíſti, líbera nos, Dómine.

Per quinque vúlnera hujus tui Córporis ſacratíſſimi, quæ pro nobis ſuſcepíſti, líbera.

Peccatóres, Te rogámus, audi nos.

Ut nobis fidem, reveréntiam & devotiónem hujus admirábilis Sacraménti augére & conſerváre dignéris, Te rogámus audi nos.

Ut ad frequéntem uſum Euchariſtiæ per veram peccatórum confeſſiónem nos perdúcere dignéris, Te rogámus, audi nos.

Ut nos ab omni hæreſi, perfidia, ac cordis cæcitáte liberáre dignéris, Te rogámus, audi nos.

Ut Sanctíſſimi hujus Sacraménti pretióſos & cœléſtes fructus nobis impertíri dignéris, te rogámus, audi nos

Ut in hora mortis noſtræ hoc cœléſti Viático nos confortáre & munire dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei qui tollis peccáta mundi, miſerére Chriſte, audi nos. Chriſte, exáudi nos. Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secreto Pater noſter

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Oratio

DEus, qui nobis ſub Sacraménto mirábili Paſſiónis tuæ memóriam reliquíſti; tribue, quæſumus, ita nos Córporis & Sánguinis tui ſacra myſtéria venerári, ut Redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter ſentiámus: qui vivis & regnas Deus in ſæcula ſæculórum. Amen.

LITANIÆ
BEATA VIRGINE
In Æde Loretana dici ſolitæ.

'rie, eléïſon.
:hriſte, eléïſon.
, eléïſon.
e, audi nos.
e, exáudi nos.
de cælis, Deus, mi-
re nobis.
edémptor mundi,
ıs, miſerére nobis.
ıs Sancte, Deus,
erére nobis.
. Trinitas, unus
ıs, miſerére nobis.
ı María, ora.
Dei Génitrix, ora
nobis.
. Virgo vírginum,
pro nobis.
Chriſti, ora pro
is.
divinæ grátiæ,
pro nobis.
puríſſima, ora.
caſtíſſima, ora.
invioláta, ora.
intemeráta, ora.
amabílis, ora.
admirábilis, ora.
Creatóris, ora.
Salvatóris, ora.
prudentíſſima, ora.

Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum juſtítiæ, ora.
Sedes ſapiéntiæ, ora.
Cauſa noſtræ lætítiæ, ora pro nobis.
Vas ſpirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora pro nobis.
Roſa myſtica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.
Fœdéris arca, ora.
Jánua cæli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora pro nobis.
Conſolátrix afflictórum, ora pro nobis.
Auxílium Chriſtianórum, ora pro nobis.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora pro nobis.
Regína Prophetárum, a

ora pro nobis.
Regína Apoſtolórum, ora pro nobis.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confeſsórum, ora pro nobis.
Regína Vírginum, ora.
Regína ſanctórum ómnium, ora pro nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miſerére nobis.
Chriſte, audi nos. Chriſte, exáudi nos. Kyrie, eléïſon. Chriſte, eléïſon. Kyrie, eléïſon.

Antiphonæ, Verſus & Orationes ut in fine parvi Officii B. Mariæ. V. pag. cxxv.

FORMA ADMINISTRANDI
SACRAMENTUM PŒNITENTIÆ

Pœnitens, facto ſigno Crucis, dicet

Bénedic mihi, Pater, quia peccávi.

Sacerdos, aperto capite

Deus ſit in corde tuo & in lábiis tuis, ut verè & contríto corde confiteáris ómnia peccáta tua; In nómine Patris, ✝ & Fílii, & Spíritûs Sancti. Amen.

Deinde Pœnitens, recitato Confiteor *uſque ad has voces* Verbo & ópere *incluſivè, exponet peccata ſua, quibus expoſitis, ſtatim continuabit* Confiteor; *& ter percutiendo pectus ſuum, dicet* Meâ culpâ, &c. *Tum Sacerdos attentè conſideratis numero & qualitate peccatorum à pœnitente expoſitorum, & datis conſiliis neceſſariis ſuper ejus converſione, ac impoſitâ ſalutari pœnitentiâ, dicet*

Miſereátur tuî Omnípotens Deus, & dimíſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. Amen.

Deinde Sacerdos manu elevatâ & expensâ ſuper caput Pœnitentis, dicet

Indulgéntiam, abſolutiónem & remiſſiónem ómnium peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens & miséricors Dóminus. Amen.

Si Sacerdos judicat differendam eſſe abſolutionem, admonito Pœnitente, ipſi

ſolùm benedictionem impendet : ſi verò abſolutionem dandam exiſtimet, dicet., operto capite, poſt quatuor priora verba

DOminus noſter Jeſus Chriſtus, qui eſt ſummus Sacérdos, absólvat te ; & ego auctoritáte mihi ab eo concéſsâ absólvo te primùm ab excommunicatióne, in quantum poſſum & tu índiges : deínde ego te absólvo ab ómnibus peccátis tuis, In nómine Patris, † & Fílii, & Spíritûs Sancti. Amen.

Sacerdos detecto capite, recitabit ſequentem precationem.

PAſſio Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & mérita beatiſſimæ ſemper Vírginis Maríæ, & ómnium ſanctórum, & ómnia bona quæ fecíſti, váleant tibi in remiſſiónem peccatórum tuórum, in augméntum grátiæ, & præmium vitæ ætérnæ. Amen.

Si Pœnitens eſſet morti proximus, & præ brevitate temporis preces omnes & abſolutio, ut ſuperiùs jacet, recitari non poſſent, eo caſu, Sacerdos pronuntiabit ſolummodò verba ad eſſentiam abſolutionis neceſſaria, ipſumque abſolvet à cenſuris quas incurrere, & à peccatis quæ committere potuit ſub hac forma

EGo te absólvo ab ómnibus censúris & peccátis, In nómine Patris, † & Fílii, & Spíritûs Sancti. Amen.

INDEX PSALMORUM.

Pſalmi		Paginæ
119	AD Dominum cùm tribularer.	86
27	Ad te, Domine, clamabo.	12
24	Ad te, Domine, levavi.	57
122	Ad te levavi oculos meos.	110
28	Afferte Dómino, filii Dei.	173
77	Attendite, populе meus.	94
48	Audite hæc, omnes gentes.	161
118	BEáti immaculáti in via.	22
127	Beati omnes qui timent Dominum.	180
31	Beati quorum remiſſæ ſunt.	90
40	Beatus qui intelligit.	160
1	Beatus vir qui non abiit.	7
111	Beatus vir qui timet Dominum	37
33	Benedicam Dominum in omni tempore.	128
103	Benedic, anima mea, Domino, Dñe Deus.	44
102	Benedic, anima mea, Domino, & omnia.	106
143	Benedictus Dominus Deus meus.	181
84	Benedixiſti, Domine, terram tuam.	74
91	Bonum eſt confiteri Domino.	50
95	CAntate Dño canticum novum: cantate.	58
149	Cantate Domino canticum novũ: laus ejus.	175
97	Cantate Domino canticum novum, quia.	60
18	Cœli enarrant gloriam Dei.	69
74	Confitebimur tibi, Deus.	164
110	Confitebor tibi, Domine..... In concilio.	36
9	Confitebor tibi, Domine.... Narrabo.	91
137	Confitebor tibi, Dómine... Quoniã audiſti.	132
104	Confitemini Domino, & invocate.	45
135	Confitemini Domino quoniam... Confitemini.	51
106	Confitemini Domino quoniam... Dicant qui.	72
117	Confitemini Domino quoniã.... Dicat nunc.	21
105	Confitemini Dño quoniam..... quis loquetur.	48

Index Pſalmorum.

Pſalmi		Paginæ
15	Conſerva me, Domine, quon. ſperavi in te.	113
115	Crédidi, propter quod locutus ſum.	131
4	Cum invocarem.	40
129	DE profundis clamavi ad te, Domine.	111
43	Deus, auribus noſtris audivimus.	147
49	Deus Deorum Dominus locutus eſt.	80
62	Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo.	16
21	Deus, Deus meus, reſpice in me.	153
69	Deus, in adjutorium meum intende.	131
53	Deus, in nomine tuo ſalvum me fac.	142
71	Deus, judicium tuum regi da.	70
108	Deus, laudem meam ne tacueris.	84
66	Deus miſereatur noſtrî.	124
45	Deus noſter refugium & virtus.	176
82	Deus, quis ſimilis erit tibi.	165
59	Deus, repuliſti nos.	178
81	Deus ſtetit in ſygnagoga Deorum.	108
78	Deus, venerunt gentes.	90
93	Deus ultionum Dominus.	108
114	Dilexi, quoniam exaudiet Dominus.	64
17	Diligam te, Dómine.	9
38	Dixi: Cuſtodiam vias meas.	135
109	Dixit Dominus Domino meo.	36
35	Dixit injuſtus ut delinquat.	98
52	Dixit inſipiens... in iniquitatibus.	62
13	Dixit inſipiens... in ſtudiis ſuis.	113
140	Dominé, clamavi ad te.	87
7	Domine Deus meus, in te ſperavi.	68
87	Domine Deus ſalutis meæ	172
8	Domine Dominus noſter.	56
142	Domine, exaudi orationem meam: auribus.	173
101	Domine, exaudi oratióné meã, & clamor	151
20	Domine, in virtute tua lætabitur rex.	105
6	Domine, ne in furore tuo... Miſerere.	67
37	Domine, ne in furore... Quoniam.	158
130	Domine, non eſt exaltatum cor meum.	111
138	Domine, probaſti me.	159
3	Domine quid multiplicati ſunt.	5

Pſalmi		*Paginæ*
14	Domine, quis habitabit.	69
89	Dómine, refugium factus es nobis.	125
23	Domini eſt terra.	74
26	Dominus illuminatio mea.	126
22	Dominus regit me.	128
92	Dominus regnavit, decorem indutus eſt.	17
96	Dominus regnavit, exultet terra.	75
98	Dominus regnavit, iraſcantur populi.	61
133	ECce nunc benedicite Dominum.	42
132	Ecce quàm bonum.	87
58	Eripe me de inimicis meis.	138
139	Eripe me, Domine, ab homine malo.	157
44	Eructavit cor meum verbum bonum.	174
144	Exaltabo te, Deus meus rex.	132
29	Exaltabo te, Domine, quoniam.	13
19	Exaudiat te Dominus in die tribulationis.	114
60	Exaudi, Deus, deprecationem meam.	139
63	Exaudi, Deus, orationẽ meã, cùm deprecor.	163
54	Exaudi, Deus, orationem meam, & ne.	137
16	Exaudi, Domine, juſtitiam meam.	166
39	Expectans, expectavi Dominum.	148
80	Exultate Deo adjutori noſtro.	121
32	Exultate, juſti in Domino.	115
67	Exurgat Deus, & diſſipentur inimici ejus.	116
86	FUndamenta ejus in montibus ſanctis.	177
85	INclina, Domine, aurem tuam.	184
125	In convertendo Dominus.	65
10	In Domino confido.	112
113	In exitu Iſraël de Ægypto.	38
70	In te, Domine, ſperavi.... & eripe me.	142
30	In te, Dómine, ſperavi.... in juſtitia.	102
65	JUbilate Deo, omnis terra, pſalmum.	14
99	Jubilate Deo, omnis terra: ſervite.	17
34	Judica, Domine, nocentes me.	78

Pſalmi		*Paginæ*
42	Judica me, Deus, & diſcerne.	104
25	Judica me, Domine, quoniam.	80
121	LÆtatus ſum in his.	87
145	Lauda anima mea, Dominum.	146
147	Lauda, Jeruſalem, Dominum.	124
148	Laudate Dominum, de cœlis.	19
150	Laudate Dominum in ſanctis ejus.	77
116	Laudate Dominum, omnes gentes.	171
146	Laudate Dominum, quoniam bonus.	101
134	Laudate nomen Domini.	54
112	Laudate, pueri, Dominum.	37
120	Levavi oculos meos in montes.	64
47	MAgnus Dominus, & laudabilis.	176
131	Memento, Domine, David.	180
56	Miſerere meí, Deus, miſerere meì.	167
55	Miſerere meî, Deus, quóniam.	159
50	Miſerere meî, Deus ſecundùm.	183
100	Miſericordiam & judicium.	71
88	Miſericordias Domini in æternum.	118
126	NIſi Dominus ædificaverit domum.	110
123	Niſi quia Dominus erat in nobis.	65
36	Noli æmulari in malignantibus.	82
61	Nonne Deo ſubjecta erit.	162
75	Notus in Judæa Deus.	164
46	OMnes gentes, plaudite manibus.	60
107	PAratum cor meum, Deus.	122
72	QUàm bonus Iſraël Deus.	62
83	Quàm dilecta tabernacula tua.	127
2	Quàre fremuerunt gentes.	8
41	Quemadmodum deſiderat cervus.	104
124	Qui confidunt in Domino.	110
51	Quid gloriaris in malitia.	136

Pſalmi		*Pagina*
90	Qui habitat in adjutorio Altiſſimi.	41
79	Qui regis Iſraël, intende.	130.
128	SÆpè expugnaverunt me.	155
68	Salvum me fac, Deus.	135
11	Salvum me fac, Domine.	135
57	Si vere utique juſtitiam.	150
136	Super flumina Babilonis.	66
64	TE decet hymnus, Deus, in Sion.	99
94	VEnite, exultemus Dómino.	6
5	Verba mea auribus percipe, Domine.	98
76	Voce meâ ad Dominum... voce mea ad Deũ.	56
141	Voce meâ ad Dominũ... voce mea ad Dñm.	88
12	USquequò, Domine.	89
73	Ut quid, Deus, repuliſti in finem ?	178

INDEX CANTICORUM PSALTERII.

Cantica	*Pagina*
AUdite cœli, quæ loquor.	168
Benedicite omnia opera.	17
Benedictus Dominus.	19
Benedictus es, Domine.	123
Cantemus Domino.	53
Collaudate Canticum.	54
Confitebor tibi.	100
Domine audivi.	144
Ego dixi : in dimidio.	76
Exultavit cor meum.	122
Incipite Domino in tympanis.	171
Magnificat anima mea.	40
Magnus es Domine.	100
Miſerere noſtrì, Deus.	77
Nunc dimittis.	43
Urbs fortitudinis noſtræ.	145

FINIS.

DIVERSI MODI

INTONANDI PSALMOS & CANTICA.

TONUS I.

V.

Dixit Dominus Domino me-o: * Sede à
dextris me is. Dixit Dominus Domi-
no me o: * Sede à dextris me is.
Intonatio Canticorum
Magni ficat. Bene dictus Dominus, &c.

V I.

Dixit Dominus Domino me o: * Sede
à dextris me is. e u o u a e.
Alius modus
Dixit Dominus Domi no me-
o: * Sede à dextris me is.
Intonatio Canticorum
Magni fi cat. Bene dictus.

VII.

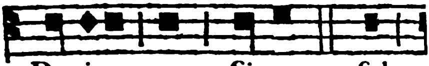

Dixit Dominus Domino me o: * Sede à
dextris me is. e u o u a e.
e u o u a e. e u o u a e.
Pro Defunctis
e u o u a e.
Intonatio Canticorum
Ma gni ficat. Be ne-
dictus Dominus De us Iſra ël.

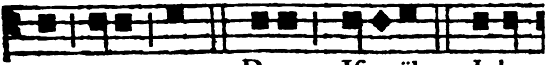
VIII.

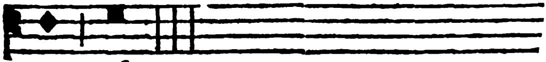

Dixit Dominus Domino me o: * Sede
à dextris me is. e u o u a e.
Intonatio Canticorum
Magni ficat. Benedic tus Dominus
De- us I ſra ël.

MEDIATIONES diverſæ, pro dictionibus Hebraïcis, Græcis & Monoſyllabis.

Mediatio II. IV. V. & VIII. Toni.

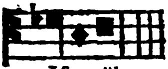

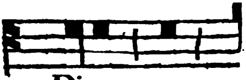

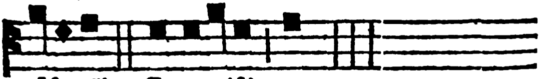
I. Ton.

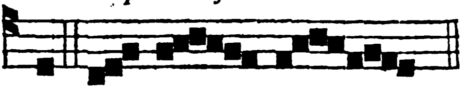
VII. Ton.

Jubilus ſeu Pneuma quod protrahitur in fine Antiphonarum, quæ dicuntur poſt Cantica Magnificat & Benedictus*, & in fine ultimæ Antiphonæ Laudum & Veſperarum, & cujuſlibet Nocturni Officii Matutini pro diverſitate Tonorum.*

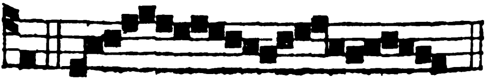
I. Toni.

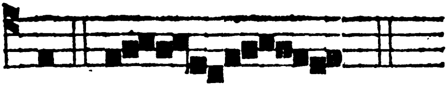
II. Toni.

III. Toni.

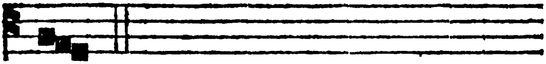

IV. Toni.

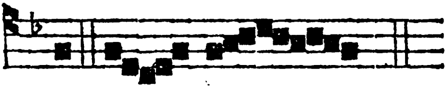

V. Toni.

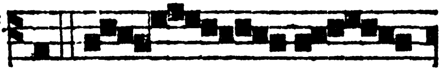

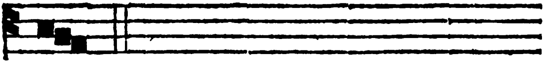

VI. Toni.

VII. Toni.

VIII. Toni.

